
КНИГА МОРМОНА

ЩЕ ОДНЕ СВИДЧЕННЯ
ПРО ІСУСА ХРИСТА

КНИГА МОРМОНА

ЩЕ ОДНЕ
СВІДЧЕННЯ
ПРО
ІСУСА ХРИСТА

КНИГА МОРМОНА

РОЗПОВІДЬ, ЩО ЇЇ НАПИСАВ

МОРМОН ВЛАСНОРУЧНО

НА ПЛАСТИНАХ

З ПЛАСТИН НЕФІЯ

Отже, це скорочений літопис народу Нефія, а також Ламанійців—Написаний для Ламанійців, які є залишком дому Ізраїля; а також для Юдея й Іновірця—Написаний як заповідь, а також силою духа пророцтва і одкровення—Написаний і запечатаний, і схований під захист Господа, щоб його не було знищено—Для того, щоб його було здобуто даром і силою Бога для перекладу—Запечатаний рукою Моронія, і схований під захист Господа, щоб бути знайденим у належний час Іновірцем—Тож переклад буде зроблений даром Божим.

Наведено також у скороченні Книгу Етера, яка є літописом народу Яреда, розсіяного тоді, коли Господь змішав мову людей, як вони будували башту, щоб дістатися небес—Це має показати залишкові дому Ізраїлевого, які великі справи Господь зробив для їхніх батьків; і щоб вони мали змогу знати завіти Господа, що вони не є знехтувані назавжди—І також для того, щоб переконати Юдея й Іновірця, що Ісус є Христос, Бог Вічний, Який являється до всіх народів—І ось, якщо й є недоліки, то це помилки людей; тому, не засуджуйте діяння Бога, щоб вас визнали незаплямованими біля судного престолу Христа.

Оригінальний переклад з пластин англійською мовою Джозефа Сміта, молодшого.

Вперше видано англійською мовою в Пальмірі, Нью-Йорк, США, в 1830 р.

ВСТУП

Книга Мормона—це книга Святого Писання, порівнена з Біблією. Це запис справ Божих з давніми жителями Американського континенту, і він містить повноту вічної євангелії.

Книгу написали багато давніх пророків за допомогою духа пророцтва і одкровення. Їхні слова, написані на золотих пластинах, цитував і скорочував пророк-історик, якого звали Мормон. Цей літопис включає розповідь про дві великі цивілізації. Одна з них прийшла з Єрусалима в 600 році до Р.Х. і після того розділилася на два народи, відомі як Нефійці й Ламанійці. Друга прийшла набагато раніше, коли Господь змішав мови біля Вавилонської башти. Ця група відома як Яредійці. Через тисячі літ усі були знищені, крім Ламанійців, вони і є основними предками американських індіанців.

Вінцевою подією, записаною в Книзі Мормона, є особисте служіння Господа Ісуса Христа серед Нефійців одразу після Його воскресіння. Вона пояснює вчення євангелії, окреслює план спасіння і розповідає людям, що саме їм треба робити, щоб досягти миру в цьому житті і вічного спасіння в житті прийдешньому.

Після того як Мормон завершив своє писання, він передав цей опис своєму синові Моронію, який додав декілька слів від себе і сховав пластини на горі Кумора. Двадцять першого вересня 1823 року той самий Мороній, тоді вже прославлена і воскресла істота, з'явився до пророка Джозефа Сміта і наставляв його щодо давнього літопису і його обов'язкового перекладу англійською мовою.

У належний час пластини було передано Джозефу Сміту, який переклав їх даром і силою Бога. Цей літопис тепер видається багатьма мовами як нове і додаткове свідчення, що Ісус Христос є Син Бога Живого і всі, хто прийде до Нього і будуть виконувати закони і обряди Його євангелії, можуть бути спасеними.

Стосовно цього літопису пророк Джозеф Сміт сказав: “Я говорив браттям, що Книга Мормона найбільш правильна з усіх книг на світі і є ключевим каменем нашої релігії, і людина буде ближча до Бога, твердо дотримуючись її заповідей, ніж будь-якої іншої книги”.

Крім Джозефа Сміта, Господь обрав ще одинадцятьох інших, щоб вони побачили золоті пластини і були особливими свідками істинності й божественності Книги Мормона. Їхні

письмові свідчення вміщено тут під назвою “Свідчення трьох свідків” і “Свідчення восьми свідків”.

Ми запрошуємо всіх людей, скрізь, читати Книгу Мормона, обдумувати в серці послання, вміщене в ній, і тоді спитати у Бога, Вічного Батька, в ім'я Христа, чи Книга істинна. Той, хто йде цим шляхом і питає з вірою, одержить свідчення її істинності й божественності силою Святого Духа. (Див. Мороній 10:3–5)

Той, хто одержить це божественне свідчення від Святого Духа, також дізнається тією ж силою, що Ісус Христос є Спаситель світу, що Джозеф Сміт — Його одкровитель і пророк у ці останні дні, і що Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів є царство Господа, знову встановлене на землі, готуючи до Другого пришествя Месії.

СВІДЧЕННЯ ТРЬОХ СВІДКІВ

Нехай буде відомо всім народам, колінам, язикам і людям, до яких дійде цей запис, нехай буде відомо, що ми, благодаттю Бога Батька і Господа нашого Ісуса Христа, бачили ці пластини з літописом народу Нефієвого і їхніх братів Ламанійців, а також народу Яредового, який переселився сюди звідти, де була Башта, про яку розповідається. Ми знаємо також, що ці літописи перекладено через дар Божий і силу Божу, бо Його голос сповістив нас про це; тому ми знаємо напевно, що написане є істинним. Ми свідчимо також, що бачили письмена на цих пластинах, і вони були показані нам силою Божою, а не людською. І цим урочисто сповіщаємо, що ангел Божий зійшов з небес, приніс і поклав ці пластини перед нами, аби ми дивилися і бачили ці пластини і письмена, вигравіювані на них; і ми знаємо, що завдяки благодаті Бога Батька і Господа нашого Ісуса Христа ми бачили це і засвідчуємо, що все це є істинним. Подія ця була надзвичайно дивовижна для нас. Однак голос Господній звелів нам засвідчити це; тому, щоб бути послухними заповідям Божим, ми засвідчуємо це. І ми знаємо, що очистимо одяг наш від крові всіх людей, якщо будемо вірними Христу. Ми будемо непорочними перед судним престолом Христа, і будемо жити з Ним вічно на небах. Слава Батькові, і Синові, і Духові Святому, Які є єдиним Богом. Амінь.

ОЛІВЕР КАУДЕРІ
ДЕВІД УІТМЕР
МАРТІН ГАРРІС

СВІДЧЕННЯ ВОСЬМИ СВІДКІВ

Нехай буде відомо всім народам, колінам, язикам і людям, до яких дійде цей запис, що Джозеф Сміт мол., перекладач цього літопису, показав нам пластини, на вигляд золоті, про які йшлося, і ми тримали в руках всі ті пластини, з яких вищезгаданий Сміт зробив переклад. Ми також бачили письмена, вигравіювані на цих пластинах. На вигляд вони давньої роботи, виконаної з великою майстерністю. І ми свідчимо розсудливими словами, що вищезгаданий Сміт показав нам ці пластини, ми бачили і торкалися їх руками і напевно знаємо, що вищезгаданий Сміт має ці пластини, про які ми говоримо. На підтвердження того, що ми бачили, ми називаємо світові наші імена. І Бог свідок, що ми говоримо правду.

КРИСТІАН УІТМЕР
ДЖЕЙКОБ УІТМЕР
ПІТЕР УІТМЕР МОЛОДШИЙ
ДЖОН УІТМЕР

ГАЙРАМ ПЕЙДЖ
ДЖОЗЕФ СМІТ СТАРШИЙ
ГАЙРУМ СМІТ
СЕМ'ЮЕЛ Г. СМІТ

СВІДЧЕННЯ ПРОРОКА ДЖОЗЕФА СМІТА

Власні слова пророка Джозефа Сміта про появу Книги Мормона:

“Увечері... двадцять першого вересня [1823 року]... я вирішив помолитися і просити Всемогутнього Бога...

У той час, коли я щиро звертався до Бога, я побачив, як в моїй кімнаті з’явилося світло, яке яскравішало, доки кімната не стала світлішою, ніж у полудень, коли раптом з’явилася біля мого ліжка особа, яка стояла у повітрі, і ноги її не торкалися підлоги.

На ньому був просторий білосніжний одяг, біліший за все земне, досі мною бачене, і я вважаю, що на землі не може бути більш білішого і блискучішого. Його руки були оголені трохи вище зап’ясток, так само і ноги були оголені трохи вище кісточок. Його голова і шия також були відкриті. Я помітив, що на ньому не було іншого одягу, окрім цього вбрання, бо воно було розкритим, так що я міг бачити груди.

Не тільки його вбрання було білосніжним, але вся його особа була такою чудовою, що неможливо описати, а обличчя його було подібне блискавиці. Кімната стала надзвичайно світлою, але не настільки яскравою, як безпосередньо навколо його особи. Коли я вперше подивився на нього, я злякався, але невдовзі цей страх зник.

Він звернувся до мене по імені й сказав, що він вісник, посланий до мене з присутності Бога, і що його ім’я Мороній; що Бог призначив мені роботу; і що моє ім’я матиме добру і погану славу серед усіх народів, колін і язиків, або будуть водночас честити його і безчестити серед людей.

Ще він сказав, що існує схована книга, написана на золотих пластинах, і в тій книзі викладено історію попередніх жителів цього континенту і вказано джерело, з якого вони походять. Він сказав також, що ця книга вміщує повноту вічної Євангелії в тому виді, як Спаситель дав її давнім жителям;

Також, що два камені в срібних оправках—і ці камені, прикріплені до нагрудника, являють собою те, що зветься Урім і Туммім—було сховано разом з цими пластинами; тих, хто володів або користувався цими каменями, називали *провидцями* в давні або минулі часи; і що Бог приготував ці камені для перекладу книги.

* * * * *

Також він сказав мені, що коли я одержу ті пластини, про які він говорив—бо час їх одержання ще не прийшов—я

повинен нікому не показувати їх, так само як і той нагрудник з Урімом і Туммімом, хіба тільки тим, кому буде наказано показати їх. Якщо ж я ослухаюся, то буду знищений. Коли він розмовляв зі мною про ці пластини, моєму розумові відкрилося видіння, так що я зміг побачити місце, де було сховано пластини, і це було так ясно і виразно, що я впізнав це місце знову, коли прийшов туди.

Після цього спілкування я побачив, що світло в кімнаті раптом почало концентруватися навколо особи того, хто розмовляв зі мною, і так продовжувалося доти, доки в кімнаті знову не стало темно, крім світла навколо нього, коли раптом я побачив, як мені здалося, отвір, ніби прохід до самих небес, і він піднімався, поки зовсім не зник, а кімната залишилася такою, якою і була перед появою цього небесного світла.

Я лежав, розмірковуючи про особливість цієї події, і дуже дивувався з того, що говорив мені цей незвичайний посланець, коли раптом, посеред моїх роздумів, я побачив, що мою кімнату знову наповнює світло, і за мить, як мені здалося, той самий небесний посланець знову стояв біля мого ліжка.

Він почав говорити і знову розповів без жодної зміни те саме, що говорив мені під час першого відвідування; і, сказавши це, він сповістив мене про великі кари, що прийдуть на землю, з жахливими спустошеннями від голоду, меча і чуми, — і що ці жорстокі кари спіткають землю ще за цього покоління. Сказавши це, він, як і перед цим, піднісся на небеса.

За цей час, враження, справлені на мене, були такими глибокими що сон покинув мене, і я лежав, охоплений подивом від побаченого і почутого. Але яким було моє здивування, коли знову я побачив того самого посланця біля мого ліжка і почув, що він переповідає або знову повторює мені все сказане до того, додавши до цього застереження мені, кажучи, що Сатана буде спокушати мене (через бідність сім'ї мого батька) використати ті пластини для збагачення. Він заборонив мені робити це і додав, що, одержуючи пластини, я не повинен мати ніяких інших намірів, окрім прославляння Бога, і не повинен опинитися під впливом ніякого іншого прагнення, крім побудови Його царства; інакше я не зможу отримати їх.

Після цього третього відвідування він знову піднісся на небеса, як і раніше, а я знову залишився з своїми думками про дивовижність того, що зі мною щойно сталося; коли майже відразу після того, як небесний посланець піднісся на небо втретє, заспівав півень, і я зрозумів, що настає день, отже, наші бесіди тривали цілу ніч.

Невдовзі після цього я встав з ліжка і, як звичайно, взявся за щоденну необхідну роботу; але, намагаючись працювати як завжди, я відчув, що сили мої виснажені і я зовсім неспроможний щось робити. Мій батько, працюючи зі мною, звернув увагу на те, що зі мною не все гаразд, і відіслав мене додому. Я вирушив з поля з наміром піти додому, але коли я намагався перелізти через огорожу навколо поля, де ми були, сили зовсім залишили мене, і я впав безпорадний на землю і лежав деякий час непритомний, не відчуваючи нічого.

Першим з того, що я можу згадати, був голос, що звертався до мене і називав мене по імені. Я розплющив очі і побачив, як той самий посланець стояв над моєю головою, оточений сяйвом, як і раніше. Він знову переказав усе сказане минулої ночі, й наказав мені йти до мого батька і розповісти йому про видіння і про накази, що я одержав.

Я послухався; я повернувся на поле до мого батька, і переказав йому все. Він відповів мені, що це від Бога, і сказав, щоб я йшов і робив все за наказом небесного посланця. Я пішов з поля і попрямував туди, де, за словами посланця, було сховано ті пластини; і дякуючи чіткості видіння, що я мав відносно цього, я впізнав це місце у ту ж мить, як тільки прийшов.

Біля села Манчестер, округу Онтаріо, штат Нью-Йорк, є пагорб, значних розмірів, що височить над усіма сусідніми. На західному боці того пагорба, біля його вершини, під великою кам'яною брилою в кам'яній скрині лежали ці пластини. Кам'яна брила була товстою і округлою посередині з верхнього боку і тоншала до країв, так що середина підіймалася над землею, а краї були нею вкриті.

Відчистивши землю, я взяв важіль, підсунув його під край брили і невеликим зусиллям підважив її. Заглянувши туди, я насправді побачив там пластини, Урім і Туммім, і нагрудник, як було сказано посланцем. Скриня, в якій вони лежали, була сформована з каменів, покладених разом у цементі якогось роду. На дні скрині навхрест лежали два камені і на них лежали пластини та інші предмети.

Я спробував було витягти пластини з скрині, але посланець заборонив мені це робити, сказавши, що час для появи цих пластин ще не настав, і не наступить доки не пройде чотири роки з того часу; але він сказав мені, щоб я прийшов на це місце цього ж самого дня через рік, і що він тут зустріне мене зі мною, і що я повинен робити це, аж поки не прийде час дістати пластини.

Відповідно до цього веління я ходив на те місце як минав

рік і всякий раз зустрічав там того самого посланця, і отримував настанови і знання від нього у кожній нашій бесіді стосовно того, що саме збирається робити Господь, і як і в який спосіб Його царство буде кероване в останні дні.

* * * * *

Нарешті настав час дістати пластини, Урім і Туммім і нагрудник. Двадцять другого вересня тисяча вісімсот двадцять сьомого року я пішов, як звичайно, коли минув ще один рік, на місце, де було їх сховано, і той самий небесний посланець передав їх мені з таким дорученням, що я відповідаю за них, і якщо загублю їх через необережність чи свою недбалість, то буду відсічений; якщо ж я зроблю все можливе, щоб зберегти їх, поки він, посланець, прийде за ними, тоді вони будуть захищені.

Невдовзі я зрозумів, чому одержав таке суворе доручення про збереження пластин і чому посланець сказав, що коли я зроблю все, що від мене вимагається, він прийде за ними. Бо як тільки стало відомо, що вони в мене, їх всіма способами намагалися забрати. Для здійснення цього наміру вдавалися до всіляких хитрощів, які тільки можна вигадати. Утиски посилювалися, стали жорстокішими, ніж раніше, і багато людей постійно слідкувало за мною, щоб забрати їх у мене при нагоді. Але, дякуючи мудрості Божій, пластини було збережено і вони залишилися у мене, аж доки я не здійснив з ними те, що вимагалось від мене. І коли в призначений день явився за ними посланець, я передав їх йому, і тепер він опікується ними аж до сьогоднішнього дня, тобто до другого травня тисяча вісімсот тридцять восьмого року”.

Повний текст див. Джозеф Сміт—Історія в Дорогоцінній Перліні і *History of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints* (Історія Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів), том 1, розділи 1–6.

Давній літопис, з'явившись таким чином з-під землі як голос народу, який говорить з праху, і перекладений сучасною мовою даром і силою Бога, як свідчить Божественне твердження, вперше видано для всього світу англійською мовою 1830 року як *The Book of Mormon* (Книга Мормона).

КНИГИ МОРМОНА

Книга Мормона—це священний літопис народів давньої Америки, і був він вигравіюваний на металевих пластинах. У самій книзі йдеться про чотири види металевих пластин:

1. *Пластини Нефія*, які були двох видів: Малі пластини і Великі пластини. В перших більш детально розповідалося про духовні справи, а також про священнослужіння і вчення пророків, другі ж вміщували переважно мирську історію цих народів (1 Нефій 9:2–4). Проте з часів Мосії великі пластини також вміщували найважливіші питання духовного життя.
2. *Пластини Мормона*, які складаються з скорочень Мормоном Великих пластин Нефія з багатьма коментарями. Ці пластини також містять продовження Мормоном історії і доповнення його сина Моронія.
3. *Пластини Етера*, в яких подається історія Яредійців. Цей літопис скоротив Мороній, який додав власні коментарі й об'єднав цей літопис з загальною історією під назвою “Книга Етера”.
4. *Пластини з латуні*, що їх приніс народ Легія з Єрусалима в 600 році до Р.Х. Вони містять “п'ять книг Мойсеєвих,... А також літопис Юдеїв від самого початку і до царювання Седекії, царя Юдеї; а ще пророцтва святих пророків” (1 Нефій 5:11–13). Багато цитат з цих пластин, з посиланнями на Ісаю та інших біблійних і небіблійних пророків, з'являються в Книзі Мормона.

Книга Мормона складається з п'ятнадцяти основних частин або розділів, відомих, за одним винятком, як Книги, кожна з яких позначена ім'ям її основного автора. Перша частина (перші шість книг, остання з них Книга Омнія)—це переклад з Малих пластин Нефія. Між Книгами Омнія і Мосії є вставка, яка має назву Слова Мормона. Ця вставка об'єднує літопис, вигравіюваний на Малих пластинах, зі скороченим текстом Мормона з Великих пластин.

Найдовша частина, з Мосії до Мормона, включаючи розділ 7, є перекладом скороченого тексту Мормона з Великих пластин Нефія. Заключну частину, від Мормона, розділ 8, і до кінця Книги, вигравіював син Мормона Мороній, який після закінчення запису про життя свого батька подав скорочений

літопис Яредійців (під назвою Книга Етера), а згодом додав частини, відомі як Книга Моронія.

У 421 році від Р.Х. або близько до цієї дати Мороній, останній з Нефійських пророків-істориків, запечатав цей священний літопис і сховав його під захист Господа для того, щоб його відкрили в останні дні, як провіщав голос Бога через Його давніх пророків. У 1823 році від Р.Х. той самий Мороній, тоді вже воскресла особа, відвідав пророка Джозефа Сміта і після того передав йому пластини з вигравіюваним літописом.

НАЗВИ І ПОРЯДОК КНИГ В

КНИЗІ МОРМОНА

<i>Назва</i>	<i>Сторінка</i>
Перша Книга Нефія	1
Друга Книга Нефія	61
Книга Якова	137
Книга Еноша	159
Книга Ярома	162
Книга Омнія	163
Слова Мормона	167
Книга Мосії	169
Книга Алми	243
Книга Геламана	441
Третій Нефій	488
Четвертий Нефій	556
Книга Мормона	560
Книга Етера	583
Книга Моронія	620

ПЕРША КНИГА НЕФІЯ

ЙОГО ЦАРЮВАННЯ І СВЯЩЕННОСЛУЖІННЯ

Розповідь про Легія і його дружину Сарію, і чотирьох його синів, які звалися, починаючи з найстаршого: Ламан, Лемуїл, Сам і Нефій. Господь застерігає Легія, щоб він залишив землю Єрусалимську, бо люди задумали позбавити його життя, тому що він пророкує їм про їхні беззаконня. Він разом з сім'єю мандрує три дні пустинею. Нефій бере своїх братів і повертається з ними на землю Єрусалимську за літописом Юдеїв. Розповідь про їхні страждання. Вони одружуються з дочками Ізмаїла. Разом зі своїми сім'ями вони вирушають у пустиню. Їхні страждання і бідування у пустині. Шлях їхніх мандрувань. Вони приходять до великих вод. Брати Нефія повстають проти нього. Він руйнує їхні плани і будує корабель. Вони дають назву цьому місцю—Щедре. Вони переправляються через великі води до землі обіцяної і далі. Все це відповідає розповіді Нефія, або, іншими словами: я, Нефій, написав цей літопис.

РОЗДІЛ 1

Нефій починає писати історію свого народу—Легій бачить видіння вогняного стовпа і читає з книги пророцтва—Він славить Бога, провіщає прихід Месії і пророкує знищення Єрусалима—Його переслідують Юдеї. Близько 600 р. до р.х.

Я, "НЕФІЙ", був народжений від ^бпорядних ^абатьків, отже мене ^внавчили всьому тому, що знав мій батько; і, хоч я зазнав багато ^дскорбот у плині днів моїх, я

був щедро благословен Господом в усі дні свого життя; так, здобувши велике знання про благодаті і ^етаємниці Бога, отже я складаю ^елітопис про мої діяння у дні мої.

2 Так, я пишу цей літопис ^амовою мого батька, яка складається з знань Юдеїв і мови Єгиптян.

3 І я знаю, що літопис, який я пишу, ^аправдивий; і я пишу його власноручно; і я складаю його відповідно до моїх знань.

4 Бо сталося так на початку ^апершого року царювання ^бСедекії, царя Юдеї (мій бать-

[1 НЕФІЙ]

1 ^а пп Нефій, син Легіїв.
^б Пр. 22:1.
^в УЗ 68:25, 28.
пп Батьки.
^г Ен. 1:1; Мос. 1:2–3.

пп Навчати, Учитель.
^д пп Лихо.
^е пп Таємниці Божі.
^е пп Писання.
2 Мос. 1:2–4;
Морм. 9:32–33.

3 ^а 1 Неф. 14:30;
Мос. 1:6; Етер 5:1–3;
УЗ 17:6.
4 ^а пп Хронологія—
598 До р.х.
^б 2 Хр. 36:10;
Єр. 52:3–5; Ом. 1:15.

ко, Легій, до того все своє життя провів у ^аЄрусалімі); і того року з'явився багато пророків, які пророкували людям, що вони повинні покаятися, інакше велике місто ^бЄрусалім буде знищено.

5 Отже сталося, що мій батько, ^аЛегій, вийшовши, молився Господу, так, саме від усього ^бсерця, за свій народ.

6 І сталося, що в той час, коли він молився Господу, з'явився ^астовп вогню і став на скелі перед ним; і багато чого побачив і почув він; і так вразило його побачене і почуте, що він затремтів і задрижав від страху надзвичайно.

7 І сталося, що він повернувся у свій дім в Єрусалімі; і він впав на своє ліжко, ^азне-силений Духом і тим, що він побачив.

8 І знесилений так Духом, він поринув у ^авидіння, навіть побачив він ^бнебеса відкриті, і здалося йому, що він бачить Бога, Який сидить на Своєму престолі, оточений незліченними сонмами ангелів, що співають і уславляють Бога свого.

9 І сталося, що він побачив Одного, Який сходив з самої

середини неба, і він побачив, що ^асіяння Його яскравіше від полудневого сонця.

10 І він також побачив ще ^адванадцятьох інших, які йшли за Ним, а їхнє сіяння було яскравіше від блиску зірок на тверді небесній.

11 І зійшли вони, і пройшли вперед по лицю землі; і той Перший підійшов і став перед моїм батьком, і дав йому ^акнигу, і повелів йому читати її.

12 І сталося, що читаючи, він сповнився ^аДухом Господа.

13 І він читав, проказуючи: Горе, горе тобі, Єрусаліме, бо я побачив твої ^амерзоти! Так, і багато прочитав мій батько про ^бЄрусалім—про те, що його буде знищено, і його жителів також; багато хто загине від меча, а багатьох інших ^азаберуть у полон до Вавилона.

14 І сталося, що коли мій батько прочитав і побачив багато великого і дивовижного, він заволав, звертаючись до Господа, а саме: Величні і дивовижні діяння Твої, о Господи Боже Всемогутній! Твій престол високо на небесах, і Твоя влада, і Твоя благодать,

4в 1 Хр. 9:3.

2 2 Цар. 17:13–15;

2 Хр. 36:15–16;

Єр. 7:25–26.

пп Пророк.

д Єр. 26:18; 2 Неф. 1:4;

Гел. 8:20.

5а пп Легій, батько Нефіїв.

б Як. 5:16.

6а Вих. 13:21;

Гел. 5:24, 43;

УЗ 29:12;

ДС—Іст. 1:16.

7а Дан. 10:8;

1 Неф. 17:47;

Мойс. 1:9–10;

ДС—Іст. 1:20.

8а 1 Неф. 5:4.

пп Видіння.

б Єз. 1:1; Дії 7:55–56;

1 Неф. 11:14;

Гел. 5:45–49;

УЗ 137:1.

9а ДС—Іст. 1:16–17.

10а пп Апостол.

11а Єз. 2:9.

12а УЗ 6:15.

13а 2 Цар. 24:18–20;

2 Хр. 36:14.

б 2 Цар. 23:27; 24:2;

Єр. 13:13–14;

2 Неф. 1:4.

в 2 Цар. 20:17–18;

2 Неф. 25:10;

Ом. 1:15.

і милість Твоя огортає всіх жителів землі; і через те, що Ти милостивий, Ти не полишиш загинути тих, хто “прийде до Тебе!

15 І такими словами мій батько прославляв Бога свого; бо раділо єство його, і все серце його було сповнене, через те, що він побачив, а саме через те, що відкрив йому Господь.

16 І нині я, Нефій, не наводжу всього того, що написав мій батько, бо він описав багато того, що побачив у видіннях і снах; і також він написав багато про те, що він “пророкував і розповідав своїм дітям, але я наводити повністю того не буду.

17 Але я докладно опишу те, що зробив я упродовж днів своїх. Бачите, на пластинах, що їх зробив я власноручно, я “скорочую ^блітопис мого батька; а скоротивши літопис мого батька, я докладно опишу своє власне життя.

18 Отже, я хочу, щоб ви знали, що після того, як Господь відкрив так багато дивовижного моєму батькові Легію, зокрема про “знищення Єрусалима, тоді він пішов до людей і почав ^бпророкувати і оповідати їм про те, що він побачив і почув.

19 І сталося, що Юдеї “насміялися з нього через те, у чому він свідчив проти них; бо він дійсно свідчив про їхні злочестивість і мерзоти; і він свідчив, що те, що він побачив і почув, а також те, що він прочитав у книзі, ясно вказувало на прихід ^бМесії і також на викуплення світу.

20 І коли Юдеї почули це, вони обурились на нього; так само, як і на прадавніх пророків, яких вони “виганяли, і каменували, і вбивали; і вони також намагалися позбавити його життя. Але, дивіться, я, Нефій, покажу вам, що лагідні ^бмилості Господа огортають усіх, кого Він обрав, через їхню віру, щоб зробити їх сильними і навіть надати їм рятівну силу.

РОЗДІЛ 2

Легій разом із своєю сім'єю іде в пустиню поблизу Червоного моря—Вони залишають своє майно—Легій приносить жертву Господу і навчає своїх синів виконувати заповіді—Ламан і Лемуїл ремствують на свого батька—Нефій є послухним і молиться з вірою; Господь звертається до нього і він обраний керувати своїми братами. Близько 600 р. до р.х.

14а Ал. 5:33–36;
3 Неф. 9:14.

16а 1 Неф. 7:1.

17а 1 Неф. 9:2–5.

^б 1 Неф. 6:1–3; 19:1–6;

2 Неф. 5:29–33;

УЗ 10:38–46.

18а 2 Неф. 25:9–10;
УЗ 5:20.

^б пп Пророцтво,
Пророкувати.

19а 2 Хр. 36:15–16;

Єр. 25:4;

1 Неф. 2:13; 7:14.

^б пп Месія.

20а Гел. 13:24–26.

^б Ал. 34:38; УЗ 46:15.

пп Милостивий,
Милість.

Ось бачите, сталося так, що Господь розмовляв з моїм батьком, так, а саме у сновидінні, і сказав йому: Благословен будеш ти, Легію, через те, що ти зробив; і через те, що ти був вірний і оповістив цей народ про те, що Я наказав тобі, дивись, вони намагаються ^апозбавити тебе життя.

2 І сталося, що Господь ^анаказав моєму батькові, а саме у ^бсновидінні, ^азабрати свою сім'ю і піти у пустиню.

3 І сталося, що він був ^апослушним слову Господа, отже, він зробив так, як наказав йому Господь.

4 І сталося, що він пішов у пустиню. І він залишив свій дім, і землю свого успадкування, і своє золото, і своє срібло, і свої коштовності, і нічого не взяв з собою, крім своєї сім'ї, і харчів, і наметів, і ^апішов у пустиню.

5 І він спустився в межі поблизу берега ^аЧервоного моря; і йшов він пустинними межами неподалік Червоного моря; і йшов він пустинею зі своєю сім'єю, що складалася з моєї матері, Сарії, і моїх старших братів, якими були ^бЛаман, Лемуїл і Сам.

6 І сталося, що після того,

як він пройшов три дні у пустині, він поставив намет у ^адолині на березі вод ріки.

7 І сталося, що він спорудив ^ажертвник з ^бкаміння, і приніс жертву Господу, і ^адякував Господу Богу нашому.

8 І сталося, що він дав назву цій річці, що впадала в Червоне море, Ламан; а долина ж була у межах гирла ріки.

9 І коли мій батько побачив, що води цієї ріки вливаються у джерело Червоного моря, він звернувся до Ламана, кажучи: О якби ти був, як ця ріка, щоб невинно прагнув до джерела усієї праведності!

10 І він також звернувся до Лемуїла: О якби ти був, як ця долина, твердим і стійким, і непохитним у виконанні заповідей Господа!

11 Тож казав він це через твердошиїсть Ламана і Лемуїла; бо, розумієте, вони часто ^аремствували на свого ^ббатька, тому що він був людиною, яка мала ^авидіння, і також тому, що він вивів їх із землі Єрусалимської, залишивши землю їхнього успадкування, і їхнє золото, і їхнє срібло, і їхні коштовності, щоб загинути у пустині. І зробив він це, казали вони,

2 1а 1 Неф. 7:14.

2а 1 Неф. 5:8; 17:44.

б пп Сон.

в Бут. 12:1;

2 Неф. 10:20;

Етер 1:42; Авр. 2:3.

3а пп Послушний,

Послушність,

Слухатися.

4а 1 Неф. 10:4; 19:8.

5а 1 Неф. 16:14;

УЗ 17:1.

б пп Ламан.

6а 1 Неф. 9:1.

7а Бут. 12:7–8;

Вих. 24:4;

Авр. 2:17.

б Вих. 20:25;

Повтор. 27:5–6.

в пп Вдячні,

Дякування,

Подяка.

11а 1 Неф. 17:17.

пп Ремствувати.

б Пр. 20:20.

в 1 Неф. 5:2–4.

через безглузді вигадки свого серця.

12 І таким чином, Ламан і Лемуїл, найстарші, ремствували на свого батька. А ремствували вони тому, що не “розуміли діянь Того Бога, Який створив їх.

13 Не вірили вони також, що Єрусалим, це велике місто, може бути “зруйновано, як провіщали пророки. І вони уподібнювалися до Юдеїв з Єрусалима, які намагалися позбавити життя мого батька.

14 І сталося, що мій батько промовляв до них у долині Лемуїл, з такою “силою, сповнений Духом Божим, що вони ^бзатремтіли перед ним усім своїм тілом. І він так вразив їх, що вони не наважувалися заперечувати йому; отже, вони робили те, що він наказував їм.

15 І мій батько жив у наметі.

16 І сталося, що я, Нефій, будучи ще дуже молодим, але міцної статури, а також маючи велике бажання пізнати “таємниці Бога, отже я волав до Господа; і ось Він ^бвплинув на мене, і “пом’якшив моє серце, так що я ^бповірів усім словам, сказаним моїм ^ббатьком; тому я не

чинив йому опір, подібно до моїх братів.

17 І я звернувся до Сама і розповів йому все те, що Господь відкрив мені Своїм Духом Святим. І сталося так, що він повірив моїм словам.

18 Але розумієте, Ламан і Лемуїл не прислухалися до моїх слів; і, “горюючи через закам’янілість їхніх сердець, я щиро молився Господу за них.

19 І сталося, що Господь звернувся до мене, говорячи: Благословен ти, Нефій, через “віру твою, бо з смиренністю у серці ти старанно шукав Мене.

20 І якщо ви будете дотримуватися Моїх заповідей, ви будете “процвітати, і будете приведені до ^бземлі обіцяної; так, саме до тієї землі, яку Я приготував для вас; так, до землі, найкращої з усіх інших земель.

21 А якщо твої брати повстануть проти тебе, вони будуть “відсічені від присутності Господа.

22 А якщо ти будеш дотримуватися Моїх заповідей, ти будеш поставлений “правителем і вчителем над своїми братами.

23 Бо, дивись, того дня, коли вони повстануть проти Мене,

12а Мойс. 4:6.

13а Єр. 13:14;

1 Неф. 1:13.

14а пп Сила.

б 1 Неф. 17:45.

16а пп Таємниці Божі.

б Пс. 8:5; Ал. 17:10;

УЗ 5:16.

пп Одрокровення.

в 1 Цар. 18:37;

Ал. 5:7.

г 1 Неф. 11:5.

д пп Батько, смертний; Пророк.

18а Ал. 31:24;

3 Неф. 7:16.

19а 1 Неф. 7:12; 15:11.

20а Єр. 1:7; 1 Неф. 4:14;

Мос. 1:7.

б Повтор. 33:13–16;

1 Неф. 5:5; 7:13;

Мойс. 7:17–18.

пп Обіцяна земля.

21а 2 Неф. 5:20–24;

Ал. 9:13–15; 38:1.

22а Бут. 37:8–11;

1 Неф. 3:29.

Я “прокляну їх тяжким прокляттям, і не будуть вони мати влади над твоїм сім’ямом, якщо ті також не повстануть проти Мене.

24 І якщо буде так, що вони повстануть проти Мене, то стануть вони “бичем для сімені твого, ^бспонукаючи їх пам’ятати.

РОЗДІЛ 3

Сини Легія повертаються в Єрусалим за пластинами з латуні—Лаван відмовляється віддати пластини—Нефій благає і переконує своїх братів—Лаван краде їхнє майно і намагається вбити їх—Ламан і Лемуїл б’ють Нефія і Сама, і ангел докоряє їм. Близько 600–592 рр. до Р.Х.

І сталося, що я, Нефій, після розмови з Господом повернувся до намету мого батька.

2 І сталося, що він звернувся до мене, говорячи: Розумієш, снівся мені “сон, в якому Господь наказав мені, щоб ти і твої брати повернулися до Єрусалима.

3 Бо ось, Лаван має літопис Юдеїв, а також “родовід моїх предків, і все це вигравіювано на пластинах з латуні.

4 Через те Господь наказав

мені, щоб ти і твої брати пішли в дім Лавана, і знайшли ці записи, і принесли їх сюди в пустиню.

5 І ось бачиш, твої брати ремствують, кажучи, що їм важко зробити те, що я вимагаю від них; але розумієш, то не я вимагаю це від них, то є заповідь Господа.

6 Тому іди, мій сину, і ти будеш благословен Господом, бо ти не “ремствував.

7 І сталося, що я, Нефій, сказав моєму батькові: Я “підую і зроблю те, що Господь наказав, бо я знаю, що Господь не дає ^бзаповідей дітям людським без того, щоб не “приготувати шлях для них, аби вони могли виконати те, що Він наказав їм.

8 І сталося, що почувши ці слова, мій батько дуже зрадив, бо він знав, що Господь благословив мене.

9 І я, Нефій, і брати мої попрямували через пустиню, з нашими наметами, щоб дістатися землі Єрусалимської.

10 І сталося, що коли ми прийшли до землі Єрусалимської, я і мої брати вчинили раду між собою.

11 І ми “кинули жереб—кому з нас іти в дім Лавана. І сталося, що жереб випав Ламану; і Ламан пішов у дім

23а Повтор. 11:28;
1 Неф. 12:22–23;
УЗ 41:1.

24а Єг. 23:13;
Суд. 2:22–23.
б 2 Неф. 5:25.

3 2а пп Сон.
3а 1 Неф. 5:14.

6а пп Підтримка
Церковних
провідників.

7а 1 Сам. 17:32;
1 Цар. 17:11–15.
пп Віра;
Послушний,
Послушність,

Слухатися.
б пп Заповіді Божі.

в Бут. 18:14;
Фил. 4:13;
1 Неф. 17:3, 50;
УЗ 5:34.

11а Неем. 10:35;
Дії 1:26.

Лавана, і він розмовляв з ним, сидячи у нього вдома.

12 І він просив у Лавана літописи, що були вигравіювані на пластинах з латуні, і містили “родовід мого батька.

13 І ось, сталося, що Лаван розгнівався, і вигнав його з дому; і він не захотів давати Ламану ці літописи. Тому він сказав йому: Ось, ти—грабіжник, і я вб’ю тебе.

14 Але Ламан утік від нього і розповів нам про те, як повівся з ним Лаван. І ми дуже засмутилися, і мої брати вже збиралися повернутися в пустиню до свого батька.

15 Але ось я сказав їм: Як Господь живий і як ми живі, то не підемо ми до батька нашого в пустиню, доки не виконаємо те, що наказав нам Господь.

16 А тому давайте будемо вірні у виконанні заповідей Господа; давайте підемо на землю, “успадковану нашим батьком, бо знаєте, він залишив там золото і срібло, й інші багатства. І все це він зробив за ^бзаповідями Господа.

17 Бо він знав, що Єрусалим має бути “зруйновано через злочестивість людей.

18 Бо дійсно, вони “знехтували словами пророків. А тому, якби мій батько залишився жити на цій землі після того,

як йому було ^бнаказано втекти з цієї землі, то знайте, він би загинув. Тому було необхідно, щоб він втік з цієї землі.

19 І бачите, то є мудрість Бога, що ми повинні здобути ці ^алітописи, щоб мати змогу зберегти для наших дітей мову наших батьків;

20 А також, щоб ми могли “зберегти для них слова, які промовлялись устами всіх святих пророків, і які були дані їм Духом і силою Бога, від початку світу і до цього часу.

21 І сталося, що такою розмовою мені вдалося переконати моїх братів у тому, що вони повинні з вірою дотримуватися заповідей Бога.

22 І сталося, що ми пішли на землю нашого успадкування, і ми зібрали наше “золото, і наше срібло, і наші коштовності.

23 І, зібравши все це, ми знову пішли до дому Лавана.

24 І сталося, що ми увійшли до Лавана і просили його віддати нам літописи, вигравіювані на “пластинах з латуні, а за це ми дамо йому наше золото, і наше срібло, і всі наші коштовності.

25 І сталося, що коли Лаван побачив наше багатство, а було воно надзвичайно велике, він настільки палко “зажадав його, що вигнав нас геть і

12а 1 Неф. 3:3; 5:14.

16а 1 Неф. 2:4.

б 1 Неф. 2:2; 4:34.

17а 2 Хр. 36:16–20;

Єр. 39:1–9;

1 Неф. 1:13.

18а пп Бунт.

б 1 Неф. 16:8.

19а Ом. 1:17;

Мос. 1:2–6.

20а пп Писання—

Необхідність

збереження

Писань.

22а 1 Неф. 2:4.

24а 1 Неф. 3:3.

25а пп Заздрити,

Заздрість.

послав своїх слуг убити нас, аби здобути наше багатство.

26 І сталося, що ми втекли від слуг Лавана і були змушені покинути наше багатство, і воно потрапило до рук Лавана.

27 І сталося, що ми втекли в пустиню, і слуги Лавана не наздогнали нас, і ми сховалися в ущелині скелі.

28 І сталося, що Ламан розгнівався за мене, а також за мого батька; і Лемуїл також, бо він прислухався до слів Ламана. Через те Ламан і Лемуїл говорили багато «образливих слів нам, своїм молодшим братам, і навіть били нас палицею.

29 І сталося, що коли вони били нас палицею, раптово явився «ангел Господній і став перед ними, і звернувся до них, кажучи: Чому ви б'єте палицею свого молодшого брата? Хіба не знаєте ви, що Господь обрав його ^бправителем над вами, і все через ваші беззаконня? Тож слухайте, ви знову підете у Єрусалим, і Господь віддасть Лавана до ваших рук.

30 І, сказавши нам це, «ангел залишив нас.

31 А після того, як ангел залишив нас, Ламан і Лемуїл знову почали «ремствувати, кажучи: Як це може бути, щоб Господь віддав Лавана

до наших рук? Дивіться, він могутня людина, і він може командувати над п'ятдесятьма, так, він навіть може вбити п'ятдесятьох; то чому ж не може й нас?

РОЗДІЛ 4

Нефій вбиває Лавана за наказом Господа і потім хитрістю здобуває пластини з латуні—Зорам вирішує приєднатися до сім'ї Легія в пустині. Близько 600–592 рр. до Р.Х.

І сталося, що я звернувся до братів своїх, кажучи: Давайте підемо знову до Єрусалима і будемо «вірні у виконанні наказів Господа; бо, розумієте, Він могутніший за всіх на світі, то чому ж Він не може бути ^бмогутнішим за Лавана і його п'ятдесятьох людей, так, або навіть від його десятків тисяч?

2 Отже, давайте повернемося; давайте будемо «сильні, як ^бМойсей; бо він дійсно повелів водам Червоного «моря, і ті розступилися, і наші батьки пройшли з полону сушею, а військо фараонове, яке йшло слідом, було потоплене у водах Червоного моря.

3 Ось бачите, ви знаєте, що це є правда; і ви також знаєте, що «ангел говорив до вас;

28а 1 Неф. 17:17–18.

29а 1 Неф. 4:3; 7:10.

пп Ангели.

б 1 Неф. 2:22.

30а 1 Неф. 16:38.

31а пп Ремствувати.

4 1а пп Віра; Мужність, Мужній.

б 1 Неф. 7:11–12.

2а Повтор. 11:8.

б пп Мойсей.

в Вих. 14:21;

1 Неф. 17:26;

Мос. 7:19.

3а 1 Неф. 3:29–31; 7:10.

то як же ви можете сумніватися? Давайте повернемося; Господь може врятувати нас, так само, як і наших батьків, і знищити Лавана, так само, як Єгиптян.

4 Після того, як я сказав ці слова, вони ще були розгнівані і все ще продовжували ремствувати; однак вони пішли за мною, аж поки ми не прийшли під стіни Єрусалима.

5 І це було вночі; і я примусив їх сховатися за стінами. А після того, як вони сховалися, я, Нефій, крадькома ввійшов у місто і попрямував до дому Лавана.

6 І ^авів мене Дух Божий, бо не ^бзнав я наперед, що маю робити.

7 Однак я йшов уперед, і коли я підійшов ближче до дому Лавана, я побачив чоловіка, і він упав на землю переді мною, бо був п'яний від вина.

8 І коли я підійшов до нього, то побачив, що це був Лаван.

9 І я побачив його ^амеч; і я витяг його з піхов; і рукоять його була з чистого золота, і надзвичайно тонкої роботи, і я побачив, що лезо його було зі сталі найвищого гатунку.

10 І сталося, що Дух Божий ^апримушував мене вбити Лавана; але я сказав у своєму

серці: Ніколи не проливав я крові людської. І я відступив і не хотів убивати його.

11 І Дух знову сказав мені: Бачиш, ^аГосподь віддав його у руки твої. Дійсно, і я також знав, що він хотів позбавити мене життя; так, і він не виконував заповіді Господа; а ще він ^бзабрав наше майно.

12 І сталося, що Дух знову сказав мені: Вбий його, бо Господь віддав його у твої руки;

13 Знай, Господь ^аубиває ^бзлочестивих, щоб здійснити Свої праведні наміри. ^аКраще нехай одна людина загине, ніж народ виродиться і загине у зневірі.

14 І ось, коли я, Нефій, почув ці слова, я згадав слова Господа, які Він сказав у пустині, звертаючись до мене: ^аЯкщо твоє сім'я виконуватиме Мої ^бзаповіді, вони будуть ^апроцвітати на ^вземлі обіцяній.

15 Так, і я ще подумав, що вони не зможуть виконувати заповіді Господа згідно з законом Мойсея, якщо вони не матимуть цього закону.

16 І я також знав, що цей ^азакон вигравіюваний на пластинах з латуні.

17 І знову-таки, я знав, що Господь віддав Лавана у мої руки для того, щоб я зміг одержати ці літописи згідно з Його наказами.

6а пп Натхнення,
Надихати;
Святий Дух.
б Євр. 11:8.
9а 2 Неф. 5:14;
УЗ 17:1.
10а Ал. 14:11.

11а 1 Сам. 17:41–49.
б 1 Неф. 3:26.
13а 1 Неф. 17:33–38;
УЗ 98:31–32.
б пп Злочестивість,
Злочестиві.
в Ал. 30:47.

14а Ом. 1:6; Мос. 2:22;
Етер 2:7–12.
б пп Заповіді Божі.
в 1 Неф. 2:20.
г 1 Неф. 17:13–14;
Кн. Як. 2:12.
16а пп Закон Мойсеїв.

18 Тому я послухався голосу Духа, і взяв Лавана за волосся на голові, і я відсік йому голову його ж власним “мечем.

19 І після того, як я відсік йому голову його ж власним мечем, я взяв одягу Лавана і надів на себе; так, кожну річ; і я оперезав його зброєю свої стегна.

20 І після того, як я зробив це, я пішов до скарбниці Лавана. І коли я йшов до скарбниці Лавана, то я побачив “слугу Лавана, який мав ключі від скарбниці. І я наказав йому голосом Лавана піти зі мною до скарбниці.

21 І він подумав, що я його хазяїн, Лаван, бо він побачив одяг і також меч, що був на моїх стегнах.

22 І він говорив зі мною про старійшин юдейських, бо він знав, що його хазяїн, Лаван, був цієї ночі серед них.

23 А я розмовляв з ним так, нібито я був Лаван.

24 І я також сказав йому, що я маю віднести ті записи, що на “пластинах з латуні, до моїх старших братів, які були поза стінами.

25 І я також наказав йому іти за мною.

26 І він, вважаючи, що я кажу про братів з церкви і що я дійсно той самий Лаван, якого я вбив, пішов-таки за мною.

27 І він ще тривалий час говорив мені про старійшин

юдейських, поки я йшов до своїх братів, які чекали за стінами.

28 І сталося, що коли Ламан побачив мене, то він надзвичайно злякався, і Лемуїл, і Сам також. І вони втекли від мене; бо вони вважали, що то був Лаван і що він убив мене і має намір позбавити їх життя також.

29 І сталося, що я покликав їх, і вони почули мене; тому вони перестали тікати від мене.

30 І сталося, що слуга Лавана, побачивши моїх братів, затремтів, і вже збирався втекти від мене і повернутися в місто Єрусалим.

31 І тоді я, Нефій, будучи людиною міцної статури, і також наділений Господом великою “силою, отже я схопив слугу Лавана і тримав його, щоб він не міг втекти.

32 І сталося, я сказав йому, що якщо він прислухається до моїх слів, то, як Господь живий і як я живий, отже, якщо він прислухається до наших слів, ми збережемо йому життя.

33 І я сказав йому, а саме під “присягою, що йому не треба боятися; що він буде вільною людиною, так само, як і ми, якщо піде з нами у пустиню.

34 І я також сказав йому: Воістину Господь “заповідав нам зробити все це; то хіба не повинні ми старанно викону-

18a 1 Сам. 17:51.

20a 2 Неф. 1:30.

24a 1 Неф. 3:12, 19–24;

5:10–22.

31a Мос. 9:17;

Ал. 56:56.

33a пп Клятва.

34a 1 Неф. 2:2; 3:16.

вати заповіді Господа? Тому, якщо ти підеш у пустиню до мого батька, то буде тобі місце серед нас.

35 І сталося, що “Зорам по-сміливішав від тих слів, що я сказав. А Зорам—то було ім’я слуги; і він обіцяв, що піде в пустиню до нашого батька. Так, і він також присягнув нам, що з цього часу і надалі він буде жити з нами.

36 І хотіли ми залишити його з нами для того, щоб Юдеї не дізналися про нашу втечу у пустиню, і, переслідуючи, не знищили б нас.

37 І сталося, що коли Зорам “присягнув нам, наші побожовання щодо нього зникли.

38 І сталося, що взяли ми пластини з латуні і слугу Лавана, та й пішли в пустиню, прямуючи до намету нашого батька.

РОЗДІЛ 5

Сарія висловлює невдоволення Легію—Обоє раді поверненню їхніх синів—Вони приносять жертви—Пластини з латуні містять писання Мойсея і пророків—Пластини свідчать, що Легій є нащадком Йосипа—Легій провіщає щодо свого сімені і збереження пластин. Близько 600–592 рр. до Р.Х.

І сталося, що коли ми при-

йшли в пустиню до нашого батька, то знайте, що він сповнився радості, і мати моя, “Сарія, також була надзвичайно рада, тому що вона вже дійсно оплакувала нас.

2 Бо вона думала, що ми загинули в пустині; і вона ще висловлювала невдоволення моему батькові, називаючи його людиною, яка має видіння, кажучи: Бачиш, ти вивів нас із землі нашого успадкування, і моїх синів уже немає, і ми загинемо в пустині.

3 І такими словами моя мати докоряла моему батьку.

4 І сталося, що мій батько, відповідаючи їй, сказав: Я знаю, що я людина, яка має “видіння; але якби мені не явилось ^бвидіння про діяння Бога, то не пізнав би я благодаті Бога, і залишився б у Єрусалимі, і загинув би з своїми братами.

5 Але дивись, я отримав “землю обіцяну, і все це радує мене; так, і я ^бзнаю, що Господь врятує моїх синів від рук Лавана і приведе їх знову до нас у пустиню.

6 І ось такими словами мій батько, Легій, заспокоював мою матір, Сарію, щодо нас, тоді, коли ми мандрували пустинею до землі Єрусалимської за літописами Юдеїв.

7 І коли ми повернулися до намету мого батька, то вони

35a 1 Неф. 16:7;
2 Неф. 5:5–6.
пп Зорам,
Зорамійці.
37a Єг. 9:1–21;

Еккл. 5:3.
пп Клятва.
5 1a пп Сарія.
4a 1 Неф. 2:11.
б 1 Неф. 1:8–13.

пп Видіння.
5a 1 Неф. 2:20;
18:8, 22–23.
пп Обіцяна земля.
б пп Віра.

сповнилися радості, і моя мати втішилася.

8 І вона промовила, звертаючись до нас: Тепер я знаю напевне, що Господь ^анаказав моєму чоловіку рятуватися втечею у пустині; так, і я також знаю напевне, що Господь захистив моїх синів, і визволив їх з рук Лавана, і дав їм силу, щоб вони мали змогу ^бвиконати те, що Господь наказав їм. І ось такими словами говорила вона.

9 І сталося, що вони зраділи надзвичайно, і принесли ^ажертву і всеспалення в ім'я Господа; і вони ^бдякували Богу Ізраїля.

10 І після того, як вони склали дяку Богу Ізраїля, мій батько, Легій, взяв записи, вигравіювані на ^апластинах з латуні, і він продивився їх уважно від самого початку.

11 І він помітив, що вони вміщують п'ять ^акниг Мойсеєвих, які подають розповідь про сотворіння світу, а також Адама і Єви, які були нашими першими батьками;

12 А також ^алітопис Юдеїв від самого початку і до царювання Седекії, царя Юдеї;

13 А ще пророцтва святих

пророків, від самого початку і до царювання ^аСедекії; а також багато пророцтв, які промовлялися з вуст ^бЄремії.

14 І сталося, що мій батько, Легій, знайшов на ^апластинах з латуні також родовід своїх предків; отже, він дізнався, що він нащадок ^бЙосипа; так, саме того Йосипа, який був сином ^аЯкова, і був ^впроданий в Єгипет, і був ^дзбережений рукою Господа, щоб він міг зберегти свого батька, Якова, і всіх його домочадців від голодної смерті.

15 І вони також були ^авиведені з рабства і з землі Єгипетської Тим Самим Богом, Який зберіг їх.

16 І таким чином, мій батько, Легій, знайшов родовід своїх предків. І Лаван також був нащадком ^аЙосипа, тому він і його батьки зберегли ці літописи.

17 І тепер, коли мій батько побачив усе це, він сповнився Духом, і почав пророкувати про своє сім'я—

18 Що ці пластини з латуні поширяться серед усіх народів, колін, язиків, і людей, які будуть з його сімені.

19 Тому він сказав, що ці

8a 1 Неф. 2:2.

б 1 Неф. 3:7.

9a Мос. 2:3;

3 Неф. 9:19–20.

пп Закон Мойсеїв.

б пп Вдячні,

Дякування,

Подяка.

10a 1 Неф. 4:24, 38;

13:23.

пп Латунні

пластини.

11a 1 Неф. 19:23.

пп П'ятикнижжя.

12a 1 Хр. 9:1.

пп Писання.

13a 2 Цар. 24:18;

Єр. 37:1.

б Ездра 1:1;

Єр. 36:17–32;

1 Неф. 7:14;

Гел. 8:20.

14a 1 Неф. 3:3, 12.

пп Латунні

пластини.

б 2 Неф. 3:4; Ал. 10:3.

пп Йосип, син

Яковів.

в пп Яків, син Ісаків.

г Бут. 37:29–36.

д Бут. 45:4–5.

15a Вих. 13:17–18;

Ам. 3:1–2;

1 Неф. 17:23–31;

УЗ 103:16–18; 136:22.

16a 1 Неф. 6:2.

пластини з латуні “ніколи не загинуть; і також ніколи більше вони не потьмяніють від часу. І він багато пророкував щодо свого сімені.

20 І сталося, що саме так я і мій батько виконали всі заповіді, які Господь заповідав нам.

21 І ми отримали літописи, як Господь наказав нам, і, вивчивши їх, переконалися, що вони корисні; так, а точніше, великої “цінності для нас, бо ми зможемо ^бзберегти заповіді Господа для наших дітей.

22 Саме в цьому була велика мудрість Господа, що ми повинні були носити їх з собою, поки ми мандруємо пустинею, йдучи до землі обіцяної.

РОЗДІЛ 6

Нефій пише про діяння Бога—Нефій хоче переконати людей прийти до Бога, Якому вклонявся Авраам, і бути спасеними. Близько 600–592 рр. до р.х.

І ТЕПЕР я, Нефій, не подаю родовід моїх предків у “цій частині моїх літописів; і надалі я ніколи також не буду подавати його на ^бпластинах, на яких я пишу зараз; бо він є в записах, які робив мій ^ббатько; тому я не пишу про те в цих записах.

19а Ал. 37:4–5.
21а пп Писання—
Цінність Писань.
б 2 Неф. 25:26.
6 1а 2 Неф. 4:14–15.
б 1 Неф. 9:2.

в 1 Неф. 1:16–17;
19:1–6.
2а 1 Неф. 5:14–16.
3а Кн. Як. 7:27;
Яр. 1:2, 14; Ом. 1:30.
4а Іван 20:30–31.

2 Бо досить сказати, що ми є нащадки “Йосипа.

3 І це не має значення для мене, що я не подаю все так докладно про свого батька, бо не можливо всього записати на “цих пластинах, а мені потрібно місце, щоб я міг написати про діяння Бога.

4 Бо єдине моє бажання—“переконати людей ^бприйти до Бога Авраама, і до Бога Ісаака, і до Бога Якова, і бути спасеними.

5 Тому я не буду писати те, що “приємне світові, але тільки те, що приємне Богові і тим, хто не від світу.

6 Тому я дам заповідь моєму сімені не заповнювати ці пластини тим, що не має цінності для дітей людських.

РОЗДІЛ 7

Сини Легія повертаються до Єрусалима і запрошують Ізмаїла і його домочадців приєднатися до них у їхній мандрівці—Ламан та інші чинять опір—Нефій благає своїх братів мати віру в Господа—Вони зв'язують його вірвочками і планують його знищити—Він визволяється силою віри—Його брати благають прощення—Легій і його супутники приносять жертву і всеспалення. Близько 600–592 рр. до р.х.

І ТЕПЕР я хочу, щоб ви знали,

Див. титульну сторінку Книги Мормона.
б 2 Неф. 9:41, 45, 51.
5а 1 Сол. 2:4;
Сл. Морм. 1:4.

що після того, як мій батько, Легій, скінчив «пророкування стосовно свого сімені, сталося так, що Господь знову звернувся до нього, кажучи, що недобре Легію брати в пустиню тільки свою сім'ю; а щоб його сини взяли ^бдочок за ^ддружин для того, щоб вони мали змогу зростити сім'я Господові на землі обіцяній.

2 І сталося, що Господь «наказав йому, щоб я, Нефій, і мої брати, знову повернулися до землі Єрусалимської, і привели Ізмаїла і його сім'ю у пустиню.

3 І сталося, що я, Нефій, «знову пішов з братами через пустиню у Єрусалим.

4 І сталося, що ми прийшли в дім Ізмаїла, і ми здобули прихильність в очах Ізмаїла, так що ми передали йому слова Господа.

5 І сталося, що Господь пом'якшив серце Ізмаїла, а також і його домочадців так, що вони помандрували з нами у пустиню, до намету мого батька.

6 І сталося, що коли ми йшли через пустиню, то знайте, що Ламан і Лемуїл, і дві дочки Ізмаїла, і двоє «синів Ізмаїла зі своїми сім'ями збунтувалися проти нас; а саме, проти мене, Нефія, і

Сама, і їхнього батька, Ізмаїла, і його дружини, і трьох інших його дочок.

7 І сталося в цьому бунті, що вони прагнули повернутися до землі Єрусалимської.

8 І ось я, Нефій, був дуже «засмучений через закам'янілість їхніх сердець, отже я звернувся до них, кажучи, так, саме Ламану і Лемуїлу: Зрозумійте, ви—мої старші брати, але чому ваші серця такі закам'янілі, а ваш розум такий сліпий, що вам потрібно, аби я, ваш молодший брат, умовляв вас, та ще й подавав вам приклад?

9 Чому не послухалися ви слова Господа?

10 Чому «забули ви, що бачили ангела Господа?

11 Так, і чому забули ви, які великі справи Господь зробив для нас, «визволивши нас з рук Лавана, а також давши нам літописи?

12 Так, і чому забули ви, що Господь по волі Своїй може «все зробити для дітей людських, якщо вони виявлятимуть ^бвіру в Нього? Отже, давайте будемо і ми вірні Йому.

13 І якщо ми будемо вірні Йому, то одержимо «землю обіцяну; і ви дізнаєтесь у майбутньому, що слово Господа про ^бзнищення Єрусалима

7 1а 1 Неф. 5:17–19.

б 1 Неф. 16:7.

в пп Шлюб,

Одружуватися.

2а 1 Неф. 16:7–8.

3а 1 Неф. 3:2–3.

6а 2 Неф. 4:10.

8а Ал. 31:2;

Мойс. 7:41.

10а Повтор. 4:9;

1 Неф. 3:29; 4:3.

11а 1 Неф. 4.

12а 1 Неф. 17:50;

Ал. 26:12.

б 1 Неф. 3:7; 15:11.

13а 1 Неф. 2:20.

пп Обіцяна земля.

б 2 Цар. 25:1–21;

2 Неф. 6:8; 25:10;

Ом. 1:15;

Гел. 8:20–21.

здійсниться; бо все, що Господь сказав про знищення Єрусалима, має здійснитися.

14 Бо, розумієте, Дух Господа скоро припинить боротися разом з ними; бо бачите, вони “відмовилися слухати пророків, і “Єремію кинули вони до в’язниці. І вони так намагалися позбавити “життя мого батька, що він був змушений залишити цю землю.

15 Ось тепер, я кажу вам, якщо ви повернетесь у Єрусалим, ви також загинете разом з ними. Отже, якщо це ваш вибір, повертайтеся назад, але пам’ятайте слова, які я вам кажу: якщо ви підете, ви також загинете; бо саме так Дух Господа спонукає мене казати.

16 І сталося, що коли я, Нефій, промовив ці слова до моїх братів, вони розгнівалися на мене. І сталося, що вони наклали руки на мене, бо знайте, що вони дуже розлютилися, і вони “зв’язали мене віршовками, бо хотіли позбавити мене життя, щоб вони змогли залишити мене в пустині, щоб мене зжерли дикі звірі.

17 Але сталося, що я молився Господові, кажучи: О Господи, заради моєї віри в Тебе, визволи Ти мене з рук моїх братів; а саме, дай мені силу,

щоб я міг “розірвати пута, які зв’язують мене.

18 І сталося, що коли я промовив ці слова, знайте, пута з моїх рук і ніг спали, і я стояв перед моїми братами, і я знову промовляв до них.

19 І сталося, що вони знову розгнівалися на мене, і намагалися накласти руки на мене; але ось, одна з “дочок Ізмаїла, так, а також її мати, і один із синів Ізмаїла благали моїх братів так, що ті пом’якшили свої серця; і вони перестали чинити спроби позбавити мене життя.

20 І сталося, що вони так засмутилися своєю злочестивістю, що схилилися переді мною, і благали мене простити їх за те, що вони вдіяли зі мною.

21 І сталося, що я щиро “простив їм усе, що вони вдіяли, і наполягав, щоб вони молилися Господу Богові своєму, щоб Він простив їх. І сталося, що вони зробили це. І після того, як вони помолилися Господу, ми знову продовжили нашу мандрівку до намету нашого батька.

22 І сталося, що ми прийшли до намету нашого батька. І після того як я, і мої брати, і всі з дому Ізмаїла прийшли до намету мого батька, вони “подякували Господу Богові своєму; і вони

14a Єз. 5:6;
1 Неф. 1:18–20; 2:13.
пп Бунт.
б Єр. 37:15–21.
в 1 Неф. 2:1.

16a 1 Неф. 18:11–15.
17a Ал. 14:26–28.
19a 1 Неф. 16:7.
21a пп Простити,
Прощати.

22a пп Вдячні,
Дякування,
Подяка.

принесли ^бжертву Йому і всеспалення.

РОЗДІЛ 8

Легій бачить у видінні дерево життя—Він куштує його плід і бажає, щоб його сім'я зробила те саме—Він бачить жезл із заліза, тісну і вузьку дорогу, й імлу темряви, що огортає людей—Сарія, Нефій і Сам куштують плід, а Ламан і Лемуїл відмовляються. Близько 600–592 рр. до Р.Х.

І сталося, що ми збрали всіляке насіння всіх сортів, і всіх сортів зернових, і всіх сортів насіння плодових.

2 І сталося, що коли мій батько перебував у пустині, він звернувся до нас, кажучи: Знайте, ^аснівся мені сон; або, іншими словами, я мав ^бвидіння.

3 І ось, через те, побачене, я можу радіти у Господі за ^аНефія, а також за Сама; бо я маю підстави вважати, що вони, а також багато хто з їхнього сімені, будуть врятовані.

4 Але знайте, ^аЛамане і Лемуїле, я дуже боюся за вас; бо, знайте, здається мені, що я бачив уві сні темну і жахливу пустиню.

5 І сталося, що я побачив

чоловіка, одягненого у білі ^ашати; і він підійшов і став переді мною.

6 І сталося, що він говорив до мене, і наказав мені йти за ним.

7 І сталося, що, пішовши за ним, я побачив, що знаходжуся на темній і жахливій спустошеній землі.

8 І мандруючи тривалий час у темряві, я почав молитися Господові, щоб Він ^амилував мене за великими Своїми лагідними милостями.

9 І сталося, що, помолившись Господу, я побачив велике і просторе ^аполе.

10 І сталося, що я побачив ^адерево, ^бплід якого був жадааний і міг зробити будь-кого щасливим.

11 І сталося, що я підійшов і скуштував цей ^аплід; і я зрозумів, що він солодший за все, що я коли-небудь куштував. Так, і я побачив, що плід цей ^ббіліший за все біле, що я коли-небудь бачив.

12 І коли я скуштував цей плід, моя душа сповнилася надзвичайно великою ^арадістю; отже, я ^бзахотів, щоб моя сім'я теж скуштувала його; бо я знав, що він є ^ббажаніший за всі інші плоди.

13 І коли я подивився навколо себе, щоб, можливо, знайти свою сім'ю теж, я побачив

22б 1 Неф. 5:9.

8 2а пп Сон;

Одкровення.

б 1 Неф. 10:17.

пп Видіння.

3а 1 Неф. 8:14–18.

4а 1 Неф. 8:35–36.

5а ДС—Іст. 1:30–32.

8а пп Милостивий,

Милість.

9а Мт. 13:38.

10а Бут. 2:9;

Об. 2:7; 22:2;

1 Неф. 11:4, 8–25.

пп Дерево життя.

б Ал. 32:41–43.

11а Ал. 5:34.

б 1 Неф. 11:8.

12а пп Радість.

б Ал. 36:24.

в 1 Неф. 15:36.

“ріку води; і вона текла, і була поруч з цим деревом, з якого я куштував плід.

14 І я подивився, щоб зрозуміти, звідки вона витікає; і я побачив неподалік її витік; і біля того витоку я побачив вашу матір, Сарію, і Сама, і Нефія; і вони стояли, немовби не знали, куди їм іти.

15 І сталося, що я поманив їх; і я також сказав їм гучним голосом, щоб вони підійшли до мене і скуштували цей плід, який був бажаніший за всі інші плоди.

16 І сталося, що вони підійшли до мене і теж скуштували цей плід.

17 І сталося, що я хотів, щоб Ламан і Лемуїл теж підійшли і скуштували цей плід; отже, я звів очі свої до витоків ріки, щоб, може, побачити їх.

18 І сталося, що я побачив їх, але вони “відмовилися підійти до мене і скуштувати плід.

19 І я побачив “жезл із заліза, і він простягався вздовж берега ріки і вів до дерева, біля якого я стояв.

20 І ще я побачив “тісну і вузьку дорогу, яка пролягала вздовж того жезла з заліза, до самого дерева, біля якого я стояв; і він також вів повз витік того джерела, до ^бполя, великого і просторого, як світ.

21 І я побачив незліченні

натовпи людей, багато хто з них проштовхувався наперед, щоб досягти “дороги, яка вела до дерева, де я стояв.

22 І сталося, що вони вийшли наперед і почали йти дорогою, яка вела до дерева.

23 І сталося так, що постала “імла темряви; так, саме надзвичайно велика імла темряви, і тоді ті, хто почав йти цією дорогою, загубили її і, заблукавши, зникли.

24 І сталося, що я побачив інших, які проштовхувались, і вони вийшли наперед і ухопилися за кінець жезла з заліза; і вони пробиралися крізь імлу темряви, тримаючися за жезл з заліза, доки не вийшли з неї і не скуштували “плід цього дерева.

25 І після того, як вони скуштували плід цього дерева, вони почали озиратися довкола, наче їм було “соромно.

26 І я також роззирнувся навкруги і побачив на протилежному березі вод ріки “велику і простору будівлю; і вона стояла мовби у повітрі, високо над землею.

27 І було в ній повно людей, старих і молодих, чоловіків і жінок; і були вони вдягнені надзвичайно красиво; і вони “насміхалися і показували пальцями на тих, хто підійшов і куштував плід цього дерева.

13а 1 Неф. 12:16–18;
15:26–29.

18а 2 Неф. 5:20–25.

19а Пс. 2:9; Об. 12:5;
плс, Об. 19:15;
1 Неф. 8:30; 11:25;

15:23–24.

20а Мт. 7:14;
2 Неф. 31:17–20.

б Мт. 13:38.

21а пп Дорога.
23а 1 Неф. 12:17; 15:24.

24а 1 Неф. 8:10–12.

25а Рим. 1:16; 2 Тим. 1:8;
Ал. 46:21; Морм. 8:38.

26а 1 Неф. 11:35–36;
12:18.

27а пп Гординя.

28 І після того, як вони “скуштували цей плід, їм стало ^бсоромно перед тими, хто насміхався з них; і вони “відступилися на заборонені дороги і зникли.

29 І тут я, Нефій, не перекажую “всі слова мого батька.

30 Але, якщо писати стисло, ось, він побачив ще багато людей, які проштовхувалися наперед; і вони підійшли, і вхопилися за кінець “жезла з заліза; і вони просувалися вперед, весь час міцно тримаючися за жезл з заліза, доки не підійшли до дерева, і впали, і скуштували його плід.

31 І він також побачив ще “безліч людей, які йшли навпомацки до тієї великої і просторої будівлі.

32 І сталося так, що багато хто потонув у “пучині цієї ріки; і багато хто зник з його очей, блукаючи невідомими шляхами.

33 Але й було багато людей, які увійшли-таки до тієї незвичайної будівлі. І увійшовши до тієї будівлі, вони показували пальцем “презирства на мене і також на тих, хто скуштував цей плід; але ми не зважали на них.

34 Ось слова мого батька: Бо всі ті, хто “зважав на них, відступилися.

35 Але ні “Ламан, ні Лемуїл

не скуштували цей плід, сказав мій батько.

36 І сталося, що після того, як мій батько детально розповів про свій сон або видіння, а розповів він багато, він сказав нам, що бачене у видінні змусило його дуже стривожитися за Ламана і Лемуїла; зокрема, він боявся, що вони будуть знехтувані Господом.

37 І він умовляв їх тоді від повноти почуттів люблячого “батька прислухатися до його слів, і тоді, може, Господь буде милостивим до них і не вижене їх геть; так, мій батько дійсно проповідував їм.

38 І після того, як він проповідував їм, а також пророкував їм багато чого, він благав їх виконувати заповіді Господа; і цим він завершив розмову з ними.

РОЗДІЛ 9

Нефій пише два літописи—Кожен з них називається пластинами Нефія—Більші пластини містять історію мирського життя; менші пластини розповідають головним чином про священні справи. Близько 600–592 рр. до Р.Х.

І все це мій батько бачив, і чув, і говорив тоді, коли він жив у наметі в “долині Лемуїл

28a 2 Пет. 2:19–22.
 б Мр. 4:14–20; 8:38;
 Лк. 8:11–15;
 Іван 12:42–43.
 в пп Відступництво.
 29a 1 Неф. 1:16–17.

30a 1 Неф. 15:23–24.
 31a Мт. 7:13.
 32a 1 Неф. 15:26–29.
 33a пп Переслідувати,
 Переслідування.
 34a Вих. 23:2.

35a 1 Неф. 8:17–18;
 2 Неф. 5:19–24.
 37a пп Батьки; Сім'я.
 9 1a 1 Неф. 2:4–6, 8,
 14–15; 16:6.

іл, а також багато чого іншого, що неможливо записати на цих пластинах.

2 А тепер, як я вже сказав про ці пластини, розумієте, це не ті пластини, на яких я повністю описую історію мого народу; отже, тим ^апластинам, на яких я повністю розповів про мій народ, я дав ім'я Нефія; тому вони називаються пластинами Нефія, за моїм власним ім'ям; але й ці пластини також називаються пластинами Нефія.

3 Проте, я одержав наказ Господа, що я маю зробити ці пластини з особливою ^аметою, щоб на них вигравіювати розповідь про ^бдуховне життя мого народу.

4 На інших, більших пластинах треба вигравіювати розповідь про правління царів, і про війни, і розбрат серед мого народу; тоді як ці менші пластини—переважно про духовне життя; а ^аінші пластини здебільшого про панування царів, і війни, і розбрат серед мого народу.

5 Отже, Господь наказав мені зробити ці пластини для ^амудрої мети Своєї, якої я не знаю.

6 Але Господь ^азнає все від початку; і тому Він готує шлях звершення всіх діянь Своїх серед дітей людських;

бо знайте, Він має всемогутню ^бсилу для здійснення всіх Своїх слів. І так це є. Амінь.

РОЗДІЛ 10

Легій передрікає, що Юдеїв буде взято в полон Вавилонянами—Він розповідає про прихід до Юдеїв Месії, Спасителя, Викупителя—Легій також розповідає про прихід того, хто має христити водою Агнца Божого—Легій розповідає про смерть і воскресіння Месії—Він порівнює розсіяння і зібрання Ізраїля з оливковим деревом—Нефій говорить про Сина Бога, про дар Святого Духа і про необхідність праведності. Близько 600–592 рр. до Р.Х.

А тепер я, Нефій, переходжу до описання на ^ацих пластинах своєї діяльності, і свого царювання і священнослужіння; отже, щоб продовжити мою розповідь, я спочатку маю трохі розповісти про справи мого батька, а також моїх братів.

2 Бо знайте, сталося, що після того, як мій батько закінчив розповідь про свій ^асон, а також припинив закликати їх до старанності, він почав говорити їм про Юдеїв—

3 Що після того, як їх буде знищено, і велике місто

2а 1 Неф. 19:2, 4;
Кн. Як. 3:13–14;
Сл. Морм. 1:2–11;
УЗ 10:38–40.
пп Пластини.
3а УЗ 3:19.
б 1 Неф. 6:3.

4а Кн. Як. 1:2–4;
Сл. Морм. 1:10.
5а 1 Неф. 19:3;
Сл. Морм. 1:7;
Ал. 37:2, 12, 14.
6а 2 Неф. 9:20;
УЗ 38:2;

Мойс. 1:6, 35.
пп Всемудрий.
б Мт. 28:18.
10 1а 1 Неф. 9:1–5;
19:1–6;
Кн. Як. 1:1–4.
2а 1 Неф. 8.

“Єрусалим буде зруйноване, і багато з них буде ^бзабрано в полон до “Вавилона, у визначений Господом час, вони мають ‘повернутися знову, а саме, вони будуть виведені з полону; і після того, як вони повернуться з полону, вони знову заволодіють землею свого успадкування.

4 Так, через “шістсот років після того як мій батько залишив Єрусалим, Господь Бог поставить ^бпророка серед Юдеїв—а саме “Месію, або, іншими словами, Спасителя світу.

5 І він також говорив про пророків, і про те, що більшість з них “свідчила про ці події, стосовно Цього Месії, про Якого він і говорив, тобто про Цього Викупителя світу.

6 Отже, все людство було б у загубленому і “занепалому стані, і назавжди було б, якби воно не покладалося на Цього Викупителя.

7 І він також казав про “пророка, який має прийти перед Месією, щоб підготувати путь Господові—

8 А саме так, що він вийде і проголосить у пустині: “Готуйте путь Господові, і

рівняйте стежки Йому; бо стоїть поміж вами Той, Кого ви не знаєте; і Він могутніший за мене, а я недостойний і ремінця взуття Його розв’язати. І багато говорив мій батько про це.

9 І сказав мій батько, що той буде хрестити у “Віфаварі, по той бік Йордану; і він також сказав, що той буде ^бхрестити водою; і дійсно, що навіть Месію він буде хрестити водою.

10 І хрестивши Месію водою, він усвідомить і засвідчить, що він хрестив “Агнця Божого, Який має забрати гріхи світу.

11 І сталося, що після того, як мій батько промовив ці слова, він сказав моїм братам про євангелію, яка має бути проповідана серед Юдеїв, а також про те, що Юдеї “занепадуть у ^бзневірі. І після того, як вони “вб’ють Месію, Який прийде, тож після того, як Його буде вбито, Він ‘постане з мертвих, і явиться, силою ^бСвятого Духа, Іновірцям.

12 Так, мій батько багато говорив про Іновірців, а також про дім Ізраїля, який можна

3а Ест. 2:6; 2 Неф. 6:8;
Гел. 8:20–21.

б 2 Неф. 25:10.
пп Хронологія—
587 До р.х.

в Єз. 24:2; 1 Неф. 1:13;
Ом. 1:15.

г Єр. 29:10;
2 Неф. 6:8–9.

4а 1 Неф. 19:8;
2 Неф. 25:19;

3 Неф. 1:1.

б 1 Неф. 22:20–21.

в пп Месія.

5а Кн. Як. 7:11;

Мос. 13:33;

Гел. 8:19–24;

3 Неф. 20:23–24.

6а пп Падіння
Адама і Єви.

7а 1 Неф. 11:27;
2 Неф. 31:4.

8а Ісая 40:3; Мт. 3:1–3.

9а Іван 1:28.

б пп Іван

Хреститель.

10а пп Агнець Божий.

11а Кн. Як. 4:14–18.

б Морм. 5:14.

в пп Ісус Христос;
Розп’яття.

г пп Воскресіння.
д пп Святий Дух.

порівняти з ^аоливою, чії віти будуть відламані й ^брозкидані по всьому лицю землі.

13 Отже, він сказав, що необхідно всіх нас разом вести у злагоді до ^аземлі обіцяної, щоб здійснилося слово Господа, що ми будемо розкидані по всьому лицю землі.

14 І після того, як буде розсіяний дім Ізраїля, він буде ^азібраний знову; або, іншими словами, після того, як ^бІновірці одержать повноту євангелії, природні віти цієї ^соливи, тобто решта дому Ізраїля, мають бути прищепленими до неї, тобто придуть до пізнання істинного Месії, свого Господа і свого Викупителя.

15 І саме такими словами пророкував мій батько, промовляючи до моїх братів, а також ще багато сказав він з того, про що я не буду писати в цій книзі; бо я написав про це стільки, скільки мені здавалося доцільним, в ^аіншій моїй книзі.

16 І все це, про що я розповів, відбувалося тоді, коли мій батько жив у наметі в долині Лемуїл.

17 І сталося, після того, як я,

Нефій, вислухав усі ^аслова мого батька про те, що він бачив у ^бвидінні, а також про те, що він промовляв силою Святого Духа, силою, яку він одержав через віру в Сина Божого—а Син Божий то є ^сМесія, Який прийде—я, Нефій, також захотів побачити, і почути, і пізнати все те, силою Святого Духа, яка є ^ддар Божий усім тим, хто ^естаранно шукає Його, як в часи ^фдавнини, так і в той час, коли Він явить Себе дітям людським.

18 Бо Він є ^аТой Самий учора, сьогодні і навіки; і приготована путь усім людям від заснування світу, якщо буде так, що вони покаються і придуть до Нього.

19 Бо той, хто старанно шукає, знайде; і ^атаємниці Бога відкривуться перед ними, силою ^бСвятого Духа, як в ці часи, так і в часи давнини, і як в часи давнини, так і в ті часи, які ще придуть; отже, ^спуть Господа є один вічний круг.

20 Тож пам'ятай, о чоловіче, за всі твої діла тебе приведуть на ^асуд.

21 Отже, якщо ви прагнули

12а Бут. 49:22–26;
1 Неф. 15:12;
2 Неф. 3:4–5;
Кн. Як. 5; 6:1–7.
пп Виноградник
Господній; Олива.
б 1 Неф. 22:3–8.
пп Ізраїль—
Розсіяння Ізраїля.
13а 1 Неф. 2:20.
пп Обіцяна земля.

14а пп Ізраїль—
Збирання Ізраїля.
б 1 Неф. 13:42;
УЗ 14:10.
в Кн. Як. 5:8, 52,
54, 60, 68.
15а 1 Неф. 1:16–17.
17а Ен. 1:3; Ал. 36:17.
б 1 Неф. 8:2.
в пп Месія.
г пп Святий Дух.

д Морон. 10:4–5, 7, 19.
е УЗ 20:26.
18а Євр. 13:8; Морм. 9:9;
УЗ 20:12.
пп Бог, Божество.
19а пп Таємниці Божі.
б пп Святий Дух.
в Ал. 7:20; УЗ 3:2; 35:1.
20а Еккл. 12:14;
2 Неф. 9:46.
пп Суд, Останній.

чинити зло у дні свого “ви-
пробування, тоді ви будете
нечисті перед судом Божим;
а ніщо ^бнечисте не може
жити з Богом; отже, вас буде
знехтувано назавжди.

22 І Святий Дух надає мені
повноваження сказати, а не
замовчувати це.

РОЗДІЛ 11

*Нефій бачить Дух Господа, і
йому показано у видінні дерево
життя—Він бачить матір
Сина Божого і дізнається про
поблажливність Бога—Він ба-
чить хрищення, священнослу-
жіння і розпинання на хресті
Агнця Божого—Він бачить та-
кож покликання і служіння
Дванадцятьох Апостолів Агн-
ця. Близько 600–592 рр. до р.х.*

І сталося після того, як я
захотів знати все, що бачив
мій батько, і з вірою в те, що
Господь мав змогу зробити
це відомим мені, сидів я, ^аоб-
думуючи це у серці своїм, і
^бвіднесло мене Духом Го-
споднім, так, на дуже високу
^ггору, що її досі я ще ніколи
не бачив, і на яку досі ще
ніколи не ступала моя нога.

2 І Дух сказав мені: Отже,
чого ти бажаєш?

3 І я відповів: Я бажаю по-
бачити те, що ^абачив мій
батько.

4 І Дух сказав мені: Чи ві-
риш ти, що твій батько ба-
чив те ^адерево, про яке він
говорив?

5 І я сказав: Так, ти знаєш,
що я ^авірю всім словам мого
батька.

6 І коли я промовив ці слова,
Дух заволав гучним голосом,
кажучи: Осанна Господу,
Богу Всевишньому, бо Він є
Бог над усією ^аземлею, так,
над усім. І благословенний
ти, Нефію, тому що ти ^аві-
риш у Сина Бога Всевишньо-
го; тож побачиш ти те, що ти
бажав.

7 І дивись, це відкриється
тобі як ^аознака, що після того,
як ти побачиш дерево, яке
дає плід, що куштував твій
батько, ти побачиш також
чоловіка, який сходить з не-
бес, і його ти засвідчиш; а
після того, як ти ^бзасвідчиш
його, ти запишеш, що то є
Син Бога.

8 І сталося, що Дух сказав
мені: Дивись! І я подивився і
побачив дерево; і було воно
схоже на те ^адерево, що його
бачив мій батько; і краса
його перевершувала, так,
була понад усяку красу; і

21а Ал. 34:32–35.

б 1 Кор. 6:9–10;

3 Неф. 27:19;

УЗ 76:50–62;

Мойс. 6:57.

11 1а УЗ 76:19.

пп Обдумувати.

б 2 Кор. 12:1–4;

Об. 21:10;

2 Неф. 4:25;

Мойс. 1:1.

в Повтор. 10:1;

Етер 3:1.

3а 1 Неф. 8:2–34.

4а 1 Неф. 8:10–12;

15:21–22.

5а 1 Неф. 2:16.

6а Вих. 9:29;

2 Неф. 29:7;

3 Неф. 11:14;

Мойс. 6:44.

б пп Вірування,

Вірувати.

7а пп Ознака.

б пп Свідок,

Свідчення.

8а 1 Неф. 8:10.

було воно ^ббіліше за снігову заметіль.

9 І сталося, що побачивши те дерево, я сказав Духові: Я розумію, що Ти показав мені дерево, ^ццінніше над усе.

10 І Він сказав мені: Чого ти бажаєш?

11 І я сказав Йому: Знати ^атлумачення того—бо я розмовляв з Ним, як з людиною; бо я бачив, що Він мав ^бвигляд людини; і все-таки я знав, що то був Дух Господа; і Він розмовляв зі мною як людина з людиною.

12 І сталося, що Він сказав мені: Дивись! І я подивився, наче дивлюсь на Нього, але не побачив Його, бо Він зник з-перед моїх очей.

13 І сталося, що я подивився і побачив велике місто Єрусалим та інші міста. І я побачив місто Назарет; а в місті ^аНазареті я побачив ^бдіву, і була вона неперевершено прекрасна й пречиста.

14 І сталося, що я побачив, як ^анебеса відкрилися; і ангел спустився і став переді мною; і він сказав мені: Нефію, що ти бачиш?

15 І я сказав йому: Діву, найкрасивішу і найчистішу з усіх інших дів.

16 А він сказав мені: Чи

знаєш ти про поблажливість Бога?

17 І я сказав йому: Я знаю, що Він любить Своїх дітей; проте я не знаю значення усього цього.

18 А він сказав мені: Дивись, ^адіва, яку ти бачиш, це ^бматір Сина Божого від плоті людської.

19 І сталося, що побачив я, як віднесло її Духом; а після того, як віднесло її ^аДухом на одну мить, ангел звернувся до мене, кажучи: Дивись!

20 І я подивився і побачив знову ту діву, і вона тримала на руках ^адитину.

21 І ангел сказав мені: Ти бачиш ^аАгнця Божого, так, ^бСина ^вБатька Вічного! Чи відоме тобі значення того ^гдерева, що його бачив твій батько?

22 І я відповів, кажучи: Так, воно є ^алюбов Божа, яка проливається всюди в серця дітей людських; отже, вона бажаніша за все.

23 І він сказав, звертаючись до мене: Так, і ^анайрадісніша для душі.

24 І після тих слів він сказав мені: Дивись! І я глянув і побачив Сина Божого, Який ^аішов поміж дітей людських;

8б 1 Неф. 8:11.

9а 1 Неф. 11:22–25.

11а Бут. 40:8.

б Етер 3:15–16.

13а Мт. 2:23.

б Лк. 1:26–27; Ал. 7:10.

пп Марія, матір

Ісусова.

14а Єз. 1:1;

1 Неф. 1:8.

18а Ісая 7:14;

Лк. 1:34–35.

б Мос. 3:8.

19а Мт. 1:20.

20а Лк. 2:16.

21а пп Агнець Божий.

б пп Ісус Христос.

в пп Бог, Божество—
Бог Батько.

г 1 Неф. 8:10; Ал. 5:62.

пп Дерево життя.

22а пп Любов.

23а пп Радість.

24а Лк. 4:14–21.

і я бачив, як багато хто припадав до Його ніг і вшановував Його.

25 І сталося, що споглядав я “жезл з заліза, бачений моїм батьком, і це було слово Бога, яке вело до джерела ^бживих вод або до ^вдерева життя; води ці є образ любові Божої; і також я зрозумів, що дерево життя було образом любові Божої.

26 І ангел знову сказав мені: Дивись і визнай “поблажливість Бога!

27 І я глянув і “побачив Викупителя світу, про Якого казав мій батько; і я також побачив ^бпророка, який має підготувати путь для Нього. І Агнець Божий підійшов і був ^вхрищений ним; а після того, як Він був хрищений, я побачив небеса відкриті, і Святий Дух зійшов з неба і спустився на Нього у вигляді ‘голуба.

28 І побачив я, що Він пішов до людей, проповідуючи, при ^ввладі й великій славі; і безліч людей зібралось, щоб слухати Його; і побачив я, що вони знехтували Ним.

29 І ще побачив я ^вдванадцятьох інших, які йшли за Ним. І сталося, що їх віднесло

Духом від лица мого, і я перестав бачити їх.

30 І сталося, що ангел знову звернувся до мене, кажучи: Дивись! І я подивився, і я побачив, що небеса знову відкриваються, і я побачив “ангелів, які сходять до дітей людських; і вони священнослужили їм.

31 І він знову звернувся до мене, кажучи: Дивись! І я подивився і побачив Агнца Божого, Який ішов поміж дітей людських. І я побачив безліч людей хворих і тих, хто страждав від різних хвороб, і від ^вдияволів і ^бнечистих духів; і ангел розповідав і показував мені все це. І вони “зцілялися силою Агнца Божого; і дияволи й нечисті духи відступали від них.

32 І сталося, що ангел знову звернувся до мене, кажучи: Дивись! І я подивився і побачив Агнца Божого, як був Він схоплений людьми; так, Сина Вічного Бога “судив світ; і я бачив і засвідчую це.

33 І я, Нефій, бачив, що Його було піднято на “хресті і ^бвбито за гріхи світу.

34 А після того, як Його було вбито, я побачив безліч людей, які збиралися разом,

25а 1 Неф. 8:19.

^б пп Жива вода.

^в Бут. 2:9;

Ал. 32:40–41;

Мойс. 4:28, 31.

26а 1 Неф. 11:16–33.

27а 2 Неф. 25:13.

^б Мт. 11:10;

1 Неф. 10:7–10;

2 Неф. 31:4.

^в пп Хрищення, Христити.

^г пп Голуб, знамення голуба.

28а УЗ 138:25–26.

29а пп Апостол.

30а пп Ангели.

31а Мр. 5:15–20;

Мос. 3:5–7.

пп Диявол.

^б пп Дух—Злі духи.

^в пп Зцілити, Зцілення.

32а Мр. 15:17–20.

33а Іван 19:16–19;

Мос. 3:9–10;

3 Неф. 27:14.

пп Хрест.

^б пп Спокута, Спокутувати.

щоб боротися з апостолами Агнця; бо саме так звалися ті дванадцять, яких покликав ангел Господа.

35 І зібралоса безліч людей; і помітив я, що вони були у великій і просторій "будівлі, схожій на бачену моїм батьком. І ангел Господа знову звернувся до мене, кажучи: Поглянь на світ і на мудрість ту; так, поглянь, як дім Ізраїлевий зібрався, щоб боротися проти дванадцятьох апостолів Агнця.

36 І сталоса, що я бачив і засвідчую, що та велика і простора будівля була "гординею світу; і вона впала, і падіння її було надзвичайно великим. І ангел Господа знову звернувся до мене, кажучи: Таким буде знищення всіх народів, колін, язиків і людей, які боротимуться проти дванадцятьох апостолів Агнця.

РОЗДІЛ 12

Нефій бачить у видінні землю обіцяну; праведність, беззаконня і занепад її жителів; прихід Агнця Божого до них; як Дванадцять Учнів і Дванадцять Апостолів судитимуть Ізраїль; і огидний та брудний стан тих, хто вироджується у зневірі. Близько 600–592 рр. до Р.Х.

І сталоса, що ангел сказав

мені: Дивись, і зверни увагу на своє сім'я, а також на сім'я твоїх братів. І я подивився і побачив "землю обіцяну; і побачив я безліч людей, так, здавалося, що було їх стільки, скільки піску морського.

2 І сталоса, що я побачив безліч тих, хто зібрався на битву, один з одним; і я побачив "війни, і чутки про війни, і велике кровопролиття від меча серед мого народу.

3 І сталоса, що я побачив, як багато поколінь пройшло у війнах і незгодах на цій землі; і побачив я багато міст, так багато, що не міг і перелічити їх.

4 І сталоса, що я бачив "імлу б'темряви на лиці землі обіцяної; і я бачив блискавки, і я чув громи, і землетруси, і різні шуми; і я бачив землю і скелі, що розколювалися; і я бачив гори, що розвалювалися на куски; і я бачив долини земні, що розтріскувалися, і я бачив багато міст, що були "потоплені; і я бачив багато їх, що були охоплені полум'ям; і я бачив багато, що провалювалися в землю через землетруси.

5 І сталоса, що після того, як я побачив усе це, я побачив що "туман темряви зникає з лица землі; і гляньте, я побачив безліч тих, хто не загинув через великі і грізні кари Господні.

35а 1 Неф. 8:26; 12:18.

36а пп Гординя.

12 1а пп Обіцяна земля.

2а Ен. 1:24;

Морм. 8:7–8.

пп Війна.

4а Гел. 14:20–28.

б 1 Неф. 19:10.

в 3 Неф. 8:14.

5а 3 Неф. 8:20; 10:9.

6 І я побачив, як небеса відкриваються, і “Агнець Божий сходить з небес; і Він спустився і явив Себе їм.

7 І я також бачив і засвідчую, що Святий Дух зійшов на “дванадцятьох інших; і були вони настановлені Богом і обрані.

8 І ангел звернувся до мене, кажучи: Поглянь на дванадцятьох учнів Агнца, які обрали служити твоєму сімені.

9 І він сказав мені: Чи пам’ятаєш ти “дванадцятьох апостолів Агнца? То знай, що це вони будуть ^бсудити дванадцять колін Ізраїлевих; отже, судитимуть вони і дванадцятьох священнослужителів твого сімені; бо ви є від дому Ізраїлевого.

10 І ці “дванадцять священнослужителів, яких ти бачиш, судитимуть твоє сім’я. І знай, що вони праведні навіки; бо через їхню віру в Агнца Божого ^бодяг їхній вибілений в Його крові.

11 І сказав мені ангел: Дивись! І я подивився і побачив, що “три покоління перейшли в праведності; і одяг їхній був білий, так само як у Агнца Божого. І ангел сказав

мені: Оці вибілені в крові Агнца через їхню віру в Нього.

12 І я, Нефій, бачив також багатьох з “четвертого покоління, котрі прожили в праведності.

13 І сталося, що я бачив безліч людей на землі, які зібралися разом.

14 І ангел сказав мені: Подивись на своє сім’я, а також на сім’я твоїх братів.

15 І сталося, що я подивився і побачив людей мого сімені, які зібралися у великій кількості “проти сімені моїх братів; і зібралися вони, щоб битися.

16 І ангел звернувся до мене, кажучи: Поглянь на джерело “брудної води, що його бачив твій батько; так, це та ^бріка, про яку він розповідав; і глибини її то є глибини ^бпекла.

17 А “імла темряви то є спокуси диявола, який ^бсліпить очі, і робить закам’янілими серця дітей людських, і веде їх геть на ^бширокі путі, щоб вони загинули і зникли.

18 А велика і простора “будівля, що її бачив твій батько, то є нікчемні ^бвигадки і ^бгординя дітей людських. І велика й жахлива ^ббезодня

6а 2 Неф. 26:1, 9;
3 Неф. 11:3–17.

7а 3 Неф. 12:1;
19:12–13.

9а Лк. 6:13.
б Мт. 19:28; Уз 29:12.
пп Суд, Останній.

10а 3 Неф. 27:27;
Морм. 3:18–19.

б Об. 7:14;
Ал. 5:21–27;
13:11–13;

3 Неф. 27:19–20.

11а 2 Неф. 26:9–10;
3 Неф. 27:30–32.

12а Ал. 45:10–12;
Гел. 13:5, 9–10;

3 Неф. 27:32;
4 Неф. 1:14–27.

15а Морм. 6.

16а пп Бруд, Бруднота.
б 1 Неф. 8:13;

15:26–29.
в пп Пекло.

17а 1 Неф. 8:23; 15:24;
Уз 10:20–32.

б пп Відступництво.
в Мт. 7:13–14.

18а 1 Неф. 8:26;
11:35–36.

б Єр. 7:24.
в пп Гординя.

г Лк. 16:26;
1 Неф. 15:28–30.

відділяє їх; так, то слово ^асправедливості Вічного Бога, і Месія, Який є Агнцем Божим, про Якого свідчить Святий Дух від початку світу до тепер, і від цього часу далі і назавжди.

19 І коли ангел промовляв ці слова, я дивився і бачив, що сім'я моїх братів дійсно б'ється з моїм сіменем, згідно зі словом ангела; і через гордню мого сімені і ^аспокуси диявола, я помітив, сім'я моїх братів таки бере ^бверх над людьми мого сімені.

20 І сталося, що я глянув і побачив, що люди сімені моїх братів перемогли моє сім'я; і розійшлися вони у великій кількості по лицю землі.

21 І побачив я їх, зібраних разом у натовпи; і я бачив ^авійни і чутки про війни серед них; і у війнах і чутках про війни я бачив, що перейшло багато поколінь.

22 І ангел сказав мені: Поглянь, ці ^авиродяться у зневірі.

23 І сталося, що я спостерігав, як після того, як вони виродилися у зневірі, вони стали ^атемним, і огидним, і ^ббрудним народом, наповненим ^аліноцями і всілякими мерзотами.

РОЗДІЛ 13

Нефій бачить у видінні церкву диявола, встановлену серед Іновірців, відкриття і колонізацію Америки, втрату багатьох простих і цінних частин Біблії, і, як результат цього, відступництво Іновірців, відновлення євангелії, появу Писання останніх днів, і заснування Сіону. Близько 600–592 рр. до р.х.

І сталося, що ангел звернувся до мене, кажучи: Дивись! І я подивився і побачив багато народів і царств.

2 І ангел сказав мені: Що бачиш ти? І я відповів: Бачу я багато народів і царств.

3 А він сказав мені: Це народи і царства Іновірців.

4 І сталося, що я побачив серед народів ^аІновірців утворення ^бвеликої церкви.

5 І ангел сказав мені: Поглянь на створення церкви, яка є мерзотнішою за усі інші церкви, яка ^авбиває святих Бога, так, і катує їх, і ув'язнює їх, і накладає на них ^бярмо з заліза, і заводить їх у неволю.

6 І сталося, що споглядав я цю ^авелику й мерзотну церкву; і бачив, що ^бдиявол, саме він, був засновником її.

18d пп Справедливість.

19a пп Спокушати,
Спокуса.

б Яр. 1:10;
Сл. Морм. 1:1–2.

21a Морм. 8:8;
Морон. 1:2.
пп Війна.

22a 1 Неф. 15:13;

2 Неф. 26:15.

23a 2 Неф. 26:33.

б 2 Неф. 5:20–25.

в пп Лінівий, Ліноці.

13 4a пп Іновірці.

б 1 Неф. 13:26, 34;

14:3, 9–17.

5a Об. 17:3–6;

1 Неф. 14:13.

б Єр. 28:10–14.

6a УЗ 88:94.

пп Диявол—

Церква диявола.

б 1 Неф. 22:22–23.

7 І я також бачив “золото, і срібло, і шовки, і багрянлиці, і тонкоткане полотно, і всілякий коштовний одяг; і бачив я багато блудниць.

8 І ангел звернувся до мене, кажучи: Поглянь на те золото, і срібло, і шовки, і багрянлиці, і тонкоткане полотно, і коштовний одяг, і на тих блудниць, це і є “бажання цієї великої і мерзотної церкви.

9 І також заради похвали світу вони “знищують святих Бога і заводять їх у неволю.

10 І сталося, що я глянув і побачив великі води; і вони відділяли Іновірців від сімені моїх братів.

11 І сталося, що ангел сказав мені: Дивись, Бог гнівається на сім'я твоїх братів.

12 І подивився я і побачив чоловіка серед Іновірців, якого відділяли від сімені моїх братів великі води; і побачив я “Духа Божого, як зійшов Він і вплинув на того чоловіка; і перейшов він через великі води аж до сімені моїх братів, які були в землі обіцяній.

13 І сталося, що побачив я Духа Божого, Який вплинув на інших Іновірців; і вийшли вони з полону через великі води.

14 І сталося, що побачив я “безліч Іновірців на ^бземлі

обіцяній; і зрозумів я, що гнівається Бог на сім'я братів моїх; і були вони “розсіяні Іновірцями і розбиті.

15 І збагнув я, що Дух Господа є над Іновірцями, і вони процвітали й отримали “землю собі у спадок; і помітив я, що були вони білі, і надзвичайно гарні і ^бкрасиві, як мій народ до того, як їх було “вбито.

16 І сталося, що я, Нефій, помітив, що Іновірці, вийшовши з полону, впокорилися перед Господом; і сила Господа була з “ними.

17 І звернув я увагу на те, що Іновірці з їхньої прабатьківщини зібралися разом і на воді, і на суші, щоб битися з ними.

18 І помітив я, що сила Бога була з ними, а також що гнів Бога був направлений на всіх тих, хто зібрався разом проти них боротися.

19 І я, Нефій, помітив, що Іновірці, які вийшли з полону, були “визволені силою Бога з рук усіх інших народів.

20 І сталося, що я, Нефій, спостерігав, як вони процвітали на цій землі; і побачив я “книгу, і вона розповсюджувалася серед них.

21 І ангел сказав мені: Чи знаєш ти значення цієї книги?

7а Морм. 8:36–38.

8а Об. 18:10–24;

Морм. 8:35–38.

9а Об. 13:4–7.

12а пп Натхнення,

Надихати.

14а 2 Неф. 1:11;

Морм. 5:19–20.

б пп Обіцяна земля.

в 1 Неф. 22:7–8.

пп Ізраїль—

Розсіяння Ізраїля.

15а 2 Неф. 10:19.

б 2 Неф. 5:21.

в Морм. 6:17–22.

16а УЗ 101:80.

19а 2 Неф. 10:10–14;

3 Неф. 21:4;

Етер 2:12.

20а 1 Неф. 14:23.

22 І я відповів йому: Я не знаю.

23 А він сказав: Дивись, вона виходить з вуст Юдея. І я, Нефій, бачив це; і він сказав мені: «Книга, яку ти бачиш, то є ^блітопис ^вЮдеїв, що містить завіти Господа, які Він уклав з домом Ізраїлевим; і також він містить багато пророцтв святих пророків; так само як у тому літописі, що вигравіюваний на ^гпластинах з латуні, тільки їх не так багато; проте вони містять завіти Господа, які Він уклав з домом Ізраїлевим; отже, вони мають велику цінність для Іновірців.

24 І ангел Господа сказав мені: Ти бачив, що книга ця вийшла з вуст Юдея; і коли вона вийшла з вуст Юдея, вона вміщувала повноту євангелії Господа, про Якого свідчать дванадцять апостолів; і вони свідчать згідно з істиною, яка в Агнці Божому.

25 Отже, все це переходить від ^аЮдеїв до ^бІновірців в чистоті згідно з істиною, яка є в Богові.

26 І після того, як це все передається рукою дванадцятьох апостолів Агнця від Юдеїв ^адо Іновірців, ти побачиш утворення тієї ^бвеликої і мерзотної ^вцеркви, яка є мерзотнішою за всі інші цер-

кви; бо знай, вони ^гвилучили з євангелії Агнця багато частин, ^дпростих і найцінніших; а також багато завітів Господа вилучили вони.

27 І все це зробили вони, щоб сплутати праведні шляхи Господа, щоб засліпити очі і зробити закам'янілими серця дітей людських.

28 Отже, ти бачиш, що після того, як книга пройшла через руки великої і мерзотної церкви, багато простого і цінного було вилучено з тієї книги, яка є книгою Агнця Божого.

29 І після того, як ці прості і цінні речі було вилучено, вона перейшла до всіх народів Іновірців; а після того, як вона перейшла до всіх народів Іновірців, так, навіть за великі води, як ти бачив, до Іновірців, які вийшли з полону, ти бачиш—через те, що багато простих і цінних речей було вилучено з цієї книги, речей, простих для розуміння дітей людських, подібних до простоти, яка є в Агнці Божому—через те, що було вилучено з євангелії Агнця, надзвичайно велика кількість спотикається, так, настільки, що Сатана має велику владу над ними.

30 Проте ти бачиш, що Іновірці, які вийшли з полону і

23а 1 Неф. 13:38;
2 Неф. 29:4–12.

б пп Писання.

в 2 Неф. 3:12.

г 1 Неф. 5:10–13.

25а 2 Неф. 29:4–6;

УЗ 3:16. пп Юдеї.

б пп Іновірці.

26а Мт. 21:43.

б 1 Неф. 13:4–6;
14:3, 9–17.

в пп Відступництво—
Відступництво
первинної

християнської
церкви.

г Морм. 8:33;
Мойс. 1:41.

д 1 Неф. 14:20–26;
УВ 1:8.

піднеслися силою Бога над усіма іншими народами на лиці землі, яка є вибраною серед усіх інших земель, яка є тією землею, що за завітом Господа Бога твоєму батькові має бути “землею успадкування для його сімені; отже, ти бачиш, що Господь Бог не потерпить, щоб Іновірці повністю знищили ^бзмішання сімені твого, яке є серед твоїх братів.

31 Також не потерпить Він, щоб Іновірці “знищили сім’я твоїх братів.

32 Також не потерпить Господь Бог, щоб Іновірці залишилися назавжди у тому жахливому стані сліпоти, в якому, як ти бачиш, вони є, через те, що прості й найцінніші частини євангелії Агнця приховує та “мерзотна церква, утворення якої ти бачив.

33 Через те каже Агнець Божий: Я буду милосердним до Іновірців, а залишок дому Ізраїлевого покараю великою карою.

34 І сталося так, що ангел Господа звернувся до мене, кажучи: Ось, каже Агнець Божий, після того, як Я покарав “залишок дому Ізраїлевого—а цей залишок, про

який Я кажу, є сіменем твого батька—отже, після того, як Я покараю їх судом, і розіб’ю їх рукою Іновірців, і після того, як Іновірці почнуть ^бспотикатися надзвичайно, через те що найпростіші і найцінніші частини ^вєвангелії Агнця приховуються тією мерзотною церквою, що є матір’ю блудниць, каже Агнець—Я буду милосердним до Іновірців у той день настільки, що Я ‘дам їм Своєю владою багато з Моєї євангелії простого і цінного, каже Агнець.

35 Бо знай, каже Агнець: Я явлюся твоєму сімені, і вони напишуть багато про що з того, що Я буду проповідувати їм, і що буде простим і цінним; а після того, як твоє сім’я буде винищено, і виродиться у зневірі, як і сім’я твоїх братів, ось, “це все буде сховано, щоб потім відкритися Іновірцям даром і силою Агнця.

36 І в цьому буде записано Мою “євангелію, каже Агнець, і Мою ^вскелю і спасіння Моє.

37 І “благословенні ті, хто намагатиметься того дня повернути Мій ^вСіон, бо вони матимуть ^вдар і силу Святого

30а пп Обіцяна земля.
б Ал. 45:10–14.

31а 2 Неф. 4:7; 10:18–19;
Кн. Як. 3:5–9;
Гел. 15:12;
3 Неф. 16:8–9;
Морм. 5:20–21.

32а пп Диявол—
Церква диявола.

34а пп Йосип, син
Яковів.

б 1 Неф. 14:1–3;
2 Неф. 26:20.
в пп Євангелія.
г УЗ 10:62.

пп Відновлення
євангелії.
35а 2 Неф. 27:6; 29:1–2.

пп Книга Мормона.
36а 3 Неф. 27:13–21.

б Гел. 5:12;
3 Неф. 11:38–39.
пп Скеля.

37а УЗ 21:9.

б пп Сіон.
в пп Дар Святого
Духа.

Духа; і якщо вони 'виперплять до кінця, вони будуть піднесені в останній день, і будуть спасенні у вічному царстві Агнця; а ті, хто 'звіщатиме про мир, так, вість великої радості, які гарні будуть вони на горах.

38 І сталося, що я побачив залишки сімені моїх братів, а також "книгу Агнця Божого, яка вийшла з вуст Юдея, як вона перейшла від Іновірців 'до залишку сімені моїх братів.

39 І після того як вона перейшла до них, я побачив інші "книги, які перейшли силою Агнця від Іновірців до них, щоб 'переконати Іновірців і залишок сімені моїх братів, а також Юдеїв, які були розсіяні по всьому лицю землі, що літописи пророків і дванадцятьох апостолів Агнця 'істинні.

40 І ангел звернувся до мене, кажучи: Ці "останні літописи, які ти побачив серед Іновірців, 'установлять істину "перших, що від дванадцятьох апостолів Агнця, і сповістять про те просте і цінне, що було вилучене з них; і сповістять усім колінам, язикам і людям,

що Агнець Божий—це Син Вічного Бога, і 'Спаситель світу; і всі люди мають прийти до Нього, інакше вони не можуть бути спасеними.

41 І вони мають прийти відповідно до слів, сказаних вустами Агнця; а слова Агнця стануть відомі з літописів твого сімені, а також з літописів дванадцятьох апостолів Агнця; отже, вони всі будуть зібрані в "одному; бо 'один Бог і один "Пастир над усією землею.

42 І прийде час, коли Він явиться усім народам, і "Юдеям, і Іновірцям; а після того, як Він явиться Юдеям, а також Іновірцям, тоді Він явиться Іновірцям, а також Юдеям, і будуть 'останні першими, а "перші будуть останніми.

РОЗДІЛ 14

Ангел розповідає Нефієві про благословення і прокляття, які впадуть на Іновірців—Є тільки дві церкви: церква Агнця Божого і церква диявола—Святі Бога в усіх народів переслідуються великою і мерзотною церквою—

37^г 3 Неф. 27:16.
 пп Терпiti.
 д пп Целестіальна слава.
 е Ісаї 52:7;
 Мос. 15:14–18;
 3 Неф. 20:40.
 38^а 1 Неф. 13:23;
 2 Неф. 29:4–6.
 б Морм. 5:15.
 39^а пп Писання, про появу яких

пророчили.
 б Єз. 37:15–20;
 2 Неф. 3:11–12.
 в 1 Неф. 14:30.
 40^а 2 Неф. 26:16–17;
 29:12.
 пп Книга Мормона.
 б Морм. 7:8–9.
 в пп Біблія.
 г Див. титульну сторінку Книги Мормона.

Мойс. 1:6.
 41^а Єз. 37:17.
 б Повтор. 6:4;
 Іван 17:21–23;
 2 Неф. 31:21.
 в пп Добрий Пастир.
 42^а УЗ 90:8–9;
 107:33; 112:4.
 б Кн. Як. 5:63.
 в Лк. 13:30;
 1 Неф. 15:13–20.

Апостол Іван напише про кінець світу. Близько 600–592 рр. до Р.Х.

І буде так, якщо “Іновірці почують Агнця Божого того дня, коли Він явить їм Себе у слові, а також у ^бсилі, і ділах Своїх, і навіть забере від них камені ^аспотикання—

2 І якщо їхні серця не закам’яніють проти Агнця Божого, вони будуть у числі сімені твого батька; так, їх ^апричислять до дому Ізраїля; і будуть вони назавжди ^бблагоденним народом на землі обіцяній; і вже ніколи не заберуть їх у полон; і дім Ізраїля вже ніколи не буде змішаний.

3 І та велика ^аяма, яка була викопана для них великою і мерзотною церквою, заснованою дияволом і його дітьми, щоб він мав змогу вести душі людей у пекло—так, та велика яма, викопана для знищення людей, буде заповнена тими, хто викопав її, до їхнього повного винищення, каже Агнець Божий; тільки не зникне душа, а буде кинута в ^бпекло, яке не має кінця.

4 Бо знай, це діється згідно з полоненням диявольським,

а також згідно з справедливостю Божою, з усіма тими, хто буде чинити злочестивість і мерзоти перед Ним.

5 І сталося так, що ангел звернувся до мене, Нефія, і сказав: Ти побачив, якщо Іновірці покаються, тоді з ними все буде гаразд; і ти також знаєш про звіти Господа з домом Ізраїля; а також ти чув, що ті, хто не ^апокається, повинні загинути.

6 Отже, ^агоре Іновірцям, якщо станеться так, що їхні серця закам’яніють проти Агнця Божого.

7 Бо прийде час, каже Агнець Божий, коли Я здійснию величні і ^адивовижні діяння серед дітей людських; діяння, які будуть вічними, з одного боку, або з другого—або вони переконають їх у мирі і ^бжитті вічному, або приведуть їх до закам’янілості їхніх сердець і сліпоти розуму аж до їхнього поневолення, і також до винищення, тілесного і духовного, згідно з ^апоневоленням диявольським, про яке Я розповів.

8 І сталося, що після того, як ангел промовив ці слова, він сказав мені: Чи пам’ятаєш ти

14 1а 3 Неф. 16:6–13.
пп Іновірці.
б 1 Сол. 1:5;
1 Неф. 14:14;
Кн. Як. 6:2–3.
в Ісая 57:14;
1 Неф. 13:29, 34;
2 Неф. 26:20.
2а Гал. 3:7, 29;
2 Неф. 10:18–19;

3 Неф. 16:13;
21:6, 22;
Авр. 2:9–11.
б 2 Неф. 6:12; 10:8–14;
3 Неф. 16:6–7; 20:27.
3а 1 Неф. 22:14;
УЗ 109:25.
б пп Осуд; Пекло.
5а пп Покаятися,
Покаяння.

6а 2 Неф. 28:32.
7а Ісая 29:14;
1 Неф. 22:8;
2 Неф. 27:26; 29:1–2;
УЗ 4:1.
пп Відновлення
евангелії.
б пп Вічне життя.
в 2 Неф. 2:26–29;
Ал. 12:9–11.

“завіти Батька з домом Ізраїля? Я відповів йому: Так.

9 І сталося, що він сказав мені: Подивись, і ти побачиш ту велику й мерзотну церкву, яка є матір'ю мерзот, чий засновник “диявол.

10 І він сказав мені: Ось, є тільки “дві церкви; одна—це церква Агнця Божого, а ^бдруга—то церква диявола; отже, той, хто не належить до церкви Агнця Божого, належить до тієї великої церкви, яка є матір'ю мерзот; і вона є “блудницею всієї землі.

11 І сталося, що я подивився і побачив блудницю всієї землі, і вона сиділа над великими “водами: і ^бвона панувала над усією землею, серед усіх народів, колін, язиків і людей.

12 І сталося, що я побачив церкву Агнця Божого, і кількісно вона була “невеликою, через злочестивість і мерзоти блудниці, яка сиділа над великими водами; проте я побачив, що церква Агнця, яка складалася з святих Бога, також поширилася по ^бвсьому лицю землі; і їхні володіння на лиці землі були невеликими, через злочестивість великої блудниці, яку я бачив.

13 І сталося, що я побачив,

як велика матір мерзот збирала разом безліч людей по всьому лицю землі, серед усіх народів Іновірців на “боротьбу проти Агнця Божого.

14 І сталося, що я, Нефій, побачив, як сила Агнця Божого сходила на святих церкви Агнця, і на завітний народ Господа, який був розсіяний по всьому лицю землі; і були вони озброєні праведністю і “силою Бога у великій славі.

15 І сталося, що побачив я, як гнів Бога “виливається на ту велику і мерзотну церкву настільки, що війни і чутки про війни поширилися серед усіх ^бнародів і колін на землі.

16 А коли почалися “війни, й чутки про війни поширилися серед усіх народів, які належали до матері мерзот, ангел звернувся до мене, кажучи: Дивись, гнів Бога є над матір'ю блудниць; і дивись, ти бачиш усе це—

17 А коли прийде “день, у який ^бгнів Бога вилетється на матір блудниць, що нею є велика й мерзотна церква всієї землі, засновником якої є диявол, тоді, того дня, почнеться “робота Батькова, якою Він приготує путь для виконання Своїх ‘завітів,

8а пп Авраамів завіт.

9а 1 Неф. 15:35;
УЗ 1:35.

пп Диявол.

10а 1 Неф. 22:23.

б 1 Неф. 13:4–6, 26.

в Об. 17:5, 15;

2 Неф. 10:16.

11а Єр. 51:13; Об. 17:15.

б УЗ 35:11.

12а Мт. 7:14;

3 Неф. 14:14;

УЗ 138:26.

б УЗ 90:11.

13а Об. 17:1–6; 18:24;

1 Неф. 13:5;

УЗ 123:7–8.

14а Кн. Як. 6:2;

УЗ 38:32–38.

15а УЗ 1:13–14.

б Мр. 13:8; УЗ 87:6.

16а 1 Неф. 22:13–14;
Морм. 8:30.

17а пп Останні дні.

б 1 Неф. 22:15–16.

в 3 Неф. 21:7, 20–29.

пп Відновлення
євангелії.

г Морм. 8:21, 41.

пп Авраамів завіт.

укладених з Його народом, який з дому Ізраїля.

18 І сталося так, що ангел звернувся до мене, кажучи: Дивись!

19 І я подивився і побачив чоловіка, і був він у білому одязі.

20 І ангел сказав мені: Поглянь на "одного з дванадцятьох апостолів Агнця.

21 Знай, він побачить і напише про те, що ще залишилося з цього; так, і ще багато з того, що вже відбулося.

22 І напише він також про кінець світу.

23 Отже, те, що він напише, справедливе й правдиве; і знай, воно написано в "книзі, що вийшла, як ти бачив, з вуст Юдея; і в той час, коли це вийшло з вуст Юдея, або в той час, коли ця книга вийшла з вуст Юдея, написано було простим і чистим, і ^бнайціннішим і найлегшим для розуміння всіх людей.

24 І знай, що багато з того, про що цей "апостол Агнця напише, ти вже бачив; а ось, те, що залишилося, ти ще побачиш.

25 Але те, що ти побачиш згодом, ти не будеш записувати; тому що Господь Бог посвятив апостола Агнця Божого "записати це.

26 А були ще й інші, кому Він показав усе, і вони запи-

сали все це; і все це "запечатано, щоб з'явитися у своїй чистоті, згідно з істиною, яка є в Агнці, у свій належний час, визначений Господом, домові Ізраїля.

27 І я, Нефій, чув і засвідчую, що апостол Агнця мав ім'я "Іван, за словами ангела.

28 І ось, мені, Нефію, заборонено записувати те, що ще я бачив і чув; отже, того, що я записав, досить для мене; а записав я тільки невелику частину того, що я бачив.

29 І я засвідчую, що бачив те, що мій "батько бачив, і ангел Господа відкрив це мені.

30 А тепер я закінчую розповідати про те, що я бачив, коли був віднесений духом; і хоча не все, що я бачив, записане, то те, що я записав, "істинне. І так це є. Амін.

РОЗДІЛ 15

Сім'я Легія має отримати євангелію від Іновірців в останні дні—Зібрання Ізраїля порівнюється з оливковим деревом, чий природні віти будуть прищепленими знову—Нефій тлумачить видіння дерева життя і каже про справедливість Бога у відділенні злочестивих від праведних. Близько 600–592 рр. до р.х.

І сталося, що після того, як я,

20a Об. 1:1–3;
1 Неф. 14:27.
23a 1 Неф. 13:20–24;
Морм. 8:33.
б 1 Неф. 13:28–32.

24a Етер 4:16.
25a Іван 20:30–31;
Об. 1:19.
26a 2 Неф. 27:6–23;
Етер 3:21–27; 4:4–7;

УЗ 35:18;
ДС—Іст. 1:65.
27a Об. 1:1–3.
29a 1 Неф. 8.
30a 2 Неф. 33:10–14.

Нефій, був віднесений духом і побачив усе це, я повернувся до намету свого батька.

2 І сталося, що я побачив своїх братів, і вони сперечалися між собою про те, що мій батько розповів їм.

3 Бо він дійсно їм багато розповів такого, що важко “зрозуміти, якщо людина не спитає у Господа; але через закам’янілість своїх сердець вони не сподівалися на Господа, як слід було б.

4 І ось я, Нефій, дуже засмутився закам’янілістю їхніх сердець, а також тим, що я побачив і знав, що воно має неодмінно статися через велику злочестивість дітей людських.

5 І сталося, що я був пригнічений моїми “стражданнями, вважаючи, що мої страждання більші за всі інші через ^бзнищення мого народу, бо я бачив його занепад.

6 І сталося так, що після того, як “сила знову повернулася до мене, я звернувся до своїх братів, бажаючи дізнатися про причину їхніх суперечок.

7 І вони сказали: Знаєш, ми не можемо зрозуміти слова, сказані нашим батьком про природні віти оливкового дерева, а також про Іновірців.

8 І я сказав їм: Чи “запитували ви Господа?

9 А вони сказали мені: Ми не запитували; бо Господь не відкриє нам нічого про те.

10 Ось, я сказав їм: Як це так, що ви не виконуєте заповідей Господа? Як це так, що ви гинете через “закам’янілість ваших сердець?

11 Хіба не пам’ятаєте ви того, що Господь сказав?— Якщо ви не дасте закам’яніти вашим серцям і будете “питати Мене з вірою, сподіваючись, що ви отримаєте, старанно виконуючи Мої заповіді, безсумнівно все те відкриється вам.

12 Ось, я кажу вам, що дім Ізраїля був порівняний з оливковим деревом Духом Господа, Який був у нашому батькові; тож подивіться, чи не відламані ми від дому Ізраїля, і чи не являємося ми “вітою дому Ізраїля?

13 І ось, те, що наш батько мав на увазі щодо прищеплення природного віт через повне число Іновірців, є те, що в останні дні, коли наше сім’я “виродиться в зневірі, так, протягом багатьох років і багатьох поколінь, після чого ^бМесія явиться у плоті дітям людським, тоді повнота “євангелії Месії прийде до

15 За 1 Кор. 2:10–12;

Ал. 12:9–11.

5а пп Лихо.

^б Ен. 1:13; Морм. 6:1.

6а Мойс. 1:10;

ДС—Іст. 1:20, 48.

8а Мос. 26:13; Ал. 40:3.

пп Молитва.

10а пп Відступництво.

11а Як. 1:5–6;

Ен. 1:15;

Морон. 7:26;

УЗ 18:18.

пп Запитувати,

Просити.

12а Бут. 49:22–26;

1 Неф. 10:12–14;

19:24.

пп Легій, батько

Нефіїв.

13а 1 Неф. 12:22–23;

2 Неф. 26:15.

^б пп Месія.

в пп Євангелія.

Іновірців, а від ^аІновірців— до залишку нашого сімені;

14 І того дня залишок нашого ^асімені дізнається, що він від дому Ізраїля, і що він ^бзавітний народ Господа; а потім вони дізнаються і прийдуть до ^впізнання своїх предків, а також до пізнання євангелії нашого Викупителя, що й проповідував Він їхнім батькам; отже, вони прийдуть до пізнання свого Викупителя і найточніших подробиць Його вчення, щоб вони могли знати, як прийти до Нього і бути спасеними.

15 І тоді, того дня чи не будуть вони радіти і складати хвалу своєму вічному Богові, своїй ^аскелі і своєму спасінню? Так, того дня чи не одержать вони силу і живлення від істинної виноградної ^блози? Так, чи не прийдуть вони до істинної отари Бога?

16 Ось, я кажу вам: Так, їх знову згадають поміж дому Ізраїля; вони будуть ^априщеплені як природна віта оливкового дерева до істинного оливкового дерева.

17 І це те, що мав на увазі наш батько; і він мав на увазі, що це відбудеться не раніше того, як вони будуть розсіяні Іновірцями; і він мав

на увазі, що це прийде від Іновірців, щоб Господь міг явити Свою силу Іновірцям з тієї причини, що Він був ^азнехтуваний Юдеями, або домом Ізраїля.

18 Отже, наш батько говорив не тільки про наше сім'я, але також про весь дім Ізраїлевий, вказуючи на завіт, який має здійснитися в останні дні; завіт, який Господь склав з нашим батьком Авраамом, кажучи: У твоєму ^асімені будуть благословенні усі племена землі.

19 І сталося, що я, Нефій, багато говорив з ними про ці речі; так, я говорив з ними про ^авідновлення Юдеїв в останні дні.

20 І я переказав їм слова ^аІсаї, який говорив про відновлення Юдеїв, або дому Ізраїля; а після того, як вони будуть відновлені, вони більше не будуть перемішані, і також розсіяні не будуть вони знову. І сталося, що я сказав ще багато слів своїм братам, доки вони заспокоїлися і ^бскорилися перед Господом.

21 І так було, що вони знову звернулися до мене, кажучи: Що означає те, що наш батько бачив уві сні? Що означає те ^адерево, яке він бачив?

13^г 1 Неф. 13:42; 22:5–10;
УЗ 14:10.

пп Іновірці.

14^а 2 Неф. 10:2;

3 Неф. 5:21–26;
21:4–7.

^б пп Авраамів завіт.

^в 2 Неф. 3:12; 30:5;
Морм. 7:1, 9–10;

УЗ 3:16–20. Див.
також титульну
сторінку Книги
Мормона.

15^а пп Скеля.

^б Бут. 49:11;

Іван 15:1.

16^а Кн. Як. 5:60–68.

17^а пп Розп'яття.

18^а Бут. 12:1–3;

Авр. 2:6–11.

19^а 1 Неф. 19:15.

пп Ізраїль—

Збирання Ізраїля.

20^а 1 Неф. 19:23.

^б 1 Неф. 16:5, 24, 39.

21^а 1 Неф. 8:10–12.

22 І я відповів їм: То було зображення "дерева життя.

23 А вони сказали мені: Що означає той "жесл з заліза, що його бачив наш батько і який вів до дерева?

24 І я сказав їм, що то було "слово Бога; і той, хто прислухається до слова Бога, і буде міцно ^бтриматися за нього, той ніколи не загине; і ніякі ^вспокуси і вогненні ^гстріли ^дсупротивника не зможуть узяти верх над ним і засліпити, щоб привести їх до знищення.

25 Отже, я, Нефій, примусив-таки їх "зважати на слово Господа; так, я примусив-таки їх усіма силами своєї душі, й усім даром, що я мав, зважати на слово Боже і не забувати виконувати Його накази завжди і в усьому.

26 І вони сказали мені: Що означала "ріка води, яку бачив наш батько?

27 І я сказав їм, що "вода, яку бачив мій батько, означала ^ббрудноту; і його розум настільки сильно був заглиблений в інші речі, що він не побачив брудноту води.

28 І я сказав їм, що то була жадлива "безодня, яка відділяла злочестивих від дерева

життя, а також від святих Бога.

29 І я сказав їм, що то було зображення того жадливого "пекла, яке, як сказав мені ангел, було приготовлене для злочестивих.

30 І я сказав їм, що наш батько також бачив, що "справедливість Бога також відділяла злочестивих від праведних; і яскравість її була схожою на яскравість палаючого вогню, що піднімається до Бога на віки вічні, і нема йому кінця.

31 А вони сказали мені: Чи означає це муки тіла в дні "випробувань, або кінцевий стан душі після ^бсмерті тлінного тіла, або каже це про ті речі, що є тлінними?

32 І сталося, що я сказав їм, що це було зображення речей тлінних і духовних; бо настане день, коли їх будуть судити за їхні "справи, так, саме за справи тлінного тіла у дні випробувань.

33 Отже, якщо вони ^ввмруть у своїй злочестивості, їх буде ^бзнехтувано також і від духовного, яке стосується праведності; отже, їх мають привести і поставити перед Богом, щоб ^всудити за їхні "справи; і якщо їхні справи

22а 1 Неф. 11:4, 25;
Мойс. 3:9.

23а 1 Неф. 8:19–24.

24а пп Слово Боже.

б 1 Неф. 8:30;

2 Неф. 31:20.

в 1 Неф. 8:23.

пп Спокушати,

Спокуса.

г Еф. 6:16; УЗ 3:8; 27:17.

д пп Диявол.

25а УЗ 11:2; 32:4;
84:43–44.

26а 1 Неф. 8:13.

27а 1 Неф. 12:16.

б пп Бруд, Бруднота.

28а Лк. 16:26;

1 Неф. 12:18;

2 Неф. 1:13.

29а пп Пекло.

30а пп Справедливість.

31а Ал. 12:24; 42:10;
Гел. 13:38.

б Ал. 40:6, 11–14.

32а пп Діла.

33а Мос. 15:26;

Морон. 10:26.

б Ал. 12:12–16; 40:26.

в пп Суд, Останній.

г 3 Неф. 27:23–27.

були бруднотою, то й вони напевно ^абрудні; а якщо вони брудні, то напевно вони не зможуть ^бжити в царстві Божому; бо інакше царство Боже теж повинно стати брудним.

34 Але знайте, я кажу вам, царство Боже не є ^абрудним, і ніщо нечисте не може увійти в царство Боже; отже, повинно бути приготовлене місце брудноти для того, що брудне.

35 І таке місце приготовлене, так, саме те жахливе ^апекло, про яке я розповідав, і ^бдиявол приготував його; отже, кінцевий стан душ людських — жити в царстві Божому або бути знехтуваними через ту ^асправедливість, про яку я казав.

36 Отже, злочестиві відділені від праведних, а також від того ^адерева життя, плід якого є найціннішим і ^бнайбажанішим з усіх плодів; так, і це є ^анайвеличніший з усіх дарів Бога. І ось саме так я говорив з моїми братами. Амінь.

РОЗДІЛ 16

Злочестиві вважають істину тяжкою—Сини Легія одружу-

ються з дочками Ізмаїла—Ліягона вказує їм путь у пустині—Послання від Господа пишуться на Ліягоні час від часу—Ізмаїл помирає; його сім'я ремствує через бідуння. Близько 600–592 рр. до Р.Х.

І ось сталося, що після того, як я, Нефій, довів до кінця розмову з моїми братами, ось, тоді вони й сказали мені: Ти відкрив нам тяжкі речі, тяжчі, ніж ми здатні витримати.

2 І сталося так, я сказав їм, що знаю про те, що розказав тяжкі речі проти злочестивих, згідно з істиною; а праведних я виправдав, і засвідчив, що їх буде піднесено в останній день; отже, ^авинуваті вважають ^бістину тяжкою, тому що вона ^апронизує їх до самого нутра.

3 А тепер, брати мої, якби ви були праведні і бажали прислухатися до істини, і зважати на неї, щоб ви могли ^аходити в невинності перед Богом, то ви не ремствували б через істину, кажучи: Ти говориш тяжкі речі проти нас.

4 І сталося так, що я, Нефій, закликав своїх братів з усією старанністю дотримуватися завітів Господа.

33д 2 Неф. 9:16;
УЗ 88:35.

е Пс. 15:1–5; 24:3–4;
Ал. 11:37;
УЗ 76:50–70;
Мойс. 6:57.

34а пп Бруд, Бруднота.

35а 2 Неф. 9:19;
Мос. 26:27.
пп Пекло.

б 1 Неф. 14:9;
УЗ 1:35.

в пп Справедливість.

36а Бут. 2:9; 2 Неф. 2:15.
б 1 Неф. 8:10–12;
Ал. 32:42.

в УЗ 6:13.

г УЗ 14:7.

пп Вічне життя.

16 2а Іван 3:20;

2 Неф. 33:5; Ен. 1:23;
Гел. 14:10.

пп Провина.

б Пр. 15:10;
2 Неф. 1:26; 9:40;
Гел. 13:24–26.

в Дії 5:33; Мос. 13:7.

3а УЗ 5:21.

пп Ходити, ходити з Богом.

5 І сталося так, що вони дійсно “скорилися перед Господом; так, що я мав радість і великі надії щодо них, що вони будуть іти дорогами праведності.

6 Тож усі ці речі було сказано і зроблено тоді, коли мій батько жив у наметі в долині, яку він назвав Лемуїл.

7 І сталося, що я, Нефій, взяв одну з “дочок Ізмаїла собі за ^бдружину; і також мої брати взяли дочок Ізмаїла за дружин; а також і ^вЗорам взяв собі за дружину найстаршу дочку Ізмаїла.

8 І так мій батько виконав усі веління Господа, які були йому дані. А також я, Нефій, був благословен Господом надзвичайно.

9 І сталося, що голос Господа звернувся до мого батька вночі і повелів йому наступного дня вирушити у пустиню.

10 І сталося, що коли мій батько, прокинувшись вранці, вийшов з дверей намету, він дуже здивувався, побачивши на землі “кулю майстерної роботи; і була вона з чистої латуні. А всередині кулі було два веретена; і вона вказувала дорогу, якою ми мали йти у пустиню.

11 І сталося так, що ми збрали всі речі, які нам потрібно було взяти в пустиню, і всі залишки провізії, яку Господь дав нам; і ми взяли насіння

кожного виду, яке могли взяти в пустиню.

12 І сталося, що ми взяли наші намети і вирушили в пустиню через ріку Ламан.

13 І сталося, що ми мандрували протягом чотирьох днів, приблизно в південному—південно-східному напрямі, і ми знову поставили наші намети; і дали ім'я цьому місцю Шейзер.

14 І сталося, що взяли ми наші луки і наші стріли, і пішли в пустиню, щоб застрелити дичину для наших сімей; а після того, як ми застрелили дичину для наших сімей, ми повернулися знову до них у пустиню, у місце Шейзер. І знову ми вирушили в пустиню, додержуючись того самого напрямку, не виходячи з родючих земель пустині, які знаходилися поблизу краю “Червоного моря.

15 І сталося так, що ми мандрували протягом багатьох днів, здобуваючи по дорозі дичину для їжі, з допомогою наших луків і наших стріл, і нашого каміння, і наших пращ.

16 І ми дотримувалися “напрямку за кулю, яка привела нас до родючіших земель пустині.

17 А після того, як ми мандрували протягом багатьох днів, ми поставили намети наші на деякий час, щоб мати

5а 1 Неф. 16:24, 39; 18:4.

7а 1 Неф. 7:1.

б пп Шлюб,

Одружуватися.

в 1 Неф. 4:35;

2 Неф. 5:5–6.

10а Ал. 37:38–46.

пп Лягона.

14а УЗ 17:1.

16а 1 Неф. 16:10,

16, 26; 18:12;

Ал. 37:38–46.

змогу знову відпочити і здобути їжу для наших сімей.

18 І сталося, що коли я, Нефій, пішов застрелити дичину, ось, я зламав свій лук, зроблений з хорошої ^асталі; а після того, як я зламав свій лук, тож мої брати розсердилися на мене через втрату мого лука, бо ми не здобули ніякої їжі.

19 І сталося так, що ми дійсно повернулися без їжі до наших сімей; вони ж, надто стомившись від подорожі, дуже страждали через нестачу їжі.

20 І сталося, що Ламан, і Лемуїл, і сини Ізмаїла почали надзвичайно нарікати на свої страждання і бідування в пустині; і також мій батько почав нарікати на Господа Бога свого; так, і були вони всі в такій печалі, що нарікали на Господа.

21 Тепер сталося, що і я, Нефій, був доведений до відчаю разом з своїми братами через втрату мого лука, а також через те, що їхні луки втратили свою пружність: стало надзвичайно важко, так, ми навіть не могли здобути ніякої їжі.

22 І сталося, що я, Нефій, багато розмовляв зі своїми братами, тому що їхні серця знову закам'яніли настільки, що вони почали ^аскаржитися на Господа Бога свого.

23 І сталося, що я, Нефій, зробив з деревини лук, а з прямої палиці—стрілу; отже, я озброївся луком і стрілою, пращею і камінням. І сказав я своєму ^абатькові: Куди піти мені, щоб здобути їжу?

24 І сталося, що він-таки ^аспитав Господа, бо вони скорилися завдяки моїм словам; а я сказав їм багато чого усією силою своєї душі.

25 І сталося, що голос Господа дійшов до мого батька; і він був дійсно ^апокараний за ремствування на Господа так, що він поринув у глибини печалі.

26 І сталося, що голос Господа сказав йому: Поглянь на кулю і побачиш те, що там написано.

27 І сталося так, що коли мій батько побачив написане на кулі, він надзвичайно злякався і затрусився, а також і мої брати, і сини Ізмаїла, і наші жінки.

28 І сталося, що я, Нефій, побачив, що дороговкази, які були в кулі, діють згідно з ^авірою, і старанністю, і обережністю, які ми прикладаємо до них.

29 А також було на них написано нове послання, яке читалося просто, яке давало нам ^арозуміння шляхів Господа; і воно писалося і змінювалося час від часу, згідно з вірою і старанністю, які ми

18а 2 Сам. 22:35.
22а Вих. 16:8;
Чис. 11:1.
23а Вих. 20:12;

Мос. 13:20.
24а пп Молитва.
25а Етер 2:14.
пп Карати,

Покарання.
28а Ал. 37:40.
пп Віра.
29а пп Розуміння.

прикладали до них. І таким чином ми побачили, що ^бмалими засобами Господь може вершити великі справи.

30 І сталося, що я, Нефій, пішов-таки на вершину гори, згідно з вказівками, даними на кулі.

31 І сталося так, що я дійсно вбив диких тварин, і таким чином здобув їжу для наших сімей.

32 І сталося, що я повернувся до наших наметів, принісши вбитих мною тварин; і тепер, коли вони побачили, що я здобув їжу, якою великою була їхня радість! І було так, що вони упокорилися перед Господом, і вони дякували Йому.

33 І сталося, що ми знову вирушили в дорогу, мандруючи приблизно в тому самому напрямі, що й спочатку; і після багатоденних мандрів ми знову поставили наші намети, щоб мати змогу зупинитися на деякий час.

34 І сталося, що ^аІзмаїл помер, і був похований у місці, яке мало назву Нейгом.

35 І сталося, що дочки Ізмаїла горювали надзвичайно через втрату свого батька, а також через їхні ^ббідування в пустині; і вони ремствували на мого батька, тому що він вивів їх з землі Єрусалимської, кажучи: Наш батько помер; так, і ми вже довго

блукали в пустині, і ми зазнали багато горя, голоду, спраги і втоми; і після всіх цих страждань ми мусимо загинути в пустині з голоду.

36 І ось так вони ремствували на мого батька і на мене; і вони бажали повернутися знов у Єрусалим.

37 І Ламан сказав Лемуїлу, а також синам Ізмаїла: Слухайте, давайте ^вв'ємо нашого батька, а також нашого брата Нефія, який взявся бути ^бправителем над нами й учителем нашим, його старших братів.

38 Ось, він каже, що Господь говорив з ним, а також, що ^аангели проповідували йому. Але дивіться, ми знаємо, що він обманює нас; і він каже нам усе це, і він робить багато чого з допомогою своїх підступних хитрощів, щоб обманювати наші очі, гадаючи, мабуть, що він зможе завести нас до якоїсь невідомої пустині; а після того, як він заведе нас туди, він задумав стати царем і правителем над нами, щоб мати змогу робити з нами все, згідно з його волею і бажанням. І в такий спосіб мій брат Ламан збудив гнів у їхніх серцях.

39 І сталося, що Господь був з нами, так, саме голос Господа дійшов і багато чого сказав їм, і ^апокарав їх надзвичайно; і після того, як голос Господа присоромив

29б 2 Цар. 5:13; Як. 3:4;
Ал. 37:6–7, 41;
УЗ 123:16.
34а 1 Неф. 7:2–6.

35а пп Лихо.
37а 1 Неф. 17:44.
пп Вбивство.
б Бут. 37:9–11;

1 Неф. 2:22; 18:10.
38а 1 Неф. 3:30–31; 4:3.
39а пп Карати,
Покарання.

їх, вони відвернули свій гнів, покаялися у своїх гріхах, після чого Господь благословив нас знову, давши нам їжу, щоб ми не загинули.

РОЗДІЛ 17

Нефію наказано будувати корабель—Його брати чинять опір йому—Він застерігає їх, розповідаючи докладно історію стосунків Бога з Ізраїлем—Нефій сповнюється силою Бога—Його братам заборонено доторкатися до нього, інакше вони висохнуть, як сухий очерет. Близько 592–591 рр. до Р.Х.

І сталося, що ми знову вирушили в дорогу пустинню; і мандрували ми відтоді приблизно на схід. І мандрували ми, і здолали багато бідувань у пустині; і жінки наші народили дітей у пустині.

2 І такі великі були нам благословення Господа, що коли ми жили на одному «сирому м'ясі в пустині, наші жінки мали достатньо материнського молока для годування своїх дітей, і були сильними однаково з чоловіками; і почали вони зносити свої мандри без ремствувань.

3 І так ми бачимо, що заповіді Бога повинні виконуватися. І якщо діти людські будуть «виконувати заповіді Божі, Він буде жити їх, і зміцнювати їх, і забезпечува-

ти засобами, з допомогою яких вони зможуть виконати те, що Він їм наказав; отже, Він ^бзабезпечив нас усім необхідним, коли ми перебували в пустині.

4 І перебували ми в пустині протягом багатьох років, так, а саме, вісім років були ми в пустині.

5 І прийшли ми на землю, яку назвали Щедрою, тому що тут було багато плодів і також дикого меду; і все це приготував Господь, щоб ми не загинули. І побачили ми море, яке ми назвали Іріянтум, що в перекладі означає «великі води».

6 І сталося, що ми поставили наші намети на березі моря; і, незважаючи на те, що ми зазнали багатьох «страждань і багатьох труднощів, так багато, що й описати це неможливо, ми надзвичайно зраділи, вийшовши на узбережжя; і ми назвали це місце Щедрим, бо тут було багато плодів.

7 І сталося, що після того, як я, Нефій, перебував на землі Щедрій протягом багатьох днів, голос Господа дійшов до мене, кажучи: Вставай і вирушай на гору. І сталося так, що я встав і пішов на гору, і заволав до Господа.

8 І сталося, що Господь заговорив до мене, кажучи: Ти побудуєш корабель, у той «спосіб, який Я тобі вкажу,

17 2а 1 Неф. 17:12.
3а Мос. 2:41;
Ал. 26:12.

пп Послушний,
Послушність,
Слухатися.

б 1 Неф. 3:7.
6а 2 Неф. 4:20.
8а 1 Неф. 18:2.

щоб міг Я перевезти твою родину через води.

9 І я сказав: Господи, куди мені піти, щоб знайти руду для виплавляння, щоб зробити інструменти і побудувати корабель у той спосіб, який Ти показав мені?

10 І сталося, що Господь сказав мені, куди треба піти, щоб знайти руду для виготовлення інструментів.

11 І сталося, що я, Нефій, зробив із шкіри тварин роздувальні міхи, щоб роздувати вогонь; а після того, як я зробив роздувальні міхи, щоб роздувати вогонь, я вдарив одним камінцем об другий, щоб розпалити вогонь.

12 Бо Господь досі не дозволяв нам розпалювати багато вогню під час нашої мандрівки пустинею; бо Він сказав: Я зроблю вашу їжу смачною, щоб не треба було її "варити;

13 І Я також буду вашим світлом у пустині; і Я "підготую путь для вас, якщо будете дотримуватися Моїх заповідей; отже, доки ви будете виконувати Мої заповіді, вас буде ведено до ^бобіцяної землі; і ви мусите ^взнати, що це Я Той, Хто веде вас.

14 Так, і ще Господь сказав: Після того, як ви прийдете на землю обіцяну, ви ^адізнаєтеся, що Я, Господь, є ^бБог; і що Я, Господь, врятував вас

від знищення; так, що Я вивів вас із землі Єрусалимської.

15 Отже, я, Нефій, намагався виконувати заповіді Господа, і я закликав своїх братів до вірності і старанності.

16 І сталося, що я все ж таки виготовив інструменти з руди, яку я виплавив із скелі.

17 І коли мої брати побачили, що я збираюся "будувати корабель, вони почали ремствувати на мене, кажучи: Наш брат дурний, бо він думає, що може побудувати корабель; так, і ще він думає, що може переправитися через ці великі води.

18 І так мої брати скаржилися на мене, і хотіли зробити так, щоб не працювати, бо вони не вірили, що я можу побудувати корабель; а також не вірили вони, що мене наставляв Господь.

19 І ось сталося, що я, Нефій, був надзвичайно засмучений закам'янілістю їхніх сердець; і тепер, коли вони побачили, що я засмутився закам'янілістю їхніх сердець, вони так зраділи в душі, що почали "насміхатися з мене, кажучи: Ми знаємо, що ти не зможеш побудувати корабель, бо ми знаємо, що тобі не вистачає розсудливості; отже, ти не зможеш закінчити таку велику роботу.

20 І ти подібно до нашого батька, керуєшся безглузди-

12а 1 Неф. 17:2.
13а Ал. 37:38–39.
б 1 Неф. 2:20;
Кн. Як. 2:12.

в Вих. 6:7.
14а 2 Неф. 1:4.
пп Свідок,
Свідчення.

б УЗ 5:2.
17а 1 Неф. 18:1–6.
19а пп Переслідувати,
Переслідування.

ми “вигадками свого серця; так, він вивів нас з землі Єрусалимської, і ми мандруємо пустинею вже так багато років; і наші жінки тяжко працювали, виношуючи дітей; і вони народжували дітей у пустині і знесли все, за винятком смерті; і було б краще, коли б вони померли до того, як вийти з Єрусалима, ніж знести ці страждання.

21 Ось, усі ці довгі роки, що ми бідували в пустині, ми могли втішатися нашим майном і землею нашого успадкування; так, ми могли бути щасливими.

22 І ми знаємо, що люди, які жили на землі Єрусалимській, були “праведним народом; бо вони виконували устава і присуди Господа, і всі Його заповіді за законом Мойсея; отже, ми знаємо, що вони є народ праведний; а наш батько осуджував їх, і вивів нас, бо ми прислухалися до його слів; так, і наш брат подібний до нього. Ось такою промовою мої брати ремствували і скаржилися на нас.

23 І сталося, що я, Нефій, звернувся до них, кажучи: Чи вірите ви, що наші батьки, діти Ізраїля, були б визволені від рук Єгиптян, якби вони не прислухалися до слів Господа?

24 Так, чи вважаєте ви, що вони були б визволені з рабства, якби Господь не наказав Мойсеєві, щоб той “вивів їх з рабства?

25 Тепер ви знаєте, що діти Ізраїля були в “рабстві; і ви знаєте, що вони були пригнічені^б працею, яку тяжко було переносити; отже, ви знаєте, що це напевно була добра річ для них, щоб їх було виведено з рабства.

26 Тепер ви знаєте, що “Мойсеєві Господь повелів зробити цю велику справу; і ви знаєте, що за його^б словом води Червоного моря розступилися, і вони пройшли крізь них по сухій землі.

27 Але ви знаєте, що Єгиптяни потонули в Червоному морі, то було військо фараонове.

28 А також ви знаєте, що у пустині вони годувалися “манною.

29 Так, і ви також знаєте, що Мойсей словом своїм з силою Бога, яка була в ньому, “вдарив по скелі, і звідти потекла вода, щоб діти Ізраїля змогли втамувати свою спрагу.

30 І, незважаючи на те, що їх вели, що Господь, Бог їхній, Викупитель їхній, ішов попереду, ведучи їх удень і даючи їм світло вночі, і роблячи для

20а 1 Неф. 2:11.

22а 1 Неф. 1:13.

24а Вих. 3:2–10;

1 Неф. 19:10;

2 Неф. 3:9; 25:20.

25а Бут. 15:13–14.

б Вих. 1:11; 2:11.

26а Дії 7:22–39.

б Вих. 14:21–31;

1 Неф. 4:2;

Мос. 7:19;

Гел. 8:11; УЗ 8:3;

Мойс. 1:25.

28а Вих. 16:4, 14–15, 35;

Чис. 11:7–8;

Повтор. 8:3;

Мос. 7:19.

29а Вих. 17:6;

Чис. 20:11;

Повтор. 8:15;

1 Неф. 20:21.

них усе, що “доцільно для людини одержувати, вони закам’яніли серцями і засліпли розумом, і ^блаяли Мойсея й істинного і живого Бога.

31 І сталося, що згідно зі Своїм словом Він ^анищив їх; і згідно зі Своїм словом Він ^бвів їх; і згідно зі Своїм словом Він зробив для них усе потрібне; і не було зроблено жодної справи, яка б не була за Його словом.

32 І після того як вони переправилися через ріку Йордан, Він зробив їх такими могутніми, щоб вони ^авитіснили дітей тієї землі, так, розсіяли їх аж до знищення.

33 І тепер, невже ви вважаєте, що діти тієї землі, які були на землі обіцяній, яких витіснили наші батьки, невже ви вважаєте, що вони були праведні? Ось, я кажу вам: Ні.

34 Невже ви вважаєте, що наші батьки були б більше до вподоби, ніж вони, якщо вони були б праведні? Я кажу вам: Ні.

35 Знайте, Господь шанує всю ^аплоть однаково; той, хто ^бправедний, до ^ввподоби Богу. Але ось ці люди знехтували кожне слово Бога, і вони доз-

ріли у своєму беззаконні; і повнота гніву Божого поширилася на них; і Господь прокляв цю землю для них, і благословив її для наших батьків; так, Він дійсно прокляв її для них аж до їхнього знищення, і Він-таки благословив її для наших батьків, щоб вони мали владу над нею.

36 Дивіться, Господь ^астворив ^бземлю, щоб її було ^азаселено; і Він створив дітей Своїх, щоб вони володіли нею.

37 І Він ^астворює праведний народ, і знищує народи злочестиві.

38 І Він веде праведних до дорогоцінних ^аземель, а злочестивих Він ^бзнищує, і проклинає через них землю їхню.

39 Він править високо на небесах, бо то престол Його, а ця земля—то є ^апідніжок Його.

40 І Він любить тих, хто приймає Його як свого Бога. Ось, Він любив наших батьків, і Він склав ^азавіт з ними, так, саме з Авраамом, ^бІсаком і ^вЯковом; і Він пам’ятав завіти, які Він склав; отже, Він вивів їх з землі ^гЄгипту.

41 І Він завдавав їм клопоту у пустині Своїм жезлом; бо вони ^азакам’яніли серцями

30а УЗ 18:18; 88:64–65.

^б Вих. 32:8;
Чйс. 14:2–3;
Єз. 20:13–16;
УЗ 84:23–25.

31а Чйс. 26:65;
^б 1 Неф. 5:15;
УЗ 103:16–18.

32а Чйс. 33:52–53;
Єг. 24:8.

35а Дії 10:15, 34;
Рим. 2:11;

2 Неф. 26:23–33.

^б Пс. 55:23;
1 Неф. 22:17.

^в 1 Сам. 2:30;
Пс. 97:10; 145:20;
Ал. 13:4; УЗ 82:10.

36а пп Створити,
Сотворіння,
^б пп Земля.

^в Ісая 45:18;
Авр. 3:24–25.

37а Пр. 14:34;

1 Неф. 4:13;

Етер 2:10;
УЗ 117:6.

38а пп Обіцяна земля.
^б Лев. 20:22.

39а Ісая 66:1; УЗ 38:17;
Авр. 2:7.

40а пп Авраамів завіт.
^б Бут. 21:12; УЗ 27:10.

^в Бут. 28:1–5.
^г Повтор. 4:37.

41а 2 Цар. 17:7–23.

своїми, так само, як і ви; і Господь завдавав їм клопоту через їхнє беззаконня. Він наслав на них огнистих летючих ^бзмій; і після того, як вони були покусані, Він підготував засіб ^ввилікувати їх; і робота, яку вони мали виконувати, полягала в тому, щоб дивитися; і через ^гпростоту того шляху, або легкість його, багато було таких, які загинули.

42 І вони час від часу кам'янили серцями, і вони дійсно ^длаяли ^бМойсея, а також Бога; і все-таки, ви знаєте, що Його незрівнянна сила вивела їх до землі обіцяної.

43 І тепер, після всього цього, настав час, коли вони стали злочестивими, так, майже до зрілості; і я не знаю точно, але вони у цей день уже близькі до знищення; бо я знаю, що обов'язково настане день, коли вони мають бути знищені, окрім декількох, кого візьмуть у полон.

44 Отже, Господь ^дповелів моему батькові вирушити в пустиню; і Юдеї намагалися також позбавити його життя; так, і ^бви також хочете позбавити його життя; отже, ви вбивці в серці своєму і ви подібні до них.

45 Ви ^дскорі на беззаконня, але повільні у згадці Господа Бога вашого. Ви бачили ^банге-

ла, і він говорив з вами; так, ви чули Його голос час від часу; і Він розмовляв з вами тихим, лагідним голосом, але ви були ^дпоза почуттям, так що не сприймали Його слова; тоді Він став розмовляти з вами голосом, подібним до грому, від чого затряслася земля, нібито вона мала розколотися на шматки.

46 І ви також знаєте, що ^дсилою Свого всемогутнього слова Він може примусити землю, щоб вона зникла; так, і ви знаєте, що Своїм словом Він може призвести до того, що вибоїсті місця стануть рівними, а рівні місця порушаться. О, тож як це так, що ви такі закам'янілі серцями?

47 Знайте, мою душу розриває біль за вас, і болить моє серце; я боюся, що ви будете знехтувані назавжди. Бачите, я ^дсповнений Духа Божого, настільки, що моє тіло ^бзнесилося.

48 І потім сталося, що коли я вимовив ці слова, вони розгнівалися на мене, і хотіли кинути мене в глибину моря; і коли вони підійшли, щоб накласти руки на мене, я заговорив до них, кажучи: В ім'я Бога Всемогутнього, я наказую вам не ^дторкатися мене, бо мене сповнила ^бсила Бога настільки, що поглину-

41б Чис. 21:4–9;
Повтор. 8:15;
Ал. 33:18–22.
в Іван 3:13–15;
2 Неф. 25:20.
г Ал. 37:44–47;
Гел. 8:15.

42а Чис. 14:1–12.
пп Бунт.
б УЗ 84:23–24.
44а 1 Неф. 2:1–2.
б 1 Неф. 16:37.
45а Мос. 13:29.
б 1 Неф. 4:3.

в Еф. 4:19.
46а Гел. 12:6–18.
47а Мих. 3:8.
б 1 Неф. 19:20.
48а Мос. 13:3.
б 2 Неф. 1:26–27.
пп Сила.

ла мою плоть; і той, хто підніме на мене руку свою, “зів’яне, як сухий очерет; і перетвориться на ніщо перед силою Бога, бо Бог покарає його.

49 І сталося, що я, Нефій, сказав, щоб вони більше не ремствували проти свого батька; а також не лишали мене без їхньої допомоги, бо Бог повелів мені побудувати корабель.

50 І я сказав їм: “Якщо Бог наказав мені зробити все це, то я зможу це зробити. Якщо Він накаже мені сказати цій воді: стань землею, вона має стати землею; і якщо я скажу це, воно буде зроблено.

51 І ось, якщо Господь має таку велику силу, і здійснив так багато чудес серед дітей людських, як це так може бути, що Він не “настановить мене, щоб я міг побудувати корабель?

52 І сталося, що я, Нефій, багато чого сказав моїм братам, через що вони замовкли і вже не сперечалися зі мною; не наважувалися вони ані накласти руки на мене, ані доторкнутися до мене пальцем протягом багатьох днів. Вони не наважувалися робити це, інакше б вони позбавилися сили переді мною, таким могутнім був “Дух Божий; і так Він вплинув на них.

53 І сталося, що Господь сказав мені: Простягни руку твою знову твоїм братам, і

вони не позбавляться сили перед тобою, але Я вражу їх, каже Господь, і Я це зроблю, щоб вони знали, що Я Господь Бог їхній.

54 І сталося, що я простягнув руку свою моїм братам, і вони не позбавилися сили переді мною; але Господь уразив їх, саме за словом, яке Він промовив.

55 І потім вони сказали: Ми знаємо з точністю, що Господь з тобою, бо ми знаємо, що саме сила Господа вразила нас. І вони впали переді мною, і вже збиралися “поклонятися мені, але я не дозволив їм, кажучи: Я ваш брат, так, ваш молодший брат; отже, поклоняйтеся Господу Богу вашому, і шануйте свого батька і матір свою, щоб довгими були ваші ^бдні на землі, яку Господь Бог ваш дає вам.

РОЗДІЛ 18

Корабель побудовано—Посилання на народження Якова і Йосипа—Товариство відпливає до землі обіцяної—Сини Ізмаїла і їхні жінки приєднуються до гульні та бунту—Нефій зв’язаний, а корабель жене назад жахливою бурєю—Нефій визволяється, і його молитвою буря вгамовується—Люди прибувають на землю обіцяну. Близько 591–589 рр. до р.х.

І сталося, що вони дійсно

48в 1 Цар. 13:4–7.
50а Фил. 4:13;
1 Неф. 3:7

51а Бут. 6:14–16;
1 Неф. 18:1.
52а пп Святий Дух.

55а Дії 14:11–15.
б Вих. 20:12;
Мос. 13:20.

поклонялися Господу, і йшли далі зі мною; і ми обробляли деревину незвичайним способом. І Господь показував мені час від часу, яким способом я мушу обробляти деревину для корабля.

2 Тож я, Нефій, не обробляв деревину у спосіб, якому навчаються люди, і не будував я корабель у звичний для людей спосіб; але я будував його у спосіб, який Господь показав мені; отже, це було не у спосіб людей.

3 І я, Нефій, часто піднімався на гору, і часто ^амолився Господові; отже, Господь ^бпоказав мені великі речі.

4 І сталося, що після того, як я завершив корабель, згідно зі словом Господа, мої брати побачили, що він був гарний, і що робота була надзвичайно витончена; отже, вони знову ^аскорилися перед Господом.

5 І сталося, що голос Господа дійшов до мого батька, що ми повинні встати і зійти на корабель.

6 І сталося, що наступного дня, після того, як ми приготували всі речі, багато плодів і ^ам'яса з пустині, і меду рясно, і провізії, саме як Господь повелів нам, ми сіли-таки на корабель, з усім нашим вантажем і нашим насінням, і з усім тим, що ми взяли з собою, кожний за віком своїм;

отже, ми всі зійшли на корабель, з нашими жінками і з нашими дітьми.

7 І тепер, у мого батька народилося двоє синів у пустині: старшого назвали ^аЯковом, а молодшого — ^бЙосипом.

8 І сталося, що після того, як ми всі зійшли на корабель, і взяли з собою нашу провізію і все, що було велено нам, ми вийшли в ^аморе і вітер гнав нас до ^бобіцяної землі.

9 І після того, як гнало нас вітром багато днів, ось, мої брати і сини Ізмаїла, та їхні жінки також почали так веселитися, що затанцювали, заспівали і заговорили з великою непристойністю, так, настільки, що забули, якою силою вони опинилися там; так, вони дійшли до надмірної непристойності.

10 І я, Нефій, дуже злякався, аби Господь не розгнівався на нас, і не покарав нас через наше беззаконня, щоб не поглинула нас морська безодня; отже, я, Нефій, звернувся до них з великою розсудливістю; але тут вони ^арозгнівалися на мене, кажучи: Ми не дозволимо, щоб наш молодший брат був ^бправителем над нами.

11 І сталося, що Ламан і Лемуїл схопили мене і зв'язали вірвочками, і поводитися зі мною з великою жорстокістю; проте, Господь ^адозво-

18 ^{3а} пп Молитва.
^б пп Одкровення.
 4а 1 Неф. 16:5.
 6а 1 Неф. 17:2.
 7а 2 Неф. 2:1.

^б 2 Неф. 3:1.
 8а 2 Неф. 10:20.
^б 1 Неф. 2:20.
 пп Обіцяна земля.
 10а 1 Неф. 17:17–55.

^б Бут. 37:9–11;
 1 Неф. 16:37–38;
 2 Неф. 1:25–27.
 11а Ал. 14:11.

лив це, аби показати Свою силу, щоб здійснилося Його слово, яке промовив Він про злочестивих.

12 І сталося, що після того, як вони зв'язали мене, що я не міг і поворухнутися, "компас, наготований Господом, перестав працювати.

13 Отже, вони не знали, куди їм вести корабель, до того ж ще здійнявся великий шторм, так, велика й жахлива буря, і нас "відносило назад в море протягом трьох днів; і вони злякалися надзвичайно, аби не потонути в морі; однак вони не розв'язали мене.

14 А на четвертий день, коли нас відносило назад, буря посилилася надзвичайно.

15 І сталося, що нас ледь не поглинула морська безодня. А після того, як нас відносило в море протягом чотирьох днів, мої брати "збагнули, що вирок Бога впав на них, і що вони загинуть, якщо не покаються у своєму беззаконні; отже, вони прийшли до мене, і розв'язали вірьовки на моїх зап'ястях, і побачили, що вони були опухлими надзвичайно; а також мої щиколотки опухли, і дуже боліли.

16 Однак я надіявся на свого Бога, і "уславляв Його цілий день, і я не ремствував проти Господа за свої страждання.

17 Тож мій батько, Легій,

багато чого сказав їм, а також синам "Ізмаїла; але знаєте, вони видихали стільки погроз кожному, хто наважувався заступатися за мене; і мої батьки, будучи похилого віку і зазнавши багато горя через своїх дітей, були припонижені, так, навіть доведені до ліжка.

18 Через їхнє горе і велику печаль, і беззаконня моїх братів, вони були близько навіть до того, щоб полишити ці часи і зустрітися з Богом своїм; так, їхнє сиве волосся вже ледь не принизилося до того, щоб лежати десь у прасі; так, аж до того, що їх ледве не вкинули з скорботою у водяну могилу.

19 А Яків і Йосип також, будучи ще малі, потребуючи багато харчів, горювали через бідкування своєї матері; і також "моя дружина своїми сльозами і молитвами, а також мої діти не пом'якшили серця моїх братів, щоб вони розв'язали мене.

20 І не було нічого, окрім сили Бога, яка загрожувала їм знищенням, що могло пом'якшити їхні серця; отже, коли вони побачили, що їх ледь не поглинула морська безодня, вони покалися в тому, що нарobili, а потім розв'язали мене.

21 І сталося, що після того, як вони розв'язали мене, ось, я взяв компас, і він працюю-

12а 1 Неф. 16:10, 16, 26;
2 Неф. 5:12;
Ал. 37:38–47;

УЗ 17:1.
13а Мос. 1:17.
15а Гел. 12:3.

16а Ал. 36:28.
17а 1 Неф. 7:4–20.
19а 1 Неф. 7:19; 16:7.

вав, як я того бажав. І сталося так, що я молився Господові; а після того, як я помолився, вітри вщухли, і шторм вгамувався, і настав повний штиль.

22 І сталося, що я, Нефій, вів корабель так, що ми знову попливли до землі обіцяної.

23 І сталося, що після того, як ми пливли багато днів, ми прибули на "обіцяну землю; і ми зійшли на сушу, і поставили наші намети; і назвали її обіцяною землею.

24 І сталося, що ми почали орати землю, і ми почали сіяти насіння; так, ми висіли в землю все наше насіння, яке ми привезли з собою з землі Єрусалимської. І було так, що воно густо зійшло; отже, ми були благословлені достатком.

25 І сталося, що ми дізналися на землі обіцяній, подорожуючи дикую місцевістю, що в лісах там була звірина всіх видів, і корова, і вів, і осел, і кінь, і козел, і дикий козел, і всілякі дикі тварини, які були корисні людині. І ми знайшли всіляку руду: і золоту, і срібну, і мідну.

РОЗДІЛ 19

Нефій виготовляє пластини з руди і записує історію свого народу—Бог Ізраїля прийде через шістьсот років після того часу, коли Легій залишив Єрусалим

—Нефій розповідає про Його страждання і розп'яття на хресті—Юдеїв буде зневажено і розкидано по землі аж до останніх днів, коли вони повернуться до Господа. Близько 588–570 рр. до Р.Х.

І сталося, що Господь наказав мені, отже, я виготовив пластини з руди, щоб мати можливість вигравіювати на них літопис мого народу. І на "пластинах, які я зробив, я вигравіював літопис свого б^батька, а також наших мандрувань у пустині, і пророцтв мого батька; а також багато моїх власних пророцтв вигравіював я на них.

2 І я не знав ще в той час, коли я виготовляв їх, що мені буде велено Господом виготовити "ці пластини; отже, літопис мого батька, і родовід його батьків, і більшу частину всіх наших подій в пустині вигравіювано на тих перших пластинах, про які я говорив; отже, події, що трапилися до того, як я виготовив б^бці пластини, насправді, докладніше подаються на перших пластинах.

3 А після того, як я зробив ті пластини, як мені було наказано, я, Нефій, одержав заповідь, що священнослужіння і пророцтва, більш прості і цінні частини з них, мають бути записані на "цих пластинах; і все написане має вико-

23а пп Обіцяна земля.
19 1а пп Пластини.
б 1 Неф. 1:16–17;

6:1–3.
2а 2 Неф. 5:30.
б 1 Неф. 9:1–5.

3а Кн. Як. 1:1–4;
3:13–14; 4:1–4.

ристовуватися для навчання мого народу, який володіти-ме землею, а також для багатьох інших ^бмудрих цілей, відомих Господові.

4 Отже, я, Нефій, склав на інших пластинах літопис, що містить розповідь, або що містить докладнішу розповідь про війни, і суперечки, і нищення мого народу. І я зробив це, і наказав моїм людям, що саме вони мають робити після моєї смерті; і що ці пластини будуть переходити від одного покоління до іншого, від одного пророка до іншого, аж до подальших велінь Господа.

5 А розповідь про виготовлення цих пластин буде подано далі; і тоді, ось, я продовжую згідно з тим, що я вам сказав; і роблю я це, щоб більш святі речі могли б бути ^бзбереженими для знання моїх людей.

6 Проте я не записую на пластинах нічого з того, що не вважаю ^асвященним. І ось, якщо я помиляюсь, то й вони в давнину теж помилялися; не те щоб я хотів би виправдатися за інших людей, але ^бслабкість, яка в мені через

плоть, служить виправданням мені.

7 Бо те, що деякі люди вважають дуже важливим і для тіла, і для душі, інші ^азневажають і ^бтопчуть ногами своїми. Так, навіть Самого Бога Ізраїля топчуть люди ногами своїми; я сказав, що топчуть ногами своїми, але я б назвав це іншими словами— вони зневажають Його і не дослухаються до голосу Його порад.

8 І знайте, Він ^априйде, за словами ангела, через ^бшістсот років від того часу, коли мій батько залишив Єрусалим.

9 І світ через свої беззаконня судитиме Його як нічому; отже, вони бичуватимуть Його, а Він витерпить це; і вони битимуть Його, а Він витерпить це. Так, вони ^аплюватимуть на Нього, а Він витерпить це через Свою люблячу доброту і Своє довготерпіння до дітей людських.

10 І ^аБог батьків наших, які були ^бвиведені з Єгипту, з неволі, і були збережені Ним у пустині, так, ^аБог Авраама, і Ісака, і Бог Якова ^вздасть Себе, згідно зі словами анге-

3б 1 Неф. 9:4–5;
Сл. Морм. 1:7;
УЗ 3:19–20; 10:1–51.
5а 2 Неф. 5:28–33.
б пп Писання—
Необхідність
збереження
Писань.
6а Див. титульну
сторінку Книги
Мормона.
пп Святий.

б Морм. 8:13–17;
Етер 12:23–28.
7а 2 Неф. 33:2;
Кн. Як. 4:14.
б пп Бунт.
8а пп Ісус Христос—
Пророцтва про
народження і
смерть Ісуса Христа.
б 1 Неф. 10:4;
2 Неф. 25:19.
9а Ісаия 50:5–6; Мт. 27:30.

10а 2 Неф. 26:12;
Мос. 7:27; 27:30–31;
Ал. 11:38–39;
3 Неф. 11:14–15.
б Вих. 3:2–10; 6:6;
1 Неф. 5:15;
УЗ 136:22.
в Бут. 32:10; Мос. 7:19;
УЗ 136:21.
пп Єгова.
г пп Спокута,
Спокутувати.

ла, як людина, в руки злочестивих людей, щоб бути ^опіднятим на хресті, за словами ^еЗинока, і ^ірозіп'ятим, за словами Неума, і похованим у ^{*гробниці}, за словами ^зЗиноса, які він промовив стосовно трьох днів, ^ттемряви, яка буде ознакою Його смерті для тих, хто населятиме морські острови, найбільше для тих, хто з ^ідому Ізраїля.

11 Бо так сказав пророк: Господь Бог обов'язково ^яявить Себе домові Ізраїля того дня, декому Своїм голосом через їхню праведність для їхньої великої радості і спасіння, а декому—^бгромами і блискавицями Своєї сили, бурею, полум'ям, димом і туманом ^ттемряви, розверзанням ^зземлі і підняттям ^огір.

12 І ^{всі} ці речі мають дійсно статися, каже пророк ^бЗинос. І ^сскелі земні розколюються; і через стогін землі багато хто з царів на морських островах під впливом Духа Божого заволає: Бог природи страждає.

13 А щодо тих, хто в Єрусалимі,

каже пророк, то їх будуть ^ппереслідувати всі люди, бо вони ^брозіпнуть Бога Ізраїля, і відвернуть серця свої, відмовляючись від ознак, і див, і сили, і слави Бога Ізраїля.

14 І через те, що вони відвернули свої серця, каже пророк, і ^ззневажили Святого Ізраїля, блукатимуть вони у плоті, і загинуть, і вчинять їх на ^босвітування і на ^пприслів'я, і будуть їх ненавидіти усі народи.

15 Проте коли настане той день, каже пророк, у який вони не ^ввідвертатимуть більше свої серця від Святого Ізраїля, тоді Він згадає ^ззавіти, які Він складав з їхніми батьками.

16 Так, тоді Він згадає ^оострови моря; так, і всіх людей, котрі з дому Ізраїля, ^ззберу Я,—каже Господь, згідно зі словами пророка Зиноса,—з чотирьох сторін світу.

17 Так, і вся земля ^ппобачить спасіння Господа, каже пророк; кожний народ, коліно, язик і всі люди будуть благословенні.

10d 3 Неф. 27:14.

е Ал. 33:15; 34:7;

Гел. 8:19–20;

3 Неф. 10:15–16.

пп Зинок;

Писання—Втрачені

Писання.

е 2 Неф. 6:9;

Мос. 3:9.

пп Розп'яття.

ж Мт. 27:60;

Лк. 23:53;

2 Неф. 25:13.

з Кн. Як. 6:1;

Гел. 15:11.

пп Зинос.

и 1 Неф. 12:4–5;

Гел. 14:20, 27;

3 Неф. 8:3,

19–23; 10:9.

і 3 Неф. 16:1–4.

11а 3 Неф. 9:1–22;

УЗ 5:16.

б Гел. 14:20–27;

3 Неф. 8:5–23.

в Лк. 23:44–45;

3 Неф. 8:19–20.

г 2 Неф. 26:5.

д 3 Неф. 8:10.

12а Гел. 14:20–28.

б Кн. Як. 5:1.

в Мт. 27:51.

13а Лк. 23:27–30.

б 2 Неф. 10:3.

14а Ісаїя 53:3–6;

Мос. 14:3–6.

б пп Юдеї.

в Повтор. 28:37;

1 Цар. 9:7;

3 Неф. 16:9.

15а 1 Неф. 22:11–12.

б пп Авраамів завіт.

16а 1 Неф. 22:4;

2 Неф. 10:21.

б Ісаїя 49:20–22.

пп Ізраїль—

Збирання Ізраїля.

17а Ісаїя 40:4–5.

18 І я, Нефій, написав усе це для мого народу, чим, може, я зумів би переконати їх, що вони мають пам'ятати Господа, Викупителя свого.

19 Отже, я звертаюся до всього дому Ізраїля, якщо буде так, що вони отримають ^аце написане.

20 Бо знайте, я маю хвилювання в душі, яке знесило мене до того, що всі суглоби мої слабшають, за тих, хто в Єрусалимі; бо якби не був Господь милостивим і не показав мені все, що стосується їх, так само, як і давнім пророкам, то я також загинув би.

21 А Він напевно показав ^апророкам давнини все, що ^бстосувалося їх; і Він також показав багатьом стосовне нас; отже, має бути необхідність у тому, щоб ми знали все це, бо воно записано на пластинах з латуні.

22 Тож сталося, що я, Нефій, вчив моїх братів цьому; і сталося так, що я багато прочитав їм з того, що було вигравіювано на ^апластинах з латуні, щоб вони могли знати про діяння Господа в інших землях, серед давнього народу.

23 І я багато прочитав їм з того, що було написано в ^аКнигах Мойсея; але для

того, щоб я міг більше переконати їх вірити в Господа, Викупителя їхнього, я прочитав їм те, що було написано пророком ^бІсаєю; бо я ^азастосував усі писання до нас, щоб були вони нам на ^акористь і в науку.

24 Отже, я звернувся до них, кажучи: Прислухайтесь до слів пророка, ви, хто є залишком дому Ізраїля, ^авітою, що була відламана; прислухайтесь ви до слів пророка, які були написані для всього дому Ізраїля, і прикладіть їх до себе, щоб могли ви мати надію, як і ваші брати, від яких ви були відламані; бо саме так писав пророк.

РОЗДІЛ 20

Господь відкриває Свої наміри Ізраїлю—Ізраїль обраний в горні страждань і має піти геть з Вавилона—Порівняйте: Ісаїя 48. Близько 588–570 рр. до р.х.

Прислухайся і слухай це, о доме Якова, ті, кого називають іменем Ізраїль, і хто вийшов з вод Юдеї, або з вод ^ахрищення, хто клянеться іменем Господа, і посилається на Бога Ізраїля, хоч вони і не клянуться ані в істині, ані в праведності.

19а Ен. 1:16;
Морм. 5:12; 7:9–10.
21а 2 Цар. 17:13;
Ам. 3:7.
пп Пророк.
б 3 Неф. 10:16–17.
22а 1 Неф. 22:1.

23а Вих. 17:14;
1 Неф. 5:11;
Мойс. 1:40–41.
б 1 Неф. 15:20;
2 Неф. 25:4–6;
3 Неф. 23:1.
в пп Писання—

Цінність Писань.
г 2 Неф. 4:15.
24а Бут. 49:22–26;
1 Неф. 15:12;
2 Неф. 3:4–5.
20 1а пп Хрищення,
Христити.

2 Проте вони називають себе з “святого міста, але вони не ^бпокладаються на Бога Ізраїля, Який є Господь Саваот; так, Господь Саваот Його ім'я.

3 Ось, Я попередньо проголосив події від “початку; і вони вийшли з Моїх вуст, і Я показав їх. Я дійсно показав їх раптово.

4 І Я зробив це, бо Я знав, що “ти впертий, і твоя шия—то є залізна м'язя, а твоя бров, як латунна;

5 А Я ще з початку оповістив тобі; перед тим, як це було, Я показав це тобі; і Я показав це через передчуття, щоб ти не сказав—Мій “ідол зробив це, і мій різьблений образ, і мій литий бовван повелів це.

6 Ти бачив і чув усе це; і хіба не оповістиш про це? І те, що Я показав тобі нового з цього часу, а саме, прихованого, і ти не знав цього.

7 Воно створилося тепер, а не від початку, і навіть, ще до того дня, коли ти почув це, було воно провіщено тобі, інакше б ти сказав—Ось, я знав це.

8 Так, і ти не чув; так, і ти не знав; так, від того часу твоє вухо не було відкритим; бо Я знав, що ти діяв би дуже

віроломно, і називався б “пеступником від утроби.

9 Проте заради “імені Свого Я тамую Свій гнів, і заради слави Своєї Я стримуюся проти тебе, щоб не знищити тебе.

10 Бо, дивись, Я очистив тебе, Я вибрав тебе в горні “страждань.

11 Заради Себе, так, заради Себе Самого зроблю Я це, бо Я не дозволю осквернити Своє “ім'я, і Я ^бне віддам Свою славу іншому.

12 Прислухайся до Мене, о Якове, й Ізраїлю Мій покликаний, бо Я є Він; Я “перший, і Я також ^бостанній.

13 Моя рука також “заклала землю, а Моя правиця розкинула небеса. Я покликав їх і вони встали разом.

14 Усі ви, збирайтеся і слухайте: Хто з них проголошував це вам? Господь полюбив його; так, і Він “дотримається Свого слова, яке Він проголосив ім; і Він зробить, що побажає з ^бВавилоном, і Його рука впаде на Халдеїв.

15 Також каже Господь; Я Господь, так, Я сказав; так, Я покликав його проголосити, Я привів його, і він зробить свій шлях процвітаючим.

16 Прийдіть ви до Мене; Я не

2а Ісаїя 52:1.

пп Єрусалим.

б тобто покладатися.

3а Ісаїя 46:9–10.

4а тобто Ізраїль.

5а пп Ідолопоклонство.

8а Пс. 58:4.

9а 1 Сам. 12:22;

Пс. 23:3;

1 Іван 2:12.

10а пп Лихо.

11а Єр. 44:26.

б Ісаїя 42:8;

Мойс. 4:1–4.

12а Об. 1:17; 22:13.

пп Альфа і Омега;

Першонароджений.

б пп Альфа і Омега.

13а Пс. 102:26.

пп Створити,
Сотворіння.

14а 1 Цар. 8:56;

УЗ 64:31; 76:3.

б пп Вавилон.

говорив “таємно; від початку, від того часу, коли це було проголошено, Я говорив; і Господь Бог, і Його Дух, послали Мене.

17 І так каже Господь, твій “Викупитель, Святий Ізраїля; Я послав Його, Господь Бог твій, Який вчить тебе процвітати, Який ^бведе тебе тим шляхом, яким ти мусиш іти, Я зробив це.

18 О якби ти прислухався до Моїх “заповідей—тоді був би твій спокій, як ріка, а твоя праведність, як хвилі моря.

19 Твоє “сім’я також було б як пісок; паросток твоїх нутрощів як піщинка з нього; його ім’я не було б ані відрізане від Мене, ані знищене переді Мною.

20 “Ідіть геть з Вавилона, тікайте від Халдеїв, голосом співучим проголошуйте, розкажіть це, донесіть у всі кінці землі; скажіть: Господь викупив Свого ^бслугу Якова.

21 І вони не відчували “спраги; Він вів їх через пустелі; Він примусив воду витікати з ^бкаменю для них; Він розколов камінь і вода полилася звідти потоком.

22 І незважаючи на те, що Він зробив усе це, і ще більше цього, немає “спокою злочестивим, каже Господь.

РОЗДІЛ 21

Месія буде світлом для Іновірців і визволить полонених—Ізраїль буде зібрано силою Божою в останні дні—Царі будуть їм за дбайливих батьків—Порівняйте: Ісаїя, 49. Близько 588–570 рр. до Р.Х.

І знову: Послухайте, о ви, доме Ізраїлевий, всі ви, відламані і викинуті через злочестивість пасторів народу мого; так, усі відламані, розсіяні за кордонами, ті, хто з мого народу, о доме Ізраїлевий. Слухайте мене, о “острови, і прислухайтеся ви, люди ^бздалеку; Господь покликав мене ще в утробі; у нутрощах моєї матері Він назвав моє ім’я.

2 І Він зробив мої вуста мов гострий меч; у тіні Своєї руки Він сховав мене, і зробив мене блискучою стрілою; у Своему сагайдаці Він сховав мене;

3 І сказав мені: Ти Мій “слуга, о Ізраїлю, в якому Я буду прославлений.

4 Тоді я сказав, я трудився марно, я витратив мою силу ні на що і даремно; неминуче, мій суд із Господом, і моя праця з Богом моїм.

5 А тепер, каже Господь—

16а Ісаїя 45:19.

17а пп Викупитель.

б пп Натхнення,
Надихати;
Одкровення.

18а Еккл. 8:5.

19а Бут. 22:15–19;

Ос. 2:1.

20а Єр. 51:6;

УЗ 133:5–14.

б Ісаїя 44:1–2, 21.

21а Ісаїя 41:17–20.

б Вих. 17:6;

Чїс. 20:11;

1 Неф. 17:29;

2 Неф. 25:20.

22а пп Мир.

21 1а 1 Неф. 22:4;

2 Неф. 10:20–22.

б УЗ 1:1.

3а Лев. 25:55;

Ісаїя 41:8;

УЗ 93:45–46.

Який “створив мене з утроби, аби я став Його слугою, щоб привести Якова знову до Нього— хоч Ізраїль ще не зібрано, все ж таки я буду прославлений в очах Господа, і мій Бог буде моєю силою.

6 І Він сказав: Це легка справа бути Моїм слугою, щоб підняти ^а коліна Якова і повернути врятованих Ізраїля. Я також віддам тебе як ^б світло для ^в Іновірців, щоб був ти спасінням Моїм аж до краю землі.

7 Так каже Господь, Викупитель Ізраїля, Святий його, до того, кого людина зневажає, до того, кого народи ненавидять, до слуги правителів: Царі побачать і встануть, князі також поклонятимуться заради Господа, Який вірний.

8 Так каже Господь: У прийнятний час Я почув тебе, о острови в морі, і в день спасіння Я допоміг тобі; і Я збережу тебе, і дам тобі ^а “Мого слугу як завіт народові, щоб землю обновили, щоб повернути спустошену спадщину;

9 Щоб ти міг ^а “в’язням сказати: Виходьте; а тим, хто сидить в ^б “темноті: З’явіться. При дорогах вони будуть пастися, і по всіх горбовинах будуть їхні ^в “пасовиська.

10 Не будуть голодними

вони, ані спраглими, і не вдавить їх ні спека, ні сонце; бо той, хто їх милує, їх провадить і до водних джерел поведе їх.

11 І зроблю Я всі Свої гори Собі за дорогу, і будуть піднесені биті ^а “шляхи Мої.

12 І тоді, о доме Ізраїлевий, ось ^а “ці здалеку прийдуть; а ці ось— із півночі й з заходу; а ці— з землі Сінім.

13 ^а “Співайте ж, о небеса; і звеселися ти, земле; бо стопи тих, хто на сході, зупиняться; ви ж, гори, втішайтесь співом; бо їх більше не будуть бити; бо Господь звеселив Свій народ, і змилується над Своїми убогими.

14 І сказав був Сіон: Господь покинув мене, і Господь мій про мене забув— але Він покаже, що це не так.

15 Бо чи може ^а “жінка забути своє немовля, не пожаліти сина утроби своєї? Так, вони можуть ^б забути, але Я не забуду тебе, о доме Ізраїлевий.

16 Отож на ^а “долонях Своїх Я накреслив тебе; твої мури завжди переді Мною.

17 Діти твої поспішать проти тих, хто руйнує тебе; а ті, хто ^а “нищить тебе, повідходять від тебе.

18 Здійми свої очі навколо й побач; усі вони ^а “позбирали-

5а Ісая 44:24.

6а пп Ізраїль—
Дванадцять колін Ізраїля.

б УЗ 103:8–10;
Авр. 2:10–11.

в 3 Неф. 21:11.

8а 2 Неф. 3:6–15;

3 Неф. 21:8–11;
Морм. 8:16, 25.

9а пп Спасіння мертвих.

б 2 Неф. 3:5.

в Єз. 34:14.

11а Ісая 62:10;

УЗ 133:23–32.

12а Ісая 43:5–6.

13а Ісая 44:23.

15а пп Жінка, Жінки.

б Ісая 41:17; Ал. 46:8;
УЗ 61:36.

16а Зах. 13:6.

17а 3 Неф. 21:12–20.

18а Мих. 4:11–13.

ся і йдуть до тебе. Як живий Я, говорить Господь, усіх їх, як оздобу, зодягнеш, та підв'яжешся ними, немов наречена.

19 Бо руїни твої та пустині твої, і зруйнований край твій тепер справді стануть тісними для жителів; і будуть віддалені ті, хто поглинув тебе.

20 Діти, яких ти матимеш після втрати перших, скажуть до вух твоїх: "Тісне мені місце оце, дай мені місце, де я можу жити.

21 Тоді скажеш "ти у серці своїм: Хто мені їх народив, побачивши, що я втратила дітей своїх і ^бсамітна, полонена і заблудла? І хто виховав їх? Ось, я зосталася сама; ці, звідки вони?

22 Так каже Господь Бог: Ось Я підйму Свою руку до "Іновірців, і піднесу до людей ^бпрапора Свого; і принесуть вони синів твоїх на ^бруках, і дочок твоїх принесуть на плечах.

23 І будуть "царі тобі за ^бдбайливих батьків, а їхні цариці—за дбайливих матерів; лицем до землі вони будуть вклоняться тобі, і лизатимуть пил з твоїх ніг; і пізнаєш, що Я є Господь; бо не посоромляться ті, хто на Мене ^бчекає.

24 Чи ж від сильного буде

віднято здобич, або чи буде звільнено тих, хто "потрапив у полон до переможця?

25 Бо Господь каже, що навіть полонені відібрані будуть від сильного, і врятована буде здобич жажливого; бо буду Я боротися проти того, хто бореться проти тебе, дітей же твоїх Я спасу.

26 І Я "нагодою гнобителів твоїх їхньою власною плоттю; вони повпиваються власною кров'ю, немов молодим вином; і ^бпізнає тоді всяка плоть, що Я, Господь, твій Спаситель і твій Викупитель, "Сильний Яковів.

РОЗДІЛ 22

Ізраїль буде розсіяний по всьому лицю землі—В останні дні Іновірці плекатимуть і живитимуть Ізраїль євангелією—Ізраїль буде зібраний і врятований, а злочестиві будуть спалені, як стерня—Царство диявола буде зруйноване, і Сатана буде зв'язаний. Близько 588–570 рр. до Р.Х.

Інині сталося, що після того, як я, Нефій, прочитав те, що було вигравіювано на "пластинах з латуні, мої брати підійшли до мене і сказали: Що означає те, що ти прочитав? Ось, чи треба це розуміти

20а або тісний чи вузький.

21а тобто Сіон.

б Ісаія 54:1;
Гал. 4:27.

22а Ісаія 66:18–20.

б Ісаія 11:12; 18:3.

в 1 Неф. 22:8;
2 Неф. 10:8–9.

23а Ісаія 60:16.

б 1 Неф. 22:6.
в 2 Неф. 6:13;

УЗ 98:2;
133:10–11, 45.

24а 1 Неф. 21:25.

26а 1 Неф. 22:13–14.

б Мос. 11:22.

в пп Єгова.

22 1а 1 Неф. 19:22;

2 Неф. 4:2.

як духовне, те, що станеться у духові, а не у плоті?

2 І я, Нефій, сказав їм: Дивіться, то було “явлено пророкові голосом ^бДуха; бо через Дух ^впророкам стає відомим усе, що станеться з дітьми людськими у плоті.

3 Отже, те, що я прочитав, стосується як ^аминушого, так і духовного; бо виходить так, що дід Ізраїлевий, раніше чи пізніше, буде ^брозсіяний по всьому лицю землі; а також серед усіх народів.

4 І знайте, що багато кого вже загублено без відома тих, хто в Єрусалимі. Так, більшу частину всіх ^аколін ^бвиведено; і розсіяні вони там і тут на ^востровах в морі; і ніхто з нас не знає, де вони, ми тільки знаємо, що їх було виведено.

5 І з тих пір, як їх було виведено геть, усе це було пророковано щодо них, а також щодо всіх тих, хто буде пізніше розсіяний і змішаний, через Святого Ізраїля; бо проти Нього вони закам’яніють серцем; отже, вони будуть розсіяні серед усіх народів і їх ^аненавидітимуть усі люди.

6 Проте після того, як їх будуть ^адоглядати ^бІновірці, і

Господь піднесе Свою руку над Іновірцями і встановить їх як прапор, а на своїх руках вони носитимуть їхніх ^вдітей, а на своїх плечах носитимуть їхніх дочок, ось усе те, про що розповідається, минуще; бо такі вже завіти Господа з нашими батьками; і це стосується нас у дні, що настають, а також усіх наших братів, хто з дому Ізраїлевого.

7 А це означає, що настане час, коли весь дід Ізраїлевий вже буде розсіяно і змішано, і Господь Бог створить могутній народ серед ^аІновірців, так, саме на лиці цієї землі; і саме ними буде наше сім’я ^брозсіяне.

8 І після того, як наше сім’я буде розсіяне, Господь Бог продовжить виконувати ^адивовижну роботу серед ^бІновірців, яка буде дуже ^вкорисною для нашого сімені; отже, це буде схоже на те, ніби їх годують Іновірці і несуть їх на своїх руках і на своїх плечах.

9 І це буде також ^аважливо для Іновірців; і не тільки для Іновірців, але й ^бдля всього ^вдому Ізраїлевого, тому що стануть відомими ^гзавіти Батька Небесного з Авраа-

2а 2 Пет. 1:19–21.

б пп Святий Дух.
в пп Пророцтво,
Пророкувати.

3а УЗ 29:31–34.

б 1 Неф. 10:12–14;
2 Неф. 25:14–16.
пп Ізраїль—
Розсіяння Ізраїля.

4а пп Ізраїль—Десять
загублених колін
Ізраїля.

б 2 Неф. 10:22.

в 1 Неф. 21:1;
2 Неф. 10:8, 20.

5а 1 Неф. 19:14.

6а 1 Неф. 21:23.

б пп Іновірці.

в 1 Неф. 15:13.

7а 3 Неф. 20:27.

б 1 Неф. 13:12–14;

2 Неф. 1:11.

8а Ісая 29:14;

1 Неф. 14:7;

2 Неф. 27:26.

пп Відновлення
євангелії.

б 2 Неф. 10:10–11;

3 Неф. 16:4–7;

Морм. 5:19.

в 1 Неф. 15:13–18;

3 Неф. 5:21–26; 21:7.

9а 1 Неф. 14:1–5.

б 2 Неф. 30:1–7.

в 2 Неф. 29:13–14.

г Повтор. 4:31.

мом, в яких сказано: І в ^асімені твоєму всі коліна на землі ^б«благословленні будуть».

10 І я хотів би, брати мої, щоб ви знали, що всі коліна на землі не можуть бути благословленні, доки Він не ^а«обнажить на очах усіх народів руку Свою».

11 Отже, Господь Бог почне обнажати на очах усіх народів руку Свою тим, що здійснить завіги Свої та Свою євангелію для тих, хто з дому Ізраїлевого.

12 Отже, Він знову виведе їх із полону, і будуть вони ^а«зібрані на землі їхньої спадщини; і будуть вони виведені з мороку і з ^бтемряви; і знатимуть вони, що ^а«Господь — то їхній ^аСпаситель і Викупитель, ^аСильний Ізраїлевий».

13 І кров тієї великої й ^а«мерзотної церкви, яка є блудницею всієї землі, проллється на їхні власні голови, бо вони будуть ^б«воювати між собою, і меч у їхніх ^а«власних руках упаде на їхні власні голови, і нап'ються вони своєї власної крові».

14 І кожний ^а«народ, який буде воювати проти тебе, о доме Ізраїлевий, повстане

один проти іншого, і вони самі ^б«впадуть у яму, яку викопали, аби заманити народ Господній. І всіх, хто ^а«воюватиме проти Сіону, буде знищено, а та велика блудниця, яка викривила праведні шляхи Господа, так, та велика і мерзотна церква буде зруйнована у 'прах і сильним буде падіння її».

15 Бо знайте, каже пророк, невдовзі прийде час, коли Сатана більше не буде мати влади над серцями дітей людських; бо скоро прийде день, коли всі пихаті і всі, хто поводить злочестиво, будуть як ^а«стерня; і настає день, коли вони повинні бути ^б«спалені».

16 Бо невдовзі прийде час, коли повнота ^а«гніву Бога проллється на всіх дітей людських; бо Він не допустить, щоб злочестиві знищили праведних».

17 Отже, Він ^а«збереже ^б«праведних Своєю силою, навіть якщо має прийти повнота гніву Його, і праведні будуть збережені, навіть якщо прийдеться знищити вогнем їхніх ворогів. Тому праведним нема чого боятися; бо каже

9d пп Авраамів завіт.
 e Бут. 12:2–3;
 3 Неф. 20:27;
 Авр. 2:9–11.
 10a Ісая 52:10.
 12a пп Ізраїль—
 Збирання Ізраїля.
 б пп Темрява,
 духовна.
 в 2 Неф. 6:10–11.
 г пп Спаситель.
 д пп Єгова.

13a пп Диявол—
 Церква диявола.
 б 1 Неф. 14:3, 15–17.
 в 1 Неф. 21:26.
 14a Лк. 21:10.
 б Ісая 60:12;
 1 Неф. 14:3;
 УЗ 109:25.
 в 2 Неф. 10:13; 27:3.
 г Ісая 25:12.
 15a Ісая 5:23–24;
 Наум 1:10;

Мал. 4:1;
 2 Неф. 15:24; 26:4–6;
 УЗ 64:23–24; 133:64.
 б Пс. 21:10;
 3 Неф. 25:1;
 УЗ 29:9.
 пп Земля—
 Очищення землі.
 16a 1 Неф. 14:17.
 17a 2 Неф. 30:10;
 Мойс. 7:61.
 б 1 Неф. 17:33–40.

пророк, що вони будуть спасенні, навіть якщо треба — вогнем.

18 Слухайте, мої брати, я кажу вам, що це має скоро статися; так, саме кров, і вогонь, і курява диму придуть; і станеться це на лиці цієї землі; і це прийде до людей ще у плоті, якщо вони закам'яніють серцем проти Святого Ізраїля.

19 Бо знайте, праведні не загинуть; тому що безсумнівно прийде час, коли всіх, хто воював проти Сіону, буде знищено.

20 І Господь обов'язково підготує дорогу для Свого народу, щоб здійснилися слова Мойсея, які він проголосив, кажучи: "Пророка поставить з-поміж вас Господь Бог твій, як мене; Його будете слухатись у всьому, що Він скаже вам. І буде так, що всі ті, хто не слухатиме Того Пророка, будуть ^бвідсічені з-посеред людей.

21 А нині я, Нефій, проголошую вам, що Той "Пророк, про Якого казав Мойсей, був Святий Ізраїля; отже, Він вершитиме ^бсуд у праведності.

22 І праведним нема чого боятися, бо вони є ті, хто не буде змішаний. Але то є царство диявола, що буде побу-

доване серед дітей людських, те царство, що встановлене серед тих, хто в плоті—

23 Бо невдовзі настане час, коли всі "церкви, які встановлені, щоб заробляти, і всі ті, які встановлені, щоб одержувати владу над плоттю, і ті, які встановлені, щоб стати широко ^бвідомими в очах усього світу, й ті, які жадають плотської похоті та мирських утіх, і хочуть чинити всілякі беззаконня; так, у цілому, всі ті, хто належать до царства диявола, ось хто має боятися, і тремтіти, і ^бдрижати; то вони мусять бути принижені, щоб лежати у прахові; то вони мусять бути ^бспалені, як стерня; і все це за словами пророка.

24 І скоро прийде той час, коли праведні будуть приведені, як "телята у стійло, і Святий Ізраїля повинен царювати у владі, і могутності, і силі, і великій славі.

25 І Він "збере Своїх дітей з чотирьох кінців землі; і Він порахує Свої вівці, і вони пізнають Його; і буде одна отара і один ^бпастир; і Він нагодує Свої вівці, і в Ньому знайдуть вони ^бпасовисько.

26 І через праведність Його народу "Сатана не має більше влади; отже, він не може

20а Іван 4:19; 7:40.

^б УЗ 133:63.

21а Повтор. 18:15, 18;

Дії 3:20–23;

1 Неф. 10:4;

3 Неф. 20:23.

^б Пс. 98:9; Мойс. 6:57.

23а 1 Неф. 14:10;

2 Неф. 26:20.

пп Орудювання священників.

^б Лк. 6:26; Ал. 1:3.

^в 2 Неф. 28:19.

^г 2 Неф. 26:6.

24а Ам. 6:4; Мал. 4:2;

3 Неф. 25:2.

25а пп Ізраїль—

Збирання Ізраїля.

^б пп Добрий Пастир.

^в Пс. 23.

26а Об. 20:2; Ал. 48:17;

УЗ 43:31; 45:55;

88:110; 101:28.

пп Диявол.

звільнитися протягом ⁶багатьох років; бо не має він влади над серцями людей, тому що вони живуть у праведності, і Святий Ізраїля ⁴царює.

27 І ось тепер я, Нефій, кажу вам, що все це має здійснитися у плоті.

28 Але, знайте, всі народи, коліна, язика і люди житимуть щасливо у Святім Ізраїля, якщо вони ⁴покаються.

29 А тепер я, Нефій, закінчую; бо я не наважуюся більше нічого розповісти про це.

30 Отже, брати мої, я б хотів, щоб ви знали, що написане на ⁴пластинах з латуні істинне; і воно свідчить, що людина має бути послухною заповідям Бога.

31 Отже, ви не повинні думати, що я і мій батько єдині, хто засвідчив і навчав цьому. Отже, якщо ви будете послухними ⁴заповідям і витерпите до кінця, ви будете спасенні в останній день. І так воно є. Амінь.

ДРУГА КНИГА НЕФІЯ

Розповідь про смерть Легія. Брати Нефія повстають проти нього. Господь попереджує Нефія, що йому треба піти в пустиню. Його мандри пустинею і таке інше.

РОЗДІЛ 1

Легій пророкує про землю волі — Його сім'я буде розсіяно й покарано, якщо вони відвернуться від Святого Ізраїля — Він благує своїх синів одягнутися бронею праведності. Близько 588–570 рр. до Р.Х.

ІСТАЛОСЯ, що після того, як я, Нефій, скінчив повчати моїх братів, наш ⁴батько, Легій, також багато чого розповів їм і нагадав їм, які ве-

ликі справи звершив для них Господь, виводячи їх з землі Єрусалимської.

2 І він говорив їм про їхні ⁴бунти на водах, і про милості Бога в урятуванні їхнього життя, щоб їх не було поглинуто морем.

3 І також він казав їм про землю обіцяну, яку вони отримали, — яким милосердним був Господь, попередивши нас, щоб ми втекли з землі Єрусалимської.

4 Бо знайте, сказав він, я мав

266 Кн. Як. 5:76.
в пп Тисячоліття.
28а пп Покаятися,
Покаяння;
Простити,

Прощати.
30а 2 Неф. 4:2.
31а Мт. 19:17.
пп Заповіді Божі.

[2 НЕФІЙ]
1 1а пп Патріарх,
Патріарше.
2а 1 Неф. 18:9–20.

“видіння, з якого дізнався, що ^бЄрусалим знищений; і якби ми залишилися в Єрусалимі, то також ^азагинули б.

5 Але, сказав він, незважаючи на наші страждання, ми отримали ^аземлю обіцяну, землю, ^бнайкращу з усіх інших земель; землю, яка за завітом Господа Бога зі мною має бути землею успадкування мого сімені. Так, Господь ^азаповідав цю землю мені й моїм дітям навіки, а також усім тим, хто буде виведений рукою Господа з інших країн.

6 Отже, я, Легій, пророкую за діями Духа, Який є в мені, що ^аніхто не прийде на цю землю, якщо не буде приведений рукою Господа.

7 Отже, ця ^аземля посвячена тому, кого Він приведе. І якщо буде так, що вони слухатимуть Йому за заповідями, які Він дав, то буде вона для них землею ^бволі; отже, ніколи не будуть вони забрані в полон; а якщо будуть, то тільки через беззаконня; бо якщо беззаконня примножуватимуться, ^апроклятою буде ця земля для них, але для праведних благословенною буде вона назавжди.

8 І ось, яка то є мудрість, що ця земля поки що невідома для пізнання її іншими на-

родами; бо знаєте, багато народів заповнило б цю землю, так що й не було б місця для успадкування.

9 Отже, я, Легій, одержав обіцяння, що ^анаскільки ті, кого Господь Бог виведе з землі Єрусалимської, виконуватимуть Його заповіді, настільки будуть вони ^бпроцвітати на лиці цієї землі; і будуть вони сховані від усіх інших народів, щоб могли вони самі володіти цією землею. І якщо буде так, що ^авиконуватимуть вони Його заповіді, то будуть вони благословленні на лиці цієї землі, і не буде нікого, хто б міг досаджати їм або відібрати землю їхнього успадкування; і будуть вони завжди жити у безпеці.

10 Але ось, якщо прийде час, коли вони виродяться у звірі, після того як вони одержали такі великі благословення від руки Господа—маючи знання про створення землі і всіх людей, знаючи про великі і дивні діяння Господа від створення світу; маючи силу, дану їм, щоб робити все через віру; маючи всі заповіді від початку, і будучи приведені до цієї дорогоцінної землі обіцяної Його безмежною великодушністю—ось, я кажу вам, якщо прийде день, коли

4а пп Видіння.

б 2 Цар. 24:14–15;

Єр. 44:2; 1 Неф. 1:4;
Гел. 8:20.

в Ал. 9:22.

5а пп Обіцяна земля.

б Етер 2:9–10.

в пп Завіт.

6а 2 Неф. 10:22.

7а Мос. 29:32;

Ал. 46:10, 20.

б 2 Неф. 10:11.

пп Свобода.

в Ал. 45:10–14, 16;

Морм. 1:17;

Етер 2:8–12.

9а 2 Неф. 4:4; Ал. 9:13.

б Повтор. 29:8.

в пп Послушний,
Послушність,
Слухатися.

вони відвернуться від Святого Ізраїля, істинного ^аМесії, їхнього Викупителя і їхнього Бога, то знайте, покарання Того, Хто є справедливим, впаде на них.

11 Так, Він приведе до них ^аінші народи, і їм віддасть Він владу, і відніме у них землі, якими вони володіють, і зробить так, що вони будуть ^брозсіяні і покарані.

12 Так, одне покоління змінюватиметься іншим, і серед них будуть ^акровопролиття і великі випробування; отже, сини мої, я хочу, щоб ви пам'ятали; так, я хочу, щоб ви прислухалися до моїх слів.

13 О, хоч би ви пробудилися; пробудилися від глибокого сну, так, саме від сну ^апекла, і скинули б ті жакливі ^бкайдани, якими ви скуті, кайдани, що сковують дітей людських, щоб забрати їх полоненими до вічної ^абезодні лиха і нещастя.

14 Прокиньтесь! І встаньте з праху, і послухайте слово немічного ^ародителя, чий член ви невдовзі покладете в холодну й мовчазну ^бмогилу, звідки жоден мандрівник не може повернутися; ще де-

кілька днів—і я відійду ^адорогою всієї землі.

15 Але ось, Господь ^авикупив душу мою з пекла; я побачив Його славу, і я оточений навідки ^бруками Його ^алюбви.

16 І я хочу, щоб ви пам'ятали, що треба дотримуватися ^аустанов і присудів Господа; знаєте, то непокоїло мою душу від початку.

17 Серце моє час від часу гнітить печаль, бо я боюся, аби через закам'янілість ваших сердець Господь Бог ваш не зійшов на вас у повноті ^агніву Свого, щоб ^бвідсікти вас і знищити назавжди;

18 Або, прокляття ляже на вас протягом ^абагатьох поколінь; і покарані будете мечем, і голодом, і ненавидітимуть вас, і управлятимуть вами згідно з волею і полоненням ^бдиявола.

19 О сини мої, нехай з вами цього не трапиться, але нехай ви будете обраним і ^аулюбленим народом Господа. Але знайте, на все Його воля; бо праведні Його ^бпуті навіки.

20 І Він сказав так: ^аЯкщо ви будете виконувати Мої ^бзаповіді, ви будете ^апроцвітати на землі; але якщо ви не будете

10а пп Месія.

11а 1 Неф. 13:12–20;
Морм. 5:19–20.

б 1 Неф. 22:7.

12а Морм. 1:11–19; 4:11.

13а пп Пекло.

б Ал. 12:9–11.

в 1 Неф. 15:28–30;

Гел. 3:29–30.

14а пп Батьки.

б пп Смерть фізична.

в Єг. 23:14.

15а Ал. 36:28.

пп Спокута,
Спокутувати.

б Кн. Як. 6:5;

Ал. 5:33;

3 Неф. 9:14.

в Рим. 8:39.

пп Любов.

16а Повтор. 4:5–8;

2 Неф. 5:10–11.

17а 2 Неф. 5:21–24;

Ал. 3:6–19.

б Мос. 12:8.

18а 1 Неф. 12:20–23.

б пп Диявол.

19а пп Вибрані.

б Ос. 14:10.

20а Яр. 1:9;

Мос. 1:6–7;

Ал. 9:13–14.

б Лев. 26:3–14;

Йоїл 2:23–26.

в Пс. 67:7;

Мос. 2:21–25.

виконувати Моїх заповідей, вас буде відсічено від Моєї присутності.

21 Так от, щоб моя душа раділа вами, і щоб моє серце залишило цей світ з радістю за вас, щоб мене не поклали в могилу з журбою і печаллю, встаньте з праху, сини мої, будьте ^а“мужами, будьте непохитні ^б“єдиним розумом і єдиним серцем, об’єднайтеся в усьому, щоб не потрапити вам у полон;

22 Щоб ви не були прокляті тяжким прокляттям; а також щоб ви не зазнали самі невдоволення ^а“справедливого Бога, і знищення, так, знищення навечно душі і тіла.

23 Пробудіться, сини мої; одягніться ^а“бронєю праведності. Скиньте кайдани, якими ви скуті, і вийдіть з п’їтьми, і встаньте з праху.

24 Не повставайте більше проти свого брата, видіння якого славні і який дотримувався заповідей від того часу, як ми залишили Єрусалим; і який був знярядям у руках Бога, привівши нас до землі обіцяної; бо якби не він, ми б загинули від ^а“голоду в пустині; проте ви намагалися ^б“позбавити його життя; так, і він зазнав багато горя через вас.

25 І я надзвичайно боюся і тремчу через вас, щоб він не страждав знову; бо ось послу-

хайте, ви звинуватили його в тому, що він прагнув сили і влади над вами; але я знаю, що він не шукав ані сили, ані ^а“влади над вами, але прагнув він слави Бога, і вашого власного вічного благополуччя.

26 А ви ремствували, тому що він був відвертий з вами. Ви кажете, що він був ^а“різкий з вами; ви кажете, що він розгнівався на вас; але ж послухайте, його різкість то є різкість сили слова Бога, яка в ньому; а те, що ви називаєте гнівом, то була істина, згідно з істиною, яка в Бога, яку він не міг стримати, сміливо вказуючи на ваші беззаконня.

27 І є необхідність у тому, щоб у ньому була ^а“сила Божа, а саме, для того, щоб він наказував, а ви слухалися його. Але знайте, то не він був, а ^б“Дух Господа, що в ньому, Який ^в“відкрив його вуста для того, щоб він говорив, і щоб він не міг зімкнути їх.

28 А тепер сину мій, Лама-не, а також Лемуїле і Саме, а також сини мої, які є синами Ізмаїла, знайте, якщо ви будете прислухатися до голосу Нефія, ви не загинете. І якщо ви будете прислухатися до нього, я даю вам благословення, так, тобто моє перше ^а“благословення.

29 Але якщо ви не будете

21а 1 Сам. 4:9; 1 Цар. 2:2.

б Мойс. 7:18.

22а УЗ 3:4.

23а Еф. 6:11–17.

24а 1 Неф. 16:32.

б 1 Неф. 16:37.

25а Бут. 37:9–11.

26а Пр. 15:10;

1 Неф. 16:2;

Морон. 9:4;

УЗ 121:41–43.

27а 1 Неф. 17:48.

б УЗ 121:43.

в УЗ 33:8.

28а пп Перворідство.

прислухатися до нього, я заберу своє “перше благословення, так, саме благословення своє, і воно залишиться йому.

30 А тепер, Зораме, я звертаюся до тебе: Ось ти—“слуга Лавана; проте тебе було виведено з землі Єрусалимської, і я знаю, що ти назавжди справжній друг моєму синові, Нефієві.

31 Отже, тому, що ти був вірним, твоє сім'я буде благословенним “з його сіменем, щоб довго жили вони в процвітання на лиці цієї землі; і ніщо, крім беззаконня серед них, не завадить їхньому процвітання на лиці цієї землі і не порушить його повік.

32 Отже, якщо ви будете виконувати заповіді Господа, Господь освятить цю землю для безпеки твого сімені разом з сіменем мого сина.

РОЗДІЛ 2

Спокутування приходить через Святого Месію—Свобода вибору необхідна для існування і розвитку—Адам пав, щоб людство було—Люди вільні вибирати волю і вічне життя. Близько 588–570 рр. до Р.Х.

І ось, Якове, я звертаюся до тебе: Ти—мій “персона-роджений у дні мого лиха

в пустині. І знай, у своєму дитинстві ти зазнав багато бідувань і смутку через жорстокість своїх братів.

2 Проте, Якове, мій першона-роджений у пустині, ти знаєш велич Бога; і Він освятить твої скорботи на твою користь.

3 Отже, твоя душа буде благословенна, і ти житимеш у безпеці з твоїм братом, Нефієм; і твої дні пройдуть у служінні твоему Богові. Отже, я знаю, що ти викуплений праведністю твого Викупителя; бо ти побачив, що в повноту часу Він приходить, щоб принести спасіння людям.

4 І ти “побачив у свої молоді роки Його славу; отже, ти благословенний, так само як і ті, кому Він проповідував у плоті; бо Дух є Такий Самий учора, сьогодні і навіки. І шлях уготований від падіння людини, і спасіння ^бдоступне.

5 І люди достатньо навчені, щоб “відрізнити добро від зла. І закон дано людям. І за цим законом жодна плоть не може бути ^бвиправдана; або, за цим законом, люди будуть ^бвідсічені. Так, за земним законом вони були відсічені; а також і за духовним законом вони гинуть від того, що є благо, і стають нещасними навіки.

29а Авр. 1:3.

30а 1 Неф. 4:20, 35.

31а 2 Неф. 5:6.

2 1а 1 Неф. 18:7.

4а 2 Неф. 11:3;

Кн. Як. 7:5.

б пп Благодать.

5а Морон. 7:16.

б Рим. 3:20;

2 Неф. 25:23;

Ал. 42:12–16.

пп Виправдання,

Виправдовувати.

в 1 Неф. 10:6;

2 Неф. 9:6–38;

Ал. 11:40–45; 12:16,

24; 42:6–11;

Гел. 14:15–18.

6 Отже, “викуплення приходять у Святому ^бМесії і через Нього; бо Він сповнений ^бблагодаті й правди.

7 Послухайте, Він віддає Себе в “жертву за гріх, щоб задовольнити закон ^бповною мірою для всіх тих, хто має скрушене серце і упокорений дух; і більше ні для кого не можна буде задовольнити закон повною мірою.

8 Отже, як важливо звістити жителів землі, аби вони могли знати, що жодна плоть не може жити в присутності Бога інакше, як “тільки через діяння, і милість, і благодать Святого Месії, Який віддав Своє життя у плоті, і знов повернув його силою Духа для того, щоб принести ^бвоскресіння мертвим, будучи першим з тих, хто воскресне.

9 Отже, Він первісток Богові, оскільки Він буде “посередником для всіх дітей людських; і ті, хто вірять у Нього, будуть спасенні.

10 І саме через посередництво для “всіх усі люди приходять до Бога; отже, вони стоять у Його присутності, щоб Він ^бсудив їх згідно з істиною і ^бсвятістю, яка в Ньому. Отже,

повна міра закону, який дав Святий Ізраїлевий, вимагає покарання, що додається, а покарання це додається на протилежність щастю, що додається, щоб задовольнити вимоги ‘спокутування—

11 Бо певно є потреба в тому, щоб була “протилежність у всьому. Якби не так, мій першонароджений у пустині, праведність не могла б існувати, так само як злочестивість, ні святість, ані лихо, ні добро, ані зло. Отже, все повинно бути поєднане в одному; тож якщо було б тільки одне тіло, воно було б як мертве, не маючи ні життя, ні смерті, ані тління, ані нетління, ні щастя, ні лиха, ані чуття, ані нечутливості.

12 Отже, таке, певно, було б створено ані для чого; з тієї причини не було б ніякої “мети в кінці творіння такого. Отож таке, певно, знищило б мудрість Бога і Його вічні наміри, а також і силу, і милість, і ^бсправедливість Бога.

13 І якщо ви скажете, що “немає закону, то ви мусите також сказати, що й гріха немає. Якщо ви скажете, що немає гріха, ви мусите також сказати, що немає й правед-

6а 1 Неф. 10:6;
2 Неф. 25:20;
Ал. 12:22–25.
пп План
Викуплення.
б пп Месія.
в Іван 1:14, 17;
Мойс. 1:6.
7а пп Спокута,
Спокутувати.
б Рим. 10:4.

8а 2 Неф. 25:20; 31:21;
Мос. 4:8; 5:8;
Ал. 38:9.
б 1 Кор. 15:20;
Ал. 7:12; 12:24–25;
42:23.
пп Воскресіння.
9а Ісая 53:1–12;
Мос. 14:12; 15:8–9.
10а пп Викупитель.
б пп Суд, Останній.

в пп Святість.
г 2 Неф. 9:7, 21–22, 26;
Ал. 22:14; 33:22; 34:9.
11а УЗ 29:39; 122:5–9.
пп Лихо.
12а УЗ 88:25–26.
пп Земля—
Створена для
людини.
б пп Справедливість.
13а 2 Неф. 9:25.

ності. А якщо немає праведності, то й щастя немає. А якщо немає ані праведності, ані щастя, то немає ні покарання, ні лиха. А якщо цього немає, тоді немає й Бога. А якщо Бога ^бнемає, тоді й нас немає, і землі немає; бо в такому разі не могло бути ніякого створення чогось, що може діяти, або бути під дією; отже, все повинно було б зникнути.

14 І ось, сини мої, кажу я вам все це для вашої користі і науки; тому що Бог є, і Він ^астворив усе, і небеса, і землю, і все, що на них, як те, що може діяти, так і те, що може бути під ^бдією.

15 Але щоб виконати Свої одвічні ^ацілі щодо кінцевого стану людини, після того, як Він створив наших перших прабатьків, і звірів польових, і птахів небесних, і в цілому — все, що створено, була необхідність у тому, щоб існувала протилежність; а саме ^бзаборонений ^аплід у протилежність до ^вдерева життя; одне є солодким, а друге — гірким.

16 Отже, Господь Бог дозво-

лив людині ^адіяти самостійно. Отже, людина не могла б діяти самостійно, якби її не ^бпринаджувало одне чи друге.

17 І я, Легій, згідно з тим, що я прочитав, повинен припустити, що ^аангел Божий, як написано, ^бвпав з неба; отже, він став ^вдияволом, прагнучи того, що є зло перед Богом.

18 І через те що він упав з небес і став нещасним навіки, він ^апрагнув також нещастя для всього людства. Отже, він сказав ^бЄві, так, саме той стародавній змії, який є диявол, батько усякої ^внеправди, отже, він сказав: Скуштуйте того забороненого плоду, і ви не помрете, але будете як Бог, ^гзнаючи добро і зло.

19 А після того, як Адам і Єва ^аскуштували того забороненого плоду, вони були вигнані з саду ^бЕденського обробляти землю.

20 І вони народили дітей; так, саме ^асім'ю всієї землі.

21 І дні дітей ^алюдських були продовжені за волею Бога, щоб вони могли ^бпокаятися, доки ще в плоті; отже, їх ста-

13б Ал. 42:13.

14а пп Створити,
Сотворіння.
б УЗ 93:30.

15а Ісаї 45:18;
Ал. 42:26;
Мойс. 1:31, 39.
б Бут. 2:16–17;
Мойс. 3:17.

в Бут. 3:6;
Ал. 12:21–23.

г Бут. 2:9;

1 Неф. 15:22, 36;
Ал. 32:40.

16а 2 Неф. 10:23;
Ал. 12:31.

пп Свобода вибору.

б УЗ 29:39–40.

17а пп Диявол.

б Ісаї 14:12;

2 Неф. 9:8;

Мойс. 4:3–4;

Авр. 3:27–28.

в пп Диявол.

18а 2 Неф. 28:19–23;

3 Неф. 18:18;

УЗ 10:22–27.

б пп Єва.

в 2 Неф. 28:8;
Мойс. 4:4.

г Бут. 3:5; Ал. 29:5;
Морон. 7:15–19.

19а Ал. 12:31.

пп Падіння
Адама і Єви.

б пп Еден.

20а УЗ 138:38–39.

21а Ал. 12:24;
Мойс. 4:23–25.

б Ал. 34:32.
пп Покаятися,
Покаяння.

новище стало становищем ^авипробувань, і їхній час був продовжений згідно з заповідями, які Господь Бог дав дітям людським. Тому що Він дав заповідь, що всі люди повинні покаятися; тому що Він показав усім людям, що вони ^ззагублені через провину своїх прабатьків.

22 І тепер послухайте, якби Адам не переступив закон, він би не пав, але залишився б у саду Еденському. І все, що було створене, залишилося б у тому стані, в якому воно було після створення; і залишилося б воно назавжди, і не мало б кінця.

23 І вони не мали б ^адітей; отже, залишилися б вони в невинності, не маючи радості, бо не знали б горя; не роблячи добра, бо не знали б вони гріха.

24 Але дивись, усе було зроблене за мудрістю Того, Хто ^азнає все.

25 ^аАдам ^бпав, щоб люди були; а люди ^сє, щоб мати ^ррадість.

26 І ^аМесія прийде в повноті часу, щоб ^бвикупити дітей людських від падіння. І через те, що вони викуплені від падіння, вони стали ^авільними назавжди, можуть відріз-

няти добро від зла; діяти самостійно, а не бути під впливом, за винятком покарання згідно з ^ззаконом у той великий і останній день, згідно з заповідями, даними Богом.

27 Отже, люди ^авільні, коли вони в плоті; і все необхідне для людини надається їм. І вони вільні ^бвибрати волю і ^свічне життя через великого Посередника для всіх людей, або вибрати неволю і смерть, що чекають на вас у полоні та під владою диявола; бо він прагне всіх людей зробити так само нещасними, як сам.

28 А тепер, сини мої, я хочу, щоб ви дивилися на великого ^аПосередника, і прислухалися до Його великих заповідей; і були вірними Його словам, і вибрали вічне життя, згідно з волею Його Духа Святого;

29 А не вибрали вічну смерть за бажанням плоті, і зло, яке в ній, яке дає духові диявола силу ^апідкоряти, вести вас до ^бпекла, щоб він міг царювати над вами в своєму власному царстві.

30 Я сказав ці декілька слів вам усім, сини мої, в останні дні мого випробування; і я обрав найкращу частину, за словами пророка. І немає в

21в пп Смертний,
Смертне життя.

г Кн. Як. 7:12.

23а Мойс. 5:11.

24а пп Бог, Божество.

25а пп Адам.

б Мойс. 6:48.

пп Падіння

Адама і Єви.

в пп Смертний,
Смертне життя.

г Мойс. 5:10.

пп Людина, Люди;
Радість.

26а пп Месія.

б пп План
Викуплення.

в Ал. 42:27; Гел. 14:30.

г пп Закон.

27а Гал. 5:1;

Мойс. 6:56.

б пп Свобода вибору.

в пп Вічне життя.

28а пп Посередник.

29а Рим. 6:16–18;

Ал. 12:11.

б пп Пекло.

мене іншої мети, як тільки вічне благо ваших душ. Амінь.

РОЗДІЛ 3

Йосип у Єгипті бачив Нефійців у видінні—Він пророкував про Джозефа Сміта, провидця останніх днів; про Мойсея, який має визволити Ізраїль; і про появу Книги Мормона. Близько 588–570 рр. до Р.Х.

А тепер я звертаюся до тебе, Йосипе, мій «останньонароджений. Ти народився в пустині моїх страждань; так, у дні найбільшої журби виношувала тебе твоя мати.

2 І нехай Господь освятить також для тебе цю «землю, яка є найціннішою землею, для твого успадкування і успадкування твоїм сіменем з братами твоїми, для твоєї безпеки назавжди, якщо буде так, що виконуватимеш ти заповіді Святого Ізраїля.

3 А тепер, Йосипе, мій останньонароджений, якого я вивів з пустині моїх страждань, нехай Господь благословить тебе назавжди, бо твоє сім'я не буде повністю «знищено.

4 Бо знай, ти є плід моїх стегон; а я є потомок «Йосипа,

якого було взято в ^бполон до Єгипту. І великі були завіти Господа, які Він склав з Йосипом.

5 Отже, Йосип дійсно «бачив наш час. І він одержав обіцяння Господа, що з плоду стегон його розів'ється ^бправедна «віта дому Ізраїля; не Месія, а віта, яка буде відламана, проте буде згадана в завітах Господа, тим що ^бМесія явиться їм в останні дні, в дусі сили, для того, щоб вивести їх з ^бтемряви до світла—так, з схованої темряви і з полону на свободу.

6 Тому що Йосип дійсно свідчив, кажучи: «Провидця поставить Господь Бог мій, який буде вибраним провидцем для плоду моїх ^бстегон.

7 Так, Йосип дійсно сказав: Так каже мені Господь Бог: Вибраного «провидця Я поставлю вам від плоду твоїх стегон; і поважатимуть його дуже серед плоду твоїх стегон. І йому дам Я заповідь, щоб зробив він одне діло для плоду твоїх стегон, його братів, яке буде великої цінності для них, а саме: привів їх до знання завітів, які Я склав з твоїми батьками.

8 І дам Я йому заповідь, щоб не робив він «нічого іншого,

3 1а 1 Неф. 18:7.
2а 1 Неф. 2:20.
пп Обіцяна земля.
3а 2 Неф. 9:53.
4а Бут. 39:1–2; 45:4;
49:22–26;
1 Неф. 5:14–16.
б Бут. 37:29–36.
5а пдс Бут. 50:24–38;

2 Неф. 4:1–2.
б Кн. Як. 2:25.
в Бут. 49:22–26;
1 Неф. 15:12; 19:24.
пп Виноградник
Господній.
г 2 Неф. 6:14;
УЗ 3:16–20.
д Ісая 42:16.

6а 3 Неф. 21:8–11;
Морм. 8:16.
пп Провидець.
б УЗ 132:30.
7а пп Сміт,
Джозеф мол.
8а УЗ 24:7, 9.

як тільки те, що Я накажу йому. І зроблю Я його великим у Моїх очах; бо він буде робити Моє діло.

9 І він буде великим, як «Мойсей, якого, Я, як казав, поставив вам, щоб ^бвивести Мій народ, о доме Ізраїля.

10 І Мойсея поставлю Я вам, щоб вивів твій народ з землі Єгипетської.

11 А провидця поставлю Я вам від плоду твоїх стегон; і йому дам Я «силу нести слово Моє до сімені твоїх стегон—і не тільки нести слово Моє, каже Господь, але й перекопати їх у Моєму слові, яке вже буде дане їм.

12 Отже, плід твоїх стегон ^аписатиме; і плід стегон ^бЮди ^вписатиме; і написане плодом стегон твоїх, а також написане плодом стегон Юди зростеться одне з одним, і зруйнує хибні вчення, і покладе край розбратові, і встановить мир серед плоду стегон твоїх, і ^гприведе їх в останні дні до ^дпізнання своїх батьків, а також до пізнання Моїх завітів, каже Господь.

13 І через слабкість він стане сильним, у той день, коли почнуться діяння Мої серед усього Мого народу, для того, щоб відродити тебе, о доме Ізраїля, каже Господь.

14 І так пророкував Йосип,

кажучи: Тож знайте, провидця того Господь благословить; а ті, хто прагне знищити його, зазнають поразки; тому що це обіцання, яке я одержав від Господа, про плід моїх стегон, здійсниться. Знайте, я впевнений у здійсненні цього обіцання;

15 І назвуть його моїм «ім'ям; і буде воно таким самим, як ^бім'я його батька. І буде він схожий на мене; бо те, що Господь зробить його руками, силою Господа приведе мій народ до спасіння.

16 Ось так пророкував Йосип: Я впевнений у цьому так само, як і в обіцанні Мойсея; бо Господь сказав мені: Я «збережу твоє сім'я навіки.

17 І сказав Господь: Я поставлю Мойсея; і дам Я йому силу через жезл; і дам Я йому владу написання законів. Однак Я не звільню його язика, щоб міг він багато говорити, бо Я не зроблю його красномовним. Але Я «напишу для нього Мій закон, Своїм перстом; і Я дам ^бпромовця йому.

18 І Господь ще таке сказав мені: Я поставлю провидця для плоду стегон твоїх; і Я дам йому промовця. І Я, знайте, Я настановлю його написати письмена плоду стегон твоїх для плоду сте-

9а Мойс. 1:41.
б Вих. 3:7–10;
1 Неф. 17:24.

11а УЗ 5:3–4.

12а пп Книга Мормона.

б 1 Неф. 13:23–29.

в пп Біблія.

г Єз. 37:15–20;
1 Неф. 13:38–41;
2 Неф. 29:8; 33:10–11.

д Морон. 1:4.

е 1 Неф. 15:14;

2 Неф. 30:5;

Морм. 7:1, 5, 9–10.

15а УЗ 18:8.

б ДС—Іст. 1:3.

16а Бут. 45:1–8.

17а Повтор. 10:2, 4;

Мойс. 2:1.

б Вих. 4:16.

гон твоїх; і промовець родом з стегон твоїх проголосить їх.

19 І слова, які він напише, будуть за Моєю мудрістю доцільні для того, щоб поширити їх серед “плоду стегон твоїх. І буде це так, немов би плоди стегон твоїх волали до них ^бз праху; бо Я знаю їхню віру.

20 І будуть вони “волати з праху; так, саме про каяття до своїх братів, справді, після багатьох поколінь, що пройшли після них. І станеться так, що волання їхнє дійде, бо справді, простими будуть слова їхні.

21 Через їхню віру “слова ці з Моїх вуст дійдуть до їхніх братів, які є плодом стегон твоїх; і слабкі слова ці зроблю Я сильними через віру їхню, і буду пам’ятати Я завіт Мій, який Я склав з твоїми батьками.

22 І ось слухай, мій сину Йосипе, в такий спосіб “про-рокував мій прабатько.

23 Отже, саме через цей завіт ти благословен; тому твоє сім’я не буде знищено, тому вони прислухатимуться до слів тієї книги.

24 І зросте серед них один могутній, який зробить багато хорошого, як на словах, так і на ділі, будучи зняряд-дям в руках Бога, з великою вірою, творитиме надзвичайні чудеса, і зробить те, що є

великим в очах Бога, що приведе до відродження серед дому Ізраїля, і серед сімені твоїх братів.

25 А тепер благословен будь, Йосипе. Дивись, ти ще малий; отже, прислухайся до слів свого брата, Нефія, і це станеться з тобою згідно з словами, які я щойно промовив. Пам’ятай передсмертні слова свого батька. Амінь.

РОЗДІЛ 4

Легій дає поради своїм нащадкам і благословляє їх—Він умирає і його ховують—Нефії прославляє великодушність Бога—Нефії назавжди покладає надію свою на Господа. Близько 588–570 рр. до р.х.

А ТЕПЕР Я, НЕФІЙ, ГОВОРЮ ПРО ПРОРОЦТВА, ПРО ЯКІ РОЗПОВІВ МІЙ БАТЬКО, СТОСОВНО “ЙОСИПА, ЯКОГО БУЛО ЗАБРАНО ДО ЄГИПТУ.

2 Бо знайте, він справді про-рокував стосовно всього свого сімені. І “пророцтва, які він написав,—не так багато є більш важливих за них. І про-рокував він про нас і про наші майбутні покоління; і записані вони на пластинах з латуні.

3 Отже, після того як мій батько закінчив розповідати про про-роцтва Йосипа, він покликав дітей Ламана, його

19а УЗ 28:8.

б Ісая 29:4;

2 Неф. 27:13; 33:13;

Морм. 9:30;

Морон. 10:27.

20а 2 Неф. 26:16;

Морм. 8:23.

21а 2 Неф. 29:2.

22а 2 Неф. 3:5.

4 1а Бут. 39:1–2.

2а 2 Неф. 3:5.

синів і його дочок, і сказав їм: Послухайте, сини мої та дочки мої, які є синами і дочками мого "першонародженого, я хотів би, щоб ви уважно вислухали мої слова.

4 Тому що Господь Бог сказав так: "Якщо будете виконувати заповіді Мої, будете процвітати на цій землі; а якщо не будете виконувати заповіді Мої, будете відсічені від Моєї присутності.

5 Але послухайте, сини мої і дочки мої, я не можу зійти в могилу, доки я не залишу вам своє "благословення; бо ось, я знаю, що якщо вас привчають до ^бдороги, якою слід іти, то ви й не зійдете з неї.

6 Отже, якщо ви прокляті, знайте, я залишаю вам своє благословення, щоб прокляття могло бути забране від вас і відповідальність за нього впала на "голови ваших батьків.

7 Отже, через моє благословення Господь Бог "не дозволить вам загинути; отже, Він буде ^бмилосердним до вас і до вашого сімені навіки.

8 І сталося так, що після того, як мій батько закінчив розмовляти з синами і дочками Ламана, він попросив, щоб до нього привели синів і дочок Лемуїла.

9 І він звернувся до них, кажучи: Послухайте, сини мої і дочки мої, які є синами і доч-

ками мого другого сина; ось я залишаю вам таке саме благословення, яке я дав синам і дочкам Ламана; отже, вас не буде знищено повністю; але в кінці ваше сім'я буде благословенне.

10 І сталося так, що коли мій батько закінчив розмовляти з ними, ось тоді він звернувся до синів "Ізмаїла, так, і аж до всіх його домочадців.

11 А після того, як він закінчив розмовляти з ними, він звернувся до Сама, кажучи: Благословен ти і твоє сім'я; тому що ти успадкуєш цю землю, як і твій брат Нефій. І твоє сім'я з'єднається з його сіменем; і будеш ти точно таким, як твій брат, а твоє сім'я, як його сім'я; і будеш ти благословен на всі дні твої.

12 І сталося так, що після того як мій батько, Легій, поговорив з усіма своїми домочадцями, за відчуттям власного серця і за Духом Господнім, Який був у ньому, він зістарився. І сталося так, що він помер, і поховали його.

13 І сталося так, що пройшло не так багато днів після його смерті, як Ламан і Лемуїл, і сини Ізмаїла розлютились на мене через дорікання Господа.

14 Тому що я, Нефій, був змушений говорити з ними,

3а пп Першонароджений.

4а 2 Неф. 1:9.

5а пп Патріарші Благословення.

б Пр. 22:6.

6а УЗ 68:25–29.

7а 2 Неф. 30:3–6;

УЗ 3:17–18.

б 1 Неф. 13:31;

2 Неф. 10:18–19;

Кн. Як. 3:5–9;

Гел. 15:12–13.

10а 1 Неф. 7:6.

згідно з Його словом; тому що багато сказав їм я, а також мій батько перед своєю смертю; багато з цього сказаного записано на моїх “інших пластинах; тому що більша частина історії записана на моїх інших пластинах.

15 А на “цих я пишу з глибин душі моєї, а також багато чого з Писання, яке вигравіюване на пластинах з латуні. Тому що душа моя втішається Писанням, і серце моє ^бобдумує його, і записує його на “науку і на благо моїм дітям.

16 Послухайте, моя “душа втішається діяннями Господа; і ^бсерце моє постійно обдумує те, що я побачив і почув.

17 Однак, незважаючи на велику “доброту Господа, Який являє мені Свої великі і дивовижні діяння, серце моє вигукує: О ^бнещасна я людина! Так, моє серце засмучене через мою плоть; моя душа горює через мої беззаконня.

18 Я в оточенні, через спокуси і гріхи, які так легко “обплутують мене.

19 А коли я хочу втішитися, моє серце стогне через мої гріхи; проте я знаю, Кому я довірився.

20 Мій Бог був моєю підтримкою; Він вів мене кризь

мої бідування в пустині; і Він врятував мене у водах великої глибини.

21 Він сповнив мене Своєю “любов’ю, аж поглинаючи плоть мою.

22 Він завдав такої поразки моїм “ворогам, що змушує їх тремтіти переді мною.

23 Бачите, Він чує моє воляння серед дня, і дає мені знання через “видіння серед ночі.

24 І серед дня став я сміливим у могутній “молитві до нього; так, послав я свій голос у височинь; і спустилися ангели і проповідували мені.

25 І на крилах Духа Його моє тіло було “віднесене на надзвичайно високі гори. І мої очі побачили багато величного, так, навіть надто величного для людини; з тієї причини мені було заборонено писати про це.

26 Тож чому, якщо я побачив таке величне, якщо Господь у Своїй поблажливості до дітей людських огортає людей такою милістю, “чому ж повинно моє серце плакати, і моя душа повільно вмирати в долині печалі, і моє тіло марніти, і моя сила слабшати, через страждання мої?

27 І чому я повинен “піддаватися гріхові через мою плоть? Так, чому я повинен

14а 1 Неф. 1:16–17; 9:4.

15а 1 Неф. 6:4–6.

^б пп Обдумувати;
Писання.

^в 1 Неф. 19:23.

16а пп Вдячні,

Дякування, Подяка.

^б пп Серце.

17а 2 Неф. 9:10;

УЗ 86:11.

^б Рим. 7:24.

18а Рим. 7:21–23;

Євр. 12:1; Ал. 7:15.

21а пп Любов.

22а 1 Неф. 17:52.

23а пп Видіння.

24а Як. 5:16; 1 Неф. 2:16.

25а 1 Неф. 11:1;

Мойс. 1:1–2.

26а Пс. 43:5.

27а Рим. 6:13.

піддаватися ^бспокусам, щоб тільки зло саме посіло в моему серці, щоб зруйнувати мій ^бспокій і змучити мою душу? Чому я лютую на мого ворога?

28 Прокинься, душе моя! Не схиляйся більше під гріхом. Радуйся, о серце моє, і не впускай більше ^бворога душі моєї.

29 Не лютуй знову через ворогів моїх. Не ослаблюй силу мою через мої страждання.

30 Радуйся, о серце моє, і вознеси голос до Господа, і скажи: О Господи, я уславлю Тебе назавжди; так, душа моя радітиме в Тобі, мій Боже і ^бскеле мого спасіння.

31 О Господи, викупи Ти душу мою! Визволь Ти мене з рук ворогів моїх! Зроби Ти так, аби я тремтів, побачивши ^бтріх!

32 Нехай ворота пекла будуть завжди зачинені для мене, тому що ^бсерце моє скрушене, і дух мій упокорений! О Господи, не зачиняй Ти ворота праведності Твоїї переді мною, щоб міг я ^бйти стежкою в глибокій долині, щоб міг я бути певним на прямій дорозі!

33 О Господи, зодягни Ти мене в шати праведності Твоїї! О Господи, вкажи Ти мені шлях втечі від ворогів моїх! Зроби Ти мою стежку

рівною переді мною! Не клади Ти камінь спотикання на моему шляхові—але Ти очисти мій шлях переді мною, і не мій шлях перегороджуй, а шляхи мого ворога.

34 О Господи, я довірився Тобі, і ^бдовірятимусь Тобі навіки. Я не покладу мою ^бнадію на рамено плоті; бо я знаю, що проклятий той, хто покладає ^бнадію свою на рамено плоті. Так, проклятий той, хто покладає свою надію на людину або робить плоть раменом своїм.

35 Так, я знаю, що Бог ^бщедро дасть тому, хто попросить. Так, мій Бог дасть мені, якщо я ^бпроситиму те, що ^бгодиться; тож піднесу я свій голос до Тебе; так, я волатиму до Тебе, мій Боже, ^бскеле моєї праведності. Знай, мій голос завжди підноситиметься до Тебе, скеле моя і мій вічний Боже. Амінь.

РОЗДІЛ 5

Нефіїці відокремлюються від Ламанійців, дотримуються закону Мойсея і будують храм—Через свою зневіру Ламанійці відсічені від присутності Господа, прокляті і стають бичем для Нефіїців. Близько 588–559 рр. до Р.Х.

27б пп Спокушати,
Спокуса.

в пп Мир.

28а пп Диявол.

30а 1 Кор. 3:11.

пп Скеля.

31а Рим. 12:9; Ал. 13:12.

32а пп Скрушене серце.

б пп Ходити, ходити
з Богом.

34а пп Довіра.

б Пс. 44:7–9.

в Єр. 17:5;

Морм. 3:9; 4:8.

35а Як. 1:5.

б пп Молитва.

в Гел. 10:5.

г Повтор. 32:4.

Так ось, сталося так, що я, Нефій, волав багато до Господа Бога мого через "гнів моїх братів.

2 Але слухайте, їхній гнів проти мене зростав, так що вони намагалися позбавити мене життя.

3 Так, вони ремствували на мене, кажучи: Наш молодший брат думає "керувати нами; і ми мали багато труднощів через нього; тому ось, давайте вб'ємо його, щоб нам більше не страждати через його слова. Бо тоді ми не будемо мати його нашим правителем; бо нам, старшим братам, належить керувати цим народом.

4 Тепер я не буду записувати на цих пластинах усі слова, якими вони ремствували на мене. Але досить мені сказати, що вони намагалися позбавити мене життя.

5 І сталося так, що Господь "попередив мене, щоб я, ^бНефій, залишив їх і втік у пустиню, і всі ті, хто пішов би зі мною.

6 Отже, сталося так, що я, Нефій, взяв свою сім'ю, а також "Зорама та його сім'ю, і Сама, мого старшого брата, та його сім'ю, і Якова і Йосипа, моїх молодших братів, а також моїх сестер, і всіх тих, хто пішов зі мною. А всі

ті, хто пішов зі мною, були ті, хто повірив ^бпопередженням та одкровенням Бога; отже, вони прислухалися до моїх слів.

7 І ми взяли наші намети і всі інші речі, які було можливо для нас узяти, і вирушили в пустиню на багато днів. А після того, як ми мандрували протягом багатьох днів, ми поставили наші намети.

8 І люди, що були зі мною, захотіли дати цьому місцю ім'я "Нефія; отже, ми так і назвали його—Нефій.

9 І всі, хто був зі мною, вирішили називатися "народом Нефія.

10 І ми стежили за тим, щоб дотримуватися присудів, і уставів, і заповідей Господа в усьому згідно з "законом Мойсея.

11 І Господь був з нами; і ми надзвичайно процвітали; бо ми сіяли насіння, і ми збирали врожай знову рясний. І ми почали вирощувати отари і стада, і тварин усякого виду.

12 І я, Нефій, приніс також літописи, що були вигравіювані на "пластинах з латуні; а також ^бкулю, або ^акомпас, яка була приготовлена для мого батька рукою Господа, згідно з тим, що написано.

13 І сталося так, що ми поча-

5 1а 2 Неф. 4:13–14.
3а 1 Неф. 16:37–38;
Мос. 10:14–15.
5а пп Натхнення,
Надихати.
б Мос. 10:13.
6а 1 Неф. 4:35; 16:7;

2 Неф. 1:30–32.
б пп Застерігати,
Застереження.
8а Ом. 1:12, 27;
Мос. 9:1–4; 28:1.
9а Кн. Як. 1:13–14.
10а 2 Неф. 11:4.

пп Закон Мойсеїв.
12а Мос. 1:3–4.
пп Пластини.
б Мос. 1:16.
в 1 Неф. 16:10, 16, 26;
18:12, 21;
Ал. 37:38–47; УЗ 17:1.

ли процвітати надзвичайно, і розмножуватися на цій землі.

14 І я, Нефій, взяв меч Лавана, і у той самий спосіб зробив ще багато мечів, щоб ні в який спосіб люди, які називалися тепер ^бЛаманійцями, не напали на нас і не знищили нас; бо я знав їхню ненависть до мене і моїх дітей і до тих, кого називали моїм народом.

15 І я навчив свій народ будувати будинки, і обробляти у різний спосіб деревину, і залізо, і мідь, і латунь, і сталь, і золото, і срібло, і дорогоцінні руди, які були у великій кількості.

16 І я, Нефій, побудував храм; і я спорудив його подібним до храму Соломона, але він не був побудований з такої великої кількості дорогоцінних матеріалів; бо їх не можна було знайти на цій землі, отже, його не можна було побудувати подібним до Соломонового храму. Але спосіб спорудження був подібний до храму Соломона; і майстерність була надзвичайно витонченою.

17 І сталося так, що я, Нефій, спонукав мій народ бути працьовитим і трудитися власноруч.

18 І сталося так, що вони захотіли, щоб я став їхнім

царем. Але я, Нефій, мав бажання, щоб у них не було царя; проте я зробив для них те, що було в моїй владі.

19 І знайте, здійснилися слова Господа щодо моїх братів, які Він казав про них, що я буду їхнім правителем і їхнім учителем. Отже, я був їхнім правителем і їхнім учителем, згідно з наказами Господа, до того часу, аж поки вони не вирішили позбавити мене життя.

20 Отже, здійснилося слово Господа, яке Він мовив мені, кажучи: Якщо вони не будуть прислухатися до твоїх слів, вони будуть відсічені від присутності Господа. І ось вони й були відсічені від Його присутності.

21 І Він зробив так, що прокляття зійшло на них, так, а саме, жахливе прокляття, через їхнє беззаконня. Бо дійсно, вони закам'яніли своїми серцями проти Нього, так, що вони стали немовби кремій; отже, оскільки були вони білі, і надзвичайно красиві та приємні, щоб не бути їм привабливими для мого народу, Господь Бог зробив так, щоб шкіра чорноти зійшла на них.

22 І так каже Господь Бог: Я зроблю так, щоб були вони

14а 1 Неф. 4:9;
Кн. Як. 1:10;
Сл. Морм. 1:13.
б пп Ламанійці.
15а Етер 10:23.
16а пп Храм, Дім
Господній.

б 1 Цар. 6; 2 Хр. 3.
в УЗ 124:26–27.
17а Бут. 3:19; УЗ 42:42.
18а Кн. Як. 1:9, 11.
19а 1 Неф. 2:22.
б пп Навчати,
Учитель.

20а 2 Неф. 2:21.
б Ал. 9:14.
21а пп Проклинати,
Прокляття.
б 4 Неф. 1:10.
в 2 Неф. 26:33;
3 Неф. 2:14–16.

“огидні для твого народу, якщо вони не покаються у своїх беззаконнях.

23 І прокляте буде сім'я того, хто “зміщається з їхнім сіменем; бо вони будуть прокляті тим самим прокляттям. І Господь сказав це, і так було зроблено.

24 І через їхнє прокляття, яке було на них, вони стали “лінивим народом, сповненим зла і підступності, і шукали в пустині хижих звірів на здобич.

25 І Господь Бог сказав мені: Вони стануть бичем для сімені твого, спонукаючи їх пам'ятати Мене; і якщо вони не пам'ятатимуть Мене, і не прислухатимуться до Моїх слів, вони бичуватимуть їх, аж доки не знищать.

26 І сталося так, що я, Нефій, “висвятив Якова і Йосипа, щоб вони були священиками і вчителями по всій землі мого народу.

27 І сталося так, що жили ми щасливо.

28 І пройшло тридцять років від того часу, як ми залишили Єрусалим.

29 І я, Нефій, досі продовжував літопис на моїх пластинах, що їх зробив я, про мій народ.

30 І сталося так, що Господь Бог сказав мені: Зроби “другі пластини; і ти вигравіюєш на них багато чого, що гарне

на Мій погляд, на користь твоєму народові.

31 Отже я, Нефій, щоб бути послухним до наказів Господа, пішов і зробив “ці пластини, на яких я вигравіював це.

32 І я вигравіював те, що приємно Богові. І якщо моїм людям приємно Богове, то їм будуть приємні і мої письменна, вигравіювані на цих пластинах.

33 А якщо мої люди бажають знати докладніше історію мого народу, вони повинні шукати в моїх інших пластинах.

34 І досить мені сказати, що сорок років пройшло, і в нас уже були війни і суперечки з нашими братами.

РОЗДІЛ 6

Яків переказує Юдейську історію: Вавилонська неволя і повернення; священнослужіння і розп'яття Святого Ізраїля; допомога, отримана від Іновірців; і відновлення Юдеїв в останні дні, коли вони повірять у Месію. Близько 559–545 рр. до р.х.

Слова Якова, брата Нефія, якими він промовляв до народу Нефія:

2 Слухайте, мої улюблені брати, я, Яків, будучи покликаний Богом, і висвячений за подобою Його святого чина, і будучи освячений моїм бра-

22a 1 Неф. 12:23.

23a пп Шлюб,
Одружуватися—
Міжконфесійний

шлюб.

24a пп Лінивий,
Лінощі.

26a Кн. Як. 1:18–19;

Мос. 23:17.

30a 1 Неф. 19:1–6.
31a пп Пластини.

том Нефієм, на якого ви дивитесь як на “царя або на захисника, і на кого ви покладаєте свою безпеку, тож ви знаєте, що я казав вам надзвичайно багато.

3 Проте я знову звертаюся до вас; бо я бажаю благополуччя вашим душам. Так, моя стурбованість за вас велика; і ви самі знаєте, що вона завжди була такою. Тому що я перестерігав вас з усією старанністю; і я навчав вас словам мого батька; і я говорив вам про все, що написано від сотворіння світу.

4 А тепер слухайте, я буду говорити вам про те, що є і що має бути; отже, я прочитаю вам слова “Ісаї. І то є саме ті слова, які мій брат хотів, щоб я вам розповів. І я звертаюся до вас заради вашого блага, щоб ви могли навчатися й уславити ім'я вашого Бога.

5 Так ось, слова, які я прочитаю, то є ті слова, які Ісая говорив про весь дім Ізраїля; отже, їх можна застосувати і до вас, тому що ви з дому Ізраїля. І є ще багато чого, що було сказано Ісаєю, що можна застосувати до вас, тому що ви з дому Ізраїля.

6 А тепер ось ці слова: “Так каже Господь Бог: Ось Я підйму Свою руку до Іновірців і піднесу до людей ^бпрапор

Свій; і принесуть вони синів твоїх на руках своїх, і дочок твоїх принесуть на плечах своїх.

7 І будуть царі тобі за дбайливих батьків, а їхні цариці — за дбайливих матерів; лицем до землі вони будуть вклонятися тобі, і лизатимуть прах з твоїх ніг; і пізнаєш, що Я є Господь; бо не посоромляться ті, хто на Мене “чекає.

8 А тепер я, Яків, пояснив би дещо стосовно цих слів. Бо знаєте, Господь показав мені, що тих, хто був в “Єрусалимі, звідки ми прийшли, було вбито або ^бпоневолено.

9 Проте Господь показав мені, що вони мають “повернутися знову. І ще Він показав мені, що Господь Бог, Святий Ізраїля, має явитися їм у плоті; а після того як Він явить Себе, вони бичуватимуть Його і ^брозіпнуть Його згідно з словами ангела, який звертався до мене.

10 А після того як вони закам'яніють серцями своїми і затвердіють шиями своїми проти Святого Ізраїля, знайте, “суд Святого Ізраїля впаде на них. І прийде день, коли їх буде покарано і завдано їм страждань.

11 Отже, після того як їх будуть виганяти звідусіль, бо так каже ангел, багато з них

6 2а Кн. Як. 1:9, 11.

4а 3 Неф. 23:1.

6а Ісая 49:22–23.

б пп Прапор.

7а Мойс. 1:6;

УЗ 133:45.

8а Ест. 2:6;

1 Неф. 7:13;

2 Неф. 25:10;

Ом. 1:15;

Гел. 8:20–21.

б 2 Цар. 24:10–16;

25:1–12.

пп Ізраїль—

Розсіяння Ізраїля.

9а 1 Неф. 10:3.

б 1 Неф. 19:10, 13;

Мос. 3:9;

3 Неф. 11:14–15.

пп Розп'яття.

10а Мт. 27:24–25.

будуть страждати у плоті, але їм не буде дозволено загинути завдяки молитвам віруючих; вони будуть розкидані, і покарані, і їх будуть ненавидіти; проте Господь буде милосердним до них, так що ^аколи вони прийдуть до ^бпізнання свого Викупителя, вони знову будуть ^взібрані разом на землі свого успадкування.

12 І благословенні ^аІновірці, ті, про кого написав пророк; бо ось, якщо буде так, що вони покаються і не будуть боротися проти Сіону, і не об'єднуються в ту велику і ^бмерзотну церкву, вони будуть спасенні; бо Господь Бог виконає Свої ^взавіти, які Він дав Своїм дітям; і саме з цієї причини пророк написав це.

13 Отже ті, хто боротиметься проти Сіону і завітного народу Господа, лизатимуть прах з їхніх ніг; а люди Господа не будуть ^апосоромлені. Бо люди Господа—це ті, хто чекає на Нього; бо вони все ще ^бчекають на пришествя Месії.

14 І ось, згідно з словами пророка, Месія приступить

“вдруге повертати їх; отже, Він ^вявить Себе їм у владі і великій славі, ^взнищуючи їхніх ворогів, коли прийде той день, що вони повірять у Нього; і жодного, хто вірить у Нього, Він не знищить.

15 А тих, хто не вірить у Нього, буде ^взнищено, і ^бвогнем, і бурею, і землетрусами, і кровопролиттям, і ^вчумою, і голодом. І вони знатимуть, що Господь є Бог, Святий Ізраїля.

16 ^аЧи ж від сильного буде віднято здобич, або чи буде звільнено тих, хто потрапив у ^бполон до переможця?

17 Але Господь каже так: Навіть від сильного будуть відібрані ^аполонені, і врятована буде здобич жажливого; бо ^бМогутній Бог ^ввизволить Свій завітний народ. Бо так каже Господь: Я буду боротися проти тих, хто бореться проти тебе—

18 І Я нагодую гнобителів твоїх їхньою власною плоттю; і вони повпиваються власною кров'ю, немов молодим вином; і пізнає тоді всяка плоть, що Я, Господь, твій Спаситель і твій ^аВикупитель, ^бСильний Яковів.

11а 1 Неф. 22:11–12;
2 Неф. 9:2.
б Ос. 3:5.
в пп Ізраїль—
Збирання Ізраїля.
12а 1 Неф. 14:1–2;
2 Неф. 10:9–10.
б пп Диявол—
Церква диявола.
в пп Авраамів завіт.
13а 3 Неф. 22:4.

б Ісаїя 40:31;
1 Неф. 21:23;
УЗ 133:45.
14а Ісаїя 11:11;
2 Неф. 25:17; 29:1.
б 2 Неф. 3:5.
в 1 Неф. 22:13–14.
15а 2 Неф. 10:16; 28:15;
3 Неф. 16:8.
пп Останні дні.
б Кн. Як. 6:3.

в УЗ 97:22–26.
16а Ісаїя 49:24–26.
б тобто завітний
народ Господа, як
сказано у вірші 17.
17а 1 Неф. 21:25.
б пп Єгова.
в 2 Цар. 17:39.
18а пп Викупитель.
б Бут. 49:24;
Ісаїя 60:16.

РОЗДІЛ 7

Ісає говорить за Месію—Месія матиме мову освічених—Він підставить Свою спину тим, хто бичуватиме Його—Він не буде переможеним—Порівняйте: Ісає 50. Близько 559–545 рр. до Р.Х.

Ось, бо так каже Господь: Чи Я покинув тебе, або чи Я знехтував тобою назавжди? Бо так каже Господь: Де вашої матері лист розлучний? На кого Я покинув вас, або кому з Моїх позичальників Я продав вас? Так, кому Я продав вас? Бачите, за ваші беззаконня ви “продали себе, і за ваші провини вашу матір покинуто.

2 Отже, коли Я прийшов, то нікого не було; коли Я “кликав, так, нікого не було, щоб відповісти. О доме Ізраїля, чи рука Моя зовсім короткою стала, що вона не може купити, або чи немає в Мене сили рятувати? Тож Своїм докором Я висушую ^бморе, примушую ^вріки перетворюватися на пустелі, а ^грибу—гнити через те, що води висохли, і вона вмирає від спраги.

3 Я зодягаю небеса ^ачорнотою, і Я роблю ^бволосяницю їхнім покриттям.

4 Господь Бог дав Мені

“мову освічених, щоб Я знав, як вимовити слово тобі в належну пору, о доме Ізраїля. Коли ти змучений, Він пробуджує щоранку. Він пробуджує Моє вухо, щоб чути, як освічені.

5 Господь Бог відкрив “вухо Мені, і Я не суперечив, і також назад не відступив.

6 Я підставив спину Свою тому, хто “бичує, а щоки Свої тим, хто вириває волосся. Я не ховав обличчя Свого від ганьби і опльовування.

7 Тому що Господь Бог допоможе Мені, отже, Я не буду приниженим. Ось чому зробив Я обличчя Своє, немов кремій, і Я знаю, що Я не засоромлюся.

8 І Господь є поруч, і Він виправдовує Мене. Хто ж буде боротися проти Мене? Станьмо разом. Хто Мій супротивник? Хай до Мене підійде, і Я подолаю його силою Своїх вуст.

9 Тому що Господь Бог допомагатиме Мені. І всі ті, хто “обвинувачує Мене, ось, усі вони зістаряться, як та одежа, і міль поїсть їх.

10 Хто між вами боїться Господа, хто слухається “голосу Його слуги, хто йде у темряві і не має світла?

11 Тож усі, хто запалює вогонь, хто оточує себе іскрами, йдіть у світлі “свого вогню і в

7 1а пп Відступництво.
2а Пр. 1:24–25;
Ісає 65:12; Ал. 5:37.
б Вих. 14:21; Пс. 106:9;
УЗ 133:68–69.

в Єг. 3:15–16.
г Вих. 7:21.
3а Вих. 10:21.
б Об. 6:12.
4а Лк. 2:46–47.

5а УЗ 58:1.
6а Мт. 27:26; 2 Неф. 9:5.
9а Рим. 8:31.
10а УЗ 1:38.
11а Суд. 17:6.

іскрах, що ви запалили. Це буде вам від Моєї руки—ви будете в печалі лежати.

РОЗДІЛ 8

В останні дні Господь втішить Сіон і збере Ізраїль—Спокутувані прийдуть до Сіону у великій радості—Порівняйте: Ісаїя 51 і 52:1–2. Близько 559–545 рр. до Р.Х.

Прислухайтесь до Мене, ви, хто йде за праведністю. Погляньте на “скелю, з якої ви витесані, і на отвір каменоломні, з якої ви видовбані.

2 Гляньте на Авраама, “батька свого, і на ⁶Сарру, ту, що породила вас; тому що Я покликав саме його, і благословив його.

3 Тому що Господь втішить “Сіон, Він втішить усі його спустошені місця; і Він перетворить його ⁶пустиню на Еден, і його пустелю на сад Господа. Радість і задоволення перебуватимуть там, вдячність і мелодійний спів.

4 Прислухайтесь до Мене, люди Мої; і дай Мені вухо твоє, о народе Мій; бо “закон вийде від Мене, і Я поставлю Своє правосуддя ⁶світлом для людей.

5 Моя праведність близько; Моє “спасіння прийде, і Моя рука буде судити людей. ⁶Острови чекатимуть на Мене, і на Мою руку вони покладатимуться.

6 Здійміть свої очі до небес, і погляньте на землю додолу; бо “небеса ⁶зникнуть, як дим, і земля ⁶зістариться, як одежа; а ті, хто живуть на ній, помруть у такий же спосіб. Але Моє спасіння буде вічним, і Моя праведність не буде знищена.

7 Прислухайтесь до Мене, ви, хто знає праведність, народе, в чиему серці Я написав Свій закон, не ⁶бійтеся ганьби від людей та їхніх образ не лякайтеся.

8 Бо поїсть їх міль, мов одежу, і поточить їх черва, мов вовну. А праведність Моя буде вічною, і спасіння Моє з роду в рід.

9 Прокинься, прокинься! Уберися в “силу, о рамено Господа; прокинься, як у давні дні. Хіба це не Ти Рахава зрубав і дракона смертельно поранив?

10 Хіба це не Ти, Хто море висушив, води глибини великої, Хто перетворив глибини моря на “дорогу, щоб спасенні нею перейшли?

8 1а пп Скеля.
2а Бут. 17:1–8;
УЗ 132:49.
б Бут. 24:36.
3а пп Сіон.
б Ісаїя 35:1–2, 6–7.
4а або вчення,
доктрина.

Ісаїя 2:3.
пп Євангелія.
б пп Світло, Світло
Христа.
5а пп Спасіння.
б 2 Неф. 10:20.
6а 2 Пет. 3:10.
б ГЕВР бути

розсіяним.
Пс. 102:25–27.
в ГЕВР гнити.
7а Пс. 56:5, 12;
УЗ 122:9.
9а УЗ 113:7–8.
10а Ісаїя 35:8.

11 Отже, “спокутувані Господом повернуться, і увійдуть до Сіону зі ^бспівом; і вічна радість і святість будуть над їхніми головами; і вони отримають задоволення і радість; журба і ^бголосіння відлетять.

12 “Я є Він; так, Я є Той, Хто втішає вас. Тож хто ти є, що маєш ^ббоятися людини, яка помре, і сина людини, який зів’яне немов ^бтрава?

13 І “забуваєш Господа свого творця, Який розкинув небеса і заснував землю, і постійно боїшся кожного дня, через гнів свого гнобителя, немовби він готовий тебе знищити? А де гнів того гнобителя?

14 Полонений заслонець квапиться, щоб бути визволеним, і щоб він не помер у ямі, і щоб хліб його не пропав.

15 Але Я є Господь Бог твій, Чий “хвилі ревля; Господь Саваот—Моє ім’я.

16 І Я вклав Свої слова в уста твої, і сховав тебе в тіні руки Моєї, щоб Я міг установити небеса і заснувати землю, і сказати Сіонові: Ось, ти—Мій “народ.

17 Прокинься, прокинься, встань, о Єрусалиме, що випив з руки Господа “чашу ^бгніву Його—ти випив осад, віджатий з чаші тремтіння—

18 І нікого немає, хто б наплавив її, з усіх синів, яких вона породила; нікого, хто б узяв її за руку, з усіх синів, яких вона виховала.

19 Ці двоє “синів прийшли до тебе, хто пожаліє тебе—твої спустошення і руйнування, та ще голод і меч—і ким же Я заспокою тебе?

20 Твої сини втратили мужність, за винятком цих двох; вони лежать на розі всіх вулиць; мов дикий бик у тенетах, вони сповнені гніву Господа, докору Бога твого.

21 Отже послухай-но тепер це, горючий ти, і “сп’янілий, але не від вина:

22 Так каже твій Господь, Господь і Бог твій “захищає справу Свого народу; ось, Я забрав з руки твоєї чашу страждання, осад з чаші Мого гніву; ти не будеш більше пити з неї знову.

23 Але “Я дам її в руку тим, хто завдавав тобі болю; хто сказав твоїй душі: Схилися, щоб ми могли перейти—і ти повинен був покласти тіло своє як землю і як вулицю для тих, хто перейшов.

24 “Прокинься, прокинься, зодягнися у ^бсилу свою, о “Сіоне; одягни свої прекрасні шати, о Єрусалиме, святе місто; бо віднині ^ббільше не

11а пп Викупляти, Викуплений, Викуплення.

^б Ісаїя 35:10.

^в Об. 21:4.

12а УЗ 133:47; 136:22.

^б Єр. 1:8.

^в Ісаїя 40:6–8;

1 Пет. 1:24.

13а Єр. 23:27.

15а 1 Неф. 4:2.

16а 2 Неф. 3:9; 29:14.

17а Ісаїя 29:9;

Єр. 25:15.

^б Лк. 21:24.

19а Об. 11:3.

21а 2 Неф. 27:4.

22а Єр. 50:34.

23а Зах. 12:9.

24а Ісаїя 52:1–2.

^б УЗ 113:7–8.

^в пп Сіон.

^г Йоїл 4:17.

будуть приходити до тебе необрізані і нечисті.

25 Обтруси себе з праху; ^апіднімися, сідай, о Єрусалиме; звільнися від ^бпут на своїй шиї, о полонена дочко Сіону.

РОЗДІЛ 9

Юдеї будуть зібрані в усіх своїх землях обіцяних—Спокутування визволяє людину від Падіння—Тіла мертвих устануть з могили, а їхні духи—з пекла і раю—Їх будуть судити—Спокутування спасає від смерті, пекла, диявола і нескінченної м'юки—Праведні мають бути спасеними в царстві Бога—Покарання за гріхи встановлюються—Святий Ізраїля—охоронець воріт. Близько 559–545 рр. до Р.Х.

Так ось, мої улюблені брати, я прочитав це, щоб ви могли знати про ^азавіти Господа, які Він заповів усьому домові Ізраїля—

2 З якими Він звернувся до Юдеїв устами Своїх святих пророків, а саме від початку й дотепер, від покоління до покоління, аж доки не прийде час, коли вони будуть ^авідновлені в істинну церкву

і кошару Бога; коли вони ^бзберуться додому на ^аземлю свого успадкування, і облаштуються на всіх своїх землях обіцяних.

3 Тож мої улюблені брати, я кажу вам це, щоб ви могли радіти, і ^апідняти ваші голови назавжди завдяки благословенням, якими Господь Бог обдарує ваших дітей.

4 Бо я знаю, що ви шукали багато, багато з вас, щоб знати про те, що прийде; отже я знаю, що ви знаєте, що наша плоть повинна змарніти і померти; проте в наших ^атілах ми побачимо Бога.

5 Так, я знаю, що ви знаєте, що в тілі Він явить Себе тим, хто в Єрусалимі, звідки ми прийшли; бо необхідно, щоб це сталося серед них; тому що великому ^аТворцеві належить перестраждати Самому, щоб стати підвладним людині у плоті і вмерти за ^бвсіх людей, щоб усі люди могли стати підвладними Йому.

6 Бо через те що смерть зійшла на всіх людей, для того, щоб виконати милосердний ^аплан великого Творця, повинна бути і сила ^бвоскресіння, і воскресіння повинно

25а товто Устати з пороху і сісти в гідності, будучи нарешті викупленим.

б УЗ 113:9–10.

9 1а пп Авраамів завіт.

2а 2 Неф. 6:11.

пп Відновлення

евангелії.

б пп Ізраїль—

Збирання Ізраїля.

в 2 Неф. 10:7–8.

пп Обіцяна земля.

3а пдс, Пс. 24:7–10.

4а Йов 19:26;

Ал. 11:41–45; 42:23;

Гел. 14:15;

Морм. 9:13.

5а пп Створити,

Сотворіння.

б Іван 12:32;

2 Неф. 26:24;

3 Неф. 27:14–15.

6а пп План

Викуплення.

б пп Воскресіння.

обов'язково прийти до людини з причини ^ападіння; а падіння прийшло з причини порушення закону; і через те, що людина пала, вони були ^ввідсічені від присутності Господа.

7 Отже, повинно існувати ^анескінченне ^бспокутування—без нескінченного спокутування це тління ніколи не зодягнеться у нетління. Отже, ^аперше покарання, яке зійшло на людину, мусило б ^взалишитися на безконечну тривалість. А якби так, то ця плоть повинна була б полягти, щоб гнити і розпадатися, перетворюючись на матір-землю, щоб ніколи більше не встати.

8 О ^амудрість Божа, Його ^бмилість і ^вблагодать! Бо ось, якщо ^гплоть більше ніколи не встане, наші душі повинні стати підлеглими того ангела, який ^дпав з присутності Вічного Бога, і став ^едияволом, щоб більше ніколи не піднятися.

9 І наші душі певно стали такими, як він, і ми стаємо дияволами, ^аангелами дияволові, щоб бути ^бізольованими

від присутності нашого Бога, і щоб залишитися з батьком ^вбрехні, у нещасті, як і він сам; так, саме з тією істотою, яка ^гобманула наших перших батьків, яка ^дперетворюється на ^еангела світла і підбиває дітей людських до ^атаємних змов на вбивство і всіляких таємних діянь темряви.

10 О яка велика благодать нашого Бога, Який готує шлях для нашого порятунку від влади цієї жажливої потвори; так, тієї потвори, ^асмерті і ^бпекла, яким я називаю смерть тіла, а також смерть духа.

11 І через цей шлях ^авизволення нашого Бога, Святого Ізраїля, ця ^бсмерть, про яку я сказав, яка є тимчасовою, віддасть своїх мертвих; смерть ця є могила.

12 І та ^асмерть, про яку я сказав, що вона є духовною смертю, віддасть своїх мертвих; ця духовна смерть є ^бпеклом; отже, смерть і пекло мусять віддати своїх мертвих, і пекло мусить віддати свої поневолені душі, і могила мусить віддати свої поневолені тіла, і тіла та

6в пп Падіння
Адама і Єви.

г 2 Неф. 2:5.

7а Ал. 34:10.

б пп Спокута,
Спокутувати.

в Мос. 16:4–5;

Ал. 42:6, 9, 14.

г Мос. 15:19.

8а Йов 12:13;

Авр. 3:21.

пп Мудрість.

б пп Милостивий,

Милість.

в пп Благодать.

г УЗ 93:33–34.

д Ісая 14:12;

2 Неф. 2:17–18;

Мойс. 4:3–4;

Авр. 3:27–28.

е пп Диявол.

9а Кн. Як. 3:11;

Ал. 5:25, 39.

б Об. 12:7–9.

в пп Брехня.

г Бут. 3:1–13;

Мос. 16:3;

Мойс. 4:5–19.

д 2 Кор. 11:14;

Ал. 30:53.

е УЗ 129:8.

є пп Таємні змови.

10а Мос. 16:7–8;

Ал. 42:6–15.

б пп Пекло.

11а пп Визволитель.

б пп Смерть фізична.

12а пп Смерть духовна.

б УЗ 76:81–85.

‘духи людей будуть ‘відновлені одне для одного; і все це силою воскресіння Святого Ізраїля.

13 О який величний ‘план нашого Бога! Бо з іншого боку, ^брай Бога повинен віддати духи праведних, а могила—віддати тіло праведних; а дух і тіло ‘відновлюються знову, і всі люди стають неглініними, і ‘безсмертними, і вони є живими душами, маючи ^ддосконалі ‘знання, як і ми в плоті, за винятком того, що наші знання будуть досконалими.

14 Отже, ми будемо мати досконалі ‘знання всієї нашої ^бпровини, і нашої нечистоти, і нашої ‘наготи; а праведні матимуть досконалі знання їхнього задоволення, і їхньої ‘праведності, будучи ^дзодягнені в ‘непорочність, так, саме в ‘мантію праведності.

15 І буде так, що коли всі люди перейдуть від цієї першої смерті до життя, оскільки вони стануть безсмертними, вони повинні стати перед ‘судом Святого Ізраїля; а потім приходить ^бправосуддя, і

тоді їх повинні судити за свя- тим правосуддям Бога.

16 І безсумнівно, як те, що Господь живий, бо Господь Бог сказав це, і це Його вічне ‘слово, яке не може ^бпройти, що ті, праведні, будуть праведними, як і раніше, а ті, ‘брудні, будуть ‘брудні, як і раніше; отже, брудні—то є ^ддиявол і його ангели; і вони підуть геть до ‘вічного полум’я, підготовленого для них; і мука їхня як ‘озеро вогню і сірки, полум’я якого здіймається на віки вічні і не має кінця-краю.

17 О велич і ‘справедливість нашого Бога! Бо Він виконує всі Свої слова, і вони виходять з Його вуст, і Його закон повинен бути виконаним.

18 Але ось, праведні, ‘святи Святого Ізраїля, ті, хто повірив у Святого Ізраїля, ті, хто витерпів ^бхрести світу і не зважав на його ганьбу, ті ‘успадкують ‘царство Боже, яке було підготовлене для них ^двід заснування світу, і буде повною їхня радість ‘назавжди.

19 О велич милості нашого

12в пп Дух.
г пп Воскресіння.

13а пп План
Викуплення.
б УЗ 138:14–19.
пп Рай.
в Ал. 11:43.

г пп Безсмертя,
Безсмертний.
д пп Довершений,
Досконалий.
е УЗ 130:18–19.

14а Мос. 3:25; Ал. 5:18.
б пп Провина.

в Морм. 9:5.
г пп Праведник,
Праведність
д Пр. 31:25.
е пп Чистий,
Чистота.
е УЗ 109:76.

15а пп Суд, Останній.
б Пс. 19:9; 2 Неф. 30:9.
16а 1 Цар. 8:56; УЗ 1:38;
Мойс. 1:4.
б УЗ 56:11.
в пп Бруд, Бруднота.
г 1 Неф. 15:33–35;

Ал. 7:21; Морм. 9:14;
УЗ 88:35.

д пп Диявол.
е Мос. 27:28.
е Об. 21:8;
2 Неф. 28:23;
УЗ 63:17.

17а пп Справедливість.
18а пп Святий.
б Лк. 14:27.
в УЗ 45:58; 84:38.
г пп Піднесення.
д Ал. 13:3.
е пп Вічне життя.

Бога, Святого Ізраїля! Бо Він “визволив Своїх святих від тієї ^бжахливої потвори диявола, і смерті, і ^бпекла, і того озера вогню і сірки, що є нескінченною мукою.

20 О яка велика “святість нашого Бога! Бо Він ^бзнає все, і немає нічого, чого б Він не знав.

21 І Він приходить у світ, щоб “спастися всіх людей, якщо вони прислухаються до Його голосу; бо знайте, Він терпить ^ббіль усіх людей, так, біль кожної живої істоти, і чоловіків, і жінок, і дітей, які належать до сім’ї “Адама.

22 А терпить Він усе це, щоб воскресіння могло прийти до всіх людей, щоб усі могли стати перед Ним у день великого суду.

23 І Він наказує всім людям, що вони повинні “покаятися, і ^бхреститися в Його ім’я, маючи повну віру в Святого Ізраїля, інакше вони не можуть бути спасеними в царстві Божому.

24 А якщо вони не покаються і не повірять в Його “ім’я, і не хрестяться в Його ім’я, і не ^бвтерплять до кінця, вони

напевно будуть “прокляті; бо Господь Бог, Святий Ізраїля, сказав це.

25 Ось чому Він дав “закон; а там, де ^бнемає закону даного, немає й покарання; а де немає покарання, немає й засудження; а де немає засудження, милості Святого Ізраїля поширюються на них через спокутування; бо вони визволені Його владою.

26 Тому що “спокутування задовольняє вимоги Його ^бсправедливості для всіх, кому “не було дано ‘закону, щоб їх визволити від тієї жажливої потвори, смерті і пекла, і диявола, і озера вогню та сірки, яке є нескінченною мукою; і вони будуть відновлені для Того Бога, Який дав їм ^бдихання, Який є Святий Ізраїля.

27 Але горе тому, хто має “закон, даний йому, а значить має всі заповіді Бога, як ми, і хто переступає їх, і хто марнує дні свого випробування, бо жажливе його становище!

28 О який же підступний “план Злого! О ^бпихатість, і кволість, і безглуздість людей! Коли вони “освічені,

19а УЗ 108:8.

б 1 Неф. 15:35.

в пп Пекло.

20а пп Святість.

б Ал. 26:35; УЗ 38:2.

21а пп Спасіння.

б УЗ 18:11; 19:18.

в пп Адам.

23а пп Покаятися, Покаюння.

б пп Хрещення, Хрестити.

24а пп Ісус Христос—

Взяти на себе ім’я Ісуса Христа.

б пп Терпіти.

в пп Осуд.

25а Як. 4:17. пп Закон.

б Рим. 4:15;

2 Неф. 2:13;

Ал. 42:12–24.

пп Звіт, Підзвітний, Підзвітність.

26а 2 Неф. 2:10; Ал. 34:15–16.

пп Спокута,

Спокутувати.

б пп Справедливість.

в Мос. 3:11.

г Мос. 15:24;

УЗ 137:7.

д Бут. 2:7; УЗ 93:33;

Авр. 5:7.

27а Лк. 12:47–48.

28а Ал. 28:13.

б пп Марний, Марнота.

в Лк. 16:15;

2 Неф. 26:20; 28:4, 15.

вони думають, що вони 'мудрі, і не прислухаються до ^апорад Бога, бо вони відкидають їх геть, припускаючи, що вони знають самі, отже, їхня мудрість є безглуздістю, і вона не має користі для них. І вони загинуть.

29 Але бути освіченим добре, якщо ^априслухаєшся до ^бпорад Бога.

30 Але горе ^абагатим, хто багатий тим, що від світу. Саме тому, що вони багаті, вони ^бненавидять бідних, і вони утискають покірних, а їхні серця зосереджені на своїх скарбах; отже, їхній скарб то є їхній бог. І знайте, їхній скарб теж загине разом з ними.

31 І горе глухим, які не ^апочують; бо вони загинуть.

32 Горе сліпим, які не побачать; бо вони теж загинуть.

33 Горе тим, хто необрізаний серцем, бо знання їхніх беззаконь вразить їх в останній день.

34 Горе ^абрехунам, бо їх буде викинуто в ^бпекло.

35 Горе тому вбивці, який навмисно ^авбиває, бо він ^бпомре.

36 Горе тим, хто чинить

^арозпусту, бо їх буде викинуто в пекло.

37 Так, горе тим, хто ^апоклоняється ідолам, бо диявол усіх дияволів утішається ними.

38 І, в цілому, горе тим, хто вмирає у своїх гріхах; бо вони ^аповернуться до Бога, і побачать Його обличчя, і залишаться у своїх гріхах.

39 О брати мої улюблені, пам'ятайте, як то жажливо порушувати закон проти того Святого Бога, а також як то жажливо піддаватися спокусам ^апідступного того. Пам'ятайте, що мати ^бплотські помисли—то є ^асмерть, а мати духовні помисли—то є ^бжиття ^авічне.

40 О брати мої улюблені, прихиліть вухо до моїх слів. Пам'ятайте велич Святого Ізраїля. Не кажіть, що я сказав тяжкі речі проти вас; бо якщо ви скажете таке, то ви покривите проти ^аістини; бо я промовив словами вашого Творця. Я знаю, що слова істини ^бтяжкі для всього нечистого; але праведні їх не бояться, бо вони люблять істину і не тремтять.

41 О тоді, брати мої улюблені

28^г Пр. 14:6; Єр. 8:8–9;
Рим. 1:22.

пп Гординя;
Мудрість.

д Ал. 37:12.

пп Порада.

29^а 2 Неф. 28:26.

б Кн. Як. 4:10.

30^а Лк. 12:34;

1 Тим. 6:10;

УЗ 56:16.

б пп Бідний, Бідні.

31^а Єз. 33:30–33;

Мт. 11:15; Мос. 26:28;

УЗ 1:2, 11, 14;

Мойс. 6:27.

34^а Пр. 19:9.

пп Чесний,

Чесність; Брехня.

б пп Пекло.

35^а Вих. 20:13; Мос. 13:21.

б пп Найвища міра
покарання.

36^а 3 Неф. 12:27–29.

пп Цнотливість.

37^а пп Ідолопоклонство.

38^а Ал. 40:11, 13.

39^а 2 Неф. 28:20–22; 32:8;

Мос. 2:32; 4:14;

Ал. 30:53.

б Рим. 8:6.

пп Плотський,

Плотське.

в пп Смерть духовна.

г Пр. 11:19.

д пп Вічне життя.

40^а пп Істина.

б 1 Неф. 16:2;

2 Неф. 28:28; 33:5.

ні, “прийдіть до Господа, до Святого. Пам’ятайте, що стежки Його праведні. Ось, ця ^бпуть для людини ^ввузька, але вона лежить у вірному напрямі перед нею, і охоронець ^ввороті є Святий Ізраїля; і Він не наймає ніякого слуги для того; і немає ніякої іншої путі крім тієї, що крізь ці ворота; бо Його не можна обманути, бо ім’я Його Господь Бог.

42 І хто б не постукав, тому Він відчинить; і ^амудрі, і освічені, і ті, хто багатий, хто ^бвихваляється своєю освіченістю, і своєю мудрістю, і своїми багатствами—так, саме тих Він зневажає; і якщо вони не знехтують усе те і не визнають себе ^внерозумними перед Богом, і не спустяться до глибин ^впокірності, Він не відчинить їм.

43 А справи мудрих і розсудливих будуть ^асховані від них назавжди—тобто те щастя, що приготовлене для святих.

44 О брати мої улюблені, запам’ятайте мої слова. Бачите, я знімаю свою одягу, і я струшую її перед вами; я молю Бога мого спасіння, щоб Він оглянув мене Своім

“всевидячим оком; отже ви будете знати в останній день, коли всіх людей судитимуть за їхні справи, що Бог Ізраїля був свідком того, що я ^бстрахнув ваші беззаконня з своєї душі, і що я стою в блиску перед Ним, і на мені ^анемає вашої крові.

45 О брати мої улюблені, відверніться від гріхів своїх; страхніть ^акайдани того, хто хоче міцно скувати вас; прийдіть до Того Бога, Який є ^бскелею вашого спасіння.

46 Підготуйте ваші душі для того славетного дня, коли ^аправосуддя чинитиметься над праведними, саме дня ^бсуду, щоб ви не відступили від жажливого страху; щоб ви не згадували вашу жажливу ^впровину в деталях, і не були змушені вигукнути: Святий, святий суд Твій, о Господи Боже ^вВсемогутній—але я знаю мою провину; я переступив Твій закон, і мої провини зі мною; і диявол оволодів мною, так що я став здобиччю його жажливого страждання.

47 Але ось, брати мої, чи необхідно було мені пробуджувати вас до жажливої дійсності цього? Чи мучив би

41а 1 Неф. 6:4;
Кн. Як. 1:7; Ом. 1:26;
Морон. 10:30–32.
б 2 Неф. 31:17–21;
Ал. 37:46;
УЗ 132:22, 25.
в Лк. 13:24;
2 Неф. 33:9;
Гел. 3:29–30.
г 2 Неф. 31:9, 17–18;

3 Неф. 14:13–14;
УЗ 43:7; 137:2.
42а Мт. 11:25.
б пп Гординя.
в 1 Кор. 3:18–21.
г пп Упокоритися,
Покірність.
43а 1 Кор. 2:9–16.
44а Кн. Як. 2:10.
б Кн. Як. 1:19.

в Кн. Як. 2:2;
Мос. 2:28.
45а 2 Неф. 28:22;
Ал. 36:18.
б пп Склея.
46а пп Справедливість.
б пп Суд, Останній.
в Мос. 3:25.
г 1 Неф. 1:14;
Мойс. 2:1.

я ваші душі, якби ваші помисли були чистими? Чи був би я прямим з вами згідно з прямою істиною, якби ви були вільними від гріха?

48 Тож якби ви були святими, я б розмовляв з вами про святість; але оскільки ви не святі, і дивитесь на мене як на вчителя, то є необхідність у тому, щоб я ^вчив вас про наслідки ^бгріха.

49 Знайте, моя душа відчуває відразу до гріха, а моє серце втішається праведністю; і я буду ^славити священне ім'я мого Бога.

50 Прийдіть, брати мої, кожний спраглий нехай прийде до ^вод; і той, хто не має ^бгрошей, нехай купує і їсть; так, нехай купує вино і молоко без грошей і без ціни.

51 Отже, не витрачайте гроші на те, що не має цінності, а ^труд свій—на те, що не може задовольнити. Прислухайтесь уважно до мене і запам'ятайте слова, які я сказав; і прийдіть до Святого Ізраїля, і ^ббенкетуйте тим, що не згине, і не зіпсується, і нехай ваша душа втішиться у наситі.

52 Тож, брати мої улюблені, пам'ятайте слова вашого Бога; моліться Йому постійно вдень, і віддавайте ^дяку

Його святому імені вночі. Нехай радіють серця ваші.

53 І дивіться, які величні ^завіти Господа, і яка велика Його поблажливість до дітей людських; і через Його велич, і Його благодать і ^бмилість, Він пообіцяв нам, що наше сім'я не буде повністю знищене в плоті, але Він збереже їх; і в майбутніх поколіннях вони стануть праведною ^віткою дому Ізраїля.

54 А тепер, брати мої, я б ще говорив з вами; але завтра вранці я проголошу вам решту моїх слів. Амінь.

РОЗДІЛ 10

Юдеї розіпнуть свого Бога— Вони будуть розсіяні до тих пір, доки не почнуть вірити в Нього— Америка стане землею волі, де ніякий цар не буде правити— Примиріться з Богом і здобудьте спасіння через Його благодать. Близько 559–545 рр. до Р.Х.

І ось я, Яків, знову звертаюся до вас, мої улюблені брати, стосовно тієї праведної ^віти, про яку я говорив.

2 Бо знайте, що ^обіцання, які ми одержали, то є обіцання нам щодо плоті; отже, як це було показано мені, ба-

48а Ал. 37:32.

б пп Гріх.

49а 1 Нейф. 18:16.

50а пп Жива Вода.

б Ал. 42:27.

51а Ісая 55:1–2.

б 2 Нейф. 31:20; 32:3;

3 Нейф. 12:6.

52а пп Вдячні,

Дякування,

Подяка.

53а пп Завіт.

б пп Милостивий,
Милість.

в пп Виноградник
Господній.

10 1а 1 Нейф. 15:12–16;

2 Нейф. 3:5;

Кн. Як. 5:43–45.

2а 1 Нейф. 22:8;

3 Нейф. 5:21–26;

21:4–7.

гато з наших дітей загине в плоті через зневіру, проте Бог буде милосердним до багатьох; і наші діти будуть відроджені, щоб мати змогу прийти до того, що дасть їм істинні знання про їхнього Викупителя.

3 Отже, як я сказав вам, має бути необхідність у тому, щоб Христос—бо минулої ночі “ангел сказав мені, що Він матиме таке ім'я—^бприйшов до Юдеїв, до тих, хто є більш злочестивою частиною світу; і вони “розіпнуть Його—бо таке має статися з нашим Богом, і немає жодного іншого народу на землі, який би ‘розіпнув свого ^бБога.

4 Тому що, якби такі дивовижні “чудеса сталися серед інших народів, вони б покалися, і знали б, що це їхній Бог.

5 Але через “орудування священиків і беззаконня ті, хто в Єрусалимі, затвердіють шиями проти Нього, і Його буде розп'ято.

6 Отже, через їхні беззаконня знищення, голод, чума і кровопролиття зійдуть на них; а ті, кого не буде знищено, будуть “розсіяні серед усіх народів.

7 Але ось, так каже “Господь Бог: ^бКоли прийде день і вони повірять у Мене, що Я є Христос, тоді чи не заповідав Я батькам їхнім, що вони будуть відроджені в плоті на землі і повернуті на землі їхнього успадкування.

8 І буде так, що вони будуть “зібрані після свого довгого розсіяння з ^бостровів в океані, і з чотирьох частин землі; і народи Іновірців будуть звеличені в Моїх очах, каже Бог, тому що ^бприведуть їх на землі їхнього успадкування.

9 “Так, царі Іновірців будуть за дбайливих батьків для них, а їхні цариці стануть дбайливими матерями; отже, великими є ^бобіцяння Господа Іновірцям, бо Він сказав це, а хто може заперечувати?

10 Але знайте, ця земля, сказав Бог, буде землею вашого успадкування, і “Іновірці будуть благословенні на цій землі.

11 І ця земля буде землею “волі для Іновірців, і не буде ніяких ^бцарів на цій землі, які б встали над Іновірцями.

12 І Я зміцню цю землю проти всіх інших народів.

3а 2 Неф. 25:19;

Кн. Як. 7:5;

Морон. 7:22.

б пп Ісус Христос—
Пророцтва про народження і смерть Ісуса Христа.

в 1 Неф. 11:33;

Мос. 3:9;

УЗ 45:52–53.

г Лк. 23:20–24.

д 1 Неф. 19:10.

4а пп Чудо.

5а Лк. 22:2.

пп Орудування священиків.

6а 1 Неф. 19:13–14.

пп Ізраїль—
Розсіяння Ізраїля.

7а пп Господь.

б 2 Неф. 25:16–17.

8а пп Ізраїль—

Збирання Ізраїля.

б 1 Неф. 22:4;

2 Неф. 10:20–22;

УЗ 133:8.

в 1 Неф. 22:8.

9а Ісая 49:22–23.

б 1 Неф. 22:8–9;

УЗ 3:19–20.

10а 2 Неф. 6:12.

11а пп Вільний, Воля.

б Мос. 29:31–32.

13 І той, хто "бореться проти Сіону, ^бзагине, каже Бог.

14 Бо той, хто поставить царя проти Мене, загине, тому що Я, Господь, "цар небес, буду їхнім царем, і Я буду ^бсвітлом назавжди для тих, хто чує Мої слова.

15 Отже, для того, щоб могли виконуватися Мої ^азавіти, які Я склав з дітьми людськими, щоб Я міг зробити це для них, поки вони в плоті, Я мушу знищити ^бтаємні діяння ^атемряви, і вбивств, і мерзот.

16 Отже, той, хто бореться проти "Сіону, і Юдей, і Іновірець, і невільник, і вільний, і чоловік, і жінка, загине; бо ^бвони ті, хто є блудницею всієї землі; бо ^аті, хто 'не за Мене, ті ^апроти Мене, каже наш Господь.

17 Бо Я ^авиконаю Свої обіцяння, які Я дав дітям людським, щоб Я міг зробити це для них, поки вони в плоті—

18 Отже, мої улюблені брати, так каже наш Бог: Я завдам страждань твоєму сімені рукою "Іновірців; проте Я пом'якшу серця Іновірців, щоб були вони їм за батька;

отже, Іновірці будуть ^бблагословлені і ^апричислені до дому Ізраїля.

19 Отже, Я ^аосвячу цю землю для твого сімені, і для тих, хто буде причислений до твого сімені, назавжди, як землю їхнього успадкування; бо це вибрана земля, каже мені Бог, з усіх інших земель, отже, Я хочу, щоб усі люди, які живуть там, поклонялися Мені, каже Бог.

20 А тепер, брати мої улюблені, побачивши, що наш Бог милосердний дав нам такі великі знання щодо цього, давайте пам'ятати Його, і відкиньмо наші гріхи, і не будемо опускати голови наші, бо ми не знехтувані; хоч нас ^авигнано з землі нашого успадкування; але нас приведено до ^бкращої землі, бо Господь зробив море за ^адорогу для нас, і ми перебуваємо на ^аострові в морі.

21 Але великі обіцяння Господа тим, хто на островах у морі; отже, якщо сказано про ^аострови, то повинно бути їх більше, ніж один цей, і вони також заселені нашими братами.

13а 1 Неф. 22:14, 19.

^б Ісая 60:12.

14а Ал. 5:50;

Уз 38:21–22;

128:22–23;

Мойс. 7:53.

^б пп Світло, Світло

Христа.

15а пп Завіт.

^б Гел. 3:23.

пп Таємні змови.

^в пп Темрява,

духовна.

16а пп Сіон.

^б 1 Неф. 13:4–5.

^в 1 Неф. 14:10.

^г 1 Неф. 22:13–23;

2 Неф. 28:15–32;

3 Неф. 16:8–15;

Етер 2:9.

^д Мт. 12:30.

17а Уз 1:38.

18а Лк. 13:28–30;

Уз 45:7–30.

^б Еф. 3:6.

^в Гал. 3:7, 29;

1 Неф. 14:1–2;

3 Неф. 16:13;

21:6, 22; 30:2;

Авр. 2:9–11.

19а 2 Неф. 3:2.

20а 1 Неф. 2:1–4.

^б 1 Неф. 2:20.

пп Обіцяна земля.

^в 1 Неф. 18:5–23.

^г Ісая 11:10–12.

21а 1 Неф. 19:15–16; 22:4.

22 Бо ось, Господь Бог ^авиводив час від часу людей з дому Ізраїля, за Своєю волею і бажанням. І тепер ще, Господь пам'ятає всіх тих, хто був відламаний, отже, Він пам'ятає і нас також.

23 Тож звеселить серця свої, і пам'ятайте, що ви ^авільні ^бдіяти за своїм бажанням—^бвибрати шлях вічної смерті або шлях вічного життя.

24 Отже, мої улюблені брати, примиріться з волею Бога, а не з волею диявола чи плоті; і пам'ятайте, після того, як ви примиритеся з Богом, що тільки в ^аблагодаті Бога і через неї ви ^бспасенні.

25 Отже, нехай Бог підніме вас з смерті силою воскресіння, а також з вічної смерті силою ^аспокутування, щоб вас прийняли до вічного царства Божого, щоб ви могли славити Його через благодать Божу. Амінь.

РОЗДІЛ 11

Яків бачив свого Викупителя— Закон Мойсея є прообразом Христа і доводить, що Він прийде. Близько 559–545 рр. до р.х.

І ось, ^аЯків казав багато чого моему народові в той час; проте тільки це я вирішив

^бзаписати, бо те, що я записав, здається мені достатнім.

2 А тепер я, Нефій, напишу ще з слів ^аІсаї, бо моя душа втішається його словами. Бо я прикладу його слова до мого народу, і я відправлю їх до всіх моїх дітей, бо він дійсно бачив мого ^бВикупителя, точно так, як я бачив Його.

3 І мій брат, Яків, також ^абачив Його, як я бачив Його; отже, я відправлю їхні слова до моїх дітей, щоб довести їм, що мої слова істинні. Отже, словами ^бтрьох, сказав Бог, Я утверджу Моє слово. Однак Бог посилає більше свідків, і Він доводить усі Свої слова.

4 Тож моя душа втішається, ^адоводячи моему народові істину про ^бпришестя Христа; бо саме для цього було дано ^азакон Мойсея; а все, що дане від Бога з початку світу для людини, є прообразом Його.

5 А ще моя душа втішається ^азавітами Господа, які Він склав з нашими батьками; так, моя душа втішається Його благодаттю, і Його правосуддям, і силою, і милістю у великому і вічному плані спасіння від смерті.

6 І моя душа втішається, доводячи моему народові, що

22а 1 Неф. 22:4.

23а пп Свобода вибору.

б 2 Неф. 2:16.

в Повтор. 30:19.

24а пп Благодать.

б пп Спасіння.

25а пп Спокута,

Спокутувати.

11 1а 2 Неф. 6:1–10.

б 2 Неф. 31:1.

2а 3 Неф. 23:1.

б пп Викупитель.

3а 2 Неф. 2:3;

Кн. Як. 7:5.

б 2 Неф. 27:12;

Етер 5:2–4;

УЗ 5:11.

4а 2 Неф. 31:2.

б Кн. Як. 4:5;

Яр. 1:11;

Ал. 25:15–16;

Етер 12:19.

в 2 Неф. 5:10.

5а пп Авраамів завіт.

“якби Христос не прийшов, усі люди мали б загинути.

7 Тому що якби “не було Христа, не було б і Бога; а якби не було Бога, не було б і нас, бо не було б ніякого ^бтворіння. Але Бог є, і Він є Христос, і Він приходить у повноті Свого належного часу.

8 А тепер я напишу дещо зі слів Ісаї, аби хто б з мого народу не побачив ці слова, міг би підвестися серцем і звеселитися за всіх людей. Ось ці слова, і ви можете прикласти їх до себе і до всіх людей.

РОЗДІЛ 12

Ісая бачить храм останніх днів, зібрання Ізраїля і тисячолітнє правосуддя і мир—Горді і злочестиві будуть принижені при Другому Пришестві—Порівняйте: Ісая 2. Близько 559–545 рр. до Р.Х.

Слово, яке “Ісая, син Амоса, ^ббачив про Юдею і Єрусалим:

2 І станеться наприкінці днів, коли “гора ^бдому Господнього буде поставлена

на вершині “гір, і буде піднята вона над пагорбами, і всі народи полинуть до неї.

3 І багато людей піде і скаже: Ходімо, і давайте піднімемося на гору Господа, до дому Бога Якового; і Він навчить нас Своїх шляхів, і ми “підемо стежками Його; бо вийде з Сіону ^бзакон, і слово Господа—з Єрусалима.

4 І Він буде “судити між народами, і буде докоряти багатьом людям: і вони перекують мечі свої на орала, а списи свої на серпи—не підійме більше меча народ проти народу, і не будуть вони більше навчатися війні.

5 О доме Якова, прийдіть і давайте підемо в світлі Господа; так, прийдіть, бо ви всі “заблудилися, кожний пішов своїми злочестивими шляхами.

6 Ось тому, о Господи, Ти полишив народ Свій, дім Якова, через те, що вони “сповнилися від сходу, і прислухаються до ворожитів, немов ^бфилістимляни, і вони “втїшаються з дітьми чужинців.

7 Їхня земля також багата

6а Мос. 3:15.

7а 2 Неф. 2:13.

б пп Створити, Сотворіння.

12 1а Розділи 2–14 з Ісаї цитуються Нефієм з латунних пластин у 2 Неф. 12–24; у тексті є деякі відмінності, на які слід звернути увагу.

б ГЕБР *хазах* означає “уявляв, передбачав,

бачив у видінні”. Це означає, що Ісая отримав своє послання через видіння від Господа.

2а Йоїл 3:17.

пп Сіон.

б пп Храм, Дім Господній.

в УЗ 49:25.

3а пп Ходити, ходити з Богом.

б ГЕБР учення, або доктрина.

пп Євангелія.

4а 2 Неф. 21:2–9.

5а 2 Неф. 28:14;

Мос. 14:6; Ал. 5:37.

6а тобто Тобго сповнилися вченнями, або сприйняли вчення, чужі вірування. Пс. 106:35.

б пп Филістимляни.

в ГЕБР ударити по руках, або укласти улогу.

на срібло і золото, і немає ніякого кінця їхнім скарбам; їхня земля також повна кінями, і немає кінця їхнім колісницям.

8 Їхня земля також повна "ідолами; вони поклоняються творінню своїх власних рук, тому, що зробили їхні власні пальці.

9 І проста людина "не вклоняється, і велика людина не скоряється, отже, не прощай їй.

10 О ви, злочестиві, увійдіть у скелю і "сховайтеся у правохві, тому що страх перед Господом і славою Його величі охопить вас.

11 І буде так, що пихаті погляди людини будуть скорені, а гордовитість людей вклониться, і Господь єдиний буде піднесений в той день.

12 Тому що "день Бога Саваота скоро прийде для всіх народів, так, для кожного; так, для ^бгордовитого і для пихатого, і для кожного чванливого, і він буде понижений.

13 Так, і день Господа прийде для всіх кедрів Ливану, бо вони високі й піднесені; і для всіх дубів Башану;

14 І для всіх високих гір, і

для всіх пагорбів, і для всіх народів піднесених, і для кожного народу;

15 І для кожної високої вежі, і для кожної укріпленої стіни;

16 І для всіх кораблів на "морі, і для всіх кораблів з Таршішу, і для всіх приємних картин.

17 І пихатість людини приклониться, і гордовитість людей знизиться; і Господь єдиний буде піднесений в "той день.

18 А ідолів Він зовсім знищить.

19 І підуть вони до розщелин у скелях, і до печер у землі, бо страх перед Господом зійде на них, і слава Його величі охопить їх, коли Він постане, щоб страшенно стягти землю.

20 У той день людина відкине своїх ідолів з срібла, і своїх ідолів з золота, яких вона зробила собі, щоб поклонятися їм, до кротів і до кажанів;

21 Щоб піти до розщелин у скелях, і на вершини зубчастих скель, бо страх перед Господом зійде на них, і величі Його слави охопить їх, коли Він постане, щоб страшенно стягти землю.

22 Облиште ви "людину,

8а пп Ідолопоклонство.

9а тобто Богу; натомість вона поклоняється ідолам.

10а Ал. 12:14.

12а пп Друге пришествя Ісуса Христа.

б Мал. 4:1;

2 Неф. 23:11;

УЗ 64:24.

16а Грецька версія (Септуагінта) має одну фразу, якої немає в гебрійській версії, а гебрійська має одну фразу, якої немає в грецькій. Але 2 Неф. 12:16 містить обидві.

Пс. 48:8;

Єз. 27:25.

17а тобто день пришествя Господа у славі.

22а тобто Припинить залежати від смертної людини: у порівнянні з Богом вона має меншу силу. Мойс. 1:10.

чий подих у її ніздрях; бо за віщо її поважати?

РОЗДІЛ 13

Юдея і Єрусалим будуть покарані за свою неслухняність—Господь благає за Свій народ і судить його—Дочок Сіону проклинають і мучать за їхню любов до земних благ—Порівняйте: Ісая 3. Близько 559–545 рр. до Р.Х.

Ось бачите, Господь, Господь Саваот, забрав-таки від Єрусалима і від Юдеї підпору і посох, весь посох хліба і всю підпору води—

2 Могутню людину і людину війни, суддю і пророка, і мудреця, і старійшину;

3 П'ятдесятника, і шановну людину, і радника, і хитро мудрого ремісника, і велеречивого промовця.

4 І Я дам їм дітей, щоб були їм за князів, і малята будуть правити ними.

5 І люди будуть пригноблені один одним, і кожний своїм сусідом; дитина буде ставитися гордовито до старійшини, а простий до вельмишановного.

6 Коли людина схопить свого брата з дому свого батька, і скаже: Ти маєш одягу, будь нашим правителем, і не доз-

воляй цьому "руйнуванню статися під твоєю рукою—

7 Того дня він поклянеться, кажучи: Не буду я "цілителем; бо в моєму домі немає ні хліба, ні одяжі; не робіть мене правителем народу.

8 Бо Єрусалим "зруйнований, і Юдея ^бвпала через те, що їхні язика та їхні вчинки були проти Господа, щоб розсердити очі Його слави.

9 Вигляд їхнього обличчя свідчить проти них, і сповіщає, що гріх їхній точно такий, як у "Содома, і вони не можуть сховати його. Горе їхнім душам, бо вони вчинили зло собі!

10 Скажіть праведним, що з ними все "добре; бо вони споживатимуть плоди своїх діянь.

11 Горе злочестивим, бо вони загинуть; тому що відплата за вчинене їхніми руками впаде на них!

12 А Мій народ, діти—то їхні гнобителі, і жінки правлять ними. О народе Мій, ті, хто "веде тебе, примусили тебе схибити і зруйнували путі доріг твоїх.

13 Господь встає "благати і стоїть, щоб судити народ.

14 Господь судитиметься з старійшинами Свого народу і з "князями його; тому що ви ^бпоглинули "виноградники і

13 6a Ісая 3:6.

7a ГЕВР пов'язкою (на рану); тобто я не зможу вирішити ваші проблеми.

8a Єр. 9:10.

б Плач 1:3.

9a Бут. 19:1, 4–7, 24–25.
пп Гомосексуалізм.

10a Повтор. 12:28.

12a Ісая 9:16.

13a ГЕВР боротися.

Мих. 6:2; УЗ 45:3–5.

14a ГЕВР правителями, або провідниками.
б ГЕВР знищили, або спалили.

в Ісая 5:7.

‘награбоване у ^обідних у ваших домах.

15 Що ви думаєте собі? Ви розбили Мій народ вщент, і стерли лица бідних, каже Господь Бог Саваот.

16 Більше того, Господь каже: Через те, що дочки Сіону гордовиті, і ходять з витягнутими шиями і похитливими очима, ходять манірною ходою і ^адріботять ногами, і дзенькають ногами—

17 Ось тому Господь покарає коростою тім’я голови дочок Сіону, і ^аобнажить Господь їхні таємні частини.

18 Того дня Господь забере геть пишність їхніх брязкаючих прикрас, і ^ачільця, і ^бкруглі головні убори, як місяці;

19 Ланцюжки і браслети, і ^асерпанки;

20 Завої, і прикраси на ногах, і тасьми на голові, і пляшечки з пахощами, і сережки;

21 Персні і прикраси для носа;

22 ^аПереливчасте вбрання, і мантії, і накидки, і хрусткі гаманці;

23 ^аДзеркала, і витончену білизну, і шалі, і прозорі покривала.

24 І станеться так, що замість

солодких пахощів буде сморід; а замість пояса—^адірка; і замість гарно укладених зачісок—лисина; а замість ^бкорсажу—підпережуться волосяницею; ^атавро замість краси.

25 Твої чоловіки впадуть від меча, а твої могутні—на війні.

26 І ворота її будуть голосити і тужити; і вона буде спустошена, і сидітиме на землі.

РОЗДІЛ 14

Сіон і його дочки будуть спокутувані і очищені у день тисячолітній—Порівняйте: Ісаія 4. Близько 559–545 рр. до р.х.

І того дня сім жінок ухпляться за одного чоловіка, кажучи: Ми будемо їсти свій власний хліб, і зодягатимемо свою власну одержу; тільки дозволь нам називатися твоїм іменем, щоб відвести наш ^асором.

2 Того дня буде ^авіта Господа красивою і славетною; плід землі буде чудовим і гарним для тих, хто врятувався з Ізраїля.

3 І буде так, що ті, хто залишився в Сіоні і зостався в

14₂ тобто привласнені прибутки.
 д 2 Неф. 28:12–13.
 16_а тобто манірне ходіння коротким і швидким кроком.
 17_а гебр виставить напоказ; ідіома, що означає “осоромити їх”.
 18_а Можливо, сітка для волосся.

Авторитети не завжди погоджуються між собою щодо типу жіночих прикрас, які згадуються у віршах 18–23.
 б тобто прикраси у формі півмісяця.
 19_а гебр вуалі.
 22_а гебр блискуче вбрання.

23_а або прозоре вбрання.
 24_а гебр лахміття.
 б або мантія.
 в або випалене клеймо (мітка рабства).
 14 1_а тобто клеймо незаміжності й бездітності.
 2_а Ісаія 60:21; 2 Неф. 3:5; Кн. Як. 2:25.

Єрусалимі, будуть називатися священними, всі, хто записаний серед живих в Єрусалимі—

4 “Коли Господь ^бзміє геть бруд дочок Сіону, і вичистить кров Єрусалима з його середини духом правосуддя і духом ^агоріння.

5 І створить Господь над усяким житлом на горі Сіон, і над її зібранням, ^ахмару і дим удень і блиск вогню палаючого вночі; бо над усякою славою Сіону буде захист.

6 І буде скинія тінню від спеки вдень, і місцем ^апритулку, і захистом від бурі й від дощу.

РОЗДІЛ 15

Виноградник Господній (Ізраїль) стане спустошеним, а Його народ буде розсіяним—Горе зійде на них у їхньому відступництві і розсіянні—Господь підніме прапор і збере Ізраїль—Порівняйте: Ісая 5. Близько 559–545 рр. до Р.Х.

А потім Я заспіваю Моему найулюбленішому ^апісню Мого улюбленого про Його виноградник. Мій найулюбленіший має виноградник на дуже родючому пагорбі.

2 І Він обгородив його, і поз-

бирав звідти все каміння, і засадив його добірною виноградною ^алозою, і спорудив башту посередині його, а також зробив там давальний прес; і Він стежив, щоб той родив виноград, а він уродив дикий виноград.

3 А тепер, о жителі Єрусалима і люди з Юдеї, розсудіть, Я благаю вас, поміж Мною і Моїм виноградником.

4 Що ще можна було б збити в Моему виноградникові, але Я не зробив у ньому? Тож коли Я стежив, щоб він родив виноград, він уродив дикий виноград.

5 А зараз слухайте; Я розповім вам, що Я зроблю з Моїм виноградником—Я ^азніму огорожу звідтіля, і його з'їдять; і Я зламаю стіну, і він буде витоптаний вщент;

6 І Я спустошу його; і не буду ні підрізувати, ні обкопувати його; але виросте там ^аверес і колючки; Я також звелю хмарам, щоб не ^бдощували дощем на нього.

7 Бо ^авиноградник Господа Саваота це є дім Ізраїля, а люди Юдеї—то Його мила рослина; і Він шукав ^бправосуддя, але бачиш, гноблення; шукав праведності, але чуєш, плач.

8 Горе тим, хто приєднує

4а тобто Коли Господь очистить землю.

б пп Мити, Омитий, Омовіння.

в Мал. 3:2–3; 4:1.

5а Вих. 13:21.

6а Ісая 25:4; УЗ 115:6.

15 1а тобто пророк складає пісню або поетичну притчу про виноградник, показуючи милість Бога і нечутливість Ізраїля.

2а Єр. 2:21.

5а Пс. 80:13.

6а Ісая 7:23; 32:13.

б Єр. 3:3.

7а пп Виноградник Господній.

б або справедливості.

“дім до дому, доки вже немає місця, щоб ^брозмістити їх посередині землі!

9 У мої вуха сказав Господь Саваот: Насправді, багато домівок буде спустошено, і великі і прекрасні міста будуть без жодного жителя.

10 Так, десять акрів виноградника вродять один “бат, а з хомеру насіння вийде одна ефа.

11 Горе тим, хто встає рано вранці для того, щоб “знайти міцний напій, щоб продовжувалося це до ночі, і ^бвино розпалляє їх!

12 І арфа й віола, бубон і сопілка, і вино на їхніх бенкетах; але вони не “замислюються над справами Господа, а також не зважають на діяння рук Його.

13 Отже, Мій народ пішов у неволю, тому що не має “знання; і їхні вельмишановні люди голодують, а безліч їх висихає від спраги.

14 Тому пекло розширило себе, і відкрило свого рота без міри; і їхня слава, і їхня безліч, і їхня пишність, і той, хто втішається, зійдуть туди.

15 І простий чоловік принизиться, і могутній чоловік

упокориться, і очі пихатих поникнуть.

16 Але Господь Саваот возвеличиться у “правосудді, і Бог, Який є священним, буде освячений у праведності.

17 Тоді ягнята наситяться в їхній спосіб, а залишені місця після відгодованих чужі поїдять.

18 Горе тим, хто тягне беззаконня вірвочками “суєти, а гріх—^бначе мотузку возу;

19 Тим, хто каже: Хай Він “квапиться, прискорює Свою роботу, щоб ми ^бпобачили її; і хай намір Святого Ізраїля наблизиться і прийде, щоб ми могли пізнати це.

20 Горе тим, хто “називає зло добром, а добро—злом, хто ставить ^бтемряву за світло, а світло—за темряву, хто ставить гірке за солодке, а солодке—за гірке!

21 Горе тим, хто “мудрий у своїх власних очах, і розсудливий з власної точки зору!

22 Горе міцним вино пити, і сильним змішувати міцні напої;

23 Хто виправдовує злочестивого за винагороду і “відбирає праведність від праведного!

8а Мих. 2:1–2.

^б тобто залишити жити самотньо. Заможні землевласники захопили маленькі господарства бідняків.

10а Ез. 45:10–11.

11а Пр. 23:30–32.

^б пп Слово мудрості.

12а Пс. 28:5.

13а Ос. 4:6. пп Знання.

16а пп Ісус Христос— Суддя.

18а пп Марний, Марнота.

^б тобто вони прив'язані до своїх гріхів, наче тварини до свого яра.

19а Єр. 17:15.

^б тобто Вони не повірять у Месію, доки не побачать Його.

20а Морон. 7:14, 18; УЗ 64:16; 121:16.

^б 1 Іван 1:6.

21а Пр. 3:5–7; 2 Неф. 28:15.

23а тобто позбавляє його законних прав.

24 Отже, як “вогонь пожирає” стерню, і полум’я поглинає “полову, їхнє коріння зогние, а їхній цвіт здійметься наче пил; тому що вони відкинули закон Господа Саваота, і “зневажили слово Святого Ізраїля.

25 Тому “гнів Господа запалився проти Його народу, і простер Він руку Свою проти них, і покарав їх; і захиталися гори, і їхні трупи були розірвані посеред вулиць. При всьому цьому Його гнів ще не відвернутий, а Його рука все ще простерта.

26 І Він підніме “прапор до народів здалеку, і “свистітиме до них з краю землі; і ось, вони “прийдуть, поспішаючи хутко; серед них жодного не буде ні втомленого, ні шкандибаючого.

27 Ніхто з них не буде ні спати, ані дрімати; і не буде ні їхній пояс на стегнах розв’язаним, ані ремінець на взутті розірваним;

28 Чиї стріли будуть погострені, а всі їхні луки понатягвані, а копита їхніх коней будуть немов кремень, а їхні колеса—немов вихор, їхній рик—немов лев’ячий.

29 Вони ричатимуть, немов молоді “леви; саме так, вони

ричатимуть і ухоплять здобич, і віднесуть обачно, і ніхто не врятує.

30 І в той день вони ричатимуть на них, як море реве; а якщо вони подивляться на ту землю, ось, темрява й скорбота, і світло померкло в небесах з того.

РОЗДІЛ 16

Ісаї бачить Господа—Гріхи Ісаї прощені—Він покликаний проповідувати—Він пророкує відмовлення Юдеїв від учення Христа—Залишки повертаються—Порівняйте: Ісаї 6. Близько 559–545 рр. до Р.Х.

Того “року, коли помер цар Уззія, я також бачив Господа, Який сидів на троні, високому і піднесеному, і Його “шлейф заповнив храм.

2 Над ним стояли “серафими; кожний мав шестеро крил; двома він закривав своє обличчя, і двома він закривав свої ноги, а двома він літав.

3 І один кричав до другого, і казав: Святий, святий, святий є Господь Саваот; уся земля сповнена Його славою.

4 І захиталися “чопи дверей від голосу того, хто закричав, і дім сповнився димом.

24а Ов. 1:18; Мал. 4:1–2;
2 Неф. 20:17.

б Йоїл 2:5;

1 Неф. 22:15, 23;

2 Неф. 26:4, 6;

УЗ 64:23–24; 133:64.

в Лк. 3:17;

Мос. 7:29–31.

г 2 Сам. 12:7–9.

25а УЗ 63:32; Мойс. 6:27.

26а пп Прапор.

б або свистітиме;

Тобто подаватиме

сигнал для збирання. Ісаї 7:18;

2 Неф. 29:2.

в пп Ізраїль—

Збирання Ізраїля.

29а 3 Неф. 21:12–13.

16 1а тобто припл.

750 р. до Р.Х.

б тобто кайма або поділ його вбрання.

2а пп Херувими.

4а ГЕБР задржили основи порогів.

5 Тоді сказав я: Горе мені! Бо я “занапащений; тому що я людина нечистовуста; і я живу серед народу нечистовустого; бо мої очі бачили Царя, Господа Саваота.

6 Потім прилетів один із серафимів до мене, тримаючи в руці розжарену “вуглину, яку він узяв щипцями з жертovníка;

7 І він приклав її до моїх уст та й сказав: Ось це торкнулося твоїх уст; і твоє “беззаконня відібрано, і твій гріх спокотуваний.

8 Також я чув голос Господа, Який казав: Кого пошлю Я, і хто піде для Нас? Тоді я сказав: Ось я; пошли мене.

9 А він сказав: Иди і скажи народові цьому—Чуєте ви дійсно, але вони не розуміли; і бачите ви, але вони не сприймали.

10 Зроби серце цього народу грубим, і зроби їхні вуха тяжкими, і закрий їм очі—щоб вони не бачили своїми очима, і не “чули своїми вухами, і не розуміли своїм серцем, і не були наверненими і не були зціленими.

11 Тоді спитав я: Господи, як довго? А він відповів: Доки міста не будуть спустошені, без жодного жителя, а бу-

динки без жодної людини, і земля повністю занедбаною; 12 І Господь “віддалив людей, тому що буде велика самотність посеред землі.

13 Але все ж таки залишиться десята частина, і вони повернуться, і будуть поглинуті, як липа або дуб, чия суть залишається в них, коли вони скидають листя; отже, священне насіння буде їхньою “суттю.

РОЗДІЛ 17

Єфрем і Арам розпочинають війну проти Юдеї—Христос народиться від діви—Порівняйте: Ісаїя 7. Близько 559–545 рр. до Р.Х.

І сталося так у дні Ахаза, сина Йотама, сина Уззії, царя Юдеї, що Рецін, цар Араму, і Пеках, син Ремалії, цар Ізраїля, підійшли до Єрусалима, щоб воювати проти нього, але не змогли подолати його.

2 І було сповіщено дому Давида, і сказано: Арам є спільником “Єфрема. І його серце було схвильоване, і серце його народу, як дерева в лісі хвилює вітром.

3 Тоді мовив Господь до Ісаї: Йди вперед зараз, щоб

5а ГЕБР відсічений;
тобто він був приголомшений, усвідомивши свої гріхи та гріхи свого народу.

6а тобто символ очищення.

7а пп Відпущення

грівів.
10а Мт. 13:14–15.
12а 2 Цар. 17:18, 20.
13а тобто Як дерево, хоч його листя й розкидане, але життя і здатність давати насіння все ще залишається в

ньому.
17 2а тобто Весь північний Ізраїль було названо іменем Єфрема, головного північного коліна.

зустріти Ахаза, ти і “Шеар-Яшув, твій син, до кінця водоводу верхнього ставу на битому шляху до поля валяльника;

4 І скажи йому: Стережися і будь спокійним; не “бійся, не будь малодушним через оті два хвости тих димлячих головешок, через лютий гнів Реціна з Арамом, і сина Ремалії.

5 Тому що Арам, Єфрем і син Ремалії вступили у лиху змову проти тебе, кажучи:

6 Давайте підемо проти Юдеї і збуримо її, і давайте “проб’ємо бреш там для нас, і настановимо царя посеред неї, а саме, сина Тавеїла.

7 Так каже Господь Бог: Цього не станеться, і цього не буде.

8 Тому що голова Араму— Дамаск, а голова Дамаска— Рецін; і через шістдесят і п’ять років буде Єфрем розбитий, так що не стане більше народу.

9 А голова Єфрема то є Самарія, а голова Самарії— син Ремалії. Якщо ви не “повірите насправді, то не будете встановлені.

10 Більш того, Господь звернувся знову до Ахаза, кажучи:

11 Попроси собі “ознаку від Господа Бога твого; попроси

Його або в глибинах, або в висотах угорі.

12 Але Ахаз сказав: Я не буду просити і не буду я “спокушати Господа.

13 І Він сказав: Послухай-но ти, доме Давида; чи то не досить тобі стомлювати людей, так ти ще будеш стомлювати Мого Бога також?

14 Отже, Господь Сам дасть тобі ознаку— Тож знай, “діва зачне, і породить сина, і надасть Йому ім’я ⁶Еммануїл.

15 Масло і мед Він буде їсти, аби знати, як відмовлятися від зла і обирати добро.

16 Тому що до того, як “дитина навчиться відмовлятися від зла і обирати добро, земля, яку ти ненавидиш, буде полишена ⁶обома її царями.

17 Господь “нашле на тебе, і на твій народ, і на дім батька твого такі дні, які не наставляли від того дня, коли ⁶Єфрем відійшов від Юди, нашле царя Асирії.

18 І буде так того дня, що Господь “свисне мусі, що в найдальшій частині Єгипту, і бджолі, що на землі Асирії.

19 І вони прилетять, і посідають усі у спустошених долинах, і в ущелинах скель, і на всьому терновітті, і на всіх куцах.

20 Того самого дня Господь

3а ГЕБР залишок повернеться.
4а тобто Не тривожтеся через цей напад; у тих двох царів залишилося мало вогню.

6а ГЕБР розділиво її.
9а 2 Хр. 20:20.
11а пп Ознака.
12а тобто перевіряти, випробовувати, або доводити.
14а пп Діва, Дівич.
б ГЕБР З нами Бог.

пп Еммануїл.
16а 2 Неф. 18:4.
б 2 Цар. 15:30; 16:9.
17а 2 Хр. 28:19–21.
б 1 Цар. 12:16–19.
18а або засвище; тобто подасть сигнал, прикличе. Ісаї 5:26.

“поголить найнятою бритвою, тими, хто по тім боці ріки, ⁶царем Асирії, голову та волосся ніг; і вона також забере бороду.

21 І буде так того дня, чоловік ⁴годуватиме молоду корову і дві вівці;

22 І буде так, що через велику кількість молока, яке вони даватимуть, він їстиме масло; бо масло і мед буде їсти кожний, хто залишиться на цій землі.

23 І буде так того дня, що в кожному місці, де були тисячі виноградних лоз на тисячу ⁴срібних, будуть верес і терен.

24 З стрілами і з луками прийдуть люди туди, бо вся земля стане вересом і терном.

25 І на всі пагорби, що будуть копані мотикою, не прийдуть туди через страх вересу і терну; але вони будуть для вигону волів, і для витоптування ⁴дрібнішою худобою.

РОЗДІЛ 18

Христос буде каменем спотикання і скелею провини—Шукайте Господа, а не цвирінькаючих чародіїв—Звертайтеся до

закону і до свідчення за проводом—Порівняйте: Ісаї 8. Близько 559–545 рр. до Р.Х.

Крім того, слово Господа, сказане мені: Візьми собі великий свиток, і напиши людським пером, що стосується ⁴Магер-шалал-хаш-база.

2 І я взяв собі за вірних ⁴свідків, щоб записувати, Урію, священика, і Захарія, сина Єверехії.

3 І я увійшов до ⁴пророчиці; і вона зачала і породила сина. Тоді сказав Господь мені: Дай ім'я йому, Магер-шалал-хаш-баз.

4 Бо знай, ⁴дитина ще ⁶не вмітиме кликати «Батьку мій» і «Мамо моя», коли багатства Дамаска і ⁴здобич Самарії буде відібрано царем Асирії.

5 Господь також звернувся до мене знову, кажучи:

6 Оскільки цей народ відмовляється від вод ⁴Сілоамських, що тихо плинуть, і втішається ⁶Реціном і сином Ремалії;

7 Тому ось, Господь підніме на ⁴них води ріки, сильні і великі, а саме царя Асирії і всю його славу; і він заповнить усі свої русла, і вийде з усіх своїх берегів.

8 І він ⁴пройде по Юдеї; він

20а товто Землю буде спустошено іноземним загарбником.
б 2 Цар. 16:5–9.

21а товто Уціліє тільки невелика кількість тих, хто сам дбає про себе.

23а або срібних монет.
25а геєр вівцями або козлами.

18 1а товто знищення неминуче.

2а пп Свідок, Свідчення.

3а товто його дружини.

4а 2 Неф. 17:16.

б Ісаї 8:4.

в 2 Цар. 15:29.

6а пдс, Бут. 50:24.

б Ісаї 7:1.

7а товто спочатку на північний Ізраїль.

8а товто Асирія також проникне в Юдею.

залле і затопить, він аж до ший сягне; і розпростерті крила його заповнять широчінь землі Твоєї, о ^бЕммануїле.

9 ^аЄднайтеся, о ви, люди, і ви будете розбиті вщент; прикладіть вухо своє всі ви, з далеких країн; озбройтеся, і ви будете розбиті вщент; озбройтеся, і ви будете розбиті вщент.

10 Склічте раду разом, і вона зійде нанівець; слово кажіть, і воно не збудеться; ^атому що Бог з нами.

11 Тому що Господь звернувся до мене сильною рукою, і наставляв мене, аби я не ходив шляхами цього народу, кажучи:

12 Не кажи ^а«Змова» всім, кому цей народ каже «Змова»; не бійся також того, чого вони бояться, і не лякайся.

13 Освячуй Господа Саваота Самого, і нехай Він буде для тебе ^астрахом, і нехай Він буде для тебе жахом.

14 І Він буде ^асвятилищем; але Він буде ^бкаменем спотикання, і скелею провини для обох домів Ізраїля, паст-

кою і тенетами для жителів Єрусалима.

15 І багато з них будуть ^аспотикатися і падати, і будуть розбиті, і потраплять у пастку, і будуть піймані.

16 Прив'яжи свідчення, запечатай ^азакон серед Моїх учнів.

17 І я чекатиму Господа, Який ^аховає лице Своє від дома Якова, і я шукатиму Його.

18 Знай, я і діти, яких Господь дав мені, є для ^аознак і для чудес в Ізраїлі від Господа Саваота, Який живе на Горі Сіон.

19 І коли вони скажуть вам: Шукайте тих, хто знається з ^адухами, і ^бчародіїв, які цвірінькають і бубонять—хіба ^вне слід народові шукати свого Бога всіх живих, щоб почути ^гвід мертвих?

20 До закону і до свідчення; і якщо ^авони не говоритимуть згідно з цим словом, то через те, що в них немає світла.

21 І ^авони переживуть це в тяжкому і голодному стані; і станеться, що коли вони зголодніють, то терзатимуть

8б пп Еммануїл.

9а товто Сформуїте союзи.

10а товто Юдею (землю Еммануїла) буде збережено. Пс. 46:8.

12а товто Юдея не повинна покладатися на таємні змови з іншими заради безпеки.

13а товто Будь благоговійним і смиренним

перед Богом.

14а Єз. 11:15–21.

б 1 Пет. 2:4–8; Кн. Як. 4:14–15.

15а Мт. 21:42–44.

16а гевр учення, або доктрину. пп Євангелія.

17а Ісая 54:8.

18а товто імена Ісаї і його синів означають відповідно: “Єгова спасає”, “Він підганяє здобич” і “Залишок

повернеться.”

2 Неф. 17:3; 18:3.

19а Лев. 20:6.

б товто чаклунів, ворожок.

в 1 Сам. 28:6–20.

г або від імені.

20а товто медіумиспирити (також у віршах 21–22).

21а товто Ізраїль буде забрано у полон через те, що вони не прислухатимуться.

себе і проклинатимуть свого царя і свого Бога, і дивитимуться вгору.

22 І вони подивляться на землю і побачать горе і темряву, тьмяність муки, і будуть вони загнані в темряву.

РОЗДІЛ 19

Ісаїя говорить про Месію—Люди в темряві побачать велике світло—Для нас народжена дитина—Він буде Князем Миру і буде царювати на Давидовому престолі—Порівняйте: Ісаїя 9. Близько 559–545 рр. до р.х.

Однак тьмяність не буде такою, якою вона була в її занепокоєнні, коли спочатку Він легко стурбував “землю Завулона, і землю Нефталіма, а після того завдав ще тяжчого горя, пройшовши повз Червоне море над Йорданом до Галілеї багатьох народів.

2 Люди, які в “темряві ходять, побачили велике світло; вони, хто живе на землі в темноті смерті, на них те світло пролилося.

3 Ти примножив народ, і “збільшив радість—вони радіють перед Тобою радістю врожаю, і як люди радіють, коли ділять здобич.

4 Бо Ти зламав ярмо його тягара, і підпору його рамена, палицю його гнобителя.

5 Бо кожна битва воїна супроводжується гучним збентеженням, і одежею, заплямованою кров’ю; але ця буде з пожежею і паливом вогню.

6 Бо для нас “Дитя народжене, для нас Син даний; і ^бвлада буде на рамені Його; і буде названо Його ім’ям: Чудовий, Порадник, “Могутній Бог, “Вічний Батько, Князь ^оМиру.

7 Збільшенню “влади і миру ^бне буде кінця на престолі Давида, і в царстві його, і щоб поставити його з правосуддям і справедливістю відтепер і аж навіки. Старанністю Господа Саваота здійсниться це.

8 Господь послав Своє слово до Якова, і воно зійшло на “Ізраїль.

9 І всі люди знатимуть, а саме, Єфрем і жителі Самарії, які кажуть з гордістю і впевненістю в серці:

10 Цегли попадали, але ми збудуємо з тесаного каменю; сикомори позрубувано, але ми замінимо їх кедрами.

11 Отже, Господь нашле противників “Реціна проти нього, і об’єднає його ворогів;

12 Сиріян попереду, а филистимлян позаду; і вони “по-

19 1а Мт. 4:12–16.

2а “Тьмяність” і “темрява”—це відступництво і полон; а “велике світло”—це Христос.

3а Ісаїя 9:2.

6а Ісаїя 7:14;

Лк. 2:11.

б Мт. 28:18.

в Тит 2:13–14.

г Ал. 11:38–39, 44.

д Іван 14:27.

7а пп Уряд.

б Дан. 2:44.

8а тобто Пророчє послання, що йде

далі (вірші 8–21), було попередженням десятком північним колінам, які називалися Ізраїль.

11а 2 Цар. 16:5–9.

12а 2 Цар. 17:6, 18.

глинати муть Ізраїль відкритим ротом. При всьому цьому Його ^бгнів ще не відвернутий, а Його рука все ще простерта.

13 Але люди не “звертаються до Того, Хто карає їх, і не шукають вони Господа Саваота.

14 Тому Господь відсіче від Ізраїля голову й хвіст, пальмову віту й тростину в один день.

15 Старійший—він є та голова; а пророк, який навчає неправди, то є хвіст.

16 Бо провідники цього народу примушують їх грішити; і ті, хто ними проваджені, загинуть.

17 Тому Господь не буде мати радості в їхніх юнаках, а також не буде мати ^амилості до їхніх безбатченків і вдів; бо кожний з них є лицемір і злочинець, і кожні уста говорять ^бдурниці. При всьому цьому Його гнів ще не відвернутий, а Його ^арука все ще простерта.

18 Бо злочестивість горить, як вогонь; вона поглинатиме верес і тернину, і запалає по гущавинах лісів, і вони здіймуться вгору, як піднімається дим.

19 Від гніву Господа Саваота земля потемніє, і люди будуть як паливо для вогню; і “жоден не пощадить брата свого.

20 І хапатиме він правую

рукою і буде голодним; і “їстиме він лівою рукою і вони не наситяться; кожна людина буде їсти плоть рамена свого—

21 “Манасія—^бЄфрема; і Єфрем—Манасію; вони разом будуть проти ^аЮди. При всьому цьому Його гнів ще не відвернутий, а Його рука все ще простерта.

РОЗДІЛ 20

Руйнування Асирії як руйнування злочестивих при Другому Пришестві—Небагато людей залишиться після того, як Господь прийде знову—Решта Якова повернеться одного дня—Порівняйте: Ісаїя 10. Близько 559–545 рр. до Р.Х.

Горє тим, хто постановляє несправедливі постанови, і хто записує гіркоту, яку вони приписали;

2 Щоб усунути нужденних від ^аправосуддя, і щоб відняти право від бідних з Мого народу, щоб ^будови могли стати їхньою здобиччю, і щоб вони могли грабувати безбатченків!

3 І що ви будете робити в день відвідування і спустошення, яке прийде здалеку,—до кого ви втечете за допомогою, і де ви залишите славу свою?

12б Ісаїя 5:25; 10:4.

13а Ам. 4:6–12.

17а пп Милостивий, Милість.

б 2 Неф. 9:28–29.

в Кн. Як. 5:47; 6:4.

19а Мих. 7:2–6.

20а Повтор. 28:53–57.

21а пп Манасія.

б пп Єфрем.

в пп Юда.

20 2а АБО Справедливості.

б пп Вдова.

4 Без Мене вони плазувати-муть поміж полоненими, і вони попадають між убитими. При всьому цьому Його гнів ще не відвернутий, і Його рука все ще простерта.

5 О асирійцю, жезле Мого гніву, і палиця в їхній руці— то є ^аїхнє обурення.

6 Я пошлю його ^апроти лицемірного народу, і проти людей гніву Мого Я дам йому наказ награбувати добра, і взяти здобич, і розтоптати їх, як багно вулиць.

7 Але не так він собі розуміє, і не так його серце мислить; бо в серці його— знищити і згубити чимало народів.

8 Бо він каже: Хіба мої князі всі разом не царі?

9 Хіба Кално не таке, як Кархеміш? Хіба Хамат не такий, як Арпад? Хіба Самарія не така, як Дамаск?

10 Через те, що ^амоя рука заснувала царства ідолів і їхні вирізьблені зображення перевищують таких самих в Єрусалимі і в Самарії;

11 То хіба не зроблю я так само для Єрусалима і його ідолів, як я зробив для Самарії та її ідолів?

12 Отже, станеться, що коли Господь звершить усю Свою роботу на горі Сіон і в Єрусалимі, я покараю ^аплід са-

мовпевненого серця царя ^бАсирії, і славу його пихатих поглядів.

13 Бо ^авін каже: Силою руки своєї і мудрістю своєю я зробив це; бо я розважливий; і я відсунув границі народів, і я пограбував їхні скарби, і я перемиг жителів як доблесний чоловік;

14 І рука моя досягла, наче гнізда, багатства народу; і як хтось збирає яйця, що покинуті, зібрав я всю землю; і не було нікого, хто б поворушив крилом, або відкрив рота, або зацвірінкав.

15 ^аЧи буде ^бсокира вихвалитися перед тим, хто рубає нею? Чи буде пила звеличувати себе перед тим, хто розмахує нею? Ніби жезл розмахується перед тими, хто підіймає його, або ніби посох підніме сам себе, наче він не є просто деревина!

16 Ось чому Господь, Господь Саваот, пошле виснаженість на ситих його; і під ^айого славою Він розведе полум'я, наче полум'я пожежі.

17 І світло Ізраїля буде пожежею, а його Святий— полум'ям, і буде горіти, і поглине його тернину і його верес в один день;

18 І винищить славу лісу його, і плідного саду його,

5а Ісаїя 10:5.

6а товто проти Ізраїля.

10а товто рука царя Асирії (вірші 10–11).

12а товто гордівліві вихваляння.

б Соф. 2:13.

13а товто цар Асирії (вірші 13–14).

15а Усі метафори в цьому вірші ставлять те саме запитання: Чи може людина (напр., асирійський цар)

процвітати, йдучи всупереч Богу?

б товто пророк порівнює царя із знаряддям.

16а товто царя Асирії (також вірші 17–19).

“душу і тіло; і будуть вони, як тоді, коли прапорonoсець неприємний.

19 А “решта дерев його лісу буде нечисленна, що й дитина зможе перелічити їх.

20 І станеться “того дня, що решта Ізраїля, і ті з ^бдому Якова, хто врятувався, не будуть більше ^сспиратися на того, хто б’є їх, а спиратимуться на Господа, Святого Ізраїля, насправді.

21 “Решта повернеться, так, саме решта Якова, до могутнього Бога.

22 Бо хоч твоїх людей, Ізраїле, як піску морського, все ж тільки решта з них повернеться; “винищення призначене ^брозіллється в праведності.

23 Бо Господь Бог Саваот “учинить це винищення, дійсно призначене по всій землі.

24 Тому так каже Господь Бог Саваот: О народе Мій, який живе в Сіоні, не бійся Асирійця; він буде бити тебе посохом, і підніме свою палицю проти тебе, “так, як у Єгипті.

25 Бо ще зовсім трохи, і вга-

мується обурення, і гнів Мій буде на їхнє знищення.

26 І Господь Саваот збудить бича для нього, як на знищення “Мідіяна при скелі Орев; і як посох Його був над морем, так Він здійме його, як у Єгипті.

27 І станеться того дня, що його “тягар буде знятий з твоїх рамен, а його ярмо—з твоєї шиї, і ярмо буде знищене через ^бпомазання.

28 “Він приходить до Айята, він переходить до Мігрону; біля Міхмашу він склав свої вози.

29 Вони перейшли прохід; вони зупинилися на ночівлю біля Геви; Рамат злякалася; Гів’а Саулова втекла.

30 Здійми свій голос, о дочко Галліма; нехай почує це Лайш, о бідний Анатоте.

31 Мадмена розбіглася; жителі Гевіму збираються, щоб тікати.

32 А ще залишиться він у Нові того дня; він потрясе рукою проти гори дочки Сіону, пагорба Єрусалима.

33 Ось Господь, Господь Саваот відрубає гілки з жахом; і ті, хто “високі поставою,

18a товто Асирія
зникне повністю.

19a товто залишки
війська Асирії.

20a товто в останні дні.
^б Ам. 9:8–9.

^в товто залежати
від того.

21a Ісая 11:11–12.

22a УЗ 63:34.

пп Світ—Кінець
світу.

^б товто Навіть коли
приходить
покарання, милість
є доступною.

23a товто викличе
проголошене
знищення.

24a товто як єгиптяни
робили в попередні
часи.

26a Бут. 25:1–2;
Суд. 7:25.

27a Ісая 14:25.

^б пп Помазаник.

28a товто Прослідковується просування асирійського війська до Єрусалима; потім (вірші 33–34) образно описано Господні дії проти них.

33a Гел. 4:12–13.

будуть відрізані; а пихаті будуть принижені.

34 І Він зрубає гущавину лісів залізом, і Ливан паде від Могутнього.

РОЗДІЛ 21

Стебло Ессея (Христос) судитиме в праведності—Знання Бога покриє землею під час Тисячоліття—Господь підніме прапор і збере Ізраїль—Порівняйте: Ісая 11. Близько 559–545 рр. до р.х.

І проросте ^апагін із ^бстебла ^вЕссея, і віта виросте з кореня його.

2 І ^аДух Господа зійде на Нього, дух мудрості і розуміння, дух поради і могутності, дух знання і страху перед Господом;

3 І дасть Йому швидко розуміти в страхові перед Господом; і Він не буде ^асудити за тим, що бачать Його очі, і не буде докоряти за те, що чують Його вуха.

4 Але з ^аправедністю буде Він судити бідних, і ^бдокоряти з справедливістю ^впокірним землі; і Він покарає землю жезлом уст Своїх, і диханням губ Своїх смерть заподіє злочестивому.

5 І праведність буде поясом стегон Його, і вірність поясом ^астану Його.

6 І вовк буде мешкати з ягням, і леопард лежатиме з козеням, і теля, і молодий лев, і відгодована тварина їстимуть разом; і мале дитя водитиме їх.

7 І корова, і ведмідь будуть пастися; їхні діти лежатимуть разом; і лев буде їсти соломую, немов віл.

8 І немовлятко буде бавитися над норою ^ааспіда, а відлучена від грудей дитина покладе свою руку на кубло ^бгадюки.

9 Вони ^ане вчинять лихого і не руйнуватимуть на всій Моїй святій горі; бо земля сповниться ^бзнанням Господа, як води покривають море.

10 І ^атого дня буде ^бкорінь Ессея, Який стане за прапор для народу; до Нього ^вІновірці будуть прагнути; і місце спочинку Його буде славетним.

11 І станеться того дня, що Господь простягне Свою руку знову ^авдруге, щоб відновити решту Свого народу, яка залишиться, з Асирії, і з Єгипту, і з Патросу, і з Етіо-

21 1а УЗ 113:3–4.

б УЗ 113:1–2.

в Ессеї був батьком Давида; дається послання на царський родовід Давида, в якому з часом народиться Ісус. Мих. 5:1; Євр. 7:14. пп Ессеї.

2а Ісая 61:1–3.

3а Іван 7:24.

4а Пс. 72:2–4; Мос. 29:12.

б ГЕВ вирішувати. в пп Лагідний, Лагідність.

5а або талії.

8а маленька отруйна змія, поширена в Єгипті.

б інша отруйна змія.

9а Ісая 2:4.

пп Тисячоліття.

б УЗ 101:32–33; 130:9.

10а тобто в останні дні. ДС—Іст. 1:40.

б Рим. 15:12;

УЗ 113:5–6.

в УЗ 45:9–10.

11а 2 Неф. 6:14; 25:17; 29:1.

пії, і з Еламу, і з Шін'ару, і з Хамату, і з островів у морі.

12 І Він підійме прапор для народів, і з'єднає вигнанців Ізраїля, і збере разом розсіяних з Юдеї з чотирьох кінців землі.

13 Заздрість Єфрема також відійде, і противники Юдеї будуть відсічені; Єфрем не буде заздрити Юді, а Юда не буде гнобити Єфрема.

14 Але вони злетять на плечах филистимлян на захід; вони пограбують тих, хто на сході, разом; вони накладуть руку свою на Едома і Моава; і діти Аммона слухатимуться їх.

15 І Господь вщент зруйнує затоку Єгипетського моря; і Своїм могутнім вітром Він потрясе рукою Своєю над річкою, і розіб'є її на сім потоків, і дозволить людям переходити в сухому взутті.

16 І там буде широка дорога для решти Його народу, який залишиться, з Асирії, як це було для Ізраїля в день, коли він виходив з землі Єгипту.

РОЗДІЛ 22

У день Тисячоліття всі люди прославлятимуть Господа—Він буде жити серед них—Порівняйте: Ісаї 12. Близько 559–545 рр. до Р.Х.

І в той день ти скажеш: О Господи, я хвалю Тебе; хоч Ти й гнівався на мене, Твій гнів відійшов, і Ти втішив мене.

2 Ось, Бог є спасіння моє; я довіряться і не буду боятися; бо Господь Єгова—то моя сила і моя пісня; Він також став спасінням моїм.

3 Тому з радістю ти черпатимеш воду з криниць спасіння.

4 І в той день ви скажете: Прославляйте Господа, звертайтеся до імені Його, сповіщайте про діяння Його серед людей, нагадайте, що Його ім'я піднесене.

5 Співайте Господеві; бо Він учинив чудове; це відомо по всій землі.

6 Кричи і волай, ти, жителю Сіону; бо величний є Святий Ізраїля серед тебе.

12а пп Прапор.
б З Неф. 15:15; 16:1–4.
в Неем. 1:9;
1 Неф. 22:10–12;
УЗ 45:24–25.
пп Ізраїль—
Збирання Ізраїля.

13а Єр. 3:18.
б Коліна, очолювані
Юдою і Єфремом
були історичними
супротивниками
(після подій,

описаних у
1 Цар. 12:16–20). В
останні дні ця
ворожнеча буде
подолана.
Єз. 37:16–22.
пп Заздрити,
Заздрість.
в пп Юда.

14а товто нападуть
на західні схили,
які були
филистимською

територією.
15а Зах. 10:11.
16а Ісаї 35:8;
УЗ 133:27.
22 2а Мос. 4:6;
Гел. 12:1.
3а пп Жива Вода.
4а пп Вдячні,
Дякування, Подяка.
5а УЗ 136:28.
6а Ісаї 54:1;
Соф. 3:14.

РОЗДІЛ 23

Руйнування Вавилону як руйнування при Другому Пришестві — Це буде день гніву і помсти — Вавилон (світ) паде назавжди — Порівняйте: Ісаї 13. Близько 559–545 рр. до Р.Х.

“Тягар ⁶Вавилону, який Ісаї, син Амоса, бачив.

2 Підніміть ^астяг над високою горою, піднесіть голос до них, ^бпотрясіть рукою, щоб могли вони увійти у браму знати.

3 Я звелів Моїм ^апосвяченим, Я також покликав могутніх Моїх, бо Мій гнів не на тих, хто втішається у Моїй високості.

4 Галас багатьох у горах, як галас великого народу, збуджений галас ^ацарств народів, ^бзібраних разом, Господь Саваот збирає військо бойове.

5 Вони йдуть з далекої країни, з кінця небес, так, Господь і зброя обурення Його, щоб зруйнувати всю землю.

6 Голосіть ви, бо день Господа вже близько; він прийде як руйнування від Всемогутнього.

7 Тому-то всі руки ослаб-

нуть, серце кожної людини розтане;

8 І вони злякаються; муки і скорботи обіймуть їх; вони здивуються один одному; їхні обличчя будуть, немов полум'я.

9 Знайте, день Господа приходить, жорстокий від гніву і лютої злості, щоб зробити землю спустошеною; і Він ^азнищить грішників геть з неї.

10 Бо зірки на небі і сузір'я там не даватимуть свого світла; ^асонце потемніє на його шляху вперед, і місяць не сяятиме світлом своїм.

11 І Я ^апокараю світ за зло, а злочестивих за їхні беззаконня; Я примушу гордовитість ^бпихатих зникнути, і зупиню зухвальство жадливих.

12 Я зроблю ^алюдину дорожчою від чистого золота; а саме, людина буде дорожча від золотого клину Офіра.

13 Тому Я захитаю небеса, і земля ^азрушить зі свого місця, у гніві Господа Саваота, і в день Його лютого гніву.

14 І це буде, як ^апереслідувана сарна, і як вівця, яку жодна людина не пильнує; і кожна людина повернеться до свого

23 1а тобто послання про засудження.
б Історичне знищення злочестивого Вавилону, пророковане в Іс. 13 і 14, вжито як прообраз повного знищення всього злочестивого світу.

УЗ 133:5, 7, 14.
пп Вавилон.
2а або прапор.
пп Прапор.
б тобто помахати рукою, дати сигнал.
3а тобто святим.
4а Зах. 14:2–3.
б Зах. 12:3.
9а пп Земля—
Очищення землі.

10а пп Світ—Кінець світу.
11а Мал. 4:1.
б УЗ 64:24.
12а Ісаї 4:1–4.
13а пп Земля—
Кінцевий стан землі.
14а або олень, на якого полюють.

власного народу, і кожний втече на свою власну землю.

15 Кожний, хто є гордовитим, буде заколотий; так, і кожний, хто приєднається до злочестивих, паде від меча.

16 Їхні діти також будуть розбиті вщент на їхніх очах; їхні доми пограбовані, а їхні жінки згвалтовані.

17 Знайте, Я збуджу Мідян проти них, які не дбають про срібло чи золото, і не втішаються ним.

18 Їхні луки також розшматують юнаків на шматки; і не буде в них жалю над плодом утроби; їхні очі не помилюють дітей.

19 І Вавилон, слава царств, "краса Халдейської величності, стане таким, як тоді, коли Бог повалив ⁶Содом та Гоморру.

20 Він ніколи не буде "заселений, і також не буде замешканий із покоління в покоління: ні Араби не поставлять намету там; ні пастухи не зроблять свою кошару там.

21 Але "дикі звірі пустелі лежатимуть там; і їхні доми сповняться скорботними створіннями; і сови будуть жити там, і ⁶сатири танцюватимуть там.

22 І дикі звірі островів завиють у своїх спустошених

"домах, і ⁶дракони у своїх приемних палацах; і його час скоро прийде, і його день не подовжиться. Бо Я зруйную його швидко; так, бо Я буду милосердним до Мого народу, але злочестиві загинуть.

РОЗДІЛ 24

Ізраїль буде зібраний і втішиться у тисячолітньому відпочинку— Люцифера було вигнано з неbes за бунт— Ізраїль візьме верх над Вавилоном (світом)— Порівняйте: Ісая 14. Близько 559–545 рр. до Р.Х.

Бо Господь змилюється над Яковом, і ще "вибере Ізраїль, і поселить їх на їхній власній землі; і ⁶чужинці з'єднаються з ними, і вони припадуть до дому Якова.

2 І "люди візьмуть їх і приведуть їх на їхнє місце; так, з далеких кінців землі; і вони повернуться на свої ⁶землі обіцяні. І дім Ізраїля буде володіти ними, і земля Господа буде для ⁶слуг і служниць; і вони візьмуть у полон тих, у кого вони були у полоні; і вони запанують над своїми гнобителями.

3 І станеться в той день, що Господь дасть тобі "відпочинок від твого смутку, і від твого страху, і від тяжкої

19а товто марнота.

б Бут. 19:24–25;

Повтор. 29:23;

2 Неф. 13:9.

20а Єр. 50:3, 39–40.

21а Ісая 34:14–15.

б ГЕБР козли, або

демони.

22а ГЕБР палацах.

б ГЕБР (можливо)

шакали або дикі

собаки.

24 1а Зах. 1:17.

б Ісая 60:3–5, 10.

2а товто Інші народи допоможуть

Ізраїлю.

б пп Обіцяна земля.

в Ісая 60:14.

3а Єр. 1:13;

УЗ 84:24.

залежності, в якій ти мусив служити.

4 І станеться в той день, що ти піднімеш це прислів'я проти царя "Вавилон і скажеш: Як гнобитель минувся, золоте місто минулося!

5 Господь зламав палицю злочестивих, скіпетри правителів.

6 Він, хто карав людей у гніві постійним ударом, він, хто правив народами в гніві, переслідується, і жоден не перешкоджає.

7 Уся земля спочиває, і заспокоєна; вони зриваються у "спів.

8 Так, "ялини втішаються тобою, а також кедри Ливану, кажучи: Відколи ти ^бскинутий, жоден ^брубач не приходить проти нас.

9 "Пекло здолу порушене для тебе, щоб зустріти тебе, коли ти прийдеш; воно збудило ^бмертвих для тебе, а саме всіх головних на землі; воно підняло з їхніх тронів усіх царів народів.

10 Усі вони говоритимуть і скажуть тобі: Чи став ти також слабким, як ми? Чи став ти таким, як ми?

11 Твою пишність скинуто в

могилу; звука твоїх арф не чути; червою вистелено під тобою, і черв'яки покривають тебе.

12 "Як упав ти з небес, о ^бЛюцифере, сину ранку! Ти, який виснажував народи, сам зрубаний до землі!

13 Бо ти сказав у серці своїм: "Я зйду на небеса, піднесу мій престол над зірками Бога; я також сидітиму на горі зібрань, на кінцях ^бпівночі;

14 Я підіймуся над висотами хмар; я буду як Всевишній.

15 Але будеш ти скинутий до пекла, до глибин "прірви.

16 Вони, хто бачить тебе, дивитимуться "пильно на тебе, і приглядатимуться до тебе, і скажуть: Чи це той чоловік, який примусив землю тремтіти, який хитав царства?

17 І обернув світ на пустиню, і зруйнував там міста, і не відкрив дім своїх полонених?

18 Усі царі народів, так, усі вони, лежать у славі, кожний з них—у "своєму власному домі.

19 Але ти викинутий із своєї могили, як "мерзотна віта, і залишки тих, кого вбито, проколото мечем, хто схо-

4а пп Вавилон.

7а Ісая 55:12.

8а ГЕБР кипарис.

б тобто у смерті.

в ГЕБР дроворуб не пішов проти нас.

9а пп Пекло.

б тобто безтілесних духів.

12а УЗ 76:26.

б ГЕБР ранкова зоря, син світанку.

Правителя злочестивого світу (Вавилону) названо тут Люцифером, правителем усієї злочестивості. пп Диявол; Люцифер.

13а Мойс. 4:1–4.

б тобто місце, де живуть боги, згідно з віруванням вавилонян. Пс. 48:3.

15а 1 Неф. 14:3.

16а ГЕБР дивляться скоса на тебе і розмірковують про тебе.

18а тобто його родинна гробниця.

19а тобто віта відторгнута, підрізана й відкинута.

дить до ^бкаменів прірви; як труп, потоптаний під ногами.

20 Ти не приєднаєшся до них у похованні, тому що ти зруйнував свою землю і повбивав свій народ; ^асім'я ^бзлочинців ніколи не буде славетним.

21 Готуйте кровопролиття його дітям за ^абеззаконня їхніх батьків, щоб вони не піднялися, і не заволоділи землею, і не наповнили лице світу містами.

22 Бо Я повстану проти них, каже Господь Саваот, і відсічу від Вавилона ^аім'я, і залишки, і сина, і ^бнебожа, каже Господь.

23 Я також зроблю його ^аволодінням бугая і ставками з водою; і Я позамітаю його мітлою руйнування, каже Господь Саваот.

24 Господь Саваот поклявся, кажучи: Справді, як Я мислив Собі, так і станеться; і як Я призначав, так і встановиться—

25 Що Я приведу ^аАсирійця на Мою землю, і на ^бМоїх горах розтопчу його під ногами; тоді його ^аярмо спаде з них, а його тягар спаде з їхніх рамен.

26 Це є призначення, яке

призначається всій землі; і це рука, яка простерта над ^аусіма народами.

27 Бо Господь Саваот призначив, і хто скасує? І Його рука простерта, і хто її відверне?

28 Того ^ароку, коли цар ^бАхаз помер, був цей тягар.

29 Не втішайся ти, вся земле филистимська, тому що жезл його, який карав тебе, зламаний; бо із зміїного кореня вийде гадюка, і плодом його буде огнистий летючий змій.

30 І першонароджені бідних нагодуються, а нужденні лежатимуть у безпеці; і Я згублю твій корінь голодомором, а він уб'є твої залишки.

31 Вий, о брамо; кричи, о місто; ти, вся земле филистимська, розпорошишся; бо прийде з півночі дим, і ніхто не піде нарізно в його призначені часи.

32 Що ж тоді відповідатимуть посланцям народів? Що Господь заснував ^аСіон, і ^ббідні з народу Його ^апокладатимуться на це.

РОЗДІЛ 25

Нефіій прославляє простоту—

19^б товто до самого дна.

20^а Пс. 21:11–12; 37:28.

^б пп Злочестивість, Злочестиві.

21^а Вих. 20:5.

22^а Пр. 10:7.

^б Йов 18:19.

23^а Ісая 34:11–15.

25^а Йдеться про напад Асирії та її падіння в Юдеї у 701 р. до

р.х. (вірші 24–27).

2 Цар. 19:32–37;

Ісая 37:33–38.

^б товто гори Юдеї та Ізраїля.

^в Ісая 10:27.

26^а товто з часом саме так буде повалено всі народи світу.

28^а товто Прибл. у 720 р. до Р. Х. цей тягар

або послання про засудження було пророковано про филистимлян, у той час як Юдея буде в безпеці.

^б 2 Цар. 16:20.

32^а пп Сіон.

^б Соф. 3:12.

^в або шукати притулку.

Пророцтва Ісаї стануть зрозумілими в останні дні—Юдеї повернуться з Вавилону, розіпнуть Месію і будуть розсіяні і покарані—Вони будуть відновлені, коли повірять у Месію—Він прийде вперше через шістсот років після того, як Легій пішов з Єрусалима—Нефійці дотримуються закону Мойсея і вірять у Христа, Який є Святим Ізраїля. Близько 559–545 рр. до р.х.

ТЕПЕР я, Нефій, скажу дещо про ті слова, які я написав, які були сказані устами Ісаї. Бо знайте, Ісая сказав багато чого, що “важко багатьом з моїх людей зрозуміти; бо вони не знають, у який спосіб пророкували серед Юдеїв.

2 Тому що я, Нефій, не навчав їх багато чому про звичаї Юдеїв; бо їхні “діяння були діяннями темряви, а їхні вчинки—вчинками мерзоти.

3 Отже, я пишу для мого народу, для всіх тих, хто отримає потім те, що я написав, аби вони могли знати вироки Бога, що вони сходять на всі народи, згідно з словом, яке Він промовив.

4 Отже, прислухайтесь, о люди мої, які з дому Ізраїля, і прихиліть вухо до моїх слів; бо хоч слова Ісаї не прості для вас, проте вони прості для всіх тих, хто сповнений “духом ^бпророцтва. Але я

даю вам пророцтво, згідно з духом, який є в мені; отже, я буду пророкувати з “простотою, яка була зі мною з того часу, як я вийшов з Єрусалима з моїм батьком; бо ось, моя душа втішається простотою для моїх людей, щоб вони могли пізнавати.

5 Так, і моя душа втішається словами “Ісаї, бо я вийшов з Єрусалима, і мої очі бачили діла ^бЮдеїв, і я знаю, що Юдеї розуміють слова пророків, і нема такого іншого народу, який розуміє те, що було сказано до Юдеїв так, як вони, якщо тільки їх не навчено у спосіб Юдеїв.

6 Але бачите, я, Нефій, не навчав своїх дітей у спосіб Юдеїв; але ось, я сам жив у Єрусалимі, отже я знаю про навколишні краї; і я пояснював моїм дітям про покарання Бога, які “сталися серед Юдеїв, моїм дітям про все те, що Ісая говорив, і я не пишу того.

7 Але ось, я продовжую своє власне пророцтво, згідно з своєю “простотою; в якій, я знаю, жодна людина не зможе помилитися; проте у дні, коли пророцтва Ісаї виповняться, люди будуть знати напевно, в ті часи, коли вони стануться.

8 Отже, вони “цінні для дітей людських, а до тих, хто при-

25 1а 2 Неф. 25:5–6.
2а 2 Цар. 17:13–20.
4а пп Святий Дух.
б пп Пророцтво,
Пророкувати.
в 2 Неф. 31:3; 33:5–6;

Кн. Як. 4:13.
5а 1 Неф. 19:23;
3 Неф. 23:1.
б пп Юдеї.
6а 2 Неф. 6:8;
Гел. 8:20–21.

7а 2 Неф. 32:7;
Ал. 13:23.
8а пп Писання—
Цінність Писань.

пускає, що ні, до тих я звернуся особливо, і обмежую мої слова до моїх ⁶власних людей; бо я знаю, що вони будуть великої цінності для них в ⁶останні дні; бо в ті дні вони зрозуміють їх; отже, для їхнього блага я написав їх.

9 І як одне покоління було ⁶знищено серед Юдеїв через беззаконня, так само і їх було знищено від покоління до покоління за їхні беззаконня; і ніколи нікого з них не було знищено, окрім як це було ⁶провіщено їм пророками Господа.

10 Отже, їм було сказано про знищення, яке має прийти на них, одразу після того, як мій батько залишив Єрусалим; проте вони закам'яніли своїми серцями; і згідно з моїм пророцтвом вони були ⁶знищені, за винятком тих, кого ⁶взяли у полон до Вавилону.

11 А тепер я кажу це через той дух, який є в мені. І не дивлячись на те, що їх було поневолено, вони повернуться знову, і заволодіють землею Єрусалима; отже, вони будуть знову ⁶відновлені для землі їхнього успадкування.

12 Але, знайте, у них будуть війни, і чутки про війни; і

коли прийде день, що ⁶Єдинороджений від Батька, так, саме Батько небес і землі, явить Себе їм у плоті, знайте, вони зречуться Його, через свої беззаконня, і закам'янілість їхніх сердець, і твердість їхніх ший.

13 Знайте, вони ⁶розіпнуть Його; і після того, як Він лежатиме у ⁶гробниці протягом ⁶трьох днів, Він ⁶встане з мертвих, з спасінням на крилах Своїх; і всі ті, хто повірить в ім'я Його, будуть спасенні в царстві Бога. Отже, моя душа втішається пророцтвом про Нього, бо я ⁶бачив Його день, і моє серце звеличує Його святе ім'я.

14 І знайте, станеться, що після того, як ⁶Месія встане з мертвих і явить Себе Своему народові, всім тим, хто повірить у Його ім'я, знайте, Єрусалим буде ⁶зруйнований знову; бо горе тим, хто бореться проти Бога і людей Його церкви.

15 Отже, ⁶Юдеї будуть ⁶розсіяні серед усіх народів; так, і також ⁶Вавилон буде зруйновано; тож Юдеї будуть розсіяні іншими народами.

16 І після того, як вони будуть розсіяні, і Господь Бог

8б Ен. 1:13–16;
Морм. 5:12–15;
УЗ 3:16–20.
в пп Останні дні.
9а Єр. 39:4–10;
Мт. 23:37–38.
б Ам. 3:7; 1 Неф. 1:13.
10а 1 Неф. 7:13;
2 Неф. 6:8; Ом. 1:15;
Гел. 8:20–21.

б 2 Цар. 24:14;
Єр. 52:3–16.
11а Ездра 1:1–4;
Єр. 24:5–7.
12а пп Єдинороджений.
13а Лк. 23:33.
б Іван 19:41–42;
1 Неф. 19:10.
в Лк. 24:6–7;

Мос. 3:10.
г пп Воскресіння.
д 1 Неф. 11:13–34.
14а пп Месія.
б Лк. 21:24;
ДС—Мт. 1:1–18.
15а пп Юдеї.
б Неем. 1:8–9;
2 Неф. 10:6.
в пп Вавилон.

бичуватиме їх іншими народами протягом багатьох поколінь, так, саме від покоління до покоління доти, поки їх не переконають ^аповірити в Христа, Сина Бога, і в спокутування, що є нескінченним для всього людства—і коли прийде той день, коли вони повірять в Христа, і поклоняться Батькові в Його ім'я, з невинними серцями і чистими руками, і не чекатимуть більше другого Месію, тоді, в той час, прийде день, коли буде необхідність у тому, щоб вони повірили в це.

17 І Господь знову простягне руку Свою вдруге, щоб ^ввідновити Свій народ з їхнього загубленого і занепаłego стану. Отже, Він продовжуватиме творити ^бчудову роботу і диво серед дітей людських.

18 Отже, Він відкриє Свої ^аслова для них, слова, які будуть ^бсудити їх в останній день, бо вони будуть їм дані для того, щоб ^впереконати їх в істинному Месії, Якого вони зреклися; і щоб переконати їх в тому, що їм не треба більше чекати, аби прийшов Месія, бо ніхто не має більше приходити, якщо тільки не ^глжемесія, який буде обманю-

вати людей; бо є тільки один Месія, про Якого говорили пророки, і це є Той Месія, Якого зречуться Юдеї.

19 Бо за словами пророків ^аМесія прийде через ^бшістсот років від того часу, коли мій батько пішов з Єрусалима; і згідно з словами пророків, а також з словом ^вангела Божого, Його ім'я буде Ісус Христос, Син Бога.

20 А тепер, мої брати, я ясно сказав, що ви не можете помилятися. І як Господь живий, Той, що ^авивів Ізраїль з землі Єгипту, і дав Мойсеєві силу, щоб він міг ^бзцілювати народи після того як вони були покусані отруйними зміями, якби вони кинули оком на ^взмія, якого він поставив перед ними, а також дав йому силу, щоб він вдарив по ^гскелі і щоб вода потекла з неї; так, бачите, я кажу вам, що як ці речі істинні, і як Господь Бог живий, немає іншого ^дімені, даного під небесами, як тільки Цього Ісуса Христа, про Якого я говорив, що Ним би людина могла спастися.

21 Отже, з цієї причини пообіцяв Господь Бог мені, що те, що я ^апишу, буде утрима-

16а 2 Неф. 10:6–9; 30:7;
Морм. 5:14.

17а 2 Неф. 21:11–12; 29:1.
пп Відновлення
евангелії.

б Ісая 29:14;
2 Неф. 27:26;
3 Неф. 28:31–33.

18а 2 Неф. 29:11–12;
33:11, 14–15.

б пп Суд, Останній.

в 2 Неф. 26:12–13.

г пп Антихрист.

19а пп Ісус Христос—
Пророцтва про
народження і
смерть Ісуса Христа.

б 1 Неф. 10:4;
3 Неф. 1:1, 13.

в 2 Неф. 10:3.

20а Вих. 3:7–10;
1 Неф. 17:24, 31;

19:10.

б Іван 3:14;
1 Неф. 17:41.

в Чйс. 21:8–9; Ал. 33:19;
Гел. 8:14–15.

г Вих. 17:6; Чйс. 20:11;
1 Неф. 17:29; 20:21.

д Ос. 13:4; Дії 4:10–12;
Мос. 5:8; Мойс. 6:52.

пп Спаситель.

21а 2 Неф. 27:6–14.

но і збережено, і передано моему сімені, від покоління до покоління, щоб обіцяння Йосипові могло бути виконаним, щоб його сім'я ніколи не ^бзагинуло, доки земля стоятиме.

22 Отже, це буде переходити від покоління до покоління доки земля стоятиме; і вони будуть розходитися згідно з волею і бажанням Бога; і народи, які володітимуть ними, ^асудитимуться ними згідно з словами, які написані.

23 Бо ми старанно працюємо, щоб записати, аби ^апереконати наших дітей, а також наших братів повірити в Христа, і примиритися з Богом; бо ми знаємо, що це ^бблагодаттю ми спасенні після всього, що ми можемо ^азробити.

24 І незважаючи на те, що ми віримо в Христа, ми ^адотримуємося закону Мойсея, і чекаємо на Христа з непохитністю, доки закон не вповниться.

25 Бо для цього ^азакон був даний; отже, закон став ^бмертвим для нас, і ми оживаємо у Христі через нашу віру; і все ж таки ми дотримуємося закону, бо є заповіді.

26 І ми ^аговоримо про Христа, ми втішаємося у Христі,

ми проповідуємо Христа, ми ^бпроорокуємо про Христа, і ми записуємо наші пророцтва, щоб наші ^бдіти могли знати, до якого джерела їм звертатися за ^апрощенням їхніх гріхів.

27 Отже, ми кажемо про закон, щоб наші діти могли знати мертвість закону; і вони, знаючи мертвість закону, можуть чекати на те життя, яке у Христі, і знати, для якої цілі закон був даний. А щоб після того, як закон вповниться у Христі, їм не треба було робити свої серця заком'янілими проти Нього, коли закон слід буде відмінити.

28 А тепер послушайте, люди мої, ви—^атвердошіі люди; отже, я сказав вам просто, щоб ви не змогли неправильно зрозуміти. А слова, які я сказав, будуть встановлені як ^бсвідчення проти вас; бо їх достатньо, щоб ^бнавчити яку завгодно людину правильно; бо правильний шлях—це вірити в Христа і не відрікатися від Нього; бо відрікаючися від Нього, ви також відрікаєтесь від пророків і закону.

29 А тепер послушайте, я кажу вам, що правильний шлях—це вірити в Христа і не відрікатися від Нього; і

21 б Ам. 5:15; 2 Неф. 3:16;
Ал. 46:24–27.

22а 2 Неф. 29:11;
33:10–15;
3 Неф. 27:23–27.

23а пп Дитя, Діти.
б Рим. 3:23–24;
2 Неф. 2:4–10;
Мос. 13:32;

Ал. 42:12–16;
УЗ 138:4.
пп Благодать.
в Як. 2:14–26.
пп Діла.

24а Кн. Як. 4:4–5.
25а пп Закон Мойсеїв.
б Рим. 7:4–6.
26а Кн. Як. 4:12;

Яр. 1:11; Мос. 3:13.
б Лк. 10:23–24.
в пп Дитя, Діти.
г пп Відпущення
гріхів.

28а Мос. 3:14.
б пп Свідок,
Свідчення.
в 2 Неф. 33:10.

Христос то є Святий Ізраїля; отже, ви повинні схилитися перед Ним і поклонятися Йому з усією своєю “могутністю, розумом і силою, і всією вашою душею; і якщо ви зробите це, ви нізачо не будете знехтувані.

30 І настільки, наскільки це буде необхідно, ви повинні дотримуватися дій і “таїнств Бога, доки закон не буде виконаний, який був даний Мойсеєві.

РОЗДІЛ 26

Христос буде проповідувати Нефійцям—Нефій передбачає знищення свого народу—Вони говоритимуть з праху—Іновірці створюватимуть неістинні церкви і таємні змови—Господь забороняє людям займатися орудюванням священиків. Близько 559–545 рр. до р.х.

І після того, як Христос “встане з мертвих, Він ^бявить Себе вам, мої діти, і мої улюблені брати; і слова, які Він скаже вам, будуть “законом, що його ви будете виконувати.

2 Бо знайте, я кажу вам, я бачив, що багато поколінь пройде, і будуть великі війни і суперечки між моїми людьми.

3 А після того, як прийде

Месія, будуть “ознаки, дані моїм людям, про Його ^бнародження, а також про Його смерть і воскресіння; і великим і жакливим буде той день для злочестивих, бо вони загинуть; а загинуть вони через те, що знехтували пророків, і святих, і каменували їх, і вбивали їх; отже, волання “крові святих підніметься до Бога від землі проти них.

4 Отже, всіх тих, хто гордовитий, і чинить зло, день, що прийде, “спалить їх, каже Господь Саваот, бо вони будуть, як стерня.

5 І тих, хто вбиває пророків і святих, глибини землі “поглинуть їх, каже Господь Саваот; і ^бгори покриють їх, і вихори віднесуть їх геть, і будівлі впадуть на них і розіб’ють їх на шматки, і зітруть їх у порох.

6 І вони будуть покарані громами, і блискавицями, і землетрусами, і всіма видами руйнувань, бо вогонь гніву Господа буде запалений проти них, і вони будуть, як стерня, і день, що прийде, поглине їх, каже Господь Саваот.

7 О боле, і муко моєї душі через втрату вбитих з мого народу! Бо я, Нефій, бачив це, і це ледь не поглинає мене перед присутністю Господа;

29а Повтор. 6:5;
Мр. 12:29–31.

30а пп Обряди.

26 1а 3 Неф. 11:1–12.

б 1 Неф. 11:7; 12:6.

в 3 Неф. 15:2–10.

3а 1 Неф. 12:4–6.

пп Ознака.
б пп Ісус Христос—
Пророцтва про
народження і
смерть Ісуса Христа.

в Бут. 4:10;

2 Неф. 28:10;

Морм. 8:27.

4а 3 Неф. 8:14–24; 9:3, 9.

5а 1 Неф. 19:11;

3 Неф. 10:14.

б 3 Неф. 8:10; 9:5–8.

але я мушу волати до мого Бога: Твої путі ^асправедливі.

8 Але ось, праведні, які прислухаються до слів пророків, і не знищать їх, але будуть чекати на Христа з впевненістю в ознаки, які дані, незважаючи на всі ^аутиски—знайте, це ті, які ^бне загинуть.

9 Але Син Праведності ^аз'явиться перед ними; і Він ^бзцілить їх, і вони матимуть ^вспокій з Ним, доки ^гтри покоління не пройдуть, і багато хто з ^дчетвертого покоління пройде в праведності.

10 А коли це пройде, швидко ^азнищення зійде на мій народ; бо, незважаючи на муки моєї душі, я бачив це; отже, я знаю, що так станеться; і вони продадуть себе нізащо; тому що як нагороду за їхню гордовитість і їхню нерозумність вони пожинатимуть знищення; через те, що вони упокорилися дияволу й обрали діяння темряви, а не світла, тому вони мусять піти в ^бпекло.

11 Бо не буде Дух Господа ^аперемагатиметься в людині навіки. А коли Дух припинить боротися разом з людиною, тоді прийде швидко знищення, і це засмучує мою душу.

12 І як я говорив про ^апереконування ^бЮдеїв, що Ісус є ^всаме Христос, має бути необхідність у тому, щоб Іновірці також були переконані, що Ісус є Христос, Вічний Бог;

13 І що Він явить Себе всім тим, хто вірить у Нього, силою ^аСвятого Духа; так, кожному народу, коліну, язичку і всім людям, творячи могутні чудеса, ознаки і дива, серед дітей людських згідно з вірою їхньою.

14 Але знайте, я пророкую вам про ^аостанні дні; про дні, коли Господь Бог ^бпринесе це дітям людським.

15 Після того, як моє сім'я і сім'я моїх братів виродяться у зневірі, і будуть покарані Іновірцями; так, після того, як Господь Бог поставить табори проти них навколо, і зробить облогу проти них горою, і поставить фортеці проти них; і після того, як вони будуть принижені до праху, і навіть зовсім їх не буде, все ж слова праведних будуть записані, і молитви вірних будуть почуті, і всі ті, хто виродився у зневірі, не будуть забуті.

16 Бо ті, хто будуть знищені, ^аговоритимуть до них із зем-

7а пп Справедливість.

8а пп Переслідувати, Переслідування.

б 3 Неф. 10:12–13.

9а 3 Неф. 11:8–15.

б 3 Неф. 17:7–9.

в 4 Неф. 1:1–4.

г 1 Неф. 12:11–12;

3 Неф. 27:30–32.

д Ал. 45:10–12;

Гел. 13:9–10.

10а Ал. 45:9–14;
Морм. 8:1–9.

б пп Пекло.

11а Етер 2:15.

12а 2 Неф. 25:18.

б 2 Неф. 30:7;

Морм. 5:14.

пп Юдеї.

в Морм. 3:21.

13а пп Святий Дух.

14а пп Останні дні.

б пп Відновлення евангелії.

16а Ісая 29:4;

Морон. 10:27;

Мойс. 7:62.

пп Книга

Мормона.

лі, і їхня мова буде тихою з праху, і їхній голос буде як у того, хто має обережного духа; бо Господь Бог дасть йому силу, щоб він міг прошепотіти про них, саме з землі; і його мова буде шепотіти з праху.

17 Бо так каже Господь Бог: Вони "писатимуть те, що буде зроблено серед них, і це буде записано і запечатано в книзі, а ті, хто виродився в зневірі, не матимуть цього, бо вони ^бхочуть зруйнувати справи Бога.

18 Отже, оскільки ті, які мали бути знищені, були знищені швидко; і безліч їхніх жажливих будуть як "полова, яка відсіюється—так, саме так каже Господь Бог: Це станеться за одну мить, зненацька—

19 І станеться, що ті, хто виродився в зневірі, будуть "покарані рукою Іновірців.

20 А Іновірці заносяться "гордовито в своїх очах, і ^бспіткнулися через велич свого каменя ^сспотикання так, що побудували багато 'церков; проте вони звели нанівець силу і дива Бога, і проповідували собі свою власну мудрість і свої власні ^двчення, щоб мати користь і ^е"розтерти лице бідних.

21 І багато церков засновано,

які викликають "заздрість, і суперечки, і злобу.

22 І є також "таємні змови, так само як і в часи давнини, за зговорами диявола, бо він засновник усього цього; так, засновник убивства і діянь темряви; так, і він веде їх за шию на льняній мотузці, доки не зв'яже їх своїми міцними мотузками навечно.

23 Бо послухайте, мої улюблені брати, я кажу вам, що Господь Бог не діє в темряві.

24 Він не робить нічого, крім того, що на благо світові; бо Він так "любить світ, що навіть віддав Своє власне життя, щоб привернути ^бвсіх людей до Себе. Отже, Він нікому не заповідав, що вони не зможуть скуштувати від Його спасіння.

25 Слухайте, хіба Він кричав кому-небудь, кажучи: Відійди від Мене? Ось, я кажу вам: Ні; але Він каже: "Прийдіть до Мене всі ви, кінці землі, ^бкупуйте молока і меду без грошей і без ціни.

26 Слухайте, хіба Він наказував кому-небудь, щоб вони пішли з синагог, або з домів молитви? Ось я кажу вам: Ні.

27 Хіба Він заповідав кому-небудь, що їм не слід скуштувати від Його "спасіння? Слухайте, я кажу вам: Ні; але

17а 2 Неф. 29:12.

б Ен. 1:14.

18а Морм. 5:16–18.

19а 3 Неф. 16:8–9;
20:27–28.

20а пп Гординя.

б 1 Неф. 13:29, 34.

пп Відступництво.

в Єз. 14:4.

г 1 Неф. 14:10; 22:23;

Морм. 8:28.

д Морм. 9:7–8;

2 Неф. 9:28.

е Ісая 3:15;

2 Неф. 13:15.

21а пп Заздрити,

Заздрість.

22а пп Таємні змови.

24а Іван 3:16.

б 3 Неф. 27:14–15.

25а Ал. 5:33–35;

3 Неф. 9:13–14.

б Ісая 55:1–2.

27а пп Спасіння.

Він ^бдав його вільно всім людям; і Він заповідав Своему народові, що їм слід перекопати всіх людей ^апокаятися.

28 Слухайте, хіба Господь заповідав кому-небудь, що їм не слід скуштувати від Його доброти? Ось я кажу вам: Ні; але ^а«всі люди мають привілеї, як один, так і другий, і нікому не заборонено.

29 Він заповідав, щоб не було ^а«орудування священиків; бо знайте, орудування священиків є тоді, коли люди проповідують і ставлять себе за світло для світу, щоб вони могли мати користь і ^б«хвалу від світу; але вони не прагнуть до благополуччя Сіону.

30 Знайте, Господь заборонив це; отже, Господь Бог дав заповідь, що всім людям слід мати милосердя, ^а«милосердя, яке є ^б«любов, і якщо вони не мають милосердя, то вони ніщо. Отже, якби вони мали милосердя, вони б не полишили трудівника у Сіоні гинути.

31 Але трудівник у ^а«Сіоні буде працювати для Сіону; бо якщо він працюватиме заради ^б«грошей, він загине.

32 І знову, Господь Бог ^а«заповідав, щоб люди не вбивали; щоб вони не казали неправди; щоб вони не крали; щоб вони не прикликали

імені Господа Бога свого ^б«даремно; щоб вони не заздрили; щоб вони не мали злоби; щоб вони не сперечалися між собою; щоб не чинили розпусти; і щоб не чинили нічого з цього; бо хто чинитиме це, загине.

33 Бо жодне з цих беззаконь не йде від Господа; бо Він робить те, що добре серед дітей людських; і Він не робить нічого такого, що б не було простим для дітей людських; і Він запрошує їх усіх прийти до Нього і скуштувати від Його доброти; і Він ні від кого не ^а«відмовиться, хто прийде до Нього, від чорного і білого, зв'язаного і вільного, чоловічої статі і жіночої; і Він пам'ятає ^б«язичника; і ^а«всі є однаковими для Бога, що Юдей, і що Іновірець.

РОЗДІЛ 27

Темрява і відступництво покритують землю в останні дні—З'явиться Книга Мормона—Три очевидці будуть свідчити про книгу—Освічена людина скаже, що не може прочитати запечатану книгу—Господь творитиме чудову роботу і диво—Порівняйте: Ісаїя 29. Близько 559–545 рр. до Р.Х.

Але ось, в ^а«останні дні, або в

27^б Еф. 2:8; 2 Неф. 25:23.

^в пп Покаятися, Покаяння.

28^а Рим. 2:11;

1 Неф. 17:33–35.

29^а пп Орудування священиків.

^б УЗ 121:34–37.

30^а Морон. 7:47–48.

пп Милосердя.

^б пп Любов.

31^а пп Сіон.

^б Кн. Як. 2:17–19;

УЗ 11:7; 38:39.

32^а пп Заповіді Божі.

^б пп Богохульство.

33^а Дії 10:9–35, 44–45.

^б Ал. 26:37.

^в Рим. 2:11;

1 Неф. 17:35.

27 1^а пп Останні дні.

дні Іновірців—так, тож усі народи Іновірців, а також Юдеїв, і ті, хто прийде в цей край, і ті, хто буде в інших краях, так, саме у всіх краях землі, знайте, вони сп'яніють від беззаконня і всіляких мерзот—

2 І коли прийде той день, їх буде покарано Господом Саваотом громом і земле-трусом, і великим галасом, і штормом, і бурею, і "полум'ям поглинаючого вогню.

3 І всі "народи, які ^бборються проти Сіону, і які завдають йому горя, будуть як сон нічного видіння; так, це буде з ними, саме як з голодним чоловіком, який спить і бачить, що він їсть, але він пробуджується, і його душа порожня; або як з тим, хто спрагне і спить, і бачить, що він п'є, але він пробуджується і бачить, що він знепритомнів, і його душа прагне; так, саме так буде і з безліччю усіх народів, які борються проти Гори Сіон.

4 Бо ось усі ви, хто чинить беззаконня, зупиніться і дивуйтеся, бо ви будете волати і плакати; так, ви сп'янієте, але не від вина, захитаєтесь, але не від міцного напою.

5 Бо знайте, Господь пролив на вас дух глибокого сну. Ось бачите, ви закрили свої очі, і ви відреклися від пророків; і

ваших правителів, і ваших провидців він сховав через ваше беззаконня.

6 І станеться, що Господь Бог відкриє для "вас слова ^бкниги, а вони будуть словами тих, хто заснув.

7 І знайте, книга буде "запечатана; а в книзі будуть ^бодкровення від Бога, від початку світу до "кінця його.

8 Отже, через те, що "запечатано, те, що запечатано, ^бне буде дано в день злочестивості і мерзот людей. Отже, книгу буде утримано від них.

9 Але книгу буде дано "чоловікові, а він передасть слова книги, що є словами тих, хто спить у прахові, а він передасть ці слова ^біншому;

10 Але слова, що запечатані, він не відкриє, а також не відкриє він книгу. Бо книга буде запечатана силою Бога, і одкровення, яке було запечатане, буде утримуватися в книзі, доки у свій належний для Господа час вони не будуть дані; бо знайте, вони відкривають усе від заснування світу до його кінця.

11 І прийде день, коли слова книги, які були запечатані, будуть читатися на верхах будинків, і вони будуть читатися силою Христа; і все буде "відкрито дітям людським, що тільки було серед дітей

2а Ісаїя 24:6; 66:15–16;

Кн. Як. 6:3;

3 Неф. 25:1.

3а Ісаїя 29:7–8.

б 1 Неф. 22:14.

6а Яр. 1:2;

Морм. 5:12–13.

б 2 Неф. 26:16–17;

29:12.

пп Книга Мормона.

7а Ісаїя 29:11–12;

Етер 3:25–27; 4:4–7.

б Мос. 8:19.

в Етер 13:1–12.

8а Етер 5:1.

б 3 Неф. 26:9–12;

Етер 4:5–6.

9а УЗ 17:5–6.

б ДС—Іст. 1:64–65.

11а Лк. 12:3; Морм. 5:8;

УЗ 121:26–31.

людських, і що тільки буде аж до кінця землі.

12 Отже, в той день, коли книга буде відкрита для людини, про яку я говорив, книга буде схована від очей світу, щоб нічий очі не бачили її, тільки "троє^б свідків, які побачать її силою Бога, крім того, кому ця книга буде відкрита; і вони будуть свідчити про істинність книги і того, що в ній.

13 І ніхто більше не побачить її, за винятком декількох згідно з волею Бога, щоб давати свідчення про Його слово дітям людським; бо Господь Бог сказав, що слова вірних мусять говорити так, нібито вони йдуть "від мертвих.

14 Отже, Господь Бог продовжить відкривати слова книги; і вустами стількох свідків, скільки Він вважатиме за доцільне, Він установить Своє слово; і горе буде тому, хто "зрікається слова Бога!

15 Але дивись, станеться, що Господь Бог скаже тому, кому Він відкриє книгу: Візьми ці слова, які не запечатані, і передай їх другому, щоб він міг показати їх освіченому, кажучи: "Прочитай це, я благаю тебе. А освічений скаже: Принесіть сюди книгу, і я прочитаю їх.

16 І тепер, для слави світу і

щоб мати "користь, вони скажуть це, а не для слави Бога.

17 А чоловік скаже: Я не можу принести книгу, бо вона запечатана.

18 Тоді освічений скаже: Я не можу прочитати її.

19 Отже станеться, що Господь Бог відкриє знову книгу і слова в ній тому, хто неосвічений; і той чоловік, який є неосвічений, скаже: Я неосвічений.

20 Тоді Господь Бог скаже йому: Освічені не будуть читати їх, бо вони зреклися їх, а Я можу виконувати Свою власну роботу; отже, ти читатимеш слова, які Я дам тобі.

21 Не "торкайся того, що запечатано, бо Я дам усе це в Свій належний час; бо Я покажу дітям людським, що Я можу виконувати Свою власну роботу.

22 Отже, коли ти прочитаєш слова, які Я заповідав тобі, і отримаєш "свідків, яких Я тобі обіцяв, тоді ти запечатаєш книгу знову, і сховаєш її для Мене, щоб Я міг зберегти слова, які ти не прочитав, доки Я вважатиму за потрібне у Своїй мудрості відкрити все дітям людським.

23 Бо знайте, Я є Бог; і Я є Бог "чудес; і Я покажу світові, що Я Той^б Самий учора, сьогодні, і навіки; і Я не роблю нічого серед дітей людських,

12а 2 Неф. 11:3;
Етер 5:2–4;
УЗ 5:11, 15; 17:1.
б Повтор. 19:15.
13а 2 Неф. 3:19–20;
33:13–15;

Морон. 10:27.
14а 2 Неф. 28:29–30;
Етер 4:8.
15а Ісая 29:11–12;
ДС—Іст. 1:65.
16а пп Орудуння

священиків.
21а Етер 5:1.
22а пп Свідки Книги
Мормона.
23а пп Чудо.
б Євр. 13:8.

крім того, що ^авідповідає їхній вірі.

24 І знову станеться, що Господь скаже тому, хто прочитає слова, які будуть дані йому:

25 ^аБо цей народ наближається до Мене своїми вустами, і своїми губами ^бшанує Мене, але віддалив свої серця від Мене, і своєму страхові до Мене він навчається за ^априписаннями людей—

26 Тож Я продовжуватиму виконувати ^апредивну роботу серед цього народу, так, ^бпредивну роботу і чудо, тому що мудрість їхніх мудрих і освічених загине, а розуміння їхніх розумних буде сховано.

27 І ^агоре тим, хто прагне глибоко сховати свої наміри від Господа! І їхні діяння знаходяться у темряві; і вони кажуть: Хто бачить нас, і хто знає нас? І вони також кажуть: Істинно, твоє перевертання всього догори дном буде розглядатися, як ^бгончарна глина. Але ось Я покажу їм, каже Господь Саваот, що Я знаю всі їхні діяння. Бо хіба зроблене скаже про Того, Хто зробив його, що Він не робив його? Або хіба створене скаже про Того, Хто створив його, що Він не має розуміння?

28 Але ось, каже Господь Саваот: Я покажу дітям людським, що ще зовсім недовго і Ливан буде перетворено на плідне поле; а плідне поле вважатиметься за ліс.

29 І в той день глухі почують слова книги, а очі сліпих бачитимуть крізь птьму і крізь темряву.

30 І ^апокірні також примножаться, і їхня ^брадість буде в Господові, і бідні серед людей втішаться у Святому Ізраїля.

31 Бо певно, як те, що Господь живий, побачать вони, що ^ажахливий зведений нанівець, презирливий буде знищений, а всі, хто шукає беззаконня, відсічені;

32 І ті, хто робить людину ^акривдником за єдине слово, і розставляє пастку для того, хто звинувачує у ^ббрамі, і хто ^аусуває справедливого нізачо.

33 Отже, так каже Господь, Який викупив Авраама, про дім Якова: Яків тепер не буде соромитися, і не зблідне тепер обличчя його.

34 Але коли він ^апобачить своїх дітей, справу рук Моїх посеред себе, вони будуть освячувати Моє ім'я, і освячувати Святого Якового, і боятися Бога Ізраїля.

35 Ті, хто ^апомилявся у духо-

23 в Євр. 11; Егер 12:7–22.

25а Ісаїя 29:13.

б Мт. 15:8.

в 2 Неф. 28:31.

26а 1 Неф. 22:8;

2 Неф. 29:1–2.

пп Відновлення евангелії.

б Ісаїя 29:14;

2 Неф. 25:17.

27а Ісаїя 29:15.

б Єр. 18:6.

29а Ісаїя 29:18.

30а пп Лагідний,

Лагідність.

б УЗ 101:36.

31а Ісаїя 29:20.

32а Лк. 11:54.

б Ам. 5:10.

в 2 Неф. 28:16.

34а Ісаїя 29:23–24.

35а 2 Неф. 28:14;

УЗ 33:4.

ві, прийдуть до розуміння, а ті, хто ремствував, ^бпізнають вчення.

РОЗДІЛ 28

Багато лжецерков буде збудовано в останні дні—Вони навчатимуть лжевченням, пустим і дурним—Відступництва буде багато через лжевчителів—Диявол шаленітиме в серцях людей—Він навчатиме всіляким лжевченням. Близько 559–545 рр. до р.х.

І тепер, слухайте, мої браття, я говорив з вами так, як Дух змусив мене; отже, я знаю, що це неминуче повинно статися.

2 І те, що буде виписано з ^акниги, буде великої ^бцінності для дітей людських, а особливо для нашого сімені, яке є залишком дому Ізраїля.

3 Бо станеться в той день, що ^ацеркви, які збудовані, і не для Господа, одна скаже другій: Знай, я, я від Господа; а другі скажуть: я, я від Господа; і так будуть казати всі, хто побудував церкви, і не для Господа—

4 І вони будуть сперечатися між собою; і їхні священники будуть сперечатися між собою, і вони навчатимуть своїм ^анаукам, і будуть заперечу-

вати Святого Духа, Який дає людині висловлення.

5 І вони ^азаперечують ^бсилу Бога, Святого Ізраїля; і вони кажуть людям: прислухайтеся до нас, і почуйте ви наше повчання; тож знайте, що ^анемає Бога сьогодні, бо Господь і Викупитель зробив Свою справу, і передав Свою владу людям;

6 Ось, прислухайтеся ви до мого повчання; якщо вони скажуть, що є ^ачудо, сотворене рукою Господа, не вірте цьому; бо в цей день Він уже не Бог чудес; Він зробив Свою справу.

7 Так, і буде багато таких, які скажуть: ^аЇжте, пийте і звеселяйтеся, бо завтра ми помremo; і з нами буде все гаразд.

8 І буде також багато таких, які скажуть: ^аЇжте, пийте і звеселяйтеся; проте бійтеся Бога—Він ^авиправдає, коли чинитиметься маленький гріх; так, ^ббреши трохи, май перевагу над кимось через його слова, рий ^аяму сусідові; немає в цьому нічого поганого; і роби все це, бо завтра ми помremo; а якщо буде так, що ми винні, Бог поб'є нас кількома ударами бича, і врешті ми будемо спасенними в царстві Бога.

9 Так, і буде багато, хто нав-

356 Дан. 12:4.
28 2а пп Книга
Мормона.

б 1 Неф. 13:34–42; 22:9;
3 Неф. 21:6.

3а 1 Кор. 1:10–13;
1 Неф. 22:23;

4 Неф. 1:25–29;
Морм. 8:28, 32–38.

4а 2 Неф. 9:28.
5а 2 Неф. 26:20.

б 2 Тим. 3:5.
в Ал. 30:28.

6а Морм. 8:26; 9:15–26.

7а 1 Кор. 15:32;
Ал. 30:17–18.

8а Морм. 8:31.

б УЗ 10:25; Мойс. 4:4.
пп Брехня.

в Пр. 26:27;
1 Неф. 14:3.

чатиме у цей спосіб лживим, пустим і "дурним бученням, і будуть чванитися у своєму серці, і дуже прагнути приховати свої наміри від Господа; і їхні справи будуть у темряві.

10 І "кров святих волатиме з землі проти них.

11 Так, вони усі зійшли з "дороги; вони стали бпродажними.

12 Через "гордовитість, і через лжевчителів, і лжевчення їхні церкви стали продажними, і їхні церкви піднеслися; через гордовитість вони роздуваються.

13 Вони "грабують ббідних задля розкішних святилиць; вони грабують ббідних задля розкішного одягу; і вони утискують покірних і вбогих серцем, бо в своїй "гордовитості вони роздуваються.

14 Вони мають "тверді шиї і високо тримають голови; так, і через гордовитість, і злочестивість, і мерзоти, і розпусту вони всі бвідійшли геть, крім декількох, які є покірними послідовниками Христа; проте їх так ведуть, що в багатьох випадках вони грішать, бо їх навчають наукам людей.

15 О "мудрі, і освічені, і багаті, що роздуваються в

бгордовитості своїх сердець, і всі ті, хто проповідує лжевчення, і всі ті, хто чинить розпусту, і плутає праведну путь Господа, "горе, горе, горе їм, каже Господь Бог Всемогутній, бо вони будуть повергнуті в пекло!

16 Горе тим, хто "відкидає справедливих нізащо, і кривдить проти того, що добре, і каже, що це не має ніякої цінності! Бо прийде день, коли Господь Бог швидко покарає жителів землі; і того дня, коли вони бповністю дозріють у беззаконні, вони загинуть.

17 Але ось, якщо жителі землі покаються у своїй злочестивості і мерзотах, вони не будуть знищені, каже Господь Саваот.

18 Але знайте, та велика і мерзотна церква, "блудниця всієї землі, повинна бвпасти на землю, і великим має бути падіння її.

19 Бо царство диявола повинно "стряساتися, і ті, хто належить до нього, мусять бути побудженими до покаяння, інакше бдиявол затисне їх у своїх одвічних "путах, і вони будуть збурені до злості, і загинуть;

20 Бо знайте, в той день

9а Єз. 13:3;
Гел. 13:29.
б Мт. 15:9.
10а Об. 6:9–11;
2 Неф. 26:3;
Морм. 8:27;
Етер 8:22–24;
УЗ 87:7.
11а Гел. 6:31.

б Морм. 8:28–41;
УЗ 33:4.
12а Пр. 28:25.
13а Єз. 34:8.
б Гел. 4:12.
в Ал. 5:53.
14а Пр. 21:4.
б Ісаїя 53:6.
15а Пр. 3:5–7.

б пп Гординя.
в 3 Неф. 29:5.
16а Ісаїя 29:21.
б Етер 2:9–10.
18а Об. 19:2.
б 1 Неф. 14:3, 17.
19а 1 Неф. 22:23.
б Ал. 34:35.
в Ал. 12:11.

він “розгнівається у серцях дітей людських, і збурить їх до злоби проти того, що є добрим.

21 А других він “умиротворить, приспить їх до плотської безпечності так, що вони скажуть: Усе гаразд у Сіоні; так, Сіон процвітає, усе гаразд—і таким чином ^бдиявол ошукує їхні душі, і веде їх старанно до пекла.

22 А ось других він манить, і каже їм, що немає “пекла; і він каже їм: Я ніякий не диявол, бо такого не існує—і таке він шепоче їм на вухо, доки він не стисне їх своїми жадливими ^бланцюгами, з яких немає визволення.

23 Так, вони стиснуті смертю і пеклом; і смерть, і пекло, і диявол, і все, що було схоплене ними, мусить стати перед престолом Бога, і бути “судженим відповідно до своїх вчинків, звідти вони мусять піти в місце, уготоване для них, а саме, до ^бозера вогню і сірки, яке є нескінченною мукою.

24 Отже, горе тому, кому спокійно в Сіоні!

25 Горе тому, хто кричить: Усе гаразд!

26 Так, горе тому, хто “прислушається до повчань людей,

і заперечує силу Бога і дар Святого Духа!

27 Так, горе тому, хто каже: Ми вже отримали, і більше нам не “треба!

28 І в цілому горе всім тим, хто тремтить, і “сердиться через істину Бога! Бо ось той, хто буде на ^бкамені, отримує з радістю; а той, хто буде на піщаній основі, тремтить, що він впаде.

29 Горе тому, хто скаже: Ми отримали слово Бога, і нам не “треба ^ббільше слова Бога, тому що в нас є досить!

30 Бо знайте, так каже Господь Бог: Я дам дітям людським рядок за рядком, приписання за “приписанням, тут трохи і там трохи; і благословенні ті, хто прислухається до Моїх повчань, і прихилить вухо до Моєї поради, бо вони навчатися ^бмудрості; бо тому, хто “сприймає, Я дам ^вбільше; а від тих, хто скаже: У нас є досить, від тих буде забрано навіть те, що в них є.

31 Проклятий той, хто покладає “довіру свою на людину або робить плоть своєю силою, або прислухатиметься до повчань людей, окрім тих їхніх повчань, які будуть дані силою Святого Духа.

32 “Горе Іновірцям, каже Го-

20а УЗ 10:20–27.

21а Морм. 8:31.

б 2 Неф. 9:39.

22а пп Пекло.

б Ал. 36:18.

23а пп Ісус Христос—

Суддя; Суд,

Останній.

б 2 Неф. 9:16, 19, 26.

26а 2 Неф. 9:29.

27а Ал. 12:10–11.

28а 2 Неф. 9:40; 33:5.

пп Бунт.

б Мт. 7:24–27.

пп Скеля.

29а 2 Неф. 29:3–10.

б 2 Неф. 27:14;

Етер 4:8.

30а Ісаїя 28:9–13;

УЗ 98:12.

б пп Мудрість.

в Лк. 8:18.

г Ал. 12:10;

УЗ 50:24.

31а УЗ 1:19–20.

32а 1 Неф. 14:6.

сподь Бог Саваот! Бо навіть якщо Я простягатиму Свою руку до них день у день, вони заперечуватимуть Мене; проте Я буду милосердним до них, каже Господь Бог, якщо вони покаються і прийдуть до Мене; бо Моя ^брука простерта весь день, каже Господь Бог Саваот.

РОЗДІЛ 29

Багато Іновірців заперечуватимуть Книгу Мормона—Вони говоритимуть: Нам не потрібно нічого, крім Біблії—Господь звертається до багатьох народів—Він судитиме світ за книгами, які буде написано. Близько 559–545 рр. до р.х.

Але знайте, буде багато таких—того дня, коли Я продовжу творити “предивну роботу серед них, щоб Я міг згадати Мої ^бзавіти, які Я дав дітям людським, щоб Я міг знову простерти руку Свою ^ввдруге, аби врятувати Моїх людей, які з дому Ізраїля;

2 І також, щоб Я міг пам’ятати обіцяння, які Я дав тобі, Нефієві, а також твоєму батькові, що Я буду пам’ятати твоє сім’я; і що ^аслова твого сімені вийдуть з Моїх вуст до твого сімені; і Мої слова ^бза-

свищать до краю землі, як ^бстяг для Моїх людей, які з дому Ізраїля;

3 І через те що Мої слова за-свищать—багато Іновірців скажуть: “Біблія! Біблія! Ми вже маємо одну Біблію, і ніякої більше Біблії не може бути.

4 Але Господь Бог каже так: О нерозумні, вони матимуть Біблію, і вона перейде від “Юдеїв, Мого давнього завіт-ного народу. І як вони подякували ^бЮдеям за ^бБіблію, яку вони одержали від них? Так, що Іновірці собі думають? Чи пам’ятають вони тяжку працю, і зусилля, і муки Юдеїв, і їхню старанність задля Мене у принесенні спасіння Іновірцям?

5 О ви, Іновірці, чи згадали ви Юдеїв, Мій давній завіт-ний народ? Ні; але ви про-кляли їх, і “зненавиділи їх, і не намагалися повернути їх. Але ось, Я поверну все це на ваші власні голови; бо Я, Господь, не забув Мій народ.

6 Ти, нерозумний, хто каже: “Біблія, ми маємо Біблію, і нам не потрібно ще Біблію. Хіба ви отримали б Біблію, якби не через Юдеїв?

7 Хіба ви не знаєте, що існує більше народів, ніж один? Хіба ви не знаєте, що Я, Го-

32б Кн. Як. 5:47; 6:4.

29 1а 2 Неф. 27:26.

пп Відновлення евангелії.

б пп Авраамів завіт.

в 2 Неф. 6:14;

21:11–12; 25:17.

пп Ізраїль—

Збирання Ізраїля.

2а 2 Неф. 3:18–21.

б Ісая 5:26;

2 Неф. 15:26;

Морон. 10:28.

в 1 Неф. 21:22.

пп Прапор.

3а 1 Неф. 13:23–25.

пп Біблія; Книга Мормона.

4а УЗ 3:16.

б пп Юдеї.

в пп Юда—Жезл Юди.

5а 3 Неф. 29:8.

6а 1 Неф. 13:38.

сподь Бог ваш, “створив усіх людей, і що Я пам’ятаю тих, хто на ^бостровах моря; і що Я паную в небесах угорі і на землі внизу, і Я приношу Своє слово дітям людським, так, саме всім народам на землі?

8 Чого ж ви ремствуєте, через те, що ви отримуєте більше Мого слова? Хіба ви не знаєте, що свідчення “двох народів є ^бсвідченням того, що Я є Бог, що Я пам’ятаю один народ так само, як другий. Отже, Я звертаюся з тими самими словами до одного народу, як і до другого. А коли два народи зустрінуться, то й свідчення “двох народів зустрінуться також.

9 І Я роблю це, щоб Я міг довести багатьом, що Я Той “Самий учора, сьогодні і навіки; і що Я промовляю Мої слова згідно з Моєю власною волею. І через те що Я сказав одне ^бслово, вам не треба думати, що Я не можу сказати другого; тому що Моя праця ще не виконана; і не буде вона виконана ні до кінця людства, ні з того часу і на завжди.

10 Отже, тільки через те що у вас є Біблія, вам не треба

думати, що вона містить усі Мої “слова; а також не треба думати, що Я не повелів написати ще більше.

11 Бо Я заповідав “усім людям, і на сході, і на заході, і на півночі, і на півдні, і на островах у морі, щоб вони ^бзаписували слова, які Я кажу їм; бо за “книгами, які будуть написані, Я “судитиму світ, кожну людину за вчинками її, згідно з тим, що написано.

12 Бо ось, Я скажу “Юдеям, і вони напишуть це; і Я також скажу Нефійцям, і вони ^бнапишуть це; і Я також скажу другим колінам дому Ізраїля, які Я вивів, і вони напишуть це; і Я також скажу “всім народам землі, і вони напишуть це.

13 І станеться, що “Юдеї матимуть слова Нефійців, а Нефійці матимуть слова Юдеїв; а Нефійці й Юдеї матимуть слова ^бзагублених колін Ізраїля; а загублені коліна Ізраїля матимуть слова Нефійців і Юдеїв.

14 І станеться, що Мої люди, які з “дому Ізраїля, будуть зібрані додому, на землю їхніх володінь; і Моє слово також буде зібране в ^бодне. І Я покажу тим, хто бореться проти

7а пп Створити,
Сотворіння.

б 1 Неф. 22:4.

8а Єз. 37:15–20;

1 Неф. 13:38–41;

2 Неф. 3:12.

б Мт. 18:16.

пп Свідок,
Свідчення.

в Ос. 2:2.

9а Євр. 13:8.

б пп Одкровення.

10а пп Писання, про
появу яких
пророчили.

11а Ал. 29:8.

б 2 Тим. 3:16.

в пп Книга життя.

г 2 Неф. 25:22;

33:11, 14–15.

пп Суд, Останній.

12а 1 Неф. 13:23–29.

б 1 Неф. 13:38–42;

2 Неф. 26:17.

в 2 Неф. 26:33.

13а Морм. 5:12–14.

б пп Ізраїль—
Десять загублених
колін Ізраїля.

14а Єр. 3:17–18.

б Єз. 37:16–17.

Мого слова і Моїх людей, які є з ^адому Ізраїля, що Я є Бог, і що Я склав ^бзавіт з Авраамом, що Я пам'ятатиму його ^всім'я ^гзавжди.

РОЗДІЛ 30

Навернені Іновірці будуть причислені до завітного народу— Багато Ламанійців і Юдеїв повірять Слову і стануть приємними— Ізраїль буде відновлений, а злочестиві знищені. Близько 559–545 рр. до Р.Х.

А ТЕПЕР послушайте, браття мої улюблені, я буду говорити з вами; бо я, Нефій, не допущу, аби ви подумали, нібито ви більш праведні, ніж Іновірці будуть. Бо знайте, якщо ви не будете виконувати заповіді Бога, ви всі так само загинете; і через ті слова, які були сказані, ви не повинні думати, що Іновірці будуть повністю знищені.

2 Бо ось, я кажу вам, що стільки Іновірців, скільки покається, буде ^азавітним народом Господа; і стільки ^бЮдеїв, скільки не покається, буде знехтувано; бо Господь склав завіт тільки з тими, хто ^вкається і вірить в Його Сина, Який є Святим Ізраїля.

3 А тепер я пророкуватиму

дещо про Юдеїв і Іновірців. Бо після того як книга, про яку я говорив, з'явиться, і буде написана для Іновірців, і буде знову запечатана для Господа, буде багато таких, хто ^аповірить словам, які написані; і ^бвони передадуть їх залишкам нашого сімені.

4 І тоді залишки нашого сімені знатимуть про нас, як ми вийшли з Єрусалима, і що вони є нащадками Юдеїв.

5 І євангелія Ісуса Христа буде проголошена серед ^аних; отже, ^бвони будуть відновлені для ^впізнання своїх батьків, а також для пізнання Ісуса Христа, яке було серед їхніх батьків.

6 І тоді вони втішаться; бо вони знатимуть, що це є благословення їм від руки Бога; і полуда темряви почне спадати з їхніх очей; і не так багато поколінь пройде, доки вони стануть чистим і ^априємним народом.

7 І станеться, що ^аЮдеї, які розсіяні, також ^бпочнуть вірити в Христа; і вони почнуть збиратися на лиці землі; і ті, хто повірить у Христа, також стануть приємним народом.

8 І станеться, що Господь Бог почне Свою роботу серед усіх народів, колін, язиків і

14в 1 Неф. 22:8–9.

^а Бут. 12:1–3;

1 Неф. 17:40;

3 Неф. 20:27;

Авр. 2:9.

пп Авраамів завіт.

^в УЗ 132:30.

^г Бут. 17:7.

30 2а Гал. 3:26–29.

^б Мт. 8:10–13.

пп Юдеї.

^в пп Покаятися,

Покаяння.

3а 3 Неф. 16:6–7.

^б 1 Неф. 22:8–9.

5а 3 Неф. 21:3–7, 24–26.

^б УЗ 3:20.

^в 1 Неф. 15:14;

2 Неф. 3:12;

Морм. 7:1, 9–10.

6а УЗ 49:24; 109:65.

7а 2 Неф. 29:13–14.

^б 2 Неф. 25:16–17.

людей, щоб здійснити відновлення Його народу на землі.

9 І з праведністю буде ^аГосподь Бог ^бсудити бідних, і докоряти з справедливістю ^влагідним землі. І Він покарає землю жезлом Своїх вуст; і подихом Своїх губ Він уб'є злочестивих.

10 Бо ^ачас швидко наближається, коли Господь Бог здійснить великий ^бподіл серед народу, і злочестивих Він знищить; і Він ^впощадить Свій народ, так, навіть якщо Він буде змушений ^гзнищити злочестивих вогнем.

11 І ^аправедність буде поясом стегон Його, а вірність — поясом стану Його.

12 І тоді вовк буде ^амешкати з ягням; і леопард лежатиме з козеням, і теля, і молоде левеня, і відгодоване, разом; і мале дитя водитиме їх.

13 І корова, і ведмідь будуть пастися; їхні діти лежатимуть разом; і лев буде їсти солому, немов віл.

14 І немовлятко буде бавитися над корою аспіда, а відлучена від грудей дитина покладе свою руку на кубло гадюки.

15 Вони не вчинять лихого і не руйнуватимуть на всій Моїй святій горі; бо земля сповниться знанням Господа, як води покривають море.

16 Отже, справи ^авсіх народів стануть відомими; так, усе стане ^бвідомим дітям людським.

17 Немає нічого таємного, що не буде ^авідкрито; немає жодного діяння темряви, що не буде явлено в світлі; і немає нічого запечатаного на землі, що не буде звільнено.

18 Отже, все, що відкрито дітям людським, буде відкрито в той день; і Сатана ^ане матиме більше влади над серцями дітей людських на довгий час. І тепер, мої улюблені браття, я закінчую те, що я говорив.

РОЗДІЛ 31

Нефій розповідає, чому Христос був хрищений — Люди мусять слідувати за Христом, христитися, отримати Святого Духа і витерпіти до кінця, щоб бути спасеними — Покаяння і хрищення — це є ворота до тісної і вузької путі — Вічне життя приходить до тих, хто виконує заповіді після хрищення. Близько 559–545 рр. до Р.Х.

А тепер я, Нефій, закінчую ^апроорокувати вам, мої улюблені браття. І я можу ще написати тільки дещо з того, що, я знаю, має напевно статися; а також я напишу тіль-

9а Ісаія 11:4–9.
б 2 Неф. 9:15.
в пп Лагідний,
Лагідність.

10а пп Останні дні.
б УЗ 63:53–54.
в Мойс. 7:61.

г 1 Неф. 22:15–17, 23.
пп Земля—
Очищення землі.

11а Ісаія 11:5–9.

12а Ісаія 65:25.

пп Тисячоліття.

16а УЗ 101:32–35;

121:28–29.

б Етер 4:6–7.

17а УЗ 1:2–3.

18а Об. 20:1–3;

Етер 8:26.

31 1а 2 Неф. 25:1–4.

ки декілька слів мого брата Якова.

2 Отже, того, що я написав, досить для мене, окрім ще декількох слів, які я маю сказати про "вчення Христа; отже, я буду говорити з вами просто, згідно з простотою мого пророкування.

3 Бо моя душа радіє в простоті; бо у такий спосіб Господь Бог діє серед дітей людських. Бо Господь Бог дає "світло для розуміння; бо Він розмовляє з людьми їхньою ^бмовою, за їхнім розумінням.

4 Отже, я б хотів, щоб ви пам'ятали, як саме я говорив вам про того "пророка, якого Господь показав мені, що він буде христити ^бАгнця Божого, Який забере гріхи світу.

5 І ось, якщо Агнець Божий, будучи святим, має потребу бути "хрищеним водою, щоб виповнилася вся праведність, о, тоді наскільки більшу потребу маємо ми, не будучи святими, бути хрищеними, так, саме водою!

6 І ось, я хотів би запитати вас, мої улюблені браття, як саме Агнець Божий виповнив усю праведність, будучи хрищеним водою?

7 Хіба не знаєте ви, що Він

був святий? Але, незважаючи на те, що Він був святий, Він показав дітям людським, що в плоті Він смирився перед Батьком, і свідчить Батькові, що Він буде "послушним Йому у виконанні Його заповідей.

8 Отже, після того, як Він був хрищений водою, Святий Дух спустився на Нього у "вигляді ^бголуба.

9 І знову, це показує дітям людським тісноту путі і вузькість "воріт, якими вони мають увійти, оскільки Він показав їм приклад.

10 І Він сказав дітям людським: "Слідуй ти за Мною. Отже, мої улюблені браття, чи можемо ми ^бслідувати за Ісусом, якщо ми не будемо виконувати заповіді Батька?

11 І Батько сказав: Покайтеся ви, покайтеся ви, і христіться в ім'я Мого Сина Улюбленого.

12 І ще, голос Сина дійшов до мене, кажучи: Той, хто хрищений в ім'я Моє, йому "дасть Батько Святого Духа, як Мені; отже, ^бслідуйте за Мною, і робіть те, що, як ви бачили, Я робив.

13 Отже, мої улюблені браття, я знаю, якщо ви будете слідувати за Сином з щирими намірами в серці, не чинячи

2а 2 Неф. 11:6–7.

3а пп Світло, Світло Христа.

б УЗ 1:24.

4а 1 Неф. 10:7; 11:27.

пп Іван

Христитель.

б пп Агнець Божий.

5а Мт. 3:11–17.

пп Хрищення, Христити.

7а Іван 5:30.

пп Послушний, Послушність, Слухатися.

8а 1 Неф. 11:27.

б пп Голуб, знамення голуба.

9а 2 Неф. 9:41;

3 Неф. 14:13–14;

УЗ 22:4.

10а Мт. 4:19; 8:22; 9:9.

б Морон. 7:11; УЗ 56:2.

12а пп Дар Святого Духа.

б Лк. 9:57–62;

Іван 12:26.

лицемірства й обману перед Богом, але із справжнім бажанням, каючись у своїх гріхах, засвідчуючи перед Батьком, що ви бажаєте взяти на себе ім'я Христа, "хрищенням—так, слідуючи за вашим Господом і вашим Спасителем у воду, згідно з Його словом, знайте, тоді ви отримуєте Святого Духа; так, тоді прийде ^бхрищення вогнем і Святим Духом; і тоді ви зможете говорити ^бязиком ангелів, і проголошувати хвалу Святому Ізраїля.

14 Але ось, мої улюблені брати, так дійшов до мене голос Сина, кажучи: Після того як ви покалися у ваших гріхах, засвідчите перед Батьком, що ви бажаєте виконувати Мої заповіді, хрищенням водою, і отримали хрищення вогнем і Святим Духом, і можете розмовляти новим язиком, так, саме язиком ангелів, і якщо після цього ви ^бзречетеся Мене, то було ^бкраще для вас, аби ви зовсім не знали Мене.

15 І я чув голос від Батька, Який казав: Так, слова Мого Улюбленого істинні й вірні. Той, хто витерпить до кінця, саме той буде спасений.

16 І ось, мої улюблені браття,

я знаю через це, якщо людина не ^бвитерпить до кінця, наслідуючи ^бприклад Сина Бога живого, то вона не може бути спасенною.

17 Отже, роби те, що, як я сказав, я бачив, як ваш Господь і ваш Викупитель буде робити; бо з цією метою це було показано мені, щоб ви знали ворота, якими ви маєте увійти. Бо ворота, якими ви маєте увійти, це є покаєння і "хрищення водою; а тоді приходиться ^бпрощення ваших гріхів вогнем і Святим Духом.

18 І тоді ви на цій ^бтісній і вузькій ^бпуті, яка веде до вічного життя; так, ви увійшли через ворота; ви діяли згідно з заповідями Батька і Сина; і ви отримали Святого Духа, Який ^бсвідчить про Батька і Сина, на виконання обіцяння, яке Він дав, що якщо ви ввійдете цим шляхом, ви отримаєте.

19 І ось, мої улюблені браття, після того, як ви ступили на цю тісну і вузьку путь, я питаю вас, чи все ^бзроблено? Слухайте, я скажу вам: Ні; бо ви ^бне зайшли так далеко, якби це не було через слово Христа з непохитною ^бвірою в Нього, ^бпокладаючися пов-

13а Гал. 3:26–27.
б пп Вогонь; Дар Святого Духа.
в 2 Неф. 32:2–3.

14а Мт. 10:32–33;
Ал. 24:30;
УЗ 101:1–5.
пп Непростимий гріх.

б 2 Пет. 2:21.
16а Ал. 5:13; 38:2;
УЗ 20:29.
б пп Ісус Христос—
Приклад Ісуса Христа.
17а Мос. 18:10.
пп Хрищення, Христити.

б пп Відпущення гріхів.
18а 1 Неф. 8:20.
б Пр. 4:18.
пп Дорога.
в Дії 5:29–32.
19а Мос. 4:10.
б пп Віра.
в УЗ 3:20.

ністю на заслуги Того, Хто владний спасати.

20 Отже, ви повинні “просуватися вперед з непохитною вірою в Христа, маючи справжню яскравість ^бнадії, і ^влюбов до Бога і до всіх людей. Отже, якщо ви просуватиметеся вперед, бенкетуючи словом Христа, і ^гвистерпите до кінця, ось так каже Батько: Ви будете мати вічне життя.

21 І ось, слухайте, мої улюблені браття, це є ^а“шлях; і ^б“нема ніякого іншого шляху чи ^в“імені під небесами, якими людина може бути спасеною в царстві Бога. І ось, слухайте, це є ^г“вчення Христа, і єдине й істинне вчення ^д“Батька, і Сина, і Святого Духа, Які є ^е“єдиним Богом, без кінця. Амінь.

РОЗДІЛ 32

Ангели говорять силою Святого Духа—Люди повинні молитися й отримувати знання від Святого Духа. Близько 559–545 рр. до Р.Х.

І ось послухайте, мої улюблені браття, я гадаю, що ви почасти обдумуєте в серцях своїх те, що вам треба робити після того, як ви увійшли цим шляхом. Але, послухай-

те, чому ви обдумуєте це в серцях своїх?

2 Хіба ви не пам’ятаєте, як я сказав вам, що після того, як ви ^а“отримали Святого Духа, ви зможете розмовляти ^б“язиком ангелів? Тож як ви зможете розмовляти язиком ангелів, якщо тільки не через Святого Духа?

3 ^а“Ангели розмовляють силою Святого Духа; отже, вони промовляють слова Христа. Отже, я кажу вам, ^б“бенкетуйте словами Христа; бо ось, слова Христа скажуть вам усе, що вам треба робити.

4 Отже, після того, як я сказав ці слова, якщо ви не зможете зрозуміти їх, то це буде тому, що ви не ^а“питаєте і не стукаєте; отже, ви не приведені до світла, але маєте загинути в темноті.

5 Бо ось, знову я кажу вам, якщо ви ввійдете цим шляхом, і отримаєте Святого Духа, це покаже вам усе, що вам слід робити.

6 Ось, це є вчення Христа, і не буде більше дано ніякого вчення, аж поки Він не ^а“явить Себе вам у плоті. А коли Він явить Себе вам у плоті, те, що Він скаже вам, ви маєте старанно виконувати.

7 А тепер я, Нефій, вже не можу сказати більше; Дух

20а пп Ходити, ходити з Богом.

б пп Надія.

в пп Любов.

г пп Терпіти.

21а Дії 4:10–12;

2 Неф. 9:41;

Ал. 37:46;

УЗ 132:22, 25.

б Мос. 3:17.

в пп Ісус Христос—
Взяти на себе ім’я
Ісуса Христа.

г Мт. 7:28; Іван 7:16–17.

д пп Бог, Божество.

е 3 Неф. 11:27, 35–36.

пп Єдність.

32 2а 3 Неф. 9:20.

б 2 Неф. 31:13.

3а пп Ангели.

б Єр. 15:16.

4а пп Запитувати,

Просити.

6а 3 Неф. 11:8.

зупиняє моє виголошення, і я залишаюся сумувати через “зневіру, і злочестивість, і неосвіченість, і твердошиїсть людей; бо вони не шукатимуть знання, не розумітимуть велике знання, коли воно буде дане їм у ^бпростоті, таке просте, яким тільки може бути слово.

8 І ось, мої улюблені браття, я відчуваю, що ви все ще обдумуєте в серцях своїх; і це засмучує мене, що я повинен говорити про це. Бо якби ви прислухалися до Духа, Який вчить людину “молитися, ви б знали, що повинні молитися; тому що ^бзлий дух не вчить людину молитися, а вчить її, що вона не повинна молитися.

9 Але ось, я кажу вам, що ви повинні “молитися завжди, і не слабнути; що ви не повинні робити жодної справи для Господа, щоб наперед не помолитися Батькові в ^бім’я Христа, щоб Він освятив твої діла для тебе, щоб твої діла були на “користь твоєї душі.

РОЗДІЛ 33

Слова Нефія істинні—Вони свідчать про Христа—Ті, хто вірить у Христа, повірять

словам Нефія, які будуть як свідчення перед місцем суду. Близько 559–545 рр. до р.х.

І ось я, Нефії, не можу написати про все, чого навчали серед мого народу; не такий я “сильний у писанні, як у мовленні; бо коли людина ^бговорить силою Святого Духа, сила Святого Духа доносить це до сердець дітей людських.

2 Але знайте, є багато тих, хто так “закам’янів серцем проти Духа Святого, що Йому немає місця в них; отже, вони нехтують багато чим з того, що написано і вважають це за ніщо.

3 Але я, Нефії, написав те, що я написав, і я вважаю це великою “цінністю, і особливо для моїх людей. Бо я ^бмолюся постійно за них удень, і мої очі зволюють мою подушку вночі через них; і я волаю до мого Бога з вірою, і я знаю, що Він почує моє волення.

4 І я знаю, що Господь Бог освятить мої молитви на користь моїм людям. І слова, які я написав у слабості, наберуть “сили для них; бо це ^бпереконує їх робити добро; це дає їм знання про їхніх батьків; і розповідає про Ісуса, і переконує їх повірити в

7а пп Невіра.
б 2 Неф. 31:2–3;
Кн. Як. 4:13.
8а пп Молитва.
б Мос. 4:14.
пп Диявол.
9а 3 Неф. 20:1;

УЗ 75:11.
б Мойс. 5:8.
в Ал. 34:27.
33 1а Етер 12:23–24.
б УЗ 100:7–8.
2а Гел. 6:35–36.
3а пп Писання—

Цінність Писань.
б Ен. 1:9–12;
Сл. Морм. 1:8.
4а Етер 12:26–27.
б Морон. 7:13.

Нього, і витерпіти до кінця, що і є життям ^авічним.

5 І це говорить ^арізко проти гріха, згідно з ^бпрямотою істини; отже, жодна людина не буде сердитися на слова, які я написав, крім того, хто від духа диявола.

6 Я уславляю прямоту; я уславляю істину; я уславляю мого Ісуса, бо Він ^авикупив мою душу від пекла.

7 Я маю ^амилосердя до мого народу і велику віру в Христа, що я зустріню багато душ незаплямованих на Його суді.

8 Я маю милосердя до ^аЮдея—я кажу Юдея, тому що я маю на увазі тих, від кого я походжу.

9 Я також маю милосердя до ^аІновірців. Але ось, ні на жодного з них я не матиму надію, якщо вони не ^бпримиряться з Христом, і не ввійдуть у ^авузькі ворота, і не ^бпройдуть ^атісною пунттю, яка веде до життя, і не продовжуватимуть іти цією пунттю аж до кінця дня випробування.

10 І ось, мої улюблені браття, і також Юдеї, і всі ви, кінці землі, прислухайтеся до цих слів і ^аповірте в Христа; і якщо ви не вірите цим словам, по-

вірте в Христа. А якщо ви повірите в Христа, ви повірите в ці ^бслова, бо вони є ^асловами Христа, і Він дав їх мені; і вони ^бвчать усіх людей, що вони мають творити добро.

11 Але чи то не є слова Христа, судить самі—бо Христос покаже вам, з ^асилою і великою славою, що це Його слова, в останній день; і ви, і я будемо стояти лице до лица перед ^бмісцем Його суду; і ви будете знати, що Він заповідав мені написати це, незважаючи на мою слабкість.

12 І я молився Батькові в ім'я Христа, щоб багато з нас, якщо не всі, могли бути спасеними в Його ^ацарстві в той великий і останній день.

13 І ось, мої улюблені браття, всі ті, хто з дому Ізраїля, і всі ви, кінці землі, я звертаюсь до вас як голос того, хто ^аволає з праху: Прощайте, доки той великий день настане.

14 І ті з вас, хто не скуштує від великодушності Бога, і не поважатиме ^аслова Юдеїв, а також мої ^бслова, і слова, які вийдуть з вуст Агнця Божого, знайте, я прощаюся з вами навіки, бо ці слова ^аобвинуватять вас в останній день.

4в пп Вічне життя.

5а 1 Неф. 16:1–3;

2 Неф. 9:40.

б 2 Неф. 31:3;

Кн. Як. 4:13.

6а пп Викупляти,
Викуплений,
Викуплення.

7а пп Милосердя.

8а пп Юдеї.

9а пп Іновірці.

б пп Спокута,

Спокутувати.

в 2 Неф. 9:41.

г пп Ходити, ходити
з Богом.

д Гел. 3:29–30;

УЗ 132:22.

10а пп Вірування,
Вірувати.

б пп Книга Мормона.

в Морон. 10:27–29.

г 2 Неф. 25:28.

11а Етер 5:4;

Морон. 7:35.

б Об. 20:12;

Морон. 10:34.

12а пп Целестіальна
слава.

13а Ісая 29:4;

2 Неф. 26:16.

14а пп Біблія.

б пп Книга Мормона.

в 2 Неф. 29:11;

Етер 4:8–10.

15 Бо те, що я запечатую на землі, буде приведено проти вас на місці “суду; бо так за-

повідав мені Господь Бог, і я мушу слухатися. Амінь.

КНИГА ЯКОВА

БРАТА НЕФІЯ

Слова його проповідування до своїх братів. Він уражає людину, яка намагається спростувати вчення Христа. Де кілька слів про історію народу Нефія.

РОЗДІЛ 1

Яків і Йосип намагаються переконати людей повірити в Христа і виконувати Його заповіді— Нефій вмирає— Злочестивість панує серед Нефійців. Близько 544–421 рр. до Р.Х.

ТОЖ слухайте, сталося, що п'ятдесят і п'ять років пройшло з тих пір, коли Легій залишив Єрусалим; отже, Нефій дав мені, “Яковові, ^бнаказ щодо ^амалих пластин, на яких це вигравіювано.

2 І він дав мені, Яковові, наказ, щоб я написав на цих пластинах дещо з того, що я вважаю найціннішим; щоб я не торкався, або тільки ледь, історії цього народу, який зветься народом Нефія.

3 Бо він сказав, що історія його народу має бути вигравіювана на його інших пла-

стинах, і що я маю зберегти ці пластини і передавати їх моєму сімені, від покоління до покоління.

4 І якщо було проповідування, яке було священним, або одкровення, яке було великим, або пророкування, тоді я маю вигравіювати ^аголовне з них на цих пластинах, і торкнутися їх настільки, наскільки це можливо, ради Христа, і ради наших людей.

5 Бо через віру і палке бажання було дійсно явлено нам про наших людей, що з ними має ^астатися.

6 І ми також мали багато одкровень, і дух великого пророцтва; отже, ми знали про ^аХриста і про Його царство, яке прийде.

7 Отже, ми працювали старанно серед наших людей, щоб переконати їх ^априйти до Христа, і скуштувати від

15а Сл. Морм. 1:11.
[ЯКОВА]

1 1а пп Яків, син Легіів.
б Кн. Як. 7:27.
в 2 Неф. 5:28–33;

Кн. Як. 3:13–14.
пп Пластини.

4а тобто переважаючі,
важливі речі.
5а 1 Неф. 12.

6а 1 Неф. 10:4–11;
19:8–14.

7а 2 Неф. 9:41;
Ом. 1:26;
Морон. 10:32.

великодушності Бога, щоб вони могли увійти до Його ^бпокою, щоб Він ні в якому разі не поклявся у Своєму гніві, що вони не ^аувійдуть, як при ^ароздратуванні в дні спокуси, коли діти Ізраїля були в ^апустині.

8 Отже, ми благали Бога, щоб ми могли переконати всіх людей не ^аповставати проти Бога, щоб не ^бвикликати Його гніву, але щоб усі люди повірили в Христа, і дивилися на Його смерть, і перестраждали Його ^ххрест, і знесли ганьбу від світу; отже, я, Яків, взяв на себе виконання наказу мого брата Нефія.

9 Тепер Нефій вже старів, і він розумів, що має невдовзі ^апомерти; отже, він ^бпомазав чоловіка бути царем і правителем над його народом тепер, згідно з правлінням ^ацарів.

10 Люди ж полюбили Нефія надзвичайно, бо він був великим захисником їхнім, оволодів ^амечем Лавана для їхнього захисту і працював усі свої дні для їхнього добробуту—

11 Отже, люди бажали зберегти в пам'яті його ім'я. І хто б не царював після нього, народ буде називати другим

Нефієм, третім Нефієм, і так далі, згідно з правлінням царів; і так їх і називали люди, нехай би вони мали яке завгодно ім'я.

12 І сталося, що Нефій помер.

13 Тож люди, які не були ^аЛаманійцями, були ^бНефійцями; проте, їх називали Нефійцями, Яківцями, Йосипівцями, ^вЗорамійцями, Ламанійцями, Лемуїльцями і Ізмаїльцями.

14 Але я, Яків, не буду надалі розрізняти їх за їхніми іменами, але буду ^аназивати Ламанійцями тих, хто намагався знищити народ Нефія, а тих, хто ставився прихильно до Нефія, я називатиму ^бНефійцями, або ^внародом Нефія, згідно з правлінням царів.

15 І ось сталося, що люди Нефія, під час царювання другого царя, почали кам'янити своїми серцями, і давали собі волю в деяких нечестивих справах, таких, як Давид у давнину, забажавши багато ^ажон і наложниць, а також Соломон, його син.

16 Так, і вони також почали шукати багато золота і срібла, стали заноситися дещо в гордовитості.

7б пп Покій.
 в Чйс. 14:23;
 Повтор. 1:35–37;
 УЗ 84:23–25.
 з Євр. 3:8.
 д Чйс. 26:65;
 1 Неф. 17:23–31.
 8а пп Бунт.
 б 1 Неф. 17:30;
 Ал. 12:36–37;

Гел. 7:18.
 в пдс, Мт. 16:25–26;
 Лк. 14:27.
 9а 2 Неф. 1:14.
 б пп Помазати,
 Помазувати.
 в 2 Неф. 6:2; Яр. 1:7.
 10а 1 Неф. 4:9;
 2 Неф. 5:14;
 Сл. Морм. 1:13;

Мос. 1:16; УЗ 17:1.
 13а Ен. 1:13;
 УЗ 3:18.
 б пп Нефійці.
 в 1 Неф. 4:35;
 4 Неф. 1:36–37.
 14а Мос. 25:12; Ал. 2:11.
 б 2 Неф. 4:11.
 в 2 Неф. 5:9.
 15а УЗ 132:38–39.

17 Отже, я, Яків, дав їм ці слова, коли я навчав їх у "храмі, отримавши вперше своє^б доручення від Господа.

18 Тому що я, Яків, і мій брат Йосип були "посвячені в священники і вчителі цього народу рукою Нефія.

19 І ми звеличували нашу "службу Господові, взявши на себе^б відповідальність відповідати за гріхи людей на свої власні голови, якщо ми не навчимо їх слова Божого з усією старанністю; отже, ми працювали що є мочі, аби їхня "кров не впала на наш одяг; інакше б їхня кров упала на наш одяг, і ми б не були визнані незаплямованими в останній день.

РОЗДІЛ 2

Яків засуджує любов до багатства, гордовитість і нецнотливість—Люди можуть прагнути багатства, щоб допомогти своїм ближнім—Яків засуджує недозволену практику багатожонства—Господь втішається цнотливістю жінок. Близько 544–421 рр. до Р.Х.

Слова, з якими Яків, брат Нефія, звернувся до народу Нефія після смерті Нефія:

2 Отож, мої улюблені браття, я, Яків, згідно з відпові-

дальністю, яку я маю перед Богом, щоб звеличувати мою службу помірковано, і щоб я міг звільнити мій одяг від ваших гріхів, я входжу до храму цього дня, щоб я міг проголосити вам слово Бога.

3 І ви самі знаєте, що дотепер я був старанним у службі за моїм покликанням; але цього дня я переобтяжений набагато більшим бажанням благополуччя ваших душ і стурбованістю через нього, ніж я був досі.

4 Бо ось досі ви були послухні слову Господа, яке я дав вам.

5 Але ось прислухайтеся до мене, і знайте, що з допомогою всемогутнього Творця небес і землі я можу розповісти вам про ваші "думки, як ви починаєте чинити гріх, гріх, який є дуже мерзотним для мене, так, і мерзотним для Бога.

6 Так, те засмучує мою душу і змушує мене здригнутися від сорому перед присутністю мого Творця, що я повинен свідчити вам про злочестивість ваших сердець.

7 І також засмучує мене те, що я повинен висловлюватися надто "прямолінійно в своїх промовах про вас, перед вашими жінками і вашими дітьми, багато почуттів чийх надзвичайно ніжні і^б цнотли-

17a 2 Неф. 5:16.
пп Храм, Дім Господній.
б пп Покликати, Покликаний Богом, Покликання.

18a 2 Неф. 5:26.
19a пп Чин.
б УЗ 107:99–100.
пп Управитель, Управительство.
в 2 Неф. 9:44.

2 5a Ал. 12:3;
УЗ 6:16.
пп Бог, Божество.
7a УЗ 121:43.
б пп Чеснота.

ві і витончені перед Богом, і це приємно Богові;

8 І мені здається, що вони прийшли сюди, аби почути приємне “слово Бога, так, слово, яке зцілює поранену душу.

9 Отже, мою душу обтяжує те, що я змушений, через суворий наказ, який я отримав від Бога, попередити вас про ваші злочини, збільшити рани тих, хто вже поранений, замість того щоб заспокоїти і загоїти їхні рани; а ті, хто не був поранений, замість того, щоб бенкетувати приємним словом Бога, мають кинджали поставлені, щоб проколоти їхні душі і поранити їхній ніжний розум.

10 Але, незважаючи на силу цього завдання, я повинен вдіяти за суворими “наказами Бога, і сказати вам про вашу злочестивість і мерзоти, в присутності чистих сердець, і скрушених сердець, і під наглядом ^бвсевидючого ока Всемогутнього Бога.

11 Отже, я повинен сказати вам правду згідно з “прямотою слова Божого. Бо знайте, як попросив мене Господь, так прийшло до мене це слово, кажучи: Якове, іди ти в храм завтра, і проголоси слово, яке я дам тобі, цьому народові.

12 І ось слухайте, браття мої, це слово, яке я проголошую

вам, що багато з вас почали шукати золото, і срібло, і всілякі дорогоцінні “руди, якими ця земля, що є ^бземлею обіцяною для вас і вашого сімені, найбільш повниться.

13 І рука провидіння посміхнулася вам найприємніше, і ви отримали безліч багатства; і через те що дехто з вас отримав більш щедро, ніж хтось із ваших братів, ви “заноситесь у гордовитості ваших сердець, і несете свої шиї твердо, а голови високо через пишність вашого одягу, і утискуєте своїх братів, тому що вважаєте, що ви кращі за них.

14 І ось, браття мої, чи думаете ви, що Бог виправдовує вас у цьому? Слухайте, я кажу вам: Ні. Але Він засуджує вас, і якщо ви уперто продовжуєте робити це, Його покарання мусить швидко прийти до вас.

15 О якби Він тільки показав вам, що може пронизати вас, і єдиним поглядом Свого ока Він може стерти вас у прах!

16 О якби Він тільки звільнив вас від цього беззаконня і мерзоти. І якби ви послухалися слова Його наказів, і не дали “гордовитості ваших сердець знищити ваші душі!

17 Подумайте про ваших братів, як про самих себе, і будьте дружніми з усіма, і

8а Ал. 31:5.

10а пп Заповіді Божі.

б 2 Неф. 9:44.

11а 2 Неф. 25:4; 31:2–3.

12а 1 Неф. 18:25;

Гел. 6:9–11;

Етер 10:23.

б 1 Неф. 2:20.

пп Обіцяна земля.

13а Морм. 8:35–39.

16а пп Гординя.

вільними з своїм “майном, щоб ^бвони могли бути багатими, як і ви.

18 Але перед тим як вам прагнути до “багатства, прагніть до ^бцарства Божого.

19 А після того як ви отримали надію на Христа, ви отримаєте багатство, якщо ви прагнете його; і ви будете прагнути його з наміром “чинити добро—одягти роздягнених, і нагодувати голодних, і звільнити поневолених, і надавати заспокоєння хворим і стражденим.

20 І от, браття мої, я сказав вам про гордовитість; а ті з вас, хто завдавали страждання ближньому своєму, і утискували його, тому що були гордовитими в серцях своїх через те, що Бог дав вам,— що ви скажете про це?

21 Чи не думаєте ви, що такі речі мерзотні для Того, Хто створив усю плоть? І одна істота є так само цінною в Його очах, як і інша. І вся плоть з праху; і для тієї самої мети створив Він їх, щоб виконували вони Його “заповіді і прославляли Його навіки.

22 А тепер я закінчу говорити з вами про цю гордовитість. І якби я не повинен був говорити з вами про тяжчий

злочин, моє серце б раділо надзвичайно за вас.

23 Але слово Боже обтяжує мене через ваші тяжчі злочини. Бо ось так каже Господь: Цей народ починає збільшуватися в беззаконні; вони не розуміють Писання, бо вони, вдаючись до розпусти, намагаються виправдати себе тим, що було написано про Давида і Соломона, його сина.

24 Тож Давид і “Соломон справді мали багато ^бжінок і наложниць, що було мерзотно для Мене, каже Господь.

25 Отже, так каже Господь: Я вивів цей народ із землі Єрусалимської, силою Своєї руки, щоб Я міг виростити для Себе “праведну віту від плоду стегон Йосипа.

26 Отже, Я, Господь Бог, не стерплю, щоб цей народ робив так, як ті в давнину.

27 Отже, мої браття, слухайте мене, і прислухайтесь до слова Господа: Бо жоден з чоловіків серед вас не буде мати більше “однієї жони; а наложниць він не буде мати зовсім;

28 Бо Я, Господь Бог, втішаюся “цнотливістю жінок. І розпуста є мерзотою для Мене; так каже Господь Саваот.

29 Отже, цей народ буде виконувати Мої заповіді, каже

17а пп Благополуччя;
Милостиня,
Роздача милостині.
б 4 Неф. 1:3.

18а 1 Цар. 3:11–13;
Мр. 10:17–27;
2 Неф. 26:31; УЗ 6:7.
пп Багатство.
б Лк. 12:22–31.

19а Мос. 4:26.

21а УЗ 11:20;
Авр. 3:25–26.

24а 1 Цар. 11:1;
Неем. 13:25–27.

б 1 Цар. 11:1–3;
Ездра 9:1–2;
УЗ 132:38–39.

25а Бут. 49:22–26;

Ам. 5:15;
2 Неф. 3:5;
Ал. 26:36.
пп Легій, батько
Нефіїв.

27а УЗ 42:22; 49:16.
пп Шлюб,

Одружуватися.
28а пп Цнотливість.

Господь Саваот, інакше “проклята буде земля через них.

30 Бо якщо Я, каже Господь Саваот, вирощу “сім’я для Себе, Я заповім Моєму народові; інакше вони будуть прислухатися до цього.

31 Бо ось Я, Господь, бачив горе, і чув голосіння дочок Мого народу на землі Єрусалимській, так, і на всіх землях Мого народу, через злочестивість і мерзоти їхніх чоловіків.

32 І Я не стерплю, каже Господь Саваот, щоб плач прекрасних дочок цього народу, який Я вивів з землі Єрусалима, дійшов до Мене проти чоловіків з Мого народу, каже Господь Саваот.

33 Бо вони не відведуть в неволю дочок Мого народу через їхню ніжність, бо Я покараю їх тяжким прокляттям, а саме знищенням; бо вони не чинитимуть “розпусту, як ті в давнину, каже Господь Саваот.

34 І ось слухайте, браття мої, ви знаєте, що ці заповіді були дані нашому батькові, Легієві; отже, ви знали їх раніше; і ви увійшли у великий осуд; бо ви вчинили те, що ви не повинні були чинити.

35 Знайте, ви вчинили “більші беззаконня, ніж Ламанійці, наші брати. Ви розбили серця ваших ніжних жінок, і загубили довіру своїх дітей,

тому що були поганим прикладом для них; і ридання їхніх сердець здіймається до Бога проти вас. І через суворість слова Божого, яке спускається проти вас, багато сердець померло, простромлені глибокими ранами.

РОЗДІЛ 3

Чисті серцем отримують приємне слово Бога—Праведність Ламанійців більша, ніж у Нефійців—Яків застерігає проти блуду, похоті і всякого гріха. Близько 544–421 рр. до Р.Х.

Але ось я, Яків, буду говорити до вас, хто чистий серцем. Дивіться на Бога з твердістю розуму, і моліться Йому з надзвичайною вірою, і Він заспокоїть вас у ваших стражданнях, і Він захищатиме вашу справу, і нашле справедливий вирок на тих, хто прагне вашого знищення.

2 О всі ви, хто чистий серцем, підніміть свої голови і отримайте приємне слово Бога, і бенкетуйте Його любов’ю; бо ви можете це, якщо ваш розум “твердий, навіки.

3 Але горе, горе вам, хто нечистий серцем, хто є “брудним у цей день перед Богом; бо якщо ви не покаєтесь, земля буде проклята через вас; і Ламанійці, які не такі брудні, як ви, хоч і ^бпрокляті тяжким

29а Етер 2:8–12.

30а Мал. 2:15;

УЗ 132:61–66.

33а пп Сексуальна

аморальність;

Хтивий, Хтивість.

35а Кн. Як. 3:5–7.

3 2а Ал. 57:26–27.

3а пп Бруд, Бруднота.

б 1 Неф. 12:23.

прокляттям, бичуватимуть вас аж поки не знищать.

4 І швидко прийде час, коли, якщо ви тільки не покаєтесь, вони володітимуть землею вашого успадкування, і Господь Бог "виведе праведних від вас.

5 Ось, Ламанійці, ваші брати, яких ви ненавидите через їхню брудноту і прокляття, яке зійшло на їхню шкіру, більш праведні, ніж ви; бо вони не "забули заповідь Господа, яка була дана нашому батькові—що їм слід мати тільки одну жону, а наложниць вони не повинні мати жодної, і не повинно чинитися розпустити серед них.

6 І ось, цієї заповіді вони старанно дотримуються; отже, через цю слухняність у дотриманні цієї заповіді, Господь Бог не знищить їх, але буде "милостивим до них; і одного дня вони стануть благословенним народом.

7 Ось, їхні чоловіки "люблять своїх жінок, а їхні жінки люблять своїх чоловіків; а їхні чоловіки і їхні жінки люблять своїх дітей; і їхня зневага і їхня ненависть до вас існує через беззаконня їхніх батьків; отже, наскільки ви кращі, ніж вони, в очах вашого великого Творця?

8 О мої браття, я боюся, що доки ви не покаєтесь у своїх

гріхах, їхня шкіра буде білішою, ніж ваша, коли ви будете приведені з ними до престолу Бога.

9 Отже, заповідь я даю вам, яка є слово Бога, щоб ви не кривдили більше їх через темноту їхньої шкіри; також не будете ви кривдити їх через їхню брудноту; але ви запам'ятаєте вашу власну брудноту, і пам'ятатимете, що їхня бруднота прийшла через їхніх батьків.

10 Отже, ви запам'ятаєте ваших "дітей, як ви засмутили їхні серця через той приклад, який ви подали їм; і також пам'ятайте, що ви можете через вашу брудноту привести ваших дітей до знищення, і їхні гріхи впадуть на ваші голови в останній день.

11 О мої браття, прислухайтесь до моїх слів; збудіть дари ваших душ; стряхніть себе, щоб ви могли "пробудитися від дрімоти смерті; звільніть себе від мук ^бпекла, щоб не стали ви "ангелами для диявола, щоб бути відкинутими до озера вогню і сірки, що є друга ^гсмерть.

12 І ось я, Яків, говорив ще багато чого людям Нефія, перестерігаючи їх проти "блуду і ^бпохоті, і всіляких гріхів, розповідаючи їм про їхні жахливі наслідки.

13 І сота частина того, що

4а Ом. 1:5–7, 12–13.

5а Кн. Як. 2:35.

6а 2 Неф. 4:3, 6–7;

Гел. 15:10–13.

7а пп Любов; Сім'я.

10а пп Дитя, Діти.

11а Ал. 5:6–9.

б пп Пекло.

в 2 Неф. 9:8–9.

г пп Смерть духовна.

12а пп Блуд.

б пп Злочестивість,

Злочестиві;

Жадати.

було вдіяно цим народом, який тепер почав чисельно зростати, не може бути написана на "цих пластинах; але багато з їхніх діянь записано на більших пластинах, і їхні війни, і їхні суперечки, і царювання їхніх царів.

14 Ці пластини називаються пластинами Якова, і вони були зроблені рукою Нефія. І я закінчую промовляти ці слова.

РОЗДІЛ 4

Усі пророки поклоняються Батькові в ім'я Христа—Жертвоприношення Ісака Авраамом було за подобою Бога і Його Єдинородженого—Люди мають примиритися з Богом через Спокутування—Юдеї відречуться від каменя основи. Близько 544–421 рр. до р.х.

Ось слухайте, сталося, що я, Яків, багато проповідував моему народові словом (і я можу записати тільки небагато з моїх слів через труднощі гравіювання наших слів на пластинах), і ми знаємо, що те, що ми пишемо на пластинах, повинно залишитися;

2 Але що б ми не писали на будь-чому іншому, окрім пластин, воно повинно загинути і щезнути; але ми можемо написати декілька слів

на пластинах, які дамо нашим дітям, і також нашим улюбленим братам, маленьку частку знань про нас або про їхніх батьків—

3 Тож цим ми втішаємося; і ми працюємо старанно, щоб вигравіювати ці слова на пластинах, сподіваючися, що наші улюблені браття і наші діти одержать їх з вдячними серцями, і дивитимуться на них, щоб вони могли дізнатися з радістю, а не з сумом і не з осудженням, про їхніх перших батьків.

4 Для того, з цим наміром ми написали це, щоб вони могли знати, що ми "знали про Христа і мали надію на Його славу багато сот років перед Його пришествям; і не тільки ми самі мали надію на Його славу, але також усі святі ^бпророки, які були перед нами.

5 Ось, вони вірили в Христа і "поклонялися Батькові в Його ім'я, і також ми поклоняємося Батькові в Його ім'я. І з цим наміром ми виконуємо ^бзакон Мойсея, який ^сскеровує наші душі до Нього; і з цієї причини він священний для нас у праведності, саме як це було призначено для Авраама в пустині бути послухним повелінням Бога в жертвуванні своїм сином Ісаком, що є

13а 1 Неф. 19:1–4;
Кн. Як. 1:1–4.

4а пп Ісус Христос.
б Лк. 24:25–27;
Кн. Як. 7:11;

Мос. 13:33–35;
УЗ 20:26.

5а Мойс. 5:8.
б 2 Неф. 25:24;
Яр. 1:11;

Мос. 13:27, 30;
Ал. 25:15–16.
пп Закон Мойсеїв.
в Гал. 3:24.

образом Бога і Його ‘Єдинопородженого Сина.

6 Отже, ми вивчаємо пророків, і маємо багато одкровення і дух ^апророцтва; і маючи всі ці ^бсвідчення, ми одержуємо надію, і наша віра стає непохитною, такою, що ми істинно можемо ^вповеліти в ‘ім’я Ісуса, і навіть дерева послухаються нас, або гори, або хвилі моря.

7 Проте Господь Бог показує нам нашу ^аслабкість, щоб ми могли знати, що це Його благодаттю і Його поблажливостями до дітей людських ми маємо силу звершувати це.

8 Бачите, великі і дивовижні діяння Господа. Які ^анезбагненні глибини Його ^бтаємниць; і це неможливо, щоб людина ^врозпізнала всі Його ‘путі. І жодна людина не знає про Його путі, якщо вони не відкриті їй; отже, браття, не зневажайте одкровення Бога.

9 Бо знайте, силою Його ^аслова ^блюдина прийшла на лице землі, тієї землі, яка була створена силою Його слова. Отже, якщо Бог міг сказати, і світ з’явився, і сказати, і людина була створена, о, чому тоді

не може повелівати ^вземлею або створінням Його рук на лиці її згідно з Його бажанням і задоволенням?

10 Отже, браття, не прагніть ^арадити Господові, а беріть пораду з Його рук. Бо ось, ви самі знаєте, що Він радить в ^бмудрості, і в справедливості, і в великій милості до всіх Своїх створінь.

11 Отже, улюблені браття, примиріться з Ним через ^аспокутування Христа, Його ^бЄдинопородженого Сина, і ви можете одержати ^ввоскресіння, згідно з силою воскресіння, яка в Христі, і будете представлені як ‘первістки Христа Богові, маючи віру і отримавши добру надію слави в Ньому перед тим, як Він явить Себе в плоті.

12 І ось, улюблені, не дивуйтеся, що я розповідаю вам про це; бо чому ж не ^арозповідати про спокутування Христа, і не отримати досконале знання про Нього, і не отримати знання про воскресіння і світ, що прийде?

13 Ось, мої браття, той, хто пророкує, нехай пророкує для порозуміння людей; бо

5_г Бут. 22:1–14;
Іван 3:16–18.
пп Єдинопороджений.

6_а пп Пророцтво,
Пророкувати.
б пп Свідок,
Свідчення.
в пп Влада.
г Дії 3:6–16; 3 Неф. 8:1.
7_а Етер 12:27.
8_а Рим. 11:33–36.

б Уз 19:10; 76:114.
пп Таємниці Божі.
в 1 Кор. 2:9–16;
Ал. 26:21–22.
пп Знання.
г Ісая 55:8–9.
9_а Морм. 9:17;
Мойс. 1:32.
б пп Створити,
Створіння;
Людина, Люди.
в Гел. 12:8–17.

10_а 2 Неф. 9:28–29;
Ал. 37:12, 37;
УЗ 3:4, 13.
б пп Всемудрий;
Мудрість.
11_а пп Спокута,
Спокутувати.
б Євр. 5:9.
в пп Воскресіння.
г Мос. 15:21–23; 18:9;
Ал. 40:16–21.
12_а 2 Неф. 25:26.

“Дух каже правду і не каже лжі. Отже, Він каже про речі, як вони дійсно ^бє, і про речі, як вони дійсно будуть; отже, ці речі показані нам ^апрямо, для спасіння наших душ. Але знайте, ми не єдині свідки в цьому; бо Бог також говорив це пророкам давнини.

14 Але ось, Юдеї були ^атвердошиїм народом; і вони ^бзневажали слова прямої, і вбивали пророків, і прагнули до того, чого вони не могли розуміти. Отже, через їхню ^асліпоту, сліпоту, яка прийшла через поглядання за межу, вони повинні неодмінно впасти; бо Бог забрав Свою прямоту від них, і передав їм багато того, чого вони не ^амогли розуміти, тому що вони хотіли того. І тому що вони хотіли цього, Бог зробив це, щоб вони могли спіткнутися.

15 І ось я, Яків, змушений Духом пророкувати; бо я відчуваю через діяння Духа, Який в мені, що ^аспотикаючись, Юдеї ^бзречуться ^акаменя, на якому вони мусять будувати і мати надійну основу.

16 Але ось, згідно з писанням, цей ^акамінь стане великою, і останньою, і єдиною певною ^босновою, на якій Юдеї можуть будувати.

17 Тож, мої улюблені, як це може бути, щоб вони, після заперечення надійної основи, зможуть ^аколи-небудь будувати на ній, щоб вона могла стати наріжним каменем?

18 Слухайте, мої улюблені браття, я розкрию вам цю таємницю; якщо я за яких-небудь обставин не похитнуся у своїй рішучості в Дусі, і не спотикнуся через свою стурбованість за вас.

РОЗДІЛ 5

Яків наводить слова Зиноса щодо алегорії про культивовані і дикі оливкові дерева—Вони є подобою Ізраїля і Іновірців—Розсіяння і зібрання Ізраїля передбачено—Посилання на Нефійців і Ламанійців і на весь дім Ізраїля—Іновірці будуть прищеплені до Ізраїля—Зрештою виноградник буде спалено. Близько 544–421 рр. до р.х.

Ось, мої браття, чи не пам'ятаєте ви, як читали слова пророка ^аЗиноса, з якими він звернувся до дому Ізраїля, кажучи:

2 Прислухайся, о ти, доме Ізраїля, і почуй слова мої, пророка Господа.

3 Бо ось так каже Господь, Я порівняю тебе, о доме

13а пп Істина;
Святий Дух.

б УЗ 93:24.

в Ал. 13:23.

14а Мт. 23:37–38;

2 Неф. 25:2.

б 2 Кор. 11:3;

1 Неф. 19:7;

2 Неф. 33:2.

в Ісая 44:18; Рим. 11:25.

г 2 Неф. 25:1–2.

15а Ісая 8:13–15;

1 Кор. 1:23;

2 Неф. 18:13–15.

б 1 Неф. 10:11.

в пп Наріжний

камінь; Скеля.

16а Пс. 118:22–23.

б Ісая 28:16; Гел. 5:12.

17а Мт. 19:30; УЗ 29:30.

5 1а пп Зинос.

“Ізраїля, з культивованим^б оливковим деревом, яке чоловік взяв і підживив у своєму “виноградникові; і воно росло, і зістарилося, і почало^в всихати.

4 І сталося, що хазяїн виноградника пішов туди, і він побачив, що його оливкове дерево почало всихати; і він сказав: Я підріжу його, і обкопаю його, і підживлю його, щоб воно, можливо, пустило б молоді і ніжні віти і не загинуло б.

5 І сталося, що він підрізав його, і обкопав його, і підживив його згідно зі своїм словом.

6 І сталося, що через багато днів воно почало випускати чимало молодих і ніжних віт; але ось основні віти почали гинути.

7 І сталося, що хазяїн виноградника побачив це, і він сказав своєму служителю: Мене засмучує, що я маю втратити це дерево; отже, піди і зріж віти від “дикої оливи, і принеси їх сюди мені; і ми відріжемо ті основні віти, які починають усихати, і ми кинемо їх у вогонь, щоб вони згоріли.

8 А тоді, каже Господар виноградника, я візьму багато тих молодих і ніжних віт, і я прищеплю їх куди захочу; і не має значення, що може бути так, що коріння цього

дерева загине, я все одно можу зберегти плоди його для себе; отже, я візьму ці молоді і ніжні віти, і я прищеплю їх куди захочу.

9 Візьми ти віти дикої оливи, і прищепи їх “замість тих; а ті, що я відрізав, я кину у вогонь і спалю їх, щоб вони не заважали землі мого виноградника.

10 І сталося, що служитель Господаря цього виноградника зробив згідно з словом Господаря виноградника, і прищепив віти “дикої оливи.

11 І Господар виноградника наказав, щоб її обкопали, і підрізали, і підживили, кажучи своєму служителю: Мене засмучує, що я маю втратити це дерево; отже, для того, щоб, можливо, я міг зберегти коріння його, аби воно не загинуло, щоб я міг зберегти його для себе, я зробив це.

12 Отже, роби, як сказав; дотримуйся дерева, і підживлюй його згідно з моїми словами.

13 А ці я “розміщу в найвіддаленішій частині мого виноградника, куди захочу, це не має значення для тебе; і я зроблю це, щоб зберегти для себе природні віти дерева; і також, щоб я міг зібрати плоди з них про запас для себе; бо мене засмучує, що я втрачу це дерево і плоди з нього.

14 І сталося, що Господар виноградника зробив, як

3а Єз. 36:8.
пп Ізраїль.
б Рим. 11:17–24.
пп Олива.

в Уз 101:44.
пп Виноградник
Господній.
г пп Відступництво.

7а Рим. 11:17, 24.
9а Рим. 1:13.
10а пп Іновірці.
13а 1 Неф. 10:12.

сказав, і сховав природні віти культивованої оливи в найвіддаленіших місцях виноградника, деякі в одному, а деякі в іншому, згідно з його волею і бажанням.

15 І сталося, що пройшов тривалий час, і Господар виноградника сказав своєму служителеві: Ходімо, давай підемо до виноградника, щоб ми могли попрацювати на винограднику.

16 І сталося, що Господар виноградника, а також служитель пішли до виноградника, щоб попрацювати. І сталося, що служитель сказав своєму хазяїнові: Ось, подивись; подивись на дерево.

17 І сталося, що Господар виноградника подивився і побачив дерево, до якого було прищеплено віти дикої оливи; і воно пустило паростки і почало приносити «плід. І він побачив, що це було добре; і плід його був як природний плід.

18 І він сказав служителеві: Дивись, віти дикого дерева одержали вологу від коріння, так що корінь надає багато сили; а через велику силу коріння дикі віти дали хороші плоди. Тож якби ми не прищепили ці віти, дерево це загинуло б. А тепер, дивись, я зберу багато плодів, які вродило це дерево; і плоди ці я зберу про запас, для самого себе.

19 І сталося, що Господар

виноградника сказав своєму служителеві: Ходімо, давай підемо у найвіддаленішу частину виноградника, і подивимось, чи не вродили природні віти цього дерева теж багато плодів, щоб я міг зібрати плоди з нього про запас для самого себе.

20 І сталося, що вони пішли туди, де хазяїн сховав природні віти дерева, і він сказав служителеві: Подивись на ці; і він побачив «перші, і що вони вродили багато плодів; і він побачив також, що вони були хороші. І він сказав служителеві: Зніми плоди з них, і склади їх про запас, щоб я міг зберегти їх для самого себе; бо знаєш, сказав він, весь цей довгий час я підживлював їх, і вони вродили багато плодів.

21 І сталося, що служитель сказав своєму хазяїнові: Як сталося, що ти прийшов сюди, щоб посадити це дерево, або цю віту дерева? Бо дивись, це було найнеродючіше місце на всій землі твого виноградника.

22 А Господар виноградника сказав йому: Не повчай мене; я знав, що це було неродюче місце; отже, я сказав тобі, що я підживляв його довгий час, і ти бачиш, що воно вродило багато плодів.

23 І сталося, що Господар виноградника сказав своєму служителеві: Подивись сюди;

ось я посадив другу віту дерева також; а ти знаєш, що ця ділянка землі була менш родюча, ніж перша. Але подивись на дерево. Я підживлював його цей тривалий час, і воно принесло багато плодів; отже, збирай їх і складай про запас, щоб я міг зберегти їх для самого себе.

24 І сталося, що Господар виноградника сказав знову своєму служителеві: Дивись сюди, і побачиш також другу «віту, яку я посадив; бачиш, я її теж підживлював, і вона вродила плоди.

25 І він сказав служителеві: Подивись сюди і побачиш останню. Бачиш, її я посадив на «хорошому ґрунті; і я підживлював її цей тривалий час, і тільки частина дерева вродила хороший плід, а друга частина дерева вродила дикі плоди; ось, я підживлював це дерево так само, як другі.

26 І сталося, що Господар виноградника сказав служителеві: Відріж віти, що не дали хорошого «плоду, і кинь їх у вогонь.

27 Але ось служитель сказав йому: Давай підрізатимемо її, і обкопуватимемо її, і підживлятимемо її ще трохи, можливо вона принесе хороші плоди для тебе, щоб ти міг скласти їх про запас.

28 І сталося, що Господар виноградника і служитель Господаря виноградника підживляли всі плоди виноградника.

29 І сталося, що тривалий час пройшов, і Господар виноградника сказав своєму «служителеві: Ходімо, давай підемо до виноградника, щоб ми могли знову попрацювати на винограднику. Бо ось, час наближається, і кінець скоро прийде; отже, я повинен складати плоди про запас, для самого себе.

30 І сталося, що Господар виноградника і служитель пішли до виноградника; і вони підійшли до дерева, чий природні віти були відламані, а дикі віти були прищеплені; і ось «усілякі плоди вкривали дерево.

31 І сталося, що Господар виноградника скуштував плодів, кожного виду згідно з їхнім числом, і Господар виноградника сказав: Ось, такий тривалий час ми підживлювали це дерево, і я склав для себе про запас багато плодів.

32 Але ось, на цей раз воно принесло багато плодів, і немає жодного серед них хорошого. І ось, є всі види поганих плодів; і вони не принесуть мені ніякої користі, незважаючи на весь наш труд; і тепер

24a Єз. 17:22–24;
Ал. 16:17;
3 Неф. 15:21–24.
25a 1 Неф. 2:20.
б 3 Неф. 10:12–13.

26a Мт. 7:15–20;
Ал. 5:36;
УЗ 97:7.
29a УЗ 101:55; 103:21.
б пп Останні дні.

в 2 Неф. 30:10;
Кн. Як. 6:2.
30a пп Відступництво.
32a ДС—Іст. 1:19.

мене засмучує те, що я можу втратити це дерево.

33 І Господар виноградника сказав слугителєві: Що ми будемо робити з цим деревом, щоб я міг знову зберегти хороші плоди з нього для самого себе?

34 І слугитель сказав своєму хазяїнові: Дивись, через те що ти прищепив віти дикої оливи, вони підживили коріння, так що вони живі і не загинули; тож ти бачиш, що вони все ще хороші.

35 І сталося, що Господар виноградника сказав своєму слугителєві: Дерево не приносить мені ніякої користі, і коріння його не приносить мені ніякої користі, оскільки воно приносить злі плоди.

36 Проте, я знаю, що коріння хороше, і для моєї власної мети я зберіг їх; і через їхню велику силу вони до цього давали від диких віт хороші плоди.

37 Але ось, дикі віти вирости і перерости коріння його; і через те що дикі віти "перерости коріння його, воно дало багато злих плодів; і через те, що воно дало так багато злих плодів, ти бачиш, що воно почало гинути; і вони скоро перезріють так, що їх можна буде вкинути у вогонь, якщо ми не зробимо з ними чогось, аби зберегти їх.

38 І сталося, що Господар виноградника сказав своєму слугителєві: Давай підемо у

найвіддаленіші місця виноградника, і побачимо, чи не вродили і природні віти також злі плоди.

39 І сталося, що вони пішли у найвіддаленіші місця виноградника. І сталося, що вони побачили, що плоди природних віт також згнили; так, "першої, і другої, і також останньої; і всі вони стали гнилими.

40 І "дикий плід останньої подолав ту частину дерева, що приносила хороший плід, так, що та віта відсохла і вмерла.

41 І сталося, що Господар виноградника заплакав і сказав слугителєві: "Що міг я ще зробити для мого виноградника?"

42 Ось, я знав, що всі плоди виноградника, за винятком цих, згнили. А тепер ці, що колись давали хороші плоди, також зіпсувалися; і тепер усі дерева в моєму виноградникові нічого не варті, окрім того, щоб бути зрубаними і вкинутими у вогонь.

43 І подивись, це, останнє, чії віти зів'яли, я посадив на "хорошій ділянці землі; так, саме на тій, що становила найкращий вибір для мене з усіх інших ділянок землі мого виноградника.

44 І ти бачиш, що я також зрубав те, що "заважало на цій ділянці землі, аби я міг посадити це дерево замість нього.

37а Уз 45:28–30.

39а Кн. Як. 5:20, 23, 25.

40а Морм. 6:6–18.

41а 2 Неф. 26:24.

43а 2 Неф. 1:5.

44а Етеп 13:20–21.

45 І ти бачиш, що частина його принесла хороші плоди, а частина його принесла плоди дикі; і через те, що я не відрізав віти з нього і не вкинув їх у вогонь, ось, вони подолали хорошу віту, так що вона відсохла.

46 І ось послухай, незважаючи на все піклування, яким ми оточили мій виноградник, дерева в ньому згнили, так що перестали приносити хороші плоди; а ці я хотів зберегти, щоб скласти плоди з нього про запас для самого себе. Але бачиш, вони стали як дика олива, і вони не мають ніякої цінності, але тільки щоб бути «відрубаними і кинутими у вогонь»; і мене засмучує те, що я втрачу їх.

47 Але що я міг ще зробити в моєму виноградникові? Чи я ослабив свою руку, і не підживлював його? Ні, я підживлював його, і я обкопував його, і я відрізав його, і я удобрював його; і я «простягав мою руку майже весь день, і кінець наближався. І мене засмучує, що я повинен зрубати всі дерева в моєму виноградникові, і кинути їх у вогонь, щоб вони були спалені там. Хто ж це зіпсував мій виноградник?

48 І сталося, що служитель сказав своєму хазяїнові: Чи не велика висота твого виноградника—хіба віти його не подолали коріння, яке є хо-

рошим? І через те що віти подолали коріння його, ось, росли вони швидше, ніж сила коріння, забираючи силу на себе. Ось я кажу, чи не це причина того, що дерева в твоєму виноградникові зіпсувалися?

49 І сталося, що Господар виноградника сказав своєму служителю: Давай підемо і зрубаємо дерева у виноградникові і вкинемо їх у вогонь, щоб вони не заважали на землі мого виноградника, бо я зробив усе. Що я міг зробити ще для мого виноградника?

50 Але ось служитель сказав Господарю виноградника: Почекай ще «трохи».

51 І Господар сказав: Добре, я почекаю ще трохи, бо мене дуже засмучує те, що я маю втратити дерева мого виноградника.

52 Отже, давай візьмемо «віти з тих, що я посадив на найвіддаленіших ділянках мого виноградника, і давай прищепимо їх до того дерева, звідки вони взяті; і давай відріжемо з дерева ті віти, плоди з яких найгіркіші, і прищепимо природні віти цього дерева замість них.

53 І це зроблю я, щоб дерево не загинуло, щоб, можливо, міг зберегти для себе коріння його для моєї власної мети.

54 І, ось, коріння природних віт цього дерева, які я посадив де завгодно, все ще живі;

46а 3 Неф. 27:11.
47а 2 Неф. 28:32;
Кн. Як. 6:4.

б пп Світ—Кінець
світу.
50а Кн. Як. 5:27.

52а пп Ізраїль—
Збирання Ізраїля.

отже, щоб я міг зберегти їх також для моєї власної мети, я візьму від віт цього дерева, і я “прищеплю їх до тих. Так, я прищеплю до них віти їхнього материнського дерева, аби я міг зберегти коріння для самого себе, щоб, коли вони стануть досить сильними, можливо, вони зможуть принести хороші плоди для мене, і я все ще можу мати славу в плодах мого виноградника.

55 І сталося, що вони взяли від природного дерева, яке стало диким, і прищепили до природних дерев, які теж стали дикими.

56 І вони також узяли з природних дерев, які стали дикими, і прищепили до їхнього материнського дерева.

57 І Господар виноградника сказав своєму служителю: Не зрїзай дикі віти від дерев, окрім тих, що найгіркіші; і до них прищепи, згідно з тим, що я сказав.

58 І ми будемо знову підживлювати дерева виноградника, і ми будемо підстригати віти його; і ми відрубаємо з дерев ті віти, що вже згнили, що мають загинути, і кинемо їх у вогонь.

59 І це зроблю я, можливо, щоб коріння те могло набратися сили через їхню хорошу якість; і щоб через зміну віт добро могло подолати зло.

60 І через те що я зберіг

природні віти і коріння його, і що я прищепив природні віти знову до їхнього материнського дерева, і зберіг коріння їхнього материнського дерева, то, можливо, дерева мого виноградника зможуть приносити знову хороші “плоди; і щоб я міг мати радість знову в плодах мого виноградника, і, можливо, щоб я міг втішатися надзвичайно, що я зберіг коріння і віти першого плоду —

61 Отже, піди і поклич “служителів, щоб ми могли ^бтрудитися старанно з усією нашою силою у винограднику, щоб ми могли підготувати путь, щоб я міг знову породити природний плід, той природний плід, що є хорошим і найціннішим за всі інші плоди.

62 Отже, давайте підемо і будемо трудитися з усією силою в цей останній раз, бо знайте, кінець наближається, і це в останній раз я буду підрізати мій виноградник.

63 Прищепіть віти; почніть з “останніх, щоб вони могли бути першими, а щоб перші могли бути останніми, і обкопайте дерева, і старі, і молоді, перші й останні, щоб усі могли бути підживленими знову в останній раз.

64 Отже, обкопайте їх, і підріжте їх, і удобріть їх ще, в останній раз, бо кінець наближається. І якщо буде так, що

54a 1 Неф. 15:12–16.

60a Ісая 27:6.

61a Кн. Як. 6:2;

УЗ 24:19.

б УЗ 39:11, 13, 17.

63a 1 Неф. 13:42;

Етеп 13:10–12.

ці останні живці виростуть і принесуть природний плід, тоді ви підготуєте для них путь, щоб вони могли рости.

65 І як почнуть вони рости, ти видалиш ті віти, що приносять гіркий плід, згідно з силою хороших і їхнім розміром; і ти не будеш ^авидаляти всі погані відразу, бо коріння його буде надто сильним для живців, і живці ці загинуть, і втрачу я дерева мого виноградника.

66 Бо мене засмучує, що я маю втратити дерева в моєму виноградникові; отже, ти будеш видаляти погані в міру зростання хороших, щоб коріння і верхівка були однаковими за силою, доки хороші не подолають поганих, і погані будуть відрубані і кинуті у вогонь, щоб вони не обтяжували землю мого виноградника; і таким чином я вичищу від поганих мій виноградник.

67 І віти природного дерева прищеплю я знову до природного дерева;

68 І віти природного дерева прищеплю я до природних віт дерева; і таким чином зведу я їх разом знову, щоб вони принесли природний плід, і вони стануть одним.

69 І погані будуть ^авідкинуті, так, саме з усієї землі мого виноградника; бо ось, тільки цей один раз підріжу я свій виноградник.

70 І сталося, що Господар виноградника послав свого ^аслужителя; і служитель пішов і зробив, як Господар наказав йому, і привів других служителів; і було їх ^бнебагато.

71 І Господар виноградника сказав їм: Ідіть і ^атрудіться у виноградникові з усією силою. Бо знайте, тільки цей ^бостанній раз буду я підживлювати мій виноградник; бо кінець вже зовсім поруч, і час скоро прийде; і якщо ви будете трудитися з усією силою зі мною, ви будете мати ^арадість у плодах, які я відкладу для себе на той час, що незабаром прийде.

72 І сталося, що служителі пішли і трудилися з усією силою; і Господар виноградника трудився також разом з ними; і вони слухалися наказів Господаря виноградника у всьому.

73 І знову з'явилися природні плоди у винограднику; і природні віти почали рости і розростатися надзвичайно пишню; а дикі віти почали відрубувати і викидати; і вони зберегли коріння і верхівку його однаковими, згідно з їхньою силою.

74 І так вони трудилися з усією старанністю, згідно з наказами Господаря виноградника, а саме до тих пір, доки погані не були викинуті

65а УЗ 86:6–7.

69а 1 Неф. 22:15–17, 23;

2 Неф. 30:9–10.

70а УЗ 101:55; 103:21.

б 1 Неф. 14:12.

71а Мт. 21:28;

Кн. Як. 6:2–3;

УЗ 33:3–4.

б УЗ 39:17; 43:28–30.

в УЗ 18:10–16.

з виноградника, і Господар зберіг для себе дерева, що стали знову природними плодами; і вони стали наче ^аодне тіло; і плоди були однаковими; і Господар виноградника зберіг для себе природний плід, який був найціннішим для нього від початку.

75 І сталося, що коли Господар виноградника побачив, що його плоди хороші, і що його виноградник більше не зіпсований, він покликав своїх служителів і сказав їм: Ось, у цей останній раз ми підживили мій виноградник; і ви бачите, що я вчинив за своїм бажанням; і я зберіг природний плід, який є хорошим, саме таким, яким він був з початку. І ^аблагословенні ви; бо через те, що ви були старанними, трудячись зі мною на моєму винограднику, і додержувалися моїх заповідей, і принесли мені знову ^бприродний плід, так що мій виноградник більше не є зіпсованим, і погане викинуто геть, ось, ви будете мати радість зі мною через плід мого виноградника.

76 Бо ось, ^адовгий час буду я складати плоди мого виноградника для самого себе на той час, що скоро надходить; і в останній раз я підживив мій виноградник, і підрізав

його, і обкопав його, і удобрив його; отже, я відкладу для самого себе плоди на довгий час, згідно з тим, що я сказав.

77 А коли прийде час, що злий плід знову прийде до мого виноградника, тоді я накажу зібрати хороші і погані; і хороші я збережу для себе, а погані я викину до належного їм місця. І тоді прийде ^ачас і кінець; і я накажу свій виноградник ^бспалити у вогні.

РОЗДІЛ 6

Господь відновить Ізраїль в останні дні—Світ згорить у полум'ї—Люди повинні слідувати за Христом, щоб уникнути озера вогню і сірки. Близько 544–421 рр. до Р.Х.

І ось, слухайте, мої браття, я ж казав вам, що буду пророкувати, слухайте, це є моє пророцтво—те, що пророк ^аЗинос казав про дім Ізраїля, коли він порівняв їх з культурною оливою, має обов'язково здійснитися.

2 І той день, коли Він стягне руку Свою знову вдруге, щоб ^авідновити Свій народ, то є день, так, саме останній раз, коли ^бслуги Господа вийдуть у Його ^ссилі, щоб ^гпідживити і підрізати

74а УЗ 38:27.

75а 1 Неф. 13:37.

б пп Ізраїль.

76а 1 Неф. 22:24–26.

пп Тисячоліття.

77а Об. 20:2–10;

УЗ 29:22–24;

43:29–33; 88:110–116.

б пп Світ—

Кінець світу.

6 1а Кн. Як. 5:1.

2а 1 Неф. 22:10–12;

УЗ 110:11.

пп Відновлення евангелії.

б Кн. Як. 5:61.

в 1 Неф. 14:14.

г Кн. Як. 5:71.

Його ^авиноградник; і після цього скоро настане ^бкінець.

3 І якими благословенними є ті, хто трудився старанно в Його виноградникові; і якими проклятими є ті, хто буде викинутий до належного їм місця! І світ буде “горіти в полум’ї”.

4 І яким милосердним є наш Бог до нас, бо Він пам’ятає дім ^аІзраїля, і коріння й віти; і Він простирає Свої ^бруки вперед до них весь день; а вони є ^втвердошиїм і суперечливим народом; але ті, хто не закам’яніє серцем, буде спасеним у царстві Бога.

5 Отже, мої улюблені браття, я благаю вас словами розсудливості, щоб ви покалися, і прийшли з щирими намірами в серці, і ^априпали до Бога, як Він припадає до вас. І доки Його ^брука милості простерта до вас у світлі дня, не закам’янійте серцем.

6 Так, сьогодні, якщо ви почувете Його голос, не закам’янійте серцем; бо для чого ж вам ^аумирати?

7 Бо знайте, після того, як вас підживлювало добре слово Бога весь день, чи принесете ви злий плід, щоб вас було ^авідрубано і кинуто у вогонь?

8 Слухайте, невже ви зрече-

теся цих слів? Невже ви зречетеся слів пророків; і невже ви зречетеся усіх слів, які було сказано про Христа, після того як так багато людей говорило про Нього; і заперечуватимите добре слово Христа, і силу Христа, і ^адар Святого Духа, і згасите Дух Святий, і насміхатиметеся над великим планом викуплення, який був складений для вас?

9 Хіба ви не знаєте, що якщо ви зробите це, сила викуплення і воскресіння, яка в Христі, приведе вас до того, що будете ви стояти з соромом і жахливою ^авиною перед ^бсудом Бога?

10 І згідно з силою ^аправосуддя, бо правосуддя не можна заперечувати, ви повинні піти геть до того ^бозера вогню і сірки, полум’я якого негасиме, і дим якого здіймається на віки вічні, те озеро вогню і сірки, яке є ^внескінченною ^гмукою.

11 О тоді, мої улюблені браття, покайтеся ви і увійдіть ^атісними воротами, і продовжуйте йти дорогою, яка є вузькою, доки ви не отримаєте вічне життя.

12 О, будьте ^амудрими; що я ще можу сказати?

2д пп Виноградник
Господній.
е 2 Неф. 30:10.
3а 2 Неф. 27:2;
Кн. Як. 5:77;
3 Неф. 25:1.
4а 2 Сам. 7:24.
б Кн. Як. 5:47.
в Мос. 13:29.

5а пп Єдність.
б Ал. 5:33–34;
3 Неф. 9:14.
6а Єз. 18:21–23.
7а Ал. 5:51–52;
3 Неф. 27:11–12.
8а пп Дар Святого
Духа.
9а Мос. 15:26.

пп Провина.
б пп Суд, Останній.
10а пп Справедливість.
б 2 Неф. 28:23.
пп Пекло.
в УЗ 19:10–12.
г пп Осуд.
11а 2 Неф. 9:41.
12а Морм. 9:28.

13 Нарешті я кажу вам «прощайте», до тих пір, поки я зустріну вас перед приємним бар'єром суду Бога, бар'єром, який карає злочестивих «страшенним жахом і острахом. Амінь.

РОЗДІЛ 7

Шерем заперечує Христа, сперечається з Яковом, вимагає ознаки, і Бог карає його—Усі пророки говорили про Христа і Його спокутування—Нефійці прожили свої дні як бродяги, народжені в горі і зненавиджені Ламанійцями. Близько 544–421 рр. до Р.Х.

І ось сталося, після того, як пройшло декілька років, що серед народу Нефія з'явився чоловік, ім'я якого було Шерем.

2 І сталося, що він почав проповідувати серед людей, і проголошувати їм, що не буде ніякого Христа. І він проповідував багато улесливого для людей; і це робив він, щоб змогти скасувати вчення Христа.

3 І він трудився старанно, щоб мати змогу відвернути серця людей, так що він відвернув багато сердець; і знаючи, що я, Яків, маю віру в Христа, Який прийде, він шукав можливості, щоб він міг зустрітися зі мною.

4 І був він освічений, тож досконало знав мову народу;

отже, він міг застосовувати велику улесливість, і велику силу красномовства, згідно з силою диявола.

5 І він мав надію похитнути мене у вірі, незважаючи на багато «одкровенень і багато чого, що я бачив щодо всього цього; бо я справді бачив ангелів, і вони проповідували мені. І також я чув голос Господа, Який говорив до мене справжнім словом, час від часу; отже, мене не можна було похитнути.

6 І сталося, що він прийшов до мене, і ось у такий спосіб він звернувся до мене, кажучи: Брате Якове, я прагнув знайти можливість, щоб поговорити з тобою; бо я чув і також знаю, що ти багато ходиш, проповідуючи те, що ти називаєш євангелією, або вченням Христа.

7 І ти відвернув багато кого з народу, так що вони перекручують правильний шлях Бога, і не «дотримуються закону Мойсея, який є правильним шляхом; і перетворюють закон Мойсея на поклоніння особі, яка, за твоїми словами, прийде через багато сот літ по тому. А тепер слухай, я, Шерем, заявляю тобі, що це блюзнірство; бо жоден з людей не знає такого; він не^б може розповідати про те, що настане. І в такий спосіб Шерем сперечався зі мною.

8 Але ось, Господь пролив

Свій “Дух у мою душу, так що я уразив його в усіх його словах.

9 І я сказав йому: Чи заперечуєш ти Христа, Який приїде? А він сказав: Якби мав бути якийсь Христос, я б не заперечував його; але я знаю, що немає ніякого Христа, не було і ніколи не буде.

10 І я сказав йому: Чи ти віриш святим писанням? І він сказав: Так.

11 І я сказав йому: Тоді ти не розумієш їх; бо вони істинно свідчать про Христа. Ось, я кажу тобі, що жоден з пророків не писав, і не “пропрокував без того, щоб не казати про цього Христа.

12 І це ще не все—це було явлено мені, бо я чув і бачив; і це також було явлено мені “силою Святого Духа; отже, якщо не буде зроблено спокутування, все людство повинно бути ^бзагублене.

13 І сталося, що він сказав мені: Покажи мені “ознаку цією силою Святого Духа, в якій ти обізнаний так багато.

14 І я сказав йому: Хто я такий, що буду спокушувати Бога показувати тобі ознаку того, про що ти знаєш, що воно “істинне? Ти все одно будеш заперечувати це, тому що ти від ^бдиявола. Проте не

моє воля станеться; але якщо Бог покарає тебе, нехай це буде ознакою тобі, що Він має владу, і на небесах, і на землі; і також, що Христос прийде. І Твоя воля, о Господи, звершиться, не моя.

15 І сталося, що коли я, Яків, промовив ці слова, сила Господа зійшла на нього, так що він упав на землю. І сталося, що його годували протягом багатьох днів.

16 І сталося, що він сказав людям: Зберіться завтра, бо я вмираю; отже, я бажаю говорити до людей перед тим, як я помру.

17 І сталося, що наступного дня велика кількість людей зібралася разом; і він говорив до них прямо і відрікся від того, чому він їх навчав, і визнав Христа, і силу Святого Духа, і проповідування ангелів.

18 І він прямо сказав їм, що він був “обманутий силою ^бдиявола. І він казав про пекло, і про вічність, і про вічне покарання.

19 І він сказав: Я боюся, через те, що вчинив “непростимий гріх, бо я брехав Богові; бо я заперечував Христа, і говорив, що вірив у святи писання; а вони істинно свідчать про Нього. І через те що я брехав

8а пп Натхнення,
Надихати.
11а Об. 19:10;
1 Неф. 10:5;
Кн. Як. 4:4;
Мос. 13:33–35;
УЗ 20:26.
пп Ісус Христос.

12а пп Бог, Божество—
Бог Святий Дух;
Святий Дух.
^б 2 Неф. 2:21.
13а Мт. 16:1–4;
Ал. 30:43–60.
пп Ознака.
14а Ал. 30:41–42.

^б Ал. 30:53.
18а Ал. 30:53.
пп Обман,
Обманювати.
^б пп Диявол.
19а пп Непростимий
гріх.

Богові, я дуже боюся, що мое становище буде ^бжадлигим; але я признаюся Богові.

20 І сталося, що коли він сказав ці слова, він більше не міг говорити, і він ^аспустив дух.

21 І коли безліч стало очевидцями, що він сказав це, перед тим як спустити дух, вони були вражені надзвичайно; так що сила Бога зійшла на них, і вони були ^азнесені до того, що впали на землю.

22 Тож це було приємно для мене, Якова, бо я просив цього у мого Батька, Який на небесах; бо Він почув мое волання і відповів на мою молитву.

23 І сталося, що спокій і любов Бога були знову відновлені серед людей; і вони ^авивчали писання, і не прислухалися більше до слів цього злочестивого чоловіка.

24 І сталося, що багато засобів було вигадано, щоб ^авиправити і відродити Ламанійців до пізнання істини; але все це було ^бмарно, бо вони втішались у ^авійнах і ^вкровопролитті, і вони мали вічну ^дненависть до нас, своїх братів. І вони постійно прагнули силою своєї зброї знищити нас.

25 Отже, люди Нефія зміц-

нювалися проти них своєю зброєю, і всією своєю могутністю, віруючи в Бога і ^аскелю свого спасіння; отже, вони досі були переможцями над своїми ворогами.

26 І сталося, що я, Яків, став старим; і оскільки літопис цього народу зберігається на ^аінших пластинах Нефія, отже, я завершую цей літопис, проголошуючи, що я написав згідно з найповнішими моїми знаннями, кажучи, що для нас пройшов час, і також ^бжиття наші промайнули, немов те було для нас уві сні, ми були самотнім і серйозним народом, мандрівниками, вигнаними з Єрусалима, народженими в горі, в пустині, ненависні нашим братам, що викликало війни і суперечки; отже, ми сумували до кінця наших днів.

27 І я, Яків, розумів, що повинен незабаром зійти в могилу; отже, я сказав моему синові ^аЕношу: Візьми ці пластини. І я сказав йому те, що мій брат Нефій ^бнаказав мені, і він обіцяв підкоритися наказам. І я закінчую свої записи на цих пластинах, записи, які є короткими; а з читачем я прощаюся, сподіваючись, що багато хто з моїх братів зможе прочитати мої слова. Браття, Бог з вами.

19б Мос. 15:26.
20а Єр. 28:15–17.
21а Ал. 19:6.
23а Ал. 17:2.
24а Ен. 1:20.
б Ен. 1:14.

в Мос. 10:11–18.
г Яр. 1:6;
Ал. 26:23–25.
д 2 Неф. 5:1–3;
Мос. 28:2.
25а пп Скеля.

26а 1 Неф. 19:1–6;
Яр. 1:14–15.
пп Пластини.
б Як. 4:14.
27а Ен. 1:1.
б Кн. Як. 1:1–4.

КНИГА ЕНОША

Енош молиться палко і одержує відпущення своїх гріхів—Голос Господа доходить до його свідомості, обіцяючи спасіння Ламанійцям у день майбутній—Нефійці намагаються виправити Ламанійців—Енош втішається через свого Викупителя. Близько 420 р. до р.х.

Ось, сталося, що я, “Енош, знаючи про мого батька, що ^бвін був справедливою людиною—бо він ^бнавчав мене своїй мові, а також ^бповчанням і застереженням Господа—і благословенне буде ім’я мого Бога за це—

2 І я розповім вам про ^бборотьбу, яку я мав перед Богом, перед тим як я одержав ^бвідпущення моїх гріхів.

3 Ось, я ходив полювати на звірів у лісах; і слова, які я часто чув від мого батька про вічне життя, і про ^брадість святих, ^бзапали глибоко в моє серце.

4 І моя душа ^бжадала; і я став ^бнавколішки перед моїм Творцем, і я заволав до Нього в палкій ^бмолитві і благанні за свою власну душу; і весь день я волав до Нього; так, і

коли прийшла ніч, я все ще здіймав свій голос високо, щоб він досяг небес.

5 І дійшов до мене “голос, кажучи: Енош, твої гріхи прощені тобі, і ти будеш благословен.

6 І я, Енош, знав, що Бог не може обманювати; отже, моя провина була змита.

7 І я сказав: Господи, як це сталося?

8 І Він сказав мені: Через твою ^бвіру в Христа, Якого ти до того ніколи не чув і не бачив. І багато років пройде перед тим, як Він явиться у плоті; отже, йди далі, твоя віра ^бспасла тебе.

9 Тож сталося, що коли я почув ці слова, я почав відчувати ^ббажання до благополуччя моїх братів, Нефійців; отже, я ^бвивив перед Богом усю мою душу за них.

10 І під час того як я боровся у духові, ось, голос Господа дійшов до моєї ^бсвідомості знову, кажучи: Я зійду до твоїх братів згідно з їхньою старанністю у виконанні Моїх заповідей. Я ^бдав їм цю землю, а це священна земля; і Я ^бпрокляну її тільки в разі

[ЕНОША]

1 1а пп Енош, син Яковів.

б 2 Неф. 2:2–4.

в 1 Неф. 1:1–2.

г Еф. 6:4.

2а Бут. 32:24–32;

Ал. 8:10.

пп Покаятися,

Покаяння.

б пп Відпущення

гріхів.

3а пп Радість.

б 1 Неф. 10:17–19;

Ал. 36:17–21.

4а 2 Неф. 9:51;

3 Неф. 12:6.

б пп Благоговіння.

в пп Молитва.

5а пп Одкровення.

8а Етер 3:12–13.

пп Віра.

б Мт. 9:22.

9а 1 Неф. 8:12;

Ал. 36:24.

б 2 Неф. 33:3;

Сл. Морм. 1:8;

Ал. 34:26–27.

10а пп Інтелект;

Натхнення,

Надихати.

б 1 Неф. 2:20.

в Етер 2:7–12.

беззаконня; отже, Я зйду до твоїх братів згідно з тим, що Я сказав; і їхні провини принесу Я з сумом на їхні власні голови.

11 І після того як я, Енош, почув ці слова, моя віра в Господа стала непохитною; і я молився до Нього, прикладаючи великі зусилля, за моїх братів, Ламанійців.

12 І сталося, що після того, як я ^амолився і домагався з усією старанністю, Господь сказав мені: Я дарую тобі за твоїми ^ббажаннями через твою віру.

13 І ось бачиш, таким було бажання, яке я бажав від Нього—що якщо буде так, що мій народ, Нефійці, впадуть у провину, і будуть якимось чином ^азнищені, а Ламанійці не будуть знищені, то нехай Господь Бог ^бзбереже літопис мого народу, Нефійців; навіть якщо силою Його святої руки він може ^аз'явитися якогось дня в майбутньому до Ламанійців, щоб, можливо, вони були ^вприведені до спасіння—

14 Бо тепер наші зусилля були ^амарні, щоб відновити їх до істинної віри. І вони поклялися у гніві своєму, ^бзнищити, якщо буде можливість, наші літописи і нас,

а також усі традиції наших батьків.

15 Отже, я, знаючи, що Господь Бог мав змогу ^азберегти наші літописи, волав до Нього тривалий час, бо Він сказав мені: Що б не попросили ви з вірою, сподіваючись, що ви одержите в ім'я Христа, ви одержите це.

16 І я мав віру, і я волав до Господа, щоб Він ^азберіг ^блітописи; і Він склав завіт зі мною, що ^вдасть їх Ламанійцям у Його належний час.

17 І я, Енош, знаю, що це буде згідно з завітом, який Він склав; отже, душа моя заспокоїлася.

18 І Господь сказав мені: Твої батьки також благали від Мене те саме; і це буде зроблено їм згідно з їхньою вірою; бо їхня віра була схожа на твою.

19 І ось сталося, що я, Енош, пішов поміж людей Нефія, пророкуючи про те, що станесться, і свідчив про те, що я чув і бачив.

20 І я даю звіт, що люди Нефія прагнули старанно відновити у Ламанійців істинну віру в Бога. Але наші ^азусилля були марні; їхня ненависть була незмінною, і їхнє зло єство вело їх до того, що вони стали дикими, і

12а Морм. 5:21; 9:36.

б Пс. 37:4;

1 Неф. 7:12;

Гел. 10:5.

13а Морм. 6:1, 6.

б Сл. Морм. 1:6–11;

Ал. 37:2.

в Ал. 37:19;

Етер 12:22;

УЗ 3:18.

г Ал. 9:17.

14а Кн. Як. 7:24.

б Морм. 6:6.

15а пп Писання—

Необхідність

збереження

Писань.

16а 3 Неф. 5:13–15;

УЗ 3:19–20; 10:46–50.

б пп Книга

Мормона.

в 2 Неф. 27:6.

20а Морон. 9:6.

жорстокими, і ^бкровожерливими, сповненими ^аідолопоклонства і брудноти; харчувалися дичиною; жили у наметах, блукали пустинею з коротким шкіряним поясом на стегнах своїх і з поголеними головами; і їхня вправність була в ^улукові, і в кривій шаблі, і в сокирі. І багато хто з них не їв нічого, окрім сирого м'яса; і вони постійно прагнули знищити нас.

21 І сталося, що люди Нефія обробляли землю, і ^авирощували всякі сорти зерна, і фруктів, і отари і стада, і отари всілякої худоби кожного виду, і цапів, і диких кіз, а також багато коней.

22 І було серед нас надзвичайно багато ^апророків. А люди були ^бтвердошиїм народом, насилу розуміли.

23 І не було нічого, крім надзвичайної ^ажорстокості, ^бпроповідування і пророкування воєн, і розбрату, і знищення, і постійного ^анагадування їм про смерть, і про тривалість вічності, і покарань, і влади Бога, і все таке інше—бентежило їх ^упостійно, щоб тримати їх у страхові перед Господом. Я кажу, що не було нічого окрім

цього, і надзвичайно велика прямота мови утримувала їх від швидкого спуску до знищення. І саме так я пишу про них.

24 І я бачив війни між Нефійцями і Ламанійцями в пліні моїх днів.

25 І сталося, що я почав старіти, і сто і сімдесят і дев'ять років пройшло з того часу, коли наш батько Легій ^азалишив Єрусалим.

26 І я зрозумів, що повинен незабаром зійти в могилу, будучи змушеним під впливом сили Бога проповідувати і пророкувати цьому народові, і проголошувати Слово за істиною, яка у Христі. І я проголошував його в усі мої дні, і втішався в ньому понад усе мирське.

27 І я незабаром піду до місця свого ^апокою, яке є з моїм Викупителем; бо я знаю, що в Ньому я спочину. І я втішаюся тим днем, коли моє ^бсмертне зодягнеться в ^абезсмертне, і буде стояти перед Ним; тоді я побачу Його обличчя з радістю, і Він скаже мені: Прийди до Мене, благословенний ти, в ^уоселях Батька Мого приготоване місце для тебе. Амінь.

20б Яр. 1:6.
в Мос. 9:12.
пп Ідолопоклонство.
г Мос. 10:8.
21а Мос. 9:9.
22а Сл. Морм. 1:16–18.
б Яр. 1:3.

23а 1 Неф. 16:2;
2 Неф. 33:5.
б пп Проповідувати.
в Гел. 12:3.
г Яр. 1:12; Ал. 31:5.
25а 1 Неф. 2:2–4.
27а пп Покій.

б пп Смертний,
Смертне життя.
в пп Безсмертя,
Безсмертний.
г Іван 14:2–3;
Етер 12:32–34;
УЗ 72:4; 98:18.

КНИГА ЯРОМА

Нефійці додержуються закону Мойсея, чекають на прихід Христа і процвітають на землі — Багато пророків докладають зусиль, щоб тримати людей на шляху істини. Близько 399–361 рр. до Р.Х.

Ось знайте, я, Яром, пишу декілька слів згідно з заповіддю мого батька Еноша, щоб наш “родовід міг бути збереженим.

2 І оскільки “ці пластини ^бмалі, а ці речі “пишуться з тим наміром, щоб бути на користь нашим братам ^гЛаманійцям, отже, є необхідність у тому, щоб я писав коротко; але я не писатиму ні про моє пророкування, ні про мої одкровення. Бо хіба я можу написати більше, ніж мої батьки написали? Бо хіба вони не відкрили план спасіння? Я кажу вам: Так; і це задовольняє мене.

3 Знайте, що необхідно багато зробити серед цього народу через закам’янілість їхніх сердець, і глухоту їхніх вух, і сліпоту їхнього розуму, і “твердість їхніх ший; однак Бог надзвичайно милосердний до них, і ще не ^бзмів їх геть з лиця землі.

4 І багато є серед нас тих, хто мав багато “одкровень, бо вони не всі твердошиї. І ті, хто не твердошиї і має віру, мають ^бспілкування з Духом Святим, Який ясно показує дітям людським згідно з їхньою вірою.

5 І ось бачите, двісті років пройшло, і народ Нефія став сильним на цій землі. Вони пильнували за тим, щоб “до-тримуватися закону Мойсея і залишати ^бсуботній день священним для Господа. І вони не “богохульствували; вони також не ^гблюзнили. І закони цієї землі були надзвичайно суворі.

6 І їх було розсіяно по великій частині лиця землі, і Ламанійців також. І було їх набагато більше, ніж тих, хто був з Нефійців; і вони любили “вбивство і пили кров тварин.

7 І сталося, що вони багато разів приходили проти нас, Нефійців, битися. Але наші “царі і наші провідники були міцними людьми у вірі в Господа; і вони навчали людей шляхам Господа; отже, ми протистояли Ламанійцям і вигнали їх геть з ^бнаших земель, і почали укріплювати

[ЯРОМА]

1 1а 1 Неф. 3:12; 5:14.

2а Кн. Як. 3:14; Ом. 1:1.

б 1 Неф. 6:1–6.

в пп Писання—
Цінність Писань.

г 2 Неф. 27:6;

Морм. 5:12.

3а Ен. 1:22–23.

б Етер 2:8–10.

4а Ал. 26:22; Гел. 11:23;

УЗ 107:18–19.

пп Одкровення.

б пп Святий Дух.

5а 2 Неф. 25:24;

Ал. 34:13–14.

б Вих. 35:2.

пп Суботній день.

в пп Богохульство.

г пп Блюзнити,

Блюзнірство.

6а Кн. Як. 7:24; Ен. 1:20.

7а Кн. Як. 1:9, 11, 15.

б Сл. Морм. 1:14.

наші міста, та інші місця нашого успадкування.

8 І нас збільшувалося надзвичайно, і поширювалося на лиці землі, і ми збагатилися надзвичайно золотом, і сріблом, і коштовними речами, і витонченими виробами з дерева, будинками, механізмами, а також залізом і міддю, і латунню і сталлю, роблячи всілякі інструменти різних видів, щоб обробляти землю, і “зброю для війни—так, гостроконечну стрілу, і сагайдак, і дротик, і спис, і всі пристосування для війни.

9 І були ми таким чином підготовлені до зустрічі з Ламанійцями, щоб вони не перемогли нас. Але слово Господа було підтверджене, те, що Він сказав нашим батькам, кажучи таке: Якщо будете виконувати Мої заповіді, досягнете успіху на цій землі.

10 І сталося, що пророки Господа погрожували народові Нефія, згідно з словом Бога, що якщо вони не дотримуватимуться заповідей, а впадуть у провину, то їх буде “знищено з лиця землі.

11 Отже, пророки, і священники, і вчителі працювали старанно, з довготерпінням закликаючи людей до старанності; навчаючи “законові Мойсея і меті, для якої він був даний; переконуючи їх б⁶чекати на Месію, і вірити, що Він прийде, ⁶наче Він вже є. І в такий спосіб вони навчали їх.

12 І сталося, що роблячи так, вони зберегли їх від “знищення з лиця землі; бо вони б⁶кололи їхні серця словом, постійно спонукаючи їх до покаяння.

13 І сталося, що двісті і тридцять і вісім років пройшло—у війнах, і суперечках, і розбраті, протягом більшості часу.

14 І я, Яром, не пишу більше, бо пластини малі. Але знайте, мої браття, ви можете звернутися до “інших пластин Нефія; бо ось, на них літописи наших воєн вигравіювані, згідно з записами царів або тих, кому вони наказали записувати.

15 І я передаю ці пластини в руки мого сина Омнія, щоб вони могли зберігатися за “заповідями моїх батьків.

КНИГА ОМНІЯ

Омній, Амарон, Кеміш, Авінадом і Амалекій, кожний по черзі,

ведуть літописи—Мосія знаходить народ Зарагемлі, який

8а Мос. 10:8.
10а 1 Неф. 12:19–20;
Ом. 1:5.
11а Кн. Як. 4:5;
Ал. 25:15–16.

б 2 Неф. 11:4;
Етер 12:18–19.
в 2 Неф. 25:24–27;
Мос. 3:13; 16:6.
12а Етер 2:10.

б Ал. 31:5.
14а 1 Неф. 9:2–4.
15а Кн. Як. 1:1–4.

прийшов з Єрусалима у дні Седекії—Мосія стає царем над ними—Нащадки Мулека в Зарагемлі знаходять Коріантумра, останнього з Яредійців—Цар Веніямин є наступником Мосії—Люди повинні приносити в жертву свої душі як жертвоприношення Христу. Близько 323–130 рр. до Р.Х.

Ось сталося, що я, Омній, маючи заповідь від мого батька, Ярома, що я повинен написати дещо на цих пластинах, щоб зберегти наш родовід—

2 Отже, в мої дні, я б хотів, щоб ви знали, що я багато боровся мечем, щоб зберегти мій народ, Нефійців, щоб він не потрапив до рук своїх ворогів, Ламанійців. Але знайте, я сам злочестива людина, і я не виконував устави і заповіді Господа, як це мені належало робити.

3 І сталося, що двісті і сімдесят і щість років пройшло, і в нас було багато мирних часів; і в нас було багато часів, коли ми мали серйозні війни і кровопролиття. Так, і в цілому, двісті і вісімдесят і два роки пройшло, і я зберіг ці пластини згідно із “заповідями моїх батьків; і я передаю їх моєму синові Амаронові. І я закінчую.

4 І ось я, Амарон, записую речі, які я записую, і яких небагато, у книгу мого батька.

5 Ось, сталося, що триста і

двадцять років пройшло, і найбільш злочестиву частину Нефійців було “знищено.

6 Бо Господь не дозволить, після того як Він вивів їх з землі Єрусалима, і утримав, і зберіг їх від потрапляння до рук їхніх ворогів, так, Він не дозволить, щоб слова не підтвердились, які Він говорив нашим батькам, кажучи таке: Якщо ви не будете виконувати Моїх заповідей, ви не будете процвітати на цій землі.

7 Отже, Господь покарав їх великим судом; проте, Він зберіг праведних, щоб вони не загинули, але визволив їх з рук їхніх ворогів.

8 І сталося, що я передав пластини моєму братові Кемішеві.

9 Тепер я, Кеміш, запишу дещо, що я запишу, до тієї самої книги, що й мій брат; бо ось, я бачив останнє, що він записав, що він записав це своєю власною рукою; і записав він це в день, коли він передав їх мені. І у такий спосіб ми ведемо літопис, бо це є за заповідями наших батьків. І я закінчую.

10 Ось я, Авінадом, є сином Кеміша. Ось, сталося, що я бачив багато воєн і розбрату між моїм народом, Нефійцями, і Ламанійцями; і я, моїм власним мечем, забрав життя багатьох Ламанійців на захист своїх братів.

11 І бачите, літопис цього народу вигравіюваний на

пластинах, який є у царів, протягом поколінь; і я не знаю ніякого одкровення, окрім того, яке було записано, ані пророцтва; отже, те, що належить, записано. І я закінчую.

12 Ось я є Амалекій, син Авінадома. Слухайте, я розповім вам дещо стосовно Мосії, якого було зроблено царем над землею Зарагемлі; бо ось, його було попереджено Господом, щоб він утік з землі “Нефія, і ті, хто прислухається до голосу Господа, мають також ^бпіти з цієї землі з ним у пустиню—

13 І сталося, що він зробив так, як Господь наказав йому. І вони пішли з цієї землі в пустиню, стільки їх, скільки прислухалося до голосу Господа; і їх супроводжувало багато проповідувань і пророкувань. І їх повчало постійно слово Бога; і їх вела сила Його руки крізь пустиню, доки вони не прийшли на землю, яка називалася землею Зарагемлі.

14 І вони відкрили там народ, який називався народом “Зарагемлі. Тож була велика радість серед народу Зарагемлі; і також Зарагемля зрадив надзвичайно, тому що Господь прислав народ Мосії з ^бпластинами з латуні, на яких містився літопис Юдеїв.

15 Ось сталося, що Мосія

довідався про те, що “народ Зарагемлі вийшов з Єрусалима, тоді як ^бСедекію, царя Юдеї, було забрано у полон до Вавилона.

16 І вони мандрували пустинню, і їх було приведено рукою Господа через великі води на землю, де Мосія й знайшов їх; і вони жили там з того часу і надалі.

17 І на той час, як Мосія знайшов їх, вони стали надзвичайно численні. Проте вони вели багато воєн і серйозних суперечок, гинули від меча час від часу; і їхня мова стала викривлена; і вони не принесли ніяких “літописів з собою; і вони заперечували існування свого Творця; і ні Мосія, ні народ Мосії не могли зрозуміти їх.

18 Але сталося, що Мосія зробив так, щоб їх було навчено його мові. І сталося, що після того як їх було навчено мові Мосії, Зарагемля переказав родовід своїх батьків по пам’яті; і вони записані, але не на цих пластинах.

19 І сталося, що люди Зарагемлі і Мосії “об’єдналися разом; і ^бМосія був призначений їхнім царем.

20 І сталося, у дні Мосії було принесено до нього великий камінь з гравіюваннями на ньому; і він ^апереклав ці гравіювання даром і силою Бога.

21 І вони розповідали про

12а 2 Неф. 5:6–9.

^б Кн. Як. 3:4.

14а пп Зарагемля.

^б 1 Неф. 3:3,

19–20; 5:10–22.

15а Мос. 25:2.

^б Єр. 39:1–10; Гел. 8:21.

17а Мос. 1:2–6.

19а Мос. 25:13.

^б Ом. 1:12.

20а Мос. 8:13–19.

пп Провидець.

якогось “Коріантумра і вбитих його людей. І Коріантумр був знайдений людьми Зарагемлі; і він жив з ними протягом дев’яťох місяців.

22 Вони також говорили декілька слів про його батьків. І його перші батьки пішли від тієї “башти тоді, коли Господь ^бзмішав мову людей; і суворість Господа впала на них згідно з Його вироками, які є справедливими; і їхні “кістки лежать розсіяні по землі, що на північ.

23 Ось, я, Амалекій, народився в дні Мосії; і я дожив і бачив його смерть; і “Веніамин, його син, царює замість нього.

24 І знайте, я бачив у дні царя Веніямина серйозну війну і багато кровопролиття між Нефійцями і Ламанійцями. Але знайте, Нефійці отримали велику перевагу над ними; так, настільки, що цар Веніамин вигнав їх із землі Зарагемлі.

25 І сталося, що я почав старіти; і, не маючи сімені і знаючи царя “Веніямина як справедливу людину перед Господом, отже, я ^бпередам ці пластини йому, закликаючи всіх людей прийти до Бога, Святого Ізраїля, і вірити в пророцтва, і в одкровення, і в проповідування ангелів, і в дар говорити на языках, і в

дар тлумачення мов, і в усе, що є ^бдобре; бо немає нічого, що є добрим, окрім того, що йде від Господа; а все, що зле, йде від диявола.

26 І ось, мої улюблені браття, я б хотів, щоб ви “прийшли до Христа, Який є Святий Ізраїля, і скуштували від Його спасіння і сили Його викуплення. Так, прийдіть до Нього, і ^бвіддайте всю вашу душу як ^бжертвоприношення Йому, і продовжуйте ‘поститися і молитися, і терпіти до кінця; і як те, що Господь живий, ви будете спасенні.

27 А тепер я розповім дещо про певну кількість тих, хто пішов у пустиню, щоб повернутися на землю Нефія; бо великою була кількість тих, хто бажав оволодіти землею їхнього успадкування.

28 Отже, вони пішли в пустиню. І їхній провідник, будучи сильною і могутньою людиною, і твердошиєю людиною, отже, він зробив так, що виникли суперечки між ними; і їх усіх було “вбито, окрім п’ятдесятьох, у пустині, і вони знову повернулися на землю Зарагемлі.

29 І сталося, що вони взяли також ще значну кількість людей і вирушили в подорож знову до пустині.

30 І я, Амалекій, мав брата,

21а Етер 12:1.
пп Коріантумр.
22а Етер 1:1–5.
б Бут. 11:6–9;
Мос. 28:17;
Етер 1:33.
в Мос. 8:8.

23а Сл. Морм. 1:3.
25а Сл. Морм. 1:17–18;
Мос. 29:13.
б Сл. Морм. 1:10.
в Ал. 5:40; Етер 4:12;
Морон. 7:15–17.
26а Кн. Як. 1:7;

Ал. 29:2;
Морон. 10:32.
б пп Жертва,
Жертвувати.
в 3 Неф. 9:20.
г пп Піст, Пощення.
28а Мос. 9:1–4.

який також пішов з ними; і я нічого не знаю про них з тих пір. І я вже скоро ляжу в

свою могилу; і “ці пластини вже завершені. І я закінчую свою розповідь.

Слова Мормона

Мормон скорочує текст великих пластин Нефія—Він кладе малі пластини разом з іншими пластинами—Цар Веніямин встановлює мир на землі. Близько 385 р. від Р.Х.

І ось я, “Мормон, будучи готовим передати літопис, який я робив, до рук мого сина Моронія, знайте, я був свідком усього знищення мого народу, Нефійців.

2 І через “багато сот літ після пришествя Христа я передаю ці літописи в руки мого сина; і я гадаю, що він засвідчить цілковите знищення мого народу. Але нехай дарує Бог, щоб він міг пережити їх, щоб він міг написати дещо про них, і дещо про Христа, щоб, можливо, одного дня це могло бути їм на^бкористь.

3 І ось, я розповідаю дещо про те, що я написав; бо після того, як я зробив “скорочення з^б пластин Нефія, до царювання цього царя Веніямина, про якого Амалекій говорив,

я продивився^а літописи, які були передані в мої руки, і я знайшов ці пластини, які вміщували цю маленьку розповідь про пророків, від Якова до царювання цього царя “Веніямина, і також багато з слів Нефія.

4 І те, що є на цих пластинах, “приємне для мене через пророцтва про пришествя Христа; і мої батьки знали, що багато з них виповнилося; так, і я також знаю, що все, що напроороковане про нас до цього дня, виповнилося, а все, що йде далі від цього дня, повинно неминуче статися—

5 Отже, я вибрав саме “це, щоб закінчити цим мій літопис, решту мого літопису я візьму з^б пластин Нефія; і я не можу написати і сотої^а частини всього про мій народ.

6 Але знайте, я візьму ці пластини, які вміщують ці пророцтва і одкровення, і покладу їх разом з рештою мого літопису, бо вони є вибраними для мене; і я знаю,

30а 1 Неф. 6:1–6.

[Слова мормона]

1 1а 3 Неф. 5:9–12;

Морм. 1:1–4; 8:1, 4–5.

пп Мормон,

Нефійський пророк.

2а Морм. 6:5–6.

б УЗ 3:16–20.

3а УЗ 10:44.

б УЗ 10:38–40.

в Мос. 1:6;

Гел. 3:13–15;

Морм. 4:23.

г Ом. 1:23.

4а 1 Неф. 6:5.

5а товто речі, приємні

для нього, про

які згадується

у вірші 4.

б 1 Неф. 9:2.

в 3 Неф. 5:8–11;

26:6–12.

що вони будуть вибраними для моїх братів.

7 І я роблю це для ^амудрої цілі; бо так мені підказано, згідно з діяннями Духа Господа, Який в мені. І ось, я не знаю всього; але Господь ^бзнає все, що має статися; ось тому Він діє в мені, щоб я робив згідно з Його волею.

8 І моя ^амолитва до Бога стосується моїх братів, щоб вони могли знову прийти до пізнання Бога, так, викуплення Христа; щоб вони знову могли стати ^бчудовим народом.

9 І ось я, Мормон, перехожу до закінчення мого літопису, який я беру з пластин Нефія; і я роблю це згідно з знаннями і розумінням, які Бог дав мені.

10 Отже, сталося, що після того, як Амалекій ^апередав ці пластини в руки царя Веніямина, він узяв їх і поклав з ^біншими пластинами, які вміщували літописи, що передавалися ^ацарями з покоління до покоління аж до днів царя Веніямина.

11 І вони їх передавали від царя Веніямина з покоління до покоління до тих пір, поки вони не потрапили до ^амоїх рук. І я, Мормон, молюся Богові, щоб вони могли зберегтися від цього часу і надалі. І я знаю, що вони будуть збережені; бо великі речі

написані на них, за якими мій народ і їхні брати будуть ^бсудимі у великий і останній день, згідно з словом Бога, яке написано.

12 І ось, про цього царя Веніямина—він мав деякі суперечки поміж своїм власним народом.

13 І сталося також, що війсьсько Ламанійців вийшло з ^аземлі Нефія, щоб битися проти його народу. Але знайте, цар Веніямин зібрав разом своє військо, і він став проти них; і він бився силою своєї власної руки, ^бмечем Лавана.

14 І в силі Господа вони билися проти своїх ворогів, аж поки вони не вбили багато тисяч Ламанійців. І сталося, що вони билися проти Ламанійців, поки не вигнали їх з усіх земель свого успадкування.

15 І сталося, що після того, як були удавані ^ахристи, і вуста їм було замкнено, і вони покарані відповідно до їхніх злочинів;

16 І після того, як були удавані пророки, і лжеповідники і вчителі серед народу, і всі вони були покарані відповідно до їхніх злочинів; і після того, як було багато розбрату і багато відходів геть до Ламанійців, ось, сталося, що цар Веніямин, з допомо-

7а 1 Неф. 9:5; 19:3;
УЗ 3:12–20;
10:1–19, 30–47.
б пп Всемудрий.
8а 2 Неф. 33:3–4;
Ен. 1:11–12.
б 2 Неф. 30:6.

10а Ом. 1:25, 30.
б 1 Неф. 9:4.
в Яр. 1:14.
11а 3 Неф. 5:8–12;
Морм. 1:1–5.
б 2 Неф. 25:18;
29:11; 33:11–15;

3 Неф. 27:23–27.
13а Ом. 1:12.
б 1 Неф. 4:9;
2 Неф. 5:14;
Кн. Як. 1:10;
Мос. 1:16; УЗ 17:1.
15а пп Антихрист.

гою святих “пророків, які були серед його народу—

17 Бо знайте, цар Веніямин був “святою людиною, і він царював над своїм народом у праведності; і було багато святих людей на тій землі, і вони промовляли слово Бога з ^бсилою і з повноваженням; і

вони вживали багато “різкості через твердошіість людей—

18 Отже, за допомогою їх цар Веніямин, докладаючи зусилля всієї могутності свого тіла і здібності всієї своєї душі, а також і пророки, ще раз встановив мир на цій землі.

Книга Мосії

РОЗДІЛ 1

Цар Веніямин навчає своїх синів мови і пророцтв їхніх батьків—Їхню релігію і цивілізацію збережено завдяки записам, які велися на різних пластинах—Мосію обрано царем і під його опіку передані літописи та інші речі. Близько 130–124 рр. до Р.Х.

ІТЕПЕР не було більше розбрату на всій “землі Зарагемлі, серед усіх людей, які належали цареві Веніямину, так що цар Веніямин мав тривалий мир до кінця своїх днів.

2 І сталося, що він мав трьох синів; і він назвав їх іменами Мосія, і Гелорум, і Геламан. І він зробив так, щоб їх “навчали всієї ^бмови його батьків, щоб з допомогою цього вони могли стати людьми розуміючими; і щоб вони знали про пророцтва, які промовляли-

ся вустами їхніх батьків, і які були дані їм рукою Господа.

3 І він також навчав їх про літописи, які були вигравіювані на пластинах з латуні, кажучи: Сини мої, я б хотів, щоб ви запам’ятали, що якби не ці “пластини, які вміщують ці літописи і ці заповіді, ми мали б страждати у ^бнезнанні навіть дотепер, не знаючи таємниць Бога.

4 Бо неможливо було б, щоб наш батько, Легій, зміг би запам’ятати все це, щоб навчити цьому своїх дітей, якби не допомога цих пластин; бо його було навчено “мови Єгиптян, тому він міг читати ці вигравіювані письмена, і навчати їм своїх дітей, щоб з допомогою цього, вони могли навчати їм своїх дітей, і таким чином виконувати заповіді Бога аж дотепер.

5 Я кажу вам, сини мої, якби

16а Ен. 1:22.

17а Ал. 13:26.

б Ал. 17:2–3.

в Морон. 9:4;

УЗ 121:41–43.

[мосії]

11а Ом. 1:13.

2а Мос. 4:14–15;

УЗ 68:25, 28.

б Морм. 9:32.

3а пп Пластини.

б Ал. 37:8–9.

4а ДС—Іст. 1:64.

не ці речі, які були ^автримані і збережені рукою Бога, щоб ми могли ^бчитати і розуміти Його ^атаємниці, і мати Його заповіді завжди перед своїми очима, то навіть наші батьки виродилися б у зневірі, і ми були б як наші брати, Ламанійці, які не знають нічого про все це, або навіть не вірять у це, коли їх навчають цьому, через ^атрадиції їхніх батьків, які є неправильними.

6 О сини мої, я б хотів, щоб ви пам'ятали, що ці висловлювання істинні, і також, що ці записи ^аістинні. І знайте, також і пластини Нефія, які вміщують літописи і висловлювання наших батьків з тих пір, як вони залишили Єрусалим, і дотепер, і вони є істинними; і ми можемо знати про їхню істинність, тому що маємо їх перед своїми очима.

7 І ось, сини мої, я б хотів, щоб ви не забували ^авивчати їх старанно, щоб мати користь від цього; і я б хотів, щоб ви ^бвиконували заповіді Бога, щоб ви могли ^апроцвітати на землі згідно з ^аобіцаннями, які Господь дав нашим батькам.

8 І ще багато чому цар Веніамин навчав своїх синів, що не записано в цій книзі.

9 І сталося, що після того як цар Веніамин закінчив навча-

ти своїх синів, він зістарився і побачив, що дуже скоро він має піти дорогою всього земного; отже, він подумав, що буде доцільним, щоб він передав царство одному з своїх синів.

10 Отже, він наказав привести до нього Мосію; і ось ті слова, з якими він звернувся до нього, кажучи: Сину мій, я хотів би, щоб ти зробив оголошення по всій цій землі серед усього цього народу, або ^анароду Зарагемлі, і народу Мосії, який живе на цій землі, щоб завдяки цьому можна було зібрати їх разом; бо назавтра я проголошу цьому своєму народові моїми власними вустами, що ти є ^бцарем і правителем над цим народом, якого наш Господь Бог дав нам.

11 І більше того, я дам цьому народові ^аім'я, щоб з допомогою цього вони могли відрізнятись від усіх людей, яких Господь Бог вивів з землі Єрусалимської; і я роблю це, тому що вони були стараним народом у додержанні заповідей Господа.

12 І я даю їм ім'я, яке ніколи не буде викреслене, хіба що тільки через ^апровину.

13 Так, і ще більше я кажу тобі, що якщо цей високовподобаний Господом народ впа-

5а пп Писання—
Необхідність
збереження
Писань.
б Повтор. 6:6–8.
в пп Таємниці Божі.
г Мос. 10:11–17.

6а 1 Неф. 1:3;
2 Неф. 33:10–11;
Морон. 10:27.
7а пп Писання.
б Мос. 2:22;
Ал. 50:20–22.
в Пс. 122:6;

1 Неф. 2:20.
г Ал. 9:12–14.
10а Ом. 1:14.
б Мос. 2:30.
11а Мос. 5:8–12.
12а пп Гріх.

де у "провину і стане народом злочестивим і таким, що порушує подружню вірність, то Господь відмовиться від них, щоб через це вони стали ^бслабкими, як їхні браття; і Він не буде більше ^оохороняти їх Своєю незрівнянною і дивовижною силою, як Він досі охороняв наших батьків.

14 Бо я кажу тобі, якби Він не простирив Своєю рукою, охороняючи наших батьків, вони б попали до рук Ламанійців, і стали жертвою їхньої ненависті.

15 І сталося, що після того як цар Веніямин скінчив ці промови до свого сина, тоді він передав йому відповідальність за всі справи царства.

16 І понад це, він також дав йому доручення щодо літописів, які були вигравіювані на "пластинах з латуні; а також пластин Нефія; а також щодо ^бмеча Лавана, і ^і"кулі, або дороговказу, який вів наших батьків через пустиню, який був приготований рукою Господа, щоб з його допомогою вони могли бути виведені, кожний відповідно до уваги і старанності, які вони виявляли до нього.

17 Отже, оскільки вони були невірними, вони не процвітали і не просувалися вперед у своїх мандрах, але були "відкинуті назад, і зазнавали на собі незадоволення Бога;

і ось чому їх було покарано голодом і тяжкими скорботами, щоб збуджувати їх пам'ятати свій обов'язок.

18 І ось сталося, що Мосія пішов і зробив, як його батько наказав йому, і проголосував усім людям, хто був на землі Зарагемлі, щоб у зв'язку з цим вони могли зібратися разом, щоб піти в храм і почути слова, які його батько говоритиме їм.

РОЗДІЛ 2

Цар Веніямин звертається до свого народу—Він розповідає докладно про справедливість, чесність і духовність свого царювання—Він радить їм служити їхньому Небесному Цареві—Ті, хто повстає проти Бога, зазнають м'яки, як у негасимому полум'ї. Близько 124 р. до р.х.

І сталося, що після того, як Мосія зробив так, як його батько наказував йому, і проголосив по всій землі, щоб люди зібралися разом з усієї землі, щоб вони могли піти в храм послухати слова, з якими цар Веніямин звернеться до них.

2 І було їх дуже багато, саме так багато, що вони не злічили їх; бо вони розмножилися надзвичайно і стало їх багато на цій землі.

3 І вони взяли "первородних

13а Євр. 6:4–6.
б Гел. 4:24–26.
в УЗ 103:8–10.
16а Мос. 1:3.

б 1 Неф. 4:8–19;
Сл. Морм. 1:13;
УЗ 17:1.
в 1 Неф. 16:10.

17а 1 Неф. 18:12–13.
2 3а Бут. 4:4.

від своїх отар, щоб вони могли принести ^бжертву і ^ввсепалення ^гза законом Мойсея;

4 І ще щоб вони могли скласти дяку Господові Богу їхньому, Який вивів їх з землі Єрусалима, і Який визволив їх з рук їхніх ворогів і ^апризначив справедливих людей бути їхніми ^бвчителями, а також справедливого чоловіка бути їхнім царем, який встановив мир на ^вземлі Зарагемлі, і який навчив їх ^гдодержуватися заповідей Бога, щоб вони могли втішатися і сповнитися ^длюбов'ю до Бога і всіх людей.

5 І сталося, що коли вони підійшли до храму, вони поставили свої намети навколо, кожний чоловік з своєю ^асім'єю, яка складалася з його дружини, і його синів, і його дочок, і їхніх синів, і їхніх дочок, від найстаршого до наймолодшого, і кожна сім'я була окремо від іншої.

6 І вони поставили свої намети навколо храму, кожний чоловік поставив свого ^анамета дверима до храму, щоб таким чином вони могли залишатися в своїх наметах і почути слова, які цар Веніамин буде говорити їм;

7 Бо число їх було таким великим, що цар Веніамин не міг повчати їх усіх у стінах

храму, ось чому він наказав звести башту, щоб у такий спосіб його люди могли почути слова, які він буде говорити їм.

8 І сталося, що він почав говорити до свого народу з башти; і не всі вони могли почути його слова через величезність натовпу; ось чому він наказав, щоб слова, які він говорив, були записані і розповсюджені серед тих, до кого не досягав звук його голосу, щоб вони теж могли сприйняти його слова.

9 І ось ці слова, які він ^апромовляв і наказав записати, кажучи: Браття мої, всі ви, хто зібрався разом, ви, хто може почути мої слова, які я буду говорити вам у цей день; бо я наказав вам приходити сюди не для того, щоб ви поставилися ^блегковажно до слів, які я буду говорити, але для того, щоб ви ^вприслухалися до мене, і відкрили свої вуха, щоб почути, і свої ^гсерця, щоб зрозуміти, і свій ^дрозум, щоб ^етаємниці Бога могли б розгорнутися перед вашими очима.

10 Я наказав вам приходити сюди не для того, щоб ви ^абоялися мене або думали, що я сам більше, ніж смертна людина.

3б пп Жертва, Жертвувати.
в 1 Нэф. 5:9.
г 2 Нэф. 25:24; Ал. 30:3; 34:13–14.
4а пп Покликати, Покликаний Богом, Покликання.

б Мос. 18:18–22.
пп Навчати, Учитель.
в Ом. 1:12–15.
г Іван 15:10.
д пп Любов.
5а пп Сім'я.
6а Вих. 33:8–10.

9а Мос. 8:3.
б УЗ 6:12.
в пп Слухати.
г Мос. 12:27;
3 Нэф. 19:33.
д пп Інтелект.
е пп Таємниці Божі.
10а пп Страх.

11 Але я такий самий, як і ви, підвладний усіляким недугам тіла й розуму; але я був вибраний цим народом, і посвячений моїм батьком, і мав дозвіл від руки Господа, щоб бути правителем і царем над цим народом; і був підтриманий і збережений Його незрівнянною силою, щоб служити вам з усією міццю, розумом і силою, що їх Господь надав мені.

12 Я кажу вам, оскільки мені було дозволено провести свої дні в служінні вам, навіть дотепер, і я не домагався ні "золота, ні срібла, ні всіляких багатств від вас;

13 Не дозволяв я також, щоб ви ані були ув'язнені в темницях, ані були рабами один у одного, ані вбивали, ані грабували, ані крали, ані чинили перелюб; тож я не дозволяв, щоб ви чинили злочестивість усякого роду, а вчив вас, що вам слід дотримуватися заповідей Господа в усьому, що Він наказав вам —

14 І я, дійсно, сам "трудився своїми власними руками, щоб служити вам, і щоб ви не були обтяжені податками, і щоб ніщо не сходило на вас таке, що було б тяжко зносити—і всього цього, про що я говорив, ви самі є свідками в цей день.

15 Все-таки, мої брати, я робив це не для того, щоб хвалитися, і не для того я кажу це, щоб звинувачувати вас; але я кажу вам це, щоб ви знали, що я можу відповідати з чистим "сумлінням перед Богом у цей день.

16 Ось, я кажу вам, що сказавши вам про те, що я провів свої дні в служінні вам, я не хочу хвалитися, бо я був тільки на службі у Бога.

17 І слухайте, я кажу вам це, щоб ви навчилися "мудрості; щоб ви дізналися, що коли ви ^бслужите вашим ^бближнім, то ви тільки служите вашому Богові.

18 Ось, ви назвали мене своїм царем; і якщо я, кого ви називаєте своїм царем, докладав зусиль, щоб "служити вам, то хіба не повинні ви також докладати зусиль, щоб служити один одному?

19 І ще слухайте, якщо я, кого ви називаєте своїм царем, хто провів свої дні в служінні вам, і водночас був на службі у Бога, заслуговую на дяку від вас, о як же ви маєте "дякувати своєму небесному Царю!

20 Я кажу вам, мої браття, якщо ви складете всю дяку і "хвалу, яку вся ваша душа має силу вмістити, Тому ^бБогові, Який створив вас, і підтримав і зберіг вас, і зробив

12а Дії 20:33–34.

14а 1 Кор. 9:18.

15а пп Сумління.

17а пп Мудрість.

б Мт. 25:40; Як. 1:27;

УЗ 42:29–31.

пп Служіння.

в пп Брати, Браття,

Брат; Сестра.

18а Мт. 20:26–27.

19а пп Вдячні,

Дякування,

Подяка.

20а 1 Неф. 18:16.

б пп Бог, Божество.

так, щоб ви втішалися, і дарував вам, щоб ви жили в мирі один з одним —

21 Я кажу вам, якщо ви служитимите Тому, Хто створив вас від початку, і оберігає вас день у день, даючи вам дихання, щоб ви жили і пересувалися, і діяли за своїм власним ^абажанням, і навіть підтримуючи вас то однієї миті, то другої — я кажу, якщо ви служитимете Йому всією своєю душею, все одно ви будете нічого не ^бвартими служителями.

22 І знайте, все, чого Він вимагає від вас, — це ^авиконувати Його ^бзаповіді; і Він обіцяв вам, якщо ви будете виконувати Його заповіді, ви будете процвітати на цій землі; а Він ніколи не ^ввідходить від того, що Він сказав; отже, якщо ви будете ^гвиконувати Його заповіді, Він благословить вас і надасть вам процвітання.

23 І ось, по-перше, Він створив вас, і дарував вам життя ваше, за яке ви в боргу перед Ним.

24 І по-друге, Він вимагає від вас робити так, як Він наказав вам; за це, якщо ви зробите так, Він негайно ^аблагословить вас; і ось чому Він заплатив вам. А ви все ще в боргу перед Ним, і тепер є, і будете,

на віки вічні; отже, чим вам хвалитися?

25 І ось я питаю, чи можете ви сказати що-небудь про себе? Я відповідаю вам: Ні. Ви не можете сказати, що ви навіть такі, як прах землі; а ви ж були ^астворені з ^бпраху землі; але знайте, це належить Тому, Хто створив вас.

26 І я, навіть я, кого ви назвали своїм царем, не кращий за вас; бо я теж з праху. І ви бачите, що я старий, і вже збираюся віддати це смертне тіло його матері-землі.

27 Отже, як я сказав вам, що служив вам, ^айдучи з чистим сумлінням перед Богом, саме так тепер я потурбувався, щоб ви зібралися разом, щоб мене визнали невинуватим, і щоб ваша ^бкров не перейшла на мене, коли я стану, щоб судив мене Бог за все, що Він наказав мені щодо вас.

28 Я кажу вам, що я зробив так, щоб ви зібралися разом, для того, щоб я міг ^азвільнити свій одяг від вашої крові, в цей час, коли я збираюся зійти в мою могилу, щоб я міг зійти в спокої, і мій безсмертний ^бдух міг приєднатися до ^вхорів зверху, співаючи хвалу справедливому Богові.

29 І більш того, я кажу вам, що я зробив так, щоб ви зібралися разом, аби я міг про-

21а пп Свобода вибору.

^б Лк. 17:7–10.

22а Лев. 25:18–19;

2 Неф. 1:9.

^б пп Заповіді Божі.

^в УЗ 3:1–2.

^г УЗ 14:7; 58:2–3.

24а пп Благословити, Благословенний, Благословення.

25а пп Створити, Сотворіння.

^б Бут. 3:19;

Кн. Як. 2:21.

27а пп Ходити, ходити з Богом.

^б Кн. Як. 1:19.

28а Кн. Як. 2:2.

^б пп Дух.

^в Морм. 7:7.

голосити вам, що я не можу більше бути ні вашим учителем, ні вашим царем;

30 Бо навіть у цей час усе моє тіло тремтить надзвичайно, коли я намагаюся говорити з вами; але Господь Бог підтримує мене, і дозволив мені говорити до вас, і наказав мені, що я маю проголосити вам у цей день, що мій син Мосія є царем і правителем над вами.

31 І ось, браття мої, я хотів би, щоб ви робили так, як досі робили. Так, як ви виконували мої накази, а також накази мого батька, і процвітали, і були збережені, щоб не потрапити в руки ваших ворогів, саме так, якщо ви будете виконувати накази мого сина, або заповіді Бога, які будуть передаватися вам через нього, ви будете процвітати на землі, і ваші вороги не будуть мати ніякої сили над вами.

32 Але, о люди мої, стережіться, щоб не виникло “суперечок між вами, і ви не забажали послухатися злого духа, про якого говорив мій батько Мосія.

33 Бо знайте, горе проголошено тому, хто бажає слухатися того духа; бо якщо він бажає слухатися його, і залишається і помирає в своїх гріхах, той п'є “прокляття для своєї власної душі; бо він одержує як винагороду ^бвічне покарання, переступивши

закон Бога всупереч своїм власним знанням.

34 Я кажу вам, що немає серед вас нікого, окрім ваших маленьких діточок, яких не навчали цьому, хто б не знав, що ви навіки в боргу перед вашим небесним Батьком, щоб віддавати Йому все, що ви маєте, і себе; і також вас навчали про літописи, які вміщують пророцтва, виголошені святими пророками, аж відтоді, коли наш батько Легій залишив Єрусалим;

35 А також усе, що говорилося нашими батьками дотепер. І знайте ще, вони говорили те, що було їм наказано Господом; отже, це справедливе та істинне.

36 І ось я кажу вам, мої браття, що після того як ви знаєте і були навчені всьому цьому, якщо ви переступите і підете супротив того, про що говорилося, тоді ви від'єднаєте себе від Духа Господа, так що Він не буде мати місця в вас, щоб направляти вас путями мудрості, щоб ви були благословенними, процвітаючими і збереженими—

37 Я кажу вам, що та людина, що зробить це, вийде на відкритий “бунт проти Бога; отже, вона бажає слухатися злого духа, і стати ворогом усієї праведності; через те Господові немає місця в ній, бо Він не живе в ^бнечестивих храмах.

32а 3 Неф. 11:29–30.

33а пп Осуд.

^б УЗ 19:6, 10–12.

37а Мос. 3:12;

Гел. 8:24–25.

пп Бунт.

^б Ал. 7:21.

РОЗДІЛ 3

38 Отже, якщо та людина не ^апокається і залишиться, і помре ворогом Богові, вимоги божественної ^бсправедливості пробудять її безсмертну душу до живого відчуття її власної ^впровини, яке змусить її відступити від присутності Господа, і сповнить її груди провиною, і болем, і мукою, які схожі на негасимий вогонь, чие полум'я піднімається на віки вічні.

39 І ось я кажу вам, що ^амилість не має позову на цю людину; отже, її кінцева доля терпіти нескінченну муку.

40 О всі ви, старі люди, а також ви, молоді люди, і ви, малі діти, хто може розуміти мої слова, бо я говорив вам прямо, щоб ви могли зрозуміти, я маюся, щоб ви пробудилися і ^азапам'ятали жажливе становище тих, хто впав у провину.

41 І більше того, я б хотів, щоб ви зважили на благословенний і ^ащасливий стан тих, хто виконує заповіді Бога. Бо знайте, вони ^бблагословенні в усьому, як у тлінному, так і в духовному; і якщо вони вистоять ^ввірними до кінця, їх приймуть на ^гнебесах, щоб завдяки цьому вони могли жити з Богом у стані нескінченного щастя. О пам'ятайте, пам'ятайте, що це є істинне; бо Господь Бог сказав це.

Цар Веніямин продовжує своє звертання—Господь Вседержитель буде проповідувати серед людей у скинії з глини—Кров буде виходити з кожної пори, коли Він спокутуватиме гріхи світу—Його ім'я є єдиним, через яке приходить спасіння—Люди можуть скинути з себе оболонку тілесної людини і стати Святими через Спокутування—Муки злочестивих будуть як озеро вогню й сірки. Близько 124 р. до Р.Х.

І знову, браття мої, я хочу привернути вашу увагу, бо я маю ще дещо сказати вам; бо ось, я маю сказати вам про те, що настане.

2 І те, що я скажу вам, стало відомо мені від Бога через ^аангела. І він сказав мені: Пробудися; і я пробудився, і побачив, що він стояв переді мною.

3 І він сказав мені: Пробудися, і послухай слова, які я скажу тобі; бо знай, я прийшов, щоб звістити тобі ^априємну новину великої радості.

4 Бо Господь почув твої молитви, і оцінив твою праведність, і послав мене звістити тебе, щоб ти міг втішитися; і щоб ти міг звістити твій народ, щоб вони також могли сповнитися радості.

38а пп Покаятися, Покаяння.
б пп Справедливість.
в пп Провина.
39а Ал. 34:8–9, 15–16.
пп Милостивий,

Милість.
40а Ал. 5:18.
41а 4 Неф. 1:15–18.
пп Радість.
б пп Благословити, Благословенний,

Благословення.
в УЗ 6:13.
г пп Небеса.
3 2а пп Ангели.
3а Лк. 2:10–11.

5 Бо знай, час настає, і він вже не так далеко, що з силою “Господь Вседержитель, Який царює, Який був, і є од усієї вічності до всієї вічності, зійде з небес до дітей людських, і буде жити в ^бскинії з глини, і піде до людей, творячи могутні ^счудеса, буде зціляти хворих, оживляти мертвих, дасть кульгавим ходити, сліпим поверне зір, і глухим—слух, і буде виліковувати всілякі хвороби.

6 І Він виганятиме ^адияволів, або злих духів, які живуть у серцях дітей людських.

7 І ось, Він витерпить ^сспокуси, і біль у тілі, ^бголод, спрагу і втому, навіть більше, ніж людина може ^свитерпіти, якщо це не до смерті; бо знай, ^скров виступить з кожної пори, таким великим буде Його ^бстраждання за злочестивість і мерзоти Його народу.

8 І Його називатимуть “Ісус Христос, ^бСин Бога, ^бБатько небес і землі, Творець усього від початку; і Його ^смати буде зватися ^бМарією.

9 І ось, Він приходить до

Своїх, щоб ^аспасіння могло прийти до дітей людських саме через ^бвіру в Його ім'я; і навіть після всього цього вони вважатимуть Його людиною, і скажуть, що Він має ^сдиявола, і ^сбичуватимуть Його, і ^брозіпнуть Його.

10 І Він ^австане на ^бтретій день з мертвих; і знайте, Він стоїть, щоб ^ссудити світ; і знайте, все це робиться для того, щоб праведний суд прийшов на дітей людських.

11 Бо знайте, Його ^скров ^бспокутує також і гріхи тих, хто ^спав через провину Адама, хто помер, не знаючи волю Бога щодо них, або хто грішив через ^снезнання.

12 Але горе, горе тому, хто знає, що ^аповстає проти Бога! Бо спасіння не прийде до жодного з таких, тільки через покаяння і віру в ^бГоспода Ісуса Христа.

13 І Господь Бог послав Своїх святих пророків поміж усіх дітей людських, проголосити це кожному колінові, народові і язикові, щоб з допомогою цього той, хто віритиме, що

5а пп Єгова.

^б Мос. 7:27; Ал. 7:9–13.

^в Мт. 4:23–24;

Дії 2:22;

1 Неф. 11:31.

пп Чудо.

6а Мр. 1:32–34.

7а пп Спокушати,

Спокуса.

^б Мт. 4:1–2.

^в УЗ 19:15–18.

^г Лк. 22:44.

^д Ісая 53:4–5.

8а пп Бог, Божество—
Бог Син.

^б Ал. 7:10.

^в Гел. 14:12;

3 Неф. 9:15.

^г Мт. 1:16;

1 Неф. 11:14–21.

^д пп Марія, матір

Ісусова.

9а пп Спасіння.

^б пп Віра.

^в Іван 8:48.

^г Мр. 15:15.

^д Лк. 18:33;

1 Неф. 19:10;

2 Неф. 10:3.

пп Розп'яття.

10а пп Воскресіння.

^б Мт. 16:21;

2 Неф. 25:13;

Гел. 14:20–27.

^в пп Суд, Судити.

11а пп Кров.

^б пп Спокута,

Спокутувати.

^в пп Падіння

Адама і Єви.

^г 2 Неф. 9:25–26.

12а Мос. 2:36–38;

Гел. 8:25.

пп Бунт.

^б пп Господь.

Христос прийде, зміг отримати “прощення своїх гріхів, і втішитися надзвичайно великою радістю, саме так, ^бнемов Він вже прийшов до них.

14 Усе ж Господь Бог побачив, що Його люди були твердошиїм народом, і Він призначив для них закон, а саме “закон Мойсея.

15 І багато ознак, і чудес, і “символів, і натяків показав Він їм про Своє пришествя; і також святі пророки казали їм про Його пришествя; і все-таки вони закам’янили своїми серцями, і не розуміли, що ^бзакон Мойсея не має ніякої користі без спокути Його кров’ю.

16 І навіть якби було можливо, щоб малі “діти грішили, вони б не могли бути спасеними; але я кажу тобі, що вони ^бблагословенні; бо ось, як в Адамові, або від народження, вони пали, так само кров Христа спокутує їхні гріхи.

17 І більше того, я кажу тобі, що не буде дано “ніяке інше ім’я або іншу путь, чи засіб, якими ^бспасіння може прийти до дітей людських, тільки в імені “Христа, Господа Вседержителя, і через нього.

18 Бо знайте, Він судить, і Його суд справедливий; і не гине та дитина, яка вмирає в своєму дитинстві; але люди п’ють прокляття для своїх власних душ, якщо вони не упокоряться і не “стануть як малі діти, і не повірять, що спасіння було, і є, і має прийти, в ^бспокутуючій крові Христа, Господа Вседержителя, і через неї.

19 Бо “тілесна людина є вогном для Бога, і була від ^бпадіння Адама, і буде на віки вічні, доки вона не ^бпіддасться натхненню ‘Духа Святого, і не скине з себе оболонку тілесної людини, і не стане ^бсвятою через спокуту Христа Господа, і не стане як ^бдитина, смиренною, лагідною, покірною, терпеливою, сповненою любові, бажаючию підкорятися усьому, що Господь вважає за належне заподіяти їй, саме як дитина підкоряється своєму батькові.

20 І більше того, я скажу тобі, що прийде час, коли “пізнання Спасителя поширяться серед ^бкожного народу, коліна, язика і всіх людей.

21 І дивіться, коли прийде той час, ніхто не залишиться “безвинним перед Богом, за

13а пп Відпущення гріхів.

б 2 Неф. 25:24–27; Яр. 1:11.

14а пп Закон Мойсеїв.

15а пп Ісус Христос—Символи Христа.

б Мос. 13:27–32.

16а пп Дитя, Діти.

б Морон. 8:8–9.

17а Дії 4:10–12;

2 Неф. 31:21.

б пп Спасіння.

в пп Ісус Христос—Взяти на себе ім’я Ісуса Христа.

18а Мт. 18:3.

б Мос. 4:2; Гел. 5:9.

19а 1 Кор. 2:11–14;

Мос. 16:2–3.

пп Тілесна людина.

б пп Падіння

Адама і Єви.

в 2 Хр. 30:8.

г Морон. 10:4–5.

пп Святий Дух.

д пп Святий.

е 3 Неф. 9:22.

20а УЗ 3:16.

б пп Місіонерська робота.

21а пп Звіт, Підзвітний, Підзвітність.

винятком малих дітей, лише тільки через покаяння і віру в ім'я Господа Бога Вседержителя.

22 І саме в цей час, коли ти навчиш свій народ тому, що Господь Бог твій наказав тобі, навіть тоді вони зможуть стати безвинними в очах Бога тільки згідно з словами, які я сказав тобі.

23 І ось я сказав слова, які Господь Бог наказав мені.

24 І так каже Господь: Вони стоятимуть як яскраве свідчення проти цього народу в день суду; за цим їх судитимуть, кожну людину згідно з її діяннями, чи добрими, чи злими.

25 І якщо вони злі, їх признано до жахливого ^богляду своєї власної провини і мерзот, які зроблять так, що вони відсахнуться від присутності Господа в стан ^бнещастя і нескінченних мук, звідкіля вони більше не зможуть повернутися; отже, вони випили прокляття для своїх власних душ.

26 Отже, вони випили з чаші гніву Бога, чого правосуддя не могло відвернути від них, так само як воно не могло відвернути падіння ^бАдама через те, що він скуштував забороненого ^бплоду; отже, ^бмилість більше не має позову на них назавжди.

27 І їхня ^бмука подібна до ^бозера вогню і сірки, чиє полум'я незгасиме, і чий дим підніматиметься на віки вічні. Так наказав мені Господь. Амінь.

РОЗДІЛ 4

Цар Веніямин продовжує своє звертання—Спасіння приходить через Спокуту—Вірте в Бога, щоб бути спасеними—Підтримуйте прощення своїх гріхів через вірність—Передавайте частину свого майна бідним—Робіть усе в мудрості і порядку. Близько 124 р. до р.х.

І ось, сталося, що коли цар Веніямин закінчив промовляти слова, які були передані йому ангелом Господа, тоді він кинув оком навколо себе на безліч людей і побачив, що вони впали на землю через те, що благоговійний ^бстрах перед Господом зійшов на них.

2 І вони побачили себе в своєму власному ^бтілесному стані, навіть ^бнижчими за прах землі. І вони всі заволали в один голос, кажучи: О змилуйся, і приклади ^бспокутуючу кров Христа, щоб ми могли одержати прощення наших гріхів, і наші серця могли бути очищеними; бо ми віримо в Ісуса Христа,

25а Ал. 5:18; 12:14–15.

б Морм. 8:38.

26а Морм. 9:12.

б Бут. 3:1–12;

2 Неф. 2:15–19;

Ал. 12:21–23.

в пп Милостивий,
Милість.

27а пп Провина.

б 2 Неф. 9:16;

Кн. Як. 6:10;

УЗ 76:36.

4 1а пп Страх.

2а пп Плотський,
Плотське.

б Гел. 12:7–8.

в Мос. 3:18;

Гел. 5:9.

Сина Божого, Який 'створив небеса і землю, і все інше; Який зійде до дітей людських.

3 І сталося, що після того як вони сказали ці слова, Дух Господа зійшов на них, і вони сповнилися радості, одержавши ^апрощення своїх гріхів і маючи спокій у ^бсвідомості, через надзвичайну ^ввіру, що їй вони мали в Ісуса Христа, Який прийде, згідно з словами, які цар Веніямин сказав їм.

4 І цар Веніямин знову відкрив свої уста і почав говорити до них, кажучи: Мої друзі і мої браття, моє коліно і мій народе, я б хотів знову привернути вашу увагу, щоб ви почули і зрозуміли останню частину моїх слів, які я буду говорити вам.

5 Бо ось, якщо пізнання великодушності ^аБога цього разу збудило вас до відчуття своєї мізерності, і вашого нікчемного і занепаłego стану—

6 Я кажу вам, якщо ви прийшли до ^апізнання великодушності Бога, і Його незрівнянної сили, і Його мудрості, і Його терпеливості, і Його довготерпіння щодо дітей людських; і ще, ^бспокуту, яка була уготована від ^взаснування світу, щоб таким чином

спасіння могло прийти до того, хто покладатиме ^вдовіру на Господа, і буде старанним у виконанні Його заповідей, і продовжуватиме бути у вірі аж до кінця свого життя, я маю на увазі життя смертного тіла—

7 Я кажу, що така людина одержить спасіння через спокуту, уготовану від заснування світу для всього людства, яке будь-коли існувало від ^ападіння Адама, або яке є, або яке буде колись, аж до кінця світу.

8 І це засіб, з допомогою якого приходять спасіння. І немає ^аніякого іншого спасіння, окрім цього, про яке говорилося; а також немає ніяких інших умов, за яких людина може бути спасеною, окрім умов, про які я вам сказав.

9 Віруйте в Бога; віруйте, що Він є, і що Він створив усе, і на небесах, і на землі; віруйте, що Він має всю ^амудрість, і всю силу, і на небесах, і на землі; віруйте, що людина не ^брозуміє всього того, що Господь може розуміти.

10 І знову, віруйте, що ви повинні ^апокаятися у ваших гріхах і відмовитися від них, і упокоритися перед Богом; і просити від щирого серця,

2г пп Створити, Сотворіння.

3а пп Відпущення гріхів.

б пп Сумління.

в пп Віра.

5а Мойс. 1:10.

6а пп Бог, Божество.

б пп Спокута,

Спокутувати.

в Мос. 15:19.

г Пс. 36:8;

2 Неф. 22:2;

Гел. 12:1.

пп Довіра.

7а пп Падіння Адама і Єви.

8а Дії 4:12;

2 Неф. 31:21;

Мос. 3:17.

9а Рим. 11:33–34;

Кн. Як. 4:8–13.

б Ісаїя 55:9.

10а пп Покаятися, Покаяння.

аби Він ^бпростив вас; і ось, якщо ви ^ввірите всьому цьому, дивіться, ^гвиконуйте це.

11 І знову я кажу вам, як вже говорив досі, що, оскільки ви прийшли до пізнання слави Бога, або якщо ви пізнали Його великодушність і ^авідчули Його любов, і отримали ^бпрощення ваших гріхів, яке викликало таку надзвичайно велику радість у ваших душах, саме тому я б хотів, щоб ви запам'ятали, і завжди зберігали у пам'яті велич Бога, і вашу власну ^вмізерність, і Його ^гвеликодушність і довготерпіння щодо вас, недостойних створінь, і упокорилися аж до глибин ^дпокірності, ^епризиваючи ім'я Господа щоденно, і стоячи непохитно у вірі в те, що має прийти, про що розповідалося з вуст ангела.

12 І слухайте, я кажу вам, якщо ви робитимете так, ви завжди будете втішатися, і сповнюватися ^алюбов'ю Бога, і завжди будете ^бутримувати прощення ваших гріхів; і ви будете рости у пізнанні слави Того, Хто створив вас, або у пізнанні того, що є справедливе й істинне.

13 І ви не матимете бажан-

ня образити один одного, але жити ^амирно і віддавати кожному належне.

14 І ви не дозволите, щоб ваші ^адіти ходили голодні або голі; також не дозволите ви, щоб вони порушили закони Бога, і ^ббилися і сварилися один з одним, і служили дияволу, який є хазяїном гріха, або злим духом, про якого говорилося нашими батьками, йому, хто є ворогом усієї праведності.

15 Але ви будете ^анавчати їх ^біти шляхами істини і розсудливості; ви будете вчити їх ^влюбити один одного, і служити один одному.

16 І ще, ви самі будете ^адопомагати тим, кому буде потрібна ваша допомога; ви будете віддавати з свого майна тому, хто в нужді; і ви не дозволите, щоб ^бжебрак марно звертався до вас з своїм проханням, і не відправите його геть, на погибель.

17 Можливо, ви ^аскажете: Людина сама викликала своє жебрацтво; отже, я не простягну йому руки, і не дам йому від моєї їжі, і не передам йому від мого майна, щоб він не страждав, бо його покарання справедливе—

10б УЗ 61:2.

в Мт. 7:24–27.

г 2 Неф. 31:19–21.

11а Ал. 36:24–26.

б пп Відпущення гріхів.

в Мойс. 1:10.

г Вих. 34:6; Морон. 8:3.

д пп Упокоритися, Покірність.

е пп Молитва.

12а пп Любов.

б Мос. 4:26;

Ал. 4:13–14; 5:26–35;

УЗ 20:31–34.

13а пп Миротворець.

14а 1 Тим. 5:8; УЗ 83:4.

б пп Суперечка.

15а УЗ 68:25–28;

Мойс. 6:58.

пп Навчати,

Учитель.

б пп Ходити,

ходити з Богом.

в Мос. 18:21.

16а пп Милосердя;

Служіння.

б Повтор. 15:7–11;

Пр. 21:13; Ісаїя 10:1–2.

17а Пр. 17:5.

18 Але я кажу тобі: О людинно, той, хто чинить таке, також має велику причину покаятися; і якщо він не покається у тому, що він зробив, він загине навіки, і немає йому місця в царстві Божому.

19 Бо дивіться, хіба всі ми не є жебраками? Хіба ми всі не залежимо від однієї й Тієї Самої Істоти, тобто Бога, в усьому майні, що ми маємо, і в їжі, і в одежі, і в золоті, і в сріблі, і в усіх багатствах, які ми маємо кожного виду?

20 І ось, навіть у цей час ви зверталися до Його імені, і благали прощення ваших гріхів. І чи дозволив Він, щоб ви благали марно? Ні; Він пролив Свій Дух на вас, і зробив так, що ваші серця сповнилися “радістю, а ваші уста утрималися, щоб ви не могли знайти вислову, такою надзвичайною буде ваша радість.

21 І ось, якщо Бог, Який створив вас, від Кого залежить ваше життя і все, що ви маєте, і якими ви є, дарує вам усе, що ви попросите доброго, з вірою, віруючи в те, що ви отримаєте, о тоді, як же вам слід “ділитися майном, що ви маєте, один з одним.

22 І якщо ви “судите людину, яка звертається до вас з проханням дати їй від вашого майна, щоб вона не загинула, і звинувачуєте її, наскільки

справедливішим було б звинувачувати вас за ^бутримання свого майна, яке не належить вам, але Богові, Якому також належить і ваше життя; і все-таки ви не звертаєтеся з проханням і не каєтеся у тому, що ви вчинили.

23 Я кажу вам, горе тій людині, бо її майно загине разом з нею; і ось, я кажу це для тих, хто “багатий речами цього світу.

24 І ще, я кажу для бідних: ви, хто не має, і все-таки маєте достатньо, щоб прожити день за днем; я маю на увазі всіх вас, хто відмовляє жебракові через те, що ви самі не маєте; я б хотів, щоб ви сказали у серці своєму: я не даю тому, що я не маю, але якби я мав, я “дав би.

25 І от, якщо ви скажете це в серці своєму, ви залишитеся безвинними, інакше вас буде “засуджено; і ваше засудження є саме за те, що ви жадаєте того, чого не отримали.

26 І от, заради того, що я вам сказав—тобто заради збереження прощення ваших гріхів день у день, щоб ви могли “пройти безвинними перед Богом—я б хотів, щоб ви ^бпередали від вашого майна ^ббідним, кожна людина згідно з тим, що вона має, тобто ^гнагодувати голодних, одягти роздягнених, відвідати хво-

20а пп Радість.

21а пп Благополуччя;
Служіння.

22а Мт. 7:1–2;

Іван 7:24.

б 1 Іван 3:17.

23а УЗ 56:16.

24а Мр. 12:44.

25а УЗ 56:17.

26а пп Ходити,

ходити з Богом.

б Кн. Як. 2:17–19.

в Зах. 7:10;

Ал. 1:27.

пп Милостиня,

Роздача милостині.

г Ісаї 58:10–11;

УЗ 104:17–18.

рих і надати їм допомогу, духовну і матеріальну, згідно з їхніми потребами.

27 І стежте за тим, щоб усе це робилося з мудрістю і за порядком; бо не обов'язково, щоб людина бігла ^ашвидше, ніж їй під силу. Але ще, необхідно, щоб вона була старанною, щоб таким чином вона могла здобути винагороду; отже, все повинно робитися за порядком.

28 І я хотів би, щоб ви запам'ятали, що хто з вас позичить у свого ближнього, має повернути ту річ, яку він позичив, згідно з тим, як він домовився, бо інакше ви вчините гріх; і, можливо, ви примусите свого ближнього також вчинити гріх.

29 І нарешті, я не можу сказати вам про все те, коли ви можете вчинити гріх; бо є різні шляхи і засоби, а саме, їх так багато, що я не можу перелічити їх.

30 Але ось що я можу сказати вам, якщо ви не будете ^астежити за собою, і вашими ^бдумками, і вашими ^ссловами, і вашими ділами, і не будете виконувати заповідей Бога, і не продовжуватимете вірувати в те, що ви чули про пришествя нашого Господа, аж до кінця вашого життя, тоді ви повинні загинути. І ось, о людино, пам'ятай, і не загинь.

РОЗДІЛ 5

Святі стають синами і дочками Христа через віру—Тоді їх називають іменем Христа—Цар Веніямин закликає їх бути стійкими і непохитними в добрих ділах. Близько 124 р. до Р.Х.

І ось, сталося, що коли цар Веніямин промовив таке до свого народу, він послав до них, бажаючи довідатися від свого народу, чи вірять вони словам, з якими він звернувся до них.

2 І вони всі заволали в один голос, кажучи: Так, ми віримо всім словам, які ти сказав нам; і ми знаємо також про їхню надійність і істинність, через Духа Господа Вседержителя, Який звершив сильну ^азміну в нас, або в наших серцях, що ми вже не маємо бажання чинити ^бзло, але постійно чинити добро.

3 І ми самі також, через нескінченну великодушність Бога і прояви Його Духа, маємо велике бачення того, що має прийти; і якби це було доцільно, могли б пророкувати про все.

4 І це саме віра, яку ми мали в те, про що наш цар сказав нам, привела нас до того великого знання, через яке ми втішаємося такою надзвичайно великою радістю.

27а УЗ 10:4.

30а Ал. 12:14.

пп Вартувати,
Вартовий.

б Мр. 7:18–23.

пп Думки.

в Мт. 15:18–20.

пп Богохульство.

5 2а Ал. 5:14.

пп Народитися

знову, Народитися
від Бога.

б Ал. 19:33.

5 І ми бажаємо увійти в “завіт з нашим Богом, щоб виконувати Його волю, і бути послухними Його заповідям у всьому, що Він заповідати-ме нам, у всі наші дні, що залишилися, аби ми не навернули на себе ніколи ^бнескінченну муку, як було сказано ^аангелом, щоб не випили ми з чаші гніву Бога.

6 І ось, це є ті слова, яких цар Веніямин хотів від них; і отже, він сказав їм: Ви сказали ті слова, яких я бажав; і завіт, який ви склали, є праведним завітом.

7 І ось, через той завіт, який ви склали, вас будуть називати ^адітьми Христа, Його синами, і Його дочками; бо знайте, цього дня Він духовно ^бнародив вас; бо ви кажете, що ваші ^асерця змінилися через віру в Його ім’я; отже, ви ^внародилися від Нього і стали Його ^асинами і Його дочками.

8 І під такою назвою вас зроблено ^авільними, і немає ніякої ^біншої назви, за допомогою якої вас можна було б зробити вільними. Не дано ніякого іншого ^аімені, через яке приходить спасіння; отже, я б хотів, щоб ви ^ввзяли на

себе ім’я Христа, усі ви, хто увійшов у завіт з Богом, що ви будете послухними до кінця свого життя.

9 І станеться так, що хто б не зробив це, той стане праворуч від Бога, бо він знатиме ім’я, яким його називають; бо його називатимуть ім’ям Христа.

10 І ось станеться, що того, хто не візьме на себе ім’я Христа, мусять називати якимось ^аіншим іменем; отже, той опиниться ^бліворуч від Бога.

11 І я б хотів, щоб ви також пам’ятали, що ^аім’я, яке, як я сказав, я дам вам, ніколи не буде викреслене, як тільки через провину; отже, будьте обережні, щоб ви не грішили, щоб це ім’я не було викреслено з ваших сердець.

12 Я кажу вам, я б хотів, щоб ви не забували ^азберігати це ім’я завжди записаним у ваших серцях, щоб ви не опинилися ліворуч від Бога, але щоб чули і знали голос, яким вас покличуть, а також те ім’я, яким Він покличе вас.

13 Бо як може ^азнати людина господаря, якому вона не служила, і хто є незнайомцем для неї, і далеко від думок і намірів її серця.

5а Мос. 18:10.

б Мос. 3:25–27.

в Мос. 3:2.

7а Мос. 27:24–26;

Мойс. 6:64–68.

пп Сини і дочки Божі.

б пп Народжений, Народжені.

в пп Серце.

г Мос. 15:10–11.

пп Народитися знову, Народитися від Бога.

д УЗ 11:30.

8а Рим. 6:18; Гал. 5:1; Гел. 14:30.

б Дії 4:10, 12;

Ал. 21:9.

в Мос. 26:18.

г Дії 11:26;

Ал. 46:15.

10а Ал. 5:38–39.

б Мт. 25:33.

11а Мос. 1:11–12.

пп Ісус Христос— Взяти на себе ім’я Ісуса Христа.

12а УЗ 18:23–25.

13а Мос. 26:24–27.

14 І ще, чи бере людина осла, який належить її сусіду, і утримує його? Я кажу вам: Ні; вона навіть не дозволить того, щоб той годувався в її отарі, але вона вижене його геть і знехтує ним. Я кажу вам, що саме так буде серед вас, якщо ви не будете знати імені, яким вас називають.

15 Отже, я б хотів, щоб ви були стійкі і непохитні, завжди багаті на добрі справи, щоб Христос, Господь Бог Вседержитель, міг ^азапечатати вас до Себе, щоб вас могли привести на небеса, щоб ви могли мати довічне спасіння і вічне життя, через мудрість, і силу, і справедливість, і милість Того, Хто ^бстворив усе, на небесах і на землі, Хто є Бог над усім. Амінь.

РОЗДІЛ 6

Цар Веніямин записує імена людей і призначає священників навчати їх—Мосія царює як праведний цар. Близько 124–121 рр. до р.х.

І ось, цар Веніямин подумав, що після того як він закінчив промовляти до народу, доцільно ^азаписати імена тих, хто увійшов у завіт з Богом, щоб виконувати Його заповіді.

2 І сталося, що не було жодної душі, за винятком малих дітей, хто б не увійшов у завіт і не взяв би на себе ім'я Христа.

3 І ще сталося, що коли цар Веніямин закінчив усе це і посвятив свого сина ^аМосію у правителі і царі над його народом, і надав йому всі обов'язки щодо царства, а також ^бпризначив священників ^внавчати людей, щоб таким чином вони могли почути і знати заповіді Бога, і спонукати їх пам'ятати ^гклятву, яку вони дали, він відпустив увесь натовп, і вони повернулися, кожний з них, разом з своїми сім'ями, до своїх рідних домівок.

4 І ^аМосія почав царювати замість свого батька. І він почав царювати на тридцятому році свого життя, а взагалі це становило близько чотирьохсот і семдесяти шести років від того ^бчасу, коли Легій залишив Єрусалим.

5 І цар Веніямин прожив три роки і помер.

6 І сталося, що цар Мосія ходив шляхами Господа, і дотримувався Його правосуддя і Його уставів, і виконував Його заповіді в усьому, що тільки Він йому заповідав.

7 І цар Мосія звелів своєму народові, щоб вони обробляли землю. І він сам також

15а пп Освячення;
Покликання і
обраність.
б Кол. 1:16;
Мос. 4:2;

Ал. 11:39.
6 1а УЗ 128:8.
3а Мос. 1:10; 2:30.
б пп Висвячувати,
Висвячення.

в Ал. 4:7.
г Мос. 5:5–7.
4а пп Мосія, Син
Веніяминів.
б 1 Неф. 1:4.

обробляв землю, щоб таким чином не “бути тягарем для свого народу, щоб він міг робити так, як його батько робив в усьому. І не було ніякого розбрату серед його народу протягом трьох років.

РОЗДІЛ 7

Аммон знаходить землю Легія-Нефія, де царює Лімгій—Люди Лімгія перебувають у залежності від Ламанійців—Лімгій розповідає їхню історію—Пророк (Авінадій) свідчив, що Христос є Бог і Батько всього—Ті, хто засівають брудноту, пожнуть бурю, а ті, які покладають довіру на Господа, будуть визволені. Близько 121 р. до Р.Х.

І ось сталося, що після того як цар Мосія мав тривалий мир протягом трьох років, він захотів дізнатися про людей, які “пішли жити на землю Легія-Нефія, або в місто Легія-Нефія; бо його люди нічого не чули про них з тих пір, як вони залишили землю ⁶Зарагемлі; отже, вони втомилі його своїми надокучаннями.

2 І сталося, що цар Мосія погодився, щоб шістнадцять з їхніх сильних чоловіків пішли до землі Легія-Нефія, щоб довідатися про своїх братів.

3 І сталося, що наступного дня вони вирушили в дорогу, взявши з собою того, кого

звали Аммоном, який був сильною і могутньою людиною, і нащадком Зарагемлі; і також він був їхнім провідником.

4 І отож, вони не знали, в якому напрямі їм треба йти в пустині, щоб дістатися землі Легія-Нефія; отже, вони блукали багато днів у пустині, а саме сорок днів блукали вони.

5 А після того як вони проблукали сорок днів, вони підійшли до гори, що на північ від землі “Шилом, і там вони поставили свої намети.

6 І взяв Аммон трьох із своїх братів, а їхні імена були Амалекій, Гелем і Гем, і пішли вони до землі “Нефія.

7 І ось, вони зустріли царя тих людей, які були на землі Нефія і на землі Шилом; і їх було оточено царською охороною, і було взято, і зв'язано, і ув'язнено.

8 І сталося, що після того як вони два дні пробули у в'язниці, їх знову привели до царя, і їхні пута було знято; і вони стали перед царем, і їм було дозволено, або, вірніше, наказано, відповідати на питання, які він буде ставити їм.

9 І він сказав їм: Слухайте, я—“Лімгій, син Ноя, який був сином Зенифа, який вийшов із землі Зарагемлі, щоб успадкувати цю землю, яка була землею їхніх батьків, який став царем за голосом народу.

10 І ось, я бажаю знати причину, з якої ви були такими

7а 2 Кор. 11:9.
7 1а Ом. 1:27–30.

б Ом. 1:13.
5а Мос. 9:6, 8, 14.

6а 2 Неф. 5:8.
9а Мос. 11:1.

сміливими, що підійшли близько до стін міста, коли я сам з своєю охороною був за брамою?

11 І ось, з цієї причини я дозволив зберегти вас, щоб я міг розпитати вас, інакше я б наказав моїй охороні покарати вас на смерть. Вам дозволено говорити.

12 І ось, коли Аммон побачив, що йому дозволено говорити, він вийшов наперед і вклонився цареві; знову піднявшись, він сказав: О царю, я дуже вдячний Богові в цей день, що я все ще живий, і мені дозволено говорити; і я буду намагатися говорити з сміливістю;

13 Бо я впевнений, що якби ви знали мене, ви б не дозволили, щоб я був зв'язаний цими путами. Бо я—Аммон, і я нащадок “Зарагемлі, і прийшов із землі Зарагемлі, щоб розпитати про наших братів, яких Зениф вивів із тієї землі.

14 І ось сталося, що після того як Лімгій почув слова Аммона, він надзвичайно зрадів і сказав: Тож я знаю з упевненістю, що мої браття, які жили на землі Зарагемлі, все ще живі. І тепер я втішуся; і на завтра я зроблю так, щоб мій народ теж втішився.

15 Бо знайте, ми в залежності у Ламанійців, і “обкладені таким податком, який тяжко терпіти. І ось слухайте, наші браття визволять нас від на-

шої залежності, або з рук Ламанійців, і ми будемо їхніми рабами; бо краще бути рабами Нефійців, ніж платити данину цареві Ламанійців.

16 І ось, цар Лімгій наказав своїй охороні, щоб вона більше не зв'язувала ні Аммона, ні його братів, і наказав їм піти до гори, що на північ від Шилома, і привести їхніх братів у місто, щоб тут вони могли поїсти, і попити, і відпочити від трудів їхньої мандрівки; бо вони перенесли багато чого; вони перенесли голод, спрагу і втому.

17 І ось, сталося наступного дня, що цар Лімгій надіслав послання до всіх своїх людей, щоб таким чином вони могли зібратися разом у “храмі, щоб почути слова, які він скаже їм.

18 І сталося, що коли вони зійшлися разом, тоді він звернувся до них так, кажучи: О ви, люди мої, підійміть свої голови і заспокойтеся; бо ось, час поруч, або не дуже далеко, коли ми більше не будемо у залежності від наших ворогів, незважаючи на наші великі зусилля, які були марними; все-таки я вірю, що залишилося зробити ще одне дійове зусилля.

19 Отже, підійміть свої голови, і втішайтесь, і покладайте довіру свою на “Бога, на Того Бога, Який був Богом Авраама, і Ісака, і Якова; і також Того Бога, Який ^бвивів дітей

13а Ом. 1:12–15.
15а Мос. 19:15.
17а 2 Неф. 5:16.

19а Вих. 3:6;
1 Неф. 19:10.
б Вих. 12:40–41;

Ал. 36:28.

Ізраїля з землі Єгипту, і зробив так, що вони пройшли через Червоне Море посуху, і годував їх «манною, щоб вони не загинули в пустині; і ще багато чого Він зробив для них.

20 І знову, Той Самий Бог вивів наших батьків «із землі Єрусалима, і утримав, і зберіг Свій народ навіть дотепер; і знайте, що саме через наші беззаконня і мерзоти Він поставив нас у залежність.

21 І ви всі очевидці сьогодні, що Зениф, який став царем над цим народом, «надто завзятий в успадкуванні землі своїх батьків, тому обманутий підступністю і хитрістю царя Ламана, який увійшов у змову з царем Зенифом і передав в його руки володіння частиною землі, або саме містом Легія-Нефія, і містом Шилома; і землею навколо —

22 І все це він зробив, з єдиною метою «привести цей народ у підвладність або у залежність. І ось, ми тепер сплачуємо данину цареві Ламанійців в кількості половини нашої кукурудзи, і нашого ячменю, і також усього нашого зерна всякого сорту, і половини приплоду наших отар і стад; і також половини всього, що ми маємо або чим володіємо, цар

Ламанійців вимагає з нас, або наше життя.

23 І ось, хіба це не тяжко зносити? І хіба це, наше страждання, не є великим? Отже, бачите, яку велику причину горювати ми маємо.

24 Так, я кажу вам, що великі причини горювати маємо ми; бо бачите, як багато з наших братів було вбито, і їхня кров була пролита марно, і все це через беззаконня.

25 Бо якби цей народ не впав у провину, Господь не дозволив би, щоб таке велике зло заподіялося з ними. Але знайте, вони не прислухалися до Його слів; але серед них виникли суперечки, такі великі, що вони пролили кров поміж собою.

26 І «пророка Господа вони вбили; так, обрану Богом людину, яка сказала їм про їхню злочестивість і мерзоти, і пророкувала багато чого, що має статися, так, саме про пришествя Христа.

27 І через те що він сказав їм, що Христос є «Бог, Батько всього, і сказав, що Він візьме на Себе подобу людини, і це буде та ^бподоба, за якою людина була створена на початку; або, іншими словами, він сказав, що людина була створена за подобою «Бога, і що Бог зійде до дітей люд-

19^в Вих. 16:15, 35;
Чис. 11:7–8;
Єг. 5:12.
20^а 1 Неф. 2:1–4.
21^а Мос. 9:1–3.

22^а Мос. 10:18.
26^а Мос. 17:12–20.
27^а пп Бог, Божество.
^б Бут. 1:26–28;
Етер 3:14–17;

УЗ 20:17–18.
^в Мос. 13:33–34;
15:1–4.

ських, і візьме на Себе плоть і кров, і піде по лицю землі—

28 І от, через те що він сказав це, вони покарали його на смерть; і ще багато чого наробили вони, що викликало гнів Бога на них. Отже, хто дивується тому, що вони у залежності, і що вони покарані тяжкими скорботами?

29 Бо знайте, Господь сказав: Я не “допомагатиму Моєму народові в день їхньої провини; але Я зроблю перешкоди на їхньому шляху, щоб вони не процвітали; і їхні діяння будуть як камінь спотикання перед ними.

30 І знову, Він каже: Якщо Мої люди засіватимуть “брудноту, вони ^бпожнуть вихор половини з неї; і результатом того буде отрута.

31 І ще Він каже: Якщо Мої люди засіватимуть брудноту, вони пожнуть “східний вітер, який приносить негайне знищення.

32 І ось слухайте, обіцяння Господа виконане, і ви прокляті й страждаєте.

33 Але якщо ви “звернетесь до Господа з щирими намірами в серці, і покладатимете надію свою на Нього, і служитимете Йому з усією старанністю вашого розуму, якщо ви зробите це, Він, згідно з Своїм власним бажанням і задоволенням, визволить вас від залежності.

РОЗДІЛ 8

Аммон навчає людей Лімгія— Він дізнається про двадцять чотири пластини Яредійців— Давні літописи можуть бути перекладені провидцями— Немає більшого дару, ніж провидіння. Близько 121 р. до р.х.

І сталося, що після того як цар Лімгій закінчив промовляти до свого народу, бо він говорив їм багато чого, і тільки дещо з того я записав у цій книзі, він розповів своїм людям усе про їхніх братів, які були на землі Зарагемлі.

2 І він сказав, щоб Аммон став перед людьми, і переказав їм усе, що трапилося з їхніми братами від тих пір, коли Зениф вийшов з землі, аж до того часу, коли він сам прийшов з тієї землі.

3 І він також переказав їм останні слова, якіми цар Веніамин повчав їх, і які він пояснив людям царя Лімгія, щоб вони могли зрозуміти всі слова, які він говорив.

4 І сталося, що після того як він зробив усе це, цар Лімгій розпустив натовп, і сказав, щоб вони поверталися, кожний з них до свого власного дому.

5 І сталося, що він наказав, щоб пластини, які містили “літопис його народу від тих пір, коли вони залишили

29a 1 Сам. 12:15;

2 Хр. 24:20.

30a пп Бруд, Бруднота.

б Гал. 6:7–8;

УЗ 6:33.

пп Жнива.

31a Єр. 18:17;

Мос. 12:6.

33a Морм. 9:6.

8 5a Мос. 9–22.

землю Зарагемлі, були принесені до Аммона, щоб він міг прочитати їх.

6 Тож як тільки Аммон прочитав літопис, цар запитав у нього, щоб знати, чи може він тлумачити мови, і Аммон сказав йому, що він не може.

7 І цар сказав йому: Сумуючи через страждання мого народу, я наказав, щоб сорок і три чоловіки з мого народу помандрували в пустиню, щоб таким чином вони могли знайти землю Зарагемлі, щоб ми могли звернутися до наших братів і просити їх визволити нас від залежності.

8 І вони блукали в пустині протягом багатьох днів, все-таки вони були наполегливими, і, не знайшовши землі Зарагемлі, повернувшись на цю землю, мандрувавши землею серед багатьох вод, відкривши землю, яка була вкрита кістками людей і тварин, і ще вкриту руїнами будівель різного виду, відкривши землю, яка була заселена людьми, що були численні, як племена Ізраїля.

9 І як свідчення того, що те, про що вони говорили, істинне, вони принесли ^ддвадцять чотири пластини, які вкриті вигравіюваними письменами, і вони з чистого золота.

10 І знайте також, що вони принесли ^анагрудники, що є великими, і вони з ^блатуні і з міді, і зовсім непошкоджені.

11 І ще вони принесли мечі,

рукоятки яких повідпадали, а леза їхні були роз'ідені іржею; і немає нікого на землі, хто може тлумачити цю мову, або письмена, вигравіювані на пластинах. Отже, я спитав тебе: Чи можеш ти перекладати?

12 І я знову кажу тобі: Чи знаєш ти кого-небудь, хто може перекладати? Бо я бажаю, щоб ці літописи були перекладені нашою мовою; бо, можливо, вони дадуть нам знання про залишок народу, який був знищений, від якого походять ці літописи; або, можливо, вони дадуть нам знання про сам цей народ, який був знищений; і я бажаю знати причину їхнього знищення.

13 Тож Аммон сказав йому: Я можу з впевненістю сказати тобі, о царю, про людину, яка може ^аперекласти літописи; бо він має те, через що він може дивитися, і перекладати всі записи, які від давніх часів; і це дар від Бога. І ці речі називаються ^бтлумачами, і жодна людина не може дивитися в них, якщо їй не звелено, щоб не побачити того, що їй не слід бачити, і щоб не загинути. А той, кому звелено дивитися в них, той називається ^впровидцем.

14 І ось, цар народу, який на землі Зарагемлі, і є тією людиною, якій звелено робити це, і яка має цей високий дар від Бога.

9а Етер 1:1–2.
10а Етер 15:15.

б Етер 10:23.
13а Мос. 28:10–17.

б пп Урім і Гуммім.
в пп Провидець.

15 І цар сказав, що провидець величніший за пророка.

16 І Аммон сказав, що провидець є також одкровителем і пророком; і більшого дару не може мати жодна людина, хіба що вона володіє силою Бога, якої не має жодна людина; однак людина може мати велику силу, дану їй від Бога.

17 Але провидець може знати про те, що минуло, а також про те, що прийде, і через них усе буде відкрито, або, іншими словами, таємне стане явним, а сховане вийде на світло, і невідоме стане відомим, і також вони зроблять відомим те, що інакше не може стати відомим.

18 Таким чином Бог надав засіб, щоб людина через віру могла робити справжні чудеса; ось чому вона стає великою благодаттю для своїх ближніх.

19 І ось, коли Аммон закінчив промовляти ці слова, цар зрадив надзвичайно, і склав дяку Богові, кажучи: Безсумнівно, “велика таємниця вміщена на цих пластинах, і ці тлумачі були безсумнівно уготовані для того, щоб відкрити всі такі таємниці дітям людським.

20 О, які дивовижні діяння Господа, і як довго Він терпить Свій народ; так, і яким сліпим і непроникливим є розуміння дітей людських; бо вони не будуть прагнути

мудрості, не хочуть вони також, щоб вона правила ними!

21 Так, вони як дика отара, яка втікає від чабана, і розбігається, і за нею женуться, і її пожирають звірі в лісі.

Літопис Зенифа — Розповідь про його народ відтоді, коли вони покинули землю Зарагемлі доти, коли їх було визволено з рук Ламанійців.

*Вміщено в розділах з
9 до 22 включно.*

РОЗДІЛ 9

Зениф веде групу від Зарагемлі, щоб оволодіти землею Легія-Нефія — Ламанійський цар дозволяє їм успадкувати землю — Війна між Ламанійцями і народом Зенифа. Близько 200–187 рр. до Р.Х.

Я, зениф, навчившись усієї мови Нефіїців, і маючи знання про “землю Нефія, або про землю першого успадкування наших батьків, і був посланий розвідником до Ламанійців, щоб дізнатися про їхні сили, аби наше військо могло несподівано напасти на них і знищити їх — але коли я побачив те, що було хорошого серед них, я захотів, щоб їх не було знищено.

2 Отже, я сперечався з моїми братами в пустині, бо я хотів, щоб наш правитель уклав угоду з ними; але він, будучи

суворою і кровожерливою людиною, наказав, щоб мене вбили; але мене врятувало велике кровопролиття; бо батько бився проти батька, і брат проти брата, аж поки більша частина нашого війська не була знищена в пустині; і ми повернулися, ті з нас, хто вижив, до землі Зарагемлі, щоб передати цю історію їхнім жінкам і їхнім дітям.

3 І все-таки я, надзвичайно бажаючи успадкувати землю наших батьків, зібрав усіх, хто хотів піти, щоб оволодіти землею, і знову вирушив у наші мандрі до пустині, щоб дійти до землі; але нас було покарано голодом і тяжкими скорботами; бо ми не дуже поспішали згадувати Господа Бога нашого.

4 Проте, після багатоденних мандрів у пустині ми поставили наші намети на тому місці, де наших братів було вбито, і яке було недалеко від землі наших батьків.

5 І сталося, що я знову пішов з чотирма моїми людьми до міста, прямо до царя, щоб я міг знати ставлення царя, і щоб я міг знати, чи зможу я увійти туди з моїми людьми і оволодіти землею миром.

6 І я увійшов до царя, і він склав завіт зі мною, що я можу володіти землею Легія-Нефія і землею Шилома.

7 І він також наказав, щоб його народ пішов з цієї землі,

а я та мій народ увійшли на землю, щоб володіти нею.

8 І ми почали будувати будинки, і ремонтувати стіни міста, так, саме стіни міста Легія-Нефія, і міста Шилома.

9 І ми почали обробляти землю, так, саме з усіляким насінням, насінням кукурудзи, і пшениці, і ячменю, і ніасом, і шіумом, і насінням усіх сортів плодів; і ми почали розмножуватися і процвітати на цій землі.

10 Отже, це була підступність і хитрість царя Ламана: щоб "привести мій народ у залежність, він віддав нам землю, щоб ми могли володіти нею.

11 Тому сталося, що після того як ми прожили на цій землі протягом дванадцяти років, цар Ламан почав непокоїтися, щоб ні в якому разі мої люди не стали сильними на цій землі, і щоб вони не пересилили їх і не привели їх у залежність.

12 Тож були вони "лінивим і ідолопоклонним народом; ось чому вони хотіли привести нас у залежність, щоб вони могли насичуватися трудами наших рук; так, щоб вони могли насолоджуватися отарами наших полів.

13 Тому сталося, що цар Ламан почав спонукати свій народ, щоб вони сварилися з моїм народом; тому почалися війни і суперечки на цій землі.

14 Бо, на тринадцятий рік мого царювання на землі Нефія, далеко на південь від землі Шилома, коли мої люди напували і годували свої отари, і обробляли свої землі, численне військо Ламанійців напало на них і почало вбивати їх, і відбирати їхні отари, і зерно з їхніх полів.

15 Так, і сталося, що вони втекли, всі, хто не був схоплений, саме в місто Нефій, і звернулися до мене за захистом.

16 І сталося, що я озброїв їх луками і стрілами, мечами і кривими шаблями, і палицями, і працями, і всілякою зброєю, яку тільки ми змогли зробити, і я та мої люди вийшли битися проти Ламанійців.

17 Так, з силою Господа ми вийшли битися проти Ламанійців; бо я і мої люди волали сильно до Господа, щоб Він визволив нас з рук наших ворогів, бо в нас були пробуджені спогади про визволення наших батьків.

18 І Бог "почув наше воляння і відповів на наші молитви; і ми вийшли з Його силою; так, ми вийшли проти Ламанійців, і за один день і одну ніч ми вбили три тисячі і сорока трьох; ми вбивали їх до тих пір, поки не вигнали їх з нашої землі.

19 І я сам, власноруч допоміг поховати їхніх мертвих. І знайте, до нашого великого

смутку і туги, двісті і сімдесят дев'ять з наших братів було вбито.

РОЗДІЛ 10

Цар Ламан вмирає—Його люди дикі і жорстокі і вірять лжетрадиціям—Зениф і його люди переборюють їх. Близько 187–160 рр. до Р.Х.

І сталося, що ми знову почали встановлювати царство, і ми знову почали мирно володіти землею. І я наказав, щоб було зроблено зброю військовою всілякого виду, щоб таким чином я міг мати зброю для моїх людей тоді, коли Ламанійці можуть прийти знову воювати проти мого народу.

2 І я поставив сторожу навколо землі, щоб Ламанійці не могли вже напасти на нас зненацька і знищити нас; і таким чином я захистив мій народ і мої отари, і зберіг їх від потрапляння до рук наших ворогів.

3 І сталося, що ми успадкували землю наших батьків багато років, так, протягом двадцяти і двох років.

4 І я наказав, щоб люди обробляли землю, і вирощували всіляке "зерно і всілякі плоди кожного сорту.

5 І я наказав, що жінки повинні прядсти, і трудитися, і працювати, і виробляти всіляке тонке полотно, так, і "тканину різного виду, щоб

ми могли прикрити нашу наготу; і таким чином ми процвітали на землі—таким чином ми мали тривалий мир на землі протягом двадцяти і двох років.

6 І сталося, що цар ^аЛаман помер, і його син почав царювати замість нього. І він почав спонукати свій народ до повстання проти мого народу; тому вони почали готуватися до війни, і до того, щоб виступити на битву проти мого народу.

7 Але я послав моїх розвідників навколо землі ^аШемлона, щоб я міг дізнатися про їхні приготування, щоб я міг захиститися від них, щоб вони не могли напасти на моїх людей і знищити їх.

8 І сталося, що вони прийшли на північ землі Шилома з своїм численним військом, чоловіки ^аозброєні ^блуками, і стрілами, і мечами, і кривими шаблями, і камінням, і пращами; і їхні голови були поглені, щоб бути їм голими; і вони були опоясані шкіряним поясом довкола їхніх стегон.

9 І сталося, що я наказав, щоб жінок і дітей мого народу було сховано в пустині; і ще я наказав, щоб усі мої старші чоловіки, які можуть тримати зброю, а також усі мої юнаки, які були спроможні тримати зброю, зібралися разом, щоб піти битися проти

Ламанійців; і я вишикував їх у лави, кожного чоловіка за його віком.

10 І сталося, що ми пішли битися проти Ламанійців; і я, навіть я, в своєму похилому віці, пішов битися проти Ламанійців. І сталося, що ми з ^асилою Господа пішли битися.

11 Тож Ламанійці нічого не знали про Господа, а ні про силу Господа, тому вони залежали від своєї власної сили. Однак вони були сильним народом щодо сили людей.

12 Вони були ^адиким, і жорстоким, і кровожерливим народом, віруючим у ^бтрадицію своїх батьків, що була такою—Вірили, що їх було вигнано з землі Єрусалима через беззаконня їхніх батьків, і що з ними погано поводилися в пустині їхні брати, і що з ними також погано поводилися під час перетинання моря;

13 І ще, що з ними погано поводилися на землі їхнього ^апершого успадкування, після того як вони перетнули море, і що все це було через те, що Нефій був більш вірним у виконанні заповідей Господа—тому він був ^бблагословенний Господом, бо Господь почув його молитви і відповів на них, і він очолив їхню мандрівку в пустиню.

14 І його брати розгнівалися на нього, тому що вони

6а Мос. 9:10–11; 24:3.

7а Мос. 11:12.

8а Яр. 1:8.

б Ал. 3:4–5.

10а пп Довіра.

12а Ал. 17:14.

б 2 Неф. 5:1–3.

13а 1 Неф. 18:23.

б 1 Неф. 17:35.

не “розуміли діянь Господа; вони також ^брозгнівалися на нього на водах, тому що вони закам’яніли серцями проти Господа.

15 І ще, вони розгнівалися на нього, коли вони прибули на обіцяну землю, тому що вони сказали, що він відібрав “правління над народом з їхніх рук; і вони намагалися вбити його.

16 І ще, вони розгнівалися на нього, тому що він вирушив у пустиню, як Господь заповідав йому, і взяв “літописи, які були вигравіювані на пластинах з латуні, тож вони сказали, що він ^бпограбував їх.

17 І таким чином вони навчили своїх дітей, що вони мусять ненавидіти їх, і що вони мусять убивати їх, і що вони мусять обкрадати і грабувати їх, і робити все можливе, щоб знищити їх; тому вони мали вічну ненависть до дітей Нефія.

18 Саме з цієї метою цар Ламан своєю підступністю, і брехливими хитрощами, і своїми улесливими обіцяннями обманув мене, щоб я привів цей мій народ на цю землю, щоб вони могли знищити їх; так, і ми страждали всі ці багато років на цій землі.

19 І ось я, Зениф, після того, як я розповів моєму народові все це про Ламанійців, я збудив їх іти битися з усією

своєю міццю, покладаючи довіру свою на Господа; отже, ми боролися з ними, лице до лица.

20 І сталося, що ми вигнали їх знову з нашої землі; і ми вбивали їх великим убивством, тобто так багато, що ми не злічили їх.

21 І сталося, що ми повернулися знову на нашу землю, і мої люди знову почали доглядати свої отари і обробляти свою землю.

22 А тепер я, постарівши, передав царство одному з моїх синів; отже, я все сказав. І нехай Господь благословить мій народ. Амінь.

РОЗДІЛ 11

Цар Ной править у злочестивості—Він віддається галасливій гульні з своїми жінками і наложницями—Авінадій пророкує, що народ буде забрано у залежність—Його життя домагається цар Ной. Близько 160–150 рр. до р.х.

І ось сталося, що Зениф передав царство Ноєві, одному з своїх синів; тому Ной почав царювати замість нього; але він не пішов шляхами свого батька.

2 Бо знайте, він не виконував заповідей Бога, але він йшов за бажаннями свого власного серця. І в нього було багато жінок і “наложниць. І він ^бзробив так, що його

14а 1 Неф. 15:7–11.
б 1 Неф. 18:10–11.
15а 2 Неф. 5:3.

16а 2 Неф. 5:12.
б Ал. 20:10, 13.
11 2а Кн. Як. 3:5.

б 1 Цар. 14:15–16;
Мос. 29:31.

народ почав чинити гріх, і робити те, що було мерзотним в очах Господа. Так, і вони чинили «розпусту і всіляку злочестивість.

3 І він обклав їх податком у розмірі п'ятої частини всього, що вони мали, п'яту частину їхнього золота і їхнього срібла, і п'яту частину їхнього «зифа, і їхньої міді, і їхньої латуні і їхнього заліза; і п'яту частину їхніх відгодованих тварин, а також п'яту частину всього їхнього зерна.

4 І все це він забирав, щоб утримувати себе і своїх жінок та наложниць; а також своїх священиків, і їхніх жінок та наложниць; таким чином він змінив справи царства.

5 Бо він увільнив усіх священиків, які були посвячені його батьком, і висвятив на їхнє місце нових, таких, які заносилися в гордовитості їхніх сердець.

6 Так, і таким чином, вони утримувалися в їхніх лінощах, і в їхньому ідолопоклонстві, і в їхній розпусті податками, якими цар Ной обкладав свій народ; таким чином, люди трудилися надзвичайно, щоб підтримувати беззаконня.

7 Так, і вони також стали ідолопоклонниками, тому що вони були обмануті марними й улесливими словами царя і священиків; бо вони дійсно говорили улесливе їм.

8 І сталося, що цар Ной збудував багато вишуканих і просторих будинків; і він прикрасив їх витонченими виробами з дерева, і всілякими дорогоцінними речами, і золотом, і сріблом, і залізом, і латунню, і зифом, і міддю;

9 І він також побудував собі просторий палац, і трон посередині його, який увесь був з витонченого дерева і був прикрашений золотом, і сріблом, і дорогоцінними речами.

10 І він також наказав, щоб його робітники виготовляли всілякі витончені вироби посередині стін храму, з витонченого дерева, і з міді, і з латуні.

11 І місця, які були призначені для первосвящеників, що звищувалися над усіма іншими місцями, він прикрасив чистим золотом; і він наказав побудувати перед ними поручні, на яких їхні тіла й руки могли покоїтися, поки вони будуть промовляти брехливі та марні слова до свого народу.

12 І сталося, що він побудував «вежу поблизу храму; так, дуже високу вежу, тобто таку високу, що, стоячи на вершині її, він міг оглядати землю Шилом, а також землю Шемлон, якою володіли Ламанійці; і він міг навіть оглядати всю землю навкруги.

13 І сталося, що він наказав побудувати багато будинків на землі Шилом; і він нака-

2в 2 Неф. 28:15.
3а ГЕВР споріднені слова: прикметник

«блискучий», дієслово «викладати або вкривати

металом». 12а Мос. 19:5–6.

зав побудувати велику вежу на горі, що на півночі землі Шилом, яка була притулком для дітей Нефія тоді, коли вони втекли з цієї землі; і все це він зробив за ті багатства, які він одержав з допомогою податків з свого народу.

14 І сталося, що він віддався серцем своїм багатствам, і проводив свій час у галасливій гульні з своїми жінками і наложницями; і його священники також проводили свій час з повіями.

15 І сталося, що він посадив виноградники по всій землі; і він побудував давильні преси, і виробляв вино у великій кількості; і тому він став "п'яницею, і його люди також.

16 І сталося, що Ламанійці почали нападати на його народ, на невелику кількість, і вбивати їх на їхніх полях і коли вони доглядали свої отари.

17 І цар Ной посилав сторожу по всій землі, щоб не впускати їх; але він послав недостатню кількість, і Ламанійці напали на них і вбили їх, і витіснили багато з їхніх отар геть з цієї землі; таким чином Ламанійці почали знищувати їх, і виявляти свою ненависть до них.

18 І сталося, що цар Ной послав своє військо проти них, і їх було витіснено геть, тобто вони витіснили їх назад на деякий час; отже, вони повер-

нулися, втішаючись своєю здобиччю.

19 І ось, через цю велику перемогу вони заносилися в гордовитості їхніх сердець; вони дійсно "вихвалялися своєю власною силою, кажучи, що їхні п'ятдесят можуть вистояти проти тисяч Ламанійців; і так вони вихвалялися, і втішались кров'ю, і кровопролиттям своїх братів, і це через злочестивість їхнього царя і священників.

20 І сталося, що був серед них чоловік, чие ім'я було "Авінадій; і він пішов до них, і почав пророкувати, кажучи: Слухайте, так каже Господь, і так Він наказав мені, кажучи: Піди і скажи цьому народові, так каже Господь—горе цьому народові, бо Я бачив їхні мерзоти, і їхню злочестивість, і їхню розпусту; і якщо вони не покаються, Я покараю їх у Моєму гніві.

21 І якщо вони не покаються і не повернуться до Господа Бога свого, знайте, Я віддам їх у руки ворогів їхніх; так, і їх буде приведено у "залежність; і вони постраждають від руки своїх ворогів.

22 І станеться, що вони знатимуть, що Я—Господь Бог їхній, і Я "ревнивий Бог, Який карає беззаконня Свого народу.

23 І станеться, що якщо цей народ не покається і не повернеться до Господа Бога

15а пп Слово мудрості.
19а УЗ 3:4.
пп Гординя.

20а пп Авінадій.
21а Мос. 12:2; 20:21;
21:13–15; 23:21–23.

22а Вих. 20:5;
Повтор. 6:15;
Мос. 13:13.

свого, вони будуть приведені у залежність; і ніхто не визволить їх, окрім Господа Бога Всемогутнього.

24 Так, і станеться, що коли вони волатимуть до Мене, Я не буду ^апоспішати почути їхні волання; так, і Я дозволю, щоб їх побили їхні вороги.

25 І якщо вони не покаються у волосяниці і в попелі, і не заволають сильно до Господа Бога їхнього, Я не ^апочую їхніх молитов, і не визволю їх від їхніх страждань; і так каже Господь, і так Він заповідав мені.

26 Ось сталося, що коли Авінадій промовив ці слова до них, вони розгнівалися на нього, і намагалися позбавити його життя; але Господь визволив його з їхніх рук.

27 Ось коли цар Ной почув слова, які Авінадій сказав людям, він також розгнівався; і він сказав: Хто такий Авінадій, щоб судити мене і мій народ, або ^ахто такий Господь, щоб принести моему народові такі великі скорботи?

28 Я наказую вам привести Авінадія сюди, щоб я міг убити його, бо він сказав це, щоб збурити мій народ до злості між собою, і щоб викликати суперечки серед мого народу; тому я вб'ю його.

29 Ось, очі людей були ^азасліплені; тому вони ^бзакам'яніли серцями проти слів Авінадія, і вони намагалися з

того часу захопити його. І цар Ной закам'янів серцем проти слова Господа, і він не покаявся у своїх злих діяннях.

РОЗДІЛ 12

Авінадія ув'язнено за пророкування про знищення народу і смерть царя Ноя—Лжесвященики цитують Писання і роблять вигляд, що виконують закон Мойсея—Авінадій починає навчати їх Десяти Заповідям. Близько 148 р. до р.х.

І сталося, що через два роки Авінадій прийшов до них переодягнений, щоб вони не впізнали його, і почав пророкувати серед них, кажучи: Так наказав мені Господь, кажучи: Авінадію, іди і пророкуй цьому Моєму народові, бо вони закам'яніли серцями своїми проти Моїх слів; вони не покалися у своїх злих вчинках; тому, Я ^апокараю їх у Моєму гніві, так, у Моєму страшному гніві Я покараю їх за їхні беззаконня і мерзоти.

2 Так, горе цьому поколінню! І Господь сказав мені: Простягни свою руку і пророкуй, кажучи: Так каже Господь, станеться так, що це покоління через свої беззаконня буде приведено у ^азалежність, і їх битимуть по ^бщоці; так, і переслідуватимуть люди, і вбиватимуть; і хижакі повітряні, і собаки,

24а Мих. 3:4; Мос. 21:15.

25а Ісая 1:15; 59:2.

27а Вих. 5:2; Мос. 12:13.

29а Мойс. 4:4.

б Ал. 33:20; Етер 11:13.

12 1а Ісая 65:6.

2а Мос. 11:21; 20:21;

21:13–15; 23:21–23.

б Мос. 21:3–4.

так, і дикі звірі пожиратимуть їхню плоть.

3 І станеться, що “життя царя Ноя буде цінитися так само, як одяг у розпаленому ^бгорнилі; бо він знатиме, що Я є Господь.

4 І станеться, що Я покараю цей Мій народ тяжкими скорботами, так, голодом і “пошестю; і Я зроблю так, що вони будуть ^бвити цілий день.

5 Так, і Я зроблю так, що вони матимуть “тягарі, прив’язані до їхніх спин; і їх будуть поганяти, як безсловесного осла.

6 І станеться, що Я нашлю град на них, і він поб’є їх; і вони також будуть побиті “східним вітром; і ^бкомахи також надокучатимуть їхній землі, і пожиратимуть їхнє зерно.

7 І вони будуть покарані великою пошестю—і все це Я зроблю через їхні “беззаконня і мерзоти.

8 І станеться, якщо вони не покаються, Я цілком “знищу їх з лиця землі; все-таки вони залишать ^блітопис після себе, і Я збережу їх для інших народів, які володітимуть землею; так, саме це Я зроблю, щоб показати мерзоти цього народу перед іншими народами. І багато чого Авінадій пророкував проти цього народу.

9 І сталося, що вони дуже розгнівалися на нього; і вони

взяли його і привели його зв’язаного до царя, і сказали цареві: Дивись, ми привели чоловіка до тебе, який пророкував зле про твоїх людей, і каже, що Бог знищить їх.

10 І він також пророкував зле про твоє життя, і каже, що твоє життя буде, як одяг у горнилі вогню.

11 І ще він каже, що ти будеш, як стерня, саме як суха стерня в полі, по якій біжать звірі і топчуть її ногами.

12 І ще він каже, що ти будеш, як квіти чортополоху, які, коли цілком дозріють, якщо подує вітер, розносяться по лицю землі. І він робить вигляд, що Господь сказав це. І він каже, що все це станеться з тобою, якщо ти не покаєшся, і все це через твої беззаконня.

13 І ось, о царю, яке велике зло ти вчинив або які великі гріхи твої люди вчинили, що нас має обвинувачувати Бог або засуджувати цей чоловік?

14 І ось, о царю, бачиш, ми безвинні, і ти, о царю, не грішив; тому цей чоловік каже неправду про нас, і він пророкував даремно.

15 І дивись, ми сильні, ми не підемо у залежність, і не поневолять нас наші вороги; так, і ти процвітав на цій землі, і ти ще будеш процвітати.

16 Бачиш, ось цей чоловік, ми передаємо його в твої

3а Мос. 12:10.

б Мос. 19:20.

4а УЗ 97:26.

б Мос. 21:9–10.

5а Мос. 21:3.

6а Єр. 18:17;

Мос. 7:31.

б Вих. 10:1–12.

7а УЗ 3:18.

8а Ал. 45:9–14.

б Морм. 8:14–16.

руки; ти можеш робити з ним те, що тобі здається найкращим.

17 І сталося, що цар Ной наказав, щоб Авінадія було кинуто до в'язниці; і він наказав, щоб "священики зібралися разом, щоб він міг держати раду з ними, що він має зробити з ним.

18 І сталося, що вони сказали цареві: Приведи його сюди, щоб ми могли запитати в нього; і цар наказав, щоб його привели до них.

19 І вони почали запитувати в нього, щоб суперечити йому, аби тим самим знайти щось для звинувачення його; але він відповідав їм сміливо, і витримав усі їхні запитання, так, на їхнє здивування; бо він дійсно "протистояв їм в усіх їхніх запитаннях, і заганяв їх у глухий кут в усіх їхніх словах.

20 І сталося, що один з них сказав йому: Що означають слова, які записані, і яким навчали наші батьки, кажучи:

21 "Які прекрасні на горах ноги того, хто приносить добру новину; хто проголошує мир; хто приносить добру новину про добро; хто проголошує спасіння; хто каже Сіонові: Твій Бог царює;

22 Твої вартові здіймуть свій голос; голосом разом будуть співати вони; бо вони побачать віч-на-віч, коли Господь знову збере Сіон;

23 Радійте; співайте разом, ви, руїни Єрусалима; бо Господь втішив Свій народ, Він викупив Єрусалим;

24 Господь обнажив Своє святе "рамено перед очима всіх народів, і всі кінці землі побачать спасіння нашого Бога?

25 І тоді Авінадій сказав їм: Чи ви "священики, і твердите, що вчите цей народ, і розумієте дух пророцтва, і все ж бажаєте знати від мене, що означають ці речі?

26 Я кажу вам, горе вам за те, що перекручуєте шляхи Господа! Бо якщо ви і розумієте ці речі, ви не навчали їм; отже, ви перекрутили шляхи Господа.

27 Ви не спрямували свої серця на "розуміння; отже, ви не були мудримі. Отже, чого ви навчаєте цей народ?

28 І вони сказали: Ми навчаємо законіві Мойсея.

29 І ще він сказав їм: Якщо ви навчаєте "законові Мойсея, чому ви не виконуєте його? Чому ви прикипіли серцями до багатств? Чому ви чините "розпусту і витрачаєте свою силу на повій, так, і робите так, що цей народ починає чинити гріх, так що Господь мав причину послати мене пророкувати проти цього народу, так, саме велике зло проти цього народу?

30 Хіба ви не знаєте, що я кажу правду? Так, ви знаєте,

17a Мос. 11:11.
19a УЗ 100:5–6.
21a Ісая 52:7–10;

Наум 2:1.
24a 1 Неф. 22:11.
25a Мос. 11:5.

27a пп Розуміння.
29a пп Закон Мойсеїв.
б пп Перелюб.

що я кажу правду; і вам слід тремтіти перед Богом.

31 І станеться, що ви будете покарані за ваші беззаконня, бо ви сказали, що ви навчаєте законів Мойсея. А що ви знаєте про закон Мойсея? Чи "приходить спасіння через закон Мойсея? Що ви скажете?

32 І вони відповіли і сказали, що спасіння приходить через закон Мойсея.

33 Але тоді Авінадій сказав їм: Я знаю, якщо ви виконуєте заповіді Бога, ви будете спасеними; так, якщо ви виконуєте заповіді, які Господь передав Мойсеєві на горі "Сінай, кажучи:

34 "Я є Господь Бог твій, Який ^бвивів тебе з землі Єгипту, з дому залежності.

35 Не буде в тебе ніякого "іншого Бога переді Мною.

36 Не роби собі ніякого кумира, або якої-небудь подоби того, що на небесах угорі, або того, що на землі внизу.

37 Тоді Авінадій сказав їм: Чи зробили ви все це? Я кажу вам: Ні, не зробили. І чи "навчали ви цей народ, що вони повинні зробити все це? Я кажу вам: Ні, не навчали.

РОЗДІЛ 13

Авінадія захищено божественною силою—Він навчає Десяти Заповідям—Спасіння не при-

ходить тільки через закон Мойсея—Бог Сам звершить спокуту і викупить Свій народ. Близько 148 р. до р.х.

І тоді, коли цар почув ці слова, він сказав своїм священикам: Геть цього чоловіка, і вбийте його; бо що ми ще повинні зробити з ним, адже він божевільний.

2 І вони ступили вперед і спробували накласти на нього руки; але він протистояв їм і сказав їм:

3 Не торкайтеся мене, бо Бог покарає вас, якщо ви накладете руки на мене, бо я не передав повідомлення, з яким Господь відправив мене; я також не сказав вам того, про що ви "просили мене розповісти; тому Бог не дозволить, аби мене було знищено тепер.

4 Але я мушу виконати заповіді, які Бог заповідав мені; і через те що я сказав вам правду, ви гніваєтеся на мене. І ще, через те, що я сповістив слово Бога, ви осудили мене, що я божевільний.

5 Тоді сталося, після того як Авінадій промовив ці слова, люди царя Ноя не наважувалися накласти свої руки на нього, бо Дух Господа був з ним; і його обличчя "сяяло з надзвичайною яскравістю, так само як у Мойсея на горі Сінай, коли він розмовляв з Господом.

31а Мос. 3:15; 13:27–32;
Ал. 25:16.

33а Вих. 19:9, 16–20;
Мос. 13:5.

34а Вих. 20:2–4.

б Вих. 12:51;
1 Неф. 17:40;
Мос. 7:19.

35а Ос. 13:4.
пп Ідопоклонство.

37а Мос. 13:25–26.
13 3а Мос. 12:20–24.
5а Вих. 34:29–35.

6 І він говорив з “силою і повноваженням від Бога; і він продовжував свої слова, кажучи:

7 Ви бачите, що ви не маєте сили вбити мене, тому я закінчу своє повідомлення. Так, і я відчуваю, що це “ранить вас у саме серце тому, що я кажу правду про ваші беззаконня.

8 Так, і мої слова сповнюють вас здивуванням і подивом, і гнівом.

9 Але я закінчую моє повідомлення; а потім уже не має значення, куди я піду, якщо так є, що мене врятовано.

10 Але ось що я скажу вам: те, що ви зробите зі мною після цього, буде “символом і натяком на те, що має статися.

11 А тепер я читаю вам решту “заповідей Бога, бо я відчуваю, що вони не записані у ваших серцях; я відчуваю, що ви навчалися беззаконню і навчали йому більшу частину вашого життя.

12 І ось, ви пам’ятаєте, що я сказав вам: Не роби собі ніякого кумира, або якої-небудь подоби того, що на небесах угорі, або того, що на землі внизу, або того, що у воді під землею.

13 І ще: Не поклоняйся їм, ані служи їм; бо Я, Господь Бог твій, є ревнивий Бог, ка-

раючий дітей за беззаконня батьків, до третього і четвертого покоління тих, хто ненавидить Мене;

14 І Який виявляє милість до тисяч з тих, хто любить Мене і виконує Мої заповіді.

15 Не прикликай імені Господа Бога твого даремно; бо Господь не вважатиме безвинним того, хто прикликає Його ім’я даремно.

16 Пам’ятай день “суботній, щоб зберігати його святим.

17 Шість днів працєю, і роби всіляку роботу свою;

18 Але на сьомий день, у суботу Господа Бога твого, не роби ніякої роботи, ні ти, ні син твій, ні дочка твоя, ні слуга твій, ні служниця твоя, ні худоба твоя, ні чужинець, який у воротах твоїх;

19 Бо за “шість днів Господь створив небеса і землю, і море, і все, що в них є; тому Господь благословив день суботній, і освятив його.

20 “Шануй свого батька і свою матір, щоб довгими були твої дні на землі, яку Господь Бог твій дає тобі.

21 Не “вбивай.

22 Не чини “перелюбу. Не ^бкради.

23 Не свідчи “неправдиво проти свого ближнього.

24 Не “жадай дому ближнього твого, не жадай жінки ближнього твого, ані слуги

6а пп Сила.

7а 1 Неф. 16:2.

10а Мос. 17:13–19;

Ал. 25:10.

11а Вих. 20:1–17.

16а пп Суботній день.

19а Бут. 1:31.

20а Мр. 7:10.

21а Мт. 5:21–22;

УЗ 42:18.

пп Вбивство.

22а пп Перелюб.

б пп Красти,

Крадіжка.

23а Пр. 24:28.

пп Брехня.

24а пп Заздрити,

Заздрість.

його, ані служниці його, ані вола його, ані осла його, нічого, що є у ближнього твого.

25 І сталося, що після того, як Авінадій закінчив цю промову, він сказав їм: Чи вчили ви людей, що вони повинні ретельно дотримуватися всього цього, щоб виконувати ці заповіді?

26 Я кажу вам: Ні; бо якби ви вчили, Господь не наказав би мені прийти і пророкувати зле цьому народові.

27 І ось ви сказали, що спасіння приходить через закон Мойсея. Я кажу вам, необхідно, щоб ви все ж виконували "закон Мойсея; але я кажу вам, що прийде час, коли вже не буде більше ^бнеобхідності виконувати закон Мойсея.

28 І більше того, я кажу вам, що ^аспасіння не приходить тільки через ^бзакон; і якби не ^вспокута, яку Бог Сам звершить за гріхи і беззаконня Свого народу, то вони повинні неминуче загинути, незважаючи на закон Мойсея.

29 І ось я кажу вам, що це було необхідно, щоб був закон, даний дітям Ізраїля, так, саме дуже ^асуворий закон; бо вони були твердошиїм народом, ^бшвидким на те, щоб чинити беззаконня, і повіль-

ним щодо того, щоб пам'ятати Господа Бога свого;

30 Тому їм було дано "закон, так, закон ^бобрядів і таїнств, закон, якого вони повинні були ^ддотримуватися суворо день у день, щоб вони постійно пам'ятали Бога і свій обов'язок перед Ним.

31 Але слухайте, я кажу вам, що все це були ^асимволи того, що настане.

32 Так ось, чи розуміли вони закон? Я кажу вам: Ні, вони не всі розуміли закон; і все через закам'янілість їхніх сердець; бо вони не розуміли, що жодна людина не може бути спасенною, як ^атільки через викуплення Бога.

33 Бо дивіться, хіба Мойсей не пророкував їм про пришествя Месії і про те, що Бог викупить Свій народ? Так, і ^а"всі до одного пророки, які пророкували коли-небудь з тих пір як світ починався— хіба вони не казали більше чи менше про це?

34 Хіба вони не казали, що ^а"Бог Сам прийде до дітей людських, візьме на Себе подобу людини, і піде в могутній силі лицем землі?

35 Так, і хіба вони також не казали, що Він принесе ^а"воскресіння мертвим, і що

27а пп Закон Мойсеїв.

б 3 Неф. 9:19–20;
15:4–5.

28а Гал. 2:16.

пп Викупляти,
Викуплений,
Викуплення;
Спасіння.

б Гал. 2:21;

Мос. 3:14–15;

Ал. 25:15–16.

в пп Спокута,
Спокутувати.

29а Єг. 1:7–8.

б Ал. 46:8.

30а Вих. 20.

б пп Обряди.

в Кн. Як. 4:5.

31а Мос. 16:14;

Ал. 25:15.

пп Символізм.

32а 2 Неф. 25:23–25.

33а 1 Неф. 10:5;

Кн. Як. 4:4; 7:11.

34а Мос. 7:27; 15:1–3.

пп Бог, Божество.

35а Ісая 26:19; 2 Неф. 2:8.

Він Сам буде гноблений і страждаючий?

РОЗДІЛ 14

Ісаєа говорить про Месію—Розповідається про приниження і страждання Месії—Він віддає Свою душу як жертвоприношення за гріх і стає посередником для грішників—Порівняйте: Ісаєа 53. Близько 148 р. до Р.Х.

Так, чи не каже Ісаєа: Хто повірив нашій звістці, і для кого відкрилося рамено Господа?

2 Бо Він виросте перед Ним, мов тендітна рослина, і мов корінь із сухої землі; Він не має ні принади, ні пишноти; і коли ми побачимо Його, не через красу ми зажадаємо Його.

3 Він зневажений і покинутий людьми; людина печалі, і знайома з горем; і ми ховали свої обличчя від Нього; Він був зневажений, і ми не цінували Його.

4 Насправді ж Він ^апере-страждав наше ^бгоре, і переніс наші печалі; все-таки ми вважали Його за ураженого, покараного Богом, і страждаючого.

5 Але Його було поранено за наші провини, Його було забито за наші ^абеззаконня; кара за наш мир була на

Ньому; і Його бичуванням ми ^бзцілені.

6 Усі ми, немов ^авівці, заблукали; ми повернули кожний на свою власну путь; і Господь поклав на Нього беззаконня всіх нас.

7 Він був гноблений, і Він був страждаючий, все-таки ^аВін не відкривав уста Свої; Його привели, як ^бягня на закляння, і як вівця безсловесна перед її стригалями, так і Він не відкрив уста Свої.

8 Його не було допущено до в'язниці і до суду; і хто проголосить Його рід? Бо Його було відсічено від землі живих; за провини Мого народу було Його уражено.

9 І Він зробив Свою могилу із злочестивими, і з ^абагатими в Своїй смерті; тому що Він не робив ніякого ^бзла, і не було в Його устах ніякого обману.

10 Усе-таки задовольнило Господа забити Його; Він віддав Його на горе; коли Ти зробиш Його душу жертвоприношенням за гріх, Він побачить Його ^асім'я, Він продовжить Його дні, і втіха Господа процвітатиме в Його руці.

11 Він побачить страждання Його душі, і буде задоволений; Своїм знанням Мій праведний слуга виправдає

14 4a Ал. 7:11–12.
б Мт. 8:17.
5a Мос. 15:9;
Ал. 11:40.
б 1 Пет. 2:24–25.
6a Мт. 9:36;

2 Неф. 28:14;
Ал. 5:37.
7a Мр. 15:5.
пп Ісус Христос.
б пп Агнець
Божий; Пасха.

9a Мт. 27:57–60;
Мр. 15:27, 43–46.
пп Йосип
Ариматейський.
б Іван 19:4.
10a Мос. 15:10–13.

багатьох; бо Він “понесе їхні беззаконня.

12 Тому-то дам уділ Йому між великими, а Він буде ділити здобич з сильними; тому що Він віддав душу Свою на смерть; і Він був зарахований до грішників; і Він поніс гріхи багатьох, і став “посередником для грішників.

РОЗДІЛ 15

Як Христос є водночас і Батьком, і Сином—Він стане посередником і візьме провини за Свій народ—Вони і всі святи пророки є від Його сімені—Він приносить Воскресіння—Малі діти мають вічне життя. Близько 148 р. до р.х.

І тоді Авінадій сказав їм: Я б хотів, щоб ви зрозуміли, що “Бог Сам зійде до дітей людських, і ^бвикупить Свій народ.

2 І через те, що Він “живе у плоті, Його називатимуть Сином Бога, і, підкоривши плоть волі ^бБатька, будучи Батьком і Сином—

3 Батьком, “тому що Його

було ^бзачато силою Бога; а Сином, тому що в плоті; таким чином стаючи Батьком і Сином—

4 А Вони є “одним Богом, так, Самим ^бВічним ^бБатьком небес і землі.

5 І таким чином плоть, ставши підвладною Духові, або Син—Батькові, будучи одним Богом, “переносить спокусу, і не піддається спокусі, але терпить, коли над нею насміхаються, і її ^ббичують, і нею нехтують, і її ^бзрікаються Свої люди.

6 І після всього цього, після того, що Він зробив багато великих чудес серед дітей людських, Його поведуть, так, саме як “Ісая сказав, як вівця перед стригалем мовчить, так і Він не ^бвідкривав Свої вуста.

7 Так, саме так Його поведуть, “розіпнуть, і вб’ють, плоть стане підвладною аж до смерті, ^бволю Сина буде поглинуто волею Батька.

8 І таким чином Бог розірве “пута смерті, здобувши ^бперемогу над смертю; даючи Синові силу стати ^бпосередником для дітей людських—

11а Лев. 16:21–22;

1 Пет. 3:18;

УЗ 19:16–19.

12а 2 Неф. 2:9; Мос. 15:8;

Морон. 7:27–28.

15 1а 1 Тим. 3:16;

Мос. 13:33–34.

пп Ісус Христос.

б пп Викупляти,

Викуплений,

Викуплення.

2а Мос. 3:5; 7:27;

Ал. 7:9–13.

б Ісая 64:8;

Іван 10:30; 14:8–10;

Мос. 5:7;

Ал. 11:38–39;

Етер 3:14.

3а УЗ 93:4.

б Лк. 1:31–33;

Мос. 3:8–9; Ал. 7:10;

3 Неф. 1:14.

4а Повтор. 6:4;

Іван 17:20–23.

пп Бог, Божество.

б Ал. 11:39.

в Мос. 3:8; Гел. 14:12;

3 Неф. 9:15; Етер 4:7.

5а Лк. 4:2; Євр. 4:14–15.

б Іван 19:1.

в Мр. 8:31; Лк. 17:25.

6а Ісая 53:7.

б Лк. 23:9; Іван 19:9;

Мос. 14:7.

7а пп Розп’яття.

б Лк. 22:42; Іван 6:38;

3 Неф. 11:11.

8а Мос. 16:7;

Ал. 22:14.

б Ос. 13:14;

1 Кор. 15:55–57.

в 2 Неф. 2:9.

9 Піднявшись на небеса, маючи в серці надра милості; будучи сповненим співчуття до дітей людських; стоячи між ними і справедливістю; розірвавши пута смерті, взявши на ^асебе їхні беззаконня і їхні провини, викупивши їх, і ^бвиконавши вимоги справедливості.

10 І ось я кажу вам, хто проголосить Його рід? Слухайте, я кажу вам, що коли Його душа буде принесена в жертву за гріх, Він побачить Своє сім'я. А тепер, що ви скажете? І хто буде Його ^асіменем?

11 Слухайте, я кажу вам, що хто б не почув ^аслова пророків, так, усіх святих пророків, які пророкували пришествя Господа— я кажу вам, що всі ті, хто прислухався до їхніх слів, і повірив, що Господь викупить Свій народ, і чекав з нетерпінням того дня для прощення своїх гріхів, я кажу вам, що це Його сім'я, тобто вони є спадкоємцями ^бцарства Божого.

12 Бо то є ті, чиї гріхи ^аВін поніс; то є ті, для кого Він помер, щоб викупити їх із їхніх провин. І ось, хіба вони не є Його сіменем?

13 Так, і хіба пророки, кожний, хто відкривав свої вуста, щоб пророкувати, хто не впав

у провину, я маю на увазі всіх святих пророків аж від самого початку світу, не є Його сіменем? Я кажу вам, що вони є Його сіменем.

14 І це є ті, хто ^апроголосив мир, хто приніс добру новину про добро, хто проголосив спасіння; і сказав Сіонові: Твій Бог царює!

15 І, о які прекрасні на горах були їхні ноги!

16 І ще, які прекрасні на горах ноги тих, хто все ще проголошує мир!

17 І ще, які прекрасні на горах ноги тих, хто буде після того проголошувати мир, так, відтепер надалі і назавжди!

18 І слухайте, я кажу вам, це ще не все. Бо, о які прекрасні на горах ^аноги Того, Хто приносить добру новину, Хто є засновником ^бмиру, так, саме Господа, Який викупив Свій народ; так, Того, Хто дарував спасіння Своему народові;

19 Бо якби не викуплення, яке Він звершив для Свого народу, яке було уготоване від ^азаснування світу, я кажу вам, якби не це, все людство повинно було б ^бзагинути.

20 Але знайте, пута смерті буде розірвано, і Син царюватиме, і матиме владу над

9а Ісаія 53; Мос. 14:5–12.

б пп Спокута, Спокутувати.

10а Ісаія 53:10;
Мос. 5:7; 27:25;
Морон. 7:19.

11а УЗ 84:36–38.
б пп Спасіння;

Царство Боже, або Царство Небесне.

12а Мос. 14:12;
Ал. 7:13; 11:40–41.

14а Ісаія 52:7;
Рим. 10:15;

1 Неф. 13:37;
Мос. 12:21–24.

пп Місіонерська робота.

18а 3 Неф. 20:40;
УЗ 128:19.

б Іван 16:33.
пп Мир.

19а Мос. 4:6.
б 2 Неф. 9:6–13.

мертвими; отже, Він приносить воскресіння мертвим.

21 А тоді приходять воскресіння, а саме, “перше воскресіння; так, тобто воскресіння тих, хто був, і хто є, і хто буде, аж до воскресіння Христа— бо так Його будуть називати.

22 І ось, воскресіння всіх пророків, і всіх тих, хто повірив їхнім словам, тобто всіх тих, хто виконував заповіді Бога, настане в першому воскресінні; отже, вони є перше воскресіння.

23 Вони встають, щоб “жити з Богом, Який викупив їх; таким чином, вони мають вічне життя через Христа, Який ^брозірвав пута смерті.

24 І це ті, хто бере участь у першому воскресінні; і це ті, хто помер до того, як Христос прийшов, у своєму незнанні, для кого “спасіння не було проголошено. І таким чином Господь приносить їхнє відновлення; і вони беруть участь у першому воскресінні, або мають вічне життя, будучи викуплені Господом.

25 І малі “діти також мають вічне життя.

26 Але знайте, і “бійтеся, і тремтіть перед Богом, бо вам слід тремтіти; бо Господь не викупляє жодного, хто ^бпов-

стає проти Нього і “помирає в своїх гріхах; так, саме всіх ‘тих, хто загинув у своїх гріхах ще відтоді, як світ почався, хто вперто повстав проти Бога, хто знав заповіді Бога і не хотів виконувати їх; це ті, хто не матиме ^амісця в першому воскресінні.

27 Отже, чи не слід вам тремтіти? Бо спасіння не приходять до жодного з таких; бо Господь не викупив жодного з таких; так, і не може Господь викупити таких; бо Він не може заперечувати Собі; бо Він не може заперечувати “правосуддю, коли воно має свої вимоги.

28 І ось я кажу вам, що настане час, коли спасіння Господа буде “проголошено кожному народу, коліну, язика і всім людям.

29 Так, Господи, Твоя “сторожа здійме свій голос; голосно разом вони заспівають; бо вони побачать навіч, коли Господь знову приведе Сіон.

30 Радійте, співайте разом, ви, руїни Єрусалима; бо Господь втішив Свій народ, Він викупив Єрусалим;

31 Господь обнажив Своє святе рамено на очах усіх народів; і всі кінці землі побачать спасіння нашого Бога.

21а Ал. 40:16–21.

23а Пс. 24:3–4;

1 Неф. 15:33–36;

УЗ 76:50–70.

б пп Смерть фізична.

24а 2 Неф. 9:25–26;

УЗ 137:7.

25а УЗ 29:46; 137:10.

пп Спасіння—

Спасіння дітей.

26а Повтор. 5:29;

Кн. Як. 6:9.

б 1 Неф. 2:21–24.

в Єз. 18:26;

1 Неф. 15:32–33;

Морон. 10:26.

г Ал. 40:19.

д УЗ 76:81–86.

27а Ал. 34:15–16; 42:1.

28а пп Місіонерська робота.

29а пп Вартувати, Вартувий.

РОЗДІЛ 16

Бог спокутує людей з їхнього загубленого і занепаłego стану — *Ті, хто є тілесними, залишаються, неначе й не було ніякого спокутування*—Христос приносить воскресіння для нескінченного життя або нескінченного прокляття. Близько 148 р. до Р.Х.

І ось сталося, що після того як Авінадій промовив ці слова, він простер свою руку і сказав: Прийде час, коли всі побачать “спасіння Господа; коли кожний народ, коліно, язик і всі люди побачать навч і ^бззнаються перед Богом, що Його вироки справедливі.

2 І тоді буде злочестивих “знехтувано, і вони матимуть причину вити, і ^бплакати, і голосити, і скреготати зубами своїми; і все це тому, що вони не прислухаються до голосу Господа; отже, Господь не викупляє їх.

3 Бо вони “тілесні і диявольські, і ^бдиявол має владу над ними; так, саме той старий змії, який ^бобманув наших перших батьків, що стало причиною їхнього ^зпадіння; що стало причиною того, що

все людство стало тілесним, хтивим, диявольським, ^бпізнавшим зло в порівнянні з добром, підкоряючим себе дияволу.

4 Так усе людство було “загублено; і знайте, вони були б навечно загублені, якби Бог не викупив Свій народ з їхнього загубленого і занепаłego стану.

5 Але пам’ятайте, що той, хто вперто продовжує додержуватися своєї “тілесної природи, і йде шляхами гріха і бунту проти Бога, залишається в своєму занепаложеному стані, і диявол має повну владу над ним. Тому він існує, неначе не відбулося ніякого ^бвикуплення, будучи ворогом Богів; і диявол також є ворогом Богів.

6 І ось, якби Христос не прийшов у світ, говорячи про те, що настане, “неначе воно вже настало, не могло б бути ніякого викуплення.

7 І якби Христос не встав з мертвих, або не розірвав пута смерті, щоб могила не мала перемоги, і щоб смерть не мала “жала, не могло б бути ніякого воскресіння.

8 Але є “воскресіння, тому могила не має перемоги, і

16 1а пп Спасіння.

б Мос. 27:31.

2а УЗ 63:53–54.

б Мт. 13:41–42;

Лк. 13:28; Ал. 40:13.

3а Гал. 5:16–25;

Мос. 3:19.

пп Тілесна людина.

б 2 Неф. 9:8–9.

пп Диявол.

в Бут. 3:1–13;

Мойс. 4:5–19.

г пп Падіння

Адама і Єви.

д 2 Неф. 2:17–18,

22–26.

4а Ал. 42:6–14.

5а Ал. 41:11.

пп Плотський,

Плотське.

б пп Викупляти,

Викуплений,

Викуплення.

6а Мос. 3:13.

7а Ос. 13:14;

Мос. 15:8, 20.

8а Ал. 42:15.

пп Воскресіння.

жало ^бсмерті поглинуто в Христі.

9 Він є “світло і життя світу; так, світло, що є нескінченним, що ніколи не затьмариться; так, і також життя, що є нескінченним, так що більше не може бути смерті.

10 Навіть це смертне зодягнеться у “безсмертя, і це тління зодягнеться у нетління, і буде приведене, щоб ^бстояти перед судом Бога, щоб Він ^бсудив їх за їхніми діяннями, чи вони добрі, чи вони злі—

11 Якщо вони добрі, у воскресінні до “нескінченного життя і щастя; а якщо вони злі, у воскресінні до ^бнескінченного прокляття, будучи переданими дияволу, який підкорив їх, що є прокляттям—

12 Живучи згідно з їхніми власними тілесними намірами і бажаннями; ніколи не прикликаючи Господа, тоді як рамена милості було простягнуто до них; бо рамена “милості було простягнуто до них, а вони не хотіли; їх було попереджено про їхні беззаконня, і все ж вони не хотіли відмовлятися від них; і їм було наказано покаятися і все ж вони не хотіли покаятися.

13 Так от, чи не слід вам тремтіти і каятися у ваших

гріхах, і пам’ятати, що тільки у Христі і через Нього ви можете бути спасеними?

14 Отже, якщо ви навчаєте “законові Мойсея, також учить, що це натяк на те, що настане—

15 Учить їх, що викуплення приходить через Христа Господа, Який є Сам “Вічний Батько. Амінь.

РОЗДІЛ 17

Алма вірить і записує слова Авінадія—Авінадій зазнає смерті від вогню—Він пророкує хворобу і смерть від вогню своїм убивцям. Близько 148 р. до р.х.

І ось сталося, що коли Авінадій закінчив ці промови, цар наказав “священикам схопити його і наказати, щоб його віддали на смерть.

2 Але був серед них один, чие ім’я було “Алма, він також був нащадком Нефія. І був він молодим чоловіком, і він ^бповірів словам, які промовив Авінадій, бо він знав про беззаконня, про які Авінадій свідчив проти них; тому він почав благодати царя, щоб той не гнівався на Авінадія, а дозволив йому піти з миром.

3 Але цар ще більше розгнівався, і наказав, щоб Алму

8б Ісаї 25:8;

1 Кор. 15:54–55;
Морм. 7:5.

9а УЗ 88:5–13.

пп Світло, Світло
Христа.

10а Ал. 40:2.

пп Безсмертя,

Безсмертний.

б пп Суд, Останній.
в Ал. 41:3–6.

11а пп Вічне життя.

б пп Осуд.

12а пп Милостивий,
Милість.

14а пп Закон Мойсеїв.

15а Мос. 3:8; 5:7;

Етер 3:14.

17 1а Мос. 11:1, 5–6.

2а Мос. 23:6, 9–10.

пп Алма старший.

б Мос. 26:15.

вигнали геть, і послав своїх слуг за ним, щоб вони вбили його.

4 Але він утік від них і сховався так, що вони не знайшли його. І він, переховуючись багато днів, “записав усі слова, які промовив Авінадій.

5 І сталося, що цар звелів своїй сторожі оточити Авінадія і схопити його; і вони зв’язали його і кинули його до в’язниці.

6 І через три дні, порадившись з своїми священиками, він наказав, щоб його знову привели до нього.

7 І він сказав йому: Авінадію, ми знайшли звинувачення проти тебе, і ти заслуговуєш смерті.

8 Бо ти сказав, що “Бог Сам має прийти до дітей людських; і тепер за це тебе буде віддано на смерть, якщо ти не відмовишся від усіх слів, якими ти сказав зле про мене і мій народ.

9 Тоді Авінадій сказав йому: Я кажу тобі, що я не відмовлюся від слів, які я сказав тобі про цей народ, бо вони правдиві; і щоб ти міг знати про їхню певність, я пішов на те, щоб потрапити до ваших рук.

10 Так, і я буду терпіти до самої смерті, і я не відмовлюся від своїх слів, і вони предстануть як свідчення проти вас. І якщо ви вб’єте мене, ви проллєте “невинну кров, і це

також предстане як свідчення проти вас в останній день.

11 І тоді цар Ной вже збирався відпустити його, бо він боявся його слова; бо він боявся, що кара Божа зійде на нього.

12 Але священики підняли свої голоси проти нього, і почали звинувачувати його, кажучи: Він ганьбив царя. Тому у царя це викликало гнів проти нього, і він віддав його, щоб його вбили.

13 І сталося, що вони схопили його і зв’язали його, і бичували його шкіру хмизом, так, аж до смерті.

14 І ось, коли полум’я почало обпалювати його, він закричав їм, кажучи:

15 Знайте, саме так, як ви зробили мені, так станеться, що ваше сім’я зробить багатьом, які будуть зносити муки, ті, що я зношу, а саме, муки “смерті від вогню; і це тому, що вони віритимуть у спасіння Господа Бога їхнього.

16 І станеться, що ви будете страждати від усіляких хвороб через ваші беззаконня.

17 Так, і вас будуть “бити по кожній руці, і будуть виганяти і розсіювати туди-сюди, так само як за дикою отарою женуться дикі й люті звірі.

18 І в той день на вас будуть полювати, і вас буде схоплено рукою ваших ворогів, і тоді ви зазнаєте, як я зазнаю, муки “смерті від вогню.

4а пп Писання.
8а Мос. 13:25, 33–34.
10а Ал. 60:13.

15а Мос. 13:9–10;
Ал. 25:4–12.
17а Мос. 21:1–5, 13.

18а Мос. 19:18–20.

19 Так Бог “помститься тим, хто знищує Його людей. О Боже, візьми мою душу.

20 І тоді, коли Авінадій сказав ці слова, він упав, прийнявши смерть від вогню; так, відданий на смерть тому, що не хотів зректися заповідей Бога, запечатавши істинність своїх слів своєю смертю.

РОЗДІЛ 18

Алма проповідує таємно—Він пояснює завіт хрищення і христить у водах Мормона—Він організовує церкву Христа і висвячує в священники—Вони утримують себе і вчать людей—Алма і його люди втікають від царя Ноя в пустиню. Близько 147–145 рр. до р.х.

І ось сталося, що Алма, який втік від слуг царя Ноя, “покався у своїх гріхах і беззаконнях, і пішов таємно серед людей, і почав навчати словам Авінадія—

2 Так, про те, що має прийти, а також про воскресіння мертвих, і “викуплення людей, яке мало настати через ^бсилу, і страждання, і смерть Христа, і Його воскресіння і сходження до небес.

3 І всіх, хто хотів почути його слова, він навчав. І він навчав їх таємно, щоб це не

стало відомо цареві. І багато хто повірив його словам.

4 І сталося, що всі ті, хто повірив йому, пішли до того “місця, що називалося Мормон, що отримало своє ім'я від царя, будучи в межах цієї землі, і яке кишило, в деякі часи або пори року, дикими звірями.

5 Тож було в Мормоні джерело чистої води, і Алма пішов туди, а там біля води були зарослі маленьких дерев, де він ховався вдень від розшуків царя.

6 І сталося, що всі, хто повірив йому, пішли туди почути його слова.

7 І сталося, що через багато днів уже добра кількість їх зібралася разом у місці, що називалося Мормон, щоб почути слова Алми. Так, усі зібралися разом, хто повірив його слову, щоб почути його. І він “вчив їх, і проповідував їм покаяння, і викуплення, і віру в Господа.

8 І сталося, що він сказав їм: Дивіться, ось води Мормона (бо так вони називалися) і ось, оскільки ви “жадаєте прийти до ^бкошари Бога і називатися Його народом, і “бажаєте нести тягарі один одного, так щоб вони були легшими;

9 Так, і бажаєте сумувати з тими, хто сумує; так, і співчувати тим, хто потребує

19а пп Помста.
18 1а Мос. 23:9–10.
2а пп Викупляти,
Викуплений,
Викуплення.

б пп Спокута,
Спокутувати.
4а Ал. 5:3.
7а Ал. 5:11–13.
8а УЗ 20:37.

б пп Церква Ісуса
Христа.
в пп Співчуття.

співчуття, і бути “свідками Бога в усі часи і в усьому, і в усіх місцях, де ви можете бути, аж до самої смерті, щоб ви могли бути викупленими Богом, і причислені до тих, хто в ^бпершому воскресінні, щоб ви могли мати ^ввічне життя—

10 Тож я кажу вам, якщо це є бажанням ваших сердець, то що ви маєте проти того, щоб бути “хрищеними в ім’я Господа, як свідчення того перед Ним, що ви увійшли в ^бзавіт з Ним, що ви будете служити Йому і виконувати Його заповіді, щоб Він міг пролити Свій Дух більш рясно на вас?

11 І ось, коли люди почули ці слова, вони заплескали в долоні свої від радості і вигукнули: Це є бажання наших сердець.

12 І тоді сталося, що Алма взяв Гелама, він був одним із перших, і пішов і став у воді, і заволав, кажучи: О Господи, пролий Свій Дух на Твого слугу, щоб він міг зробити цю роботу з святістю в серці.

13 І коли він сказав ці слова, “Дух Господа зійшов на нього, і він сказав: Геламе, я ^бхрищу тебе, маючи ^вповноваження

від Всемогутнього Бога, як свідчення того, що ти увійшов у завіт, щоб служити Йому, доки ти не помреш у своєму смертному тілі; і нехай Дух Господа проллється на тебе; і нехай Він дарує тобі вічне життя через ^ввикуплення Христа, Якого Він приготував від ^бзаснування світу.

14 І після того як Алма сказав ці слова, і Алма, і Гелам обидва “занурилися у воду; і вони встали і вийшли з води, радіючи, бо були сповнені Духом.

15 І знову Алма взяв другого, і увійшов удруге в воду, і христив його, як і першого, тільки сам він вже не занурювався у воду знову.

16 І у такий спосіб він христив кожного, хто прийшов у місце Мормон; і їх було числом близько двохсот і чотирьох душ; так, і вони були “хрищені у водах Мормона, і були сповнені ^бблагодаттю Бога.

17 І вони називалися церквою Бога, або “церквою Христа, з тих пір і надалі. І сталося, що хто б не був хрищений силою і повноваженням Бога, прилучався до Його церкви.

18 І сталося, що Алма, маючи

9а пп Місіонерська робота; Свідок, Свідчення; Свідчити.
б Мос. 15:21–26.
в пп Вічне життя.
10а 2 Неф. 31:17.
пп Хрищення, Христити.

б пп Завіт.
13а пп Святий Дух.
б 3 Неф. 11:23–26;
УЗ 20:72–74.
в УВ 1:5.
пп Священство.
г пп Викупляти, Викуплений, Викуплення.

д Мойс. 4:2; 5:9.
14а пп Хрищення, Христити—Хрищення зануренням.
16а Мос. 25:18.
б пп Благодать.
17а 3 Неф. 26:21; 27:3–8.
пп Церква Ісуса Христа.

“повноваження від Бога, висвятив у священники; а саме, одного священника на кожні п’ятдесят з їхнього числа висвятив він проповідувати їм, і ⁶навчати їх того, що стосується царства Божого.

19 І він наказав їм, що вони не повинні навчати нічому іншому, окрім того, чому він навчав, і що промовлялося вустами святих пророків.

20 Так, саме таке наказав він їм, що їм не слід “проповідувати нічого іншого, окрім покаяння і віри в Господа, Який викупив Свій народ.

21 І він наказав їм, що не повинно бути ніяких “суперечок між ними, але що вони повинні дивитися вперед ⁶одними очима, маючи одну віру і одне хрищення, скріпивши свої серця у “єдності і в любові один до одного.

22 І так він наказав їм проповідувати. І так вони стали “дітьми Бога.

23 І він наказав їм, що вони мають додержуватися “суботнього дня і зберігати його святим, а також кожного дня вони мають віддавати дяку Господові Богу їхньому.

24 І він також наказав їм, що священники, яких він висвятив, мають “працювати власноруч, щоб утримувати себе.

25 І був один день кожного тижня, визначений, щоб вони могли збиратися разом навчати людей, і “вшанувати Господа Бога їхнього, а також часто, як це тільки було в їхній владі, збиратися разом.

26 І священники не повинні були залежати від людей у своєму утриманні; але за свою працю вони мали одержувати “благодать Бога, щоб вони могли стати сильними Духом, маючи ⁶знання Бога, щоб вони могли навчати з силою і повноваженням від Бога.

27 І ще Алма наказав, щоб люди церкви віддавали частину свого майна, “кожний згідно з тим, що має; якщо він має більше, він повинен віддавати більше; а з того, хто має тільки трохи, тільки трохи й треба вимагати; а тому, хто не має, буде дано.

28 І в такий спосіб вони повинні давати від свого майна за своєю власною волею і добрими намірами до Бога і до тих священників, які живуть у нужді, так, до кожної нужденної, голої душі.

29 І це він сказав їм, як наказав йому Бог; і вони “проходили чесно перед Богом, ⁶віддаючи один одному як тлінне,

18а пп Священство.

б пп Навчати,
Учитель.

20а УЗ 15:6; 18:14–16.

21а 3 Неф. 11:28–30.

пп Суперечка.

б Мт. 6:22; УЗ 88:67–68.

в пп Єдність.

22а Мос. 5:5–7;

Мойс. 6:64–68.

23а Мос. 13:16–19;

УЗ 59:9–12.

24а Дії 20:33–35;

Мос. 27:3–5;

Ал. 1:26.

25а пп Поклоніння,

Поклонятися.

26а пп Благодать.

б пп Знання.

27а Дії 2:44–45;

4 Неф. 1:3.

29а пп Ходити, ходити
з Богом.

б пп Благополуччя.

так і духовне, за їхніми потребами і їхніми потребами.

30 І ось сталося, що все це було вдіяно в Мормоні, так, водами Мормона, в лісі, що був поблизу “вод Мормона; так, місце Мормон, води Мормона, ліс Мормона, які прекрасні вони в очах тих, хто там прийшов до пізнання свого Викупителя; так, і які благословенні вони, бо вони співатимуть Йому хвалу навіки.

31 І все це відбувалося на “границях землі, щоб цар не дізнався про це.

32 Але ось сталося, що цар, дізнавшись про рух серед народу, послав своїх слуг стежити за ними. Тому в той день, коли вони збиралися разом, щоб почути слово Господа, їх було викрито перед царем.

33 І тоді цар сказав, що Алма підбурює народ до повстання проти нього; тому він послав своє військо знищити їх.

34 І сталося, що Алму і людей Господа було “попереджено про прихід царевого війська; тому вони взяли свої намети і разом з своїми сім'ями вирушили в пустиню.

35 І було їх числом близько чотирьохсот і п'ятдесяти душ.

РОЗДІЛ 19

Гедеон прагне вбити царя Ноя — Ламанійці вторгаються в

землю—Цар Ной зазнає смерті від вогню—Лімгій править як монарх, який сплачує данину. Близько 145– 121 рр. до р.х.

І сталося, що військо царя повернулося, марно шукавши людей Господа.

2 І ось бачите, сили царя були малі, будучи зменшеними, і серед решти народу почалося розділення.

3 І менша частина почала дихати погрозами проти царя, і почався великий розбрат серед них.

4 І ось був чоловік серед них, чие ім'я було Гедеон, і він був сильною людиною і ворогом царя, отже, він витяг свого меча, і поклявся у гніві, що вб'є царя.

5 І сталося, що він бився з царем; а коли цар побачив, що той вже от-от переможе його, він утік і побіг, і піднявся на “вежу, що була поблизу храму.

6 А Гедеон переслідував його, і вже збирався піднятися на вежу, щоб убити царя, і цар кинув оком навкруги у напрямі землі Шемлон, і ось, військо Ламанійців було в границях землі.

7 І тоді цар заволав від душевної муки, кажучи: Гедеоне, пощади мене, бо Ламанійці пішли на нас, і вони знищать нас; так, вони знищать мій народ.

8 І тоді цар не так сильно стурбувався за свій народ, як

за своє власне життя; проте Гедеон зберіг йому життя.

9 І цар наказав людям, щоб вони тікали від Ламанійців, і він сам пішов перед ними, і вони втекли у пустиню, з своїми жінками і своїми дітьми.

10 І сталося, що Ламанійці переслідували їх, і наздогнали їх, і почали вбивати їх.

11 Тоді сталося, що цар наказав їм, щоб усі чоловіки залишили своїх жінок і своїх дітей, і тікали від Ламанійців.

12 Тож було багато таких, які не хотіли залишати їх, ліпше хотіли залишитися і загинути разом з ними. А решта залишила своїх жінок і своїх дітей та втекла.

13 І сталося, що ті, хто залишився з своїми жінками й дітьми, примусили своїх дочок вийти вперед і благати Ламанійців, щоб вони не вбивали їх.

14 І сталося, що Ламанійці відчували жалість до них, бо вони були зачаровані красою їхніх жінок.

15 Тому Ламанійці зберегли їм життя, і взяли їх у полон і привели їх назад до землі Нефія, і погодилися з ними, що вони можуть володіти землею за умови, що вони віддадуть царя Ноя в руки Ламанійців, і віддадуть їхнє майно, а саме, одну половину всього, чим вони володіли, половину їхнього золота, і їхнього срібла, і всіх їхніх коштовностей, і так вони повин-

ні платити данину цареві Ламанійців з року в рік.

16 І от, там був один із синів царя серед тих, кого забрали в полон, ім'я якого було "Лімгій.

17 І от Лімгій мав бажання, щоб його батька не було знищено; однак Лімгій не був необізнаний з беззаконнями свого батька, будучи сам справедливою людиною.

18 І сталося, що Гедеон послав чоловіків у пустиню таємно, щоб розшукати царя і тих, хто був з ним. І сталося, що вони зустріли людей в пустині, всіх, за винятком царя і його священиків.

19 А ті перед тим поклялися в своїх серцях, що вони повернуться на землю Нефія, і якщо їхніх жінок та їхніх дітей буде вбито, а також тих, хто залишився з ними, тоді вони будуть прагнути до помсти, і також загинуть з ними.

20 І цар наказував їм, щоб вони не поверталися; а вони розгнівалися на царя, і завдали йому страждань, аж до "смерті від вогню.

21 І вони вже збиралися схопити священиків також і заподіяти їм смерть, але ті втекли від них.

22 І сталося, що вони вже збиралися повертатися на землю Нефія, і вони зустріли людей Гедеона. І люди Гедеона розповіли їм усе, що трапилося з їхніми жінками і

їхніми дітьми; і що Ламанійці погодилися з ними, що вони можуть володіти землею, сплачуючи як данину Ламанійцям одну половину всього, чим вони володіють.

23 І народ сказав людям Гедеона, що вони вбили царя, а його священники втекли від них ще далі у пустиню.

24 І сталося, що після того як вони закінчили церемонію, вони повернулися на землю Нефія, радіючи, тому що їхніх жінок та їхніх дітей не було вбито; і вони розповіли Гедеону, що вони зробили з царем.

25 І сталося, що цар Ламанійців дав клятву їм, що його люди не вб'ють їх.

26 І також Лімгій, будучи сином царя, маючи царство, передане йому "людьми, дав клятву цареві Ламанійців, що його люди будуть платити данину йому, а саме половину всього, чим вони володіють.

27 І сталося, що Лімгій почав встановлювати царство і встановлювати мир серед свого народу.

28 А цар Ламанійців поставив сторожу навколо землі, щоб він міг утримувати людей Лімгія на цій землі, щоб вони не могли піти в пустиню; і він утримував свою сторожу з данини, яку він одержував від Нефійців.

29 І ось цар Лімгій мав тривалий мир у своєму царстві протягом двох років, так що

Ламанійці не докучали їм і не намагалися знищити їх.

РОЗДІЛ 20

Деяких дочок Ламанійців викрадено священиками Ноя—Ламанійці ведуть війну проти Лімгія і його народу—Ламанійське військо розбите й усмирене. Близько 145–123 рр. до Р.Х.

Ось було місце в Шемлоні, де дочки Ламанійців збиралися разом, щоб співати, і танцювати, і веселитися.

2 І сталося, що одного дня невелике число їх зібралось разом поспівати і потанцювати.

3 І тоді священники царя Ноя, яким було соромно повертатися в місто Нефій, так, а також боючись, що люди вб'ють їх, вони не наважувалися повернутися до своїх жінок і своїх дітей.

4 І залишившись у пустині і побачивши дочок Ламанійців, вони залягли і стежили за ними;

5 А тому що їх було мало, тих, хто зібрався разом потанцювати, вони вийшли з своїх таємних місць і схопили їх, і привели їх в пустиню; так, двадцятьох і чотирьох дочок Ламанійців привели вони в пустиню.

6 І сталося, що коли Ламанійці дізналися, що їхніх дочок немає, вони розгнівалися на людей Лімгія, бо

вони думали, що це були люди Лімгія.

7 Отже, вони послали своє військо; так, навіть сам цар очолив свій народ; і вони пішли на землю Нефія, щоб знищити людей Лімгія.

8 І ось Лімгій побачив їх з вежі, а саме всі їхні приготування до війни він побачив; тому він зібрав своїх людей і заліг, чекаючи на них у полях і в лісах.

9 І сталося, що коли Ламанійці підійшли, люди Лімгія почали нападати на них з своїх засідок і почали вбивати їх.

10 І сталося, що битва стала надзвичайно жорстокою, бо вони билися, як леви за свою здобич.

11 І сталося, що люди Лімгія почали гнати Ламанійців перед собою; хоч їх і на половину не було стільки, скільки Ламанійців. Але вони "билися за своє життя, і за своїх жінок, і за своїх дітей; тому вони напружувалися і як дракони вони билися.

12 І сталося, що вони знайшли царя Ламанійців серед числа їхніх мертвих; проте він не був мертвим, а лише пораненим і залишеним на землі, такою швидкою була втеча його людей.

13 І вони взяли його і перев'язали його рани, і принесли його до Лімгія, і сказали: Дивись, ось цар Ламанійців; він, діставши поранення, впав серед їхніх мертвих, і

вони полишили його; і ось ми принесли його до тебе; а тепер дозволь нам убити його.

14 Але Лімгій сказав їм: Ви не будете вбивати його, але принесете його ближче сюди, щоб я міг бачити його. І вони принесли його. А Лімгій сказав йому: Яка причина в тебе, щоб іти війною проти мого народу? Дивись, мої люди не порушили "клятви, яку я давав тобі; отже, чому ти мушиш порушити клятву, яку ти давав моєму народові?

15 І тоді цар сказав: Я порушив клятву, тому що твої люди викрали дочок мого народу; тому в гніві своєму я примусив моїх людей піти війною проти твого народу.

16 А Лімгій нічого не чув про це; тому він сказав: Я вчиню розшук серед моїх людей, і хто б не зробив це, загине. Отже, він наказав почати розшук серед свого народу.

17 Тоді "Гедеон, будучи царевим полководцем, почувши це, прийшов і сказав цареві: Я благаю тебе утриматися і не розшукувати серед цих людей, і не перекладати це обвинувачення на них.

18 Бо хіба ти не пам'ятаєш священиків твого батька, яких ці люди намагалися знищити? І чи не в пустині вони? І чи не ті вони, хто викрав дочок Ламанійців?

19 І ось слухай, і розкажи цареві про це, щоб він міг розповісти своїм людям, щоб

вони помирилися з нами; бо знай, що вони вже готуються піти проти нас; і знай також, що нас мало.

20 І знай, вони прийдуть з численним військом; і якщо цар не помирить їх з нами, ми загинемо.

21 Бо хіба не “збуваються слова Авінадія, які він пророкував проти нас— і все це тому, що ми не хочемо прислухатися до слів Господа, і відвернутися від наших беззаконь?

22 А тепер давай заспокоїмо царя, і ми виконаємо клятву, яку ми дали йому; бо краще нам бути в залежності, ніж втратити наше життя; отже, давай покладемо край такому великому кровопролиттю.

23 І тоді Лімгій розповів цареві все про свого батька і “священиків, які втекли в пустиню, і приспав їм викрадення їхніх дочок.

24 І сталося, що цар заспокоївся щодо свого народу; і він сказав їм: Давайте підемо і зустрінемося з моїми людьми без зброї; і я клянуся вам клятвою, що мої люди не вбиватимуть ваш народ.

25 І сталося, що вони пішли слідом за царем і вийшли без зброї назустріч Ламанійцям. І сталося, що вони зустріли Ламанійців; і цар Ламанійців уклонився їм, і благав від імені народу Лімгія.

26 І коли Ламанійці побачили народ Лімгія, і те, що вони

були без зброї, вони відчули “жалість до них і помирилися з ними, і повернулися з своїм царем у мирі на свою власну землю.

РОЗДІЛ 21

Лімгієвих людей розбито і переможено Ламанійцями— Лімгієві люди зустрічають Аммона і їх навернено— Вони розповідають Аммонові про двадцять чотири пластини Яредійців. Близько 122–121 пр. до р.х.

І сталося, що Лімгій і його народ повернулися до міста Нефій, і почали знову мирно жити на цій землі.

2 І сталося, що через багато днів Ламанійці почали знову збуджуватися у гніві проти Нефійців, і вони почали переходити границі навколо землі.

3 Тепер вони не наважувалися вбивати їх через ту клятву, що їхній цар дав Лімгію; але вони били їх по “щоках, і використовували владу над ними; і почали покладати важкі ⁶тягарі на їхні спини, і поганяли їх, як вони б поганяли безсловесного осла—

4 Так, все це було вдіяно, щоб слово Господа могло виповнитися.

5 І тепер скорботи Нефійців були великими, і не було ніякого способу, щоб вони могли визволитися з їхніх

21a Мос. 12:1–8.
23a Мос. 19:21, 23.

26a пп Співчуття.
21 3a Мос. 12:2.

б Мос. 12:5.

рук, бо Ламанійці оточили їх з усіх боків.

6 І сталося, що люди почали ремствувати перед царем на свої скорботи; і вони зажадали піти на бій проти них. І вони глибоко тривожили царя своїм незадоволенням; тому він дозволив їм, щоб вони чинили за своїми бажаннями.

7 І вони знову зібралися разом, і зодягли зброю свою, і виступили проти Ламанійців, щоб вигнати їх з своєї землі.

8 І сталося, що Ламанійці розбили їх, і витіснили їх, і повбивали багатьох з них.

9 І тоді був великий плач і голосіння серед народу Лімгія, вдова оплакувала свого чоловіка, син і дочка оплакували свого батька, а брати — своїх братів.

10 Тоді було дуже багато вдів на цій землі, і вони дуже голосили день у день, бо великий страх перед Ламанійцями зійшов на них.

11 І сталося, що їхні постійні голосіння збудили у решти людей Лімгія гнів проти Ламанійців; і вони знову пішли битися, але вони були витіснені знову, зазнаючи багато втрат.

12 Так, вони пішли знову і втретє, і зазнали того самого; і ті, кого не було вбито, повернулися знову в місто Нефій.

13 І вони упокорилися аж

до праху, підкоряючи себе тягареві залежності, підставляючи себе, щоб бути битими і гонимими звідусіль, і обтяженими, згідно з бажаннями їхніх ворогів.

14 І вони упокорилися аж до самих глибин покірності; і вони волали голосно до Бога; так, аж цілий день вони волали до свого Бога, щоб Він визволив їх від їхніх скорбот.

15 І тоді Господь не поспішав почути їхнє волення через їхні беззаконня; проте Господь почув їхні волення, і почав пом'якшувати серця Ламанійців, так що вони почали полегшувати їхні тягарі; але Господь ще не вважав можливим визволити їх з залежності.

16 І сталося, що вони почали поступово процвітати на цій землі, і почали вирощувати більше зерна, і отари, і стада, так що вони не страждали від голоду.

17 Тоді була велика кількість жінок, більше ніж чоловіків; тому цар Лімгій наказав, що кожний чоловік мусить надати підтримку вдовам і їхнім дітям, щоб вони не загинули від голоду; і вони це робили, тому що величезну кількість серед них було вбито.

18 Тож люди Лімгія трималися разом укупі настільки, наскільки було можливо, і

9а Мос. 12:4.
14а Мос. 29:20.

пп Упокоритися,

Покірність.
15а Пр. 15:29;
Мос. 11:23–25;

УЗ 101:7–9.
17а Мос. 4:16, 26.
б пп Вдова.

охороняли своє зерно і свої отари;

19 І цар сам був непевний за свою особу поза стінами міста, доки він не брав свою сторожу з собою, боячись, що він може якимось чином попасти до рук Ламанійців.

20 І він наказав, щоб його люди спостерігали за землею навколо, аби якимось чином вони могли схопити тих священників, які втекли в пустиню, які викрали “дочок Ламанійців і зробили таке велике знищення, що сталося з ними.

21 Бо вони хотіли схопити їх, щоб покарати їх; бо вони приходили на землю Нефія вночі і забирали їхнє зерно і багато їхніх коштовностей; тому вони залягли, чекаючи на них.

22 І сталося, що вже більше не було неспокою між Ламанійцями і народом Лімгія, аж до тих пір, коли “Аммон і його брати прийшли на цю землю.

23 І цар, будучи за воротами міста з своєю сторожею, побачив Аммона і його братів; і, припустивши, що то були священники Ноя, він наказав, щоб їх було схоплено, і зв'язано, і кинуте до “в'язниці. І якби то були священники Ноя, він би наказав, щоб їх було страчено.

24 Але коли він дізнався, що то були не вони, а що то були

його брати, і що вони прийшли з землі Зарагемлі, він сповнився надзвичайно великої радості.

25 Тож цар Лімгій послав, ще до приходу Аммона, “невелику кількість людей ^брозшука-ти землю Зарагемлі; але вони не могли знайти її, і вони заблукали в пустині.

26 Проте вони таки знайшли землю, що була заселена; так, землю, що була вкрита висушеними “кістками; так, землю, що була заселена, і що була зруйнована; і вони, гадаючи, що це земля Зарагемлі, повернулися на землю Нефія, прибувши в межі цієї землі незадовго до приходу Аммона.

27 І вони принесли з собою літопис, а саме літопис народу, чії кістки вони знайшли; і він був вигравіюваний на пластинах з металу.

28 І тоді Лімгій знову сповнився радості, дізнавшись з вуст Аммона, що цар Мосія мав “дар від Бога, з допомогою якого він міг перекладати такі вигравіювані письмена; так, і Аммон також зрадив.

29 Усе ж Аммон і його брати були сповнені смутку, тому що так багато їхніх братів було вбито;

30 І ще тому, що цар Ной та його священники зробили так, що народ вдіяв так багато гріхів і беззаконь проти Бога; і вони також оплакували

20а Мос. 20:5.
22а Мос. 7:6–13.
23а Гел. 5:21.

25а Мос. 8:7.
б Мос. 7:14.
26а Мос. 8:8.

28а Ом. 1:20–22;
Мос. 28:11–16.

“смерть Авінадія; і також ^бвідхід Алми і тих людей, що пішли з ним, які утворили церкву Бога силою і владою Бога, і вірою в слова, які було сказано Авінадієм.

31 Так, вони дійсно оплакували їхній відхід, бо вони не знали, куди вони зникли. Тепер вони б з радістю приєдналися до них, бо вони самі увійшли з Богом у завіт, щоб служити Йому і виконувати Його заповіді.

32 І тепер, після приходу Аммона, цар Лімгій також вступив у завіт з Богом, а також багато з його людей, щоб служити Йому і виконувати Його заповіді.

33 І сталося, що цар Лімгій і багато з його людей сповнилися бажанням христитися; але не було нікого на цій землі, хто б мав “повноваження від Бога. І Аммон відмовився робити це, вважаючи себе недостойним слугою.

34 Отже, вони тоді не об’єдналися в церкву, чекаючи на Дух Господа. Тепер вони бажали стати такими, як Алма і його брати, які втекли в пустиню.

35 Вони бажали христитися, як доказ і свідчення того, що вони були готові служити Богові від усього їхнього серця; проте вони відклали цей час; і розповідь про їхнє хрищення буде “подано пізніше.

36 І тепер усі думки Аммона і його народу, і царя Лімгія і

його народу спрямовувалися на те, щоб визволитися з рук Ламанійців і від залежності.

РОЗДІЛ 22

Розроблено плани визволення людей від Ламанійської залежності—Ламанійців споюють—Люди втікають, повертаються до Зарагемлі і стають підданими царя Мосії. Близько 121–120 рр. до р.х.

І ось сталося, що Аммон і цар Лімгій почали радитися з народом, як їм краще визволитися від залежності; і тоді вони зробили так, щоб усі люди зібралися разом; і це вони зробили, щоб вони могли почути голос людей стосовно цієї справи.

2 І сталося, що вони не могли знайти ніякого способу визволитися від залежності, крім того, щоб взяти своїх жінок і дітей, і свої отари, і свої стада, і свої намети, і вирушити в пустиню; бо Ламанійців було так багато, що не можна було людям Лімгія боротися проти них, сподіваючися визволитися мечем від залежності.

3 Тоді сталося, що Гедеон пішов і став перед царем, і сказав йому: Ось, о царю, ти до цього часу прислухався до моїх слів багато разів, коли ми боролися з нашими братами, Ламанійцями.

4 І ось, о царю, якщо ти не

вважаєш мене невивідним слугою, або якщо ти до цього часу певною мірою дослухався моїх слів і вони були на користь тобі, саме тому я бажаю, щоб ти дослухався моїх слів на цей раз, і я буду твоїм слугою і визволю цей народ від залежності.

5 І цар дозволив йому, щоб він міг говорити. І Гедеон сказав йому:

6 Зверни увагу на віддалений прохід крізь віддалену стіну, з віддаленого боку міста. Ламанійці, точніше сторожа Ламанійців, ночами п'яна; тому давай розішлемо послання серед усього цього народу, щоб вони зібрали свої отари і стада, щоб вони могли погнати їх у пустиню вночі.

7 А я піду за твоїм наказом і сплачу Ламанійцям останню данину вином, і вони нап'ються; і ми пройдемо таємною стежиною ліворуч від їхнього табору, коли вони будуть п'яні і поспуть.

8 Таким чином ми вирушимо разом з нашими жінками і нашими дітьми, нашими отарами і нашими стадами в пустиню; і ми будемо мандрувати по землі Шилом.

9 І сталося, що цар прислухався до слів Гедеона.

10 І цар Лімгій примусив, щоб його люди зібрали разом свою худобу; і він послав данину вином Ламанійцям, і він також послав ще вина, як подарунок для них; і вони

напилися досхочу вина, яке цар Лімгій послав їм.

11 І сталося, що народ царя Лімгія вирушив уночі в пустиню з своїми отарами і стадами, і вони пішли навкруги землі Шилом у пустиню, і взяли напрям до землі Зарагемлі, ведені Аммоном і його братами.

12 І вони взяли з собою все своє золото, і срібло, і коштовності, які вони могли взяти, а також свою провізію в пустиню; і вони продовжували свої мандри.

13 І після багатоденного перебування в пустині, вони дісталися землі Зарагемлі, і приєдналися до Мосієвого народу, і стали його підданими.

14 І сталося, що Мосія прийняв їх з радістю; і він також прийняв їхні літописи, а також літописи, які було знайдено людьми Лімгія.

15 І ось сталося, коли Ламанійці дізналися, що народ Лімгія пішов з землі вночі, тоді вони послали військо в пустиню переслідувати їх;

16 І після того як вони переслідували їх два дні, вони більше не могли іти їхніми слідами; тому вони заблукали в пустині.

Розповідь Алми і народу Господа, яких було вигнано в пустиню людьми царя Ноя.

Вміщено в розділах 23 і 24.

РОЗДІЛ 23

Алма відмовляється бути царем—Він служить первосвященником—Господь карає Свій народ, і Ламанійці завойовують землю Гелама—Амулон, провідник злочестивих священників царя Ноя, править як підвладний Ламанійському монархові. Близько 145–121 рр. до р.х.

Ось Алма був попереджений Господом, що військо царя Ноя нападе на них, і зробив це відомим своєму народові, тож вони зібрали свої отари і взяли трохи від свого зерна, і вирушили в пустиню, випереджаючи військо царя Ноя.

2 І Господь зміцнив їх, щоб люди царя Ноя не змогли подолати і знищити їх.

3 І вони тікали вісім днів пустиню.

4 І вони прийшли на землю, так, дуже красиву і приємну землю, землю чистої води.

5 І вони поставили свої намети, і почали обробляти землю, і почали будувати будинки; так, вони були працюючими, і трудилися надзвичайно.

6 І люди бажали, щоб Алма став їхнім царем, бо його любив його народ.

7 Але він сказав їм: Слухайте, не є доцільним, щоб нам мати царя; бо так каже Господь: Ви не будете поважа-

ти одну плоть більше за іншу, або одна людина не буде думати, що вона вище за іншу; отже, я кажу вам, що не доцільно, щоб вам мати царя.

8 Проте, якби то було можливо, щоб ви могли завжди мати справедливих людей вашими царями, було б добре вам мати царя.

9 Але згадайте ^абеззаконня царя Ноя і його священників; і мене самого було ^бспіймано в пастку, і я робив багато того, що було мерзотно в очах Господа, що привело мене до тяжкого покаяння;

10 Проте, після великого ^алиха Господь почув мої волювання, і відповів на мої молитви, і зробив мене зняряддям у Своїх руках у приведенні ^ббагатьох з вас до пізнання Його істини.

11 Проте, цим я не пишаюся, бо я недостойний пишатися собою.

12 І ось я кажу вам, ви були гноблені царем Ноем, і ви були в залежності від нього і його священників, і були приведені ними до беззаконня; отже, ви були зв'язані ^апутами беззаконня.

13 А тепер, оскільки ви були визволені силою Бога від цих пут, так, саме з рук царя Ноя і його людей, і також від пут беззаконня, саме тому я хочу, щоб ви ^астояли твердо в цій ^бволі, якою ви були

23 7а Мос. 27:3–5.

9а Пр. 16:12;

Мос. 11:1–15.

б Мос. 17:1–4.

10а Уз 58:4.

б Мос. 18:35.

12а 2 Неф. 28:19–22.

13а Гал. 5:1.

б пп Свобода.

визволені, і щоб ви не довіряли “жодній людині бути царем над вами.

14 І також не довіряйте нікому бути ані вашим “учителем, ані вашим священнослужителем, якщо він не є людиною від Бога, яка йде Його шляхами і виконує Його заповіді.

15 Так Алма вчив свій народ, що кожна людина має “любити свого ближнього, як самого себе, щоб не було ніяких ^бсуперечок між ними.

16 І ось, Алма став їхнім “первосвященником, будучи засновником їхньої церкви.

17 І сталося, що ніхто не одержував “повноваження проповідувати або вчити, як тільки через нього від Бога. Тому він висвятив усіх їхніх священників і всіх їхніх учителів; і ніхто не був висвячений, якщо він не був праведним чоловіком.

18 Тому вони пильнували своїх людей, і “живили їх тим, що стосується праведності.

19 І сталося, що вони почали процвітати надзвичайно на цій землі; і назвали вони цю землю Гелам.

20 І сталося, що вони розмножувалися і процвітали надзвичайно на землі Гелам; і вони побудували місто, яке вони назвали містом Гелам.

21 Проте, Господь вважає на-

лежним “карати Свій народ; так, Він випробує їхню ^бтерпеливість і їхню віру.

22 Проте, хто покладає свою “довіру на Нього, той буде ^бпіднесений в останній день. Так, і таке було з цим народом.

23 Бо дивіться, я покажу вам, що їх було приведено у залежність, і ніхто не зміг їх визволити, окрім Господа Бога їхнього, так, саме Бога Авраама, і Ісаака, і Якова.

24 І сталося, що Він визволив їх, і Він показав Свою могутню владу над ними, і великою була їхня радість.

25 Бо слухайте, сталося, що тоді, коли вони були на землі Гелама, так, у місті Гелам, коли вони обробляли землю навколо, ось, військо Ламанійців з’явилося в межах цієї землі.

26 Тож сталося, що брати Алми втекли з своїх полів і зібралися разом у місті Геламі; і вони були дуже налякані появою Ламанійців.

27 Але Алма вийшов наперед і став серед них, і закликав їх, щоб вони не лякалися, але щоб вони пам’ятали Господа Бога їхнього, і Він визволить їх.

28 Тому вони усмирили свій страх і почали волати до Господа, щоб Він зм’якшив серця Ламанійців, щоб вони

13в Мос. 29:13.

14а Мос. 18:18–22.

15а пп Любов.

б 3 Неф. 11:28–29.

16а Мос. 26:7.

17а пп Повноваження;
Священство.

18а 1 Тим. 4:6.

21а Гел. 12:3;

УЗ 98:21.

пп Карати,
Покарання.

б пп Терпіння.

22а пп Довіра.

б 1 Неф. 13:37.

пощадили їх, і їхніх жінок, і їхніх дітей.

29 І сталося, що Господь зм'якшив серця Ламанійців. І Алма і його брати вийшли наперед і віддали себе в їхні руки; і Ламанійці заволоділи землею Гелам.

30 А військо Ламанійців, яке переслідувало людей царя Лімгія, блукало в пустині багато днів.

31 І ось, вони знайшли тих священиків царя Ноя у місці, яке вони назвали Амулон; і вони почали володіти землею Амулон і почали обробляти землю.

32 Тож ім'я провідника тих священиків було Амулон.

33 І сталося, що Амулон благав Ламанійців; і він також послав їхніх жінок, які були "дочками Ламанійців, багати своїх братів, щоб ті не знищували їхніх чоловіків.

34 І Ламанійці мали "співчуття до Амулона і його братів, і не знищили їх завдяки їхнім жінкам.

35 І Амулон та його брати приєдналися до Ламанійців, і вони мандрували пустинею в пошуках землі Нефія, коли вони натрапили на землю Гелам, якою володіли Алма і його брати.

36 І сталося, що Ламанійці пообіцяли Алмі і його братам, якщо ті покажуть їм шлях, який веде до землі Нефія, вони подарують їм життя і волю.

37 Але коли Алма показав їм шлях, що вів до землі Нефія, Ламанійці не виконали свого обіцяння; але вони поставили "сторожу навколо землі Гелама, над Алмою і його братами.

38 І решта їх пішла на землю Нефія; а частина їх повернулася на землю Гелам, і також вони привели з собою жінок і дітей сторожі, що їх було залишено на цій землі.

39 І цар Ламанійців дозволив Амулонові, щоб той був царем і правителем над своїм народом, який жив на землі Гелам; проте, він не буде мати влади робити те, що суперечить волі царя Ламанійців.

РОЗДІЛ 24

Амулон переслідує Алму і його народ — Їх буде віддано на смерть, якщо вони будуть молитися — Господь робить так, щоб їхні тягарі здавалися легшими — Він визволяє їх з залежності, і вони повертаються на землю Зарагемлі. Близько 145–120 рр. до Р.Х.

І сталося, що Амулон здобув прихильність в очах царя Ламанійців; тому цар Ламанійців дозволив йому і його братам бути призначеними вчителями над його людьми, так, саме над людьми, які були на землі Шемлон, і

на землі Шилом, і на землі Амулон.

2 Бо Ламанійці заволоділи всіма цими землями; тому цар Ламанійців призначив царів над усіма цими землями.

3 І тоді ім'я царя Ламанійців було Ламан, бо він був названий за ім'ям його батька; і тому його називали цар Ламан. І він був царем над великою кількістю людей.

4 І він призначив учителями братів Амулона на кожній землі, якою володіли його люди; і таким чином мову Нефія почали вивчати серед усього народу Ламанійців.

5 І то були люди, дружні між собою; проте, вони не знали Бога; і не вчили їх брати Амулона нічого про Господа Бога їхнього, ані про закон Мойсея; і не вчили вони їх словам Авінадія;

6 Але вони вчили їх, щоб вони вели свої літописи; і щоб вони писали один одному.

7 І таким чином Ламанійці почали збільшувати свої багатства, і почали торгувати один з одним і стали багатими, і стали лукавим і мудрим народом стосовно мудрості світу, так, дуже лукавим народом, втішаючися у всілякій злочестивості і грабунках, тільки не серед своїх власних братів.

8 І ось сталося, що Амулон почав використовувати свою "владу над Алмою і його

братами, і почав утискувати його, і зробив так, щоб його діти утискували їхніх дітей.

9 Бо Амулон знав Алму, коли той був "одним з царевих священиків, і що саме він повірив словам Авінадія і був притягнутий до царя, і тому він гнівався на нього; бо він був підвладним цареві Ламанові, все-таки користувався своєю владою над ними, і давав їм завдання, і поставив наглядачів над ними.

10 І сталося, що такими великими були їхні скорботи, що вони почали з усієї сили волати до Господа.

11 І Амулон наказав їм, щоб вони припинили свої волання; і він поставив сторожу над ними, щоб стежити за ними, і якщо кого-небудь знайдуть волаючим до Бога, того буде віддано на смерть.

12 І Алма і його люди не здійсмали своїх голосів до Господа Бога їхнього, але "вилитали Йому серця свої; і Він знав думки їхніх сердець.

13 І сталося, що голос Господа дійшов до них в їхніх скорботах, кажучи: Підійміть голови свої і перебувайте у повному спокої, бо Я знаю про завіт, який ви склали зі Мною; і Я складу завіт з Моїм народом і визволю його від залежності.

14 І Я також полегшу тягарі, які покладені на ваші плечі, щоб ви навіть не відчували їх на своїх спинах, навіть коли

ви у залежності; і це Я зроблю для того, щоб ви предстали «свідками Моїми після того, і щоб ви могли знати з впевненістю, що Я, Господь Бог, відвідаю Мій народ в їхніх скорботах.

15 І тоді сталося, що тягарі, які було покладено на Алму і його братів, зробилися легшими; так, Господь «зміцнив їх, щоб вони могли зносити свої ^бтягарі з легкістю, і вони підкорилися життєрадісно і з ^бтерпінням усій волі Господа.

16 І сталося, що настільки великою була їхня віра і їхнє терпіння, що голос Господа дійшов до них знову, кажучи: Перебувайте у повному спокої, бо завтрашнього дня Я визволю вас від залежності.

17 І Він сказав Алмі: Ти підеш попереду цього народу, і Я піду з тобою і визволю цей народ від «залежності.

18 Тож сталося, що Алма і його народ у нічний час збрали свої отари разом, і також від свого зерна; так, саме весь час нічний збирали вони свої отари разом.

19 І вранці Господь викликав «глибокий сон у Ламанійців, так, і всі наглядачі були в глибокому сні.

20 І Алма і його народ вирушили в пустиню; і після того як вони йшли протягом цілого дня, вони поставили свої намети в долині, і назва-

ли цю долину Алма, тому що він очолював їхній шлях у пустині.

21 Так, і в долині Алма вони вилили свою «подяку Богові, тому що Він був милосердним до них, і полегшив їхні тягарі, і визволив їх від залежності; бо вони були в залежності, і ніхто не міг визволити їх, окрім Господа Бога їхнього.

22 І вони склали дяку Богові, так, усі їхні чоловіки, і всі їхні жінки, і всі їхні діти, які могли говорити, здійняли свої голоси у хвалі своєму Богові.

23 І тоді Господь сказав Алмі: Поспішай і виходь сам і з своїм народом з цієї землі, бо Ламанійці прокинулися і переслідують тебе; отже, іди з цієї землі, а Я зупиню Ламанійців у цій долині, щоб вони не пішли далі у переслідуванні цього народу.

24 І сталося, що вони вирушили з цієї долини, і почали свої мандри пустинею.

25 І після того як вони перебували в пустині дванадцять днів, вони прибули на землю Зарагемлі; і цар Мосія прийняв їх з радістю.

РОЗДІЛ 25

Нащадки Мулека в Зарагемлі стають Нефійцями—Вони навчаються у людей Алми й у Зенифа—Алма хрестить Лімгія

14а пп Свідок,
Свідчення.
б пп Лихо.
15а Мт. 11:28–30.

б Ал. 31:38; 33:23.
в УЗ 54:10.
пп Терпіння.
17а пп Полон.

19а 1 Сам. 26:12.
21а пп Вдячні,
Дякування, Подяка.

і весь його народ—Мосія надає повноваження Алмі організувати церкву Бога. Близько 120 р. до Р.Х.

І ось, цар Мосія наказав, щоб усі люди зібралися разом.

2 Ось, було не стільки багато дітей Нефія, або не стільки багато тих, хто був нащадком Нефія, як було “людей Зарагемлі, який був нащадком 6Мулека, і тих, хто пішов з ним у пустиню.

3 І було не стільки багато людей Нефія і людей Зарагемлі, як було Ламанійців; так, їх не було навіть наполовину стільки.

4 І ось усіх людей Нефія було зібрано разом, а також усіх людей Зарагемлі, і їх було зібрано двома групами.

5 І сталося, що Мосія читав і наказав читати літописи Зенифа своєму народові; так, він читав літописи народу Зенифа, з тих пір як вони залишили землю Зарагемлі, і до того, як вони повернулися знову.

6 І він також прочитав розповідь про Алму і його братів, і про всі їхні бідування, з тих пір як вони залишили землю Зарагемлі, і до того, як вони повернулися знову.

7 І тоді, коли Мосія закінчив читання літописів, його люди, які жили на цій землі, були охоплені здивуванням і подивом.

8 Бо вони не знали, що їй подумати; бо коли вони побачили тих, кого було “визволено з залежності, вони сповнилися надзвичайно великої радості.

9 І ще, коли вони подумали про своїх братів, яких було вбито Ламанійцями, вони сповнилися смутком, і навіть пролили багато сліз печалі.

10 І ще, коли вони подумали про безпосередню великодушність Бога, і Його силу у визволенні Алми і його братів з рук Ламанійців та від залежності, вони здійняли свої голоси і склали дяку Богові.

11 І ще, коли вони подумали про Ламанійців, які були їхніми братами, про їхній грішний і розбещений стан, вони сповнилися “болем і мукою за добробут їхніх 6душ.

12 І сталося, що ті, хто був дітьми Амулона і його братів, які побралися з дочками Ламанійців, були невдоволені поведінкою своїх батьків, і вони не хотіли більше називатися іменами своїх батьків, тому вони взяли собі ім'я Нефія, щоб називатися дітьми Нефія і бути в числі тих, кого називали Нефійцями.

13 І тоді всі люди Зарагемлі були “причислені до Нефійців, і це тому, що царство було передано нікому іншому, а тільки тим, які були нащадками Нефія.

14 І тоді сталося, коли Мосія

25 2а Ом. 1:13–19.
б Гел. 6:10.
пп Мулек.

8а Мос. 22:11–13.
11а Мос. 28:3–4;
Ал. 13:27.

б пп Душа—
Цінність душ.
13а Ом. 1:19.

закінчив говорити і читати людям, він побажав, щоб Алма також звернувся до людей.

15 І Алма звернувся до них, коли вони були зібрані разом великими групами, і він ходив від однієї групи до іншої, проповідуючи людям покаяння і віру в Господа.

16 І він закликав людей Лімгії і його братів, усіх тих, кого було визволено від залежності, що вони повинні пам'ятати, що саме Господь визволив їх.

17 І сталося, що після того як Алма навчив людей багато чому, і закінчив говорити з ними, тоді цар Лімгій виявив бажання, щоб його було хрищено; і всі його люди виявили бажання, щоб їх було хрищено також.

18 Отже, Алма зайшов у воду і "христив їх; так, він христив їх у той самий спосіб, як і своїх братів у водах Мормона; так, і всі, кого він христив, належали до церкви Бога; і це через їхню віру в слова Алми.

19 І сталося, що цар Мосія дозволив Алмі засновувати церкви по всій землі Зарагемлі; і надав йому "владу висвячувати священників і вчителів у кожній церкві.

20 Тож це було зроблено, тому що людей було так багато, що ними не міг керувати один учитель; і не могли

вони також чути слово Бога в одному зібранні;

21 Тому вони збиралися разом у різні групи, які називалися церквами; кожна церква мала своїх священників і своїх учителів, і кожний священник проповідував це слово згідно з тим, як воно було передано йому з вуст Алми.

22 І таким чином, незважаючи на те, що було багато церков, вони всі були однією "церквою, так, саме церквою Бога; бо нічого іншого не проповідувалося в усіх церквах, крім покаяння і віри в Бога.

23 І ось, було сім церков на землі Зарагемлі. І сталося, що хто мав бажання взяти на себе "ім'я Христа, або Бога, ті приєднувалися до церков Бога;

24 І вони називалися "народом Бога. І Господь пролив Свій Дух на них, і вони були благословенні, і процвітали на цій землі.

РОЗДІЛ 26

Багато членів церкви приведено до гріха невіруючими—Алмі обіцяно вічне життя—Ті, хто кається і хреститься, одержують прощення—Члени церкви у гріхові, які каються і зізнаються Алмі й Господові, будуть прощені; інакше їх не буде причислено до людей церкви. Близько 120–100 pp. до р.х.

Ось сталося, що було багато

18а Мос. 21:35.

б Мос. 18:8–17.

19а пп Священство.

22а Мос. 18:17.

23а пп Ісус Христос—
Взяти на себе ім'я

Ісуса Христа.

24а пп Завіт.

серед підростаючого покоління тих, хто не міг зрозуміти слів царя Веніямина, будучи малими дітьми тоді, коли він звертався до свого народу; і вони не вірили в традиції своїх батьків.

2 Вони не вірили в те, що було сказано про воскресіння мертвих, а також не вірили, що буде пришествя Христа.

3 І ось, через свою зневіру вони не могли “зрозуміти слово Бога; і їхні серця були закам’янілими.

4 І вони не хотіли христитися; не хотіли вони також приєднуватися до церкви. І вони були окремим народом за своєю вірою, і залишалися такими й після того, саме в своєму “плотському і гріховному стані; бо вони не хотіли звертатися до Господа Бога їхнього.

5 І ось за царювання Мосії вони не становили й половини від числа людей Бога; але через “чвари серед братів вони стали більш численні.

6 Бо сталося, що вони обманували своїми улесливими словами багатьох, хто був у церкві, і призвели їх до вчинення багатьох гріхів; отже, стало необхідно, щоб тим, хто був у церкві і вдіяв гріх, “докоряла церква.

7 І сталося, що їх було приведено до священиків і передано священикам учите-

лями; а священики привели їх до Алми, який був “первосвящеником.

8 Тож цар Мосія наділив Алму владою над церквою.

9 І сталося, що Алма не знав про них; але було багато свідків проти них; так, люди стояли і свідчили про їхні беззаконня у великій кількості.

10 Тож досі в церкві не траплялося нічого такого; тому Алма занепокоївся духом своїм, і він наказав, щоб їх привели до царя.

11 І він сказав цареві: Дивись, ось багато тих, кого ми привели до тебе, кого звинувачують їхні брати; так, і вони спіймані на різноманітних беззаконнях. І вони не каються у своїх беззаконнях; тому ми привели їх до тебе, щоб ти міг судити їх за їхні злочини.

12 Але цар Мосія сказав Алмі: Знаєш, я не судитиму їх; отже, я “передаю їх до твоїх рук, щоб ти засудив їх.

13 І тоді дух Алми був знову занепокоєний; і він пішов і спитав у Господа, що йому слід робити щодо цієї справи, бо він боявся, що може вдіяти неправильно в очах Бога.

14 І сталося, що після того як він вилив усю душу свою Богові, голос Господа дійшов до нього, кажучи:

15 Благословенний ти, Алмо, і благословенні ті, хто був хрищений у “водах Мормо-

26 За пп Розуміння.
4а пп Тілесна людина.
5а пп Відступництво;
Суперечка.

6а Ал. 5:57–58; 6:3.
пп Застерігати,
Застереження.
7а Мос. 29:42.

12а УЗ 42:78–93.
15а Мос. 18:30.

на. Ти благословенний через твою надзвичайну ^бвіру в самі тільки слова Мого слуги Авінадія.

16 І благословенні вони через їхню надзвичайну віру в самі тільки слова, які ти промовляв їм.

17 І благословенний ти через те, що ти заснував ^ацеркву серед цього народу; і вони будуть зміцнені, і вони будуть Моїм народом.

18 Так, благословенний цей народ, який хоче носити Моє ^аім'я; бо Моїм іменем вони будуть називатися; і вони Мої.

19 І через те що ти запитав у Мене про грішників, ти благословенний.

20 Ти Мій слуга; і Я складаю з тобою завіт, що ти будеш мати ^авічне життя; і ти будеш служити Мені і підеш в імені Моєму, і збиратимеш разом Моїх овець.

21 І той, хто почує Мій голос, буде Моєю ^авівцею; і того ти приймеш у церкву, і того Я теж прийму.

22 Бо знай, це Моя церква; хто б не ^ахристився, буде хрищений на покаяння. І кого б ви не прийняли, той буде вірити в Моє ім'я; і того Я вільно ^бпрощаю.

23 Бо це Я ^аберу на Себе гріхи людей світу; бо це Я ^бстворив їх; і це Я дарую тому, хто віритиме до кінця, місце праворуч Мене.

24 Бо знай, Моїм іменем вони називаються; і якщо вони ^азнають Мене, вони придуть, і займуть місце навічно праворуч Мене.

25 І станеться, що коли ^адруга сурма засурмить, тоді ті, хто ^бніколи не знав Мене, придуть і стануть переді Мною.

26 І тоді вони знатимуть, що Я є Господь Бог їхній, що Я їхній Викупитель; але вони не хотіли бути викупленими.

27 І тоді Я зізнаюсь їм, що Я ніколи не ^азнав їх; і вони ^бпідуть у ^авічний вогонь, уготований для диявола і його ангелів.

28 Тому Я кажу тобі, що той, хто не ^апочує Мого голосу, того ви не приймете в Мою церкву, бо його Я не прийму в останній день.

29 Тому Я кажу тобі: Иди; і хто б не грішив проти Мене, того ви ^асудитимете ^бза гріхи, які він вчинив; а якщо він ^азізнається у своїх гріхах перед тобою і переді Мною, і

15^б Мос. 17:2.

пп Віра.

17^а Мос. 25:19–24.

18^а Мос. 1:11; 5:8.

пп Ісус Христос—
Взяти на себе ім'я
Ісуса Христа.

20^а пп Вічне життя;
Обраний, Обрані;
Обраність.

21^а пп Добрий Пастир.

22^а 2 Неф. 9:23.

пп Хрищення,
Христити.

б пп Відпущення
гріхів; Простити,
Прощати.

23^а пп Викупитель.

б пп Створити,
Сотворіння.

24^а Іван 17:3.

25^а УЗ 88:99, 109.

б УЗ 76:81–86.

27^а Мт. 7:21–23.

б Лк. 13:27.

в УЗ 76:43–44.

28^а 2 Неф. 9:31; УЗ 1:14.

29^а пп Суд, Судити.

б пп Звіт, Підзвітний,
Підзвітність.

в 3 Неф. 1:25.

пп Сповідувати,
Сповідь.

‘покається у щирості свого серця, того ви ⁹прощатимете, і Я його прощу.

30 Так, і “скільки Мої люди ⁶каятимуться, стільки Я прощатиму їм їхні гріхи проти Мене.

31 І ви також прощатимете один одному ваші гріхи; бо істинно Я кажу тобі, той, хто не “прощає гріхів свого ближнього, коли каже, що він кається, той підводить себе під осуд.

32 Тож Я кажу тобі: Иди; і хто не покається у своїх гріхах, того не буде причислено до Мого народу; і цього будуть дотримуватися відтепер і надалі.

33 І сталося, коли Алма почув ці слова, він записав, щоб він міг мати їх, і щоб він міг судити людей тієї церкви за заповідями Бога.

34 І сталося, що Алма пішов і судив тих, кого було захоплено у незаконні, згідно з словом Господа.

35 І тих, хто покався у своїх гріхах і “зізнався в них, тих він причислив до людей церкви;

36 А тих, хто не хотів зізнатися у своїх гріхах і покаятися у своїх незаконнях, тих не було причислено до людей церкви, і їхні імена було “викреслено.

37 І сталося, що Алма упо-

рядковував усі справи церкви; і в них знову почався мир, і вони почали процвітати надзвичайно у справах церкви, живучи обачно перед Богом, приймаючи багатьох і християчи багатьох.

38 І ось усе це робив Алма і його помічники, які були на чолі церкви, йдучи з усією старанністю, навчаючи слову Бога в усьому, терплячи всілякі скорботи, будучи переслідуваними всіма тими, хто не належав до церкви Бога.

39 І вони докоряли своїм братам; і їм також “докоряли, кожному за словом Бога, за їхні гріхи, або за гріхи, які він вдіяв, маючи заповідь від Бога ⁶молитися безупинно, і складати ⁶дяку за все.

РОЗДІЛ 27

Мосія забороняє переслідування і приписує рівноправність— Алма молодший і чотири сини Мосії намагаються знищити церкву— Ангел з’являється і наказує їм припинити їхні злі дії— Алму вражено німотою— Все людство повинно народитися знову, щоб здобути спасіння— Алма й сини Мосії проголошують радісну новину. Близько 100–92 рр. до р.х.

І тоді сталося, що утиски,

29₂ пп Покаятися, Покаяння.

д пп Простити, Прощати.

30_a Морон. 6:8.

б Єз. 33:11, 15–16; Дії 3:19–20;

Мос. 29:19–20.

31_a 3 Неф. 13:14–15; УЗ 64:9–10.

35_a пп Сповідувати, Сповідь.

36_a Вих. 32:33; Ал. 1:24. пп Відлучення від

Церкви; Книга життя.

39_a пп Застерігати, Застереження.

б 2 Неф. 32:8–9.

в пп Вдячні, Дякування, Подяка.

яких зазнавала церква від невіруючих, стали такими значними, що церква почала ремствувати і скаржитися своїм провідникам на це; а вони скаржилися Алмі. І Алма виклав суть справи перед їхнім царем, Мосією. А Мосія порадився із своїми священиками.

2 І сталося, що цар Мосія надіслав проголошення по всій землі навкруги, що жоден невіруючий не повинен "утискувати нікого з тих, хто належить до церкви Бога.

3 І до всіх церков було передано суворий наказ, що не повинно бути ніякого переслідування серед них, що повинна бути "рівноправність серед усіх людей;

4 Що вони не повинні дозволяти ані гордовитості, ані пихатості порушувати їхній "мир; що кожна людина повинна ^бповажати свого ближнього, як самого себе, працюючи власноруч для свого утримання.

5 Так, і всі їхні священики і вчителі повинні "працювати власноруч для свого утримання, в усіх випадках, крім таких, коли вони хворіють, або у великій нужді; і роблячи це, вони будуть багаті ^бблагодаттю Бога.

6 І знову почався великий мир на цій землі; і людей стало дуже багато, і вони по-

чали розсіюватися за межі полицю землі, так, на північ і на південь, на схід і на захід, будуючи великі міста і села в усіх кінцях землі.

7 І Господь відвідав їх і сприяв їхньому процвітання, і вони стали великим і заможним народом.

8 Тож сини Мосії належали до невіруючих; і також один з "синів Алми належав до них, звали його Алмою на честь батька; проте, він став дуже злочестивою людиною та ^бідолопоклонником. І він був людиною красномовною, і казав багато лестощів людям; тому він призвів багатьох людей до того, що вони чинили такі ж беззаконня, як і він.

9 І він став великою перешкодою для процвітання церкви Бога, "викрадаючи серця людей, викликаючи багато чвар серед людей; даючи можливість ворогові Бога використовувати свою владу над ними.

10 І тоді сталося, що коли він вже збирався знищити церкву Бога, бо він таємно ходив туди й сюди з синами Мосії, прагнучи знищити церкву, і збити з пуття людей Господа, всупереч велінням Бога, і навіть царя—

11 І як я вже сказав вам, коли вони ходили туди й сюди, "бунтуючи проти Бога,

27 2a пп Переслідувати,
Переслідування.
3a Мос. 23:7; 29:32.
4a пп Мир.

б пп Цінувати.
5a Мос. 18:24; 26.
б пп Благодать.
8a пп Алма, син

Алмин.
б пп Ідолопоклонство.
9a 2 Сам. 15:1–6.
11a пп Бунт.

ось, ^бангел Господа “з’явився перед ними; і він зійшов наче у хмарині; і він говорив, наче голосом грому, що аж земля затряслася там, де вони стояли;

12 І таким великим було їхнє здивування, що вони попадали на землю, і не зрозуміли тих слів, які він сказав їм.

13 Проте, він вигукнув знову, кажучи: Алмо, підіймися і вийди вперед, бо для чого ти переслідуєш церкву Бога? Бо Господь сказав: “Це Моя церква, і Я встановлю її; і ніщо не повалить її, крім провини Мого народу.

14 І ще, ангел сказав: Знайте, Господь почув ^амолитви Свого народу, а також молитви Свого слуги, Алми, твого батька; бо він молився з великою вірою за тебе, щоб ти міг бути приведений до пізнання істини; отже, з цією метою прийшов я переконати тебе в силі й владі Бога, щоб на ^бмолитви Його слуг відповідалося за їхньою вірою.

15 А тепер дивись, чи можеш ти заперечувати силу Бога? Бо дивись, хіба мій голос не потряс землю? І хіба ти не можеш бачити мене також перед собою? А я посланий від Бога.

16 Тож я кажу тобі: Іди і пам’ятай неволю твоїх батьків на землі Гелама, і на землі Нефія; і пам’ятай, які великі справи Він зробив для них;

бо вони були в залежності, і Він ^авизволив їх. А тепер я кажу тобі, Алмо, іди своїм шляхом, і не намагайся більше знищити церкву, щоб вони отримали відповіді на свої молитви, і це навіть тоді, коли ти хочеш, щоб тебе було знехтувано.

17 І ось сталося, що то були останні слова, які ангел сказав Алмі, і він пішов.

18 І ось Алма і ті, хто були з ним, знову впали на землю, бо великим було їхнє здивування; бо своїми власними очима вони побачили ангела Господа; і його голос був, наче грім, який потряс землю; і вони знали, що не було нічого іншого, крім сили Бога, що б могло потрясти землю і зробити так, що вона почала тремтіти, неначе вона ділиться на частини.

19 І ось здивування Алми було таким великим, що він онімів, що він не міг відкрити рота свого; так, і він став таким слабким, що навіть не міг поворухнути своїми руками; тому його взяли ті, хто був з ним, і несли його безпорадного, аж поки не поклали його перед його батьком.

20 І вони розповіли його батькові все, що сталося з ними; і його батько втішився, бо він знав, що це була сила Бога.

21 І він наказав, щоб зібрався великий натовп разом,

11б пп Ангели.
в Дії 9:1–9;
Ал. 8:15.

13а пп Ісус Христос—
Глава Церкви.
14а Ал. 10:22.

б Морм. 9:36–37.
16а Мос. 23:1–4.

щоб вони могли бути свідками того, що Господь зробив з його сином, а також з тими, хто був з ним.

22 І він наказав, щоб священники зібралися разом; і вони почали поститися і молитися Господові Богу їхньому, щоб він відкрив уста Алми, щоб той міг говорити, і також, щоб його кінцівки могли б отримати свою силу—щоб очі людей були відкриті, щоб бачити і знати великодушність і славу Бога.

23 І сталося, що після того як вони постилися і молилися протягом двох днів і двох ночей, кінцівки Алми отримали свою силу, і він устав і почав говорити до них, просячи їх бути в повному спокої:

24 Бо, сказав він, я покаюся у моїх гріхах, і був ^а“викуплений Господом; бачите, я народився від Духа.

25 І Господь сказав мені: Не дивуйся, що все людство, так, чоловіки і жінки, всі народи, коліна, язика і люди, повинні ^а“народитися знову; так, народитися від Бога, ^б“зміняти свій ^а“тілесний і занепалий стан на стан праведності, будучи викупленими Богом, стаючи Його синами і дочками;

26 І так вони стають новими створіннями; і якщо вони не зроблять цього, вони ^а“ніяк

не зможуть успадкувати царство Бога.

27 Я кажу вам, що якщо цього не буде, вони повинні бути знехтувані; і я знаю це, бо я сам мало не був знехтуваний.

28 Проте, після того як я, подолавши багато лиха, покаюся майже перед смертю, Господь у милості вважав за належне вихопити мене з ^а“віковічного горіння, і я народився від Бога.

29 Мою душу було викуплено від гіркоти жовчі і пут беззаконня. Я перебував у найтемнішій безодні; але тепер я бачу чудове світло Бога. Мою душу було ^а“виснажено від вічної муки; але мене врятовано, і моя душа не болить більше.

30 Я відмовлявся від мого Викупителя і заперечував те, що говорилося нашими батьками; але тепер, для того, щоб вони могли передбачити те, що Він прийде, і що Він пам'ятає кожную живу істоту Свого створіння, Він явить Себе всім.

31 Так, ^а“кожне коліно вклониться, і кожний язик сповідається перед Ним. Так, саме в останній день, коли всі люди стоятимуть на ^б“суді перед Ним, тоді вони визнають, що Він є Бог; тоді визнають вони, хто живе ^а“без Бога в світі, що

24а 2 Неф. 2:6–7.
пп Викупляти,
Викуплений,
Викуплення.

25а Рим. 6:3–11; Мос. 5:7;
Ал. 5:14; Мойс. 6:5;
пп Народитися

знову, Народитися
від Бога.
б Мос. 3:19; 16:3.
в пп Плотський,
Плотське.
26а Іван 3:5.
28а 2 Неф. 9:16.

29а Мос. 2:38.
31а Фил. 2:9–11;
Мос. 16:1–2;
УЗ 88:104.

б пп Ісус Христос—
Суддя.
в Ал. 41:11.

засудження на вічне покарання якраз над ними; і вони дрижатимуть, і тремтітимуть, і відсахнуться під поглядом Його 'всевидючого ока.

32 І тоді сталося, що Алма почав з цього часу і надалі вчити людей, і ті, хто був з Алмою тоді, коли ангел з'явився до них, мандруючи по всій землі, сповіщаючи всім людям те, що вони почули і побачили, і проповідуючи слово Бога, зазнаючи багато лиха, будучи суворо переслідуваними тими, хто був невіруючим, і були битими багатьма з них.

33 Але, незважаючи на все це, вони надавали багато задоволення церкві, зміцнюючи їхню віру, і благаючи їх з довготерпінням і великим напруженням виконувати заповіді Бога.

34 І четверо з них були "синами Мосії; і їхні імена були Аммон, і Аарон, і Омнер, і Гімній; це були імена синів Мосії.

35 І вони мандрували по всій землі Зарагемлі, і серед усіх людей, які були під царюванням царя Мосії, палко жадаючи виправити всю шкоду, якої вони завдали церкві, сповідаючись у всіх своїх гріхах, і сповіщаючи все, що вони бачили, і пояснюючи пророцтва і писання всім, хто бажав почути їх.

36 І таким чином вони були знаряддям у руках Бога у приведенні багатьох до пізнання істини, так, до пізнання їхнього Викупителя.

37 І які благословенні вони! Бо вони ^асповіщали мир; вони сповіщали ^бдобру новину добра; і вони проголошували людям, що Господь царює.

РОЗДІЛ 28

Сини Мосії ідуть проповідувати Ламанійцям—З допомогою двох каменів провидця Мосія перекладає Яредійські пластини. Близько 92 р. до р.х.

Тож сталося, що після того як "сини Мосії зробили все це, вони взяли невелику кількість людей з собою і повернулися до їхнього батька, царя, і забажали від нього, щоб він дозволив їм піти на землю ^бНефія з тими, кого вони вибрали, щоб проповідувати те, що вони почули, і щоб вони могли передати слово Бога своїм братам, Ламанійцям—

2 Щоб, може, вони змогли привести їх до пізнання Господа Бога їхнього, і переконати їх у беззаконнях їхніх батьків; і щоб, може, вони могли вилікувати їх від "ненависті до Нефійців, щоб вони теж могли бути приведені до того, щоб втішатися

31г пп God.
34а пп Аммон, син Мосіін.
37а Ісаія 52:7;

Мос. 15:14–17.
пп Проповідувати.
б пп Євангелія.
28 1а Мос. 27:34.

б Ом. 1:12–13;
Мос. 9:1.
2а Кн. Як. 7:24.

у Господі Богу їхньому, щоб вони могли стати дружельюбними один до одного, і щоб більше не було суперечок на всій землі, яку Господь Бог їхній дав їм.

3 Тож вони мали бажання, аби спасіння могло бути проголошено кожній живій істоті, бо вони не могли ^азне-сти, щоб яка-небудь людська ^бдуша загинула; так, навіть самі думки про те, що яка-небудь душа буде терпіти ^внескінченну муку, робили так, що вони дрижали й тремтіли.

4 І так Дух Господа працював над ними, бо вони були ^анайганебнішими грішниками. І Господь вважав за належне в Своїй безмежній ^бмилості пощадити їх; проте, вони перетерпіли багато болю душі через свої беззаконня, терплячи багато і боючись, що їх буде знехтувано назавжди.

5 І сталося, що вони благали свого батька багато днів, щоб вони могли піти до землі Нефія.

6 І цар Мосія пішов і спитав Господа, чи повинен він дозволити своїм синам піти до Ламанійців проповідувати Слово.

7 І Господь сказав Мосії: Нехай вони підуть, бо багато хто повірить їхнім словам, і вони матимуть вічне життя;

і Я ^авизволю твоїх синів з рук Ламанійців.

8 І сталося, що Мосія дозволив, аби вони пішли і робили згідно з їхнім проханням.

9 І вони ^авирушили у свою мандрівку в пустиню, щоб проповідувати Слово серед Ламанійців; і я подам ^брозповідь про їхні діяння пізніше.

10 Тож цар Мосія не мав нікого, кому б міг передати царство, бо не було жодного з його синів, хто б прийняв царство.

11 Отже, він узяв літописи, які були вигравіювані на ^апластинах з латуні, а також пластини Нефія, і все, що він утримував і зберігав за заповідями Бога, після того як він переказав і наказав записати літописи, що були на ^бпластинах з золота, що були знайдені людьми Лімгія, що були передані йому рукою Лімгія;

12 І це він зробив через палке бажання його народу; бо вони хотіли над усе знати про тих людей, яких було знищено.

13 І ось він переказав їх з допомогою тих двох ^акаменів, що було вставлено в дві оправы на дузі.

14 Тож ці речі були приготовлені від початку, і передавалися з роду в рід, з метою тлумачення мов;

15 І вони утримувалися і

3а Ал. 13:27;
3 Неф. 17:14;
Мойс. 7:41.
б пп Душа—
Цінність душ.
в Кн. Як. 6:10;

Уз 19:10–12.
4а Мос. 27:10.
б пп Милостивий,
Милість.
7а Ал. 19:22–23.
9а Ал. 17:6–9.

б Ал. 17–26.
11а пп Латунні
пластини.
б пп Золоті пластини.
13а пп Урім і Туммім.

зберігалися рукою Господа, щоб Він міг відкривати кожній живій істоті, яка володітиме землею, беззаконня і мерзоти його народу;

16 І хто мав ці речі, називався ^апровидцем, за звичаєм давніх часів.

17 Тож після того як Мосія закінчив перекладати ці літописи, ось, вони містили розповідь про людей, яких було ^ззнищено, відтоді, коли їх було знищено, назад, до зведення ^ввеликої вежі, тоді, коли Господь ^змішав мову людей, і вони були розсіяні всюди по лицю всієї землі, так, і саме відтоді назад, до створення Адама.

18 Тож ця розповідь змусила народ Мосії сумувати надзвичайно, так, вони сповнилися смутком; проте, вона дала їм багато знань, якими вони втішались.

19 І ця розповідь буде записана пізніше; бо знайте, це недоцільно, щоб усі люди знали те, що написано в цій розповіді.

20 І ось, як я сказав вам, що після того, як цар Мосія зробив це, він узяв пластини з ^алатуні, і всі речі, які він зберігав, і передав їх Алмі, який був сином Алми; так, усі літописи, і також ^бтлумачі, і передав їх йому, і наказав йому, що він має утримувати і ^ззберігати їх, і теж вести літопис

народу, передаючи їх від одного покоління до другого, саме так, як вони передавалися з того часу, як Легій залишив Єрусалим.

РОЗДІЛ 29

Мосія пропонує, щоб суддів обирали замість царя—Неправедні царі ведуть свій народ до гріха—Алму молодшого обрано головним суддею голосом народу—Він також є первосвященником у церкві—Алма старший і Мосія помирають. Близько 92–91 рр. до Р.Х.

Тож, коли Мосія зробив це, він послав по всій землі, до всіх людей, бажаючи знати їхню волю про те, хто має бути їхнім царем.

2 І сталося, що голос народу дійшов, кажучи: Ми маємо бажання, щоб Аарон, твій син, був нашим царем і нашим правителем.

3 Тож Аарон пішов до землі Нефія, тому цар не міг передати йому царство; та Аарон і не хотів узяти на себе царство; а також ніхто з ^асинів Мосії не хотів узяти на себе царство.

4 Тому цар Мосія послав знову до народу; так, саме написане слово послав він до народу. І ті слова, що були написані, казали:

5 Слухайте, о ви, мої люди,

16а Мос. 8:13–18.
пп Провидець.
17а Мос. 8:7–12.
б Етер 1:1–5.

в Бут. 11:6–9.
20а Ал. 37:3–10.
б пп Урім і Туммім.
в пп Писання—

Необхідність збереження Писань.
29 3а Мос. 27:34.

або мої браття, бо я вважаю вас за таких, я бажаю, щоб ви обміркували справу, яку вас покликано обміркувати—бо ви бажаєте мати ^ацаря.

6 Тож я проголошую вам, що той, кому царство справедливо належить, відмовився, і не хоче взяти царство на себе.

7 І от, якщо буде когось іншого призначено замість нього, знайте, я боюся, що можуть виникнути суперечки серед вас. І хто знає, може, мій син, кому царство належить, стане гніватися і потягне частину цього народу за собою, що викликає війни й суперечки серед вас, що стане причиною великого кровопролиття і перекручення путі Господа, так, і знищить душі багатьох людей.

8 Тож я кажу вам, давайте будемо мудрими і розглянемо це, бо ми не маємо права знищувати мого сина, а також ми не повинні мати ніякого права знищувати іншого, якщо той буде призначений замість нього.

9 І якщо мій син повернеться знову до своєї гордовитості і суєтних справ, він може скасувати те, що він казав, і заявити про своє право на царство, що примусить його, а також цей народ чинити багато гріхів.

10 А тепер, давайте будемо мудрими і дивитимемося в майбутнє, і зробимо те, що

сприятиме мирові для нашого народу.

11 Отже, я буду вашим царем решту моїх днів; проте, давайте ^апризначимо ^бсуддів судити наш народ за нашим законом; і ми по-новому впорядкуємо справи цього народу, бо ми призначимо бути суддями мудрих людей, які будуть судити наш народ за заповідями Бога.

12 Тож краще, щоб людину судив Бог, ніж людина, бо правосуддя Бога завжди справедливе, а правосуддя людини не завжди справедливе.

13 Отже, якби то було можливим, щоб ви могли мати вашими царями ^асправедливих людей, які б встановили закони Бога, і судили б наш народ за Його заповідями, так, якби ви могли мати вашими царями людей, які робили б саме те, що мій батько ^бВеніамин зробив для цього народу—я кажу вам, якби так могло бути завжди, тоді було б доцільно, щоб ви завжди мали царів, які будуть правити вами.

14 І сам я, дійсно, намагався з усією владою і правами, якими я володів, навчити вас заповідям Бога, і встановити мир на всій цій землі, щоб не було ні воєн, ані суперечок, ні крадіжок, ані грабувань, ні вбивства, ані будь-якого беззаконня;

15 І хто б не чинив беззаконня, того я ^акарав за той

5а 1 Сам. 8:9–19.
11а Мос. 29:25–27.

б Вих. 18:13–24.
13а Мос. 23:8, 13–14.

б Сл. Морм. 1:17–18.
15а Ал. 1:32–33.

злочин, який він вдіяв, згідно з законом, який був даний нам нашими батьками.

16 Тож я кажу вам, що тому, що не всі люди справедливі, недоцільно вам мати царя чи царів, які будуть правити вами.

17 Бо знайте, як багато ^б“беззаконня один ^бзлочестивий цар може вдіяти, так, і яке велике знищення!

18 Так, згадайте царя Ноя, його ^б“злочестивість і його мерзоти, а також злочестивість і мерзоти його народу. Дивіться, яке велике знищення зійшло на них; і також через їхні беззаконня їх було приведено у ^бзалежність.

19 І якби не посередництво їхнього всемудрого Творця, а це через їхнє щире покаяння, вони повинні були б неминуче залишатися у залежності ще й досі.

20 Але знайте, Він визволив їх, тому що вони ^аупокорилися перед Ним; і тому що вони ^бволали сильно до Нього, Він визволив їх з залежності; і так Господь робить Своєю владою в усіх випадках серед дітей людських, простираючи руку ^амилості тим, хто покладає свою ^адовіру на Нього.

21 І ось, тепер я кажу вам, ви не зможете скинути з престолу несправедливого царя

ніж інакше, як тільки через велику боротьбу і велике кровопролиття.

22 Бо знайте, він має своїх ^а“друзів у беззаконні, і він тримає свою сторожу біля себе; і він розриває закони тих, хто царював у праведності до нього; і він топче під ногами своїми заповіді Бога;

23 І він запроваджує закони, і посилає їх до людей, так, закони, подібні до його власної ^а“злочестивості; і того, хто не слухається його законів, він наказує знищити; а на тих, хто повстає проти нього, він посилає війною своє військо, і якщо він може, він знищить їх; і так неправедний цар перекручує путі всієї праведності.

24 І тепер ось я кажу вам, не доцільно, щоб такі мерзоти сходили на вас.

25 Тому обирайте ви голосом цього народу суддів, щоб могли судити вас за законами, що було дано вам нашими батьками, що є правильними, і які було дано їм рукою Господа.

26 Тож не є звичайним, щоб голос народу бажав чогось, що суперечить тому, що є правильним; але звичайно менша частина народу бажав того, що не є правильним; тому цього ви будете дотримуватися і зробіте це вашим

17а Ал. 46:9–10.

б Мос. 23:7–9.

18а Мос. 11:1–15.

б 1 Сам. 8:10–18;

Мос. 12:1–8;

Етер 6:22–23.

20а Мос. 21:13–15.

б Вих. 2:23–25;

Ал. 43:49–50.

в Єз. 33:11, 15–16;

Мос. 26:30.

г пп Довіра.

22а 1 Цар. 12:8–14.

23а пп Злочестивість,
Злочестиві.

законом—робити ваші справи голосом народу.

27 А "якщо прийде час, коли голос народу вибиратиме беззаконня, тоді буде час, коли правосуддя Бога зійде до вас; так, тоді буде час, коли Він покарає вас великим знищенням, точно так, як Він до цього покарав цю землю.

28 І ось, якщо у вас будуть судді, і вони не судитимуть вас за законом, який був даний, ви можете зробити так, щоб їх судив вищий суддя.

29 Якщо ваші вищі судді не судитимуть праведним судом, ви зробите так, що невелика кількість ваших нижчих суддів збереться разом, і вони судитимуть ваших вищих суддів за голосом народу.

30 І я наказую вам зробити це у страхі перед Господом; і я наказую вам зробити це, і щоб у вас не було царя; щоб, якщо ці люди чинитимуть гріхи й беззаконня, вони відповідали б своїми власними головами.

31 Бо ось, я кажу вам, гріхи багатьох людей викликані беззаконнями їхніх царів; отже, за їхні беззаконня відповідають їхні царі своїми головами.

32 А тепер я хочу, щоб цієї "нерівності не було більше на цій землі, особливо серед цього мого народу; але я хочу, щоб ця земля була землею^б волі, і^в "кожна людина могла

користуватися своїми правами і привілеями однаково, так довго, як тільки Господь вважає за потрібне, щоб ми могли жити і успадковувати цю землю, так, саме так довго, доки ще хто-небудь з нашого потомства залишиться на лиці землі.

33 І ще багато чого цар Мосія написав їм, розкриваючи перед ними всі випробування і турботи праведного царя, так, усі муки душі за свій народ, а також усі ремствування народу їхньому цареві; і він пояснив їм усе це.

34 І він сказав їм, що цього не повинно бути; але що тягар має лягти на всіх людей, що кожна людина може нести свою частку.

35 І він також розкрив їм усі перешкоди, яких вони зазнаватимуть, маючи несправедного царя, який править ними;

36 Так, усі його беззаконня і мерзоти, і всі війни, і суперечки, і кровопролиття, і крадіжки, і грабування, і вчинення розпусти, і всілякі беззаконня, які не можна перелічити—кажучи їм, що цього не повинно бути, що вони цілком несумісні з заповідями Бога.

37 І ось сталося, після того, як цар Мосія послав це до свого народу, вони переконалися в істинності його слів.

38 Тому вони відмовилися

27а Ал. 10:19.
32а Ал. 30:11.

б 2 Неф. 1:7; 10:11.
пп Свобода.

в Ал. 27:9.

від своїх бажань мати царя, і стали надзвичайно стурбовані, аби кожна людина мала рівні можливості по всій землі; так, і кожна людина висловила готовність відповідати за свої власні гріхи.

39 Отже, сталося, що вони зібралися разом групами по всій землі, щоб подати свої голоси про те, хто має бути їхніми суддями, щоб судити їх за “законом, який був даний їм; і вони надзвичайно зраділи ^бволі, яку їм було даровано.

40 І стала сильнішою їхня любов до Мосії; так, вони поважали його більше, ніж будь-яку іншу людину; бо вони не дивилися на нього як на тирана, який прагнув вигоди, так, того баришу, який розбещує душу; бо він не вимагав багатств від них, і також він не втішався пролиттям крові; але він установав “мир на землі, і він дарував своїм людям можливість визволитися від усякої залежності; тому вони поважали його, так, надзвичайно, понад міру.

41 І сталося, що вони призначили ^асуддів правити ними, або судити їх за зако-

ном; і це вони зробили по всій землі.

42 І сталося, що Алма був призначений бути першим головним суддею, будучи також первосвящеником, і його батько передав цю посаду йому, і передав йому відповідальність за всі справи церкви.

43 І тоді сталося, що Алма “пішов шляхами Господа, і він виконував Його заповіді, і він судив праведним судом; і був тривалий мир на землі.

44 І так почалося правління суддів по всій землі Зарагемлі, серед усіх людей, які називалися Нефійцями; і Алма був першим і головним суддею.

45 І тоді сталося, що його батько помер, маючи вісімдесят і два роки, і він прожив, виконуючи заповіді Бога.

46 І сталося, що Мосія також помер на тридцять третьому році свого царювання, маючи “шістдесят і три роки; що разом становило п'ятсот і дев'ять років від того часу, коли Легій залишив Єрусалим.

47 І так скінчилося правління царів над народом Нефія; і так скінчилися дні Алми, який був засновником їхньої церкви.

39а Ал. 1:14.

^б пп Свобода.

40а пп Миротворець.

41а Мос. 29:11.

43а пп Ходити, ходити з Богом.

46а Мос. 6:4.

КНИГА АЛМИ

СИНА АЛМИ

Розповідь Алми, який був сином Алми, першого і головного судді над народом Нефієвим, а також первосвящеником над церквою. Розповідь про правління суддів, і про війни і суперечки серед людей, а також розповідь про війну між Нефійцями і Ламанійцями, згідно з літописом Алми, першого і головного судді.

РОЗДІЛ 1

Негор навчає лжевченням, встановлює церкву, запроваджує орудування священиків і вбиває Гедеона—Негора страчено за його злочини—Орудкування священиків і переслідування поширюються серед народу—Священики утримують себе самі, люди піклуються про бідних, і Церква процвітає. Близько 91–88 рр. до р.х.

Ось сталося, що в перший рік правління суддів над народом Нефія, з цього часу і надалі, після того, як цар Мосія ^апройшов дорогою всього земного, відвоював добру війну, йдучи з піднятою головою перед Богом, не залишив нікого царювати на своєму місці; проте він запровадив ^бзакони, і їх було визнано людьми; тому вони повинні були твердо додержуватися законів, які він установив.

2 І сталося, що в перший рік правління Алми в суді приве-

ли до нього одного ^ачоловіка судити, чоловіка, який був кремезним і відзначався своєю великою силою.

3 І він ходив поміж людьми, проповідуючи їм те, що він ^аназивав словом Бога, ^бнападаючи на церкву; проголошуючи людям, що кожний священик і вчитель повинен користуватися ^априхильністю людей; і що вони ^вне повинні працювати власноруч, але що вони повинні бути на утриманні у людей.

4 І він також свідчив людям, що все людство буде врятовано в останній день, і що їм не треба ні лякатися, ані тремтіти, але що вони повинні підняти голови і звеселитися; бо Господь створив усіх людей, і також викупив усіх людей; і, в кінці, всі люди будуть мати вічне життя.

5 І сталося, що він навчав цьому так багато, що багато хто повірив його словам, тобто так багато, що вони почали утримувати його і давати йому гроші.

[Алми]

1 1а Мос. 29:46.

б Яр. 1:5; Ал. 4:16;

Гел. 4:22.

2а Ал. 1:15.

3а Єз. 13:3.

б пп Антихрист.

в Лк. 6:26; 1 Неф. 22:23.

г Мос. 18:24, 26; 27:5.

6 І він почав заноситися у гордовитості свого серця, і носити дуже коштовний одяг, так, і навіть почав установлювати “церкву згідно з своїм проповідуванням.

7 І сталося, коли він ішов, щоб проповідувати тим, хто повірив його слову, він зустрів чоловіка, який належав до церкви Бога, так, саме одного з їхніх учителів; і він почав сперечатися з ним різко, що він може відвести людей від церкви; але чоловік протистояв йому, переконуючи його “словами Бога.

8 Тож ім'я цього чоловіка було “Гедеон; і саме він був знаряддям у руках Бога у визволенні народу Лімгія від залежності.

9 Ось, через те що Гедеон протистояв йому словами Бога, він розгнівався на Гедеона, і витяг свого меча, і почав рубати його. А Гедеон, будучи похилого віку, отже, він не зміг протистояти його ударам, тому його було “вбито мечем.

10 А чоловіка, який вбив його, було схоплено людьми з церкви і приведено до Алми, щоб його “судили за злочин, який він вчинив.

11 І сталося, що він стояв перед Алмою і виправдовувався з великою зухвалістю.

12 Але Алма сказав йому:

Дивись, уперше “орудування священика було запроваджено серед цього народу. І дивись, ти винен не тільки в орудуванні священика, але й у тім, що намагався проводити його в життя мечем; а якщо орудування священиків буде запроваджено серед цього народу, це доведе їх до повного знищення.

13 І ти пролив кров праведної людини, так, людини, яка вчинила багато добра серед цього народу; і якщо ми пощадимо тебе, його кров ляже на нас для “помсти.

14 Тому тебе засуджено на смерть згідно з законом, який було дано нам Мосією, нашим останнім царем; і його було визнано цим народом; тому цей народ мусить твердо “додержуватися цього закону.

15 І сталося, що вони схопили його; а його ім'я було “Негор; і вони привели його на вершину гори Мантій, і там його примусили, або, краще, він визнав між небесами і землею, що те, чого він навчав людей, суперечило слову Бога; і там він прийняв ганебну^б смерть.

16 Проте це не поклато край поширенню орудування священиків на цій землі; бо було багато тих, хто любив був суєтні речі цього світу, і вони

6a 1 Неф. 14:10.
7a пп Слово Боже.
8a Мос. 20:17; 22:3.
9a Ал. 6:7.
10a Мос. 29:42.

12a 2 Неф. 26:29.
пп Орудування
священиків.
13a пп Помста.
14a пп Найвища міра

покарання.
15a Ал. 1:2.
б Повтор. 13:1–9.

пішли проповідувати лже-вчення; і це вони робили заради "багатства і шани.

17 Проте вони не наважувалися "брехати, щоб те не стало відомим, бо боялися закону, тому що брехунів карали; отже, вони удавали, що проповідують згідно з своїми віруваннями; а закон не мав сили над будь-якою людиною за ^бї вірування.

18 І вони не наважувалися "красти, бо боялися закону, тому що таких карали; а також не наважувалися вони ні грабувати, ані вбивати, бо того, хто ^бвбивав, карали на "смерть.

19 Але сталося, що всі, хто не належав до церкви Бога, почали утискувати тих, хто належав до церкви Бога і взяв на себе ім'я Христа.

20 Так, вони утискували їх, і завдавали їм болю всілякими словами, і це через їхню покору; тому що вони не були гордими у своїх власних очах, і тому що вони ділилися словом Бога один з одним, без "грошей і без оплати.

21 Тож був суворий закон серед людей в церкві, що не повинно бути жодної людини, яка належала до церкви і яка б постала і "утискувала тих, хто не належав до церкви, і що не повинно бути

ніякого переслідування серед них.

22 Проте було багато серед них тих, хто став гордовитим і почав сперечатися гаряче з своїми супротивниками, аж до бійки; так, вони били один одного кулаками.

23 Тож було це другого року правління Алми, і це було причиною багатьох страждань у церкві; так, це було причиною багатьох випробувань для церкви.

24 Бо серця багатьох закам'яніли, і їхні імена було "викреслено, щоб не пам'ятали їх більше серед народу Бога. І також багато хто ^бвідійшов від них.

25 Тож було це великим випробуванням для тих, хто стояв міцно у своїй вірі; проте вони були стійкими і непохитними у виконанні заповідей Бога, і вони зносили з "терпінням переслідування, яке звалилося на них.

26 І коли священники лишали свою "працю, щоб передавати слово Бога людям, люди також лишали свою працю, щоб слухати слово Бога. І після того як священник передавав їм слово Бога, вони всі поверталися знову старанно до свого труда; і священник не ставив себе вище за своїх слухачів, бо проповідник не

16а пп Багатство;
Марний, Марнота.
17а пп Брехня; Чесний,
Чесність.
б Ал. 30:7–12; УВ 1:11.
18а пп Красти,
Крадіжка.

б пп Вбивство.
в пп Найвища міра
покарання.
20а Ісая 55:1–2.
21а пп Переслідувати,
Переслідування.
24а Вих. 32:33;

Мос. 26:36; Ал. 6:3.
пп Відлучення від
Церкви.
б Ал. 46:7.
пп Відступництво.
25а пп Терпіння.
26а Мос. 18:24, 26; 27:3–5.

був кращим за слухача, і також учитель не був ні в чому кращим за учня; і таким чином вони всі були рівні, і вони всі трудилися, кожна людина ^бзгідно з своїми силами.

27 І вони ^ввідділяли від свого майна, кожна людина залежно від того, що вона мала, ^ббідним, і нужденним, і хворим, і стражденним; і вони не носили коштовного одягу, і все ж вони були охайні й миловидні.

28 І таким чином вони встановили справи церкви; і таким чином вони знову мали тривалий мир, незважаючи на всі переслідування.

29 І ось, через стійкість церкви вони стали надзвичайно ^ббагатими, маючи безліч усього, в чому тільки вони мали потребу—безліч отар і стад, і відгодованих кожного виду, а також безліч зерна, і золота, і срібла, і коштовностей, і безліч ^бшовку, і тонкотканого полотна, і всілякої гарної простої тканини.

30 І ось, за своїх ^впроцвітаючих обставин, вони не відправляли нікого, хто був би ^броздягненим, або був би голодним, або був би спраглим, або був би хворим, або не був би нагодованим; і вони не прикипіли серцями до багатств; тому вони були щедрими до всіх, до старих і

молодих, до залежних і вільних, до чоловіків і жінок, чи то не з церкви або з церкви, не беручи до ^вуваги особистості, а тільки тих, хто у нужді.

31 І так вони процвітали і ставали набагато заможнішими, ніж ті, хто не належав до їхньої церкви.

32 Бо ті, хто не належав до їхньої церкви, віддалися чаклунству, й ^відолопоклонству або ^блінощам, і ^вбазіканню, і ^взаздросцям, і розбратові; носили коштовний одяг; ^взаношилися в гордості своїх власних очей; переслідували, брехали, крали, грабували, чинили розпусту, і вбивство, і всіляку злочестивість; проте закон застосовувався до всіх тих, хто порушив його, наскільки це було можливо.

33 І сталося, що таким чином застосовуючи закон до них, коли кожна людина зазнавала згідно з тим, що вона вчинила, вони стали спокійнішими, і не наважувалися чинити ніяку злочестивість, яка могла стати відома; отже, було більше спокою серед народу Нефія аж до п'ятого року правління суддів.

РОЗДІЛ 2

Амлісій намагається стати

26б Мос. 4:27; УЗ 10:4.

27а пп Милостиня,
Роздача милостині.
б Лк. 18:22; Мос. 4:26;
УЗ 42:29–31.

29а пп Багатство.

б Ал. 4:6.

30а Кн. Як. 2:17–19.

б пп Бідний, Бідні.

в Ал. 16:14; УЗ 1:35.

32а пп Ідолопоклонство.

б пп Лінивий, Лінощі.

в пп Лихослів'я.

г пп Заздрити,
Заздрість.

д Кн. Як. 2:13;

Ал. 31:25; Морм. 8:28.
пп Гординя.

царем, але його було відхилено голосом народу—Його послідовники роблять його царем—Амлісійці розв'язують війну проти Нефійців і зазнають поразки—Ламанійці й Амлісійці об'єднують сили і зазнають поразки—Алма вбиває Амлісія. Близько 87 р. до р.х.

І сталося, на початку п'ятого року їхнього правління почалися суперечки серед людей; один чоловік, якого звали Амлісій, який був дуже підступною людиною, так, мудрою людиною, щодо мудрості світу, який був з тієї самої групи, що і той чоловік, який вбив "Гедео́на мечем, і якого було страчено згідно з законом—

2 Тож цей Амлісій своєю підступністю потягнув багато людей за собою; а саме так багато, що вони стали дуже сильними; і вони почали докладати зусиль, щоб настановити Амлісія царем над народом.

3 Тож це було тривожним для людей з церкви, і також для всіх тих, кого не було відтягнуто переконуваннями Амлісія; бо вони знали, що згідно з їхнім законом таке має бути затверджено "голосом народу.

4 Отже, якби стало можливим, щоб Амлісій привернув голос народу, він, будучи злочестивою людиною, "поз-

бавив би їх їхніх прав і привілеїв церкви; бо в його наміри входило знищення церкви Бога.

5 І сталося, що люди зібралися разом по всій землі, кожна людина за своїм розумінням, чи то за, чи проти Амлісія, окремими групами, маючи багато обговорювань і добрячих "суперечок один з одним.

6 І таким чином вони зібралися разом, щоб віддати свої голоси щодо цієї справи; і їх було покладено перед суддями.

7 І сталося, що голос народу був проти Амлісія, щоб його не робити царем над народом.

8 Тож це зробило так, що була велика радість у серцях тих, хто був проти нього; але Амлісій підбурював тих, хто був за нього, гніватися проти тих, хто не був за нього.

9 І сталося, що вони зібралися разом і посвятили Амлісія на свого царя.

10 Тож коли Амлісія було поставлено царем над ними, він наказав їм, щоб вони підняли зброю проти своїх братів; і зробив він це, щоб він міг підкорити їх собі.

11 Тож люди Амлісія були відомими за ім'ям Амлісія, і називалися "Амлісійцями; а решта називалася "Нефійцями, або народом Бога.

12 Отже, народ Нефійців був обізнаний з наміром Амлісій-

2 1а Ал. 1:8.
3а Мос. 29:25–27;
Ал. 4:16.

4а Ал. 10:19;
Гел. 5:2.
5а 3 Неф. 11:29.

11а Ал. 3:4.
б Кн. Як. 1:13–14;
Мос. 25:12; Ал. 3:11.

ців, тому вони підготувалися зустріти їх; так, вони озброїлися мечами, і кривими шаблями, і луками, і стрілами, і камінням, і працями, і всілякою “зброєю війни, кожного виду.

13 І таким чином вони підготувалися зустріти Амлісійців у той час, коли вони прийдуть. І були призначені полководці, і вищі полководці, і головні полководці, відповідно до їхньої кількості.

14 І сталося, що Амлісій озброїв своїх людей усілякою зброєю війни кожного виду; і він також призначив правителів і провідників над своїм народом, щоб вести їх воювати проти своїх братів.

15 І сталося, що Амлісійці зійшли на гору Амнігу, що була на схід від “ріки Сидон, яка текла через ^бземлю Зарагемлі, і там вони почали воювати з Нефійцями.

16 Ось Алма, будучи “головним суддею і правителем народу Нефія, отже він виступив з своїм народом, так, з своїми полководцями, і головними полководцями, так, на чолі свого війська проти Амлісійців битися.

17 І вони почали вбивати Амлісійців на горі, що на схід від Сидону. І Амлісійці протистояли Нефійцям з великою силою, так що багато Нефійців полягло від рук Амлісійців.

18 Проте Господь зміцнив руку Нефійців, так що вони вбивали Амлісійців великим убивством, так що вони почали втікати від них.

19 І сталося, що Нефійці переслідували Амлісійців увесь той день, і вбивали їх великим убивством, так що “вбито було Амлісійців дванадцять тисяч п’ятсот тридцять і дві душі; і було вбито Нефійців шість тисяч п’ятсот шістдесят і дві душі.

20 І сталося, що коли Алма вже більше не міг переслідувати Амлісійців, він звелів своїм людям поставити намети в “долині Гедеон, долині, що було названо на честь того Гедеона, якого було вбито мечем від руки ^бНегора; і в цій долині Нефійці поставили свої намети на ніч.

21 І Алма послав розвідників простежити за рештою Амлісійців, щоб він міг знати про їхні плани і їхні змови, щоб таким чином він міг захиститися від них, щоб він міг зберегти свій народ від знищення.

22 Тож ті, кого він послав стежити за табором Амлісійців, звалися Зерам, і Амнор, і Мантій, і Лімгер; то були ті, хто пішов з своїми людьми стежити за табором Амлісійців.

23 І сталося, що наступного дня вони повернулися до табору Нефійців з великою

12а Мос. 10:8;
Гел. 1:14.
15а Ал. 3:3.

^б Ом. 1:13–15.
16а Мос. 29:42.
19а Ал. 3:1–2, 26; 4:2.

20а Ал. 6:7.
^б Ал. 1:7–15; 14:16.

квапливістю, будучи сильно здивованими і враженими великим страхом, кажучи:

24 Слухайте, ми стежили за табором ^аАмлісійців, і, на наш превеликий подив, на землі Мінон, далі за землею Зарагемлі, на шляху до землі ^бНефія ми побачили численне військо Ламанійців; і знайте, Амлісійці приєдналися до них;

25 І вони нападають на наших братів у тій землі; і вони втікають від них з своїми отарами, і з своїми жінками, і з своїми дітьми до нашого міста; і якщо ми не поспішимо, вони заволодіють нашим містом, і наші батьки, і наші жінки, і наші діти будуть убиті.

26 І сталося, що люди Нефія згорнули свої намети і вирушили з долини Гедеона до свого міста, яким було місто ^аЗарагемля.

27 І знайте, коли вони переходили ріку Сидон, Ламанійці і Амлісійці, яких було, здавалося, майже так ^абагато, як піску морського, напали на них, щоб знищити їх.

28 Проте, Нефіійці, будучи ^азміцнені рукою Господа, помолившись гаряче до Нього, щоб він визволив їх від рук їхніх ворогів, отже, Господь почув їхні волання, і зміцнив їх, і Ламанійці й Амлісійці полягли від їхньої руки.

29 І сталося, що Алма бився з Амлісієм на мечах, лице до

лица; і вони боролися сильно один з одним.

30 І сталося, що Алма, будучи людиною Бога, спонуканий великою ^авірою, заволав, кажучи: О Господи, змилуйся і пощади моє життя, щоб я міг бути знаряддям у Твоїх руках, для того щоб урятувати і зберегти цей народ.

31 Тож коли Алма сказав ці слова, він знову бився з Амлісієм; і його було зміцнено, так сильно, що він убив Амлісія мечем.

32 І він також бився з царем Ламанійців; але цар Ламанійців утік від Алми і послав свою сторожу боротися з Алмою.

33 Але Алма, з своєю сторожею, боровся з сторожею царя Ламанійців, доки не вбив і не прогнав їх.

34 І таким чином він очистив землю, або краще сказати берег, який був на захід від ріки Сидон, скинувши тіла Ламанійців, яких було вбито, у води Сидону, щоб у такий спосіб його люди мали місце, щоб перейти і боротися з Ламанійцями й Амлісійцями на західному березі ріки Сидон.

35 І сталося, що коли вони всі перейшли ріку Сидон, тоді Ламанійці й Амлісійці почали втікати від них, незважаючи на те, що вони були такі численні, що їх не можна було злічити.

36 І вони втекли від Нефій-

ців у пустиню, яка була на захід і північ, геть за межі цієї землі; і Нефійці переслідували їх щосили, і вбивали їх.

37 Так, їх зустрічали з усіх боків, і вбивали, і проганяли, доки їх не було розсіяно на захід і на північ, доки вони не досягли пустині, яка називалася Гермаунтс; і це була та частина пустині, яка кишіла дикими і хижими звірями.

38 І сталося, що багато померло в пустині від ран, і їх пожерли ті звірі і також хижакі повітряні; і їхні кості було знайдено і зібрано до купи на землі.

РОЗДІЛ 3

Амлісійці позначили себе згідно з пророковим словом—Ламанійців було проклято за їхній бунт—Люди накликають свої власні прокляття на самих себе—Нефійці перемагають ще одне ламанійське військо. Близько 87–86 рр. до Р.Х.

І сталося, що Нефійці, яких не було “вбито зброєю війни, після того як поховали тих, кого було вбито—тож число вбитих не було зчислене через величину їхнього числа—після того, як вони закінчили поховання своїх мертвих, вони всі повернулися до своїх земель, і до своїх домів, і до своїх жінок, і до своїх дітей.

2 Тож багато жінок і дітей загинуло від меча, і також багато їхніх отар і їхніх стад; і також багато їхніх ланів зерна було знищено, бо їх було витоптано полчищами людей.

3 І ось багато Ламанійців і Амлісійців, яких було вбито на березі ріки Сидон, було скинуто у “води Сидону; і знайте, їхні кості в глибинах ^бморя, і їх багато.

4 І “Амлісійці відрізнялися від Нефійців, бо вони ^бпозначили себе червоним на своїх лобах у такий самий спосіб, що й Ламанійці; проте вони не стригли свої голови, як Ламанійці.

5 Тож голови Ламанійців були стрижені; і вони були “голими, за винятком підперезаних шкірою стегон, і також їхнього озброєння, яким вони були підперезані, і їхніх луків, і їхніх стріл, і їхнього каміння, і їхніх пращ, і так далі.

6 І шкіра Ламанійців була темною, згідно з відзнакою, яку було зроблено на їхніх батьках, яка лягла “прокляттям на них через їхню провину і їхній бунт проти своїх братів, серед яких були Нефій, Яків, і Йосип, і Сам, які були справедливими і святими людьми.

7 А їхні брати намагалися знищити їх, тому вони були прокляті; і Господь Бог поставив “відзнаку на них, так,

3 1а Ал. 2:19; 4:2.
3а Ал. 2:15.
б Ал. 44:22.
4а Ал. 2:11.

б Ал. 3:13–19.
5а Ен. 1:20;
Мос. 10:8;
Ал. 42:18–21.

6а 2 Неф. 5:21; 26:33.
пп Проклинати,
Прокляття.
7а 1 Неф. 12:23.

на Ламані й Лемуїлі, і також на синах Ізмаїла, і Ізмаїльтянових жінках.

8 І це було зроблено, щоб їхнє сім'я можна було відрізнити від сімені їхніх братів, щоб таким чином Господь Бог міг зберегти Свій народ, щоб вони могли не "зміщуватися і не вірувати в неправильні ^бтрадиції, які б привели до їхнього знищення.

9 І сталося, що хто б не зміщував своє сім'я з сіменем Ламанійців, накликав те саме прокляття на своє сім'я.

10 Отже, хто б не дозволив собі бути відведеним Ламанійцями геть, називався тим самим іменем, і відзнака накладалася на нього.

11 І сталося, що ті, хто не вірили "традиціям Ламанійців, але вірили тим літописам, які було принесено з землі Єрусалима, і також традиціям їхніх батьків, які були правильними, хто вірили заповідям Бога і дотримувалися їх, називалися Нефійцями, або людьми Нефія, з того часу і надалі—

12 І це саме вони вели літописи, які є "істинними, про свій народ, і також про народ Ламанійців.

13 Тепер ми повернемося знову до Амлісійців, бо вони також мали "відзнаку, поставлену на них; так, вони поста-

вили відзнаку на собі, так, а саме відзнаку червоним на своїх лобах.

14 Так слово Бога виповнилося, бо такими були слова, які Він сказав Нефієві: Дивись, Ламанійців Я прокляв, і Я поставлю відзнаку на них, щоб вони і їхнє сім'я відрізнялися від тебе і твого сімені, з цього часу надалі і назавжди, якщо вони не покаються у своїй злочестивості і не "звернуться до Мене, щоб Я змилостивився над ними.

15 І знову: Я поставлю відзнаку на тому, хто зміщує своє сім'я з своїми братами, щоб вони могли бути проклятими також.

16 І знову: Я поставлю відзнаку на тому, хто бореться проти тебе і твого сімені.

17 І знову Я кажу, той, хто відійде від тебе, не буде більше називатися твоїм сіменем; і Я благословлю тебе, і того, хто назветься твоїм сіменем, відтепер і назавжди; і такими були обіцяння Господа Нефієві і його сімені.

18 Тож Амлісійці не знали, що вони виконують слова Бога, коли почали робити позначки собі на своїх лобах; проте вони виступили з відкритим "бунтом проти Бога; тому було необхідно, щоб прокляття впало на них.

19 Тож я б хотів, щоб ви побачили, що вони виклика-

8а пп Шлюб,
Одружуватися—
Міжконфесійний
шлюб.

б Мос. 10:11–18;
Ал. 9:16.
11а Ал. 17:9–11.
12а Мос. 1:6; Етер 4:6–11.

13а Ал. 3:4.
14а 2 Неф. 30:4–6.
18а 4 Неф. 1:38.
пп Бунт.

ли на себе “прокляття; і саме так кожна людина, яка проклята, викликає на себе свій власний осуд.

20 Тож сталося, що не так багато днів пройшло після битви, яку вчинили на землі Зарагемлі Ламанійці й Амлісійці, як друге військо Ламанійців напало на народ Нефія, в тому самому місці, де перше військо зустрілося з Амлісійцями.

21 І сталося, що було послано військо вигнати їх з їхньої землі.

22 Тепер Алма сам, будучи “пораним, не пішов на битву, на цей раз проти Ламанійців;

23 Але він послав численне військо проти них; і вони піднялися і повбивали багатьох Ламанійців, і вигнали решту з них геть за межі їхньої землі.

24 І тоді вони повернулися знову і почали встановлювати мир на цій землі, і деякий час їхні вороги більше не тривожили їх.

25 Тож усе це відбувалося, так, усі ці війни і суперечки почалися і закінчилися п'ятого року правління суддів.

26 І протягом одного року тисячі і десятки тисяч душ було відправлено у вічний світ, щоб вони могли пожити свої “винагороди згідно з своїми діями, чи то були

вони добрими, чи то були вони поганими, пожинати вічне щастя або вічне нещастя, залежно від духа, якого вони бажали слухатися, чи то був добрий дух, чи поганий.

27 Бо кожна людина отримує “плату від того, кого вона бажает слухатися, і це згідно з словами духа пророцтва; тому нехай це буде згідно з істиною. І так закінчився п'ятий рік правління суддів.

РОЗДІЛ 4

Алма христить тисячі навернених—Беззаконня проникає у Церкву, і розвиток церкви натикається на перешкоди—Нефійгу призначають головним суддею—Алма як первосвященик віддається священнослужінню. Близько 86–83 рр. до Р.Х.

Ось сталося, шостого року правління суддів над народом Нефія не було ні суперечок, ані воєн на “землі Зарагемлі;

2 Але люди бідували, так, дуже бідували через “втрату своїх братів, а також через втрату своїх отар і стад, а також через втрату їхніх ланів зерна, які було витоптано під ногами і знищено Ламанійцями.

3 І такими великими були їхні бідування, що кожна

19а 2 Неф. 5:21–25;

Ал. 17:15.

20а Ал. 2:24.

22а Ал. 2:29–33.

26а пп Діла.

27а Мос. 2:31–33;

Ал. 5:41–42.

б Рим. 6:16;

Гел. 14:29–31.

пп Послушний,

Послушність,

Слухатися.

4 1а Ом. 1:12–19.

2а Ал. 2:19; 3:1–2, 26.

душа мала причину тужити; і вони вірили в те, що то були покарання Бога, послані на них через їхню злочестивість і їхні мерзоти; отже, вони були пробуджені, щоб пам'ятати свій обов'язок.

4 І вони почали встановлювати церкву більш повно; так, і багато було "хрищено у водах Сидону і приєдналося до церкви Бога; так, їх було хрищено рукою Алми, який був посвячений в ^бпервосвященики над людьми церкви, рукою його батька Алми.

5 І сталося сьомого року правління суддів, що було близько трьох тисяч п'ятисот душ, які об'єдналися в "церкву Бога й були хрищені. І так закінчився сьомий рік правління суддів над народом Нефія; і був тривалий мир увесь цей час.

6 І сталося восьмого року правління суддів, що люди церкви ставали гордовитими через свої величезні "багатства, і свої ^бтонкі шовки, і своє тонкоткане полотно, і через велику кількість своїх отар і стад, і свого золота та свого срібла, і всіляких коштовностей, які вони отримали завдяки своїй працьовитості; і від усього цього вони занеслися гордовито у своїх очах, бо почали носити дуже коштовний одяг.

7 Ось це було причиною багатьох бідувань Алми, так, і багатьох людей, яких Алма "висвятив на вчителів, і священників, і старійшин у церкві; так, багато глибоко горювали через злочестивість, що, як вони бачили, з'явилася серед їхнього народу.

8 Бо вони побачили і зрозуміли з великим сумом, що люди церкви почали заноситися "гордовито у своїх очах, і прикипати серцями до багатств і до суєтних речей цього світу, що вони стали зневажливими один до одного, і почали утискувати тих, хто не ^бвірив, згідно з їхніми волею і бажанням.

9 І таким чином, цього восьмого року правління суддів почалися великі "суперечки серед народу церкви; так, були ^бзасдрощі, і розбрат, і злоба, і утиски, і гордовитість, яка навіть перевищувала гордовитість тих, хто не належав до церкви Бога.

10 І так закінчився восьмий рік правління суддів; і злочестивість церкви була великим каменем спотикання для тих, хто не належав до церкви; і тому церква почала зазнавати невдачі у своєму розвитку.

11 І сталося на початку дев'ятого року, Алма побачив злочестивість церкви, і він

4а Мос. 18:10–17.

б Мос. 29:42.

5а Мос. 25:18–23;

3 Неф. 26:21.

6а пп Багатство.

б Ал. 1:29.

7а пп Повноваження.

8а пп Гординя;

Марний, Марнога.

б Ал. 1:21.

9а пп Суперечка.

б пп Засдрити,
Засдрість.

побачив також, що “приклад церкви почав вести тих, хто був невіруючим, від одного прояву беззаконня до іншого, таким чином викликаючи винищення народу.

12 Так, він бачив велику нерівність серед людей, дехто заносився своєю гордовитістю, зневажаючи інших, повертаючись спинами своїми до “нужденних, і нагих, і тих, хто ^бголодний, і тих, хто спраглий, і тих, хто хворий і стражденний.

13 Тож це було серйозною причиною для плачу серед людей, в той час, як інші принижували себе, допомагаючи тим, хто мав потребу в їхній допомозі, такій, як “передати частину свого майна бідним і нужденним, нагодувати голодних, а також зносити всілякі ^ббідкування “заради Христа, Який прийде згідно з духом пророцтва;

14 Чекаючи з нетерпінням того дня, таким чином “зберігаючи прощення своїх гріхів; сповнюючись великою ^брадістю через воскресіння мертвих, згідно з волею, і владою, і визволенням Ісуса Христа з пут смерті.

15 І ось сталося, що Алма, побачивши бідкування покірних послідовників Бога, і

утиски, які навалилися на них з боку решти його народу, і споглядаючи всю їхню “нерівність, дуже засмутився; проте Дух Господа не полишив його.

16 І він вибрав мудрого чоловіка, який був серед старійшин церкви, і дав йому владу через “голосування людей, щоб він мав владу запроваджувати ^бзакони згідно з законами, що було дано, і втілювати їх у життя відповідно до злочестивості і злочинів людей.

17 Тож ім'я цього чоловіка було Нефійга, і він був призначений “головним суддею; і він посів місце суду, щоб судити людей і керувати ними.

18 Тож Алма не передав йому посаду первосвященика у церкві, але він залишив посаду первосвященика за собою; але місце суду він передав Нефійгові.

19 І це він зробив для того, щоб він “сам міг піти поміж своїми людьми, або поміж людьми Нефія, щоб він міг проповідувати їм ^бслово Бога, щоб “збудити їх ‘пам'ятати свій обов'язок, і щоб він міг збити з допомогою слова Бога всю гордовитість, і хитрість, і всі суперечки, які були між його людьми, не вбачаючи

11а 2 Сам. 12:14;

Ал. 39:11.

12а Ісая 3:14;

Кн. Як. 2:17.

^б Мос. 4:26.

13а пп Милостиня,

Роздача милостині.

^б пп Лихо.

^в 2 Кор. 12:10.

14а Мос. 4:12;

Ал. 5:26–35.

пп Виправдання,
Виправдовувати.

^б пп Радість.

15а УЗ 38:27; 49:20.

16а Ал. 2:3–7.

^б Ал. 1:1, 14, 18.

17а Ал. 50:37.

19а Ал. 7:1.

^б Ал. 31:5;

УЗ 11:21–22.

^в Ен. 1:23.

^г Мос. 1:17;

Гел. 12:3.

ніякого іншого способу, яким би він міг виправити їх, окрім такого, щоб подолати їх щирим ⁹свідченням проти них.

20 І так, на початку дев'ятого року правління суддів над народом Нефія, Алма передав місце суду "Нефійгові і обмежився тільки ⁶первосвященством святого чина Бога, свідченням про Слово, згідно з духом одкровення і пророцтва.

Слова, що їх Алма, первосвященик за святим чином Бога, передав людям у їхніх містах і селах по всій землі.

Вміщено в розділі 5.

РОЗДІЛ 5

Щоб здобути спасіння, люди повинні покаятися і виконувати заповіді, народитися знову, очистити свій одяг кров'ю Христа, бути смиренними, і зняти з себе гордовитість і заздрощі, і творити діяння праведності—Добрій Пастир скликає Свій народ—Ті, які чинять злі діяння, є дітьми диявола—Алма засвідчує істинність його вчення і заповідає людям покаятися—Імена праведних будуть записані в книгу життя. Близько 83 р. до р.х.

Тож сталося, що Алма почав "передавати слово ⁶Бога людям, спочатку на землі Зарагемлі, а звідти—по всій землі.

2 І ось ці слова, з якими він звертався до людей у церкві, яка була встановлена у місті Зарагемля, згідно з його власним записом, кажучи:

3 Я, Алма, будучи ⁴посвяченим моїм батьком, Алмою, у ⁶первосвященики над церквою Бога, а він мав владу і ⁶повноваження від Бога робити це, ось, я кажу вам, що він почав установлювати церкву на ⁷землі, яка була в границях Нефієвої; так, землі, яка називалася землею Мормона; так, і він христив своїх братів у водах Мормона.

4 І слухайте, я кажу вам, їх було "визволено від рук людей царя Ноя милістю і силою Бога.

5 І знайте, після того їх було приведено у ⁴залежність руками Ламанійців у пустині; так, я кажу вам, вони були в неволі, і знову Господь визволив їх з ⁶залежності силою Свого слова; і нас було приведено на цю землю, і тут ми почали встановлювати церкву Бога по всій землі також.

6 І ось слухайте, я кажу вам, мої браття, ви, хто належить до цієї церкви, чи належно ви зберігаєте пам'ять

19d пп Свідок,
Свідчення.

20a Ал. 8:12.

б Мос. 29:42;

Ал. 5:3, 44, 49.

5 1a Ал. 4:19.

б Ал. 5:61.

3a пп Висвячувати,
Висвячення.

б Ал. 4:4, 18, 20.

в Мос. 18:13;

3 Неф. 11:25.

г Мос. 18:4;

3 Неф. 5:12.

4a Мос. 23:1–3.

5a Мос. 23:37–39;

24:8–15.

б Мос. 24:17.

про неволю ваших батьків? Так, і чи належно ви зберігаєте пам'ять про Його милість і довготерпіння до них? І більш того, чи ви належно зберігаєте пам'ять про те, що Він визволив їхні душі з пекла?

7 Знайте, Він змінив їхні серця; так, Він пробудив їх від глибокого сну, і вони пробудилися до Бога. Знайте, вони були посеред темряви; проте їхні душі були освітлені світлом вічного слова; так, їх було оточено навколо "путами смерті, і ^бланцюгами пекла, і вічне знищення чекало на них.

8 А тепер я запитую вас, мої браття, чи було їх знищено? Слухайте, я кажу вам: Ні, не було.

9 І ще я питаю, чи було пута смерті розірвано, і ланцюги пекла, що оточували їх, послаблено? Я кажу вам: Так, їх було послаблено, і їхні душі зростали, і вони оспівували викуплюючу любов. І я кажу вам, що вони спасенні.

10 І ось я питаю вас, згідно з якими умовами вони "спасенні? Так, які підстави вони мають, щоб сподіватися на спасіння? Яка причина того, що їх визволено від пут смер-

ті, так, і також від ланцюгів пекла?

11 Слухайте, я можу сказати вам—хіба мій батько Алма не повірив словам, промовленим вустами "Авінадія? І хіба не був той святим про роком? Хіба не говорив він слова Бога, і мій батько Алма хіба не повірив їм?

12 І завдяки його вірі можуть "зміна сталася в його серці. Знайте, я кажу вам, що все це є істинним.

13 І слухайте, він "проповідував Слово вашим батькам, і могутня зміна сталася також і в їхніх серцях, і вони упокорилися і поклали ^бдовіру на істинного й ^бживого Бога. І знайте, вони були вірними до 'кінця; тому вони були спасенні.

14 А тепер слухайте, я питаю вас, мої браття по церкві, хіба ви не "народжені духовно від Бога? Хіба ви не отримали образ Його у виразі вашого обличчя? Хіба ви не відчували могутню ^бзміну у ваших серцях?

15 Чи виявляєте ви віру у викуплення Того, Хто "створив вас? Чи ви чекаєте з вірою в очах, і чи бачите, як це смертне тіло підніметься у безсмерті, а це тління ^бпідні-

7а Мос. 15:8.

б Ал. 12:11;
УЗ 138:23.

10а пп План
Викуплення;
Спасіння.

11а Мос. 17:1–4.

12а пп Навернення,
Навернений.

13а Мос. 18:7.

б пп Довіра.
в Морм. 9:28;
УЗ 20:19.

г пп Терпіти.

14а Мос. 27:24–27;
Ал. 22:15.

пп Народитися
знову, Народитися

від Бога.

б Рим. 8:11–17;
Мос. 5:2;
Мойс. 6:65.

пп Навернення,
Навернений.

15а пп Створити,
Сотворіння.

б пп Воскресіння.

меться у нетлінні, щоб встати перед Богом для того, щоб бути ^асудженими відповідно до діянь, які творилися у смертному тілі?

16 Я кажу вам, чи можете ви уявити собі, що ви чуєте голос Господа, Який скаже вам того дня: Прийдіть до Мене ви, ^аблагословенні, бо знайте, ваші діяння були діяннями праведності на лиці землі?

17 Або чи можете ви уявити собі, що ви можете обманути Господа того дня, і ^асказати: Господи, наші діяння були праведними діяннями на лиці землі,—і що Він спасе вас?

18 Або, інакше, чи можете ви уявити собі, як вас приведено до суду Божого, а ваші душі сповнені провини і каяття, маючи спомини про всю вашу провину, авжеж, повний ^аспомин про всю вашу злочестивість, так, спомин про те, що ви відверто відмовилися коритися заповідям Бога?

19 Я кажу вам, чи зможете ви підвести очі на Бога того дня з щирим серцем і чистими руками? Я кажу вам, чи можете ви підвести очі, маючи ^аобраз Бога, вигравіюваний на ваших обличчях?

20 Я кажу вам, чи можете ви думати про те, що будете спасенні, якщо ви погоди-

лися стати ^апідвладними дияволіві?

21 Я кажу вам, ви дізнаєтеся того дня, що не зможете бути ^аспасенними; бо не може жодна людина бути спасенною, якщо її ^бодяг не відмитий добіла; так, її одяг повинен бути ^оочищений, доки він не стане чистим від усієї заплямованості через кров Того, про Кого говорили наші батьки, Хто прийде, щоб викупити Свій народ від їхніх гріхів.

22 І ось я питаю вас, мої браття, як саме будь-хто з вас почуватиметься, якщо стоятиме перед судом Бога, маючи одяг, заплямований ^ккров'ю і всілякою ^ббрудноюю? Тож про що це буде свідчити проти вас?

23 Тож хіба це не буде ^ссвідчити, що ви вбивці, авжеж, і також, що ви винні у всілякій злочестивості?

24 Послухайте, браття мої, чи ви припускаєте, що така особа матиме місце, щоб сидіти в царстві Бога з ^аАвраамом, з Ісаком і з Яковом, і також з усіма святими пророками, чий одяг чистий і незаплямований, очищений і білий?

25 Я кажу вам: Ні; якщо тільки ви не зробите нашого Творця обманщиком від початку або припустите, що він обманщик від початку, ви не можете припустити, що такі

15в пп Суд, Останній.

16а Мт. 25:31–46.

17а 3 Неф. 14:21–23.

18а Єз. 20:43;

2 Неф. 9:14;

Мос. 3:25;

Ал. 11:43.

19а 1 Іван 3:1–3.

20а Мос. 2:32.

21а пп Спасіння.

б 1 Неф. 12:10;

Ал. 13:11–13;

3 Неф. 27:19–20.

в пп Чистий, Чистота.

22а Ісая 59:3.

б пп Бруд, Бруднота.

23а Ісая 59:12.

24а Лк. 13:28.

можуть мати місце в царстві небесному; але їх буде знехтувано, бо вони є “дітьми царства диявола.

26 І ось тоді я кажу вам, браття мої, чи пережили ви “переміну в серці, і чи відчували ви, нібито співаєте ^бпісню викупительної любові, я хочу спитати, чи ^єможете ви відчувати це тепер?

27 Чи пройшли ви, утримуючи себе “невинними перед Богом? Чи могли б ви, якби вас було покликано вмерти в цей час, сказати собі, що ви були достатньо ^бсмиреними? Що ваш одяг було очищено і вибілено через кров Христа, Який прийде, щоб “викупити Свій народ від їхніх гріхів?

28 Тож чи повністю ви позбавилися “гордовитості? Я кажу вам, якщо ні, то ви не готові зустрітися з Богом. Тож ви повинні підготуватися швидко; бо царство небесне вже незабаром буде поруч, і такий не матиме вічного життя.

29 Слухайте, я кажу, чи є серед вас той, хто не позбавлений “зздрості? Я кажу вам, що той не готовий; і я хотів би, щоб він підготувався

швидко, бо ця година зовсім поруч, і він не знає, коли той час прийде; бо такого не буде визнано невинним.

30 І знову я кажу вам, чи є серед вас той, хто піднімає на “сміх свого брата або хто осипає його утисками?

31 Горе тому, бо він не готовий, а час, коли він має покаятися, вже поруч, інакше він не може бути спасеним!

32 Так, дійсно, горе всім вам, “творці беззаконня; покайтеся, покайтеся, бо Господь Бог сказав це!

33 Тож Він посилає запрошення “всім людям, бо ^бруки милості простерті до них, і Він каже: Покайтеся, і Я прийму вас.

34 Дійсно, Він каже: “Прийдіть до Мене, і ви скуштуєте від ^бплоду дерева життя; так, ви будете їсти і пити ^єхліб і воду життя ‘вільно;

35 Так, прийдіть до Мене і принесіть діяння праведності, і ви не будете відрубані і вкинуті у вогонь —

36 Бо ось, той час вже поруч, коли той, хто не “приносить хороший плід, або хто не чинить діянь праведності, той має підставу тужити і горювати.

25а 2 Неф. 9:9.

26а пп Навернення,
Навернений.

^б Ал. 26:13.

^є Мос. 4:12;

УЗ 20:31–34.

27а пп Виправдання,
Виправдовувати.

^б пп Упокоритися,
Покірність.

^є пп Викупляти,
Викуплений,
Викуплення.

28а пп Гординя.

29а пп Заздрити,
Заздрість.

30а пп Лихослів'я.

32а Пс. 5:5.

33а Ал. 19:36;

3 Неф. 18:25.

^б Кн. Як. 6:5;

3 Неф. 9:14.

34а 2 Неф. 26:24–28;

3 Неф. 9:13–14.

^б 1 Неф. 8:11; 15:36.

^є пп Хліб життя.

^є 2 Неф. 9:50–51;

Ал. 42:27.

36а Мт. 3:10; 7:15–20;

3 Неф. 14:19; УЗ 97:7.

37 О ви, творці беззаконня; ви, хто чванитися ^асуєтними речами світу, ви, які удавали, що знаєте путі праведності, однак ^бзаблукали, як ^ввівці, не маючи пастиря, незважаючи на те, що пастир ^гкликав вас і все ще кличе вас, але ви не ^дприслухаєтеся до Його голосу!

38 Тож я кажу вам, що добрий ^апастир кличе вас; так, і Своїм власним іменем Він вас кличе, яке є іменем Христа; і якщо ви не ^бприслухаєтеся до голосу ^вдоброго пастиря, до ^гімені, яким вас кличуть, знайте, ви не вівці доброго пастиря.

39 І от якщо ви не вівці доброго пастиря, з якої ^аотари ви? Слухайте, я кажу вам, що ^бдиявол ваш пастир, і ви з його отари; і от, хто може заперечувати це? Слухайте, я кажу вам, хто заперечуватиме це, той ^вбрехун і ^гпородження диявола.

40 Бо я кажу вам, усе, що є ^адобро, походить від Бога, а все, що є зло, походить від диявола.

41 Тому, якщо людина приносить ^адобрі діяння, вона прислухається до голосу доброго пастиря, і вона слі-

дує за ним; але той, хто приносить злі діяння, той стає ^бпородженням диявола, бо він прислухається до його голосу і слідує за ним.

42 І той, хто робить це, повинен отримати свою ^аплату від нього; тому як свою ^бплату він отримує ^всмерть, для того, що стосується праведності, будучи мертвим до всіх добрих діянь.

43 І ось, мої браття, я б хотів, щоб ви почули мене, бо я говорю силою своєї душі; бо знайте, я говорив до вас прямо, щоб ви не змогли помилитися, тобто говорив згідно з заповідями Бога.

44 Бо мене покликано говорити у такий спосіб, відповідно до ^асвященного чина Бога, який є в Христі Ісусі; так, мені заповідано стояти і свідчити цьому народові те, що говорилося нашими батьками стосовно того, що має статися.

45 І це ще не все. Чи не здається вам, що я ^азнаю про це сам? Знайте, я свідчу вам, що я знаю, що те, про що я говорив, істина. І звідки, на вашу думку, я знаю про точність цього?

46 Слухайте, я кажу вам, це

37а пп Марний, Марнога.
б 2 Неф. 12:5; 28:14;
Мос. 14:6.
в Мт. 9:36.
г Пр. 1:24–27;
Ісаї 65:12.
д Єр. 26:4–5; Ал. 10:6.
38а пп Добрий Пастир.
б Лев. 26:14–20;

УЗ 101:7.
в 3 Неф. 15:24; 18:31.
г Мос. 5:8; Ал. 34:38.
39а Мт. 6:24; Лк. 16:13.
б Мос. 5:10.
пп Диявол.
в 1 Іван 2:22.
г 2 Неф. 9:9.
40а Ом. 1:25; Етер 4:12;
Морон. 7:12, 15–17.

41а 3 Неф. 14:16–20.
пп Діла.
б Мос. 16:3–5; Ал. 11:23.
42а Ал. 3:26–27; УЗ 29:45.
б Рим. 6:23.
в Гел. 14:16–18.
пп Смерть духовна.
44а Ал. 13:6.
45а пп Свідок,
Свідчення.

стало “відомим мені через Святого Духа Божого. Знайте, я ^бпостився і молився багато днів, щоб знати це самому. І ось, я знаю сам, що це істина; бо Господь Бог зробив так, що це явилось мені через Його Святого Духа; і це й є дух ^бодкровення, що в мені.

47 І більш того, я кажу вам, що так було відкрито мені, що слова, які було сказано нашими батьками, істинні, таким чином це є, згідно з духом пророцтва, що в мені, що є теж через прояв Духа Божого.

48 Я кажу вам, що знаю сам, що все, що я вам скажу про те, що має статися, істинне; і я кажу вам, що я знаю, що Ісус Христос прийде, так, Син, Єдинонароджений від Батька, сповнений благодаті, і милості, й істини. І знайте, це саме Він прийде забрати гріхи світу, так, гріхи кожної людини, хто твердо вірить в Його ім'я.

49 І ось я кажу вам, що то і є ^бчин, за яким я покликаний, так, проповідувати моїм улюбленим братам, так, і кожному, хто живе на цій землі; так, проповідувати всім, і старим, і молодим, і підневільним, і вільним; так, я кажу вам, похилого віку, і також

середнього віку, і підростаючому поколінню; так, волати до них, що вони мають покаятися і ^бнародитися знову.

50 Так, саме так каже Дух: покайтеся, всі ви, кінці землі, бо царство небесне вже незабаром буде поруч; так, Син Бога приходить у Своїй ^бславі, у Своїй могутності, величності, силі і владі. Так, мої улюблені браття, я кажу вам, що Дух каже: Побачте славу ^бЦаря всієї землі; і Цар небес теж дуже скоро засяє серед усіх дітей людських.

51 І ще Дух каже мені, так, волає до мене могутнім голосом, кажучи: Иди і скажи цьому народові: Покайтеся, бо якщо ви не покаєтесь, ви ніяк не зможете успадкувати царство ^бнебесне.

52 І знову я кажу вам, Дух каже: Дивіться, ^бсокиру занесено над корінням дерева; тому кожне дерево, яке не приносить хороших плодів, буде ^бзрубано і кинуте у вогонь, так, у вогонь, який не можна загасити, а саме невгасимий вогонь. Слушайте і запам'ятайте, Святий Ізраїля сказав це.

53 І ось, мої улюблені браття, я кажу вам, чи можете ви протистояти цим висловлю-

46а 1 Кор. 2:9–16.

б пп Піст, Пощення.

в пп Одкровення.

49а пп Покликати, Покликаній Богом, Покликання;

Священство.

б пп Народитися знову, Народитися

від Бога.

50а пп Друге пришестя Ісуса Христа; Слава.

б Пс. 24;

Мт. 2:2;

Лк. 23:2;

2 Неф. 10:14;

УЗ 38:21–22;

128:22–23;

Мойс. 7:53.

пп Ісус Христос; Царство Боже, або Царство Небесне.

51а пп Небеса.

52а Лк. 3:9; УЗ 97:7.

б Кн. Як. 5:46; 6:7;

3 Неф. 27:11–12.

ванням; так, чи можете ви відкласти це і “розтоптати Святого Ізраїля під ногами; так, чи можете ви чванитися в ^бгордовитості ваших сердець; так, чи будете ви все ще вперто продовжувати носити “коштовний одяг і прагнути до суетних речей світу, до своїх ‘багатств?

54 Так, чи будете ви вперто продовжувати вважати, що ви кращі один одного; так, чи будете ви вперто продовжувати утискувати своїх братів, які стали смиренними і йдуть за святим чином Бога, за яким їх було приведено до цієї церкви, будучи “освяченими Святим Духом, і вони чинять діла, гідні покаяння—

55 Так, і чи ви будете вперто продовжувати повертатися спинами вашими до “бідних і до нужденних, і утримувати своє майно від них?

56 І нарешті, всі ви, хто буде вперто продовжувати свою злочестивість, я кажу вам, що це ті, кого буде зрубано і кинуте у вогонь, якщо вони швидко не покаються.

57 І ось я кажу вам, усі ви, хто має бажання слідувати за голосом “доброго пастиря, відійдіть геть від злочестивих, і ^бвідділіться, і не торкайтеся їхніх нечистих речей; і знайте, їхні імена буде “викреслено, щоб імена злочес-

тивих не було перелічено серед імен праведних, щоб могло бути виконаним слово Бога, яке каже: Імена злочестивих не буде змішано з іменами Мого народу;

58 Бо імена праведних буде записано в “книзі життя, і їм Я подарую спадщину праворуч Мене. І ось, браття мої, що ви можете сказати проти цього? Я кажу вам, якщо ви й скажете проти цього, це не має значення, бо слово Бога повинно бути виконано.

59 Бо чи є пастир серед вас, який, маючи багато овець, не доглядатиме їх, щоб вовки не увійшли і не жерли його отару? І дивіться, якщо вовк увійде до отари, хіба він не вижене його геть? Так, зрештою, якщо він зможе, то знищить його.

60 І ось я кажу вам, що добрий пастир кличе вас; і якщо ви прислухаєтеся до Його голосу, Він приведе вас до Своєї кошари, і ви—Його вівці; і Він заповідає вам, щоб ви не дозволяли жодному ненажерливому вовкові входити до вас, щоб вас не було знищено.

61 І ось я, Алма, заповідаю вам мовою “Того, Хто заповідав мені, щоб ви старанно виконували слова, які я сказав вам.

53а 1 Неф. 19:7.

^б пп Гординя.

^в 2 Неф. 28:11–14;
Морм. 8:36–39.

^г Пс. 62:11;

УЗ 56:16–18.

54а пп Освячення.

55а Пс. 109:15–16;

Кн. Як. 2:17;

Гел. 6:39–40.

57а пп Добрий Пастир.

^б Ездра 6:21; 9:1;

Неем. 9:2; 2 Сол. 3:6;

УЗ 133:5, 14.

^в Повтор. 29:20;

Морон. 6:7; УЗ 20:8.

58а пп Книга життя.

61а Ал. 5:44.

62 Я кажу як заповідь вам, хто належить до церкви; а тим, хто не належить до церкви, я кажу як запрошення, кажучи: Прийдіть і христіться на покаяння, щоб ви також могли скуштувати плоду ^адерева життя.

РОЗДІЛ 6

Церкву в Зарагемлі очищено і в ній встановлено порядок—Алма йде до Гедеона проповідувати. Близько 83 р. до р.х.

І ось сталося, що після того як Алма закінчив промову до людей церкви, яку було встановлено у місті Зарагемля, він ^ависвятив священиків і ^бстарійшин покладенням своїх ^арук згідно з чином Бога, щоб вони головували над церквою й ^апильнували її.

2 І сталося, що всіх, хто не належав до церкви, але покався у своїх гріхах, було ^ахрищено на покаяння, і прийнято в церкву.

3 І ще сталося, що всі, хто належав до церкви, але не ^апокався у своїй злочестивості і не став смиренным перед Богом—я маю на увазі тих, хто підносився в ^бгордовитості своїх сердець—тих було відкинуто, і їхні імена було ^авикреслено, щоб їхні імена

не було причислено до імен праведних.

4 І таким чином вони почали встановлювати порядок у церкві в місті Зарагемля.

5 Тепер я хотів би, щоб ви зрозуміли, що слово Бога було вільним для всіх, щоб нікого не було позбавлено привілею збиратися разом для того, щоб почути слово Бога.

6 Проте дітям Бога було заповідано, що їм слід збиратися разом часто й об'єднуватися в ^апості й щирій молитві за благополуччя душ тих, хто не знав Бога.

7 І ось сталося, що коли Алма зробив ці настанови, він пішов від них, так, з церкви, яка була в місті Зарагемля, і пішов на схід від ріки Сидон, у ^адолину Гедеон, туди, де було збудовано місто, яке називалося містом Гедеон, яке було в долині, що називалася Гедеон, будучи названою на честь людини, яку було ^бвбито мечем рукою Негора.

8 І Алма пішов і почав проголошувати слово Бога до церкви, яку було встановлено в долині Гедеон, згідно з одкровенням істини слова, яке було сказано їхніми батьками, і згідно з духом пророцтва, яке було в ньому, згідно з ^асвідченням про

62а 1 Неф. 8:10; 11:21–23.

6 1а пп Висвячувати, Висвячення.

б пп Старійшина (Старший, Старець, Пресвітер).

в пп Рукопокладання.

г УЗ 52:39.

2а пп Хрищення, Христити.

3а Мос. 26:6.

б пп Гординя.

в Вих. 32:33;

Мос. 26:36;

Ал. 1:24; 5:57–58.

пп Відлучення від Церкви.

6а пп Піст, Пощення.

7а Ал. 2:20.

б Ал. 1:9.

8а Об. 19:10.

Ісуса Христа, Сина Бога, Який має прийти, щоб викупити Свій народ від їхніх гріхів, і святим чином, за яким його було покликано. І так це написано. Амінь.

Слова Алми, які він передав людям Гедеона, згідно з його власним записом.

Вміщено в розділі 7.

РОЗДІЛ 7

Христос народиться від Марії—Він звільнить від пут смерті й візьме на Себе гріхи Свого народу—Ті, які покаються, христяться й будуть виконувати заповіді, матимуть вічне життя—Бруднота не може успадкувати царство Бога—Необхідні смиренність, віра, надія і милосердя. Близько 83 р. до р.х.

Слухайте, мої улюблені браття, оскільки мені було дозволено прийти до вас, тому я намагаюся ^азвернутися до вас своїми словами; так, своїми власними вустами, оскільки це вперше, що я звертаюся до вас словами з моїх вуст, тому що я був повністю зайнятий ^бсудом, і маючи багато справ, не мав змоги прийти до вас.

2 І навіть тепер я б не зміг прийти в цей час, якби місце суду не було ^авіддано іншому, щоб він правив замість мене; і Господь у великій

милості дозволив, щоб я прийшов до вас.

3 І знайте, я прийшов, маючи великі надії і сильне бажання, щоб я міг довідатися, що ви упокорилися перед Богом, і що ви продовжували просити Його благодаті, щоб я міг довідатися, що ви були безвинні перед Ним, щоб я міг довідатися, що ви не були в тому жакливому скрутному становищі, в якому були наші брати в Зарагемлі.

4 Але нехай буде благословенним ім'я Бога, що Він дав мені знати, так, дав мені надзвичайно велику радість знання того, що вони зміцнилися знову на шляху Його праведності.

5 І я сподіваюся, згідно з Духом Бога, Який в мені, що я також буду мати радість за вас; проте я не хочу, щоб моя радість за вас прийшла через таке велике страждання і жаль, які я мав до братів у Зарагемлі, бо знайте, моя радість за них приходить після подолання багатьох страждань і жалю.

6 Але знайте, я сподіваюся, що ви не перебуваєте у стані такої великої зневіри, як ваші брати; я сподіваюся, що ви не заноситеся в гордовитості ваших сердець; так, я сподіваюся, що ви не прикипіли серцями до багатств і марних речей цього світу; так, я сподіваюся, що ви не поклоняєтеся ^аідолам, але що ви поклоняє-

7 1а Ал. 4:19.
б Мос. 29:42.

2а Ал. 4:16–18.
6а 2 Неф. 9:37;

Гел. 6:31.

теся істинному і ^бживому Богові, і що ви чекаєте з вічною вірою прощення ваших гріхів, яке має прийти.

7 Бо слухайте, я кажу вам, багато чого станеться; і знайте, є одна річ, яка є більш важливою, ніж усі інші—бо знайте, не дуже далеко той ^ачас, коли Викупитель буде жити і прийде до Свого народу.

8 Слухайте, я не кажу, що Він прийде до нас тоді, коли Він житиме в Своїй смертній шкіні; бо знайте, Дух не сказав мені, що це буде так. Тож цього я не знаю; але я знаю, що Господь Бог має силу зробити все, що є відповідно до Його слова.

9 Але дивіться, Дух сказав мені ось що, кажучи: Волай до цього народу, кажучи: ^аПокайтеся ви, і підготуйте путь Господові, і йдіть Його стежками, які є рівними; бо знайте, царство небесне поруч, і Син Бога ^бприходить на лице землі.

10 І знайте, Він буде ^анароджений від ^бМарії, в Єрусалимі, що є ^аземлею наших прабатьків, на неї, ^вдіву, дорогоцінну і обрану посудину, злине сила Святого Духа, і вона ^дзачне силою Святого

Духа, і народить сина, так, а саме сина Бога.

11 І Він піде, зносячи муки, і ^астраждання, і спокуси всякого роду; і це для того, щоб слово могло виповнитися, яке каже, що Він візьме на Себе муки і хвороби Свого народу.

12 І Він прийме ^асмерть, щоб скинути пута смерті, які зв'язують Його народ; і Він візьме на Себе їхні недуги, щоб Його нутро сповнилося милості, будучи у плоті, щоб Він міг знати, будучи у плоті, як ^бдопомогти Своєму народові в його недугах.

13 Тож Дух ^азнає все; проте Син Бога страждатиме в плоті, щоб Він міг ^бузяти на Себе гріхи Свого народу, щоб Він міг викреслити їхні провини згідно з силою Його визволення; і ось знайте, це є свідчення, яке в мені.

14 Тож я кажу вам, що ви повинні покаятися, і ^анародитися знову; бо Дух каже, що якщо ви не народитесь знову, ви не зможете успадкувати царство небесне; тому приходьте і христіться на покаяння, щоб ви могли омитися від ваших гріхів, щоб ви могли мати віру в Агнца Божого, Який забирає

6б Дан. 6:27.

7а Ал. 9:26.

9а Мт. 3:2–4;

Ал. 9:25.

б Мос. 3:5; 7:27;

15:1–2.

10а Ісая 7:14; Лк. 1:27.

б Мос. 3:8.

пп Марія, матір

Ісусова.

в 1 Хр. 9:3; 2 Хр. 15:9;

1 Неф. 1:4;

3 Неф. 20:29.

г 1 Неф. 11:13–21.

д Мт. 1:20;

Мос. 15:3.

11а Ісая 53:3–5;

Мос. 14:3–5.

12а 2 Неф. 2:8;

Ал. 12:24–25.

пп Розп'яття.

б Євр. 2:18; 4:15;

УЗ 62:1.

13а пп Бог, Божество.

б Мос. 15:12.

пп Спокута,

Спокутувати.

14а пп Народитися

знову, Народитися

від Бога.

гріхи світу, Який має силу спасати й очищати від усякої неправедності.

15 Так, я кажу вам, приходьте і не бійтеся, і відкладіть від себе кожний гріх, який з легкістю “заступає дорогу вам, який прив’язує вас до знищення, так, приходьте і йдіть далі, і покажіть вашому Богові, що ви бажаєте покаятися у ваших гріхах і увійти в завіт з Ним, щоб виконувати Його заповіді, і засвідчіть це Йому в цей день тим, що сходите у води хрищення.

16 І той, хто зробить це, і дотримуватиметься заповідей Бога з цього часу і надалі, той запам’ятає те, що я кажу йому, так, він запам’ятає, що я сказав йому, що він буде мати вічне життя, згідно з свідченням Святого Духа, Який свідчить через мене.

17 І ось, мої улюблені браття, чи вірите ви в це? Знайте, я кажу вам, так, я знаю, що ви вірите в це; а чому я знаю, що ви вірите в це, так це через явлення Духа, що в мені. І ось через те що ваша віра є сильною стосовно цього, так, стосовно того, що я говорив, великою є моя радість.

18 Бо як я сказав вам від початку, я мав велике бажання, щоб ви не опинилися у скрутному становищі так, як ваші брати, саме так я зрозумів, що мої бажання сповнилися.

19 Бо я бачу, що ви на стежках праведності; я бачу, що ви на стежці, що веде до царства Бога; так, я бачу, що ви робите Його “стежки рівними.

20 Я бачу, що вам стало відомо, через свідчення Його слова, що Він не може “йти кривими стежками; і Він також не відхиляється від того, що Він сказав; і навіть тіні повороту справа наліво, або з того, що є правильно, до того, що є неправильно; тому Його путь є один вічний круг.

21 І Він не живе в “несвятих храмах; не може також бруднота або щось нечисте бути прийнятим у царство Бога; тому я кажу вам, прийде час, так, і це буде в останній день, що той, хто “брудний, залишиться у своїй брудності.

22 І ось, мої улюблені браття, я сказав це вам, щоб збудити вас до відчуття вашого обов’язку перед Богом, щоб ви могли йти невинними перед Ним, щоб ви могли йти за священним чином Бога, за яким ви були прийняті.

23 І ось, я б хотів, щоб ви були “смирненними, і покірними, і слухняними; легко сприймали; були сповненими терпіння і довгостраждання; будучи стриманими в усьому; будучи старанними у виконанні заповідей Бога в усі часи; просячи всього, у чому ви маєте потребу, і

15а 2 Невф. 4:18.

19а Мт. 3:3.

20а 1 Невф. 10:19;

Ал. 37:12; УЗ 3:2.

21а 1 Кор. 3:16–17; 6:19;

Мос. 2:37;

Ал. 34:36.

б 1 Невф. 15:33–35;

2 Невф. 9:16;

Морм. 9:14; УЗ 88:35.

23а пп Упокоритися,
Покірність.

духовного, і тлінного; завжди віддаючи дяку Богові за все, що ви отримуєте.

24 І слідкуйте, щоб ви мали «віру, надію і милосердя, і тоді ви будете завжди багаті на добрі діяння.

25 І нехай Господь благословить вас, і утримує ваш одяг «незаплямованим, щоб ви могли зрештою бути приведені сидіти разом з Авраамом, Ісаком і Яковом, і святими пророками, які були ще відтоді, як світ почався, щоб був ваш одяг незаплямованим, так само як їхній одяг незаплямований, в царстві небесному, щоб більше не виходити звідти.

26 І ось, мої улюблені брати, я сказав ці слова вам згідно з Духом, Який свідчить в мені; і моя душа надзвичайно радіє, через надзвичайну ретельність і увагу, які ви приділяєте моєму слову.

27 І ось нехай «мир Божий зійде на вас, і на ваші доми, і землі, і на ваші отари, і стада, і на все, що ви маєте, на ваших жінок і ваших дітей, згідно з вашою вірою і добрими діяннями, з цього часу і назавжди. І так я сказав. Амінь.

РОЗДІЛ 8

Алма проповідує і хрестить на землі Мелек—Його не прийма-

ють на землі Аммонійга і він іде від них—Ангел наказує йому повернутися і закликати людей до покаяння—Його приймає Амулек, і вони вдвох проповідують на землі Аммонійга. Близько 82 р. до Р.Х.

І ось сталося, що Алма повернувся з «землі Гедеона, після того як він навчав людей Гедеона багато чому, що не може бути записано, встановивши порядок у церкві, відповідно до того, що він перед тим зробив на землі Зарагемлі, так, він повернувся у свій власний будинок у Зарагемлі, щоб відпочити від трудів, які він виконав.

2 І так закінчився дев'ятий рік правління суддів над народом Нефія.

3 І сталося на початку десятиго року правління суддів над народом Нефія, що Алма пішов звідтіля і вирушив у мандрівку до землі Мелек, на захід від «ріки Сидон, на захід біля меж пустині.

4 І він почав учити народ на землі Мелек згідно з «святим чином Бога, за яким він був покликаний; і він почав учити людей по всій землі Мелек.

5 І сталося, що люди приходили до нього через усі границі землі, яка була з боку пустині. І вони хрестилися по всій землі;

6 Так що коли він закінчив

24а 1 Кор. 13:1–13;
Етер 12:30–35;
Морон. 7:33–48.
25а 2 Пет. 3:14.

27а пп Мир.
8 1а Ал. 2:20; 6:7.
3а Ал. 16:6–7.
4а УЗ 107:2–4.

пп Мелхиседекове
священство.

свою роботу в землі Мелек, він пішов звідти, і мандрував протягом трьох днів на північ від землі Мелек; і він прийшов у місто, яке називалося Аммонійга.

7 Тож це був звичай народу Нефія називати свої землі, і свої міста, і свої села, так, навіть усі свої маленькі села, ім'ям того, хто перший володів ними; і так це було з землею Аммонійга.

8 І сталося так, що коли Алма прийшов до міста Аммонійга, він почав проповідувати їм слово Бога.

9 А Сатана здобув велику "владу над серцями людей міста Аммонійга; тому вони не хотіли прислухатися до слів Алми.

10 Проте Алма прикладав багато духовних "зусиль, ^бборючись з Богом в "щирій молитві, щоб Він пролив Свій Дух на людей, які були в цьому місті; щоб Він також дав йому можливість христити їх на покаяння.

11 Проте вони закам'яніли своїми серцями, кажучи йому: Слухай, ми знаємо, що ти є Алма; і ми знаємо, що ти є первосвященик над церквою, яку ти встановив у багатьох частинах землі, згідно з твоєю традицією; а ми не з твоєї церкви, і ми не віримо в такі нерозумні традиції.

12 І ось ми знаємо, що через

те, що ми не з твоєї церкви, ми знаємо, що ти не маєш влади над нами; і ти передав місце суду "Нефіїзі; тому ти не є головним суддею над нами.

13 Тож коли люди сказали це, і протистояли всім його словам, і ганьбили його, і плювали на нього, і наказали, щоб його викинули з їхнього міста, він пішов звідти і вирушив у мандрівку до міста, яке називалося Аарон.

14 І сталося, що коли він мандрував туди, пригнічений тугою, долаючи багато "лиха і мук душі, через злочестивість людей, які були в місті Аммонійга, сталося, що коли Алма був пригнічений тугою, ось, ^бангел Господа з'явився йому, кажучи:

15 Благословенний ти, Алмо; тому підійми свою голову і звеселися, бо в тебе є велика причина звеселитися; бо ти був вірним у виконанні заповідей Бога з тих пір, коли ти отримав своє перше послання від Нього. Знай, я той, хто "передав його тобі.

16 І знай, мене послано наказати тобі, щоб ти повернувся до міста Аммонійга і проповідував знову людям цього міста; так, проповідував їм. Так, скажи їм: якщо вони не покаються, Господь Бог "знищить їх.

17 Бо знай, вони обміркову-

9а 2 Неф. 28:19–22;
УЗ 10:20.
10а Ал. 17:5.
б Ен. 1:1–12.

в 3 Неф. 27:1.
пп Молитва.
12а Ал. 4:20.
14а пп Лихо.

б Ал. 10:7–10, 20.
пп Ангели.
15а Мос. 27:11–16.
16а Ал. 9:12, 18, 24.

ють тепер, як їм знищити волю твоїх людей (бо так каже Господь), що є всупереч уставам, і присудам, і заповідям, які Він дав Своему народові.

18 Тож сталося, що після того, як Алма отримав послання від ангела Господа, він з поспіхом повернувся на землю Аммонійга. І він увійшов у місто іншою дорогою, так, тією дорогою, що на південь від міста Аммонійга.

19 І коли він увійшов у місто, він був зголоднілим, і він сказав якомусь чоловікові: Чи ти не даси смиренному слугі Бога щось попоїсти?

20 І чоловік сказав йому: Я—Нефієць, і я знаю, що ти—святий пророк Бога, бо ти є та людина, про кого “ангел сказав у видінні: Ти приймеш. Тому ходім зі мною в мій дім, і я поділюся з тобою своєю їжею; і я знаю, що ти будеш благословенням мені і моему домові.

21 І сталося, що чоловік запросив його у свій дім; і звали чоловіка “Амудеком; і він приніс хліб і м'ясо і поставив перед Алмою.

22 І сталося, що Алма з'їв хліб і наситився; і він “благословив Амудека і його дім, і він склав дяку Богові.

23 А після того як він поїв і наситився, він сказав Амудекові: Я—Алма, і я “первосвя-

щеник над церквою Бога по всій землі.

24 І знай, мене було покликано проповідувати слово Бога серед усіх цих людей, згідно з духом одкровення і пророцтва; і я був на цій землі, і вони не захотіли мене приймати, але вони “викинули мене геть, і я збирався відвернутися від цієї землі назавжди.

25 Але знай, мені було наказано, що мені слід повернутися знову і пророкувати цьому народові, так, і свідчити проти них щодо їхніх беззаконь.

26 І ось, Амудеку, через те що ти нагодував мене і запросив мене, ти благословен; бо я був зголоднілим, бо я постився багато днів.

27 І Алма провів багато днів з Амудеком, перед тим, як він почав проповідувати людям.

28 І сталося, що люди ще більше погіршали у своїх беззаконнях.

29 І слово дійшло до Алми, кажучи: Іди; і також скажи Моєму слугі Амудекові піти і пророкувати цьому народові, кажучи: “Покайтеся ви, бо так каже Господь, якщо ви не покаєтеся, Я покараю цей народ у Своему гніві; так, і Я не відверну Свій суворий гнів.

30 І Алма пішов до народу, і також Амудек, проголосити слова Бога їм; і вони сповнилися Святим Духом.

20а Ал. 10:7–9.

21а пп Амудек.

22а Ал. 10:11.

23а Ал. 5:3, 44, 49;

13:1–20.

24а Ал. 8:13.

29а Ал. 9:12, 18.

пп Покаятися,

Покаяння.

31 І вони мали "силу, дану їм, так що їх не можна було утримати в темницях; а також неможливо було, щоб хто-небудь з людей міг убити їх; проте вони не використували свою ^бсилу до тих пір, поки їх не зв'язали путами і не кинули до в'язниці. Отже, це було зроблено, щоб Господь міг проявити Свою силу через них.

32 І сталося, що вони пішли і почали проповідувати і пророкувати людям, згідно з духом і силою, що Господь дав їм.

Слова Алми, а також слова Амулека, що їх було проголошено людям, які були на землі Аммонійга. І також їх кинуто до в'язниці і визволено чудодійною силою Бога, яка була в них, згідно з літописом Алми.

*Вміщено в розділах з
9 до 14 включно.*

РОЗДІЛ 9

Алма наказує народові Аммонійги покаятися—Господь буде милосердним до Ламанійців в останні дні—Якщо Нефійці відмовляться від світла, вони будуть знищені Ламанійцями—Син Бога прийде скоро—Він спокутує тих, хто кається,

христиться і має віру в Його ім'я. Близько 82 р. до р.х.

І знову я, Алма, одержавши наказ від Бога, що я мушу взяти Амулека і піти, і проповідувати знову цьому народові, тобто народові, який був у місті Аммонійга, сталося, коли я почав проповідувати їм, вони почали сперечатися зі мною, кажучи:

2 Хто ти такий? Чи припускаєш ти, що ми повіримо свідченню "однієї людини, коли б навіть вона проповідувала нам, що земля може перейти?

3 Тож вони не розуміли слів, які вони говорили; бо вони не знали, що земля може дійсно перейти.

4 І вони сказали також ще: Ми не повіримо твоїм словам, навіть якщо ти будеш пророкувати, що це велике місто буде зруйновано за "один день.

5 Тож вони не знали, що Бог може творити такі чудодійні справи, бо вони були закам'янілими серцем і твердошійми людьми.

6 І вони сказали: "Хто є Бог, що посилає ^бне більше влади, ніж одну людину серед цього народу, щоб проголосити їм істину про такі великі й чудодійні справи?"

7 І вони вийшли, щоб накласти руки на мене; але знайте, вони не зробили цього. І я

31а 1 Неф. 1:20.
б Ал. 14:17–29.
9 2а Повтор. 17:6.

4а Ал. 16:9–10.
6а Вих. 5:2;
Мос. 11:27;

Мойс. 5:16.
б Ал. 10:12.

став сміливо проголошувати їм, так, я сміливо свідчив їм, кажучи:

8 Слухайте, о ви, злочестиве і вперте “покоління, як ви забули традиції ваших батьків; так, як швидко ви забули заповіді Бога.

9 Чи не пам’ятаєте ви, що нашого батька, Легія, було виведено з Єрусалима “рукою Бога? Чи не пам’ятаєте ви, що Він провів усіх їх через пустиню?

10 І чи забули ви так швидко, скільки разів Він визволяв наших батьків з рук їхніх ворогів, і зберіг їх від знищення, саме від рук їхніх братів?

11 Так, і якби не Його незрівнянна сила, і Його милість, і Його довготерпіння до нас, ми б неминуче були відсічені від лиця землі задовго до цього періоду часу, і можливо, нам було б призначено перебувати в стані “нескінченного нещастя й лиха.

12 Слухайте, тож я кажу вам, що Він заповідав вам покаятися; і якщо ви не покаєтесь, ви ні в якому разі не зможете успадкувати царство Бога. Але знайте, це ще не все—Він заповідав вам покаятися, інакше Він повністю “знищить вас з лиця землі; так, Він покарає вас у Своему гніві, і Свій ⁶суворий гнів Він не відверне.

13 Слухайте, чи ви не пам’ятаєте слів, з якими Він звернувся до Легія, кажучи: “Якщо ви будете виконувати Мої заповіді, ви будете процвітати на цій землі? І ще сказано: Якщо ви не будете виконувати Мої заповіді, ви будете відсічені від присутності Господа.

14 Тож я хотів би, щоб ви пам’ятали, що оскільки Ламанійці не виконали заповідей Бога, вони були “відсічені від присутності Господа. Тож ми бачимо, що слово Господа виправдалося в цьому, і Ламанійці були відсічені від Його присутності, від початку їхніх провин на цій землі.

15 Проте я кажу вам, що їм буде “терпиміше в день суду, ніж вам, якщо ви залишитеся у своїх гріхах, так, і навіть у цьому житті буде їм терпиміше, ніж вам, якщо ви не покаєтесь.

16 Бо є багато обіцянь, які “поширюються на Ламанійців; бо саме ⁶традиції їхніх батьків зробили так, що вони залишилися у стані “незнання; тому Господь буде милосердним до них і “продовжить їхнє існування на цій землі.

17 І у визначений період часу їх буде “приведено до віри в Його слово, і до знання неправильності традицій їхніх батьків; і багатьох з них

8а Ал. 10:17–25.

9а 1 Неф. 2:1–7.

11а Мос. 16:11.

12а Ал. 8:16; 10:19, 23, 27.

б Ал. 8:29.

13а 2 Неф. 1:20;

Мос. 1:7; Ал. 37:13.

14а 2 Неф. 5:20–24;

Ал. 38:1.

15а Мт. 11:22, 24.

16а Ал. 17:15.

б Мос. 18:11–17.

в Мос. 3:11.

г Гел. 15:10–12.

17а Ен. 1:13.

буде врятовано, бо Господь буде милосердним до всіх, хто ^бволає до Його імені.

18 Але знайте, я кажу вам, що якщо ви будете впертими у своїй злочестивості, то ваші дні не буде подовжено на цій землі, бо “Ламанійців буде наслано на вас; і якщо ви не покастесья, вони прийдуть у такий час, коли ви не будете знати, і вас буде покарано ^бповним знищенням; і це буде згідно з суворим ^бгнівом Господа.

19 Бо Він не дозволить, щоб ви жили у своїх беззаконнях, щоб це знищило Його народ. Я кажу вам: Ні; Він краще дозволить Ламанійцям “знищити всіх Його людей, які називаються народом Нефія, якби було можливим, що вони зможуть ^бвпасти у гріхи і провини, після того, як вони мали так багато світла і так багато знань, даних їм від Господа Бога їхнього;

20 Так, після того, як вони були високопривілейованим народом Господа; так, після того, як вони були привілейовані більше, ніж усі інші народи, коліна, язика або люди; після того, як усе ^бстало відомим їм, згідно з їхніми бажаннями, і їхньою вірою, і молитвами, про те, що було, є і має бути;

21 Будучи відвіданими Ду-

хом Бога; порозмовлявши з ангелами, почувши голос Господа, Який розмовляв з ним, і маючи дух пророцтва, і дух одкровення, і також багато дарів, дар мовлення на язиках, і дар проповідування, і дар Святого Духа, і дар ^бперекладу;

22 Так, і ^бвизволені Богом з землі Єрусалима, рукою Господа; врятовані від голоду, і від хвороб, і від всіляких захворювань різного роду; і зміцнившись у боротьбі, що їх не можна було знищити; виведені з ^бневолі час від часу, й утримані і збережені до цього часу; і вони процвітали до тих пір, поки не стали багатими в усьому—

23 І ось слухайте, я кажу вам, що якщо цей народ, який одержав так багато благословень від руки Господа, порушить закон на протилежність світлу і знанням, які вони мають, я кажу вам, що якщо таке станеться, що вони впадуть у провину, для Ламанійців буде набагато ^бтерпиміше, ніж для них.

24 Бо знайте, ^бобіцяння Господа поширюються на Ламанійців, але вони не поширюються на вас, якщо ви порушите закон; бо хіба Господь не обіцяв ясно і не постановив твердо, що коли ви повстанете проти Нього,

176 Ал. 38:5; УЗ 3:8.

18а Ал. 16:2–3.

б Ал. 16:9.

в Ал. 8:29.

19а 1 Неф. 12:15, 19–20;

Ал. 45:10–14.

б Ал. 24:30.

20а пп Одкровення.

21а Ом. 1:20;

Мос. 8:13–19; 28:11–17.

22а 2 Неф. 1:4.

б Мос. 27:16.

23а Мт. 11:22–24.

24а 2 Неф. 30:4–6;

УЗ 3:20.

то вас буде повністю знищено з лиця землі?

25 І ось, для того, щоб ви могли не бути знищеними, Господь послав Свого ангела відвідати багатьох зі Своїх людей, проголошуючи їм, що вони повинні піти і волати голосно до свого народу, кажучи: “Покайтеся ви, бо царство небесне вже поруч;

26 І “не так багато днів пройде, коли Син Бога прийде у Своїй славі; і Його слава буде славою ^бЄдинонародженого від Батька, сповненого ^бблагодаті, справедливості й істини, сповненого терпіння, ^вмилості і довготерпіння, швидкого на те, щоб ^дпочути волання Своїх людей і відповісти на їхні молитви.

27 І знайте, Він прийде, щоб ^ввикупити тих, хто буде ^бхрищений на покаяння, через віру в Його ім’я.

28 Отже, готуйте ви дорогу для Господа, бо поруч той час, коли всі люди пожнуть нагороду за свої ^адіяння, відповідно до того, якими вони були—якщо вони були праведними, вони ^бпожнуть спасіння своїх душ, через силу і визволення Ісуса Христа; а якщо вони були злими, вони пожнуть ^апрокляття своїх душ, через силу і поневолення диявола.

29 Тож дивіться, це голос ангела, який волає до людей.

30 І ось, мої “улюблені браття, бо ви мої браття, і ви повинні бути улюбленими, і ви повинні творити діяння, які відповідають покаянню, бо я бачу, що ваші серця сильно закам’яніли проти слова Бога, і я бачу, що ви ^бзагублений і занепалий народ.

31 Ось сталося, що коли я, Алма, промовив ці слова, бачите, люди розгнівалися на мене, тому що я сказав їм, що вони закам’яніли серцями і ^атвердошій люди.

32 І ще через те, що я сказав їм, що вони загублений і занепалий народ, вони розгнівалися на мене і намагалися накласти руки на мене, щоб кинути до в’язниці.

33 Але сталося, що Господь не дозволив їм, щоб вони схопили мене тоді і кинули до в’язниці.

34 І сталося, що Амулек пішов і виступив уперед, і почав проповідувати їм також. І ось не всі ^аслова Амулека записано, проте частину його слів записано в цій книзі.

РОЗДІЛ 10

*Легій походить від Манасії—
Амулек передає ангеловий наказ*

25а Ал. 7:9; Гел. 5:32.

26а Ал. 7:7.

б пп Єдинонароджений.

в пп Благодать.

г пп Милостивий, Милість.

д Повтор. 26:7.

27а пп Викупляти, Викуплений, Викуплення.

б пп Хрищення, Христити.

28а УЗ 1:10; 6:33.

б Пс. 7:16.

в пп Осуд.

30а 1 Іван 4:11.

б Ал. 12:22.

31а 2 Неф. 25:28;

Мос. 3:14.

34а Ал. 10.

підкуватися про Алму—Через молитви праведних людей було пощаджено—Неправедні законики і судді закладають основи знищення народу. Близько 82 р. до Р.Х.

Ось ^а слова, що їх ^бАмудек проповідував людям, які були на землі Аммонійги, кажучи:

2 Я—Амудек; я син Гіддони, який був сином Ізмаїла, який був нащадком Амінадія; і то був той самий Амінадій, який переклав писання, що було на стіні храму, і було написано перстом Бога.

3 А Амінадій був нащадком Нефія, який був сином Легія, який вийшов з землі Єрусалима, який був нащадком ^аМанасії, який був сином ^бЙосипа, якого було ^впродано в Єгипет руками своїх братів.

4 І знайте, я також людина не малої репутації серед усіх тих, хто знає мене; так, і знайте, я маю багато родичів і ^ддрузів, і я також придбав велике багатство трудом своїх рук.

5 Проте, після всього цього, я ніколи не знав багато про путі Господа, і Його ^атаємниці, і дивовижну силу. Я сказав, що я ніколи не знав багато з цього; але знайте, я помиляюся, бо я бачив багато з Його таємниць і Його дивовижну

силу; так, а саме у збереженні життя цього народу.

6 Проте, я закам'янів серцем, бо мене ^акликали багато разів, а я не хотів ^бслухати; отже, я знав про це, але все-таки я не хотів знати; отже, я продовжував повставати проти Бога у злочестивості мого серця, аж до четвертого дня цього сьомого місяця, який є на десятому році правління суддів.

7 Коли я мандрував, щоб побачити дуже близького родича з мого коліна, ось, ^аангел Господа явився мені і сказав: Амудеку, повертайся до свого власного дому, бо ти будеш годувати пророка Господа; так, святого чоловіка, який є обранцем Бога; бо він ^бпостився багато днів через гріхи цього народу, і він зголоднілий, і ти ^взапросиш його у свій дім і нагодуєш його, і він благословить тебе і твій дім; і благословення Господа буде покоїтися на тобі і на твоєму домі.

8 І сталося, що я послухався голосу ангела і повернувся до свого дому. І коли я йшов туди, то побачив ^ачоловіка, про якого ангел говорив мені: Ти запросиш його у свій дім—і знайте, то був той самий чоловік, який говорив з вами про справи Божі.

9 І ангел сказав мені, що він

10 ^{1а} Ал. 9:34.
^б Ал. 8:21–29.
^{3а} Бут. 41:51; 1 Хр. 9:3.
^б пп Йосип, син Яковів.

^в Бут. 37:29–36.
^{4а} Ал. 15:16.
^{5а} пп Таємниці Божі.
^б Ал. 5:37.
^б УЗ 39:9.

^{7а} Ал. 8:20.
^б Ал. 5:46; 6:6.
пп Піст, Пощення.
^в Дії 10:30–35.
^{8а} Ал. 8:19–21.

“святий чоловік; ось чому я знаю, що він святий чоловік, бо це було сказано ангелом Бога.

10 І ще, я знаю, що те, про що він свідчив, істинне; бо знайте, я кажу вам, що так само, як Господь живий, так Він послав Свого ^аангела, щоб явити це мені; і це Він зробив, поки цей Алма ^бжив у моєму будинкові.

11 Бо знайте, він ^аблагословив мій дім, він благословив мене, і моїх жінок, і моїх дітей, і мого батька, і моїх родичів; так, саме все моє коліно він благословив, і благословення Господа зійшло на нас згідно з словами, які він сказав.

12 І ось, коли Амулек промовив ці слова, люди дуже здивувалися, побачивши, що було ^абільше одного свідка, які свідчили про те, в чому їх було обвинувачено, а також про те, що має статися, згідно з духом пророцтва, який був у них.

13 Проте, було декілька серед них, хто надумав запитати їх, щоб своїми хитрими ^авитівками вони змогли спіймати їх на слові, щоб вони могли знайти свідчення проти них, щоб вони могли передати їх своїм суддям, щоб їх можна було судити відповідно до закону, і щоб їх

можна було вбити або кинути до в'язниці, через злочин, який вони могли зробити очевидним, або яким вони могли свідчити проти них.

14 Тож то були ті люди, які прагнули знищити їх, які були ^азаконниками, яких було найнято або призначено людьми чинити правосуддя під час судових розглядів, або на судових розглядах злочинів людей у присутності суддів.

15 Тож ці законники були обізнані в усіх хитрощах і лукавстві людей; і це було для того, щоб дати їм змогу бути майстерними у своїй професії.

16 І сталося, що вони почали запитувати Амулека, щоб таким чином примусити його заперечувати свої ж слова, або спростовувати слова, які він мав сказати.

17 Тож вони не знали, що Амулек міг знати про їхні витівки. Але сталося, коли вони почали запитувати його, він ^азбагнув їхні думки, і він сказав їм: О ви, злочестиве й уперте ^бпокоління, ви, законники й лицеміри, бо ви закладаєте основи для диявола; бо ви розставляєте ^апастки й западні, щоб піймати святих Бога.

18 Ви складаєте плани, як ^аперекручувати путі правед-

9а пп Святий.
10а Ал. 11:30–31.
б Ал. 8:27.
11а Ал. 8:22.
12а Ал. 9:6.

13а Ал. 11:21.
14а Ал. 10:24;
11:20–21; 14:18.
17а Ал. 12:3; 20:18, 32;
УЗ 6:16.

б Мт. 3:7;
Ал. 9:8.
в УЗ 10:21–27.
18а Дії 13:10.

них і приносити гнів Бога на ваші голови, аж до повного знищення цього народу.

19 Так, правильно сказав Мосія, який був нашим останнім царем, коли він вже збирався полишити царювання, не маючи нікого, кому б передати його, наказавши, щоб цей народ керувався своїм власним голосуванням—так, правильно він сказав, що якщо прийде час, коли голос цього народу “вибере беззаконня, тобто якщо прийде час, коли цей народ впаде у провину, вони дозріють до знищення.

20 І ось я кажу вам, що недаремно Господь судить вас за ваші беззаконня; недаремно Він волає до цього народу голосом Своїх “ангелів: Покайтеся ви, покайтеся, бо царство небесне вже поруч.

21 Так, недаремно Він волає голосом Своїх ангелів: “Я зійду до Мого народу з справедливістю і правосуддям у Моїх руках.

22 Так, і я кажу вам, що якби не “молитви праведних, які тепер на землі, то вас навіть тепер було б покарано повним знищенням; хоч не ^бпопом, як людей у дні Ноя, але голодом, і чумою, і мечем.

23 Але саме “молитвами праведних ви врятовані; тож тому, якщо ви знехтуєте пра-

ведними, які серед вас, тоді Господь не зупинить Свою руку; але у Своєму суворому гніві Він вийде проти вас; тоді вас буде покарано голодом, і чумою, і мечем; і цей ^бчас вже невдовзі буде поруч, якщо ви не покаєтесь.

24 І ось сталося, що люди ще більше розгнівалися на Амулека, і вони кричали, кажучи: Цей чоловік кривдить проти наших законів, які є справедливими, і наших мудрих законників, яких ми обрали.

25 Але Амулек простер свою руку і заволав ще сильніше до них, кажучи: О ви, злочестиве і вперте покоління, чому Сатана має такий великий вплив на ваші серця? Чому ви піддаєтеся йому, щоб він мав владу над вами, щоб “засліпити вам очі, щоб ви не зрозуміли слів, які сказані згідно з їхньою істиною?

26 Бо дивіться, хіба я свідчив проти вашого закону? Ви не розумієте; ви кажете, що я говорив проти вашого закону; але я не робив цього, але я говорив на підтримку вашого закону, на ваш осуд.

27 І ось слухайте, я кажу вам, що основи знищення цього народу починають закладатися несправедливістю ваших “законників і ваших суддів.

28 І ось сталося, що коли Амулек вимовив ці слова,

19а Мос. 29:27; Ал. 2:3–7;
Гел. 5:2.

20а Ал. 8:14–16; 13:22.

21а Мос. 13:34.

22а Як. 5:16;

Мос. 27:14–16.

^б Бут. 8:21;

3 Неф. 22:8–10.

пп Потоп

Ноевих часів.

23а пп Молитва.

^б Ал. 34:32–35.

25а 2 Кор. 4:4;

Ал. 14:6.

27а Лк. 11:45–52.

люди закричали проти нього, кажучи: Тепер ми знаємо, що ця людина є дитям диявола, бо він “збрехав нам; бо він-таки говорив проти нашого закону. А тепер він каже, що він не говорив проти нього.

29 І ще, він кривдив наших законників і наших суддів.

30 І сталося, що законники сприйняли це до свого серця, що вони мають запам’ятати це проти нього.

31 І був серед них один, ім’я якого було Зизром. Тож він був найголовніший з тих, хто “обвинувачував Амулека й Алму, будучи одним з найбільш обізнаних серед них, маючи багато справ поміж людьми.

32 Тож метою цих законників було наживатися; і вони наживалися згідно з їхньою службою.

РОЗДІЛ 11

Нефійська грошова система пояснюється—Амулек сперечається з Зизромом—Христос не спасе людей в їхніх гріхах—Тільки ті, які успадкують царство небесне, врятуються—Усі люди встануть у безсмерті—Немає смерті після Воскресіння. Близько 82 р. до р.х.

Тож так було у законі Мойсея, що кожний чоловік, який був суддею закону, або

ті, які були призначені суддями, мали отримувати платню, відповідно до часу, протягом якого вони працювали, щоб судити тих, кого було приведено до них на суд.

2 Тож якщо один чоловік заборгував іншому і не сплатив те, що він заборгував, на нього подавалася скарга до судді; і суддя застосовував свою владу і посилав чиновників, щоб того чоловіка було приведено до нього; і він судив чоловіка відповідно до закону і свідчень, які було дано проти нього, і таким чином, чоловік був змушений заплатити те, що він заборгував, або ж був позбавлений усього, або був вигнаний з-поміж людей як злодій і грабіжник.

3 І суддя отримував свій зарібок відповідно до свого часу—сенін золота за один день або сенум срібла, що дорівнював сенінові золота; і це відповідно до закону, який було дано.

4 Ось назви різних частин їхнього золота, і їхнього срібла, відповідно до їхньої цінності. І ці назви дані Нефійцями, бо вони не рахували у той спосіб, що Юдеї, які були в Єрусалимі; а також вони не вимірювали у спосіб Юдеїв, але вони змінили їхню лічбу і їхнє вимірювання відповідно до думки й обставин людей у кожному поколінні, до правління суддів, до того, як

їх було “встановлено царем Мосією.

5 Тож лічба така—сенін золота, сеон золота, шум золота і лімна золота.

6 Сенум срібла, амнор срібла, езрум срібла і онтій срібла.

7 Сенум срібла дорівнював сенінові золота, а також мірі ячменю, і також мірі всілякого зерна.

8 Тепер ось, вартість сеона золота була вдвічі більшою вартості сеніна.

9 А шум золота був удвічі дорожчим від вартості сеона.

10 А лімна золота дорівнювала вартості усіх їх разом.

11 А амнор срібла був такий завеликий, як два сенуми.

12 А езрум срібла був такий завеликий, як чотири сенуми.

13 А онтій був такий завеликий, як вони всі разом.

14 Тепер ось, вартість менших сум їхньої лічби—

15 Шиблон становив половину сенума; отже, шиблон дорівнював половині міри ячменю.

16 А шиблум становив половину шиблона.

17 А лея становила половину шиблума.

18 Тепер ось, їхні суми відповідно до їхньої лічби.

19 Тож антїон золота дорівнював трьом шиблонам.

20 Тож було це з єдиною метою наживатися, тому що вони отримували свій заро-

біток відповідно до своєї служби, отже, вони збуджували народ до заколотів і всіляких порушень і злочестивості, щоб у них було більше роботи, щоб вони могли “здобувати гроші відповідно до позовів, які було їм подано; отже, вони збуджували людей проти Алми й Амулека.

21 І цей Зизром почав запитувати в Амулека, кажучи: Чи ти відповіси мені на декілька запитань, які я тобі поставлю? Тож Зизром був чоловіком, обізнаним у “витівках диявола, так що він міг знищити те, що було добре; отже, він сказав Амулекові: Чи ти відповіси на запитання, які я поставлю тобі?

22 І Амулек сказав йому: Так, якщо це буде згідно з “Духом Господа, Який в мені; бо я не скажу нічого, що суперечить Духові Господа. І Зизром сказав йому: Дивись, ось є шість онтїїв срібла, і все це я віддам тобі, якщо ти заперечиш існування Всевишньої Особи.

23 Тож Амулек сказав: О ти, “дитя пекла, навіщо ^б спокушаєш ти мене? Чи ти не знаєш, що праведні не піддаються таким спокусам?

24 Чи віриш ти, що немає Бога? Я кажу тобі: Ні, ти знаєш, що Бог є, але ти любиш той “бариш більше, ніж Його.

25 І тепер ти збрехав мені перед Богом. Ти сказав мені:

11 4a Мос. 29:40–44.

20a Ал. 10:32.

21a Ал. 10:13.

22a пп Святий Дух.

23a Ал. 5:41.

б пп Спокушати,

Спокуса.

24a 1 Тим. 6:10;

Тит 1:11.

Бачиш, ці шість онтів, які є великою цінністю, я дам тобі—коли ти мав на серці утримати їх від мене; і твоїм бажанням було тільки, щоб я зрікся істинного і живого Бога, щоб ти міг мати причину знищити мене. І ось знай, що за це велике зло ти будеш мати свою винагороду.

26 І Зизром сказав йому: Ти кажеш, що є істинний і живий Бог?

27 І Амулек сказав: Так, є істинний і живий Бог.

28 Тоді Зизром сказав: Чи є більше одного Бога?

29 І він відповів: Ні.

30 Тоді Зизром сказав йому знову: Як ти знаєш це?

31 І він сказав: “Ангел зробив це відомим для мене.

32 А Зизром сказав знову: Хто є той, який прийде? Чи це Син Бога?

33 І він сказав йому: Так.

34 А Зизром сказав знову: Чи спасе Він Свій народ “у його гріхах? А Амулек відповів і сказав йому: Я кажу тобі, що Він не зробить цього, бо неможливо Йому зректись Свого слова.

35 Тоді Зизром сказав людям: Дивіться, запам’ятайте ці слова; бо він сказав, що є тільки один Бог; і все-таки він каже, що Син Бога прийде, але Він не спасе Свій на-

род—наче він має повноваження наказувати Богові.

36 Тоді Амулек знову каже йому: Ось ти збрехав, бо ти кажеш, що я говорив, наче я маю повноваження наказувати Богові, через те що я сказав, що Він не спасе Свій народ в його гріхах.

37 І я кажу тобі знову, що Він не може спасти їх у їхніх “гріхах; бо я не можу заперечувати Його слово, а Він сказав, що ^бніщо нечисте не може успадкувати ^ацарство небесне; отже, як ви можете бути спасеними, якщо ви не успадкуєте царство небесне? Тому ви не можете бути спасеними у ваших гріхах.

38 Тоді Зизром каже знову йому: Чи Син Бога є дійсно Вічний Батько?

39 І Амулек сказав йому: Так, Він є дійсно “Вічний Батько небес і землі, і ^бвсього, що є на них; Він є початок і кінець, перший і останній;

40 І Він прийде у “світ, щоб ^бвикупити Свій народ; і Він ^бвзьме на Себе провину тих, хто вірить у Його ім’я; і це ті, хто матиме вічне життя, і спасіння ні до кого більше не прийде.

41 Тому злочестиві залишаються, начебто не було зроблено “ніякого викуплення, тільки звільнення від пут

31а Ал. 10:7–10.

34а Гел. 5:10–11.

37а 1 Кор. 6:9–10.

б 1 Неф. 15:33;

Ал. 40:26;

3 Неф. 27:19.

пп Безбожник,

Безбожний.
в пп Царство Боже,
або Царство
Небесне.

39а Ісая 9:6.

б Кол. 1:16; Мос. 4:2.

40а пп Світ.

б Рим. 11:26–27.

в Вих. 34:6–7;

Ісая 53:5;

1 Іван 2:2;

Мос. 14:5; 15:12;

УЗ 19:16–19.

41а Ал. 12:18; УЗ 88:33.

смерті; бо знай, настане день, коли ^бвсі встануть з мертвих і стоятимуть перед Богом, і будуть ^ссудимі відповідно до своїх діянь.

42 Ось є смерть, яка називається тимчасовою смертю; а смерть Христа звільнить від ^апут цієї тимчасової смерті, щоб усі воскресли з цієї тимчасової смерті.

43 Дух і тіло будуть знову ^авоз'єднані у своїй досконалій формі; і кінцівки, і суглоби будуть відновлені до їхньої належної структури, саме так, як у нас тепер, у цей час; і нас буде приведено стояти перед Богом, знаючи саме те, що ми знаємо тепер, і маючи яскравий ^сспомин про всю нашу ^спровину.

44 Тож це відновлення прийде до всіх, старих і молодих, залежних і вільних, чоловіків і жінок, злочестивих і праведних; і навіть жодна волосина з їхніх голів не впаде; але все буде ^авідновлено до своєї досконалої форми, як воно є тепер, або в тілі, і буде приведено і буде притягнуто на суд Христа Сина, і Бога ^бБатька, і Святого Духа, Які є ^сєдиним Вічним Богом, щоб ^ссудити їх відповідно до їхніх діянь, чи вони є добрими, чи вони є злими.

45 Отже, слухайте, я сказав вам щодо смерті смертного тіла, а також щодо ^авоскресіння смертного тіла. Я кажу вам, що це смертне тіло ^бвоскресне у ^сбезсмертне тіло: тобто від смерті, саме від першої смерті до життя, щоб вони могли не ^вмирати більше; їхні духи з'єднаються з їхніми тілами, щоб ніколи не роз'єднуватися; таким чином усе тіло стає ^ддуховним і безсмертним, щоб вони могли більше не знати тління.

46 Тож, коли Амулек закінчив ці слова, люди знову здивувалися, і також Зизром почав тремтіти. І таким чином закінчилися слова Амулека, тобто це все, що я записав.

РОЗДІЛ 12

Алма сперечається з Зизромом — Таємниці Бога можуть даватися тільки вірним — Людей судять за їхніми думками, віруваннями, словами і діяннями — Злочестиві зазнають духовної смерті — Це смертне життя є періодом випробування — План спокутування приводить у дію Воскресіння і, через віру, прощення гріхів — Ті, які каються, мають право на милість через

41б Об. 20:12–13;
Ал. 42:23.
в пп Суд, Останній.
42а Ал. 12:16.
43а 2 Неф. 9:13;
Ал. 40:23.
б 2 Неф. 9:14;
Мос. 3:25;

Ал. 5:18.
в пп Провина.
44а Ал. 41:12–15.
б пп Бог, Божество—
Бог Батько.
в 3 Неф. 11:27, 36.
пп Бог, Божество.
г Об. 20:12–13.

45а Ал. 40:23;
УЗ 88:16.
б пп Воскресіння.
в пп Безсмертя,
Безсмертний.
г Об. 21:4;
УЗ 63:49; 88:116.
д 1 Кор. 15:44.

Єдинонародженого Сина. Близько 82 р. до р.х.

Тоді Алма, побачивши, що слова Амулека примусили замовкнути Зизрома, бо він побачив, що Амулек спіймав його на "брехні й обмані з метою знищити його, і побачивши, що він почав тремтіти від ⁶усвідомлення своєї провини, він відкрив свої уста і почав говорити до нього, і підтверджувати слова Амулека, і пояснювати дещо понад те, або розкривати писання понад те, що розкрив Амулек.

2 Тож слова, які Алма сказав Зизрому почули люди навколо; бо натовп був великий, і він говорив так:

3 Ось, Зизроме, бачу, що ти спіймався на своїй брехні і хитрощах, бо ти збрехав не тільки людям, але ти збрехав Богові; бо дивись, Він знає всі твої "думки, і ти бачиш, що твої думки стали відомими нам через Його Духа;

4 І ти бачиш, що ми знаємо, що твій план був дуже підступним планом, згідно з підступністю диявола, щоб брехати й обманювати цей народ, щоб ти міг настроїти їх проти нас, щоб скривдити нас і вигнати нас геть—

5 Тож це був план твого "супротивника, і він використав свою силу в тобі. Тепер я хотів

би, аби ти запам'ятав, що те, що я кажу тобі, я кажу всім.

6 І знайте, я кажу вам усім, що це була пастка супротивника, яку він поставив, щоб упіймати цей народ, щоб він міг привести вас у залежність від нього, щоб він міг обплутати вас своїми "путами, щоб він міг закувати вас до вічного знищення, відповідно до сили його неволі.

7 Тож коли Алма вимовив ці слова, Зизром почав тремтіти ще дужче, бо він переконувався все більше і більше у силі Бога; і він також був переконаний, що Алма й Амулек знають про нього, бо він був переконаний, що вони знають думки й наміри його серця; бо силу було дано їм, щоб вони могли знати про це, згідно з духом пророцтва.

8 І Зизром почав розпитувати їх старанно, щоб більше дізнатися про царство Бога. І він сказав Алмі: Що значить те, що Амулек сказав про воскресіння мертвих, що всі встануть з мертвих, і справедливі, і несправедливі, і будуть приведені стояти перед Богом, щоб їх судили відповідно до їхніх діянь?

9 І тоді Алма почав пояснювати це йому, кажучи: Багатством дано знати "таємниці Бога; проте їм суворо наказано, щоб вони не передавали це, ⁶тільки відповідно до тієї

12 1а Ал. 11:20–38.
б пп Сумління.
3а Кн. Як. 2:5;
Ал. 10:17;

УЗ 6:16.
5а пп Диявол.
6а Ал. 5:7–10.
9а Ал. 26:22.

пп Таємниці Божі.
б Іван 16:12; Ал. 29:8;
3 Неф. 26:8–11;
Етер 4:7.

частини Його слова, яку Він дав дітям людським, відповідно до уваги і старанності, яку вони приділяють Йому.

10 І тому той, хто “закам’яніє серцем своїм, той отримає ^бменшу частину слова; а той, хто “не закам’яніє серцем своїм, тому ‘дано більшу частину слова, до тих пір дано йому пізнавати таємниці Бога, доки він не пізнає їх у повноті.

11 А ті, які закам’яніють серцем своїм, тим дано меншу “частину слова, доки вони не ^бзнатимуть нічого про Його таємниці; і тоді їх буде взято у полон дияволом, і приведено його волею аж до знищення. Ось що означають “пута ‘пекла.

12 І Амулек сказав відверто про “смерть, і про воскресіння з цієї смертності до стану безсмертя, і про приведення до суду Бога, щоб бути ^бсудимими згідно з нашими діяннями.

13 Тоді, якщо наші серця закам’яніли, так, якщо ми закам’яніли серцями своїми проти слова, так що воно не знаходиться в нас, тоді наше становище буде жахливим, бо тоді ми будемо обвинувачені.

14 Бо наші “слова викрива-

тимуть нас; так, усі наші діяння викриватимуть нас; нас не буде визнано незаплямованими; і наші думки також викриватимуть нас; і в цьому жахливому стані ми не наслідимося глянути на нашого Бога; і ми були б готові радіти, якби змогли наказати скелям і ^бгорам упасти на нас, щоб “сховати нас від Його присутності.

15 Але цього не може бути; ми повинні прийти і стати перед Ним у Його славі, і в Його силі, і в Його могутності, величі, і владі, і визнати, на наш вічний “сором, що всі Його ^бприсуди справедливі; що Він справедливий у всіх Своїх діяннях, і що Він милосердний до дітей людських, і що Він має всю владу спасти кожную людину, яка вірить в Його ім’я і приносить плід, гідний покаяння.

16 І ось слухай, я кажу тобі, тоді приходять смерть, саме друга “смерть, що є духовною смертю; тоді настане час, коли той, хто вмирає у своїх гріхах, відносно тимчасової ^бсмерті, також “умирає духовною смертю; так, він умирає відносно того, що стосується праведності.

10a 2 Неф. 28:27;

Етер 4:8.

^б УЗ 93:39.

^в пп Упокоритися, Покірність.

^г 2 Неф. 28:30;

УЗ 50:24.

11a Мт. 25:29.

^б пп Відступництво.

^в Іван 8:34;

2 Неф. 28:19.

^г Пр. 9:18;

2 Неф. 2:29.

пп Пекло.

12a Ал. 11:41–45.

^б пп Суд, Останній.

14a Мт. 12:36;

Як. 3:6;

Мос. 4:29–30.

^б Ос. 10:8;

2 Неф. 26:5.

^в Йов 34:22;

2 Неф. 12:10.

15a Мос. 3:25.

^б 2 Пет. 2:9.

пп Справедливість.

16a пп Смерть духовна.

^б Ал. 11:40–45.

^в 1 Неф. 15:33;

Ал. 40:26.

17 Тоді настане час, коли їхні муки будуть як “озеро вогню і сірки, полум’я якого здійсмається на віки вічні; і тоді настане час, коли вони будуть заковані до вічного знищення, згідно з силою і полоненням Сатани, через те що він підкорив їх згідно з його волею.

18 Тоді, я кажу вам, їм буде так, нібито не було зроблено “ніякого викуплення; бо вони не можуть бути спокутувані за Божою справедливістю; і вони не можуть ^бумерти, оскільки немає більше гління.

19 Тоді сталося, що коли Алма закінчив промовляти ці слова, люди ще більше здивувалися;

20 Але був там один Антіона, який був головним правителем серед них, він вийшов і сказав йому: Що є те, що ти сказав, що людина встане з мертвих і перейде з цього смертного у “безсмертний стан, щоб душа не могла ніколи вмерти?

21 Що означає писання, де сказано, що Бог помістив “херувимів і палаючий меч на сході саду ^бЕденського, для того щоб наші перші батьки не увійшли і не скуштували плоду дерева життя, і не

жили вічно? І таким чином ми бачимо, що не було ніякої можливості, щоб вони жили вічно.

22 Тоді Алма сказав йому: То є те, що я тільки-но збирався пояснити, тож ми бачимо, що Адам “пав через скуштування забороненого ^бплоду, відповідно до слова Бога; і таким чином ми бачимо, що через його падіння все людство стало “загубленим і занепалим народом.

23 І ось слухайте, я кажу вам, що якби це було можливо, щоб Адам “скуштував від плоду дерева життя тоді, не було б ніякої смерті, і слово було б недійсним, роблячи Бога брехуном, бо Він сказав: ^бЯкщо ти з’їси, ти напевно помреш.

24 І ми бачимо, що “смерть приходить до людства, так, смерть, про яку сказав Амулек, яка є тимчасовою смертю; проте, ^блюдині було даровано час, протягом якого вона може покаятися; отже, це життя стає станом випробування; часом, щоб ^бпідготуватися зустріти Бога; часом, щоб підготуватися до того нескінченного стану, про який було нами сказано, який є після воскресіння мертвих.

17а Об. 19:20; 21:8;

Мос. 3:27.

18а Ал. 11:41.

^б Об. 21:4; Ал. 11:45;
УЗ 63:49.

20а пп Безсмертя,
Безсмертний.

21а Бут. 3:24; Ал. 42:2;

Мойс. 4:31.

пп Херувими.

^б пп Еден.

22а пп Падіння
Адама і Єви.

^б Бут. 3:6;

2 Неф. 2:15–19;

Мос. 3:26.

^в Мос. 16:4–5.

23а Ал. 42:2–9.

^б Бут. 2:17.

24а пп Смерть
фізична.

^б 2 Неф. 2:21;

Мойс. 5:8–12.

^в Ал. 34:32–35.

25 Тож якби не “план викуплення, який був закладений від заснування світу, не могло б бути ніякого ^бвоскресіння мертвих; але був закладений план викуплення, який зробить можливим воскресіння мертвих, про яке було сказано.

26 І ось дивіться, якби було можливо, щоб наші перші батьки могли піти і скуштувати від ^адерева життя, вони були б назавжди нещасними, не маючи підготовчого стану; і таким чином ^бплан викуплення було б зірвано, і слово Бога було б недійсним, не набувши ніякої сили.

27 Але знайте, так не було; але було ^апризначено людям, що вони повинні вмерти; а після смерті вони повинні прийти на ^бсуд, саме той суд, про який ми говорили, який є кінець.

28 А після того як Бог призначив, що це має прийти до людини, ось, тоді Він побачив за доцільне, щоб людина знала про те, що Він призначив їм;

29 Тому Він послав ^аангелів розмовляти з ними, які робили так, що вони бачили Його славу.

30 І вони почали від того часу прикликати Його ім'я; тому Бог ^арозмовляв з людьми, і зробив відомим для них ^бплан викуплення, який був підготовлений від ^азаснування світу; і це Він зробив відомим для них відповідно до їхньої віри, і покаяння, і їхніх святих діянь.

31 Отже, Він дав ^азаповіді людям, через те що вони спочатку порушили ^бперші заповіді стосовно того, що було тимчасовим, і стали як боги, ^ввідрізняючи добро від зла, поставивши себе у стан дії, або будучи поставленими у стан ^вдії згідно з своїми бажаннями і волею, чи то робити зло, чи то робити добро—

32 Тому Бог дав їм заповіді, після того як зробив ^авідомим для них план викуплення, що вони повинні не чинити зло, карою за яке буде друга ^бсмерть, яка є вічною смертю стосовно праведності; бо над такими план викуплення не може мати сили, бо діяння ^всправедливості не можуть бути знищені, згідно з вищою великодушністю Бога.

33 Але Бог закликав людей, в ім'я Свого Сина, (це й був план викуплення, який було

25а пп План
Викуплення.

б 2 Неф. 2:8;
Ал. 7:12; 42:23.

26а Бут. 2:9;

1 Неф. 15:36;
Ал. 32:40.

б Ал. 34:8–16; 42:6–28;
Мойс. 6:59–62.

27а Йов 7:1; Євр. 9:27;

УЗ 42:48.

б пп Суд, Останній.

29а Морон. 7:25, 31;

УЗ 29:42.

30а Мойс. 5:4–5; 6:51.

б пп План
Викуплення.

в Мос. 18:13;

Ал. 13:3, 5, 7–8.

31а пп Заповіді Божі.

б Бут. 2:16–17;

2 Неф. 2:18–19.

в Бут. 3:22–23;

Мойс. 4:11.

г 2 Неф. 2:16.

пп Свобода вибору.

32а Мойс. 5:4–9.

б пп Смерть духовна.

в Мос. 15:27;

Ал. 34:15–16; 42:15.

закладено) кажучи: Якщо ви покаєтесь і не закам'янієте серцями, тоді Я буду мати милість до вас, через Мого Єдинонародженого Сина;

34 Тому той, хто покається і не закам'яніє серцем своїм, він буде мати право на ^амилість через Мого Єдинонародженого Сина, аж до ^бпрощення його гріхів; і ті увійдуть до Мого ^впокою.

35 А той, хто закам'яніє серцем своїм і буде чинити беззаконня, знайте, Я клянусь у Моєму гніві, що він не увійде до Мого покою.

36 І ось, браття мої, слухайте, я кажу вам, що якщо ви закам'янієте серцями своїми, ви не увійдете до покою Господа; отже, ваше беззаконня спонукає Його, щоб Він наслав Свій гнів на вас, як у ^апершій спонуці, так, згідно з Його словом, і в останній спонуці, так як і в першій, до вічного ^бзнищення ваших душ; отже, згідно з Його словом, до останньої смерті, так само, як до першої.

37 І ось, браття мої, оскільки ми знаємо це, і це істинно, давайте покаємося, не будемо кам'яніти серцями, щоб не ^аспонукати Господа Бога нашого зводити Його гнів на нас за ці Його другі заповіді, які Він дав нам; але давайте

увійдемо в ^бпокій Бога, який приготовлений згідно з Його словом.

РОЗДІЛ 13

Чоловіків покликають у перво-священики через їхню надзвичайну віру і добрі діяння—Вони мають навчати заповідям—Через праведність вони очищені і входять до покою Господа—Мелхиседек був одним з них—Ангели проголошують радісну новину по всій землі—Вони відкриють дійсне пришествя Христа. Близько 82 р. до Р.Х.

І ще, мої браття, я б хотів, щоб ваш розум звертався до того часу, коли Господь Бог дав ці заповіді Своїм дітям; і я б хотів, щоб ви запам'ятали, що Господь Бог ^апосвятив священиків, за Своїм святим чином, який був за чином Його Сина, щоб навчати цьому людей.

2 І ті священики були посвячені за ^ачином Його Сина у такий ^бспосіб, щоб з допомогою цього люди могли знати, у який спосіб чекати на Його Сина для викуплення.

3 І ось спосіб, у який їх було посвячено—будучи ^апокликаними і ^бпідготовленими від ^взаснування світу відповідно до ^гпередбачення Бога,

34а пп Милостивий, Милість.

б пп Відпущення гріхів.

в пп Покій.

36а Кн. Як. 1:7–8; Ал. 42:6, 9, 14.

б пп Осуд.

37а 1 Неф. 17:30;

Кн. Як. 1:8; Гел. 7:18.

б Ал. 13:6–9.

13 1а Авр. 2:9, 11.

2а УЗ 107:2–4.

б Ал. 13:16.

3а УЗ 127:2.

пп Обраність;

Передвисвячення.

б УЗ 138:55–56.

в Ал. 12:25, 30.

пп Доземне життя.

г УЗ 38:2.

через їхню надзвичайну віру і добрі діяння; перш за все їх було поставлено перед ^авибором добра чи зла; отже, вони, вибравши добро і виявляючи надзвичайно велику ^ввіру, ^спокликаються святим покликанням, так, тим святим покликанням, яке було підготовлено з допомогою і відповідно до підготовчого викуплення таких.

4 І таким чином їх було ^апокликано до цього святого покликання через їхню віру, тоді як інші заперечували Дух Бога через закам'янілість своїх сердець і сліпоти свого розуму, і якби не це, вони б могли мати такі самі великі ^бпривілеї, як і їхні брати.

5 Або, в цілому, спочатку вони були в такому ^асамому становищі, як і їхні брати; таким чином це святе покликання, що було підготовлене від заснування світу для тих, хто не закам'яніє серцем своїм, що приходить у спокутуванні і через спокутування Єдинонародженого Сина, Який був підготовлений—

6 І таким чином, будучи покликаними тим святим покликанням і посвяченими у первосвященство святого чину Бога, щоб учити Його заповідям дітей людських,

щоб вони також могли увійти в Його ^апокій—

7 Це первосвященство було за чином Його Сина, за чином, який був від заснування світу; або, іншими словами, було ^абез початку днів або без кінця років, було підготовлене від вічності до всієї вічності, згідно з ^бЙого передбаченням всього—

8 Тож вони були ^апосвячені у цей спосіб—будучи покликаними святим покликанням і посвяченими святим посвяченням, і беручи на себе первосвященство святого чину, це покликання, і посвячення, і первосвященство є без початку і без кінця—

9 Таким чином вони стають ^апервосвящениками назавжди, за чином Сина, Єдинонародженого від Батька, Який є без початку днів або без кінця років, Який є сповненим ^бблагодаті, справедливості й істини. І так це є. Амінь.

10 Тож, як я сказав про святий чин, або про це ^апервосвященство, було багато тих, які були посвячені і стали первосвящениками Бога; і це сталося внаслідок їхньої надзвичайної віри і ^бпокаяння, і їхньої праведності перед Богом, тому що вони обрали покаяння і чинення

3д пп Свобода вибору.

е пп Віра.

є пп Покликати, Покликаний Богом, Покликання; Священство.

4а Етер 12:10.

б 1 Неф. 17:32–35.

5а 2 Неф. 26:28.

6а Ал. 12:37; 16:17.

пп Покій.

7а Євр. 7:3.

б пп Бог, Божество.

8а УЗ 84:33–42.

пп Мелхиседекове

священство.

9а пп Первосвященик.

б 2 Неф. 2:6.

пп Благодать.

10а УЗ 84:18–22.

б пп Покаятися,

Покаяння.

праведності замість того, щоб загинути;

11 Тому їх було покликано за цим святим чином, і ^аосвячено, і їхній ^бодяг було вибілено через кров Агнця.

12 Тоді вони, після того як їх було ^аосвячено ^бСвятим Духом, а їхній одяг було вибілено, будучи ^вчистими і незаплямованими перед Богом, не могли дивитися на ^ггріх інакше, як з ^догидою; і було багато, надзвичайно багато таких, яких було очищено і які увійшли в покій Господа Бога їхнього.

13 І ось, мої браття, я б хотів, щоб ви упокорилися перед Богом і принесли ^аплід, гідний покаяння, щоб ви теж могли увійти в той покій.

14 Так, упокорюйтеся саме так, як люди в дні ^аМелхиседека, який був також первосвящеником за тим самим чином, про який я говорив, який також узяв на себе первосвященство назавжди.

15 І це був той самий Мелхиседек, якому ^аАвраам сплачував ^бдесятину; так, навіть наш батько Авраам сплачував десятину в розмірі однієї десятої частини від усього, чим він володів.

16 Тож ці ^аобряди було дано

у цей спосіб, щоб з допомогою цього люди могли чекати на Сина Бога, це було ^бсимволом Його чину, або це був Його чин, і це для того, щоб вони могли чекати на Нього для прощення їхніх гріхів, щоб вони могли увійти у покій Господа.

17 Тож цей Мелхиседек був царем на землі Салима; а його народ став сильним у беззаконні і мерзоті; так, вони всі збилися з пуття; вони були повні всілякої злочестивості;

18 Але Мелхиседек, виявивши могутню віру і отримавши посаду первосвященика згідно з ^асвятим чином Бога, проповідував покаяння своєму народові. І дивіться, вони покалися; і Мелхиседек установив мир на землі у свої дні; тому його називали князем миру, бо він був царем Салима; і він царював, будучи підлеглим своєму батькові.

19 Тож було ^абагато перед ним, і ще було багато після нього, але ^бніхто не був величнішим за нього; тому про нього вони більш докладно згадують.

20 Тож мені не треба повторювати це; того, що я сказав, може бути досить. Бачите,

11а Мойс. 6:59–60.

б 1 Неф. 12:10;

Ал. 5:21–27;

3 Неф. 27:19–20.

12а Рим. 8:1–9.

пп Освячення.

б пп Святий Дух.

в пп Чистий, Чистота.

г Мос. 5:2; Ал. 19:33.

д Пр. 8:13; Ал. 37:29.

13а Лк. 3:8.

14а УЗ 84:14.

пдс, Бут. 14:25–40.

пп Мелхиседек.

15а пп Авраам.

б Бут. 14:18–20;

Мал. 3:8–10.

пп Десятини,

Десятина.

16а пп Обряди.

б пп Символізм.

18а пп Мелхиседекове

священство.

19а Гел. 8:18;

УЗ 84:6–16;

107:40–55.

б УЗ 107:1–4.

“писання перед вами; якщо ви ^бперекручуватимете їх, це приведе до вашого власного знищення.

21 І ось сталося, що коли Алма сказав ці слова їм, він простер уперед свою руку до них і заволав могутнім голосом, кажучи: Тепер прийшов час ^апокаятися, бо день спасіння наближається;

22 Так, і голос Господа, ^авустами ангелів, проголосив це всім народам; так, проголосив це, що вони можуть мати добру новину великої радості; так, і Він розголосив цю добру новину серед усіх Своїх людей, так, навіть серед тих, хто розсіяний за кордонами на лиці землі; тому вона прийшла до нас.

23 І вона стала відомою нам у ^апростих висловах, щоб ми могли зрозуміти, щоб ми не могли помилитися; і це через те, що ми ^бмандрівники на чужій землі; отже, ми таким чином дуже благословленні, бо ми маємо цю добру новину, проголошену нам в усіх частинах нашого виноградника.

24 Бо знайте, ^аангели проголошують це багатьом у цей час на нашій землі; і це з метою підготувати серця дітей людських для сприйняття

Його слова в час Його пришествя в Його славі.

25 І ось ми тільки чекаємо, щоб почути радісну новину, проголошену нам вустами ангелів, про Його пришествя; бо цей час приходить, ми не ^азнаємо, як швидко. Я б хотів від Бога, щоб це збулося в мої дні; але, чи то буде раніше, чи пізніше, я радітиму цьому.

26 І це стане відомо ^асправедливим і святим людям з вуст ангелів у час Його пришествя, що слова наших батьків можуть виповнитися, згідно з тим, що вони казали про Нього, що було згідно з духом пророцтва, який був у них.

27 І ось, мої браття, я ^абажаю з глибин мого серця, так, з великою тривоною, що викликає біль, щоб ви прислухалися до моїх слів, і відкинули свої гріхи, і не відкладали день вашого покаяння;

28 Але щоб ви упокорилися перед Господом і прикликали Його святе ім'я, і ^апильнували, і молилися постійно, щоб вас не можна було ^бспокусити понад те, що ви можете витримати, і таким чином щоб вас вів Дух Святий, щоб ви ставали покірними, ^благідними, смиренними, терплячими, сповненими любові і всього довготерпіння;

20а пп Писання.

б 2 Пет. 3:16;
Ал. 41:1.

21а пп Покаятися,
Покаяння.

22а Ал. 10:20.

23а 2 Неф. 25:7–8;
31:3; 32:7;

Кн. Як. 4:13;
Етер 12:39.

б Кн. Як. 7:26.

24а Ал. 10:10; 39:19.

25а 1 Неф. 10:4;
3 Неф. 1:13.

26а Ам. 3:7;
Лк. 2:8–11.

27а Мос. 28:3.

28а пп Вартувати,
Вартовий;

Молитва.

б 1 Кор. 10:13.

в пп Лагідний,
Лагідність;
Терпіння.

29 «Маючи віру в Господа; маючи надію, що ви отримаєте вічне життя; маючи ^блюбов Бога завжди у ваших серцях, щоб ви могли бути піднесеними в останній день і увійти до Його ^апокою.

30 І нехай Господь дарує вам покаєння, щоб ви не могли викликати Його гнів на вас, щоб ви могли не бути скутими путами ^апекла, щоб ви могли не зносити другу ^бсмерть.

31 І Алма сказав людям ще багато слів, які не записані в цій книзі.

РОЗДІЛ 14

Алму й Амулека ув'язнено і побито—Віруючих і їхнє Святе Писання спалено вогнем—Цих мучеників приймає Господь у славі—Мури в'язниці розколюються і падають—Алму й Амулека визволено, а їхніх утискувачів убито. Близько 82–81 рр. до Р.Х.

І сталося, після того як він закінчив говорити до людей, багато з них повірили його словам і почали каятися й вивчати ^аписання.

2 Але більша частина їх мала бажання знищити Алму й Амулека; бо вони сердилися на Алму через ^апрямоту його слів до Зизрома; і вони також

сказали, що Амулек ^бзбрехав їм і скривдив їхній закон, а також їхніх законників і суддів.

3 І вони також сердилися на Алму й Амулека; і через те що вони свідчили так прямо проти їхньої злочестивості, вони прагнули вбити їх таємно.

4 Але сталося, що вони не зробили цього; але вони схопили їх і зв'язали міцними мотузками, і привели їх до головного судді на цій землі.

5 І люди виходили і свідчили проти них—свідчили, що вони скривдили закон, і їхніх законників і суддів на цій землі, і також усіх людей, що були на цій землі; і також свідчили, що є тільки один Бог, і що Він має послати Свого Сина до людей, але Він не спасатиме їх; і багато ще такого люди свідчили проти Алми й Амулека. Тож робилося це перед головним суддею на цій землі.

6 І сталося, що Зизром був вражений словами, які було промовлено; і він також знав про сліпоту розуму, яку він зробив серед людей своїми брехливими словами; і його душа почала ^атерзатися від ^бусвідомлення його власної провини; так, його почали оточувати муки пекла.

7 І сталося, що він почав волати до людей, кажучи: Знайте, я ^авинен, а ці люди

29а Ал. 7:24.

б УЗ 20:31; 76:116.

пп Милосердя.

в УЗ 84:24.

30а пп Осуд; Пекло.

б пп Смерть духовна.

14 1а 2 Цар. 22:8–13.

пп Писання.

2а Ал. 12:3–7.

б Ал. 10:27.

6а Ал. 15:5.

б пп Сумління.

7а Ал. 11:21–37.

незаплямовані перед Богом. І він почав благувати за них з того часу і надалі; але вони ганьбили і його, кажучи: Чи тебе також полонив диявол? І вони плювали на нього, і ^бпрогнали його з-поміж себе, а також і всіх тих, хто вірив словам, які було сказано Алмою й Амулеком; і вони вигнали їх геть, і послали людей закидати їх камінням.

8 І вони привели їхніх жінок і дітей разом, і всіх, хто вірив або кого було навчено вірити в слово Бога, вони наказали, щоб їх було кинуто у вогонь, і вони також принесли їхні літописи, які вміщували Святе Писання, і кинули їх у вогонь також, щоб їх могло бути спалено і знищено вогнем.

9 І сталося, що вони схопили Алму й Амулека і повели їх до місця мучення, щоб вони могли бути очевидцями знищення тих, кого мав поглинути вогонь.

10 І коли Амулек побачив муки жінок і дітей, яких поглинав вогонь, він також мучився; і він сказав Алмі: Як ми можемо бути очевидцями цього жадливого видовища? Тому давай простягнемо наші руки, і застосуємо "силу Бога, яка є в нас, і врятуємо їх від полум'я.

11 Але Алма сказав йому: Дух стримує мене, щоб я не

простирав мою руку; бо знай, Господь приймає їх до Себе, в "славі; і Він дозволяє, щоб вони могли зробити це, або щоб люди могли зробити це з ними, згідно з закам'янілістю їхніх сердець, так щоб ^бвироки, які Він винесе проти них у Своєму гніві, були справедливими; і "кров 'невинних буде стояти як свідчення проти них, так, і волатиме могутньо проти них в останній день.

12 Тоді Амулек сказав Алмі: Знаєш, можливо вони нас теж сплять.

13 І Алма сказав: Нехай станеться відповідно до волі Господа. Але, бачиш, нашу роботу ще не закінчено; тому вони не сплять нас.

14 Тож сталося, що коли тіла тих, кого кинули у вогонь, було поглинуто, а також і літописи, які було кинуто разом з ними, головний суддя цієї землі прийшов і став перед Алмою й Амулеком, які були зв'язані; і він ударив їх своєю рукою по щоках і сказав їм: Після всього, що ви побачили, чи будете ви знову проповідувати цьому народові, що їх буде кинуто до "озера вогню і сірки?

15 Дивіться, ви бачите, що ви не мали сили врятувати тих, кого було кинуто у вогонь; і Бог також не врятував їх через те, що вони були

7б Ал. 15:1.
10а Ал. 8:30–31.
11а пп Слава.
б Пс. 37:8–13;

Ал. 60:13;
УЗ 103:3.
пп Справедливість.
в пп Мученик,

Мучеництво,
Мученицька смерть.
г Мос. 17:10.
14а Ал. 12:17.

вашої віри. І суддя знову вдарив їх по щоках і спитав: Що ви скажете за себе?

16 А був цей суддя за чином і вірою “Негора, який вбив Гедеона.

17 І сталося, що Алма й Амулек нічого не відповіли йому; і він ударив їх ще раз, і віддав їх слугителям, щоб їх було кинуто до в'язниці.

18 І коли вони були в ув'язненні протягом трьох днів, приходило багато “законників, і суддів, і священників, і вчителів, які були віросповідання Негора; і вони прийшли до в'язниці побачити їх, і вони запитували в них багато про що; але вони не відповіли їм нічого.

19 І сталося, що суддя став перед ними і сказав: Чому ви не відповідаєте на слова цих людей? Хіба ви не знаєте, що я маю силу віддати вас на знищення вогнем? І він наказав їм говорити; але вони нічого не відповідали.

20 І сталося, що вони вирушили і пішли своєю дорогою, але знову прийшли наступного дня; і суддя знову вдарив їх по щоках. І багато ще приходило і било їх, кажучи: Чи ви станете знову і судитимете цей народ, і будете кривдити наш закон? Якщо в вас є така велика сила, чому ви не “визволите себе?

21 І багато такого вони казали їм, скрегочучи зубами на

них, і плюючи на них, і кажучи: Як ми будемо виглядати, коли нас буде проклято?

22 І багато такого, так, усілякі такі речі казали вони їм; і таким чином вони насміхалися з них протягом багатьох днів. І вони не давали їм їжі, щоб вони голодували, і води, щоб вони спрагли; і вони також відібрали в них одяг, щоб вони були голими; і у такому стані вони були зв'язані міцними мотузками і утримувалися у в'язниці.

23 І сталося, після того, як вони страждали так багато днів (а було це на дванадцятий день десятого місяця, десятого року правління суддів над народом Нефія), головний суддя над землею Аммонійги і багато з їхніх учителів і їхніх законників приходило до в'язниці, де Алму й Амулека було зв'язано мотузками.

24 І головний суддя став перед ними, і вдарив їх знову, і сказав їм: Якщо ви маєте силу від Бога, визвольте себе від цих пут, і тоді ми повіримо, що Господь знищить цей народ згідно з вашими словами.

25 І сталося, що вони всі підходили і били їх, кажучи ті самі слова, аж до останнього; а коли останній вже сказав до них, “сила Бога була з Алмою й Амулеком, і вони підвелися і стали на ноги.

26 І Алма заволав, кажучи: Як довго ще ми будемо зноси-

16a Ал. 1:7–15.

18a Ал. 10:14; 11:20.

20a Мт. 27:39–43.

25a Ал. 8:31.

ти такі великі “страждання, о Господи? О Господи, дай нам силу згідно з нашою вірою, яка є вірою в Христа, аж до того, щоб визволитися. І вони розірвали пута, якими вони були зв’язані; і коли люди побачили це, вони почали втікати, бо страх знищення зійшов на них.

27 І сталося, що таким великим був їхній страх, що вони впали на землю і не досягли зовнішніх дверей “в’язниці; і земля затряслася сильно, і мури в’язниці розкололися навпіл, так що вони впали на землю; і головного суддю, і законників, і священників, і вчителів, які били Алму й Амулека, було вбито під цими розвалинами.

28 І Алма, і Амулек вийшли з в’язниці, і не були ушкодженими; бо Господь наділив їх силою, згідно з їхньою вірою, яка була вірою в Христа. І вони одразу пішли з в’язниці; і вони “звільнилися від своїх пут; і в’язниця рухнула на землю, і кожну душу всередині тих мурів, за винятком Алми й Амулека, було вбито; і вони попрямували до міста.

29 Тоді люди, почувши великий галас, збіглися у великий натовп, щоб дізнатися, що є причиною його; і коли вони побачили Алму й Амулека, які поверталися з в’язниці, і що мури її там рухнули на

землю, їх було вражено великим страхом, і вони втекли від присутності Алми й Амулека, так само як коза втікає з своїм малям від двох левів; так і вони втекли від присутності Алми й Амулека.

РОЗДІЛ 15

Алма й Амулек ідуть у Сидом і встановлюють церкву—Алма виліковує Зизрома, який вступає до церкви—Багато людей христяться, і церква процвітає—Алма й Амулек ідуть у Зарагемлю. Близько 81 р. до р.х.

І сталося, що Алмі й Амулекові було зведено піти з цього міста; і вони пішли і дійшли аж до землі Сидома; і знайте, там вони знайшли всіх людей, які пішли з землі “Аммонійга, яких було ^бвигнано і закидано камінням, через те що вони повірили словам Алми.

2 І вони розповіли їм про все, що трапалося з їхніми “жінками і дітьми, і також про себе, і про їхню ^бсилу визволення.

3 І також Зизром лежав у Сидомі, хворий на запальну гарячку, яку було викликано великими стражданнями його свідомості через його “злочестивість, бо він вважав, що Алми й Амулека більше немає; і він вважав, що їх

26а Як. 5:10–11;
Мос. 17:10–20;
УЗ 121:7–8.
27а Дії 16:26;

Етер 12:13.
28а Кн. Як. 4:6;
3 Неф. 28:19–22.
15 1а Ал. 16:2–3, 9, 11.

б Ал. 14:7.
2а Ал. 14:8–14.
б Ал. 14:28.
3а Ал. 14:6–7.

було вбито через його зло. І цей великий гріх і ще багато інших його гріхів терзали його душу, доки це не стало надзвичайно тяжко, і не було полегшення; тому його почала спалювати запальна гарячка.

4 Тож коли він почув, що Алма й Амулек були на землі Сидома, його серце почало мужатися; і він послав повідомлення їм, бажаючи, щоб вони прийшли до нього.

5 І сталося, що вони прийшли негайно, підкоряючись посланню, яке він послав їм; і вони зайшли в дім до Зизрома; і вони знайшли його на ліжку, хворого, дуже кволого від запальної гарячки; і його душа також боліла через його беззаконня; і коли він побачив їх, він простер уперед руку і благав їх, щоб вони зцілили його.

6 І сталося, що Алма сказав йому, взявши його за руку: Чи «віриш ти у силу Христа до спасіння?»

7 І він відповів йому і сказав: Так, я вірю всім словам, яким ти навчав.

8 І Алма сказав: Якщо ти віриш у викуплення Христа, тебе можна «зцілити».

9 І він сказав: Так, я вірю відповідно до твоїх слів.

10 І тоді Алма заволав до Господа, кажучи: О Господи Боже наш, змилуйся над цим чоловіком і «зціли його

згідно з його вірою, яка є вірою в Христа.

11 І коли Алма сказав ці слова, Зизром «схопився на ноги і почав ходити; і це було зроблено на превеликий подив усіх людей; і звістка про це пройшла по всій землі Сидома.

12 І Алма христив Зизрома в ім'я Господа; і він почав з того часу і надалі проповідувати людям.

13 І Алма встановив церкву на землі Сидома і висвятив священників і вчителів на цій землі, щоб христити в ім'я Господа тих, хто мав бажання бути хрищеним.

14 І сталося, що таких було багато; бо вони збиралися разом з усього краю навколо Сидома, і христилися.

15 А щодо людей, які були на землі Аммонійги, вони ще залишалися закам'янілим серцем і твердошиїм народом; і вони не покаялися у своїх гріхах, приписуючи всю силу Алми й Амулека дияволу; бо вони були віросповідання «Негора і не вірили в покаєння у своїх гріхах.

16 І сталося, що Алма й Амулек, після того як Амулек «відмовився від усього свого золота, і срібла, і коштовностей, які були на землі Аммонійги, за слово Бога, від нього «відвернулися ті, які колись були його друзями, а також його батько і його коліно;

6а Мр. 9:23.
8а пп Зцілити,
Зцілення.

10а Мр. 2:1–12.
11а Дії 3:1–11.
15а Ал. 1:2–15.

16а Лк. 14:33; Ал. 10:4.
б пп Переслідувати,
Переслідування.

17 Тому після того, як Алма встановив церкву в Сидомі, побачивши велику ^азупинку, так, побачивши, що люди зупинили гордовитість своїх сердець і почали ^бупокорюватися перед Богом, і почали збиратися разом у своїх святилищах, щоб ^вушановувати Бога перед жертovníком, ^гстежачи і молячись постійно, щоб їх було визволено від Сатани, і від ^дсмерті, і від знищення—

18 Тож як я сказав, Алма побачив усе це, отже, він узяв Амулека і прийшов до землі Зарагемлі, і взяв його у свій власний будинок, і заспокоїв його в його нещасті, і посилив його в Господові.

19 І так закінчився десятий рік правління суддів над народом Нефія.

РОЗДІЛ 16

Ламанійці знищують народ Аммонійги—Зорам веде Нефіїців до перемоги над Ламанійцями—Алма й Амулек і багато інших проповідують Слово—Вони навчають, що після Свого воскресіння Христос явиться Нефіїцям. Близько 81–77 рр. до Р.Х.

І сталося одинадцятого року правління суддів над народом Нефія, п'ятого дня другого місяця, був великий

мир на землі Зарагемлі, не було ніяких воєн, ані суперечок протягом певної кількості років, аж до п'ятого дня другого місяця на одинадцятий рік, було чути заклик до війни по всій землі.

2 Бо ось, військо Ламанійців прийшло з боку пустині в границі цієї землі, аж до міста ^аАммонійга, і почало вбивати людей і руйнувати місто.

3 І ось сталося, перш ніж Нефіїці змогли зібрати достатнє військо, щоб вигнати їх геть з цієї землі, вони ^азнищили людей, які були в місті Аммонійга, а також частину людей біля границь Ноя, і взяли інших у полон у пустині.

4 Тоді сталося, що Нефіїці мали бажання повернути тих, кого було взято в полон у пустині.

5 Отже, той, кого було призначено головним полководцем над військом Нефіїців (і його ім'я було Зорам, і він мав двох синів, Легія й Агу),—тоді Зорам і його два сини, знаючи, що Алма був первосвященником у церкві, і почувши, що він має дух пророцтва, тому вони пішли до нього і забажали від нього знати, чи Господь хотів би, аби вони пішли в пустиню у пошуках своїх братів, яких було забрано в полон Ламанійцями.

17а Ал. 16:21.
б пп Упокоритися,
Покірність.
в пп Поклоніння,

Поклонятися.
г пп Вартувати,
Вартовий; Молитва.
д пп Смерть духовна.

16 2а Ал. 15:1, 15–16.
3а Ал. 9:18.

6 І сталося, що Алма “спитав у Господа про це. І Алма повернувся і сказав їм: Знайте, Ламанійці перетинатимуть ріку Сидон у південній пустині, далеко від границь землі Мантія. І знайте, там ви зустрінете їх, на східному боці ріки Сидон, і там Господь визволить для вас ваших братів, яких було взято в полон Ламанійцями.

7 І сталося, що Зорам і його сини перейшли ріку Сидон з своїм військом і попрямували аж до границь Мантія до південної пустині, яка була на східному боці ріки Сидон.

8 І вони напали на військо Ламанійців, і Ламанійців було розсіяно і вигнано у пустиню; і вони взяли своїх братів, яких було взято в полон Ламанійцями, і жодна душа не була страчена з тих, кого було взято в полон. І їх було приведено їхніми братами, щоб вони володіли своїми власними землями.

9 І так закінчився одинадцятий рік суддів, Ламанійців було вигнано з землі, і народ Аммонійги було “знищено; так, кожную живу душу з Аммонійгійців було ^бзнищено, а також і їхнє велике місто, яке, як вони сказали, Бог не може знищити через його велич.

10 Але дивіться, “одного дня його було залишено спустошеним; і трупи було роз-

шматовано собаками і дикими звірями з пустині.

11 Проте через багато днів їхні мертві тіла нагромадили на лиці землі, і їх вкрили поверховим покровом. І ось таким сильним був сморід звідти, що люди не йшли туди володіти землею Аммонійги протягом багатьох років. І вона називалася Спустошення Негорів; бо вони були віросповідання “Негора, ті, яких було вбито; а їхні землі залишилися спустошеними.

12 І Ламанійці не приходили знову з війною проти Нефійців аж до чотирнадцятого року правління суддів над народом Нефія. І так протягом трьох років народ Нефія мав постійний мир на всій землі.

13 І Алма й Амулек пішли далі, проповідуючи покаєння людям в їхніх “храмах, і в їхніх святилищах, і також у їхніх ^бсинагогах, які було збудовано у такий самий спосіб, як і в Юдеїв.

14 І всім тим, хто хотів почути їхні слова, їм вони і передавали слово Бога, не “зважаючи на те, хто вони були, постійно.

15 І таким чином Алма й Амулек пішли, а також ще багато тих, хто був вибраний для цієї праці, проповідувати Слово по всій землі. І встановлення церкви стало

6а Ал. 43:23–24.

9а Ал. 8:16; 9:18–24;
Морм. 6:15–22.

б Ал. 25:1–2.

10а Ал. 9:4.

11а Ал. 1:15; 24:28–30.

13а 2 Неф. 5:16.

б Ал. 21:4–6, 20.

14а Ал. 1:30.

загальним по всій землі, по всьому краю навколо, серед усього народу Нефійців.

16 І не було ^аніякої нерівності серед них; Господь пролив Свій Дух по всьому лицю землі, щоб підготувати розум дітей людських, або щоб підготувати їхні ^бсерця сприймати Слово, якого мають навчати їх у час Його пришествя—

17 Так щоб вони не закам'яніли проти Слова, щоб вони не зневірилися і не дійшли до знищення, але щоб вони могли отримати Слово з радістю, і, так як ^авіта прищеплюється до природної ^блози виноградної, так і вони можуть увійти у ^апокій Господа Бога свого.

18 Ось ті ^асвященики, які пішли серед людей, проповідували проти всілякої неправди, і ^бобманів, і ^азаздросців, і розбрату, і злоби, і образ, і крадіжок, розбою, пограбувань, убивства, вчинення перелюбу, і всілякої похитливості, волаючи, що всього цього не повинно бути—

19 Розповідаючи про те, що має невдовзі прийти; так, розповідаючи про ^апришествя Сина Бога, Його страждання і смерть, і також про воскресіння мертвих.

20 І багато людей питали

про місце, куди Син Бога має прийти; і їх учили, що Він ^аявиться їм ^бпісля Свого воскресіння; і це люди почули з великою радістю і задоволенням.

21 І ось після того, як церкву було встановлено по всій землі—отримали ^аперемогу над дияволом, і слово Бога проповідувалося у своїй чистоті по всій цій землі, і Господь вилив Свої благословення на цей народ—так закінчився чотирнадцятий рік правління суддів над народом Нефія.

Розповідь про синів Мосії, які відмовилися від своїх прав на царство заради слова Бога, і пішли до землі Нефія проповідувати Ламанійцям; їхні страждання і визволення—згідно з літописом Алми.

Вміщено в розділах з
17 до 27 включно.

РОЗДІЛ 17

Сини Мосії мають дух пророцтва й одкровення—Вони йдуть кожний своїм шляхом, щоб проголошувати Слово Ламанійцям—Аммон іде до землі Ізмаїла і стає слугою Царя Ламонія—Аммон рятує цареві отари і

16а Мос. 18:19–29;
4 Неф. 1:3.

^б пп Скрушене
серце.

17а Кн. Як. 5:24.

^б пп Виноградник
Господній.

^в Ал. 12:37; 13:10–13.

18а Ал. 15:13.

^б пп Обман,
Обманювати.

^в пп Заздрити,
Заздрість.

19а пп Ісус Христос—

Пророцтва про
народження і
смерть Ісуса Христа.

20а 2 Неф. 26:9;
3 Неф. 11:7–14.

^б 1 Неф. 12:4–6.

21а Ал. 15:17.

вбиває його ворогів поблизу вод Себуса. Вірші 1–3, близько 77 р. до р.х.; вірш 4, близько 91–77 рр. до р.х.; а вірші 5–39, близько 91 р. до р.х.

І тоді сталося, коли Алма мандрував від землі Гедеона на південь, аж до землі Мантія, ось, на його подив він “зустрів ^бсинів Мосії, які мандрували до землі Зарагемлі.

2 Тож ці сини Мосії були з Алмою тоді, коли ангел “вперше явився йому; тому Алма зрадів надзвичайно, що побачив своїх братів; і що ще додавало йому радості—вони все ще були його братами у Господі; так, і вони зміцніли у пізнанні істини; бо вони були чоловіками з твердим розумінням, і вони ^бвивчали писання старанно, щоб вони могли знати слово Бога.

3 Але це ще не все; вони багато віддавалися молитві і “посту; тому вони мали дух пророцтва і дух одкровення, і коли вони ^бвчили, вони вчили з силою і владою від Бога.

4 І вони навчали слову Бога протягом чотирнадцяти років серед Ламанійців, маючи великий “успіх у ^бприведенні багатьох до пізнання істини; так, силою їхніх слів багатьох було приведено до жертівника Бога, щоб звернутися до

Його імені і “зійзнатися у своїх гріхах перед Ним.

5 Ось обставини, які супроводжували їх у їхніх мандрах, бо вони зазнали багатьох бідувань; вони дійсно знесли багато чого і тілом, і душею, а саме голод, спрагу і втому, і також багато “праці духу.

6 Ось які були в них мандрування: “Залишивши свого батька, Мосію, в перший рік суддів; ^бвідмовившись від царства, яке їхній батько мав бажання передати їм, і таким самим було бажання народу;

7 Проте вони залишили землю Зарагемлі, і взяли свої мечі, і свої списи, і свої луки, і свої стріли, і свої праці; і це вони зробили для того, щоб вони могли забезпечити себе їжею під час перебування в пустині.

8 І так вони пішли в пустиню з тими, кого вони вибрали, щоб піти на землю Нефія проповідувати слово Бога Ламанійцям.

9 І сталося, що вони мандрували в пустині, і вони постилися багато і “молилися багато, щоб Господь дав їм частину Свого Духа, щоб ішов з ними, і жив з ними, щоб вони могли бути ^бзнаряддям у руках Бога, щоб привести, якщо це буде можливим, їхніх братів, Ламанійців, до

17 1а Ал. 27:16.

б Мос. 27:34.

2а Мос. 27:11–17.

б пп Писання.

3а пп Молитва; Піст, Пощення.

б пп Навчати,

Учитель—

Навчання з Духом.

4а Ал. 29:14.

б пп Місіонерська робота.

в пп Сповідувати, Сповідь.

5а Ал. 8:10.

6а Мос. 28:1, 5–9.

б Мос. 29:3.

9а Ал. 25:17.

пп Молитва.

б Мос. 23:10;

Ал. 26:3.

пізнання істини, до пізнання нечестивості ^атрадицій їхніх батьків, які не були правильними.

10 І сталося, що Господь ^аблагословив їх Своєм ^бДухом і сказав їм: Заспокойтеся. І вони ^азаспокоїлися.

11 І Господь ще сказав їм: Ідїть до Ламанійців, ваших братів, і встановіть Моє Слово; все-таки будьте ^атерпеливими у довгостражданні і бідуванні, щоб ви могли показувати їм хороші приклади в Мені, і Я зроблю вас знаряддям в Моїх руках до спасіння багатьох душ.

12 І сталося, що серця синів Мосії, а також тих, хто був з ними, набралися мужності, щоб піти до Ламанійців проголошувати їм слово Бога.

13 І сталося, коли вони прибули у межі землі Ламанійців, вони ^арозділилися і пішли один від одного, сподіваючись на Господа, що вони знову зустрінуться під час завершення їхніх ^бжнив; бо вони припускали, що великою є праця, яку вони почали.

14 І справді, вона була великою, бо вони почали проповідувати слово Бога ^адикому, і закам'янілому, і жорсткому народові; народові, який втішався вбивством Нефійців, і обкраданням, і пограбу-

ванням їх; і їхні серця були зосереджені на багатствах, або точніше, на золоті, і сріблї, і дорогоцінному камінні; все-таки вони намагалися отримати це вбивствами і пограбуваннями, щоб не працювати своїми власними руками.

15 Таким чином вони були дуже ледачим народом, багато хто з них поклонявся ідолам, і ^апрокляття Бога впало на них через ^бтрадиції їхніх батьків; незважаючи на це, обіцяння Господа поширювалися на них за умов покаяння.

16 Отже, це було ^апричиною того, що сини Мосії взяли за цю працю, щоб, можливо, привести їх до покаяння; щоб вони привели їх до розуміння плану викуплення.

17 Отже, вони розділилися між собою і пішли до них, кожний окремо, згідно з словом і силою Бога, яка була йому дана.

18 Тоді Аммон, будучи головним серед них, або тим, хто служив їм, і він пішов від них після того як ^аблагословив їх відповідно до їхніх окремих місць, ділячись з ними словом Бога, тобто служачи їм перед тим як піти; і таким чином вони окремо вирушили у свої мандрівки по всій землі.

9в Ал. 3:10–12.

10а УЗ 5:16.

б пп Святий Дух.

в Ал. 26:27.

11а Ал. 20:29.

пп Терпіння.

13а Ал. 21:1.

б Мт. 9:37.

14а Мос. 10:12.

15а Ал. 3:6–19;

3 Неф. 2:15–16.

б Ал. 9:16–24; 18:5.

16а Мос. 28:1–3.

18а пп Благословити,
Благословенний,
Благословення.

19 І Аммон пішов до землі "Ізмаїла, землі, яку було названо на честь синів Ізмаїла, які теж стали Ламанійцями.

20 І коли Аммон прийшов на землю Ізмаїла, Ламанійці схопили його і зв'язали, бо то був їхній звичай зв'язувати всіх Нефійців, які потрапляли до їхніх рук, і приводити їх до царя; і таким чином це залишалось на розсуд за бажанням царя: вбити їх, або тримати їх у неволі, або кинути їх у в'язницю, або прогнати їх з його землі, за його волею і бажанням.

21 І таким чином Аммона було приведено до царя, який правив землею Ізмаїла; а його ім'я було Ламоній; і він був нащадком Ізмаїла.

22 І цар спитав Аммона, чи бажає він жити на цій землі серед Ламанійців, тобто серед його народу.

23 І Аммон сказав йому: Так, я бажаю жити серед цього народу деякий час; так, і можливо до того дня, коли я помру.

24 І сталося, що цар Ламоній був задоволений Аммоном і наказав, щоб його пута було розв'язано; і він захотів, щоб Аммон взяв одну з його дочок за дружину.

25 Але Аммон сказав йому: Ні, але я буду твоїм слугою. Отож Аммон став слугою царя Ламонія. І сталося, що його було призначено разом з іншими слугами стежити

за отарами Ламонія, згідно з звичаєм Ламанійців.

26 І після того як він був на службі у царя протягом трьох днів, коли він ходив разом з іншими ламанійськими слугами з їхніми отарами до місця водопою, яке називалося водами Себуса, і всі Ламанійці гнали свої отари сюди, щоб вони могли мати воду—

27 Отже, коли Аммон і слуги царя гнали свої отари до цього місця водопою, ось, певна кількість Ламанійців, які вже були з своїми отарами на водопої, встали і розігнали отари Аммона і слуг царя, і вони розігнали їх так, що ті розбіглися у різні боки.

28 Тоді слуги царя почали ремствувати, кажучи: Тепер цар уб'є нас, так само як наших братів, тому що їхні отари було розігнано злочестивістю цих людей. І вони почали плакати надзвичайно, кажучи: Бачиш, наші отари розігнано вже.

29 Тож вони плакали через страх бути вбитими. Коли ж Аммон побачив це, його серце сповнилося радістю всередині; бо, сказав він, я покажу мою силу моїм товаришам-слугам, точніше силу, яка в мені, збираючи ці отари для царя, щоб я міг завоювати серця цих моїх товаришів-слуг, щоб я міг вести їх до віри в мої слова.

30 І ось, такі були думки

Аммона, коли він побачив бідування тих, кого він називав своїми братами.

31 І сталося, що він утішав їх своїми словами, кажучи: Мої браття, будьте у доброму гуморі і давайте підемо на пошуки отар, і ми зберемо їх до купи і приведемо їх назад до водопою; і таким чином ми збережемо отари для царя, і він не вб'є нас.

32 І сталося, що вони пішли на пошуки отар, і вони слідували за Аммоном, і вони бігли з великою поспішністю, і наздогнали отари царя, і зібрали їх до купи знову на місці водопою.

33 А ті люди знову стояли, щоб розігнати їхні отари; але Аммон сказав своїм браттям: Оточіть отари навколо, щоб вони не втекли; а я піду і поборюся з тими людьми, які розганяють наші отари.

34 Отже, вони зробили так, як наказав їм Аммон, і він пішов і став, щоб боротися з тими, хто стояв поблизу вод Себуса; а була їх немала кількість.

35 Отже, вони не боялися Аммона, бо вони вважали, що один з їхніх людей може вбити його задля їхнього задоволення, бо вони не знали, що Господь обіцяв Мосії, що Він "визволить його синів з їхніх рук; не знали вони також нічого і про Господа; отже, вони насолоджувалися знищенням своїх братів; і з цією

метою вони стали, щоб розігнати отари царя.

36 Але "Аммон став і почав кидати каміння в них своєю пращею; так, з могутньою силою він метав каміння в них; і таким чином він убив певну кількість їх, так що вони почали дивуватися його силі; проте вони були розгнівані вбивством своїх братів, і вони були сповнені рішимо-сті його вбити; отже, побачивши, що вони не "можуть попасти в нього своїм камінням, вони вийшли з палицями вбивати його.

37 Але ось, кожному чоловікові, який піднімав свою палицю, щоб ударити Аммона, він відрубав їм руки своїм мечем; бо він протистояв їхнім ударам, рубаючи по їхніх руках лезом меча, так що вони почали дивуватися, і почали тікати від нього; так, і їх було не так вже й мало; і він змусив їх тікати силою своєї руки.

38 Тож шестеро з них загинуло від праці, але він нікого не вбив мечем, окрім їхнього керівника; і він відсік стільки їхніх рук, скільки піднімалося проти нього, і їх було не так мало.

39 А коли він відтіснив їх геть далеко, він повернувся і вони напоїли свої отари і повернули їх на пасовисько царя, а тоді увійшли до царя, тримаючи руки, які було відсічено мечем Аммона у тих,

хто намагався вбити його; і їх було принесено до царя як свідчення про те, що вони зробили.

РОЗДІЛ 18

Цар Ламоній вважає, що Аммон є Великий Дух—Аммон навчає царя про Сотворіння, про Божі справи з людьми, і про спокутування, яке приходить через Христа—Ламоній вірить і падає на землю як мертвий. Близько 90 р. до Р.Х.

І сталося, що цар Ламоній наказав, щоб його слуги вийшли наперед і свідчили про все, що вони бачили стосовно цієї справи.

2 І коли вони всі засвідчили про те, що бачили, і він дізнався про вірність Аммона у збереженні його отар, а також про його велику силу у боротьбі проти тих, хто намагався вбити його, він був здивований надзвичайно і сказав: Безсумнівно, цей є більше, ніж людина. Слухайте, чи це не той Великий Дух, який посилає такі великі покарання на цей народ через їхні вбивства?

3 І вони відповіли цареві і сказали: Чи він Великий Дух, чи людина—ми не знаємо; але це ми знаємо, що його “не може бути вбито ворогами царя; також не можуть вони розігнати цареві отари, коли він з нами, через його

досвідченість і велику силу; тому ми знаємо, що він друг цареві. Так ось, о царю, ми не віримо, що якась людина має таку велику силу, бо ми знаємо, що його не можна вбити.

4 І тоді, коли цар почув ці слова, він сказав їм: Тепер я знаю, що це є Великий Дух; і він зійшов у цей час, щоб зберегти ваші життя, щоб я не міг “убити вас, як я вбивав ваших братів. Тож це є той Великий Дух, про який говорили наші батьки.

5 Тож це була така легенда у Ламонія, яку він отримав від свого батька, що існує “Великий Дух. Незважаючи на те, що вони вірили у Великого Духа, вони вважали правильним усе, що б вони не робили; проте Ламоній злякався надзвичайно від переляку, що він діяв погано, вбиваючи своїх слуг;

6 Бо він вбив багатьох з них, тому що їхні брати розганяли їхні отари на місці водопою; і, отже, за те, що їхні отари було розсіяно, їх було вбито.

7 Тож так робили ці Ламонійці—стояли поблизу вод Себуса, щоб розганяти отари людей, щоб таким чином вони могли розганяти геть багатьох, які розсіювалися по їхній власній землі, такою була практика грабування серед них.

8 І сталося, що цар Ламоній запитав своїх слуг, кажучи:

Де той чоловік, що має таку велику силу?

9 І вони сказали йому: Дивись, він годує твоїх коней. А цар наказував своїм слугам, ще перед часом напування їхніх отар, щоб вони підготували його коней і колісницю, і супроводжували його до землі Нефія; бо велике свято було призначено на землі Нефія батьком Ламонія, який був царем над усією землею.

10 Тож коли цар Ламоній почув, що Аммон готує його коней і його колісницю, він був ще більш здивований вірністю Аммона, кажучи: Безсумнівно, не було жодного слуги серед усіх моїх слуг, який був би таким вірним, як цей чоловік; бо він-таки дійсно пам'ятає всі мої накази, щоб виконати їх.

11 Тепер я напевно знаю, що це є Великий Дух, і я б хотів, щоб він зайшов до мене, але я не наважуюся.

12 І сталося, що коли Аммон підготував коней і колісницю для царя і його слуг, він зайшов до царя, і він побачив, що цар змінився на лиці; тому він збирався піти від його присутності.

13 І один з царевих служителів сказав йому: Раббана, що означає, будучи перекладеним, могутній або великий цар, бо вважали своїх царів могутніми; і так він сказав йому: Раббана, цар хоче, щоб ти залишився.

14 Тому Аммон повернувся до царя і сказав йому: Що ти хочеш, щоб я зробив для тебе, о царю? І цар не відповідав йому протягом години, згідно з їхнім часом, бо він не знав, що він має йому сказати.

15 І сталося, що Аммон сказав йому знову: Чого ти хочеш від мене? Але цар не відповідав йому.

16 І сталося, що Аммон був сповненим Духом Бога, тому він зрозумів "думки царя. І він сказав йому: Чи це через те, що ти почув, що я захищав твоїх слуг і твої отари, і вбив семеро з їхніх братів пращею і мечем, і відсік руки іншим, щоб захистити твої отари і твоїх слуг; слухай, чи не це викликає твоє здивування?

17 Я кажу тобі, що ж тут такого, що твоє здивування таке велике? Бачиш, я є людина, і є твій слуга; тому, чого б ти не забажав, що є добрим, те я буду робити.

18 Тож коли цар почув ці слова, він знову здивувався, бо він побачив, що Аммон може "розпізнавати його думки; але, незважаючи на це, цар Ламоній відкрив свої вуста і сказав йому: Хто ти? Чи ти той Великий Дух, який ^бзнає все?

19 Аммон відповів і сказав йому: Я не він.

20 А цар сказав: Як ти знаєш думки мого серця? Ти можеш

говорити сміливо і розповісти мені про це; і ще скажи мені, якою силою ти вбивав і відсікав руки моїм братам, які розганяли мої отари—

21 І ось, якщо ти розкажеш мені про це, то все, що ти бажаєш, я дам тобі; і якщо треба буде, я буду охороняти тебе моїм військом; але я знаю, що ти могутніший за них усіх; проте, все, що ти бажаєш від мене, я дарую тобі це.

22 Тож Аммон, будучи мудрим, і все ж незлобним, він сказав Ламонію: Чи ти прислухаєшся до моїх слів, якщо я скажу тобі, якою силою я роблю це? І це те, чого я хотів би від тебе.

23 І цар відповів йому і сказав: Так, я повірю всім твоїм словам. І таким чином його було спіймано хитрістю.

24 І Аммон почав говорити з ним ^асміливо і сказав йому: Чи ти віриш у те, що існує Бог?

25 І він відповів і сказав йому: Я не знаю, що це значить.

26 І тоді Аммон сказав: Чи ти віриш у те, що існує Великий Дух?

27 І він сказав: Так.

28 І Аммон сказав: Це і є Бог. І Аммон ще сказав йому: Чи ти віриш, що Цей Великий Дух, Який є Бог, створив усе, що є на небесах і на землі?

29 І він сказав: Так, я вірю, що Він створив усе, що є на землі; але я не знаю про небеса.

30 І Аммон сказав йому: Небеса це є місце, де живе Бог і всі Його святі ангели.

31 І цар Ламоній сказав: Чи це є над землею?

32 І Аммон сказав: Так, і Він дивиться вниз на всіх дітей людських; і Він знає ^адумки і наміри серця; бо Його рукою були вони всі створені від початку.

33 І цар Ламоній сказав: Я вірю всьому тому, що ти сказав. Чи тебе послано від Бога?

34 Аммон сказав йому: Я є людина; і ^алюдина на початку була створена за образом Бога, і я покликаний Його Святим Духом ^бнавчати цьому народ цей, щоб їх могло бути приведено до пізнання того, що є справедливим і істинним;

35 І частина того ^аДуха живе в мені, що дає мені ^бзнання і також силу згідно з моєю вірою в Бога і бажаннями щодо Нього.

36 Тоді, коли Аммон сказав ці слова, він почав від сотворіння світу, а також сотворіння Адама, і розповів йому все про падіння людини, і ^апереказував і викладав перед ним літописи і Святе ^бПисання народу, яке промовлялося

24а Ал. 38:12.

32а Ам. 4:13;

3 Неф. 28:6;

УЗ 6:16.

34а Мос. 7:27;

Етер 3:13–16.

б пп Навчати,

Учитель—

Навчання з Духом.

35а пп Натхнення,

Надыхати.

б пп Знання.

36а Мос. 1:4;

Ал. 22:12; 37:9.

б пп Писання.

«пророками, аж з того часу, як їхній батько, Легій, пішов з Єрусалима.

37 І він також переказував їм (бо це було для царя і для його слуг) про всі мандрівки їхніх батьків у пустині, і про всі їхні страждання від голоду і спраги, і їхню важку працю, і таке інше.

38 І він також переказував їм про бунт Ламана, і Лемуїла, і синів Ізмаїла, так, про всі бунти він переповів їм; і він роз'яснював їм усі літописи і писання від того часу, коли Легій пішов з Єрусалима, і дотепер.

39 Але це ще не все; бо він роз'яснив їм «план викуплення, який був підготовлений від заснування світу; і він також відкрив їм пришествя Христа, і всі діяння Господа він відкрив їм.

40 І сталося, що після того як він розповів усе це, і роз'яснив усе це цареві, цар повірив усім його словам.

41 І він почав волати до Господа, кажучи: О Господи, май «милість; Твою щедрю милість, яку Ти мав до людей Нефія, май до мене і до мого народу.

42 І ось, коли він промовив це, він упав на землю, як мертвий.

43 І сталося, що його слуги взяли його і понесли до його жінки, і поклали його на ліжку; і він лежав, як мертвий протягом двох днів і двох

ночей; і його жінка, і його сини, і його дочки оплакували його за звичаєм Ламанійців, сильно голосячи через втрату його.

РОЗДІЛ 19

Ламоній отримує світло вічного життя і бачить Викупителя—Його домочадці впадають у транс і багато хто з них бачить ангелів—Аммона збережено дивовижно—Він христить багатьох і встановлює церкву серед них. Близько 90 р. до р.х.

І сталося, що після двох днів і двох ночей вони вже збиралися взяти його тіло і покласти його в гробницю, яку вони зробили з метою поховання своїх мертвих.

2 Тоді цариця почула про славу Аммона, отже, вона послала за ним і побажала, щоб він прийшов до неї.

3 І сталося, що Аммон зробив, як йому наказали, і прийшов до цариці, і захотів дізнатися, що саме вона хоче, щоб він зробив.

4 І вона сказала йому: Слуги мого чоловіка відкрили мені, що ти є «пророк святого Бога, і що ти маєш силу творити могутні діяння в ім'я Його;

5 Отже, якщо це так, я б хотіла, щоб ти зайшов і подивився на мого чоловіка, бо він уже лежить на своєму ліжку протягом двох днів і двох ночей; і дехто каже, що він не

мертвий, але інші кажуть, що він мертвий, і що він смердить, і що його треба покласти в гробницю; але щодо мене, мені він не смердить.

6 Тож це було те, чого хотів Аммон, бо він знав, що цар Ламоній був під впливом Бога; він знав, що темну ^азавісу зневіри було скинуто геть з його свідомості, і ^бсвітло, що освітлювало його розум, яке було світлом слави Бога, яке було дивовижним світлом Його благодаті—так, це світло вливало таку радість у його душу, хмара темряви розвіялася, і що світло вічного життя запалало в його душі, так, він знав, що це подолало його природне тіло, і його було віднесено під впливом Бога—

7 Отже, те, чого побажала від нього цариця, було єдиним його бажанням. Отже, він увійшов, щоб побачити царя, так, як цариця хотіла від нього; і він побачив царя, і він знав, що той не був мертвим.

8 І він сказав цариці: Він не мертвий, але він спить у Богові, і завтра він встане знову; тому не ховайте його.

9 І Аммон сказав їй: Чи ти віриш цьому? І вона сказала йому: Я не маю більше доказів, крім твого слова і слова наших слуг; проте я вірю,

що це має статися, згідно з тим, що ти сказав.

10 І Аммон сказав їй: Благословенна ти через твою надзвичайну ^авіру; я кажу тобі, жінко, не було ще досі такої великої віри серед усього народу Нефійців.

11 І сталося, що вона стежила за ліжком свого чоловіка, з тих пір аж до часу наступного дня, в який, як призначив Аммон, він повинен встати.

12 І сталося, що він устав, відповідно до слів Аммона; і коли він устав, він простяг руку свою до жінки і сказав: Благословенне буде ім'я Бога, і благословенна будеш ти.

13 Бо так вірно, як те, що ти живеш, ось, я бачив мого Викупителя; і Він прийде, і буде ^анароджений від ^бжінки, і Він викупить усе людство, яке вірить в Його ім'я. Тож коли він сказав ці слова, його серце переповнилося, і він знову знепритомнів від радості; і цариця також знепритомніла, будучи знесилена Духом.

14 Тоді Аммон, побачивши, що Дух Господа пролився згідно з його ^амолитвами на Ламанійців, його братів, які були причиною таких великих оплакувань серед Нефійців, тобто серед усіх людей Бога, через їхні беззаконня і їхні ^бтрадиції, він упав на коліна і почав виливати свою

6а 2 Кор. 4:3–4.
 пп Завіса.
 б пп Світло, Світло Христа.
 10а Лк. 7:9.

пп Віра.
 13а пп Ісус Христос—
 Пророцтва про народження і смерть Ісуса

Христа.
 б 1 Неф. 11:13–21.
 14а УЗ 42:14.
 б Мос. 1:5.

душу в молитві і дякуванні Богові за те, що Він зробив для його братів; і він також був переселений «радістю; і таким чином вони всі трое знепритомніли і 'впали на землю.

15 Тоді, коли слуги царя побачили, що вони впали, вони також почали волати до Бога, бо страх Господа зійшов на них також, бо то були саме «вони, хто стояв перед царем і свідчив йому про велику силу Аммона.

16 І сталося, що вони зверталися до імені Господа з усією силою, аж до того, що впали всі на землю, крім однієї з ламанійських жінок, чиє ім'я було Авіш, її було повернено до Господа багато років тому внаслідок чудесного видіння її батька—

17 Таким чином, будучи поверненою до Господа, і ніколи не відкриваючи цього, тому, коли вона побачила, що всі слуги Ламонія впали на землю, і також її господиня, цариця, і цар, і Аммон лежав розпростертий на землі, вона знала, що то була сила Бога; і, вважаючи, що то є можливість зробити відомим для людей те, що трапилося серед них, що бачення цієї картини «зробить так, що вони повірять у силу Бога, тому вона побігла від хати до хати, сповіщаючи людям про це.

18 І вони почали збиратися разом у домі царя. І прийшла велика кількість людей, і на свій подив вони побачили царя, і царицю, і їхніх слуг розпростертими на землі, і вони всі лежали там, наче вони були мертвими; і вони також побачили Аммона, а він, ось, був Нефійцем.

19 І тоді люди почали ремствувати між собою; дехто казав, що таке велике зло зішло на них, тобто на царя і його дім, тому що він дозволив, аби Нефієць «залишився на цій землі.

20 Але інші докоряли їм, кажучи: Цар навів це зло на свій дім, тому що він убивав своїх слуг, в яких отари було розігнано біля «вод Себуса.

21 І їм також докоряли ті люди, які стояли поблизу вод Себуса і «розганяли отари, які належали цареві, бо вони сердилися на Аммона через кількість їхніх братів, яких він убив поблизу вод Себуса, захищаючи отари царя.

22 Тоді один з них, чийого брата було «вбито мечем Аммона, будучи надзвичайно сердитим на Аммона, витяг свого меча і пішов уперед, щоб дати йому впасти на Аммона, щоб убити його; і тільки він підняв меча, щоб ударити його, ось, він упав мертвим.

23 Тож ми бачимо, що

14в пп Радість.
г Ал. 27:17.
15а Ал. 18:1–2.

17а Мос. 27:14.
19а Ал. 17:22–23.
20а Ал. 17:26; 18:7.

21а Ал. 17:27; 18:3.
22а Ал. 17:38.

Аммона не можна було вбити, бо “Господь сказав Мосії, його батькові: Я збережу його, і йому буде відповідно з твоєю вірою — отже, Мосія ^бдовірів його Господові.

24 І сталося, що коли безліч народу побачила, що цей чоловік упав мертвим, той, хто підняв меча, щоб убити Аммона, страх зійшов на них на всіх, і вони не наважувалися піднімати свої руки, щоб торкнутися його або когось з тих, хто впав; і вони почали дивуватися знову між собою, що може бути причиною такої великої сили, або що все це може означати.

25 І сталося, що багато було серед них таких, які говорили, що Аммон — то є “Великий Дух, а інші казали, що його послано Великим Духом;

26 Але інші докоряли їм усім, кажучи, що він є потворою, яку було послано Нефійцями, щоб мучити їх.

27 І було декілька таких, які казали, що Аммона було послано Великим Духом, щоб завдавати страждань їм через їхні беззаконня; і що саме Великий Дух завжди приходив до Нефійців, який завжди визволяв їх з їхніх рук; і вони казали, що саме цей Великий Дух знищив так багато їхніх братів, Ламанійців.

28 І таким чином суперечка стала надзвичайно гострою серед них. І доки вони так

сперечалися, прийшла “жінка-служниця, яка зробила так, що безліч людей зібралось разом, і коли вона побачила суперечку, яка відбувалася між безліччю людей, вона надзвичайно опечалилася, аж до сліз.

29 І сталося, що вона пішла і взяла царицю за руку, щоб можна було підняти її з землі; і як тільки вона торкнулася її руки, та піднялася і стала на ноги, і заволатала гучним голосом, кажучи: О благословенний Ісусе, Який врятував мене від “жахливого пекла! О благословенний Боже, ^бзмилуйся над цим народом!

30 І коли вона сказала це, вона зчепила руки, будучи сповненою радості, промовляючи багато слів, які не були зрозумілими; і коли вона зробила це, вона взяла царя, Ламонія, за руку, і ось він піднявся і став на ноги.

31 І він негайно, побачивши суперечки поміж свого народу, вийшов і почав докоряти їм, і навчати їх “словам, які він почув з вуст Аммона; і всі ті, хто чув його слова, вірили, і були навернуті до Господа.

32 Але багато було серед них, хто не хотів чути його слів; тому вони пішли собі своєю дорогою.

33 І сталося, що коли Аммон піднявся, він також служив їм, і те саме робили всі слуги

23а Мос. 28:7;
Ал. 17:35.
б пп Довіра.

25а Ал. 18:2–5.
28а Ал. 19:16.
29а 1 Неф. 14:3.

б пп Милостивий,
Милість.
31а Ал. 18:36–39.

Ламонія; і вони всі проголосили народові те саме—що їхні серця було “змінено; що вони не мають більше бажання чинити ^бзло.

34 І ось, багато хто проголосив народові, що вони бачили “ангелів і розмовляли з ними; і так вони сказали їм те, що від Бога, і про Його праведність.

35 І сталося, що було багато таких, які повірили їхнім словам; і всі ті, які повірили, були “хрищені; і вони стали праведним народом, і вони встановили церкву поміж себе.

36 І таким чином праця Господа почалася серед Ламанійців; так Господь пролив Свій Дух на них; і ми бачимо, що Його рука простерта до “всіх людей, які покаються і повірять в Його ім’я.

РОЗДІЛ 20

Господь посилає Аммона до Міддонії, щоб визволити його ув’язнених братів—Аммон і Ламоній зустрічають Ламонієвого батька, який є царем усієї цієї землі—Аммон примушує старого царя погодитися на звільнення його братів. Близько 90 р. до р.х.

І сталося, що коли вони встановили церкву на тій землі, тоді цар Ламоній захотів, щоб Аммон пішов з ним на землю

Нефія, щоб він міг показати його своєму батькові.

2 І голос Господа дійшов до Аммона, кажучи: Ти не підеш на землю Нефія, бо знай, цар буде домагатися твого життя; але ти підеш на землю Міддонію; бо знай, твій брат Аарон, а також Мулокій і Амма у в’язниці.

3 Тоді сталося, що коли Аммон почув це, він сказав Ламонію: Слухай, мій брат і браття мої у в’язниці в Міддонії, і я йду, щоб визволити їх.

4 Тоді Ламоній сказав Аммонові: Я знаю, у “силі Господа ти можеш зробити все. Але знай, я піду з тобою на землю Міддонію; бо цар землі Міддонії, ім’я якого Антіомно, є другом мені; тому я йду на землю Міддонію, щоб я міг улестити царя тієї землі, і він відпустить твоїх братів з ^бв’язниці. Тоді Ламоній сказав йому: Хто сказав тобі, що твої браття у в’язниці?

5 І Аммон сказав йому: Ніхто не казав мені, крім Бога; а Він сказав мені—Йди і визволи своїх братів, бо вони у в’язниці на землі Міддонії.

6 Тоді, коли Ламоній почув це, він наказав, щоб його слуги приготували його “коней і його колісниці.

7 І він сказав Аммонові: Ходімо, я піду з тобою до землі Міддонії, і там я благатиму

33а пп Народитися знову, Народитися від Бога.
б Мос. 5:2; Ал. 13:12.

34а пп Ангели.
35а пп Хрищення, Христити.
36а 2 Неф. 26:33;

Ал. 5:33.
20 4а Ал. 26:12.
б Ал. 20:28–30.
6а Ал. 18:9–10.

царя, щоб він звільнив твоїх братів з в'язниці.

8 І сталося, що коли Аммон і Ламоній мандрували туди, вони зустріли батька Ламонія, який був царем "над усією цією землею.

9 І ось, батько Ламонія сказав йому: Чому ти не прийшов на "свято в той великий день, коли я зробив свято для моїх синів і для мого народу?

10 І він ще сказав: Куди ти йдеш з цим Нефійцем, який є одним з дітей "брехуна?

11 І сталося, що Ламоній розповів йому, куди він іде, бо він боявся образити його.

12 І він також сказав йому всю причину своєї затримки у своєму власному царстві, чому він не прийшов до свого батька на свято, яке він влаштував.

13 І тоді, коли Ламоній розповів йому все це, ось, на його подив, його батько розгнівався на нього і сказав: Ламонію, ти йдеш визволяти цих Нефійців, які є синами брехуна. Знай, він пограбував наших батьків; і тепер його діти знову прийшли до нас, щоб вони могли своїми хитрощами і своєю брехнею обманути нас, щоб вони знову могли пограбувати нашу власність.

14 І батько Ламонія наказав йому, щоб він убив Аммона мечем. І він також наказав йому, щоб він не йшов на

землю Міддонію, але щоб він повернувся з ним на землю "Ізмаїла.

15 Але Ламоній сказав йому: Я не вбиватиму Аммона, і не повернуся також на землю Ізмаїла, але я піду на землю Міддонію, щоб визволити братів Аммона, бо я знаю, що вони справедливі люди і святі пророки істинного Бога.

16 Тоді, коли його батько почув ці слова, він розгнівався на нього і витяг свого меча, щоб він міг уразити його до землі.

17 Але Аммон вийшов і сказав йому: Слухай, не вбивай свого сина; хоч було б "краще, якби він загинув, ніж ти, бо знай, він ^бпокаявся у своїх гріхах; але якщо ти мусиш загинути в цей час у своєму гніві, твою душу вже не можна буде спасти.

18 І знову, доцільно, щоб ти стримався; бо якщо ти "вб'єш свого сина, а він є невинною людиною, його кров буде волати з-під землі до Господа Бога його, щоб помста зійшла на тебе; і, можливо, ти загубиш свою ^бдушу.

19 Ось, коли Аммон сказав йому ці слова, той відповів йому, кажучи: Я знаю, якщо я вб'ю свого сина, то я проллю невинну кров; бо це ти той, хто намагається знищити його.

20 І він простяг руку, щоб убити Аммона. Але Аммон

8а Ал. 22:1.
9а Ал. 18:9.
10а Мос. 10:12–17.

14а Ал. 17:19.
17а Ал. 48:23.
б Ал. 19:12–13.

18а пп Вбивство.
б УЗ 42:18.

протистояв його ударам, і ще вдарив його по руці, так що той не зміг діяти нею.

21 Тоді, коли цар побачив, що Аммон може вбити його, він почав благодіяти Аммона, щоб той зберіг йому життя.

22 Але Аммон підняв свого меча і сказав йому: Ось, я вдарю тебе, якщо ти не пообіцяєш мені, що моїх братів можна буде визволити з в'язниці.

23 Тоді цар, боячись, що він може позбутися свого життя, сказав: Якщо ти пощадиш мене, я пообіцяю тобі все, що ти попросиш, навіть половину царства.

24 І ось, коли Аммон побачив, що він узяв з старим царем відповідно до свого бажання, він сказав йому: Якщо ти пообіцяєш, що моїх братів можна буде звільнити з в'язниці, і також що Ламоній зможе залишити собі своє царство, і ти не будеш незадоволений ним, але дозволиш, щоб він чинив згідно з своїми власними бажаннями у "всьому, що він надумає, тоді я пощажу тебе; інакше я вражу тебе до землі.

25 Ось коли Аммон сказав ці слова, цар почав радіти за своє життя.

26 І коли він побачив, що Аммон не має ніякого бажання знищити його, і коли він також побачив велику любов, яку той мав до його сина Ламонія, він був здивований

надзвичайно і сказав: Через те, що ти бажаєш тільки того, щоб я звільнив твоїх братів і дозволив, щоб мій син Ламоній залишив собі своє царство, ось, я обіцяю тобі, що мій син може залишити собі своє царство з цього часу і назавжди; і я не буду більше керувати ним—

27 І я також обіцяю тобі, що твої браття можуть бути звільненими з в'язниці, і ти і твої браття можуть прийти до мене, в моє царство; бо я буду мати сильне бажання побачити їх. Бо цар був дуже здивований словами, які той сказав, а також словами, які було сказано його сином Ламонієм, тому він "хотів вивчити їх.

28 І сталося, що Аммон і Ламоній продовжили свою мандрівку до землі Міддонії. І Ламоній знайшов підтримку в очах царя тієї землі; отже, братів Аммона було визволено з в'язниці.

29 І коли Аммон зустрівся з ними, він був надзвичайно засмучений, бо були вони голими, і їхня шкіра була виснажена надзвичайно через те, що вони були зв'язані міцними мотузками. І ще вони зносили голод, спрагу і всілякі скорботи; проте вони були "терпеливими в усіх своїх стражданнях.

30 І, як і трапилося, то був їхній жереб—потрапити до рук більш закам'янілого і

більш твердошийого народу; тому вони не прислухалися до їхніх слів, і вони знехтували їх, і побили їх, і гнали їх від хати до хати, і з місця на місце, аж доки вони не прийшли на землю Міддоню; і там їх було схоплено і кинуту у в'язницю, і зв'язано "міцними мотузками, і утримувано у в'язниці багато днів, і звільнено Ламонієм і Аммоном.

Розповідь про проповідування Аарона, і Мулокія, і їхніх братів Ламанійцям.

*Вміщено у розділах з
21 до 26 включно.*

РОЗДІЛ 21

Аарон навчає Амалекійців про Христа і Його спокуту—Аарона і його братів ув'язнено в Міддонії—Після свого визволення вони навчають у синагогах і мають багато навернених—Ламоній дарує релігійну свободу людям на землі Ізмаїла. Близько 90–77 рр. до р.х.

Тоді, коли Аммон і його браття "розділилися на границі землі Ламанійців, ось, Аарон вирушив у мандрівку до землі, яку Ламанійці називали Єрусалимом, названої так на честь землі народження їхніх батьків; і це було далеко, поблизу границь Мормона.

2 Тож Ламанійці й Амалекійці і люди "Амулона побудували велике місто, яке називалося Єрусалим.

3 Тож Ламанійці самі по собі були досить закам'янілі, але Амалекійці й Амулонійці були ще більш закам'янілими; отже, вони зробили так, що Ламанійці закам'яніли своїми серцями, щоб посилити свою злочестивість і свої мерзоти.

4 І сталося, що Аарон прийшов у місто Єрусалим, і спочатку почав проповідувати Амалекійцям. І він почав проповідувати їм у їхніх синагогах, бо вони побудували синагоги за "чином Негорів; бо багато Амалекійців і Амулонійців були за чином Негорів.

5 Отже, коли Аарон увійшов до однієї з їхніх синагог проповідувати людям, і коли він говорив з ними, ось, піднявся Амалекієць і почав сперечатися з ним, кажучи: Що то таке, про що ти свідчив? Чи ти бачив "ангела? Чому ангели не являються нам? Дивись, хіба цей народ не такий хороший, як твій народ?

6 Ти також кажеш, що якщо ми не покаємося, ми загинемо. Звідки знаєш ти думки і наміри наших сердець? Звідки знаєш ти, що ми маємо причину каятися? Звідки знаєш ти, що ми не праведний народ? Дивись, ми побудували святилища, і

ми збираємося разом, щоб поклонятися Богові. Ми віримо, що Бог спасе всіх людей.

7 Тоді Аарон сказав йому: Чи ти віриш, що Син Бога прийде, щоб викупити людство від їхніх гріхів?

8 І чоловік сказав йому: Ми не віримо, що ти знаєш щось таке. Ми не віримо в такі дурні легенди. Ми не віримо, що ти знаєш про "те, що має статися, а також не віримо ми, що твої батьки і також наші батьки знали те, що вони говорили, про те, що має статися.

9 Тоді Аарон почав розкривати їм писання стосовно пришествя Христа, а також стосовно воскресіння мертвих, і про те, що не може бути "викуплення для людства інакше, ніж через смерть і страждання Христа, і "спокуту Його кров'ю.

10 І сталося, що коли він почав роз'яснювати їм це, вони розсердилися на нього і почали насміхатися над ним; і вони не хотіли слухати слів, які він їм говорив.

11 Отже, коли він побачив, що вони не хочуть слухати його слів, він пішов з їхньої синагоги і попрямував до села, яке називалося Ані-Антії, і там він зустрів Мулокія, який проповідував їм Слово; а також Амму і його братів. І вони сперечалися з багатьма про Слово.

12 І сталося, що вони побачили, що люди закам'яніють серцями своїми, тому вони пішли звідти і попрямували до землі Міддонії. І вони проповідували Слово багатьом, і мало хто повірив словам, яким вони навчали.

13 Проте Аарона і певну кількість його братів було схоплено і кинуте до в'язниці, а решта їх утекла з землі Міддонії до навколишніх країв.

14 А ті, кого було кинуте до в'язниці, "перестраждали багато, і їх було визволено рукою Ламонія й Аммона, і їх було нагородовано й одягнуто.

15 І вони знову пішли проголошувати Слово, і ось так їх було визволено вперше з в'язниці; і ось так вони перестраждали.

16 І вони пішли туди, куди їх вів "Дух Господа, проповідуючи слово Бога в кожній синагозі Амалекійців, або на кожному зібранні Ламанійців, куди їм дозволено було входити.

17 І сталося, що Господь почав благословляти їх, так що вони привели багатьох до пізнання істини; так, вони дійсно "переконали багатьох в їхніх гріхах, і в традиціях їхніх батьків, що не були правильними.

18 І сталося, що Аммон і Ламоній повернулися з землі

8а Кн. Як. 7:1–8.

9а Мос. 5:8;

Ал. 38:9.

б пп Спокута,
Спокутувати.

14а Ал. 20:29.

16а Ал. 22:1.

17а УЗ 18:44.

Міддонії на землю Ізмаїла, яка була землею їхнього успадкування.

19 І цар Ламоній не дозволив, щоб Аммон служив йому, тобто, щоб був його слугою.

20 Але він наказав, щоб си-нагоги було побудовано на землі Ізмаїла; і він наказав, щоб його люди, тобто люди, які були під його царюванням, збиралися разом.

21 І він зрадив за них, і він навчав їх багато чому. І він також проголошував їм, що вони є народом під його владою, і що вони є вільним народом, що вони вільні від гноблення царя, його батька; бо його батько обіцяв йому, що він може царювати над людьми, які жили на землі Ізмаїла, і на всій навколишній землі.

22 І він також проголосив їм, що вони можуть мати "волю поклонятися Господові Богу своєму відповідно до своїх бажань, в якому б місці вони не жили, аби тільки це було на землі, яка була під царюванням царя Ламонія.

23 І Аммон проповідував родові царя Ламонія; і сталося, що він навчав їх усьому, що стосується речей праведних. І він закликав їх щоденно, з усією старанністю; і вони зважили на його слова, і вони завзято виконували заповіді Бога.

РОЗДІЛ 22

Аарон навчає Ламонієвого батька про Сотворіння, падіння Адама і план викуплення через Христа—Царя і всіх його домо-чадців навічно—Пояснюється розподіл землі між Нефійцями і Ламанійцями. Близько 90–77 рр. до Р.Х.

Ось, оскільки Аммон так учив людей Ламонія постійно, ми повернемося до розповіді Аарона і його братів; бо після того як він залишив землю Міддонію, його було "приведено Духом на землю Нефія, саме до дому царя, який був над усією цією землею, ⁶крім землі Ізмаїла; і він був батьком Ламонія.

2 І сталося, що він увійшов до нього у царевий палац з своїми братами, і вклонився перед царем, і сказав йому: Дивись, о царю, ми—браття Аммона, яких ти "визволив з в'язниці.

3 І ось, о царю, якщо ти збережеш нам життя, ми будемо твоїми слугами. І цар сказав їм: Устаньте, бо я дарую вам ваше життя, і я не дозволю, щоб ви були моїми слугами; але я наполягатиму, щоб ви навчали мене; бо я дещо стурбований в душі через щедрість і великодушність слів твого брата Аммона; і я хотів би знати причину, чому він не прийшов з вами з Міддонії.

4 І Аарон сказав цареві: Знай, Дух Господа покликав його на інший шлях; він пішов на землю Ізмаїла вчити людей Ламонія.

5 Тоді цар сказав їм: Що означає те, що ти сказав про Дух Господа? Ось, саме це турбує мене.

6 І ще, що означає те, що сказав Аммон—“Якщо ви покаєтеся, ви будете спасеними, а якщо ви не покаєтеся, то будете знехтувані в останній день?”

7 І Аарон відповідав йому і сказав йому: Чи віриш ти, що Бог є? І цар сказав: Я знаю, що Амалекійці кажуть, що Бог є, і я дозволив їм, щоб вони будували святилища, щоб вони могли збиратися разом, щоб ушановувати Його. І якщо ти тепер скажеш, що Бог є, знай, я “повірю.

8 І тоді, коли Аарон почув це, його серце почало радіти, і він сказав: Слухай, так вірно, як те, що ти живеш, о царю, так і Бог є.

9 І цар сказав: Чи Бог є Той “Великий Дух, Який вивів наших батьків з землі Єрусалима?”

10 І Аарон сказав йому: Так, Він і є Той Великий Дух, і Він “створив усе на небесах і на землі. Чи ти віриш у це?”

11 І він сказав: Так, я вірю, що Великий Дух створив усе, і я хочу, щоб ти розповів мені про все це, і я “повірю твоїм словам.

12 І сталося, що коли Аарон зрозумів, що цар повірить його словам, він почав від сотворіння Адама, “читаючи цареві писання—як Бог створив людину за Своєю подобою, і що Бог дав їй заповіді, і що через провину людина пала.

13 І Аарон роз’яснював йому писання від “сотворіння Адама, тлумачачи йому падіння людини, і їхній тілесний стан і також ^бплан викуплення, який був підготовлений ^ввід заснування світу, через Христа для всіх, хто повірить в Його ім’я.

14 І оскільки людина ^апала, вона не могла ^бздобути нічого сама по собі; але страждання і смерть Христа ^вспокутували їхні гріхи, через віру і покаєння і таке інше; і що Він розірвав пута смерті, щоб ^гмогила не мала ніякої перемоги, і щоб жало смерті було поглинуто надіями слави; і Аарон роз’яснював усе це цареві.

15 І сталося, що після того як Аарон роз’яснив йому це, цар сказав: “Що мені треба

6а Ал. 20:17–18.

7а УЗ 46:13–14.

9а Ал. 18:18–28.

10а пп Створити,
Сотворіння.

11а пп Вірування,
Вірувати.

12а 1 Неф. 5:10–18;

Ал. 37:9.

13а Бут. 1:26–28.

б пп План
Викуплення.

в 2 Неф. 9:18.

14а пп Падіння
Адама і Єви.

б 2 Неф. 25:23;

Ал. 42:10–25.

в Ал. 34:8–16.

пп Спокута,
Спокутувати.

г Ісаї 25:8;

1 Кор. 15:55.

15а Дії 2:37.

робити, щоб я міг мати це вічне життя, про яке ти розповів? Так, що мені треба робити, щоб я міг ^бнародитися від Бога, вирвавши з коренем цей злочестивий дух з моїх грудей, і, отримавши Його Дух, щоб я міг сповнитися радості, щоб мене не було знехтувано в останній день? Слухай, сказав він, я віддам ^аусе, що маю, так, я відмовлюся від мого царства, щоб я міг отримати цю велику радість.

16 Але Аарон сказав йому: Якщо ти ^ахочеш цього, якщо ти вклонишся Богові, так, якщо ти покаєшся в усіх своїх гріхах і вклонишся перед Богом, і звертатимешся до Його імені з вірою, віруючи, що ти отримаєш, тоді ти отримаєш ^бнадію, якої ти бажаєш.

17 І сталося, що коли Аарон сказав ці слова, цар ^ауклонився Господові, на колінах; так, він навіть простерся на землі і ^бзаволав гучно, кажучи:

18 О Боже, Аарон сказав мені, що Бог є; і якщо Бог є, і якщо Ти є Бог, зроби так, щоб я знав про Тебе, і я відмовлюся від усіх своїх гріхів, щоб тільки знати Тебе, і щоб я міг встати з мертвих, і бути спасеним в останній день. І ось коли цар промовив ці слова, він був уражений і став наче мертвий.

19 І сталося, що його слуги

побігли і розповіли цариці про все, що трапилося з царем. І вона увійшла до царя; і коли вона побачила, що він лежав, наче мертвий, а також Аарона і його братів, які стояли так, нібито вони були причиною його падіння, вона розгнівилася на них, і наказала, щоб її слуги, тобто слуги царя, схопили їх і вбили.

20 А слуги бачили причину царевого падіння; тому вони не наважилися накласти руки на Аарона і його братів; і вони благали царицю, кажучи: Чому ти наказуєш нам, що ми повинні вбити цю людину, коли, дивись, один з них ^асильніший від нас усіх? Тому ми впадемо перед ним.

21 Тоді, коли цариця побачила переляк слуг, вона теж перелякалася надзвичайно, щоб яке-небудь лихо не зійшло на неї. І вона наказала своїм слугам, щоб вони пішли і поклонилися людям, щоб вони могли вбити Аарона і його братів.

22 Тоді, коли Аарон побачив рішучість цариці, він, знаючи також закам'янілість сердець людей, боявся, що безліч людей збереться разом, і буде велика суперечка і заворушення серед них; тому він простер руку свою і підняв царя з землі, і сказав йому: Вставай. І він встав на ноги, отримавши свою силу.

15б Ал. 5:14, 49.
в Мт. 13:44–46;
19:16–22.

16а пп Навернення,
Навернений.
б Етер 12:4.

17а УЗ 5:24.
б пп Молитва.
20а Ал. 18:1–3.

23 Тож це було зроблено у присутності цариці і багатьох слуг. І коли вони побачили це, вони дуже здивувалися і злякалися. І цар вийшов наперед і став проповідувати їм. І він проповідував їм так, що всі до єдиного його домочадці були ^бнавернуті до Господа.

24 Тож безліч народу зібралася разом за наказом цариці, і почалися великі ремствування серед них через Аарона і його братів.

25 Але цар вийшов до них і служив їм. І вони вгамували свій гнів на Аарона і тих, хто був з ним.

26 І сталося, що коли цар побачив, що люди вгамувалися, він сказав, щоб Аарон і його браття вийшли наперед з натовпу, і щоб вони проповідували їм Слово.

27 І сталося, що цар розіслав "проголошення по всій землі серед усіх своїх людей, які жили на всій його землі, які були в усіх краях навколо, що виходили аж до моря, на сході і на заході, і які були відділені від землі ^бЗарагемлі вузькою смужкою пустині, яка бігла від моря на сході аж до моря на заході, і навколо біля меж морського узбережжя, і меж пустині, яка була на півночі від землі Зарагемлі, через границі

Мантія, повз верхів'я ріки Сидон, що тече зі сходу на захід—і таким чином було розділено Ламанійців і Нефійців.

28 Тож, більш "ледача частина Ламанійців жила в пустині, і мешкала в наметах; і вони розселилися по всій пустині на заході, на землі Нефія; так, а також на захід від землі Зарагемлі, у межах біля морського узбережжя, і на захід на землі Нефія, на місці першого успадкування їхніх батьків, і таким чином, маючи границі вздовж морського узбережжя.

29 І ще було багато Ламанійців на сході поблизу морського узбережжя, куди Нефійці вигнали їх. І таким чином, Нефійці були майже оточені Ламанійцями; проте Нефійці заволоділи всіма північними ділянками землі, межуючими з пустинею, у верхів'ї ріки Сидон, зі сходу на захід, усюди з боку пустині; на півночі вони дійшли аж до землі, яку вони називали "Щедрою.

30 І вона межувала з землею, яку вони називали "Спустошення, бо вона була так далеко на північ, що доходила до землі, яка була колись заселеною і зруйнованою, про чії ^бкістки ми говорили, яку було відкрито людьми Зарагемлі і яка була "першим місцем їхньої висадки.

23а пп Навчати,
Учитель;
Проповідувати;
Служити,
Священнослужити.

б пп Навернення,
Навернений.
27а Ал. 23:1–4.
б Ом. 1:13–17.
28а 2 Неф. 5:22–25.

29а Ал. 52:9; 63:5.
30а Ал. 50:34;
Морм. 4:1–3.
б Мос. 8:7–12; 28:11–19.
в Гел. 6:10.

31 І вони пішли звідти до південної пустині. Таким чином земля на півночі називалася “Спустошення, а земля на півдні називалася Щедра, будучи пустинею, наповненою усілякими дикими звірями всіх видів, частина яких прийшла з землі, що на півночі, по їжу.

32 Так ось, це була “відстань тільки півтораденної мандрівки для Нефійця вздовж землі Щедрої і землі Спустошення, з східного моря до західного моря; і таким чином земля Нефія і земля Зарагемлі були майже оточені водою, маючи тільки маленький ^бперешийок землі між землею на півночі і землею на півдні.

33 І сталося, що Нефійці заселили землю Щедру, аж з східного моря до західного моря, і таким чином Нефійці у своїй мудрості, з своїми гвардією і військом, відтіснили Ламанійців на південь, так щоб вони не могли більше мати володінь на півночі, аби вони не могли перебігати на землю на півночі.

34 Тому Ламанійці не могли мати інших володінь, окрім землі Нефія і пустині навколо. Тож це була мудрість Нефійців — оскільки Ламанійці були їхніми ворогами, вони не хотіли зазнавати їхні скорботи з кожного боку, і також, щоб вони могли мати землю, куди вони могли б

переходити згідно з своїми бажаннями.

35 І ось я після того, як сказав це, повертаюся знову до розповіді про Аммона й Аарона, Омнера і Гімнія, і їхніх братів.

РОЗДІЛ 23

Проголошено релігійну свободу —Навернено Ламанійців у семи землях і містах— Вони називають себе Анти-Нефій-Легії і звільняються від прокляття —Амалекійці й Амулонійці заперечують істину. Близько 90–77 рр. до р.х.

Ось тоді сталося, що цар Ламанійців розіслав “проголошення серед усіх своїх людей, щоб вони не накладали руки на Аммона, або Аарона, або Омнера, або Гімнія, або на когось з їхніх братів, які підуть проповідувати слово Бога, в якому б місці вони не були, в будь-якій частині їхньої землі.

2 Так, він розіслав указ серед них, щоб вони не накладали руки на них і не зв’язували їх або кидали їх до в’язниці; не повинні вони також ні плювати на них, ні бити їх, ні виганяти їх з своїх синагог, ні бичувати їх; не повинні вони також кидати камінням у них, але щоб вони мали вільний доступ до їхніх домів, і також до їхніх храмів, і їхніх святилищ.

3 І, таким чином, вони можуть іти і проповідувати

31а Гел. 3:5–6.

32а Гел. 4:7.

б Ал. 50:34.

23 1а Ал. 22:27.

Слово за своїм бажанням, бо царя було навернено до Господа, і всіх його домочадців; тому він розіслав проголошення по всій землі до свого народу, що слово Бога не буде мати ніяких перешкод, але що воно повинно розповсюдитися по всій землі, щоб його народ переконався у злочестивості ^атрадицій їхніх батьків, і щоб вони переконалися, що вони всі браття, і вони не повинні ні вбивати, ні грабувати, ні красти, ні чинити перелюб, ні чинити всіляку злочестивість.

4 І тоді сталося, що після того як цар розіслав це проголошення, то Аарон і його браття ходили від міста до міста, і від одного дому богослужіння до другого, встановлюючи церкви і висвячуючи священників і вчителів по всій землі серед Ламанійців, щоб проповідувати і навчати їх слову Бога; і так вони почали досягати великого успіху.

5 І тисячі було приведено до пізнання Господа, так, тисячі було приведено до вірування в ^атрадиції Нефійців; і їх було навчено ^блітописам і пророцтвам, які дійшли аж до теперішнього часу.

6 І так само точно, як те, що Господь живий, так само точно те, що всі, хто повірив, або всі, кого було приведено до пізнання істини через про-

повідування Аммона і його братів, згідно з духом одкровення і пророцтва, і силою Бога, яка творить чудеса в них—так, я кажу вам, як Господь живий, так усі з Ламанійців, які повірили в їхнє проповідування, і були ^анавернені до Господа, ^бніколи не відпали.

7 Бо вони стали праведним народом; вони відклали зброю своїх бунтів, щоб не боротися більше проти Бога, а також проти будь-кого з своїх братів.

8 Ось ^аті, хто був навернений до Господа:

9 Народ Ламанійців, які жили на землі Ізмаїла;

10 І також народ Ламанійців, які жили на землі Міддонії;

11 І також народ Ламанійців, які жили у місті Нефії;

12 І також народ Ламанійців, які жили на землі ^аШилом, і які жили на землі Шемлон, і в місті Лемуїлі, і в місті Шимніломі.

13 І це є назви міст Ламанійців, які були ^анавернені до Господа; і це є ті, хто відклав зброю їхнього бунту, так, усю їхню зброю війни; і всі вони були Ламанійцями.

14 А Амалекійці не були ^анавернені, крім одного; і також не був ніхто з ^бАмулонійців; але вони закам'янили своїми серцями, і також серця Ламанійців у тій частині землі,

3а Ал. 26:24.

5а Ал. 37:19.

б Ал. 63:12.

пп Писання.

6а пп Навернення,
Навернений.

б Ал. 27:27.

8а Ал. 26:3, 31.

12а Мос. 22:8, 11.

13а Ал. 53:10.

14а Ал. 24:29.

б Мос. 23:31–39.

де б вони не жили, так, в усіх їхніх селах і усіх їхніх містах.

15 Отже, ми назвали всі міста Ламанійців, в яких вони покаялися і прийшли до розуміння істини, і були навернені.

16 І тоді сталося, що цар і ті, які були навернені, забажали, щоб вони мали ім'я, щоб таким чином вони могли відрізнятись від їхніх братів; тому цар порадився з Аароном і багатьма священиками про ім'я, яке вони повинні взяти собі, щоб вони могли відрізнятись.

17 І сталося, що вони назвали себе іменем "Анти-Нефій-Легії"; і вони називалися цим іменем і більше не називалися Ламанійцями.

18 І вони стали дуже працюючим народом; так, і вони були дружніми до Нефійців; отже, вони започаткували дружні стосунки з ними, і "прокляття Бога більше не переслідувало їх.

РОЗДІЛ 24

Ламанійці виступають проти народу Бога—Анти-Нефій-Легії радять у Христі, і їх відвідують ангели—Вони вибирають: краще перенести смерть, ніж захищати себе—Ще більше Ламанійців навернено. Близько 90–77 рр. до Р.Х.

І сталося, що Амалекійців, і

Амулонійців, і Ламанійців, які були на землі Амулона, а також на землі Гелама, і які були на землі "Єрусалима, і в цілому на всій землі навколо, які ще не були навернені і не взяли собі ім'я 'Анти-Нефій-Легія, підбурювали Амалекійці й Амулонійці до гніву проти їхніх братів.

2 І їхня ненависть ставала надзвичайно сильною проти них, аж до того, що вони почали повставати проти свого царя, до того, що вони не хотіли більше, щоб він був їхнім царем; отже, вони підняли зброю проти народу Анти-Нефій-Легія.

3 Тоді цар передав царство своєму синові, і він назвав його ім'ям Анти-Нефій-Легій.

4 І цар помер того самого року, коли Ламанійці почали робити приготування до війни проти народу Бога.

5 Тоді, коли Аммон, і його брати, і всі ті, які прийшли з ним, побачили приготування Ламанійців до знищення їхніх братів, вони прийшли на землю Мідіян, і там Аммон зустрів усіх своїх братів; і звідти вони прийшли на землю Ізмаїла, щоб радити "раду з Ламонієм, а також з його братом Анти-Нефій-Легієм, що їм робити, щоб захистити себе проти Ламанійців.

6 Тож не було жодної душі серед усіх людей, навернених до Господа, яка б підня-

17а пп Анти-Нефій-Легії.
18а 1 Неф. 2:23;
2 Неф. 30:5–6;

3 Неф. 2:14–16.
24 1а Ал. 21:1.
б Ал. 25:1, 13.

5а Ал. 27:4–13.

ла зброю проти своїх братів; ні, вони навіть не хотіли робити ніяких приготувань до війни; так, і також їхній цар наказав їм, щоб вони не робили цього.

7 Ось ті слова, які він сказав людям стосовно цієї справи: Я дякую моему Богові, мої улюблені люди, що наш великий Бог у Своїй великодушності послав цих наших братів, Нефійців, до нас, щоб нам проповідувати, і переконати нас у "традиціях наших злочестивих батьків.

8 І знайте, я дякую моему великому Богові, що Він дав нам частину Свого Духа, щоб пом'якшити наші серця, аби ми започаткували дружні стосунки з цими братами, Нефійцями.

9 І знайте, я також дякую моему Богові, що започаткувавши ці дружні стосунки, ми переконалися у наших "гріхах, і в багатьох убивствах, які ми вчинили.

10 І я також дякую моему Богові, так, моему великому Богові за те, що Він дозволив нам, щоб ми могли покаятися в цьому, і також за те, що Він "простив нас за багато тих наших гріхів і вбивств, які ми вчинили, і зняв ^бпровину з наших сердець через заслуги Його Сина.

11 І ось слухайте, браття мої, оскільки це було все, що ми

могли зробити (бо ми були найбільш загубленими з усього людства)—покаятися в усіх наших гріхах і багатьох убивствах, які ми вчинили, і щоб Бог міг "зняти їх з наших сердець, бо це було все, що ми могли зробити, щоб покаятися достатньо перед Богом, так, щоб Він зняв з нас заплямованість—

12 Тож, мої найулюбленіші брати, оскільки Бог зняв з нас заплямованість, і наші мечі стали чистими, то давайте більше не будемо заплямовувати наші мечі кров'ю наших братів.

13 Слухайте, я кажу вам: Ні, давайте утримаємо наші мечі, щоб вони не заплямувалися кров'ю наших братів; бо можливо, якщо ми заплямуємо наші мечі знову, вони не зможуть більше бути "омитими дочиста через кров Сина нашого великого Бога, яка буде пролита за спокуту наших гріхів.

14 І великий Бог мав милість до нас, і зробив це відомим нам, щоб ми не загинули; авжеж, і Він зробив це відомим нам заздалегідь, тому що Він любить наші "душі, так само як Він любить наших дітей; отже, у Своїй милості Він приходить до нас через Своїх ангелів, щоб ^бплан спасіння міг бути відомим нам, так само як наступним поколінням.

7а Мос. 1:5.

9а УЗ 18:44.

10а Дан. 9:9.

^б пп Провина.

11а Ісая 53:4–6.

13а Об. 1:5.

14а пп Душа—

Цінність душ.

^б пп План

Викуплення.

15 О, який же милостивий наш Бог! І ось слухайте, оскільки це було все, що ми могли зробити, щоб наші плями були зняті з нас, і наші мечі було зроблено блискучими, давайте сховаємо їх геть, щоб вони могли залишатися блискучими як свідчення перед нашим Богом в останній день, або в той день, коли нас буде приведено стояти перед Ним, щоб бути судимими, що ми не заплямували наші мечі кров'ю наших братів, оскільки Він дав нам Своє Слово і цим зробив нас чистими.

16 І ось, браття мої, якщо наші браття намагаються знищити нас, знайте, ми сховаємо наші мечі, так, а саме поховаємо їх глибоко в землю, щоб вони могли залишитися блискучими як свідчення того, що ми ніколи не використовували їх, в останній день; і якщо наші браття знищать нас, знайте, ми "підемо до нашого Бога і будемо спасеними.

17 І тоді сталося, що коли цар закінчив ці промови, і всіх людей було зібрано разом, вони взяли свої мечі, і всю зброю, яка використовувалася для пролиття людської крові, і вони "заховали їх глибоко в землю.

18 І це вони зробили, бо то було, на їхній погляд, свідченням перед Богом, а також пе-

ред людьми, що вони "ніколи не використають зброю знову для пролиття людської крові; і це вони зробили, підтверджуючи і ^бскладаючи завіт з Богом, що ніж пролити кров їхніх братів, вони краще "віддадуть свої власні життя; і ніж відібрати у брата, вони краще дадуть йому; і ніж проводити свої дні у неробстві, вони краще будуть трудитися багато своїми власними руками.

19 І таким чином ми бачимо, що коли цих Ламанійців було приведено до того, що вони повірили і пізнали істину, вони були "стійкими, навіть краще прийняли б смерть, ніж учинили гріх; і так ми бачимо, що вони поховали свою зброю миру, тобто вони поховали зброю війни заради миру.

20 І сталося, що їхні брати, Ламанійці, робили приготування до війни і підійшли до землі Нефія з метою знищити царя і поставити іншого замість нього, і також з метою знищити народ Анті-Нефій-Легія з цієї землі.

21 Тоді, коли люди побачили, що вони йдуть проти них, вони вийшли назустріч їм, і "припали до землі перед ними, і почали прикликати ім'я Господа; і так вони були в цьому положенні, коли Ламанійці почали нападати на них, і почали вбивати їх мечем.

16а Ал. 40:11–15.

17а Гел. 15:9.

18а Ал. 53:11.

б пп Завіт.

в пп Жертва,
Жертвувати.

19а пп Віра.

21а Ал. 27:3.

22 І таким чином, не зустрівши ніякого опору, вони вбили тисячу і п'ять з них; і ми знаємо, що вони благословенні, бо вони відійшли, щоб жити з своїм Богом.

23 Тоді, коли Ламанійці побачили, що їхні браття не тікають від меча, а також не відвертаються ні праворуч, ні ліворуч, але що вони будуть лежати і ^агинути і хвалити Бога навіть у мить самої загибелі від меча—

24 Тоді, коли Ламанійці побачили це, вони ^априпинили вбивати їх; і було багато таких, чиї серця були ^бсповнені почуттів за тих їхніх братів, які впали від меча, бо вони покаялися в тому, що вони вчинили.

25 І сталося, що вони кинули свою зброю війни, і не захотіли братися за неї знову, бо вони мучилися за вбивства, які вони вчинили; і вони схилилися до землі так само, як їхні браття; покладаючись на милості тих, чия зброя була піднята, щоб убити їх.

26 І сталося, що до людей Бога приєдналося того дня більше, ніж та кількість людей, яких було вбито; а ті, кого було вбито, були праведними людьми, тому ми не маємо причини сумніватися, що вони були ^аспасенні.

27 І не було жодного злочеч-

стивого чоловіка серед них; але було більше тисячі приведених до пізнання істини; отже ми бачимо, що Господь діє різними ^а“шляхами для спасіння Свого народу.

28 Тож більшість тих Ламанійців, які вбили так багато своїх братів, були Амалекійцями й Амулонійцями, більшість з яких були за ^а“чином ^бНегора.

29 Ось, серед тих, хто приєднався до людей Господа, не було ^а“жодного з Амалекійців або Амулонійців, або хто був за чином Негора, але вони були справжніми нащадками Ламана і Лемуїла.

30 І таким чином ми можемо чітко визначити, що після того як люди один раз були ^а“просвітлені Духом Бога і мали велике ^б“знання про те, що стосується праведності, а потім ^а“відпали до гріха і провини, вони стають ще більше закам'янілими, і таким чином їхній стан стає ще ^а“гіршим, ніж коли б вони ніколи не знали цього.

РОЗДІЛ 25

Напади Ламанійців поширюються—Сім'я священників Ноя гине, як пророкував Авінадій—Багато Ламанійців навертається і приєднується до людей Анті-

23а Ал. 26:32.

24а Ал. 25:1.

б пп Співчуття.

26а Об. 14:13.

27а Ісая 55:8–9;

Ал. 37:6–7.

28а Ал. 21:4.

б Ал. 1:15; 2:1, 20.

29а Ал. 23:14.

30а Мт. 12:45.

б Євр. 10:26; Ал. 47:36.

в 2 Неф. 31:14;

Ал. 9:19.

пп Відступництво.

г 2 Пет. 2:20–21.

Нефій-Легія— Вони вірять у Христа і виконують закон Мойсея. Близько 90–77 рр. до р.х.

І ось тоді сталося, що ті Ламанійці ще більше розсердилися, бо вони вбили їхніх братів; тому вони поклялися помститися Нефійцям; і вони не чинили більше спроб убити людей *“Анті-Нефій-Легія* в той час.

2 Але вони взяли своє війсьсько й пішли до границь землі Зарагемлі, й напали на людей, які були на землі Аммонійга, й *“знищили їх.*

3 І після цього вони мали багато битв з Нефійцями, під час яких їх було вигнано і вбито.

4 І серед Ламанійців, яких було вбито, було майже все *“сім’я Амулона і його братів, які були священиками Ноя, і їх було вбито руками Нефійців;*

5 І решта, яка втекла у східну пустиню, і узурпувала владу й повноваження над Ламанійцями, зробила так, що більшість Ламанійців мала *“загинути у вогні через своє віврування—*

6 Бо багато хто з *“них, після того як вони зазнали багатьох втрат і також багатьох страждань, почали збуджуватися до згадки ^бслів, які Аарон і його брати проповідували їм*

на їхній землі; тому вони почали зневірюватися у ^бтрадиціях своїх батьків, і вірити в Господа, і в те, що Він дав велику силу Нефійцям; і таким чином було багато з них наведено в пустині.

7 І сталося, що ті правителі, які були рештою дітей *“Амулона, наказали, щоб їх було віддано на ^бсмерть, так, усіх тих, хто вірив у це.*

8 Тож це мучеництво зробило так, що багато їхніх братів було збуджено до гніву; і почалися суперечки в пустині; і Ламанійці почали *“полювати на сім’я Амулона і його братів і почали вбивати їх; і вони втекли у східну пустиню.*

9 І ось на них досі полюють Ламанійці. Таким чином збулися слова Авінадія, які він сказав про сім’я священиків, які зробили так, щоб він прийняв смерть від вогню.

10 Бо він сказав їм: Що ви *“зробите мені, то буде символом того, що настане.*

11 І ось Авінадій був першим, хто вистраждав *“смерть від вогню за свою віру в Бога; тож ось те, що він мав на увазі, що багато хто прийме смерть від вогню, так як він її прийняв.*

12 І він сказав священикам Ноя, що їхнє сім’я зробить так, що багато кого буде віддано на смерть, у той самий

25 1а пп Анті-Нефій-Легії.

2а Ал. 8:16; 16:9.

4а Мос. 23:35.

5а Мос. 17:15.

6а товто Ламанійців.

б Ал. 21:9.

в Ал. 26:24.

7а Ал. 21:3; 24:1, 28–30.

б пп Мученик, Мучеництво, Мученицька

смерть.

8а Мос. 17:18.

10а Мос. 13:10.

11а Мос. 17:13.

спосіб, що і його, і що їх буде розсіяно за межами і вбито, так само як вівцю, яка не має пастиря, виганяють і вбивають дикі звірі; і ось знайте, ці слова справдилися, бо їх було вигнано Ламанійцями, і на них полювали, і їх били.

13 І сталося, що коли Ламанійці побачили, що вони не можуть пересилити Нефійців, вони повернулися знову на свою власну землю; і багато хто з них прийшов жити на землю Ізмаїла і на землю Нефія, і приєднався до людей Бога, якими були люди "Анти-Нефій-Легія.

14 І вони також "поховали свою зброю війни, так само, як зробили їхні браття, і вони стали праведним народом; і вони йшли шляхами Господа, і старанно виконували Його заповіді і Його устави.

15 Так, і вони виконували закон Мойсея; бо було необхідно, щоб вони виконували закон Мойсея все-таки, бо він не повністю був виконаний. Але незважаючи на "закон Мойсея, вони чекали на пришествя Христа, вважаючи, що закон Мойсея був ^бсимволом Його пришествя, і віруючи в те, що вони повинні додержуватися тих "зовнішніх обрядів до тих пір, коли Його буде відкрито їм.

16 Тож вони не думали, що

"спасіння приходять через ^бзакон Мойсея; але закон Мойсея служить, щоб підсилювати їхню віру в Христа; і таким чином вони зберігали "надію через віру у вічне спасіння, покладаючись на дух пророцтва, який говорив про те, що станеться.

17 І ось знайте, Аммон, і Аарон, і Омнер, і Гімній, і їхні браття раділи надзвичайно через успіх, який вони мали серед Ламанійців, побачивши, що Господь давав їм відповідно до їхніх "молитов, і що Він також виконав Своє слово для них у всіх подробицях.

РОЗДІЛ 26

Аммон пишається Господом—Вірних підсилює Господь і дає їм знання—Вірою люди можуть привести тисячі душ до покаяння—Бог має всю владу і розуміє все. Близько 90–77 рр. до Р.Х.

І ось, це є слова Аммона до його братів, якими говорить-ся таке: Мої братове і мої браття, слухайте, я кажу вам, яка велика причина є в нас, щоб радіти; бо хіба ми могли гадати, коли ми "вийшли з землі Зарагемлі, що Бог дарує нам такі великі благословення?

2 І ось, я питаю, якими вели-

13а Ал. 23:16–17.

14а Ал. 24:15; 26:32.

15а Кн. Як. 4:5;

Яр. 1:11.

пп Закон Мойсеїв.

^б Мос. 3:14–15; 16:14.

^в Мос. 13:29–32.

16а Мос. 12:31–37;

13:27–33.

^б 2 Неф. 11:4.

^в 1 Сол. 5:8–9.

17а Ал. 17:9.

26 1а Мос. 28:9;

Ал. 17:6–11.

кими благословеннями Він нас нагородив? Чи можете ви сказати?

3 Слухайте, я відповім вам; наші браття, Ламанійці, були в темряві, так, саме в найтемнішій безодні, але слухайте, як ^абагато з них приведено побачити дивовижне світло Бога! І це є благословення, яке було даровано нам, щоб нас було зроблено ^бзнаряддям у руках Бога для виконання цієї великої роботи.

4 Дивіться, ^атисячі з них утішаються, і їх приведено до пастви Бога.

5 Дивіться, ^анива дозріла, і благословенні ви, бо ви встромили ^бсерпа і жали з усієї сили, так, цілісінський день ви трудилися; і подивіться на кількість ^снопів! І їх буде зібрано у житницю, щоб вони не перевелися.

6 Так, їх не поб'є бурєю в останній день; так, і не будуть вони розвіяні вихорем; але коли ^абуря прийде, їх буде зібрано разом у їхньому місці, щоб буря не могла проникнути до них; так, і не будуть вони вигнані суворими вітрами туди, куди тільки ворог забажає віднести їх.

7 Але знайте, вони в руках Господаря ^ажніва, і вони Його; і Він ^бпіднесе їх в останній день.

8 Благословенне ім'я нашого Бога; давайте ^азаспіваето Йому хвалу, так, давайте складемо ^бдяку Його святому імені, бо Він чинить праведність завжди.

9 Бо якби ми не вийшли з землі Зарагемлі, ці наші ніжно любими браття, які так ніжно люблять нас, досі ще б мучилися ^аненавистю до нас, так, і вони також були б незнайомцями для Бога.

10 І сталося, що коли Аммон промовив ці слова, його брат Аарон докоряв йому, кажучи: Аммене, я боюся, що твоя радість привела тебе аж до вихваляння.

11 Але Аммон сказав йому: Я не ^авихваляюся ні своєю власною силою, ані своєю власною мудрістю; але знай, моя ^брадість повна, так, моє серце наповнене по вінця радістю, і я втішуся в моєму Богові.

12 Авжеж, я знаю, що я ніщо; щодо моєї сили я слабкий; отже, я не буду ^авихвалитися собою, але я буду хвалитися моїм Богом, бо в Його ^бсилі я можу зробити все; так, знайте, багато сильних чудес ми вчинили на цій землі, за які ми будемо хвалити Його ім'я завжди.

13 Знайте, скільки тисяч наших братів визволив Він від

3а Ал. 23:8–13.

б 2 Кор. 4:5; Мос. 23:10.

4а Ал. 23:5.

5а Іван 4:35–37; УЗ 4:4.

б Йоїл 4:13.

в УЗ 33:7–11; 75:2, 5.

6а Гел. 5:12;

3 Неф. 14:24–27.

7а пп Жніва.

б Мос. 23:22; Ал. 36:28.

8а УЗ 25:12.

б пп Владчнї,
Дякування, Подяка.

9а Мос. 28:1–2.

11а 2 Кор. 7:14.

б УЗ 18:14–16.

пп Радість.

12а Єр. 9:23; Ал. 29:9.

б Пс. 18:32–40;

Фил. 4:13;

1 Неф. 17:3.

мук ^апекла; і вони приведені, щоб ^бспівати викупительну любов, і все це через силу Його слова, яка в нас, отже, хіба ми не маємо великої причини радіти?

14 Так, ми маємо причину хвалити Його завжди, бо Він є Всевишній Бог, і звільнив наших братів від ^аланцюгів пекла.

15 Так, вони були оточені вічною темрявою і знищенням; але бачите, Він привів їх до Свого вічного ^світла, так, до вічного спасіння; і вони оточені незрівнянною щедрістю Його любові; так, і ми були знярядям у Його руках для виконання цієї величної і дивовижної роботи.

16 Тому давайте ^апишатися, так, ми будемо ^бпишатися Господом; так, ми будемо ^втішатися, бо наша радість повна; так, ми будемо уславлювати нашого Бога завжди. Слухайте, хто може занадто багато пишатися Господом? Так, хто може сказати надто багато про Його велику силу, і про Його ^смилість, і про Його довготерпіння щодо дітей людських? Слухайте, я кажу вам, я не можу висловити й найменшої частки того, що я відчуваю.

17 Хто міг гадати, що наш Бог буде таким милосердним,

щоб витягти нас з нашого жахливого, грішного і розбещеного стану?

18 Дивіться, ми ходили всюди саме в гніві, з сильними погрозами, щоб ^азнищити Його церкву.

19 О, тоді чому Він не призначив нас до жахливого знищення, так, чому Він не дозволив мечеві Його правосуддя впасти на нас, і не прирік нас на вічний відчай?

20 О, моя душа нібито майже відлітає від цієї думки. Бачите, Він не застосував Свое правосуддя до нас, але у Своїй великій милості переніс нас через ту вічну ^апрірву смерті і нещастя, аж до спасіння наших душ.

21 І ось слухайте, браття мої, яка ^атілесна людина тут є, що знає це? Я кажу вам, немає нікого, хто б ^бзнав це, за винятком тих, хто розкаюється.

22 Авжеж, той хто ^арозкаюється, і діє згідно з ^бвірою, і творить добрі діла, і молиться постійно й безупинно — таким дано пізнати ^атаємниці Бога; авжеж, таким буде дано відкрити те, що ніколи не було відкрито; так, і таким буде дано привести тисячі душ до покаяння, саме так, як це було дано нам привести цих наших братів до покаяння.

13а пп Пекло.
б Ал. 5:26.

14а Ал. 12:11.

15а пп Світло, Світло Христа.

16а Рим. 15:17;
1 Кор. 1:31.

б 2 Кор. 10:15–18;
УЗ 76:61.

в Пс. 36:5–6.

18а Мос. 27:8–10.

20а 2 Неф. 1:13;
Гел. 3:29–30.

21а пп Тілесна людина.

б 1 Кор. 2:9–16;
Кн. Як. 4:8.

22а Ал. 36:4–5.

пп Покайтесь,
Покаяння.

б пп Віра.

в пп Таємниці Божі.

23 Тож чи пам'ятаєте ви, мої браття, як ми сказали нашим браттям на землі Зарагемлі, що ми йдемо на землю Нефія проповідувати нашим браттям, Ламанійцям, і вони насміхалися з нас з презирством?

24 Бо вони казали нам: Чи припускаєте ви, що можете привести Ламанійців до пізнання істини? Чи припускаєте ви, що можете переконати Ламанійців у неправильності "традицій їхніх батьків, коли вони такий ^бтвердоший народ; чий серця втішаються у кровопролитті; чий дні було проведено у найбільших беззаконнях; чий шляхи були шляхами грішника від початку? Тож мої браття, ви пам'ятаєте, що такою була їхня розмова.

25 І більш того, вони сказали: Давайте візьмемо зброю проти них, щоб знищити їх і їхні беззаконня з цієї землі, доки вони не напали на нас і не знищили нас.

26 Але бачите, мої улюблені браття, ми прийшли в пустиню не з наміром знищити наших братів, але з наміром, що можливо ми можемо спасти кілька їхніх душ.

27 Тож коли наші серця були пригнічені, і ми вже збиралися повернути назад, ось, Господь "заспокоїв нас і сказав: Ідіть до ваших братів, Ламанійців, і зносьте з ^бтер-

пінням ваші ^бстраждання, і Я дам вам успіх.

28 І ось бачите, ми прийшли і пішли серед них; і ми були терплячими в наших стражданнях, і ми перестраждали всі злидні; так, ми мандрували від хати до хати, покладаючись на милості світу—не тільки на милості одного світу, але й на милості Бога.

29 І ми входили в їхні доми і вчили їх, і ми вчили їх на їхніх вулицях; так, і ми вчили їх на їхніх пагорбах; і ми також входили в їхні храми і в їхні синагоги і вчили їх; і нас виганяли, і з нас сміялися, і на нас плювали, і били нас по щоках; і в нас кидали камінням, і хапали нас і зв'язували міцними мотузками, і кидали до в'язниці; і через силу і мудрість Бога нас було знову визволено.

30 І ми знесли всілякі скорботи, і все це, щоб, можливо, бути засобом спасіння якоїсь душі; і ми гадаємо, що наша "радість була б повною, якби, можливо, ми могли бути засобом спасіння якоїсь душі.

31 Тож бачите, ми можемо подивитися і побачити плоди наших зусиль; і хіба їх мало? Я кажу вам: Ні, їх "багато; так, і ми можемо свідчити про їхню щирість, через їхню любов до своїх братів, і також до нас.

32 Бо знайте, вони б краще "пожертвували своїм життям, ніж позбавили життя свого

24а Мос. 10:11–17.
б Мос. 13:29.
27а Ал. 17:9–11.

б пп Терпіння.
в Ал. 20:29–30.
пп Лихо.

30а УЗ 18:15–16.
31а Ал. 23:8–13.
32а Ал. 24:20–24.

ворога; і вони ⁶поховали свою зброю війни глибоко в землю через їхню любов до своїх братів.

33 І ось слухайте, я кажу вам, чи була така велика любов на усій землі? Слухайте, я скажу вам: Ні, не було, навіть серед Нефійців.

34 Бо знайте, вони хотіли взяти зброю проти своїх братів; вони не хотіли дозволити, щоб їх самих було вбито. Але подивіться, як багато з цих віддали своє життя; і ми знаємо, що вони відійшли до свого Бога через їхню любов і через їхню ненависть до гріха.

35 Тож чи не маємо ми причини радіти? Так, я кажу вам, ніколи не було людей, у яких була така велика причина радіти, як у нас, з тих пір як світ почався; так, і моя радість підлітає аж до вихвалання через мого Бога; бо Він має всю ⁶силу, всю мудрість, і все розуміння; Він ⁶розуміє все, і Він ⁶милостива Істота, навіть до спасіння, для тих, хто покається і повірить в Його ім'я.

36 Тож якщо це вихвалання, тоді я буду вихвалитися; бо це моє життя і моє світло, моя радість і моє спасіння, і моє викуплення від вічного горя. Так, благословенне ім'я мого Бога, Який був дбайливим до цього народу, який є ⁶вітою дерева Ізраїля, і був загублений від його тіла в

чужу землю; так, я кажу, благословенне ім'я Бога мого, Який був дбайливим до нас, ⁶мандрівників у чужій землі.

37 Тож мої браття, ми бачимо, що Бог є дбайливим до кожного ⁶народу, на якій би землі вони не були; так, Він рахує Свій народ, і Його надра милості є над усією землею. Тож це і є моя радість і моя велика молитва подяки; так, і я буду складати дяку моєму Богові завжди. Амінь.

РОЗДІЛ 27

Господь наказує Аммонові вестти людей Анті-Нефій-Легія до безпеки—Під час зустрічі з Алмою Аммонова радість виснажує його силу—Нефійці дають Анті-Нефій-Легіям землю Єришона—Вони називаються народом Аммона. Близько 90–77 рр. до Р.Х.

Ось сталося, що коли ті Ламанійці, які пішли на війну проти Нефійців, дізналися, після їхніх багатьох зусиль знищити їх, що даремно було шукати їхнього знищення, вони повернулися знову на землю Нефія.

2 І сталося, що Амалекійці через свої втрати були надзвичайно розлючені. І коли вони побачили, що не можуть помститися Нефійцям, вони почали підбурювати

32б Ал. 24:15.

35а пп Сила.

б УЗ 88:41.

в пп Милостивий,

Милість.

36а Бут. 49:22–26;

Кн. Як. 2:25; 5:25.

б Кн. Як. 7:26.

37а Дії 10:34–35;

2 Неф. 26:33.

народ у злобі проти їхніх «братів, народу»⁶ Анти-Нефій-Легія; тому вони почали знову знищувати їх.

3 Тоді цей народ «знову відмовився взяти свою зброю, і вони дозволили, щоб їх було вбито відповідно до бажань їхніх ворогів.

4 Тож коли Аммон і його брати побачили ці діяння знищення серед тих, кого вони так ніжно любили, і серед тих, хто так ніжно любив їх—бо до них ставилися так, нібито вони були ангелами, посланими від Бога, щоб спасти їх від вічного знищення—отже, коли Аммон і його брати побачили це велике діяння знищення, вони були зворушені співчуттям, і вони «сказали цареві:

5 Давайте зберемо разом цих людей Господа, і давайте підемо на землю Зарагемлі до наших братів Нефійців, і втечемо від рук наших ворогів, щоб нас не було знищено.

6 Але цар сказав їм: Слухайте, Нефійці знищать нас за численні вбивства і гріхи, які ми вчинили проти них.

7 І Аммон сказав: Я піду і спитаю в Господа, і якщо Він скаже нам піти до наших братів, чи підете ви?

8 І цар сказав йому: Так, якщо Господь скаже нам піти, ми підемо до наших братів, і ми будемо їхніми рабами до тих пір, поки не

відшкодуємо їм за численні вбивства і гріхи, які ми вчинили проти них.

9 Але Аммон сказав йому: Це проти закону наших братів, який був установлений моїм батьком, щоб були які-небудь «раби серед них; тому давайте підемо і покладемося на милості наших братів.

10 Але цар сказав йому: Спитай у Господа, і якщо Він скаже нам іти, ми підемо; інакше ми загинемо на цій землі.

11 І сталося, що Аммон пішов і спитав у Господа, і Господь сказав йому:

12 Виведи цих людей з цієї землі, щоб вони не загинули; бо Сатана має великий вплив на серця Амалекійців, які підбурюють Ламанійців гніватися на своїх братів так, щоб убивати їх; тому виходь з цієї землі; і благословенні ці люди в цьому поколінні, бо я збережу їх.

13 І тоді сталося, що Аммон пішов і переказав цареві всі слова, які Господь сказав йому.

14 І вони зібрали разом усіх своїх людей, так, усіх людей Господа, і зібрали разом усі свої отари і стада, і пішли з цієї землі, і прийшли у пустиню, яка відділяла землю Нефія від землі Зарагемлі, і перейшли до границь землі.

15 І сталося, що Аммон сказав їм: Слушайте, я і мої

27 а Ал. 43:11.
б Ал. 25:1.
пп Анти-

Нефій-Легії.
3а Ал. 24:21–26.
4а Ал. 24:5.

9а Мос. 2:13;
29:32, 38, 40.

брatтя підуть на землю Зарагемлі, а ви залишитесь тут, поки ми не повернемося; і ми випробуємо серця наших братів, чи захочуть вони, щоб ви прийшли на їхню землю.

16 І сталося, що коли Аммон ішов на цю землю, він і його браття зустріли Алму, на тому ^амісці, про яке було сказано; і знайте, це була радісна зустріч.

17 Тож ^арадість Аммона була настільки великою, що він був переповнений нею; так, його було поглинуто в радості його Бога, аж до ^бвиснаження його сили; і він ^азнову впав на землю.

18 Тож хіба то не була надзвичайна радість? Знайте, це радість, яку ніхто не отримає, якщо він справді не розкається і не буде покійно прагнути щастя.

19 Тож радість Алми від зустрічі з своїми братами була справді великою, а також радість Аарона, Омнера і Гімнія; але ось їхня радість не була такою, щоб перевищувати їхню силу.

20 І тоді сталося, що Алма провів своїх братів назад на землю Зарагемлі; аж до свого власного дому. І вони пішли і розповіли ^аголовному судді все, що трапилося з ними на землі Нефія, серед їхніх братів, Ламанійців.

21 І сталося, що головний суддя розіслав проголошення по всій землі, бажаючи голо-

су народу щодо прийняття їхніх братів, які були народом Анті-Нефій-Легія.

22 І сталося, що голос народу дійшов, кажучи: Ось, ми віддамо землю Єрсона, яка на сході біля моря, яка межує з землею Щедрою, яка є на південь від землі Щедрої; і ця земля Єрсона є тією землею, яку ми віддамо нашим братам у спадщину.

23 І знайте, ми поставимо наше військо між землею Єрсона і землею Нефія, щоб ми могли захистити наших братів на землі Єрсона; і це ми робимо для наших братів, ураховуючи їхній страх підняти зброю проти своїх братів, щоб не вчинити гріха; і цей їхній великий страх прийшов через їхнє тяжке покаяння, яке вони мали, враховуючи багато їхніх убивств і їхню жадливу злочестивість.

24 І ось знайте, це ми зробимо для наших братів, щоб вони могли успадкувати землю Єрсона; і ми будемо охороняти їх від їхніх ворогів нашою зброєю за умови, що вони дадуть нам частину свого майна, щоб допомогти нам, аби ми могли утримувати наше військо.

25 Тоді сталося, що коли Аммон почув це, він повернувся до народу Анті-Нефій-Легія, і також Алма з ним, до пустині, де вони поставили свої намети, і оголосив їм усе це. І Алма також розповів

їм про своє “навернення, з Аммоном і Аароном, і його братами.

26 І сталося, що це викликало велику радість серед них. І вони спустилися до землі Єршона, і взяли у володіння землю Єршона; і Нефійці називали їх народом Аммона; отже, вони так іменувалися з того часу.

27 І вони були серед народу Нефія, і також причислялися до людей, які були від церкви Бога. І вони також відзначалися своєю ревністю у ставленні до Бога, а також до людей; бо вони були цілком “чесні і відверті в усьому; і вони були ^бстійкими у вірі в Христа, аж до самого кінця.

28 І вони дивилися на кровопролиття серед своїх братів з відразою; і їх ніколи не можна було примусити підняти зброю проти своїх братів; і вони ніколи не дивилися на смерть з якою-небудь мірою жаху через їхню надію і погляди на Христа і воскресіння; отже, смерть була поглинута для них перемогою Христа над нею.

29 Отже, вони б краще знесли “смерть у найгірший і найтяжчий спосіб, який тільки міг бути заподіяний їхніми братами, ніж вони взяли б меча або криву шаблю, щоб ударити їх.

30 І таким чином вони були старанним і улюбленим на-

родом, високо благословеним народом Господа.

РОЗДІЛ 28

Ламанійців розгромлено у жакливій битві—Десятки тисяч вбито—Злочестиві приречені на нескінченне горе; праведні досягають щастя, яке ніколи не скінчиться. Близько 77–76 рр. до Р.Х.

І ось сталося, що після того, як люди Аммона поселилися на землі “Єршона, і церкву також було встановлено на землі Єршона, і військо Нефійців було поставлено навколо землі Єршона, так, по всіх межах навколо землі Зарагемлі; знайте, військо Ламанійців переслідувало їхніх братів у пустині.

2 І так сталася величезна битва; так, саме така, якої ще ніколи не знали серед усіх людей на землі від тих пір, як Легій залишив Єрусалим; так, і десятки тисяч Ламанійців було вбито і розсіяно повсюди.

3 Так, і також було величезне кровопролиття серед людей Нефія; проте Ламанійців було “вигнано і розсіяно, і народ Нефія повернувся знову на свою землю.

4 І ось тоді настав час, коли було чути великий плач і голосіння по всій землі, серед усіх людей Нефія—

25а Мос. 27:10–24.
27а пп Чесний,
Чесність.

б Ал. 23:6.
29а Ал. 24:20–23.
28 1а Ал. 27:22; 30:1, 19.

3а Ал. 30:1.

5 Так, волення вдів, які оплакують своїх чоловіків, а також батьків, які оплакують своїх синів, і дочка брата, так, і брат батька; і таким чином плач було чути серед усіх їх, оплакування своїх рідних, яких було вбито.

6 І ось тоді справді був сумний день; так, час похмурості, і час великого «посту і молитви».

7 І так закінчився п'ятнадцятий рік правління суддів над народом Нефія;

8 І це розповідь про Аммона і його братів, про їхні мандрівки на землі Нефія, їхні страждання на цій землі, їхні печалі, і їхні скорботи, і їхні «незбагненні радощі, і щирий прийом і безпеку братів на землі Єршона. І тепер нехай Господь, Викупитель усіх людей, благословить їхні душі назавжди».

9 І це є розповідь про війни і суперечки між Нефійцями, а також про війни між Нефійцями і Ламанійцями; і п'ятнадцятий рік правління суддів закінчився.

10 І від першого року до п'ятнадцятого сталося знищення багатьох тисяч життів; так, цей час приніс жахливе видовище кровопролиття.

11 І тіла багатьох тисяч лежать глибоко в землі, в той час коли тіла багатьох тисяч «розсипаються в купах на

лиці землі; так, і багато тисяч ^боплакують втрату своїх рідних, бо вони мають причину боятися, згідно з обіцяннями Господа, що вони будуть приречені на нескінченне горе».

12 У той час, коли багато тисяч дійсно оплакують втрату своїх рідних, усе ж таки вони втішаються і радіють надією, і навіть знають, згідно з «обіцяннями Господа, що вони встануть, щоб жити праворуч від Бога, в щасті, яке ніколи не скінчиться».

13 І так ми бачимо, яка велика «нерівність людини через гріх і провину, і силу диявола, яка приходиться через підступні ^бплани, які він вигадав, щоб піймати в пастку серця людей».

14 І так ми бачимо великий заклик до людей старанно трудитися на «виноградниках Господа; і так ми бачимо велику причину сумувати, і також радіти—сум через смерть і знищення серед людей, а радість через ^бсвітло Христа, що веде до життя».

РОЗДІЛ 29

Алма бажає закликати до покавання з ангеловою старанністю—Господь дарує вчителів усім народам—Алма пишається Господньою роботою й успіхами

6а Ал. 30:2.
8а Ал. 27:16–19.
11а Ал. 16:11.
б Ал. 48:23;

УЗ 42:45–46.
12а Ал. 11:41.
13а 1 Неф. 17:35.
б 2 Неф. 9:28.

14а пп Виноградник Господній.
б пп Світло, Світло Христа.

Аммона і його братів. Близько 76 р. до р.х.

О, якби я був ангелом і міг би мати бажання в моєму серці, щоб я міг піти і говорити сурмою Бога, таким голосом, щоб похитнути землю, і закликати до покаяння кожний народ!

2 Так, я проголошував би кожній душі, нібито голосом грому, покаяння і план викуплення, що вони повинні покаятися і "прийти до нашого Бога, щоб не було більше смутку на всьому лиці землі.

3 Але ось, я є людина, і грішу в моєму бажанні; бо я повинен бути задоволений тим, чим Господь наділив мене.

4 Я не повинен Я не повинен розривати в моїх бажаннях тверду постанову справедливого Бога, бо я знаю, що Він дарує людям згідно з їхнім "бажанням, чи то є смерть, чи то є життя; так, я знаю, що Він наділяє людей, так, постановляє їм постанови які є незмінними, згідно з їхніми ^ббажаннями, чи то вони до спасіння, чи до знищення.

5 Так, і я знаю, що добро й зло стало перед усіма людьми; той, хто не відрізняє добра від зла, є невинним; але той, хто "знає, що таке добро й зло, тому дається згідно з його бажаннями, чи то він

бажає добра або зла, життя або смерті, радості або мук ^бсумління.

6 Тож усвідомлюючи, що я знаю це, чому я повинен бажати більше, ніж виконувати роботу, до якої я був покликаний?

7 Чому я повинен бажати бути ангелом, щоб я міг говорити до всіх кінців землі?

8 Бо ось, Господь дарував "усім народам з їхнього власного народу і ^бязика навчати Його Слово, так, у мудрості, все, що Він "вважає необхідним, щоб вони мали; тому ми бачимо, що Господь радить в мудрості, згідно з тим, що є справедливим та істинним.

9 Я знаю те, що заповів мені Господь, і я пишаюся цим. Я не "пишаюся собою, але я пишаюся тим, що Господь заповів мені; так, і тим я пишаюся, що, мабуть, я можу бути знаряддям у руках Бога, щоб привести яку-небудь душу до покаяння; і в цьому моя радість.

10 І знайте, коли я бачу багатьох моїх братів, які розкаюються і приходять до Господа Бога свого, тоді моя душа сповнюється радістю; тоді я згадую, "що Господь зробив для мене, так, а саме, що Він почув мою молитву; так, тоді я згадую Його милосердну руку, яку Він простер до мене.

29 2а Ом. 1:26;
3 Неф. 21:20.

4а Пс. 37:4.

б пп Свобода вибору.

5а 2 Неф. 2:18, 26;

Морон. 7:15–19.

пп Проникливість,
дар проникливості.

б пп Сумління.

8а 2 Неф. 29:12.

б УЗ 90:11.

в Ал. 12:9–11.

9а Ал. 26:12.

10а Мос. 27:11–31.

11 Так, і я також згадую неволю моїх батьків; бо я напевно знаю, що "Господь визволив їх з залежності, і цим Він установив Свою церкву; так, Господь Бог, Бог Авраама, Бог Ісаака і Бог Якова визволив їх з залежності.

12 Так, я завжди пам'ятав неволю моїх батьків; і що Той Самий Бог, Який "визволив їх від рук Єгиптян, визволив їх від залежності.

13 Так, і що Той Самий Бог установив Свою церкву серед них; так, і що Той Самий Бог покликав мене святим покликанням проповідувати Слово цьому народові, і дав мені великі успіхи, через які моя "радість повна.

14 Але я радію не тільки через мій власний успіх, але моя радість є повнішою через "успіхи моїх братів, які були на землі Нефія.

15 Знайте, вони трудилися надзвичайно і принесли багато плодів; і якою великою буде їхня винагорода!

16 Тепер, коли я думаю про успіхи цих моїх братів, моя душа відлітає, аж до того, що відділяється від тіла, начебто так є, такою великою є моя радість.

17 І тепер нехай Бог дарує їм, моїм братам, щоб вони могли сидіти в царстві Бога; так, а також усі ті, хто є плодом їхніх зусиль, щоб вони більше не залишали Його,

але щоб вони могли прославляти Його завжди. І нехай Бог дасть, щоб це було зроблено відповідно до моїх слів, саме так, як я сказав. Амінь.

РОЗДІЛ 30

Коригор, антихрист, глузує з Христа, Спокути і духа пророцтва—Він учить, що немає Бога, немає падіння людини, немає покарання за гріх і немає Христа—Алма свідчить, що Христос прийде і що все вказує на те, що Бог є—Коригор вимагає ознаки і раптово німіє—Диявол з'являється Коригорові як ангел і вчив його, що говорити—Коригора затоптують, і він умирає. Близько 76–74 рр. до р.х.

Слухайте, тоді сталося, що після того як "народ Аммона поселився на землі Ершона, так, і також після того як Ламанійців було "вигнано з землі, і їхніх мертвих було поховано людьми цієї землі—

2 Тож їхніх мертвих було незліченно через величину їхнього числа; також і мертвих Нефіійців було незліченно—але сталося, після того як вони поховали своїх мертвих, а також після днів посту, і оплакування, і молитви (а було це шістнадцятого року правління суддів над народом Нефія), встановився тривалий мир по всій землі.

3 Так, і люди стежили за

11а Мос. 24:16–21;

Ал. 5:3–5.

12а Вих. 14:30–31.

13а УЗ 18:14–16.

14а Ал. 17:1–4.

30 1а Ал. 27:25–26.

пп Анті-

Нефіій-Легії.

б Ал. 28:1–3.

тим, щоб виконувати заповіді Господа; і вони були ретельними у виконанні "таїнств Бога згідно з законом Мойсея; бо їх було навчено "виконувати закон Мойсея, доки він не виповниться.

4 І так люди не мали неспокою весь шістнадцятий рік правління суддів над народом Нефія.

5 І сталося, що на початку сімнадцятого року правління суддів був довготривалий мир.

6 Але сталося, наприкінці сімнадцятого року, прийшов чоловік на землю Зарагемлі, і був він "Антихрист, бо він почав проповідувати людям проти пророцтв, які було сказано пророками, про пришествя Христа.

7 Тож не було ніякого закону проти людських "вірувань; бо це було прямо протилежно заповідям Бога, щоб був закон, який приводив би людей до нерівних умов.

8 Бо так говорить писання: "Виберіть собі сьогодні, кому будете служити.

9 Тож якщо людина бажала служити Богові, це було її правом; або, іншими словами, якщо вона вірила в Бога, це було її правом служити Йому; але якщо вона не вірила в Нього, не було такого закону, щоб покарати її.

10 Але якщо вона вбивала, її

карали на "смерть; і якщо вона грабувала, її також карали; і якщо вона крада, її також карали; і якщо вона чинила перелюб, її також карали; так, за всю цю злочестивість їх карали.

11 Бо був такий закон, що людей засуджували за їхніми злочинами. Проте, не було закону проти людських вірувань; тому людину карали тільки за злочини, які вона вчинила; отже, у всіх людей були "рівні умови.

12 А цей Антихрист, чиє ім'я було Коригор (і закон не мав влади над ним), почав проповідувати людям, що не повинно бути ніякого Христа. І так він проповідував, кажучи:

13 О ви, які зв'язані безглуздою і марною надією, навіщо ви впрягаєте себе в ярмо таких дурниць? Навіщо ви шукаєте Христа? Адже жодна людина не може знати про те, що має статися.

14 Слухайте, те, що ви називаєте пророцтвами, що, як ви кажете, передається святими пророками, слухайте, це є безглузді традиції ваших батьків.

15 Як ви знаєте про їхню достовірність? Слухайте, ви не можете знати про те, чого не "бачите; отже, ви не можете знати, чи буде такий Христос.

3а пп Закон Мойсеїв.
б 2 Неф. 25:24–27;
Ал. 25:15.
6а пп Антихрист.

7а Ал. 1:17.
8а Єг. 24:15.
пп Свобода вибору.
10а пп Найвища міра

покарання.
11а Мос. 29:32.
15а Етер 12:5–6.

16 Ви чекаєте і кажете, що бачите відпущення ваших гріхів. Але дивіться, це наслідок божевільного розуму; і це божевілья вашого розуму приходять через традиції ваших батьків, які ведуть вас геть до віри в те, що не є так.

17 І ще багато такого він говорив їм, кажучи їм, що не може бути спокути, зробленої за гріхи людей, але кожній людині живеться в цьому житті згідно з умінням особи; тому кожна людина процвітає відповідно до свого генія, і що кожна людина перемагає відповідно до своєї сили; і що б людина не зробила, то не є злочин.

18 І так він проповідував їм, відводячи серця багатьох, приводячи їх підняти голови свої у своїй злочестивості, так, ведучи багатьох жінок, а також чоловіків, до вчинення розпусти — кажучи їм, що коли людина мертва, то настає кінець їй.

19 Тож цей чоловік пішов також на землю Єршона проповідувати таке серед людей Аммона, які колись були народом Ламанійців.

20 Але знайте, вони були мудрішими, ніж багато хто з Нефійців; бо вони взяли його, і зв'язали його, і привели його до Аммона, який був первосвященником над тим народом.

21 І сталося, що він наказав, щоб його вивели з цієї землі. І він прийшов на землю Гедеона, і почав проповідувати

їм також; і тут він не мав такого великого успіху, бо його було схоплено, і зв'язано, і приведено до первосвященника, і також до головного судді цієї землі.

22 І сталося, що первосвященик сказав йому: Навіщо ти ходиш усюди, перекручуючи шляхи Господа? Навіщо ти вчиш цей народ, що не буде ніякого Христа, щоб перервати їхні радощі? Навіщо ти заперечуєш усі пророчтва святих пророків?

23 Тож ім'я цього первосвященика було Гіддона. І Коригор сказав йому: Тому, що я не навчаю безглуздим традиціям ваших батьків, і тому, що я не вчу цей народ зв'язувати себе безглуздими обрядами і трéбами, які започатковані давніми священиками, щоб узурпувати владу і повноваження над ними, щоб тримати їх у незнанні, щоб вони не могли підняти свої голови, але були принижені згідно з твоїми словами.

24 Ви кажете, що цей народ є вільним народом. Слухайте, я кажу, що вони у залежності. Ви кажете, що ті давні пророчтва істинні. Ось, я кажу, що ви не знаєте, чи вони істинні.

25 Ви кажете, що цей народ є винним і павшим народом через провину батька. Слухайте, я кажу, що дитина не винна через своїх батьків.

26 І ви також кажете, що прийде Христос. Але ось, я кажу, що ви не знаєте, чи

буде Христос. І ви також кажете, що Його буде вбито за “тріхи світу—

27 І таким чином ведете цей народ за безглуздими традиціями ваших батьків, і згідно з вашими власними бажаннями; і ви тримаєте їх у покорі, саме так, немовби в неволі, щоб ви могли насичуватися трудами їхніх рук, щоб вони не наважувалися підвести очі з сміливістю, і щоб вони не наважувалися користуватися своїми правами і привілеями.

28 Так, вони не наважуються користуватися тим, що є їхнім власним, щоб не образити своїх священників, які впрягають їх у ярмо згідно з своїми бажаннями, і змусили їх повірити з допомогою їхніх традицій, і їхніх снів, і їхніх примх, і їхніх видінь, і їхніх удаваних таємниць, що вони, якщо це вчинять згідно з своїми словами, образять якусь невідому істоту, яку вони називають Богом—істоту, яку ніколи не бачили і не знали, якої ніколи не було і ніколи не буде.

29 Тоді, коли первосвященик і головний суддя побачили закам’янілість його серця, так, коли вони побачили, що він кривдить навіть проти Бога, вони не відповіли на його слова; але вони наказали, щоб його зв’язали; і вони передали його в руки служників і відправили його до

землі Зарагемлі, щоб його привели до Алми, і головного судді, який був правителем усієї землі.

30 І сталося, що коли його було приведено до Алми і головного судді, він продовжував те саме, що він робив на землі Гедеона; так, він продовжував “блюзнити.

31 І він підвищував свій голос у “пишномовних словах перед Алмою, і кривдив священників і вчителів, звинувачуючи їх у тому, що ведуть людей за дурними традиціями їхніх батьків заради насичення трудами народу.

32 Тоді Алма сказав йому: Ти знаєш, що ми не насичуємося за рахунок праці цього народу; бо, ось, я працював аж від початку правління суддів і дотепер своїми власними руками для свого утримання, незважаючи на мої численні мандрівки по всій цій землі, щоб проголошувати слово Бога моему народові.

33 І, незважаючи на те, що я виконував багато роботи у церкві, я ніколи не отримав навіть жодного “сеніна за свою роботу; так само як і мої браття, за винятком того, що було в суді; і тоді ми отримували тільки згідно з законом нашого часу.

34 І ось, якщо ми не отримуюмо нічого за нашу роботу в церкві, яка нам користь працювати в церкві, крім того, щоб проголошувати істину,

щоб ми могли втішатися
“радістю наших братів?

35 Тоді навіть ти говориш,
що ми проповідуємо цьому
народові, щоб мати вигоду,
коли ти сам знаєш, що ми не
отримуємо ніякої вигоди? І
ось, чи ти віриш, що ми об-
манюємо цей народ, і це
викликає таку радість у їхніх
серцях?

36 І Коригор відповів йому:
Так.

37 І тоді Алма сказав йому:
Чи ти віриш, що є Бог?

38 І він відповів: Ні.

39 Тоді Алма сказав йому:
Чи ти будеш знову заперечу-
вати, що Бог існує, а та-
кож заперечувати Христа?
Бо ось, я кажу тобі, я знаю,
що Бог є, і також, що Хри-
стос прийде.

40 І, ось, які докази ти маєш,
що немає “Бога або що Хри-
стос не прийде? Я кажу тобі,
що в тебе немає ніяких, крім
твого тільки слова.

41 Але, дивись, я маю все як
“свідчення, що це істина; і ти
також маєш усе як свідчення
тобі, що це істина; і чи будеш
ти заперечувати це? Чи ти
віриш, що це істина?

42 Слухай, я знаю, що ти
віриш, але тобою заволодів
лживий дух, і ти позбувся
Духа Бога, так що Йому не-
має місця в тобі; але диявол
має силу над тобою, і він во-
дить тебе всюди, створюючи

засоби, щоб ти міг знищити
дітей Бога.

43 І тоді Коригор сказав
Алмі: Якщо ти покажеш
мені “ознаку, щоб я міг пере-
конатися, що Бог існує, так,
покажи мені, що Він має си-
лу, і тоді я буду переконаний
в істинності твоїх слів.

44 Але Алма сказав йому: Ти
вже мав досить ознак; чи
будеш ти знову спокушати
Бога твого? Чи скажеш ти:
Покажи мені ознаку, коли ти
маєш свідчення “всіх цих
твоїх братів, а також усіх свя-
тих пророків? Писання ле-
жать перед тобою, так, і ^бвсе
вказує на те, що Бог є; так,
саме “земля, і все, що на лиці
її, так, і її ‘рух, так, і також усі
^апланети, які рухаються у
своєму правильному поряд-
кові, свідчать про те, що існує
Верховний Творець.

45 А ти все ж таки ходиш
всюди, відводячи геть серця
цих людей, засвідчуючи їм,
що Бога немає? І чи будеш
ти все ж таки заперечувати
всі ці докази? І він сказав:
Так, я буду заперечувати,
доки ти не покажеш мені
ознаку.

46 І ось сталося, що Алма
сказав йому: Знай, я засмуче-
ний через закам’янілість тво-
го серця, так, тому що ти все
ще чиниш опір духові істи-
ни, так що твоя душа може
бути знищена.

34а пп Радість.
40а Пс. 14:1.
41а пп Свідок,
Свідчення.

43а Кн. Як. 7:13–21;
УЗ 46:8–9.
пп Ознака.
44а Мос. 13:33–34.

б Пс. 19:2; УЗ 88:47.
в Йов 12:7–10.
г Гел. 12:11–15.
д Мойс. 6:63.

47 Але знай, “краще, щоб твою душу було згублено, ніж щоб ти був знаряддям приведення багатьох душ до знищення твоєю брехнею і твоїми улесливими словами; тому, якщо ти знову будеш заперечувати, ось, Бог покарає тебе так, що ти онімієш, що ти більше ніколи не відкриєш свого рота, щоб не обманювати більше цей народ.

48 Тоді Коригор сказав йому: Я не заперечую існування Бога, але я не вірю, що Бог є; і я також кажу, що ви не знаєте, чи є Бог; і якщо ви не покажете мені ознаку, я не повірю.

49 Тоді Алма сказав йому: Ось це я дам тобі як ознаку, щоб ти “онімів, відповідно до моїх слів; і я кажу, що в ім’я Бога ти онімієш, що не зможеш більше нічого вимовити.

50 Тож коли Алма промовив ці слова, Коригор онімів, так що не міг нічого вимовити, відповідно до слів Алми.

51 І тоді, коли головний суддя побачив це, він простяг свою руку і написав Коригорові, кажучи: Чи ти переконався у силі Бога? На кому б ти хотів, щоб Алма показав його ознаку? Чи ти хотів би, щоб він уразив інших, щоб показати тобі ознаку? Дивись, він показав тобі ознаку; а тепер, чи будеш ти ще сперечатися?

52 І Коригор простяг свою руку і написав, кажучи: Я знаю, що я онімів, бо я не можу говорити; і я знаю, що ніщо, крім сили Бога не могло б наслати це на мене; так, і я завжди “знав, що Бог є.

53 Але знайте, диявол “обманув мене; бо він ^бявився мені в образі ангела, і сказав мені: Йди і виправляй цей народ, бо всі вони збилися з пуття, йдучи за невідомим Богом. І він сказав мені: Бога “немає; так, і він навчив мене того, що я повинен говорити. І я навчав його словам; і я навчав ім, тому що вони були приемними ‘плотському розумові; і я навчав ім аж поки досяг великого успіху, так що я дійсно повірив, що вони були істинні; і з цієї причини я протистояв істині, аж доки не навів на себе це велике прокляття.

54 Тоді, коли він сказав це, він благав, щоб Алма помолвився Богові, щоб це прокляття могло бути знятим з нього.

55 Але Алма сказав йому: Якщо це прокляття буде знято з тебе, ти знову будеш відводити серця людей; тому воно буде на тобі, саме так, як Господь хоче.

56 І сталося, що те прокляття не було знято з Коригора; але його було знехтувано, і він пішов від хати до хати, просячи собі на харч.

47а 1 Неф. 4:13.
49а 2 Хр. 13:20.
52а Ал. 30:42.

53а Кн. Як. 7:14.
б 2 Кор. 11:14;
2 Неф. 9:9.

в Пс. 10:4.
г пп Плотський,
Плотське.

57 Тож звістку про те, що трапилося з Коригором, було негайно оголошено по всій цій землі; так, послання було відправлено головним суддею усім людям на цій землі, проголошуючи тим, хто повірив у слова Коригора, що вони повинні негайно покаятися, поки такий самий вирок не зійшов на них.

58 І сталося, що всі вони переконалися у злочестивості Коригора; отже, їх усіх було знову навернено до Господа; і це поклато край беззаконням на зразок Коригорових. А Коригор усе ходив від хати до хати, просячи їжу на своє утримання.

59 І сталося, що коли він пішов до людей, так, до людей, які відокремилися від Нефійців і назвали себе Зорамійцями, бо їх вела людина на ім'я Зорам—і коли він пішов поміж ними, ось, на нього наскочили і затоптали, аж на смерть.

60 І так ми бачимо кінець того, хто перекручував шляхи Господа; і так ми бачимо, що "диявол не буде ^бпідтримувати своїх дітей в останній день, але швидко зтягне їх до "пекла.

РОЗДІЛ 31

Алма очолює місію, щоб відновити Зорамійців, які відступили

лися—Зорамійці зрікаються Христа, вірять у лжепоняття про вибраність, і моляться усталеними молитвами—Місіонери сповнені Святого Духа—Їхні скорботи поглинуто радістю через Христа. Близько 74 р. до Р.Х.

Тоді сталося, що після сконання Коригора Алма отримав звістку, що Зорамійці перекручували шляхи Господа, і що Зорам, який був їхнім провідником, вів серця людей до того, щоб "вклонятися німим ^бідолам, і його серце знову почало "відчувати великий жаль через беззаконня людей.

2 Бо це було причиною великого "смутку для Алми—дізнатися про беззаконня серед його народу; отже, його серце було надзвичайно засмученим, бо Зорамійці відділилися від Нефійців.

3 Ось, Зорамійці зібралися разом на землі, що її вони назвали Антіонум, яка була на схід від землі Зарагемлі, яка простиралася, майже межуючи з морським узбережжям, яка була на південь від землі Ершона, яка також межувала з пустинею на півдні, пустинею, яка була наповненою Ламанійцями.

4 Тож Нефійці дуже боялися, що Зорамійці увійдуть у дружні стосунки з Ламанійцями, і що це буде причи-

60а пп Диявол.
б Ал. 3:26–27; 5:41–42;
УЗ 29:45.
в пп Пекло.

31 1а Вих. 20:5;
Мос. 13:13.
б 2 Неф. 9:37.
пп Ідолопоклонство.

в Ал. 35:15.
2а Мос. 28:3;
3 Неф. 17:14;
Мойс. 7:41.

ною великої втрати з боку Нефійців.

5 І ось, оскільки “проповідування” Слова мало велику силу “вести людей робити те, що було справедливим—так, це мало сильніший вплив на свідомість людей, ніж меч або щось інше, що траплялося з ними—тому Алма подумав, що було б доцільно, аби вони випробували силу слова Бога.

6 Тому він узяв Аммона, і Аарона, і Омнера; а Гімнія він залишив у церкві в Зарагемлі; але перших трьох він узяв з собою, а також Амулека і Зизрома, які були в Мелекові; і він також узяв двох з своїх синів.

7 Ось, найстаршого з своїх синів він не взяв з собою, і його ім’я було “Геламан; а імена тих, кого він узяв з собою, були Шиблон і Коріантон; і це і є імена тих, хто пішов з ним до “Зорамійців проповідувати їм Слово.

8 Тож Зорамійці були “розкольниками, які відкололися від Нефійців; отже, їм було вже проповідувано слово Бога.

9 Але вони “впали у великі помилки, бо вони не стежили за виконанням заповідей Бога і Його уставів, згідно з законом Мойсея.

10 Не дотримувалися вони й обрядів церкви, щоб продовжувати молитви і благан-

ня до Бога щоденно, щоб їм не ввійти у спокусу.

11 Тобто, в цілому вони перекручували шляхи Господа в багатьох випадках; отже, з цієї причини Алма і його браття пішли на цю землю проповідувати їм Слово.

12 Тож коли вони прийшли на цю землю, ось, на свій подив вони виявили, що Зорамійці будували синагоги, і що вони збиралися разом в один день тижня, який вони називали днем Господа; і вони поклонялися так, як Алма і його браття ніколи не бачили;

13 Бо в них було місце, збудоване в центрі їхньої синагоги, місце для стояння, яке було високо над головою, а верхівка його вміщувала тільки одну особу.

14 Отже, хто бажав “поклонятися, той повинен був піти й стати на верхівку ту, і простерти свої руки до небес, і заволати гучним голосом, кажучи:

15 Святий, святий Боже; ми віримо, що Ти є Бог, і ми віримо, що Ти є святий, і що Ти був духом, і що Ти є дух, і що Ти будеш духом назавжди.

16 Святий Боже, ми віримо, що Ти відділив нас від наших братів; і ми не віримо в традиції наших братів, які були передані їм через легковажність їхніх батьків;

5а Ен. 1:23; Ал. 4:19.
пп Проповідувати.
б Євр. 4:12;
Кн. Як. 2:8; Ал. 36:26.

в Яр. 1:11–12;
УЗ 11:2.
7а пп Геламан, син
Алмин.

б Ал. 30:59.
8а Ал. 24:30.
9а пп Відступництво.
14а Мт. 6:1–7.

але ми віримо, що Ти “обрав нас, щоб ми були Твоїми ^бсвятими дітьми; і Ти також повідомив нам, що Христа не буде.

17 Але Ти є Такий Самий учора, сьогодні і навіки; і Ти “обрав нас, щоб ми могли бути спасеними, тоді як усі навколо нас обрані, щоб бути скинутими Твоїм гнівом до пекла; за цю святість, о Боже, ми вдячні Тобі; і ми також вдячні Тобі, що Ти обрав нас, щоб ми не могли бути відведеними геть дурними традиціями наших братів, які зв'язують себе вірою в Христа, що веде їхні серця блукати далеко від Тебе, наш Боже.

18 І знову ми дякуємо Тобі, о Боже, що ми є вибраним і святим народом. Амінь.

19 Тоді сталося, що після того як Алма, і його браття, і його сини почули ці молитви, вони були приголомшені понад усяку міру.

20 Бо знайте, кожна людина виходила і складала ті самі молитви.

21 Тож місце те називалося ними Рамеу́мптом, що, будучи перекладеним, означає святе місце.

22 Ось, з цього місця вони складали, кожна людина, точно таку саму молитву до Бога, дякуючи своєму Богові, що їх було обрано Ним, і що

Він не вів їх геть за традицією їхніх братів, і що їхні серця не було вкрадено, аби повірити в те, що прийде, про що вони нічого не знали.

23 Тож після того як усі люди склали так дяку, вони поверталися до своїх домів, “ніколи не говорячи знову про свого Бога, доки вони не збиралися разом знову біля святого місця, щоб скласти дяку по-своєму.

24 Тоді, коли Алма побачив це, його серце “засмутилося; бо він побачив, що вони були злочестивим і порочним народом; так, він побачив, що їхні серця були зосереджені на золоті, і на сріблі, і на всіляких витончених речах.

25 Так, і він також побачив, що їхні серця були “піднесені до великого вихвалання, в їхній гордовитості.

26 І він підніс свій голос до небес, і “заволав, кажучи: О, як довго, о Господи, будеш Ти терпіти, що Твої слуги будуть жити тут унизу в плоті, щоб бачити таку велику злочестивість серед дітей людських?

27 Слухай, о Боже, вони “волають до Тебе, і все ж таки їхні серця поглинуто їхньою гордовитістю. Слухай, о Боже, вони волають до Тебе своїми вустами, водночас вони ^бпихатяться аж до величі, від марних речей світу.

16а Ал. 38:13–14.
б Ісаїя 65:3, 5.
17а пп Марний,
Марнога.

23а Як. 1:21–25.
24а Бут. 6:5–6.
25а Кн. Як. 2:13;
Ал. 1:32.

26а Мойс. 7:41–58.
27а Ісаїя 29:13.
б пп Гординя.

28 Подивись, о мій Боже, на їхні коштовні прикраси, і їхні каблучки, і їхні “браслети, і їхні оздоби з золота, і всі їхні коштовності, якими вони прикрашають себе; і дивись, їхні серця зосереджені на них, і все ж таки вони волають до Тебе і кажуть: Ми вдячні Тобі, о Боже, бо ми є вибраний народ Твій, тоді як інші загинуть.

29 Так, і вони кажуть, що Ти повідомив їх, що не буде Христа.

30 О Господи Боже, як довго будеш Ти дозволяти такій злочестивості і невірності існувати серед цього народу? О Господи, дай Ти мені силу, щоб я міг знести всі мої недуги. Бо я немічний, і така злочестивість серед цього народу завдає болю моїй душі.

31 О Господи, моє серце надзвичайно засмучене; заспокой Ти мою душу ^в Христі. О Господи, даруй мені, щоб я мав силу, щоб я міг зносити з терпеливістю ці скорботи, які зійдуть на мене через беззаконня цього народу.

32 О Господи, заспокой Ти душу мою і дай мені успіх, а також моїм товаришам, які зі мною—так, Аммонові й Ааронові, й Омнерові, а також Амулекові й Зизромові, а також ^{двом} моїм синам—так, саме всіх цих заспокой

Ти, о Господи. Так, заспокой Ти їхні душі в Христі.

33 Даруй їм, щоб вони могли мати силу, щоб вони могли знести свої скорботи, які зійдуть на них через беззаконня цього народу.

34 О Господи, даруй ^{нам}, щоб ми могли мати успіх у приведенні їх знову до Тебе через Христа.

35 Дивись, о Господи, їхні ^{душі} дорогоцінні, і багато з них є нашими братами; тому дай Ти нам, о Господи, силу і мудрість, щоб ми могли привести цих наших братів знову до Тебе.

36 Тоді сталося, що коли Алма промовив ці слова, він ^{поклав} ^{руки} свої на тих, хто був з ним. І ось, коли він поклав руки свої на них, вони сповнилися Святим Духом.

37 І після того вони відділилися один від одного, ^{не} задумуючись про себе, що саме вони будуть їсти, або що вони будуть пити, або в що вони будуть одягатися.

38 І Господь забезпечив їх, щоб вони не були голодними, і не були спраглими; так, і Він також дав їм силу, щоб вони не зазнали ніякого ^{лиха}, без того, щоб воно не було поглинуто радістю через Христа. Тож було це згідно з молитвою Алми; і це тому, що він молився з ^{вірою}.

28a Ісая 3:16–24.

31a Іван 16:33.

32a Ал. 31:7.

34a 2 Неф. 26:33.

35a пп Душа—

Цінність душ.

36a 3 Неф. 18:36–37.

б пп Рукопокладання.

37a Мт. 6:25–34;

3 Неф. 13:25–34.

38a Мт. 5:10–12;

Мос. 24:13–15;

Ал. 33:23.

б пп Віра.

РОЗДІЛ 32

Алма навчає бідних, чиє лихо упокорило їх—Віра є надією на те, чого не видно, але що є істинне—Алма свідчить, що ангели священнослужать чоловікам, жінкам і дітям—Алма порівнює Слово з насінням—Воно має бути посіяне і підживлене—Тоді з нього виростає дерево, з якого знімають плід вічного життя. Близько 74 р. до Р.Х.

І сталося, що вони пішли й почали проповідувати слово Бога людям, входячи до їхніх синагог, і до їхніх будинків; так, і вони проповідували Слово навіть на їхніх вулицях.

2 І сталося, що після багатьох зусиль вони почали добиватися успіху серед "бідного класу людей; бо ось їх було вигнано з їхніх синагог через грубість їхнього одягу—

3 Отже, їм не було дозволено входити до їхніх синагог, щоб поклонятися Богові, через те, що вони вважалися за брудноту; отже, вони були бідними; так, вони вважалися своїми братами за жужіль; отже вони були "бідними на речі світу; і також вони були бідними серцем.

4 Тож коли Алма вчив і говорив до людей на горі Онїйда,

до нього прийшов великий натовп людей, тих, про кого ми говорили, хто був "бідний серцем, через їхню бідність на речі світу.

5 І вони прийшли до Алми; і один, який був найголовнішим серед них, сказав йому: Слухай, "що цим моїм братам робити, адже їх зневажають усі люди через їхню бідність, авжеж, і найбільше наші священники; бо вони "вигнали нас з наших синагог, будуючи які, ми трудилися багато своїми власними руками; і вони вигнали нас через нашу надзвичайну бідність; і в нас немає місця, щоб поклонятися нашому Богові; і ось, "що нам робити?

6 І тоді, коли Алма почув це, він повернувся обличчям прямо до нього, і він подивився з великою радістю; бо він побачив, що їхні "скорботи дійсно "упокорили їх, і вони були "підготовлені почути Слово.

7 Тому він нічого більше не сказав іншим з натовпу; але він простяг свою руку до тих, кого він побачив, хто дійсно покався, і сказав їм:

8 Я бачу, що ви "принижені серцем; і якщо це так, благословенні ви.

9 Ось ваш брат сказав: Що нам робити?—бо нас вигнано

32 2а пп Бідний, Бідні.
3а Ал. 34:40.
4а пп Бідний, Бідні—
Бідні духовно.
5а Пр. 18:23.

б Ал. 33:10.
в Дії 2:37–38.
ба пп Лихо.
б пп Упокоритися,
Покірність.

в Ал. 16:16–17;
УЗ 101:8.
8а Мт. 5:3–5.

з наших синагог, так що ми не можемо поклонятися Богові нашому.

10 Слушайте, я кажу вам, чи ви вважаєте, що не можете “поклонятися Богові ніде, окрім як тільки в синагогах ваших?

11 І більш того, я хочу запитати, чи ви вважаєте, що не повинні поклонятися Богові частіше, ніж тільки один раз на тиждень?

12 Я кажу вам, це добре, що вас вигнано з ваших синагог, щоб ви могли бути покірливими, і щоб ви могли навчитися “мудрості; бо це необхідно, щоб ви навчилися мудрості; бо саме через те, що вас вигнано, через те, що вас зневажають ваші браття через вашу надзвичайну ⁶бідність, вас приведено до приниженості серця; бо вас через необхідність приведено до покірливості.

13 І ось, через те що ви змушені бути покірливими, благословенні ви; бо людина іноді, якщо вона змушена бути покірливою, прагне покаятися; а це певно, що той, хто кається, знаходить милість; а той, хто знаходить милість і “витерпить до кінця, той буде спасеним.

14 І ось, хоч я сказав вам, що через те, що ви були змушені бути покірливими, ви були благословенні, чи не

вважаєте ви, що більш благословенні ті, хто дійсно упокорився сам через Слово?

15 Так, той, хто дійсно упокорюється сам, і кається у своїх гріхах, і витерпить до кінця, той буде благословеним—так, набагато більше благословеним, ніж ті, хто змушений бути покірливими через свою надзвичайну бідність.

16 Отже, благословенні ті, які “упокорюються самі без того, щоб бути змушеними упокоритися; або, вірніше, іншими словами, благословенний той, хто вірить у слово Бога, і хреститься без упертості серця, так, не будучи приведеним до пізнання Слова, або навіть змушеним пізнати, до того як вони повірять.

17 Так, є багато таких, які кажуть: Якщо ти покажеш нам “ознаку з небес, тоді ми будемо знати з упевненістю; тоді ми повіримо.

18 Тож я питаю, чи то є віра? Слушайте, я кажу вам: Ні; бо якщо людина знає щось, у неї немає причини “вірити, бо вона знає це.

19 І ось, як набагато більше проклятий той, хто “знає волю Бога і не виконує її, ніж той, хто тільки вірить, або тільки має причину вірити, і впадає у провину?

20 Тож про це ви повинні розсудити. Слушайте, я кажу

10а пп Поклоніння,
Поклонятися.
12а Еккл. 4:13.
б Пр. 16:8.

13а Ал. 38:2.
16а пп Упокоритися,
Покірність.
17а пп Ознака.

18а Етер 12:12, 18.
19а Іван 15:22–24.

вам, що це як з одного боку, так само і з другого; і буде кожній людині відповідно до її діянь.

21 І ось, як я сказав про віру—“віра це не означає мати досконалі знання про щось; тому, якщо ви маєте віру, ви ^бсподіваєтеся на те, чого ^ане видно, але що є істинним.

22 І ось, слухайте, я кажу вам, і я б хотів, щоб ви запам'ятали, що Бог милостивий до всіх, хто вірить в Його ім'я; отже, Він бажає спершу, щоб ви вірили, так, саме в Його Слово.

23 І ось, Він передає Своє Слово через ангелів людям, так, ^ане тільки чоловікам, але й жінкам також. Тож це ще не все; малі ^бдіти мають слова, дані їм багато разів, які примушують мовчати мудрих і освічених.

24 І ось, мої улюблені браття, оскільки ви хотіли дізнатися від мене, що вам робити, через те що ви скривджені і знехтувані—тож я не хочу, щоб ви вважали, що я маю на думці судити вас інакше, як тільки згідно з тим, що є істинне—

25 Бо я не маю на думці, щоб ви всі були змушені упокоритися; бо я істинно вірю, що є серед вас дехто, хто б упокорився сам, неза-

лежно від обставин, в яких вони можуть опинитися.

26 Тож, як я сказав про віру—що це не є досконале знання—так само і з моїми словами. Ви не можете знати спочатку про їхню певність досконало, так само як і віра не є досконалим знанням.

27 Але знайте, якщо ви прокинетесь і пробудите сили свого розуму, аж до того, щоб зробити дослід над моїми словами, і скористуєтеся принаймні частинкою віри, так, навіть якщо ви не можете нічого, окрім того, щоб мати “бажання повірити, нехай це бажання працює в вас, аж до того, як ви повірите так, що зможете дати місце для частини моїх слів.

28 Тепер ми порівнюємо Слово з ^анасінням. Тож, якщо ви знайдете місце, щоб ^бнасіння могло бути посіяне у вашому ^асерці, знайте, якщо це справжнє насіння, тобто добре насіння, якщо ви не викинете його вашою ‘зневірою, щоб чинити опір Духові Господа, знайте, воно почне розбухати у вашій душі; і коли ви відчуєте ці рухи розбухання, ви почнете говорити собі—Певно, що це є добре насіння, тобто що Слово є добрим, бо воно починає збільшувати мою душу; так, воно починає освітлювати

21а Іван 20:29;
Євр. 11.
б пп Надія.
в Етер 12:6.
23а Йоїл 3:1–2.

б Мт. 11:25;
Лк. 10:21;
3 Неф. 26:14–16;
УЗ 128:18.
27а Мр. 11:24.

28а Ал. 33:1.
б Лк. 8:11.
в пп Серце.
г Мт. 17:20.

моє ^арозуміння, так, воно стає приємним для мене.

29 Тепер дивіться, чи не збільшуватиме це вашу віру? Я кажу вам: Так; проте, вона не виросла у досконале знання.

30 Але дивіться, коли насіння розбухає, і пускає паростки, і починає рости, тоді ви повинні сказати, що насіння добре; бо ось воно розростається, і пускає паростки, і починає рости. І ось дивіться, чи не буде це зміцнювати вашу віру? Так, це буде зміцнювати вашу віру, бо ви скажете: Я знаю, що це добре насіння; бо ось воно пустило паростки й починає рости.

31 А тепер, ось, чи ви впевнені, що це добре насіння? Я кажу вам: Так; бо кожне насіння родить собі ^аподібне.

32 Отже, якщо насіння росте, то воно добре, але якщо воно не росте, ось, воно не добре, тому його викидають.

33 А тепер дивіться, через те, що ви зробили спробу, і посадили насіння, і воно розбухає і пускає паростки, і починає рости, ви повинні знати, що те насіння добре.

34 А тепер дивіться, чи ваше ^азнання досконале? Так, ваше знання в цьому досконале, а ваша ^бвіра дримає; і це через те, що ви знаєте, бо ви знаєте, що Слово розбухло у ваших душах, і ви також знаєте, що воно пустило паростки, що ваше розуміння почало про-

світлюватися, і ваш ^арозум почав розширюватися.

35 О, тоді хіба це не є істинним? Я кажу вам: Так, тому що це ^асвітло; а все, що є світло, є добрим, тому що його помітно, отже, ви повинні знати, що воно є добрим; і ось дивіться, після того, як ви спробували це світло, чи ваше знання досконале?

36 Ось, я кажу вам: Ні; не повинні ви також залишати в стороні вашу віру, бо ви тільки скористалися вашою вірою, щоб посіяти насіння, щоб ви могли спробувати на досліді дізнатися, чи добре було те насіння.

37 І ось, коли дерево починає рости, ви скажете: Давайте підживляти його з великим піклуванням, щоб воно могло пустити коріння, щоб воно могло рости і давати плоди нам. А тепер ось, якщо ви будете підживлювати його з великим піклуванням, воно пустить коріння, і виросте, і дасть плоди.

38 Але якщо ви ^ане будете піклуватися про дерево, і не будете думати про його підживлення, знайте, воно не пустить ніякого коріння; і коли жар сонця прийде і спалить його, тому що воно не матиме коріння, воно висохне, і ви вирвете його і викинете його геть.

39 Тож це не тому, що насіння було недобрим, і не тому,

28d пп Розуміння.

31a Бут. 1:11–12.

34a пп Знання.

б Етер 3:19.

в пп Інтелект.

35a Іван 3:18–21.

пп Світло, Світло

Христа.

38a пп Відступництво.

що плід його був би небажаним; але це тому, що ваше "поле неродюче, і ви не підживлюєте дерево, тому ви не можете мати плоду з нього.

40 І так, якщо ви не будете підживлювати Слово, чекаючи оком віри на плід його, ви ніколи не зможете зірвати плід з "дерева життя.

41 Але якщо ви будете підживлювати Слово, так, підживлювати дерево, як тільки починає воно рости, своєю вірою з великою старанністю, і з "терпінням, сподіваючись на плід його, воно пустить коріння; і знайте, це буде дерево, що ^бпроростає у вічне життя.

42 І через вашу "старанність, і вашу віру, і ваше терпіння з Словом у підживленні його, щоб воно могло пустити коріння у вас, дивіться, поступово ви зірвете ^бплід його, який є найціннішим, який є солодшим над усе солодке, і який є білішим над усе біле, так, і чистішим над усе чисте; і ви будете бенкетувати цим плодом, аж поки не насититесь, щоб не бути голодним, і не бути спраглим.

43 Тоді, мої браття, ви будете пожинати нагороди за вашу віру, і за вашу старанність, і терпіння, і довготерпіння, чекаючи, щоб дерево принесло плід вам.

РОЗДІЛ 33

Зинос учить, що люди повинні молитися і богослужити в усіх місцях, і що вирокі відводяться через Сина—Зинок учить, що милість дарується через Сина—Мойсей звів у пустині символ Сина Божого. Близько 74 р. до р.х.

Тож після того як Алма промовив ці слова, вони послали до нього, бажаючи знати, чи повинні вони вірити в "одного Бога, щоб вони могли отримати цей плід, про який він говорив, тобто як вони повинні посіяти ^бнасіння, тобто Слово, про яке він говорив, яке, як він сказав, повинно бути посіяне в їхні серця; тобто як їм треба починати виявляти свою віру.

2 І Алма мовив до них: Слушайте, ви сказали, що "не можете поклонятися своєму Богові, тому що вас вигнано з синагог ваших. Але ось, я кажу вам, якщо ви вважаєте, що не можете поклонятися Богові, ви дуже помиляєтеся, і вам слід уважно вивчити ^бписання; якщо ви вважаєте, що воно навчило вас цьому, ви не розумієте його.

3 Чи ви пам'ятаєте, як читали те, що "Зинос, пророк давнини, сказав про молитву, тобто ^бпоклоніння?

39а Мт. 13:5.

40а Бут. 2:9;

1 Неф. 15:36.

41а пп Терпіння.

^б Ал. 33:23;

УЗ 63:23.

42а пп Старанність.

^б 1 Неф. 8:10–12.

33 1а 2 Неф. 31:21;

Мос. 15:2–4.

^б Ал. 32:28–43.

2а Ал. 32:5.

^б Ал. 37:3–10.

3а пп Писання—

Втрачені Писання;

Зинос.

^б пп Поклоніння,

Поклонятися.

4 Бо він сказав: Ти милосердний, о Боже, бо Ти почув мою молитву, навіть коли я був у пустині; так, Ти був милосердним, коли я молився про тих, які були моїми “ворогами, і Ти повернув їх до мене.

5 Так, о Боже, і Ти був милосердним до мене, коли я волав до Тебе на моєму “полі; коли я волав до Тебе у своїй молитві, і Ти почув мене.

6 І ще, о Боже, коли я повернувся додому, Ти почув мене в моїй молитві.

7 І коли я зайшов до своєї “комірчини, о Господи, і молився Тобі, Ти почув мене.

8 Так, Ти милосердний до Своїх дітей, коли вони волають до Тебе, щоб бути почутими Тобою, а не людьми, і Ти чуєш їх.

9 Так, о Боже, Ти був милосердним до мене, і чув мої волення посеред Твоїх зібрань.

10 Так, і Ти також чув мене, коли мене було “знехтувано і зненавиджено моїми ворогами; так, Ти почув мої волення, і був розгніваний на моїх ворогів, і Ти покарав їх у Своєму гніві швидким знищенням.

11 І Ти почув мене через мої скорботи і мою щирість; і це через Твого Сина Ти був таким милосердним до мене, тому я буду волати до Тебе в усіх моїх скорботах, бо в Тобі

мою радість; бо Ти відвернув Свої вироки геть від мене через Свого Сина.

12 І тоді Алма сказав їм: Чи вірите ви тим “писанням, які були написані тими, хто жив у давнину?

13 Знайте, якщо ви вірите, ви повинні повірити в те, що “Зинос сказав; бо ось він сказав: Ти відвернув геть Свої вироки через Свого Сина.

14 Тож слухайте, мої браття, я б хотів запитати, чи ви читали писання? Якщо читали, то як ви можете не вірити в Сина Божого?

15 Бо “не написано, що тільки Зинос один говорив про це, але ^бЗинок також говорив про це—

16 Бо ось він сказав: Ти розгніваний, о Господи, на Свій народ за те, що вони не розуміють Твоїх милостей, які Ти дарував їм через Свого Сина.

17 І ось, мої браття, ви бачите, що другий пророк давнини свідчив про Сина Божого, і через те що люди не хотіли розуміти його слів, вони “забили його камінням до смерті.

18 Але знайте, це ще не все; вони не єдині, хто говорив про Сина Божого.

19 Знайте, про нього говорив “Мойсей; так, і ось ^бсимвол був “зведений у пустині, щоб той, хто подивиться на нього,

4a Мт. 5:44.

5a Ал. 34:20–25.

7a Мт. 6:5–6; Ал. 34:26.

10a Ал. 32:5.

12a пп Писання.

13a Ал. 34:7.

15a Кн. Як. 4:4.

б 1 Неф. 19:10; Ал. 34:7.

17a пп Мученик,

Мучеництво,

Мученицька смерть.

19a Повтор. 18:15, 18;

Ал. 34:7.

б Чйс. 21:9;

2 Неф. 25:20;

Мос. 3:15.

в Іван 3:14;

Гел. 8:14–15.

міг жити. І багато хто дивився і жив.

20 Але мало хто розумів значення того, і все це через закам'янілість їхніх сердець. Але було багато таких, які закам'яніли так, що не хотіли дивитися, тому вони гинули. Тож причиною того, що вони не хотіли дивитися, було те, що вони не вірили, що це може ^авилікувати їх.

21 О мої браття, якби ви могли бути вилікуваними просто кинувши поглядом ваших очей, щоб вас можна було вилікувати, чи не глянули б ви швидко, або ви краще закам'яніли б вашими серцями у зневірі, і були б ледачими, так що не кинули б поглядом ваших очей, щоб ви могли загинути?

22 Якщо так, горе зійде на вас; але якщо не так, тоді киньте поглядом ваших очей і ^апочніть вірити в Сина Божого, що Він прийде викупити Свій народ, і що Він страждатиме і загине на ^бспокуту їхніх гріхів; і що Він ^встане знову з мертвих, чим принесе ^гвоскресіння, щоб усі люди стояли перед Ним, будучи судженими в останній день і в день суду, згідно з їхніми ^ддіяннями.

23 І ось, мої браття, я бажаю, щоб ви ^апосіяли це Слово у ваших серцях, і коли воно почне розбухати, продовжу-

вали б підживлювати його своєю вірою. І знайте, воно стане деревом, що ^бпроросте у вас у вічне життя. І тоді нехай Бог дарує вам, щоб ваші ^втягарі були легкими через радість в Його Синові. І саме все це ви можете зробити, якщо побажаєте. Амінь.

РОЗДІЛ 34

Амулек свідчить, що Слово в Христі веде до спасіння—Доки спокуту не здійснено, все людство має загинути—Весь закон Мойсея вказує на жертву Сина Божого—Вічний план спасіння заснований на вірі й покаянні—Моліться за земні й духовні благословення—Це життя є часом для людей підготуватися до зустрічі з Богом—Домагайтеся свого спасіння з страхом перед Богом. Близько 74 р. до р.х.

І ось сталося, що після того як Алма промовив їм ці слова, він сів на землю, а ^аАмулек встав і почав учити їх, кажучи:

2 Мої браття, я думаю, що неможливо, щоб ви були необізнаними в тому, що говорилося про пришестя Христа, про Кого ми вчимо, що Він є Син Божий; так, я знаю, що ^ацього вас достатньо вчили до вашого розколу з нами.

3 І оскільки ви хотіли від мого улюбленого брата, щоб він сповістив вас, що саме

20а 1 Неф. 17:40–41.

22а Ал. 32:27–28.

б Ал. 22:14; 34:8–9.

в пп Воскресіння.

г Ал. 11:44.

д пп Діла.

23а Ал. 33:1; 34:4.

б Ал. 32:41;

УЗ 63:23.

в Ал. 31:38.

34 1а Ал. 8:21.

2а Ал. 16:13–21.

вам треба робити через ваші скорботи; і він сказав вам дещо, щоб підготувати ваш розум; так, і він закликав вас до віри й терпіння—

4 Так, навіть щоб ви мали так багато віри, щоб ^а“посіяти Слово у ваших серцях, щоб ви могли випробувати на досліді чи добре воно.

5 І ми бачили, що найбільше питання, яке було у вашій свідомості, то є питання, чи Слово буде в Синові Божому, чи не буде ніякого Христа.

6 І ви також бачили, що мій брат довів вам на багатьох прикладах, що ^а“Слово є у Христі й веде до спасіння.

7 Мій брат звернувся до слів Зиноса, що викуплення приходить через Сина Божого, а також до слів Зинока; і ще він прикликав Мойсея довести, що це істина.

8 І ось, слухайте, я буду ^а“свідчити вам від себе, що це істина. Слухайте, я кажу вам, що я знаю, що Христос прийде до дітей людських, щоб узяти на Себе провину Свого народу, і що Він ^б“спокутує гріхи світу; бо Господь Бог сказав це.

9 Бо необхідно, щоб ^а“спокутування було зроблено; бо згідно з великим ^б“планом Вічного Бога повинно бути

зроблено спокутування, бо інакше все людство повинно неминуче загинути; так, усі закам’янілі; так, усі ^а“занепалі й загублені, і повинні загинути, якби не спокута, яка неодмінно має бути здійснена.

10 Бо неодмінно має бути велика й остання ^а“жертва; так, жертва, але не людини, ані тварини, ані будь-якої птиці; бо це не повинна бути людська жертва; але це має бути ^б“нескінченна і вічна ^а“жертва.

11 Тож немає жодної людини, яка б могла жертвувати своєю власною кров’ю і цим спокутувати гріхи іншої. Наприклад, якщо людина вбиває, ось, чи візьме наш закон, який є ^а“справедливим, життя його брата? Я кажу вам: Ні.

12 Але закон вимагає життя того, хто ^а“вбив; тому не може бути нічого меншого за нескінченну спокуту, якої було б досить для гріхів світу.

13 Отже, необхідно, щоб була велика й остання жертва; і тоді буде, тобто доцільно, щоб був ^а“кінець кровопролиттю; тоді ^б“закон Мойсея буде виконано; так, його буде весь виконано, кожен йоту і риску його, і жодна з них не зникне.

14 І знайте, це є повне ^а“значення ^б“закону, кожна крихта

4а Ал. 33:23.

6а Іван 1:1, 14.

8а пп Свідчити.

б пп Спокута,
Спокутувати.

9а Ал. 33:22.

б Ал. 12:22–33;
Мойс. 6:62.

в пп Падіння

Адама і Єви.

10а Мойс. 5:6–7.

б 2 Неф. 9:7.

в пп Жертва,

Жертвувати.

11а Повтор. 24:16;

Мос. 29:25.

12а пп Найвища міра

покарання;

Вбивство.

13а 3 Неф. 9:17, 19–20.

б 3 Неф. 15:5.

14а Ал. 30:3.

б пп Закон Мойсеїв.

вказує на ту велику й останню ⁶жертву; і тією великою й останньою жертвою буде Син Божий, так, нескінченною і вічною.

15 І так Він принесе ^аспасіння усім тим, хто повірить в Його ім'я; це й буде метою цієї останньої жертви, викликати надра милості, яка перемагає справедливість, і дає засоби людям, щоб вони могли мати віру в покаяння.

16 І так ^амилість може задовольнити вимоги ^бсправедливості і оточує їх руками безпеки, в той час, коли той, хто не має віри в покаяння, піддається цілковитому законі вимог ^ссправедливості; отже, тільки для того, хто має віру в покаяння, здійснюється великий і вічний ^дплан викуплення.

17 Отже, нехай Бог дарує вам, мої браття, щоб ви могли почати розвивати вашу ^авіру в покаяння, щоб ви почали ^бзвертатися до Його священного імені, так щоб Він мав милість до вас;

18 Так, волайте до Нього за милістю; бо Він владний спасати.

19 Так, упокорюйте себе і продовжуйте молитися Йому.

20 Волайте до Нього, коли

ви в полях, так, за всі ваші отари.

21 ^аВолайте до Нього у ваших домівках, так, за всіх ваших домочадців, і зранку, і опівдні, і ввечері.

22 Так, волайте до Нього проти сили ваших ворогів.

23 Так, ^аволайте до Нього проти ^бдиявола, який є ворогом усієї ^справедності.

24 Волайте до Нього за врожаї ваших ланів, щоб ви процвітали в них.

25 Волайте за отари на ваших полях, щоб вони могли збільшуватися.

26 Але це ще не все; ви повинні виливати душі ваші у ваших ^акомірчинах, і ваших таємних місцях, і у вашій пустині.

27 Так, і коли ви не волаєте до Господа, нехай ваші ^асерця будуть ^бсповнені, спрямовані в молитві до Нього постійно за ваш добробут, а також за добробут тих, хто навколо вас.

28 А тепер дивіться, мої улюблені брати, я кажу вам, не вважайте, що це все; бо після того як ви зробите все це, якщо ви відвернете ^анужденного і роздягненого, і не навідаєтеся до хворого і стражденного, і не ^бподілитися вашим майном, якщо

14в УЗ 138:35.

15а пп Спасіння.

16а пп Милостивий, Милість.

б пп Справедливість.

в Ал. 12:32.

г пп План

Викуплення.

17а пп Віра.

б пп Молитва.

21а Пс. 5:1–3;

3 Неф. 18:21.

23а 3 Неф. 18:15, 18.

б пп Диявол.

в пп Праведник, Праведність.

26а Мт. 6:5–6.

27а пп Серце.

б пп Обдумувати.

28а пп Бідний, Бідні.

б пп Милостиня,

Роздача милостині.

воно у вас є, з тими, хто знаходиться в нужді—я кажу вам, якщо ви не зробите чогось з цього, знайте, ваша ^амолитва ^амарна і нічого не дасть вам, і ви як ті лицеміри, які заперечують віру.

29 Отже, якщо ви забуваєте бути ^амилосердними, ви є немов жувіль, що її золотар викидає (тому що вона не має цінності) і яку розтопують під ногами люди.

30 І ось, мої брати, я б хотів, щоб після того як ви отримали так багато доказів, побачивши, що Святе Писання свідчить про це, ви приходьте і приносьте ^аплід до покаєння.

31 Так, я б хотів, щоб ви вирішили прийти і не кам'яніти більше серцями вашими; бо знайте, тепер час і ^адень вашого спасіння; і тому, якщо ви покаєтесь і не закам'янієте серцями вашими, негайно великий план викуплення буде здійснений для вас.

32 Бо знайте, це життя є часом для людей ^апідготуватися до зустрічі з Богом; так, ось цей день цього життя є днем для людей чинити діяння свої.

33 І ось, як я сказав вам перед тим, оскільки ви мали так багато доказів, отже, я

благаю вас, щоб ви не ^авідкладали день свого ^бпокаєння на кінець; бо після цього дня життя, який дається нам, щоб підготуватися до вічності, ось, якщо ми не зробимо доброго з нашим часом, поки ми в цьому житті, то прийде ^аніч ^атемряви, в якій жодного діяння не можна буде вчинити.

34 Ви не зможете сказати тоді, коли вас буде приведено до цієї жажливої ^акризи, що я покаюся, що я повернуся до мого Бога. Ні, ви не зможете сказати цього; бо той самий дух, який володіє вашими тілами в той час, в який ви підете з цього життя, той самий дух буде мати силу володіти вашим тілом у тому вічному світі.

35 Бо знайте, якщо ви відклали день вашого покаєння аж до самої смерті, знайте, ви стали ^апідвладними духові диявола, і він накладає свою ^бпечатю на вас; отже, Дух Господа залишає вас, і не має місця в вас, і диявол має всю владу над вами, і це кінцевий стан злочестивих.

36 І це я знаю, тому що Господь сказав, що Він не живе в ^анесвятих храмах, але в серцях у ^бправедних Він живе; так, і Він також сказав, що ^аправедні будуть сидіти в Його царстві, щоб ніколи не

28^в Мт. 15:7–8.

^г Морон. 7:6–8.

29^а пп Милосердя.

30^а Мт. 3:8; Ал. 13:13.

31^а Рим. 13:11–12.

32^а 2 Неф. 2:21;

Ал. 12:24; 42:4–6.

33^а Гел. 13:38; УЗ 45:2.

^б пп Покаятися,

Покаєння.

^в Іван 9:4; УЗ 45:17.

^г пп Смерть

духовна; Темрява,

духовна.

34^а Ал. 40:13–14.

35^а 2 Неф. 28:19–23.

^б 2 Неф. 9:9.

36^а Мос. 2:37; Ал. 7:21;

Гел. 4:24.

^б пп Праведник,

Праведність.

виходити звідти; але їхній одяг буде вибілено через кров Агнця.

37 І ось, мої улюблені браття, я бажаю, щоб ви запам'ятали це, і щоб ви "домагалися свого спасіння з страхом перед Богом, і щоб більше не заперечували пришествя Христа;

38 Щоб ви більше не "боролися проти Святого Духа, але щоб ви сприйняли Його, і взяли на себе ^бім'я Христа; щоб ви принизили себе аж до праху і ^бпоклонялися Богові, в якому б місці ви не були, в душі і в істині; і щоб ви жили в ^бдякуванні щоденному за великі милості і благословення, якими Він обдаровує вас.

39 Так, і я також благаю вас, мої браття, щоб ви були ^бготові до молитви постійно, щоб вас не можна було відвести геть ^бспокусами диявола, щоб він не міг перемогти вас, щоб ви не могли стати його підлеглими в останній день; бо знайте, він не нагородить вас ^бнічим добрим.

40 І ось, мої улюблені браття, я хочу благати вас мати ^бтерпіння, і щоб ви знесли всіяке лихо; щоб ви не ^бкривдили проти тих, хто знехтував вас через вашу надзвичайну бідність, бо інакше ви станете грішниками такими самими, як вони;

41 Але щоб ви мали терпін-

ня, і зносили ті скорботи з твердою надією, що ви одного дня відпочинете від усіх ваших скорбот.

РОЗДІЛ 35

Проповідування Слова руйнує ремесло Зорамійців—Вони виганяють навернених, які потім приєднуються до людей Аммона в Єршоні—Алма сумує з приводу злочестивості народу. Близько 74 р. до р.х.

Ось сталося, що після того як Амулек закінчив ці слова, вони вийшли з натовпу і пішли на землю Єршона.

2 Так, і решта братів, після того як вони проповідували Слово Зорамійцям, також пішла на землю Єршона.

3 І сталося, що після того як більш знатна частина Зорамійців порадилася між собою щодо слів, які було проповідувано їм, вони розгнівалися через Слово, бо воно руйнувало їхнє ^бремесло; тому вони не хотіли прислухатися до цих слів.

4 І вони розіслали посланців і зібрали разом по всій землі всіх людей, і порадилися з ними щодо слів, які їм було сказано.

5 Тож їхні правителі, і їхні священики, і їхні вчителі не дали людям знати про

37а Фил. 2:12.

38а пп Суперечка.

б Мос. 5:8;

Ал. 5:38.

в пп Поклоніння,

Поклонятися.

г Пс. 69:31; УЗ 59:7.

пп Вдячні,

Дякування, Подяка.

39а пп Вартувати,

Вартовий.

б пп Спокушати,

Спокуса.

в Ал. 30:60.

40а пп Терпіння.

б УЗ 31:9.

35 3а пп Орудкування

священиків.

свої бажання; тому вони з'ясували думку всіх людей приватно.

6 І сталося, що після того як вони з'ясували думки всіх людей, тих, хто мав прихильність до слів, сказаних Алмою і його братами, було вигнано з цієї землі; і таких було багато; і вони також прийшли на землю Єршона.

7 І сталося, що Алма і його брати священнослужили їм.

8 Тож народ Зорамійців був розгніваний на народ Аммона, який жив у Єршоні, і головний правитель Зорамійців, будучи дуже злочестивою людиною, надіслав посланця до людей Аммона, бажаючи, щоб вони вигнали з своєї землі всіх тих, хто прийшов від них до їхньої землі.

9 І він виголосив багато погроз проти них. Але ось люди Аммона не боялися їхніх слів; тому вони не знехтували їх, але вони прийняли всіх бідних Зорамійців, які прийшли до них; і вони "нагодували їх, і одягли їх, і дали їм землю для їхнього успадкування; і вони надавали їм допомогу відповідно до їхніх потреб.

10 Тож це обурило Зорамійців проти людей Аммона, і вони почали об'єднуватися з Ламанійцями і підбурювати їх також проти них.

11 І таким чином Зорамійці і Ламанійці почали готуватися до війни проти людей

Аммона, а також проти Нефійців.

12 І так закінчився сімнадцятий рік правління суддів над народом Нефія.

13 І люди Аммона залишили землю Єршона і прийшли на землю Мелека, і звільнили місце на землі Єршона для війська Нефійців, щоб вони могли боротися з військом Ламанійців і військом Зорамійців; і так почалася війна між Ламанійцями і Нефійцями на вісімнадцятий рік правління суддів; і "розповідь про їхні війни буде подано далі.

14 І Алма, і Аммон, і їхні браття, а також два сини Алми повернулися на землю Зарагемлі після того, як вони були зняті в руках Бога у приведенні "багатьох Зорамійців до покаяння; і всіх тих, кого було приведено до покаяння, було вигнано з цієї землі; але вони мали землю для успадкування на землі Єршона, і вони взяли в руки зброю, щоб захищати себе, і своїх жінок, і своїх дітей, і свої землі.

15 Тож Алма, засмучений беззаконням свого народу, саме через війни, і кровопролиття, і розбрат, який був поміж ними; і ходивши проголошувати Слово, або пославши проголошувати Слово, серед усіх людей в кожному місті; і побачивши, що серця народу почали ставати закам'янілими, і що вони починали "ображатися

на суворість Слова, його серце стало надзвичайно засмученим.

16 Отже, він наказав своїм синам зібратися разом, щоб він міг дати їм, кожному з них, своє ^адоручення окремо, стосовно того, що є праведним. І ми маємо розповідь про його заповіді, які він дав їм, згідно з його власними записами.

Заповіді Алми його синові Геламану.

*Вміщено в розділах
36 і 37 включно.*

РОЗДІЛ 36

Алма свідчить Геламанові про своє навернення після того, як він побачив ангела—Він зніс муки проклятої душі; він звертався до імені Ісуса, і був тоді народжений від Бога—Солодка радість сповнила його душу—Він побачив сонми ангелів, які прославляли Бога—Багато навернених відчували і побачили те, що він відчув і побачив. Близько 74 р. до р.х.

Мій ^асину, прихили вухо до моїх слів; бо я присягаюся тобі, якщо ти виконуватимеш заповіді Бога, ти будеш процвітати на цій землі.

2 Я б хотів, щоб ти зробив так, як зробив я, пам'ятаючи неволю наших батьків; бо вони були в ^азалежності, і ніхто не міг визволити їх, окрім ^бБога Авраама, і Бога Ісака, і Бога Якова; і Він дійсно визволив їх від їхніх скорбот.

3 І ось, о сину мій Геламане, слухай, ти перебуваєш у молодості своїй, і тому я благаю тебе, щоб ти прислухався до моїх слів і навчився від мене; бо я знаю, що ті, які покладають надію свою на Бога, будуть підтримані в їхніх ^авипробуваннях, і їхніх бідах, і їхніх скорботах, і будуть ^бпіднесені в останній день.

4 І я не хотів би, щоб ти подумав, що я ^азнаю це від себе—не від земного, а від духовного, не від ^бтілесного розуму, а від Бога.

5 Тож слухай, я кажу тобі, якби я не був ^анародженим від Бога, я ^бне знав би цього; але Бог вустами Свого святого ангела зробив це відомим для мене, не через якусь ^агідність мене самого.

6 Бо я ходив з синами Мосії, прагнучи ^азнищити церкву Бога; але ось, Бог послав Свого святого ангела зупинити нас на нашому шляху.

7 І ось, він говорив з нами, нібито це був голос грому, і

16а пп Управитель,
Управительство.

36 1а Гел. 5:9–14.

2а Мос. 23:23; 24:17–21.

б Вих. 3:6;

Ал. 29:11.

3а Рим. 8:28.

б Мос. 23:21–22.

4а 1 Кор. 2:11;

Ал. 5:45–46.

пп Знання.

б пп Плотський,

Плотське.

5а пп Народитися

знову, Народитися
від Бога.

б Ал. 26:21–22.

в пп Достойнство,
Достойний.

6а Мос. 27:10.

вся земля “тремтіла під його ногами; і ми всі впали на землю, бо ^бстрах Господа зійшов на нас.

8 Але ось, голос сказав мені: Підведися. І я підвівся і встав, і побачив ангела.

9 І він сказав мені: Якщо ти не хочеш бути знищеним сам, не намагайся більше знищити церкву Бога.

10 І сталося, що я впав на землю; і це було так упродовж “трьох днів і трьох ночей, що я не міг відкрити вуст своїх, не міг я також поворохнути кінцівками своїми.

11 І ангел сказав мені ще більше, що почули мої брати, але я не чув цього; бо коли я почув слова: Якщо ти не хочеш бути знищеним сам, не намагайся більше знищити церкву Бога, — мене вразив такий великий страх і подив, що я теж можу бути знищений, що я впав на землю і не чув більше нічого.

12 Але я був виснажений “вічним катуванням, бо моя душа була змучена надмірно і виснажена всіма моїми гріхами.

13 Так, я згадав усі свої гріхи і беззаконня, за які я був “катований муками пекла; так, я бачив, що я повстав проти мого Бога, і що я не виконував Його святі заповіді.

14 Так, і я вбив багатьох з Його дітей, або, краще сказати, довів їх до знищення; так, і взагалі, такими великими були мої беззаконня, що сама думка про те, що я прийду до присутності мого Бога, виснажувала мою душу невимовним жахом.

15 О, подумав я, хоч би мене “могло бути вигнано і я б зник і душею і тілом, аби не стояти в присутності мого Бога, і не бути судженим за мої ^бдіяння.

16 І ось, протягом трьох днів і трьох ночей був я виснажений, а саме муками “проклятої душі.

17 І сталося, що я так був виснажений катуванням, “змучений згадками про багато моїх гріхів, ось, я пригадав також, що чув, як мій батько пророкував людям про пришествя якогось Ісуса Христа, Сина Божого, щоб спокутувати гріхи світу.

18 Тож коли мій розум схопився за цю думку, я заволав у серці своєму: О Ісусе, Ти, Сину Божий, змилуйся наді мною, бо я “у жовчі гіркій, і оточений навколо вічними ^бпугами смерті.

19 І ось, знаєш, коли я подумав це, я не пам’ятав більше болю; так, мене більше не “мучила згадка про мої гріхи.

7а Мос. 27:18.
б пп Страх—
Страх Божий.
10а Мос. 27:19–23.
12а УЗ 19:11–15.
13а пп Провина.

15а Об. 6:15–17;
Ал. 12:14.
б Ал. 41:3;
УЗ 1:9–10.
16а пп Осуд.
17а 2 Кор. 7:10.

18а тобто у стані
болісного каяття.
б 2 Неф. 9:45; 28:22;
Ал. 12:11;
Мойс. 7:26.
19а пп Провина.

20 І ох, яка "радість, і яке дивне світло я побачив; так, мою душу сповнила радість, така ж надзвичайна, якою була й моя мука!

21 Так, я кажу тобі, сину мій, що не може бути нічого такого гострого і такого гірко-го, якими були мої муки. Так, і знову я кажу тобі, сину мій, що з іншого боку, не може бути нічого такого гострого і солодкого, якою була моя радість.

22 Так, мені здалося, що я побачив, так само як наш батько "Легій побачив, Бога, Який сидів на Своєму престолі, оточеного незліченними сонмами ангелів, які співали й уславляли їхнього Бога; так, і моя душа палко бажала бути там.

23 Але ось, мої кінцівки отримали свою "силу знову, і я став на ноги, і проголосив людям, що я ^бнародився від Бога.

24 Так, і з того часу аж донині я працював безупинно, щоб я міг приводити душі до покаяння; щоб я міг привести їх відчутти "смак надзвичайної радості, смак якої я відчув; щоб вони теж могли народитися від Бога і бути ^бсповненими Святого Духа.

25 Так, і ось слухай, о мій сину, Господь дає мені

надзвичайну радість у плодах моєї праці;

26 Бо через "Слово, яким Він наділив мене, знай, багато хто народився від Бога і відчув смак того, що і я відчув, і побачив око-в-око те, що я бачив; отже, вони знають про те, що я говорив так, як я знаю; і знання, що його я маю, є від Бога.

27 І мене було підтримано під час випробувань і всілякого лиха, так, і в усіляких скорботах; так, Бог визволив мене з в'язниці, і з пут, і з смерті; так, і я покладаю надію свою на Нього, і Він ще "визволить мене.

28 І я знаю, що Він "підніме мене в останній день, щоб жити з Ним у ^бславі; так, і я буду уславляти Його завжди, бо Він "вивів наших батьків з Єгипту, і Він поглинув "Єгиптян у Червоному морі; і Він вів їх Своєю владою на землю обіцяну; так, і Він визволяв їх від залежності і неволі час від часу.

29 Так, і Він також вивів наших батьків з землі Єрусалима; і Він також Своєю вічною владою визволяв їх від "залежності і неволі, час від часу аж до цього дня; і я завжди зберігав у пам'яті їхню неволю; так, і ти також мусиш зберігати у

20а пп Радість.

22а 1 Неф. 1:8.

23а Мойс. 1:10.

б Ал. 5:14.

пп Народитися знову, Народитися від Бога.

24а 1 Неф. 8:12;

Мос. 4:11.

б 2 Неф. 32:5;

3 Неф. 9:20.

пп Святий Дух.

26а Ал. 31:5.

27а Пс. 34:18.

28а 3 Неф. 15:1.

б пп Слава.

в Вих. 12:51.

г Вих. 14:26–27.

29а Мос. 24:17; 27:16;

Ал. 5:5–6.

пам'яті, як я робив, їхню неволю.

30 Але знай, мій сину, це ще не все; бо ти мусиш знати, як я знаю, що ^аякщо ти будеш виконувати заповіді Бога, ти будеш процвітати на цій землі; і ти повинен також знати: якщо ти не виконуватимеш заповідей Бога, ти будеш відсічений від Його присутності. Тож це є згідно з Його словом.

РОЗДІЛ 37

Пластини з латуні та інші писання зберігаються, щоб приводити душі до спасіння—Яредійців було знищено через їхню злочестивість—Їхні таємні клятви і завіти повинні утримуватися від людей—Радьтеся з Господом у всіх ваших діяннях—Так само як Ліягона вела Нефійців, так слово Христа веде людей до вічного життя. Близько 74 р. до р.х.

А ТЕПЕР, мій сину Геламане, я наказую тобі, щоб ти взяв ^алітописи, які було ^бдовірено мені;

2 І я також наказую тобі, щоб ти вів літопис цього народу, так само, як робив це я, на пластині Нефія, і зберігав священним усе те, що зберігав я, саме так, як зберігав це я; бо для ^амудрої цілі зберігається це.

3 А ці ^апластини з латуні, що містять ці вигравіювання, які мають записи Святого Писання на них, які мають родовід наших прабатьків, аж від початку—

4 Знай, було пророковано нашими батьками, що вони повинні зберігатися і передаватися від одного покоління до другого, і зберігатися і схоронятися рукою Господа, доки вони не дійдуть до всіх народів, колін, язиків і людей, щоб вони знали про ^атаємниці, які містяться в них.

5 А тепер ось, якщо вони зберігатимуться, вони повинні утримувати свою яскравість; авжеж, і вони будуть утримувати свою яскравість; так, і також усі пластини, які містять те, що є Святим Письмом.

6 Отже, ти можеш вважати, що це є моє ^абезглуздя; але знай, я кажу тобі, що через ^бмале і просте відбувається велике; і незначні засоби у багатьох випадках примушують мовчати мудрих.

7 І Господь Бог працює через ^азасоби, щоб досягти Своєї великої і вічної цілі; і дуже ^бнезначними засобами Господь примушує мовчати мудрих і досягає спасіння багатьох душ.

8 І от, досі було мудрістю Бога, щоб це зберігалось; бо

30а 2 Неф. 1:9–11;

Ал. 50:19–22.

37 1а Ал. 45:2–8.

б Мос. 28:20.

2а Ен. 1:13–18;

Сл. Морм. 1:6–11;

Ал. 37:9–12.

3а 1 Неф. 5:10–19.

пп Латунні пластини.

4а пп Таємниці Божі.

6а 1 Кор. 2:14.

б 1 Неф. 16:28–29;

УЗ 64:33; 123:15–17.

7а Ісая 55:8–9.

б 2 Цар. 5:1–14.

знай, це “збільшило пам’ять цього народу, так, і переконало багатьох у помилковості їхніх шляхів, і привело їх до пізнання їхнього Бога аж до спасіння їхніх душ.

9 Так, я кажу тобі, “якби не те, що містять ці літописи, які є на цих пластинах, Аммон і його браття не змогли б ^бпереконати стільки тисяч Ламанійців у невірності традицій їхніх батьків; так, ці літописи і їхні ^аслова привели їх до покаяння; тобто вони привели їх до пізнання Господа Бога їхнього і до радості в Ісусі Христі, їхньому Викупителі.

10 І хто знає, можливо, вони стануть засобом приведення багатьох тисяч з них, так, і такою багатьох тисяч наших твердошіїх братів Нефійців, які зараз кам’яніють серцями в гріхові і беззаконнях, до пізнання їхнього Викупителя?

11 Тож ці таємниці ще не повністю відомі мені; тому я стримаю себе.

12 І досить буде, якщо я тільки скажу, що їх збережено для мудрої мети, мети, яка відома тільки Богові; бо Він ^аобмірковує з мудрістю всі Свої діяння, і Його стежки прямі, і Його путь є ^бодин вічний круг.

13 О пам’ятай, пам’ятай, сину мій Геламане, які ^асуворі заповіді Бога. І Він сказав:

“Якщо ви будете виконувати Мої заповіді, ви будете ^апроцвітати на цій землі—але якщо ви не будете виконувати Його заповідей, ви будете відсічені від Його присутності.

14 А тепер пам’ятай, сину мій, що Бог ^адовірив тобі те, що є ^бсвященним, що Він утримував священним, а також що Він буде утримувати і зберігати для ^амудрої цілі Своєї, щоб Він міг явити Свою силу майбутнім поколінням.

15 А тепер ось, я кажу тобі духом пророцтва, що якщо ти порушиш заповіді Бога, знай, все це, що є священним, буде забрано від тебе силою Бога, і ти будеш відданий Сатані, щоб він міг просяяти тебе, як половину на вітрі.

16 Але якщо ти будеш виконувати заповіді Бога, і чинити з тим, що священне, так, як Господь заповідав тобі, (бо ти повинен звертатися до Господа з усім, що ти повинен зробити з цим) ось, ніяка сила на землі або в пеклі не зможе ^авідібрати цього в тебе, бо Бог є спроможним виконати всі Свої слова.

17 Бо він виконає всі Свої обіцяння, які Він дасть тобі, бо Він виконав Свої обіцяння, які Він дав нашим батькам.

18 Бо Він обіцяв їм, що

8а 2 Тим. 3:15–17;
Мос. 1:3–5.

9а Мос. 1:5.
б Ал. 18:36; 22:12.
в пп Євангелія.

12а 2 Неф. 9:28;

Кн. Як. 4:10.
б 1 Неф. 10:19;
Ал. 7:20.

13а 2 Неф. 9:41.
б Ал. 9:13;
3 Неф. 5:22.

в Мос. 1:7;
Ал. 50:20.

14а УЗ 3:5.

б пп Святий.
в 1 Неф. 9:3–6.

16а ДС—Іст. 1:59.

“збереже це з мудрою метою, що в Ньому, щоб Він міг показати Свою силу майбутнім поколінням.

19 І ось слухай, однієї мети Він досяг, а саме, відновив “багато тисяч Ламанійців до пізнання істини; і Він показав у них Свою силу, і Він ще показуватиме в них Свою силу ^бмайбутнім поколінням; отже, їх буде збережено.

20 Отже, я заповідаю тобі, сину мій Геламане, щоб ти був старанним у виконанні всіх моїх слів, і щоб ти був старанним у дотримуванні заповідей Бога так, як вони записані.

21 І ось, я говоритиму з тобою про ті “двадцять чотири пластини, щоб ти зберігав їх, щоб таємниці і діяння темряви, і їхні ^бтаємні діяння, тобто таємні діяння тих людей, які були знищені, могли бути ясно показані цьому народові; авжеж, усі їхні вбивства, і грабежі, і їхні пограбування, і всю їхню злочестивість і мерзоти, можна було б ясно показати цьому народові; так, і щоб ти зберіг ці ^бтлумачі.

22 Бо знай, Господь бачив, що Його народ почав діяти в темряві, так, чинити таємні вбивства і мерзоти; тоді Господь сказав: якщо вони не покаються, їх буде знищено з лиця землі.

23 І Господь сказав: Я приготую для Мого слуги Газелема “камінь, який буде сьяти в темряві, як світло, щоб Я міг відкрити Моїм людям, які служать Мені, щоб я міг відкрити їм діяння їхніх братів, так, їхні таємні діяння, їхні діяння темряви, і їхню злочестивість і мерзоти.

24 І ось, мій сину, ці тлумачі виготовлено, щоб могло виповнитися слово Бога, яке Він промовив, кажучи:

25 Я “виведу з темряви до світла всі їхні таємні діяння і їхні мерзоти; і якщо вони не покаються, Я ^бзнищу їх з лиця землі; і Я виведу до світла всі їхні таємниці і мерзоти, до всіх народів, які будуть після цього володіти землею.

26 І ось, сину мій, ми бачимо, що вони не покаються; тому вони були знищені, і таким чином слово Бога виповнилося; так, їхні таємні мерзоти було виведено з темряви і зроблено відомими нам.

27 І ось, сину мій, я наказую тобі, щоб ти зберігав у таємниці всі їхні клятви, і їхні завіти, і їхні узгодження в їхніх таємних мерзотах; так, і всі їхні “знаки і їхні дива ти утримуй від цього народу, аби вони не знали їх, щоб там не сталося так, що й вони впадуть у темряву і будуть знищені.

28 Бо знай, над усією цією

18а УЗ 5:9.
19а Ал. 23:5.
б Ен. 1:13;
Морм. 7:8–10.

21а Етер 1:1–5.
б пп Таємні змови.
в пп Урім і Туммим.
23а Мос. 8:13.

25а УЗ 88:108–110.
б Мос. 21:26.
27а Гел. 6:22.

землею є “прокляття, що знищення прийде до всіх цих чинителів темряви, згідно з силою Бога, коли вони вже повністю дозріють; тому я бажаю, щоб цей народ не був знищений.

29 Отже, ти будеш утримувати ті таємні плани їхніх “клятв і їхніх завітів від цього народу, і тільки про їхню злочестивість, і їхні вбивства, і їхні мерзоти ти повідомити їм; і ти будеш учити їх відчувати ^богиду до такої злочестивості, і мерзот, і вбивств; і ти також учитимеш їх, що цих людей було знищено внаслідок їхньої злочестивості, і мерзот, і їхніх убивств.

30 Бо дивись, вони вбили всіх пророків Господа, які приходили до них проголошувати їм про їхні беззаконня; і кров тих, кого вони вбили, волала до Господа Бога їхнього за помстою тим, які були їхніми вбивцями; і таким чином вироки Бога зійшли на цих чинителів темряви і таємних змов.

31 Так, і проклята буде земля на віки вічні через тих чинителів темряви і таємних змов, аж до знищення, якщо вони не покаються перед тим, як вони повністю дозріють.

32 І ось, сину мій, запам’ятай слова, які я казав тобі; не

довіряй ті таємні плани цьому народові, але навчай їх вічної “ненависті до гріха і беззаконня.

33 “Проповідуй їм покаєння і віру в Господа Ісуса Христа; вчи їх упокорювати себе і бути ^благідними і приниженими серцем; учи їх протистояти всім “спокусам диявола з їхньою вірою в Господа Ісуса Христа.

34 Учи їх ніколи не втомлюватися від добрих діянь, але бути лагідними і приниженими серцем, бо такі знайдуть “покій душам своїм.

35 О пам’ятай, сину мій, і вчися “мудрості змолоду; так, вчися змолоду виконувати заповіді Бога.

36 Так, і “волай до Господа за всілякою для тебе підтримкою; так, нехай всі діяння твої будуть для Господа, і куди б ти не пішов, нехай буде це з Господом; так, нехай всі твої думки будуть націлені на Господа; так, нехай любов твого серця буде спрямована на Господа завжди.

37 “Радься з Господом в усіх своїх діяннях, і Він направлтиме тебе на добре; авжеж, коли ти лягаєш вночі, лягай з Господом, щоб Він міг доглядати тебе у твоєму сні; і коли ти прокидаєшся вранці, нехай твоє серце буде сповнене ^бподяки до Бога; і якщо ти

28а Ал. 45:16;
Етер 2:7–12.

29а Гел. 6:25.
б Ал. 13:12.

32а 2 Неф. 4:31.

33а пп Проповідувати.

б пп Лагідний,
Лагідність.

в пп Спокушати,
Спокуса.

34а Пс. 37:4–7;

Мт. 11:28–30.

35а пп Мудрість.

36а пп Молитва.

37а Кн. Як. 4:10;
УЗ 3:4.

б УЗ 46:32.

будеш робити так, ти будеш піднесений в останній день.

38 А тепер, сину мій, я маю дещо сказати про ту річ, яку наші батьки називали кулею, або дороговказом — тобто, наші батьки називали її “Ліягона, що означає, будучи перекладеним, компас; і Господь приготував її.

39 І дивись, жодна людина не може виконати таку майстерну роботу. І знай, її було виготовлено, щоб показати нашим батькам путь, якою вони повинні були мандрувати в пустині.

40 І вона так діяла для них відповідно до їхньої “віри в Бога; тому, якщо в них була віра в те, що Бог може зробити так, що ті веретена будуть указувати путь, якою вони повинні були йти, дивись, це було зроблено; отже, вони мали це чудо, а також багато інших чудес, здійснюваних силою Бога, день у день.

41 Однак через те, що ці чудеса було здійснено “незначними засобами, вона показала їм дивовижні справи. Вони були ледачими і забували користуватися своєю вірою і старанністю, і тоді ті дивовижні справи припинялися, і вони не просувалися у своїй мандрівці;

42 Отже, вони залишилися в пустині, тобто не пішли

прямим шляхом, і бідували від голоду і спраги через свої провини.

43 А тепер, сину мій, я б хотів, щоб ти зрозумів, що все це є не без натяку; бо через те що наші батьки були надто ледачими, щоб підкоритися цьому компасові (а це справи мирські), вони й не процвітали; так само є і з справами духовними.

44 Бо дивись, саме так, як легко підкоритися “слову Христа, яке вкаже тобі прямий шлях до вічного блаженства, так було і для наших батьків підкоритися цьому компасові, який би показав їм прямий шлях до землі обіцяної.

45 А тепер я питаю, хіба немає символу в цьому? Бо так само, як цей дороговказ привів наших батьків, які прямували за його курсом, до землі обіцяної, так і слова Христа, якщо ми прямуємо за їхнім курсом, ведуть нас понад цією долиною печалі до набагато кращої землі обіцяної.

46 О сину мій, не дозволяймо собі бути “ледачими, через легкість ^бшляху; бо так було з нашими батьками; бо так було уготовано їм, що якби вони подивилися, вони б ^ввижили; так само і з нами. Шлях уготований, і якщо ми

38а 1 Неф. 16:10; 18:12;
УЗ 17:1.

40а 1 Неф. 16:28.

41а Ал. 37:6–7.

44а Пс. 119:105;

1 Неф. 11:25;

Гел. 3:29–30.

46а 1 Неф. 17:40–41.

б Іван 14:5–6;

2 Неф. 9:41; 31:17–21;

УЗ 132:22, 25.

в Іван 11:25;

Гел. 8:15;

3 Неф. 15:9.

подивимося, ми зможемо жити вічно.

47 А тепер, сину мій, гляди, пильнуй ці священні справи, так, гляди, щоб ти сподівався на Бога і жив. Іди до народу і проголошуй Слово, і будь розсудливим. Мій сину, прощавай.

Заповіді Алми його синові Шиблону.

Вміщено в розділі 38.

РОЗДІЛ 38

Шиблона переслідувано за праведність—Спасіння є в Христі, Який є життям і світлом для світу—Стримуйте всі ваші пристрасті. Близько 74 р. до Р.Х.

Сину мій, прихили вухо до моїх слів, бо я кажу тобі, так само, як казав Геламанові: якщо ти будеш виконувати заповіді Бога, ти будеш процвітати на цій землі; а якщо ти не будеш виконувати заповідей Бога, ти будеш відсічений від Його присутності.

2 А тепер, сину мій, я сподіваюся, що буду мати велику радість у тобі через твою непохитність і твою вірність Богові; бо як ти почав у своїй молодості покладатися на

Господа Бога твого, так само я сподіваюся, що ти будеш "продовжувати виконувати Його заповіді; бо благословенний той, хто ^бвиперить до кінця.

3 Я кажу тобі, сину мій, що я вже мав велику радість у тобі через твою вірність, і твою старанність, і твою терпеливість, і твоє довгостраждання серед народу "Зорамійців.

4 Бо я знаю, що ти був у путях; так, і я також знаю, що тебе каменували через Слово; і ти зносив усе це з "терпеливістю, тому що Господь був ^бз тобою; і тепер ти знаєш, що Господь визволив тебе.

5 А тепер, сину мій Шиблоне, я б хотів, щоб ти запам'ятав, що наскільки ти будеш покладати "довіру свою на Бога, настільки тебе буде ^бвизволено від твоїх випробувань, і твоїх "бід, і твоїх скорбот, і тебе буде піднесено в останній день.

6 Тож сину мій, я б не хотів, щоб ти вважав, що я знаю це від себе, але це Дух Бога, Який в мені, Який повідомляє мене про це, бо якби я не "народився від Бога, я б не міг знати цього.

7 Але ось, Господь у Його великій милості послав Свого "ангела проголосити мені, що я маю зупинити дії ^бруйнування серед Його народу;

38 2а Ал. 63:1–2.
б 2 Неф. 31:15–20;
3 Неф. 15:9;
27:6, 16–17.
3а Ал. 31:7.
4а пп Терпіння.

б Рим. 8:35–39.
5а Ал. 36:27.
пп Довіра.
б Мт. 11:28–30.
в УЗ 3:8; 121:7–8.
6а Ал. 36:26;

УЗ 5:16.
пп Народитися знову, Народитися від Бога.
7а Мос. 27:11–17.
б Ал. 26:17–18; 36:6–11.

так, і я бачив ангела лице до лица, і він говорив зі мною, і його голос був наче грім, і він потряс усю землю.

8 І сталося, що я три дні і три ночі перебував у стані найгострішого болю і муки душі; і ніколи, аби я не заволав до Господа Ісуса Христа за милістю, я б не отримав “прощення гріхів моїх. Але ось, я волав до Нього і дійсно знайшов спокій моїй душі.

9 І ось, сину мій, я сказав тобі це, щоб ти міг навчитися мудрості, щоб ти міг навчитися від мене тому, що “немає іншого шляху або засобу, якими людина могла б спастися, як тільки в Христі і через Нього. Знай, Він є життя і ^бсвітло для світу. Знай, Він є слово істини і праведності.

10 І ось, як ти почав навчати Слово, саме так я б хотів, щоб ти продовжував навчати; і я б хотів, щоб ти був старанним і стриманим в усьому.

11 Гляди, щоб ти не підносився до гордовитості; так, гляди, щоб ти не “хвалився ні своєю власною мудрістю, ані своєю великою силою.

12 Користуйся сміливістю, а не зухвалістю; і також гляди, щоб ти стримував усі свої пристрасті, щоб ти сповнився любові; гляди, щоб ти утримувався від неробства.

13 Не молися так, як Зорамійці роблять, бо ти бачив, що вони моляться, аби їх

почули люди, і щоб їх хвалили за їхню мудрість.

14 Не кажи: О Боже, я дякую Тобі за те, що ми “кращі за наших братів; але краще кажи: О Господи, прости мою ^бнікчемність і згадуй моїх братів з милістю—так, визнавай свою нікчемність перед Богом у всі часи.

15 І нехай Господь благословить твою душу, і прийме тебе в останній день у Своему царстві, щоб посісти у мирі. Тепер іди, сину мій, і навчай цих людей Слово. Будь розсудливим. Сину мій, прощавай.

Заповіді Алми його синові Коріантону.

*Вміщено в розділах з
39 до 42 включно.*

РОЗДІЛ 39

Сексуальний гріх є мерзотою—Коріантонові гріхи перешкоджають Зорамійцям одержати Слово—Христова спокута має зворотну дію на спасіння тих віруючих, які жили до неї. Близько 74 р. до р.х.

А ТЕПЕР, сину мій, в мене є ще дещо сказати тобі крім того, що я сказав твоєму братові; бо дивись, хіба ти не помічав непохитності твого брата, його вірності і його старанності у виконанні

8а пп Відпущення гріхів.
9а Гел. 5:9.

б Мос. 16:9.
11а пп Гординя.
14а Ал. 31:16.

б Лк. 18:10–14.

заповідей Бога? Дивись, хіба він не подав тобі хороший приклад?

2 Бо ти не звертав такої уваги на мої слова, як це робив твій брат, перебуваючи серед народу "Зорамійців. Ось що я маю проти тебе; ти продовжував вихвалитися своєю силою і своєю мудрістю.

3 І це ще не все, сину мій. Ти зробив те, що було дуже сумним для мене; бо залишив священнослужіння, і прийшов на землю Сирон, між границь Ламанійців, за "повією Ізабель.

4 Авжеж, вона "вкрала серця багатьох; але то не було виправдань для тебе, сину мій. Ти повинен був продовжувати священнослужіння, яке тобі було довірено.

5 Хіба ти не знаєш, сину мій, що "це мерзота в очах Господа; так, наймерзотніший серед усіх гріхів, крім пролиття невинної крові або зречення Святого Духа?

6 Бо знай, якщо ти "зрікаєшся Святого Духа, коли Він уже раз посів місце в тобі, і ти знаєш, що зрікаєшся Його, знай, то є гріх ^бнепростимий; так, і хто вбиває проти світла і знання Бога, йому не просто отримати ^гпрощення; так, я кажу тобі, сину мій, що йому не просто отримати прощення.

7 А тепер, сину мій, я б хотів перед Богом, щоб ти не був "повинним у такому великому злочині. Я б не зупинявся докладно на твоїх злочинах, щоб не терзати твою душу, якби це не було для твого блага.

8 Але знай, ти не можеш приховати своїх злочинів від Бога; і якщо ти не покаєшся, вони стоятимуть як свідчення проти тебе в останній день.

9 Тож сину мій, я б хотів, щоб ти покався і полишив твої гріхи, і не йшов більше за "хтивістю твоїх очей, але ^бзаперечував собі в усіх цих речах; бо якщо ти не зробиш цього, ти ніяк не зможеш успадкувати царство Бога. О пам'ятай і візьми це на себе, і заперечуй собі в цьому.

10 І я заповідаю тобі звернутися за радою до твоїх старших братів у твоїх починаннях; бо ось, ти тепер у своїй молодості, і ти потребуєш, щоб тебе підживлювали духовно твої брати. І звертай увагу на їхні поради.

11 Не дозволяй відвести себе геть будь-якою марною або безглуздою річчю; не дозволяй дияволів вести твоє серце знову за тими злочестивими блудницями. Дивися, о сину мій, яке велике беззаконня приніс ти "Зорамій-

39 2а Ал. 38:3.
3а пп Хтивий,
Хтивість.
4а Пр. 7:6–27.
5а пп Сексуальна
аморальність.

6а Уз 76:35–36.
б пп Непростимий
гріх.
в Уз 64:10.
пп Простити,
Прощати.

7а пп Провина.
9а пп Плотський,
Плотське.
б 3 Неф. 12:30.
11а Ал. 35:2–14.

цям; бо коли вони побачили твою ^бповедінку, вони не захотіли повірити моїм словам.

12 А тепер Дух Господа каже мені: “Заповідай своїм дітям творити добро, щоб вони не вели серця багатьох людей до знищення; тому я заповідаю тобі, сину мій, у страхові Бога утримайся від своїх беззаконь;

13 Щоб ти повернувся до Господа всім своїм розумом, могутністю і силою; щоб ти більше нічиїх сердець не привів до злочестивих діянь; але краще повернися до них і “визнай свої провини і те зло, що ти вчинив.

14 Не “прагни ні багатств, ні марних речей цього світу; бо знай, ти не можеш узяти їх з собою.

15 А тепер, сину мій, я б хотів сказати тобі дещо про пришествя Христа. Слухай, я кажу тобі, що це саме Він дійсно прийде, щоб забрати геть гріхи світу; так, Він приходить проголошувати радісну новину про спасіння Своему народові.

16 І от, сину мій, то було священнослужіння, до якого тебе було покликано, проголошувати цю радісну новину цьому народові, щоб підготувати їхню свідомість; або, краще сказати, щоб спасіння могло прийти до них, аби вони могли підготувати

свідомість своїх “дітей, щоб почути Слово під час Його пришествия.

17 А тепер я дещо заспокою твою свідомість з цього приводу. Ось, ти дивуєшся, чому це має бути відомо так заздалегідь. Дивись, я кажу тобі, хіба душа в цей час не є такою ж дорогоцінною для Бога, якою душа буде під час Його пришествия?

18 Хіба не є необхідним, аби план викуплення був відомий цим людям, так само як їхнім дітям?

19 Хіба не так само легко в цей час для Господа послати Свого ангела проголосити цю радісну новину нам, як і нашим дітям, або як це буде після часу Його пришествия?

РОЗДІЛ 40

Христос приносить воскресіння всім людям—Праведні, які вмирають, ідуть до раю, а злочестиві—до зовнішньої темряви, щоб чекати дня свого воскресіння—Все буде відновлено до свого належного і досконалого стану під час Воскресіння. Близько 74 р. до Р.Х.

ТЕПЕР, сину мій, є ще дещо, про що я хотів сказати тобі; бо я відчуваю, що твій розум бентежитья воскресінням померлих.

2 Ось, я кажу тобі, що немає

11б Рим. 2:21–23; 14:13; Ал. 4:11.

12а пп Заповіді Божі; Навчати, Учитель.

13а Мос. 27:34–35.

14а Мт. 6:25–34;

Кн. Як. 2:18–19;

УЗ 6:6–7; 68:31–32.

16а пп Сім'я—
Батьківські
обов'язки.

воскресіння—або, я б сказав іншими словами, що це смертне не зодягнеться у ^абезсмертя, це тління не ^бзодягнеться у нетління— ^вне раніше, як тільки після пришествия Христа.

3 Дивися, Він приносить ^авоскресіння померлим. Але знай, сину мій, воскресіння ще немає. Тож я відкриваю тобі таємницю; проте, є багато ^бтаємниць, що ^взберігаються, про які ніхто не знає, крім самого Бога. Але я покажу тобі те, про що я питав старанно у Бога, щоб я міг знати—те, що стосується воскресіння.

4 Дивися, є час призначений, щоб усі ^австали з мертвих. Тож коли саме настане цей час, ніхто не знає; але Бог знає час, який призначено.

5 То чи буде це в перший раз, чи в ^адругий раз, чи в третій раз, що люди встануть з мертвих, не має значення; бо Бог ^бзнає все це; і мені досить знати, що справа в цьому—що є час призначений, коли всі встануть з мертвих.

6 Тож обов'язково має бути проміжок між часом смерті і часом воскресіння.

7 І ось я б хотів спитати, що станеться з ^адушами людей з

цього часу смерті до часу, призначеного для воскресіння?

8 Тож чи є більше ніж один раз, призначений для того, щоб люди встали з мертвих, не має значення; бо всі не вмирають водночас, і це не має значення; весь час є як один день для Бога, а час вимірюється тільки для людей.

9 Отже, є час, призначений для людей, щоб вони встали з мертвих; і є проміжок між часом смерті і воскресіння. І ось, стосовно цього проміжку часу, що стає з душами людей, це й було те, про що я питав старанно у Господа, щоб знати; і це є те, про що я знаю.

10 І коли настане час, що всі встануть, тоді будуть вони знати, що Бог знає всі ^ачаси, призначені для людини.

11 Тож стосовно стану душі між ^асмертю і воскресінням—Ось, це повідомив мені ангел, що духи всіх людей, як тільки вони залишають смертне тіло, так, духи всіх людей, чи то вони добрі, чи злі, переносяться ^бдодому до Того Бога, Який дав їм життя.

12 І тоді станеться, що духи тих, хто праведні, буде прийнято до стану ^ащастя, який називається ^браєм, станом

40 2а Мос. 16:10–13.

пп Безсмертя,
Безсмертний.

б 1 Кор. 15:53–54.

в 1 Кор. 15:20.

3а пп Воскресіння.

б пп Таємниця Божі.

в УЗ 25:4; 124:41.

4а Іван 5:28–29.

5а Мос. 26:24–25;
УЗ 43:18; 76:85.

б пп Бог, Божество.

7а Ал. 40:21;

УЗ 138.

пп Душа.

10а Дії 17:26.

11а Лк. 16:22–26;

1 Пет. 3:18–19; 4:6;
УЗ 76:71–74; 138.

б Еккл. 12:7;

2 Неф. 9:38.

12а пп Радість.

б пп Рай.

“відпочинку, станом ‘покою, де вони будуть відпочивати від усіх своїх бід і від усіх турбот, і смутку.

13 І тоді станеться, що духи злочестивих, так, тих хто злий—бо ось, вони не мають ані частини, ані часточки від Духа Господа; бо ось, вони обрали злі діяння замість добрих; тому дух диявола увійшов у них і заволодів їхнім домом—а ці будуть викинуті у зовнішню “темряву; там буде ⁶плач, і голосіння, і скрегіт зубів, і все через їхнє власне беззаконня, тому що вони були взяті в полон за волею диявола.

14 Тож таким є стан душ “злочестивих, так, у темряві, і стан жахливого, ⁶страшного чекання палючого збурення гніву Бога на них; таким чином, вони залишаються в цьому ⁶стані, так само як праведні в раю, аж до часу їхнього воскресіння.

15 Ось, є дехто, хто зрозумів, що цей стан щастя і цей стан нещастя душі, перед воскресінням, було першим воскресінням. Так, я припускаю, що це можна визначити як воскресіння, підведення духа, або душі, і їх призначення до щастя або до нещастя згідно з словами, що були сказані.

16 І знай, знову було сказано, що є ⁶перше ⁶воскресіння,

воскресіння всіх тих, хто був, або хто є, або хто буде, аж до воскресіння Христа з мертвих.

17 Тож ми не припускаємо, що це перше воскресіння, про яке говориться так, може бути воскресінням душ і їхнім “призначенням до щастя або нещастя. Ти не можеш припускати, що це те, що воно означає.

18 Ось, я кажу тобі: Ні; але це означає возз’єднання душі з тілом у тих, хто жив від днів Адама до “воскресіння Христа.

19 Тож чи будуть душі і тіла тих, про кого говорилося, возз’єднані одразу, злочестиві так само як і праведні, я не кажу; нехай буде досить сказаного мною, що вони всі встануть; або, іншими словами, їхнє воскресіння станеться “до воскресіння тих, хто помре після воскресіння Христа.

20 Тож, сину мій, я не кажу, що їхнє воскресіння приходить з воскресінням Христа; але ось, я подаю це як свою думку, що душі і тіла возз’єднуються, у праведних при воскресінні Христа і Його “вознесінні на небеса.

21 Але чи буде це під час Його воскресіння або після того, я не кажу; але я кажу про те, що є “проміжком між

12в пп Pokій.
2 УЗ 45:46. -
пп Мир.

13а пп Пекло.
б Мт. 8:12;
Мос. 16:2.

14а УЗ 138:20.
б Кн. Як. 6:13;
Мойс. 7:1.
в Ал. 34:34.
16а Кн. Як. 4:11;
Мос. 15:21–23.

б пп Воскресіння.
17а УЗ 76:17, 32, 50–51.
18а Мт. 27:52–53.
19а Мос. 15:26.
20а пп Вознесіння.
21а Лк. 23:39–43.

смертю і воскресінням тіла, і станом душі в ^бщасті або в ^бнещасті до призначеного Богом часу, коли померлі вийдуть і будуть возз'єднані, і душа, і тіло, і будуть 'приведені стояти перед Богом, і їх буде суджено відповідно до їхніх діянь.

22 Так, це приводить до відновлення того, про що говорилося вустами пророків.

23 ^аДушу буде ^бвідновлено для ^бтіла, а тіло для душі; так, і кожна кінцівка і суглоб будуть відновлені в їхньому тілі; так, навіть волосину з голови не буде загублено; але все буде відновлено до свого належного і досконалого стану.

24 І ось, сину мій, це є відновлення, про яке ^аговорилося вустами пророків—

25 І тоді праведні засіяють у царстві Бога.

26 Але дивися, жаклива ^асмерть приходить до злочестивих; бо вони вмирають щодо того, що стосується праведного; бо вони є нечистими, а ніщо ^бнечисте не може успадкувати царство Бога; але їх знехтувано і призначено скуштувати плодів своїх зусиль або діянь, які були злими; і вони п'ють осад з гіркої чаші.

РОЗДІЛ 41

Під час Воскресіння люди встануть з мертвих і будуть у стані нескінченного щастя або нескінченного нещастя—Злочестивість ніколи не була щастям—Тілесна людина живе без Бога в світі—Кожна людина знову отримує у відновленні характеристики і особисті властивості, придбані у смертному житті. Близько 74 р. до р.х.

А ТЕПЕР, сину мій, я маю дещо сказати стосовно відновлення, про яке було сказано; бо ось, дехто ^аперекручував Святе Писання, і ^бзаблукав через це дуже далеко. І я відчуваю, що твій розум збентежений також з приводу цього. Але дивись, я поясню це тобі.

2 Я кажу тобі, сину мій, що план відновлення необхідний за справедливістю Бога; бо необхідно, щоб усе було відновлено до свого належного порядку. Ось, необхідно і справедливо, згідно з владою і воскресінням Христа, щоб душа людини була відновлена для її тіла, і щоб кожна ^ачастина тіла була відновлена у саму себе.

3 І необхідно, за ^асправедливістю Бога, щоб людей було ^бсуджено відповідно до їхніх

21б пп Рай.
в пп Пекло.
2 Ал. 42:23.
23а тобто Дух.
УЗ 88:15–17.
пп Душа.
б 2 Неф. 9:12–13;

Ал. 11:40–45.
в пп Тіло.
24а Ісая 26:19.
26а 1 Неф. 15:33;
Ал. 12:16.
б Ал. 11:37.
41 1а 2 Пет. 1:20; 3:16;

Ал. 13:20.
б пп Відступництво.
2а Ал. 40:23.
3а пп Справедливість.
б пп Звіт, Підзвітний,
Підзвітність;
Суд, Судити.

«діянь; і якщо їхні діяння були добрими в цьому житті, і бажання їхніх сердець були добрими, щоб їх також було, в останній день, відновлено до того, що є добрим.

4 А якщо їхні діяння є злими, їх буде «відновлено в себе самих на зло. Отже, все буде відновлено до свого належного порядку, все до свого природного стану—^бсмертність встане у безсмертя, ^бтління у нетління—встане для 'нескінченного щастя, щоб успадкувати царство Бога, або для нескінченного нещастя, щоб успадкувати царство диявола, один з одного боку, другий з другого—

5 Один встане для щастя, згідно з його бажаннями щастя, або добра, згідно з його бажаннями добра; а другий для зла, згідно з його бажаннями зла; бо оскільки він бажав чинити зло протягом усього дня, таку саму він матиме винагороду зла, коли прийде ніч.

6 І таким самим це є з іншого боку. Якщо він покався у своїх гріхах і бажав праведності до кінця днів своїх, так само його буде нагороджено праведністю.

7 «Це ті, кого викупив Го-

сподь; так, це ті, яких виведено, яких визволено з нескінченної ночі темряви; і таким чином вони стоять або падають; бо ось, вони є своїми ^бвласними суддями, чи то чинити добро, чи то чинити зло.

8 Тож закони Бога є «незмінними; отже, путь уготовано, щоб той, хто хоче, міг піти по ній і бути спасеним.

9 А тепер, гляди, сину мій, не зважуйся ще на «одну образу проти Бога твого, щодо тих питань учення, в яких ти вже досі зважився вчинити гріх.

10 Не припускай, що якщо йшлося про відновлення, то тебе буде відновлено від гріха до щастя. Ось, я кажу тобі, «злочестивість ніколи не була щастям.

11 І ось, сину мій, всі люди, які перебувають у стані «природному, або, я б сказав, у ^бтілесному стані, перебувають у жовчі гіркоти і в путах беззаконня; вони живуть «без Бога в світі, і вони пішли проти природи Бога; отже, вони перебувають у стані, протилежному станові щастя.

12 І от дивися, чи слово «відновлення» означає взяти щось з його природного стану і привести в неприродний

3в пп Діла.

2 Гел. 14:31.

4а Ал. 42:28.

б 2 Неф. 9:12–13;

УЗ 138:17.

пп Воскресіння.

в 1 Кор. 15:51–55.

2 пп Вічне життя.

7а УЗ 76:50–70.

б 2 Неф. 2:26;

Ал. 42:27;

Гел. 14:30.

пп Свобода вибору.

8а УЗ 1:38.

9а УЗ 42:23–28.

10а Пс. 32:10;

Ісая 57:20–21;

Гел. 13:38.

11а Мос. 3:19.

пп Тілесна людина.

б пп Плотський,

Плотське.

в Еф. 2:12.

стан, або привести його в стан, протилежний його природі?

13 О, сину мій, це не так; але слово «відновлення» означає привести знову зло до зла, або тілесне до тілесного, або диявольське до диявольського—добре до того, що є добрим; праведне до того, що є праведним; справедливе до того, що є справедливим; милостиве до того, що є милостивим.

14 Отже, сину мій, гляди, щоб ти був милостивим до своїх братів; чини «справедливо», ^бсуди праведно й твори ^вдобро постійно; і якщо ти будеш робити все це, то отримаєш ти свою винагороду; так, ти будеш мати ^гмилість, відновлену для тебе знову; ти будеш мати справедливість, відновлену для тебе знову; ти будеш мати праведний суд, відновлений для тебе знову; і ти будеш мати добро як нагороду для тебе знову.

15 Бо те, що ти відправиш, повернеться до тебе знову, і буде відновлено; отже, слово «відновлення» повніше засуджує грішника, але ніяк не виправдовує його.

РОЗДІЛ 42

Смертне життя є часом ви-

пробування, щоб надати людині можливість покаятися і служити Богові—Падіння принесло фізичну і духовну смерть усьому людству—Спокутування приходить через покаєння—Бог сам спокутує гріхи світу—Милість є для тих, хто кається—Всі інші підлягають Божій справедливості—Милість приходить через Спокуту—Тільки ті, хто щиро кається, є спасеними. Близько 74 р. до р.х.

А ТЕПЕР, сину мій, я відчуваю, що є ще щось, що бентежить твій розум, чого ти не можеш зрозуміти—що стосується «справедливості Бога у покаранні грішника; бо ти намагаєшся думати, що то є несправедливість, щоб грішника було призначено до стану нещастя.

2 Тож дивися, сину мій, я поясню це тобі. Бо ось, після того як Господь Бог «відправив наших перших батьків геть з саду ^бЕденського обробляти землю, з якої вони були взяті—так, Він вивів чоловіка, і Він поставив на східному кінці саду Еденського ^вхерувимів і палаючий меч, який повертався в усі боки, щоб охороняти ^гдерево життя—

3 Тож ми бачимо, що чоловік став як Бог, знаючи добро і зло; і щоб він не простяг руку свою, і не взяв також з

14а пп Чесний, Чесність.
б Іван 7:24;
УЗ 11:12.
в УЗ 6:13; 58:27–28.
г пп Милостивий,

Милість.
42 1а 2 Неф. 26:7;
Мос. 15:26–27.
пп Справедливість.
2а Бут. 3:23–24;

Мойс. 4:28–31.
б пп Еден.
в пп Херувими.
г Бут. 2:9.

дерева життя, і не з'їв би, і не жив вічно, Господь Бог поставив херувимів і палаючий меч, щоб він не міг скуштувати плоду—

4 І таким чином, ми бачимо, що був час, даний людині для покаяння, так, час ^авипробування, час покаяння і служіння Богові.

5 Бо ось, якби Адам простяг свою руку негайно і скуштував з дерева життя, то він би жив вічно, відповідно до слова Бога, не маючи часу для покаяння; так, і також слово Бога було б недейсним, і великий план спасіння було б зірвано.

6 Але ось, людині було призначено ^апомерти—тому, оскільки вони були відсічені від дерева життя, вони повинні були бути відсіченими з лиця землі—і людина стала загубленою назавжди, авжеж, вони стали ^бзанепалою людиною.

7 І ось, ти бачиш, через те, що наші перші батьки були ^авідсічені фізично і духовно від присутності Господа; і так ми бачимо, що вони стали владні слідувати за своєю власною ^бволею.

8 Тож бачиш, було недоцільно, аби людину було позбавлено тієї фізичної смерті,

бо це б знищило великий ^аплан щастя.

9 Тому, оскільки душа ніколи не може вмерти, а ^ападіння принесло всьому людству духовну смерть, так само як і фізичну, тобто їх було відсічено від присутності Господа, було доцільно, щоб людство було позбавлено цієї духовної смерті.

10 Отже, оскільки вони стали ^атілесними, хтивими і диявольськими від ^бприроди, цей стан ^авипробування став для них станом підготовки; він став підготовчим станом.

11 А тепер запам'ятай, сину мій, якби не план викуплення, (відкладемо його в сторону), як тільки вони вмирили б, їхні душі були б ^анещасні, будучи відсіченими від присутності Господа.

12 І ось, не було б ніякого способу спасти людей від того занепалого стану, який людина принесла на себе через свою власну неслухняність;

13 Отже, відповідно до справедливості, ^аплан викуплення не міг бути виконаний, якби не умови ^бпокаяння людей у цьому стані випробування, так, цьому підготовчому стані; бо якби не ці умови, милість не мала б впливу без того, щоб не знищити дію

4а Ал. 34:32–33.

6а пп Смерть фізична.

б Мос. 16:3–5.

пп Падіння Адама і Єви.

7а 2 Неф. 2:5; 9:6; Гел. 14:16.

пп Смерть духовна.

б пп Свобода вибору.

8а Ал. 34:9;

Мойс. 6:62.

9а пп Падіння Адама і Єви.

10а пп Плотський, Плотське.

б пп Тілесна людина.

в пп Смертний, Смертне життя.

11а 2 Неф. 9:7–9.

13а пп План Викуплення.

б пп Покаяття, Покаяння.

справедливості. А дію справедливості не може бути знищено; якщо так буде, Бог ^аперестане бути Богом.

14 І так ми бачимо, що все людство було ^азанепалим, і вони були в обіймах ^бсправедливості; так, справедливості Бога, Який призначив їм назавжди бути відсіченими від Його присутності.

15 І ось, план милості не міг би бути виконаним, якби спокуту не було здійснено; отже, Бог сам ^аспокутує гріхи світу, щоб виконати план ^бмилості, щоб удовольнити вимоги ^всправедливості, щоб Бог міг бути ^гдосконалим, справедливим Богом, і милосердним Богом також.

16 Тож покаяння не могло прийти до людей, якби не було покарання, яке також було ^авічним, як і життя душі має бути,—приєднана протилежність до плану щастя, яке було так само вічним, як і життя душі.

17 Тож як могла людина покаятися, якби вона не ^агрішила? Як вона могла грішити, якби не було ^бзакону? Як міг бути закон, якби не було покарання?

18 Тож покарання було

додано, і справедливий закон дано, що принесло муки ^асумління людині.

19 Тож якби не було дано закону—якщо людина ^авбиває, вона повинна вмерти—чи боялася б вона, що помре, якщо вбиватиме?

20 І ще, якби не було дано закону проти гріха, люди не боялися б грішити.

21 І якби ^ане було дано закону, якби люди грішили, що б могла справедливість вдіяти, або милість також, бо вони ж не мали б ніякого права на особу?

22 Але є даний закон, і покарання додано, і ^апокаяння даровано; покаяння, якого вимагає милість; інакше, справедливість пред'являє права на особу і виконує закон, а закон накладає покарання; якби було не так, діяння справедливості було б знищено, і Бог перестав би бути Богом.

23 Але Бог не перестає бути Богом, і ^амилість пред'являє права на тих, хто кається, а милість приходиться через ^бспокуту; а спокута приводить до ^ввоскресіння померлих; а воскресіння померлих приводить людей ^гназад у присутність Бога; і таким

13в 2 Неф. 2:13–14.

14а Ал. 22:13–14.

б 2 Неф. 2:5.

15а 2 Неф. 9:7–10;

Мос. 16:7–8.

пп Спокута,
Спокутувати.

б пп Милостивий,
Милість.

в пп Справедливість.

г 3 Неф. 12:48.

16а УЗ 19:10–12.

17а пп Гріх.

б Рим. 4:15.

18а пп Сумління.

19а пп Вбивство.

21а 2 Неф. 9:25–26;

Мос. 3:11.

22а пп Покаятися,
Покаяння.

23а пп Милостивий,
Милість.

б пп Спокута,
Спокутувати.

в 2 Неф. 2:8; 9:4;
Ал. 7:12; 11:41–45;
12:24–25;

Гел. 14:15–18;

Морм. 9:13.

г Ал. 40:21–24.

чином їх відновлено у Його присутність, щоб їх було ^дсуджено відповідно до їхніх діянь, відповідно до закону і справедливості.

24 Бо знай, справедливість виконує всі свої вимоги, і також милість пред'являє права на все своє; і таким чином, ніхто, окрім тих, хто істинно покався, не буде спасеним.

25 Що, хіба ти вважаєш, що милість може пограбувати “справедливість? Я кажу тобі: Ні; зовсім ні. Якби це було так, Бог перестав би бути Богом.

26 І таким чином Бог виконує Свої великі і вічні ^внаміри, які були уготовані ^бвід заснування світу. І таким чином приходять спасіння і викуплення людей, а також їхнє знищення і нещастя.

27 Тому, сину мій, “той, хто хоче, може прийти і скуштувати з вод життя вільно; а той, хто не хоче, того не примушено приходити; але в останній день йому буде ^бвідновлено відповідно до його ^ввчинків.

28 Якщо він хотів чинити “зло і не покався у свої дні, дивися, зло буде зроблено йому, відповідно до відновлення від Бога.

29 А тепер, сину мій, я бажаю, щоб це вже не бентежило тебе більше, і нехай тільки гріхи твої бентежать тебе,

таким збентеженням, яке приведе тебе до покаяння.

30 О сину мій, я бажаю, щоб ти більше не заперечував справедливості Бога. Не намагайся виправдовувати себе анітрохи через свої гріхи, заперечуючи справедливість Бога; але нехай справедливість Бога, і його милість, і його довготерпіння повністю керують у твоєму серці; і нехай це принизить тебе аж до праху у ^апокірливості.

31 А тепер, о сину мій, ти покликаний Богом проповідувати Слово цим людям. А тепер, сину мій, іди своїм шляхом, проголошуй Слово з істиною і розсудливістю, щоб ти міг привести душі до покаяння, щоб великий план милості міг поширюватися на них. І нехай Бог дарує тобі відповідно до моїх слів. Амінь.

РОЗДІЛ 43

Алма і його сини проповідують Слово—Зорамійці та інші Нефійські розкольників стають Ламанійцями—Ламанійці виходять на війну проти Нефійців—Мороній озброює Нефійців захисною бронєю—Господь відкриває Алмі стратегію Ламанійців—Нефійці захищають свої оселі, свободи, сім'ї і релігію—Військо Моронія і Легія оточує Ламанійців. Близько 74 р. до р.х.

23д пп Суд, Останній.
25а пп Справедливість.
26а 2 Неф. 2:14–30;
Мойс. 1:39.

б Ал. 13:3; 3 Неф. 1:14.
27а Ал. 5:34; Гел. 14:30.
пп Свобода вибору.
б Ал. 41:15.

в Ісаїя 59:18; Об. 20:12.
28а Ал. 41:2–5.
30а пп Упокоритися,
Покірність.

І ось сталося, що сини Алми пішли до людей проголошувати їм Слово. І сам Алма також не міг спочивати, і він також пішов.

2 Тепер ми більше нічого не будемо говорити про їхнє проповідування, крім того, що вони проповідували Слово й істину згідно з духом пророцтва й одкровення; і вони проповідували за “святим чином Бога, за яким їх було покликано.

3 А тепер я повертаюся до розповіді про війни між Нефійцями і Ламанійцями у вісімнадцятий рік правління суддів.

4 Бо знайте, сталося, що “Зорамійці стали Ламанійцями; отже, на початку вісімнадцятого року народ Нефійців побачив, що Ламанійці йдуть на них; отже, вони зробили приготування до війни; так, вони зібрали разом своє військо на землі Єршона.

5 І сталося, що Ламанійці прийшли з своїми тисячами; і вони прийшли на землю Антіонума, що є землею Зорамійців; і чоловік на ім'я Зерагемна був їхнім вождем.

6 І ось, оскільки Амалекійці були злочестивішою і кровожерливішою вдачею, ніж самі по собі були Ламанійці, отже, Зерагемна призначив головних полководців над

Ламанійцями, і всі вони були Амалекійцями і Зорамійцями.

7 Тож це він зробив, щоб він міг уберегти їхню ненависть до Нефійців, щоб він міг привести їх у залежність для виконання своїх планів.

8 Бо ось, в його плани входило збурювати гнів Ламанійців проти Нефійців; це він робив, аби він міг узурпувати велику владу над ними, і ще, щоб він міг здобути владу над Нефійцями, приводячи їх у залежність.

9 А ось у плані Нефійців було захистити свої землі, і свої оселі, і своїх “жінок, і своїх дітей, щоб вони могли уберегти їх від рук своїх ворогів; а також, щоб вони могли зберегти свої права та привілеї, так, і ще свою ⁶волю, щоб вони могли поклонятися Богові згідно з своїми бажаннями.

10 Бо вони знали, якщо вони попадуть до рук Ламанійців, то того, хто “поклонятиметься Богові в ⁶дусі та в істині, істинному і живому Богові, Ламанійці знищать.

11 Так, і вони також знали надзвичайну ненависть Ламанійців до своїх “братів, які були народом Анті-Нефій-Легія, які називалися людьми Аммона—а вони не візьмуть зброї, так, вони ввійшли в завіт, і вони не будуть пору-

43 *2a* пп Мелхиседекове священство.
4а Ал. 35:2–14; 52:33.
9а Ал. 44:5; 46:12.

б пп Свобода.
10а пп Поклоніння, Поклонятися.
б Іван 4:23–24.

11а Ал. 24:1–3, 5, 20;
25:1, 13; 27:2, 21–26.

шувати його—отже, якщо вони попадуть до рук Ламанійців, їх буде знищено.

12 І Нефійці не допустять, щоб їх було знищено; тому вони дали їм землі для їхнього успадкування.

13 І люди Аммона дали Нефійцям велику частину свого майна, щоб підтримати їхнє військо; і тому Нефійці були змушені самі протистояти Ламанійцям, які склалися з нащадків Ламана і Лемуїла, і синів Ізмаїла, і всіх тих, хто відколовся від Нефійців, хто був Амалекійцями і Зорамійцями, і “нащадками священників Ноя.

14 Тож ті нащадки були такі численні, майже як Нефійці були; і тому Нефійці були змушені боротися проти своїх братів, аж до кровопролиття.

15 І сталося, що коли військо Ламанійців зібралось разом на землі Антіонума, бачите, військо Нефійців було готове зустріти їх на землі Єршона.

16 Тож вождь Нефійців, тобто чоловік, якого було призначено головним полководцем над Нефійцями—а головний полководець брав командування над усім військом Нефійців—і його ім'я було Мороній;

17 І Мороній взяв усе командування і керування їхніми війнами. І було йому тільки двадцять і п'ять років, коли його було призначено голов-

ним полководцем над військом Нефійців.

18 І сталося, що він зустрів Ламанійців на границі Єршона, і його люди були озброєні мечами, і кривими шаблями, і всілякою зброєю війни.

19 І коли військо Ламанійців побачило, що люди Нефія, або краще сказати, що Мороній оснастив своїх людей нагрудниками і наручними щитами, так, і ще щитами, щоб захищати їхні голови, і ще вони були одягнені у товстий одяг—

20 А військо Зерагемни не було оснащено жодною з цих речей; вони мали тільки свої мечі і свої криві шаблі, свої луки і свої стріли, своє каміння і свої пращі; і вони були голими, тільки шкура була пов'язана навколо їхніх стегон; так, усі були “голими, крім Зорамійців і Амалекійців;

21 Але вони не були озброєні ні нагрудниками, ні щитами—тому вони надзвичайно злякалися війська Нефійців через їхнє озброєння, незважаючи на їхню кількість, що була значно більшою, ніж у Нефійців.

22 Бачите, тоді сталося, що вони не наважилися вийти проти Нефійців на границі Єршона; тому вони пішли з землі Антіонума до пустині, і вирушили у свою мандрівку в обхід всієї пустині, ген до верхів'я ріки Сидон, щоб вони могли прийти на землю

Мантія і заволодіти землею; бо вони не припускали, що військо Моронія буде знати, куди саме вони пішли.

23 Але сталося, як тільки вони пішли у пустиню, Мороній послав розвідників у пустиню стежити за їхнім табором; і Мороній також, знаючи про пророцтва Алми, послав кількох чоловіків до нього, бажаючи, щоб він спитав у Господа, “куди саме військо Нефійців має піти, щоб захиститися від Ламанійців.

24 І сталося, що слово Господа дійшло до Алми, і Алма повідомив посланців Моронія, що військо Ламанійців пересувається в обхід пустині, щоб вони могли прийти на землю Мантія, щоб вони могли почати напад на слабшу частину народу. І ті посланці пішли й передали послання Моронію.

25 Тож Мороній, залишивши частину свого війська на землі Єршона, аби ні в якому разі частина Ламанійців не прийшла на ту землю і не заволоділа містом, узяв решту свого війська і попрямував до землі Мантія.

26 І він наказав, щоб усі люди в тій стороні землі зібралися разом боротися проти Ламанійців, “захищати свої землі і свою країну, свої права і свої свободи; тому вони були готові до часу приходу Ламанійців.

27 І сталося, що Мороній

наказав, щоб його військо сховалося в долині, що була поблизу берега ріки Сидон, що була на заході від ріки Сидон у пустині.

28 І Мороній розмістив розвідників навколо, щоб він міг знати, коли саме табір Ламанійців наблизатиметься.

29 І ось, коли Мороній дізнався про намір Ламанійців, що їхнім наміром було знищити своїх братів, або підкорити їх і привести їх у залежність, щоб вони могли встановити царство над ними по всій землі;

30 І він також знав, що єдиним бажанням Нефійців було зберегти свої землі, і свою “волю, і свою церкву, отже, він думав, що це не буде гріхом, якщо він захистить їх хитростю; отже, він дізнався від своїх розвідників, яким саме шляхом підуть Ламанійці.

31 Отже, він поділив своє військо і привів частину в долину, і сховав їх на сході, і на півдні від гори Рипла;

32 А решту він сховав у західній долині, на захід від ріки Сидон, і далі вздовж границь землі Мантія.

33 І так розмістивши своє військо за своїм бажанням, він підготувався зустріти їх.

34 І сталося, що Ламанійці підійшли з північного боку гори, де було сховано частину війська Моронія.

35 І коли Ламанійці проїшли повз гору Рипла, і

ввійшли в долину, і почали переправлятися через ріку Сидон, військо, яке було сховано на південному боці гори, яке вів чоловік на ім'я "Легій, виступило наперед і оточило Ламанійців на сході з їхнього тилу.

36 І сталося, що Ламанійці, коли вони побачили Нефійців, які наступали на них з тилу, розвернулися і почали битися з військом Легія.

37 І робота смерті почалася з обох боків, але жажливішою вона була на боці Ламанійців, бо їхню "незахищеність було піддано тяжким ударам Нефійців їхніми мечами і їхніми кривими шаблями, які приносили смерть майже при кожному змахові.

38 Тоді, як на іншому боці тільки деколи чоловік падав серед Нефійців, від їхніх мечів і втрати крові, бо вони були захищені у найжиттєвіших частинах тіла, тобто найжиттєвіші частини тіла було захищено від змахів Ламанійців їхніми "нагрудниками, і їхніми наручними щитами, і їхніми шоломами; і так Нефійці чинили роботу смерті серед Ламанійців.

39 І сталося, що Ламанійці злякалися через велике знищення серед них так, що вони почали тікати до ріки Сидон.

40 І їх переслідували Легій і його люди; і їх загнав Легій у води Сидону, і вони пере-

правлялися через води Сидону. І Легій утримав своє військо на березі ріки Сидон, щоб вони не переправлялися через неї.

41 І сталося, що Мороній і його військо зустріли Ламанійців у долині на другому березі ріки Сидон і почали нападати на них і вбивати їх.

42 І Ламанійці тікали від них знову, до землі Мантія; і їх знову зустріло військо Моронія.

43 Тож за таких обставин Ламанійці билися надзвичайно; так, ніколи не було відомо, щоб Ламанійці билися з такою надзвичайно великою силою і мужністю, ні, навіть від початку.

44 І їх надихали "Зорамійці й Амалекійці, які були їхніми головними полководцями і вождями, і Зерагедна, який був їхнім головним полководцем, тобто їхнім головним вождем і командувачем; так, вони билися, як дракони, і багато кого з Нефійців було вбито їхніми руками, так, бо вони розбивали надвоє багато їхніх шоломів, і вони протикали багато їхніх нагрудників, і вони відсікали багато їхніх рук; і так Ламанійці билися у своєму лютому гніві.

45 Проте, Нефійців надихала краща мета, бо вони не "боролися ні за монархію, ні за владу, але вони боролися за свої оселі і свої ^бсвободи,

35а Ал. 49:16.
37а Ал. 3:5.

38а Ал. 44:8–9.
44а Ал. 43:6.

45а Ал. 44:5.
б пп Свобода.

своїх жінок і своїх дітей, і все своє, так, за обряди поклоніння і свою церкву.

46 І вони робили те, що відчували своїм "обов'язком, яким вони завдячували Богові своєму; бо Господь сказав їм, а також їхнім батькам: "Якщо ви не винуваті ні в першому нападі, ні в другому, ви не дозволите, щоб вас було вбито руками ваших ворогів.

47 І ще Господь сказав: Ви будете захищати свої сім'ї аж до кровопролиття. І тому за цю мету боролися Нефійці з Ламанійцями, щоб захистити себе, і свої сім'ї, і свої землі, свою країну, і свої права, і свою релігію.

48 І сталося, що коли люди Моронія побачили лють і гнів Ламанійців, вони майже не відступили і не втекли від них. І Мороній, відчуваючи їхній намір, направив посланців до них і надихнув у їхні серця ці думки—так, думки про їхні землі, їхню волю, так, їхню свободу від залежності.

49 І сталося, що вони напали на Ламанійців, і вони "волали в один голос до Господа Бога свого, за свою волю і свою свободу від залежності.

50 І вони почали з силою протистояти Ламанійцям; і саме в той час, коли вони волали до Господа за свою свободу, Ламанійці почали тікати від них; і вони тікали аж до вод Сидону.

51 Тож Ламанійці були численніші, так, більш ніж удвоє від числа Нефійців; проте, їх було вигнано аж до того, що вони зібралися разом в один загін у долині, на березі ріки Сидон.

52 Отже, військо Моронія оточило їх навкруги, так, а саме на обох берегах ріки, бо дивіться, на сході були люди Легія.

53 Отже, коли Зерагемна побачив, що люди Легія на сході від ріки Сидон, і військо Моронія на заході від ріки Сидон, що їх було оточено Нефійцями, вони були вражені жахом.

54 Тож Мороній, коли він побачив їхній жах, наказав своїм людям, щоб вони припинили пролиття їхньої крові.

РОЗДІЛ 44

Мороній наказує Ламанійцям укласти мирну угоду, інакше їх буде знищено—Зерагемна відмовляється від пропозиції, і битва поновлюється—Моронієве військо перемагає Ламанійців. Близько 74–73 рр. до р.х.

І сталося, що вони зупинилися і відступили на один крок від них. І Мороній сказав Зерагемні: Бачиш, Зерагемно, що ми "не хочемо бути людьми крові. Ти знаєш, що ви в наших руках, і все ж ми не хочемо вбивати вас.

46а пп Обов'язок.
б Ал. 48:14;
УЗ 98:33–36.

в 3 Неф. 3:21;
УЗ 98:23–24.
47а УЗ 134:11.

49а Вих. 2:23–25;
Мос. 29:20.
44 1а Ал. 43:45.

2 Дивись, ми не вийшли на битву проти вас, щоб ми могли пролити вашу кров заради влади; також не хочемо ми приводити будь-кого в ярмо залежності. Але це є саме та причина, через яку ви виступили проти нас; так, і ви гніваєтеся на нас через нашу релігію.

3 А тепер ви бачите, що Господь з нами; і ви бачите, що Він віддав вас у наші руки. І тепер я б хотів, щоб ви зрозуміли, що це зроблено для нас через нашу релігію і нашу віру в Христа. І тепер ви бачите, що ви не можете знищити цю нашу віру.

4 Тепер ви бачите, що це є істинна віра в Бога; так, ви бачите, що Бог буде підтримувати, і охороняти, і оберігати нас доти, доки ми будемо вірними Йому, і нашій вірі, і нашій релігії; і ніколи Господь не дозволить, щоб нас було знищено, якщо ми не впадемо у провину і не зречемося нашої віри.

5 А тепер, Зерагемно, я наказую тобі, в ім'я Того всемогутнього Бога, Який зміцнив наші руки так, щоб ми здобули владу над вами, через нашу віру, через нашу релігію, і через наші "обряди поклоніння, і через нашу церкву, і через священну підтримку, якою ми завдячуємо нашим жінкам і нашим дітям, через ту ⁶волю, яка прив'язує нас до наших

земель і нашої країни; так, і також через додержання святого слова Бога, Якому ми завдячуємо всім нашим щастям; і через усе, що найдорожче для нас—

6 Так, і це ще не все; я наказую вам заради всіх бажань жити, які ви маєте, віддайте нам вашу зброю війни, і ми не будемо прагнути вашої крові, але ми пощадимо ваші життя, якщо ви підете своїм шляхом і не прийдете більше воювати проти нас.

7 І ось, якщо ви не зробите цього, дивіться, ви в наших руках, і я накажу моїм людям, щоб вони напали на вас, і нанесли рани смерті на ваші тіла, щоб ви зовсім загинули; і тоді ми побачимо, хто матиме владу над цим народом; так, ми побачимо, кого буде приведено в залежність.

8 І тоді сталося, що коли Зерагемна почув ці слова, він вийшов уперед і передав свій меч і свою криву шаблю, і свій лук у руки Моронія, і сказав йому: Дивися, ось наша зброя війни; ми віддамо її вам, але ми не дозволимо собі дати "клятву вам, яку, як ми знаємо, ми порушимо, і також наші діти; але візьміть нашу зброю війни, і дозвольте нам піти в пустиню; інакше ми залишимо собі наші мечі, і ми загинемо або переможемо.

9 Дивися, ми не вашої віри; ми не віримо, що Бог віддав

нас у ваші руки; але ми віримо, що це ваша хитрість уберегла вас від наших мечів. Ось, це ваші "нагрудники і ваші щити уберегли вас.

10 І ось, коли Зерагемна закінчив говорити ці слова, Мороній повернув меч і зброю війни, яку він отримав, Зерагемні, кажучи: Ну що ж, ми закінчимо боротьбу.

11 Тож я не можу відізнати ті слова, що я промовив, тому, як Господь живий, ви не вийдете, окрім як вийдете з клятвою, що не будете повертатися знову воювати проти нас. Тож оскільки ви в наших руках, ми проллємо вашу кров на землю, або ви підкоритеся умовам, які я запропонував.

12 І ось, коли Мороній промовив ці слова, Зерагемна взяв свій меч, і він був розгніваний на Моронія, і він кинувся вперед, щоб убити Моронія; але як тільки він підняв свій меч, ось, один з Моронієвих воїнів ударив по ньому і він упав на землю, і він зламався у рукояті; і він також ударив Зерагемну так, що зняв з нього скальп, який впав на землю. І Зерагемна відійшов назад у середину поміж своїх воїнів.

13 І сталося, що той воїн, який стояв поруч, який зняв скальп з Зерагемни, взяв той скальп з землі за волосся і поклав його на кінчик свого меча, і простяг його вперед

до них, звертаючись до них гучним голосом:

14 Так само, як цей скальп упав на землю, а це є скальп вашого вождя, так само ви впадете на землю, якщо ви не віддасте вашу зброю війни і не підете з угодою миру.

15 Тож було багато таких, які, почувши ці слова і побачивши скальп, що був на мечі, були вражені страхом; і багато хто прийшов і кинув свою зброю війни до ніг Моронія, і ввійшов у "згоду миру. І всім, хто ввійшов у згоду, вони дозволили піти в пустиню.

16 Ось сталося, що Зерагемна був надзвичайно розлючений, і він підбурював решту своїх воїнів до гніву, щоб битися ще сильніше проти Нефійців.

17 І тоді Мороній був дуже розгніваний через упертість Ламанійців; отже, він наказав своїм людям, щоб вони напали на них і вбили їх. І сталося, що вони почали вбивати їх; так, і Ламанійці боролися своїми мечами і своєю могутністю.

18 Але ось, їхні незахищені шкіри і їхні оголені голови були піддані гострим мечам Нефійців; так, вони були проколоті і розбиті, так, і падали надзвичайно швидко від мечів Нефійців; і їх стали знищувати саме так, як воїн Моронія пропрокував.

19 Тоді Зерагемна, коли він побачив, що їх невдовзі всіх знищать, заволав гучно до Моронія, обіцяючи, що він дасть клятву і також його люди з ним разом, якщо вони пощадять решту з їхніх життів, що вони «ніколи більше не прийдуть воювати проти них.

20 І сталося, що Мороній наказав, аби робота смерті знову припинилася серед людей. І він узяв зброю війни від Ламанійців; і після того як вони уклали з ним «угоду миру, їм було дозволено піти в пустиню.

21 Ну а число їхніх мертвих не було підраховано через величину цього числа; так, число мертвих було надзвичайно велике, і серед Нефійців, і серед Ламанійців.

22 І сталося, що вони кинули тіла своїх мертвих у води Сидону, і ті попливли далі і схоронені в глибинах моря.

23 А військо Нефія, тобто Моронія, повернулося і прийшло до своїх осель і на свої землі.

24 І так закінчився вісімнадцятий рік правління суддів над народом Нефія. І так закінчився літопис Алми, який було написано на пластинах Нефія.

Розповідь про народ Нефія і про їхні війни і розбрат у дні Геламана, відповідно до

літопису Геламана, який він вів у свої дні.

Вміщено в розділах з 45 до 62 включно.

РОЗДІЛ 45

Геламан вірить словам Алми — Алма пророкує знищення Нефійців — Він благословляє і проклинає землю — Алму могло бути забрано Духом, так само як Мойсея — У церкві росте розбрат. Близько 73 р. до Р.Х.

Ось тоді сталося, що люди Нефія надзвичайно зраділи, тому що Господь знову визволив їх від рук їхніх ворогів; отже, вони складали дяку Господові Богу їхньому; так, і вони багато «постилися і багато молилися, і вони поклонялися Богові з надзвичайно великою радістю.

2 І сталося на дев'ятнадцятому році правління суддів над народом Нефія, що Алма прийшов до свого сина Геламана і сказав йому: Чи віриш ти словам, які я казав тобі про ті «літописи, які було збережено?

3 І Геламан сказав йому: Так, я вірю.

4 І Алма знову сказав: Чи віриш ти в Ісуса Христа, Який прийде?

5 І він сказав: Так, я вірю всім словам, які ти сказав.

6 І Алма знову сказав йому:

Чи будеш ти “виконувати мої заповіді?

7 І він сказав: Так, я буду виконувати твої заповіді від усього мого серця.

8 Тоді Алма сказав йому: Благословенний ти; і Господь зробить тебе “процвітаючим на цій землі.

9 Але знай, я маю дещо пророкувати тобі; але те, що я “пророкую тобі, ти не будеш розповідати; так, те, що я пророкую, не буде повідомлено, аж поки пророцтво не виповниться; тому записуй слова, які я буду говорити.

10 І ось ці слова: Знай, я відчуваю, що саме цей народ, Нефійці, відповідно до духа одкровення, що в мені, через “чотириста років після того часу, як Ісус Христос явиться їм, виродяться у ^бзневірі.

11 Так, і тоді вони побачать війни і пошесті, так, голод і кровопролиття, аж до того, що народ Нефія “вимре—

12 Так, і це через те, що вони виродяться у зневірі і впадуть у діяння темряви, і “похитливість, і всілякі беззаконня; так, я кажу тобі, що через те, що вони грішитимуть проти такого великого світла і знання, так, я кажу тобі, що з того дня навіть

четверте покоління не все перейде, як це велике беззаконня прийде.

13 І коли настане той великий день, знай, дуже скоро прийде час, коли ті, хто тепер є, або, краще сказати, сім'я тих, які тепер числяться серед людей Нефія, більше “не будуть числитися серед людей Нефія.

14 Але той, хто залишиться, і кого не буде знищено того великого і жахливого дня, буде “причисленим до Ламанійців, і стане таким, як вони всі, за винятком декількох, які будуть називатися учнями Господа; і їх будуть Ламанійці переслідувати, аж ^бдоки вони не вимруть. І ось, через беззаконня це пророцтво буде виконано.

15 І ось сталося, що після того як Алма сказав це Геламанові, він благословив його, і також інших його синів; і він також благословив землю заради “праведних.

16 І він сказав: Так каже Господь Бог—“Проклятою буде земля, так, ця земля, для кожного народу, коліна, язика і всіх людей, аж до знищення, хто чинить злочестиво, коли вони вже дозрілі; і як я сказав, так воно і буде; бо це є прокляття і ^бблагословення

6а пп Заповіді Божі;
Послушний,
Послушність,
Слухатися.

8а 1 Неф. 4:14;
Ал. 48:15–16, 25.

9а пп Пророцтво,
Пророкувати.

10а 1 Неф. 12:10–15;
Гел. 13:9;
Морм. 8:6–7.

б пп Відступництво;
Невіра.

11а Яр. 1:10;
Морм. 8:2–3, 6–7.

12а пп Жадати.

13а Гел. 3:16.

14а Морон. 9:24.

б Морон. 1:1–3.

15а Ал. 46:10; 62:40.

16а 2 Неф. 1:7;

Ал. 37:31;

Етер 2:8–12.

б УЗ 130:21.

Бога на цю землю, бо Господь не може дивитися на гріх навіть до «найменшої міри допущення.

17 І тоді, коли Алма сказав ці слова, він благословив «церкву, так, усіх тих, хто стоятиме твердо у своїй вірі з цього часу і надалі.

18 І коли Алма зробив це, він пішов з землі Зарагемлі, нібито до землі Мелек. І сталося, що ніколи більше вже про нього не чули; про його смерть або поховання ми нічого не знаємо.

19 Ось, те ми знаємо, що був він праведною людиною; і як кажуть повсюди в церкві, було його забрано Духом, або «поховано рукою Господа, так само як Мойсея. Але ось писання каже, що Господь взяв Мойсея до Себе; і ми припускаємо, що Він також прийняв Алму в духові до Себе; отже, з цієї причини ми не знаємо нічого про його смерть і поховання.

20 І ось сталося на початку дев'ятнадцятого року правління суддів над народом Нефія, що Геламан пішов до людей проголошувати їм Слово.

21 Бо ось, через їхні війни з Ламанійцями і багато дрібних чвар і заворушень, які були серед людей, стало необхідним, щоб «слово Бога було проголошено серед них,

так, і щоб правило було встановлено по всій церкві.

22 Отже, Геламан і його брати пішли, щоб знову встановити церкву на всій землі, так, у кожному місті по всій землі, якою володіли люди Нефія. І сталося, що вони призначили священників і вчителів по всій землі, над усіма церквами.

23 І тоді сталося, що після того як Геламан і його брати призначили священників і вчителів над церквами, серед них виник «розбрат, і вони не хотіли звертати увагу на слова Геламана і його братів;

24 Але вони стали гордовитими, будучи піднесеними у своїх серцях завдяки своїм надзвичайно великим «багатствам; отже, вони здавалися багатими у своїх «власних очах і не хотіли звертати уваги на їхні слова і ходити чесно перед Богом.

РОЗДІЛ 46

Амалікія таємно замишляє бути царем—Мороній піднімає гасло волі—Він знову збирає людей захищати свою релігію—Істинно віруючі називаються Християнами—Решту з Йосипових буде збережено—Амалікія і розкольники втікають на землю Нефія—Тих, які не будуть підтримувати справу свободи,

16в УЗ 1:31.

17а пп Церква Ісуса Христа.

19а пп Перетворені істоти.

21а Ал. 31:5.

23а 3 Неф. 11:28–29.

24а пп Багатство.
б пп Гординя.

буде віддано на смерть. Близько 73–72 рр. до Р.Х.

І сталося, що тих, хто не прислухався до слів Геламана і його братів, було зібрано разом проти їхніх братів.

2 І ось, вони були надзвичайно розгнівані, так що вони вирішили вбити їх.

3 Тож вождь тих, які були розгнівані на своїх братів, був великим і сильним чоловіком; і його ім'я було Амалікія.

4 І Амалікія мав бажання стати царем; і ті люди, які були розгнівані, також мали бажання, щоб він був їхнім царем; і більшість з них була "нижчими суддями на цій землі, і вони шукали влади.

5 І вони пішли за лестощами Амалікії: якщо вони підтримають його і настановлять його своїм царем, то він зробить їх правителями над народом.

6 Так вони пішли за Амалікією до розколу, незважаючи на проповідування Геламана і його братів, так, незважаючи на їхню надзвичайно велику турботу про церкву, бо вони були первосвящениками над церквою.

7 І було багато в церкві тих, які повірили улесливим словам Амалікії, отже, вони відкололися в дійсності від церкви; і таким чином справи народу Нефія були надзвичайно нестійкими і небезпеч-

ними, незважаючи на їхню велику "перемогу, яку вони отримали над Ламанійцями, і їхні великі радощі, які вони мали через своє визволення рукою Господа.

8 Так ми бачимо, як "швидко діти людські забувають Господа Бога свого, так, як швидко вони чинять беззаконня і йдуть за Злим.

9 Так, і ми також бачимо, яку велику "злочестивість одна злочестива людина може викликати серед дітей людських.

10 Так, ми бачимо, що Амалікія через те, що він був людиною підступних засобів і людиною багатьох улесливих слів, що він вів серця багатьох людей чинити злочестиво; так, і намагатися знищити церкву Бога, і знищити основу "волі, яку Бог дарував їм, або благословення, яке Бог послав на лице землі заради "праведних.

11 І ось сталося, що коли Мороній, який був "головним командувачем війська Нефіїців, почув про цей розкол, він розгнівався на Амалікію.

12 І сталося, що він розірвав свій верхній одяг; і він узяв шмат його і написав на ньому—"В пам'ять нашого Бога, нашої релігії, і свободи, і нашого миру, наших жінок, і наших дітей—і він прикріпив його на кінці жердини.

13 І він одягнув свій шолом,

46 4a Мос. 29:11, 28–29.

7a Ал. 44:19–20.

8a Гел. 12:2, 4–5.

9a Мос. 29:17–18.

10a 2 Неф. 1:7;

Мос. 29:32.

б 2 Неф. 1:7.

11a Ал. 43:16–17.

12a Неем. 4:8; Ал. 44:5.

і свій нагрудник, і свої щити, і оперезав зброєю стегна; і він узяв жердину, яка мала на кінці своєму його розірваний верхній одяг (і він назвав це гаслом волі), і він уклонився до землі, і він молився гаряче своєму Богові за те, щоб благословення свободи залишилося на його братах доти, поки група Християн залишиться володіти цією землею—

14 Бо так усіх істинно віруючих у Христа, які належали до церкви Бога, називали ті, хто не належав до церкви.

15 І ті, хто належали до церкви, були вірними; так, усі ті, які були істинно віруючими в Христа, взяли на себе з радістю ім'я Христа, тобто ⁶Християни, як їх називали, через їхню віру в Христа, Який прийде.

16 І тому, в цей час Мороній молився, щоб справа Християн і свобода землі могли бути благословенними.

17 І сталося, що коли він виллв свою душу Богові, він назвав усю землю, яка була на південь від землі ⁴Спустошення, так, і в цілому всю землю, і на північ, і на південь—Обіцяною землею, і землею волі.

18 І він сказав: Справді Бог не дозволить, щоб нас, яких зневажають через те, що ми взяли на себе ім'я Христа, було розтоптано і знищено, до тих пір, коли ми самі не

принесемо це на себе своїми власними провинами.

19 І коли Мороній промовив ці слова, він вийшов уперед серед людей, розмахуючи відірваною частиною свого ⁴одягу в повітрі, щоб усі могли бачити напис, який він написав на відірваній частині, і волаючи гучним голосом, кажучи:

20 Слухайте, ті, які будуть підтримувати цей заклик на землі, нехай вони вийдуть наперед з силою Господа, і увійдуть у завіт, що вони будуть захищати свої права, і свою релігію, щоб Господь Бог міг благословити їх.

21 І сталося, що коли Мороній проголосив ці слова, ось, люди вибігли разом з своєю зброєю, що оперезувала їхні стегна, роздираючи свій одяг на знак, або на завіт того, що вони не відмовляться від Господа Бога свого; тобто, іншими словами, якщо вони коли-небудь порушать заповіді Бога або впадуть у провину, і їм буде ⁴соромно взяти на себе ім'я Христа, Господь роздере їх так, як вони роздірали свій одяг.

22 Тож це був завіт, який вони уклали, і вони кинули свій одяг до ніг Моронія, кажучи: Ми уклали завіт з нашим Богом, що нас буде знищено, так само як наших братів на землі, що на півночі, якщо ми впадемо у провину; так, Він може кинути нас до

15a Мос. 5:7–9.

6 Дії 11:26; 1 Пет. 4:16.

17a Ал. 22:30–31.

19a пп Прапор.

21a 1 Неф. 8:25–28;

Морм. 8:38.

ніг наших ворогів, так само, як ми кинули наш одяг до твоїх ніг, щоб його було розтоптано під ногами, якщо ми впадемо у провину.

23 Мороній сказав їм: Дивіться, ми є залишком сімені Якова; так, ми є залишком «сімені ^бЙосипа, чий верхній ^бодяг було розідрано його братами на багато шматочків; так, і тепер ось, давайте пам'ятати дотримуватися заповідей Бога, інакше наш одяг буде розідрано нашими братами, і нас буде кинуто у в'язницю, або продано, або вбито.

24 Так, давайте збережемо нашу волю як «залишок Йосипа; так, давайте пам'ятати слова Якова перед його смертю, бо ось, він бачив, що одна частина залишку одягу Йосипа збереглася і не згнила. І він сказав: Так само, як цей залишок одягу мого сина зберігся, так один ^бзалишок сімені мого сина буде збережено рукою Бога, і буде взято до Нього, в той час, коли рештки сімені Йосипа загинуть, так само, як рештки його одягу.

25 Ось бачите, це дає моїй душі смуток; проте моя душа має радість у моєму синові через ту частину його сімені, яку буде взято до Бога.

26 Ось бачите, такою була промова Якова.

27 І тепер, хто знає, а чи не є

рештками сімені Йосипа, які загинуть так само, як його одяг, ті, хто відколовся від нас? Авжеж, і навіть ми самі будемо такими, якщо ми не будемо твердо стояти у вірі в Христа.

28 І тоді сталося, що коли Мороній сказав ці слова, він пішов уперед, і також послав посланців в усі частини землі, де був розкол, і зібрав разом усіх людей, які хотіли захищати свою волю, щоб виступити проти Амалікії і тих, хто відколовся, кого називали Амалікійцями.

29 І сталося, що коли Амалікія побачив, що людей Моронія було більше за кількістю, ніж Амалікійців—і він також побачив, що його люди сумніваються у справедливості справи, за яку вони взялися—отже, боючись, що він не доб'ється свого, він узяв тих своїх людей, хто бажав, і пішов на землю Нефії.

30 Тож Мороній думав, що недоцільно, щоб у Ламанійців було більше сили; отже, він задумав відсікти людей Амалікії, тобто захопити їх і привести їх назад, а Амалікію віддати на смерть; так, бо він знав, що той буде підбурювати Ламанійців до гніву проти них, і зробить так, що вони підуть на битву проти них; і він знав, що Амалікія зробить це, щоб досягти своїх цілей.

23а Бут. 49:22–26;
1 Неф. 5:14–15.
б пп Йосип,

син Яковів.
в Бут. 37:3, 31–36.
24а Ам. 5:15;

3 Неф. 5:21–24; 10:17.
б 2 Неф. 3:5–24;
Етер 13:6–7.

31 Отже, Мороній подумав, що йому доцільно взяти своє військо, тих, хто зібрався разом, і озброївся, і увійшов у завіт, що буде підтримувати мир—і сталося, що він узяв своє військо і виступив з своїми наметами в пустиню, щоб відрізати шлях Амалікії в пустині.

32 І сталося, що він учинив за своїми бажаннями, і виступив у пустиню, і випередив військо Амалікії.

33 І сталося, що Амалікія втік з невеликою кількістю своїх людей, а решта потрапила до рук Моронія і була взята назад на землю Зарагемлі.

34 Тож оскільки Мороній був людиною, “призначеною головними суддями і голосом народу, тому він мав владу діяти за своїм бажанням над військом Нефійців, щоб установити і застосувати владу над ними.

35 І сталося, що всіх, хто з Амалікійців не хотів входити в завіт підтримувати справу свободи, щоб можна було зберегти вільний уряд, він наказав віддати на смерть; але тільки дехто відмовився від завіту свободи.

36 І сталося також, що він наказав, щоб гасло волі було піднято над кожною баштою, які були по всій землі, що належала Нефійцям; і так Мороній міцно встано-

вив прапор волі серед Нефійців.

37 І в них знову встановився мир на землі; і так вони підтримували мир на землі майже до кінця дев'ятнадцятого року правління суддів.

38 І Геламан і “первосвященники також підтримували порядок у церкві; так, саме протягом чотирьох років вони мали багато спокою і радості в церкві.

39 І сталося, що багато хто помер, твердо “віруючи, що їхні душі було викуплено Господом Ісусом Христом; так вони відійшли з цього світу, радіючи.

40 І були такі, які померли від гарячки, що в деякі пори року була дуже поширеною на цій землі—але не так багато від гарячки, через чудові якості багатьох “рослин і коріння, які Бог приготував, щоб усунути причину хвороб, яких зазнавали люди через природу того клімату—

41 Але було багато таких, які померли від старого віку; і тих, які померли з вірою в Христа, “цасливі в Ньому, як ми повинні вважати.

РОЗДІЛ 47

Амалікія застосовує віроломство, вбивство й інтриги, щоб стати царем Ламанійців—Нефійські розкольники злочести-

віши й жорстокіші за Ламанійців. Близько 72 р. до р.х.

ТЕПЕР ми повернемося у нашому літописі до Амалікії і тих, хто "втік з ним у пустиню; бо, бачите, він узяв тих, хто пішов з ним, і пішов на ^бземлю Нефія до Ламанійців, і підбурював Ламанійців гніватися проти народу Нефія так, що цар Ламанійців послав проголошення по всій своїй землі, серед усього свого народу, що вони мають знову зібратися разом іти боротися проти Нефіїців.

2 І сталося, що коли проголошення дійшло до них, вони надзвичайно злякалися; так, вони боялися розсердити царя, і вони також боялися піти боротися проти Нефіїців, щоб не згубити своєї життя. І сталося, що вони не захотіли, або, краще сказати, більшість з них не захотіла послухатися наказів царя.

3 І тоді сталося, що цар розгнівався через їхню неслухняність; тому він передав Амалікії під командування ту частину свого війська, яка була послухною його наказам, і наказав йому, щоб він пішов і примусив їх до зброї.

4 Тож дивіться, це було бажанням Амалікії; бо він був дуже хитромудрою людиною робити зло, тому він склав у своєму серці план скинути з престолу царя Ламанійців.

5 А тепер йому було надано

командування над тими частинами Ламанійців, які були на боці царя; і він прагнув завоювати прихильність тих, хто не був послухним; отже, він вирушив до того місця, яке називалося "Онїйда, бо туди втекли всі Ламанійці; бо вони дізналися, що військо наступає і гадали, що вони йдуть знищити їх, отже, вони втекли до Онїйди, до місця зброї.

6 І вони призначили одного чоловіка бути царем і вождем над ними, будучи невідступними в своїй свідомості від твердого рішення, що їх не примусять йти проти Нефіїців.

7 І сталося, що вони зібралися разом на вершині гори, яка називалася Антипа, готуючись до битви.

8 Тож Амалікія не мав наміру давати їм бій відповідно до наказів царя; але бачите, його наміром було заслужити прихильність війська Ламанійців, щоб поставити себе на чолі, і скинути з престолу царя, і заволодіти царством.

9 І ось сталося, що він наказав своєму військові поставити свої намети в долині, яка була біля гори Антипа.

10 І сталося, що коли настала ніч, він послав таємних послів до гори Антипа, бажаючи, щоб вождь тих, хто був на горі, чие ім'я було Легонтій, спустився до підніжжя гори, бо він хоче поговорити з ним.

11 І сталося, що коли Легонтій отримав послання, він не наважився спуститися до підніжжя гори. І сталося, що Амалікія послав до нього знову вдруге, бажаючи, щоб він спустився. І сталося, що Легонтій не захотів; і він послав знову втретє.

12 І сталося, що коли Амалікія переконався, що він не зможе примусити Легонтія спуститися з гори, він пішов на гору, майже до Легонтієвого табору; і він послав знову вчетверте своє послання до Легонтія, бажаючи, аби він спустився і привів свою охорону з собою.

13 І сталося, що коли Легонтій спустився з своєю охороною до Амалікії, Амалікія забажав, щоб він спустився з своїм військом в нічний час, і оточив у їхніх таборах тих людей, над якими цар надав йому командування, і що він передасть їх у руки Легонтія, якщо той зробить його (Амалікію) другим вождем над усім військом.

14 І сталося, що Легонтій спустився з своїми людьми і оточив людей Амалікії, так що перед тим, як вони прокинулися на світанку дня, їх було оточено військом Легонтія.

15 І сталося, що коли вони побачили, що їх оточено, вони благали Амалікію, щоб він дозволив їм зійтися з їхніми братами, щоб їх не було

знищено. Тож це й було саме те, чого бажав Амалікія.

16 І сталося, що він передав своїх людей, “всупереч наказам царя. Тож це й було те, чого Амалікія бажав, аби він міг довершити свої плани у скиненні царя з престолу.

17 Ну а серед Ламанійців був такий звичай: якщо їхнього головного вождя вбивали, призначався інший вождь бути їхнім головним вождем.

18 І сталося, що Амалікія наказав, аби один з його служителів поступово давав отруту Легонтію, щоб той помер.

19 Тож, коли Легонтій помер, Ламанійці призначили Амалікію своїм вождем і своїм головнокомандувачем.

20 І сталося, що Амалікія виступив з своїм військом (бо він здобув, що бажав) до землі Нефія, до міста Нефій, яке було головним містом.

21 І цар вийшов назустріч йому з своїми охоронцями, бо він гадав, що Амалікія виконав його накази, і що Амалікія зібрав разом таке велике військо, щоб іти битися проти Нефійців.

22 Але ось, коли цар вийшов назустріч йому, Амалікія наказав, щоб його служителі пішли вперед назустріч цареві. І вони пішли і вклонилися перед царем, нібито вшановуючи його велич.

23 І сталося, що цар простяг руку, щоб підвести їх, як це було за звичаєм Лама-

нійців, на знак миру, за звичаєм, який вони взяли від Нефійців.

24 І сталося, що коли він підняв першого з землі, ось, той заколов царя, вдаривши прямо в серце; і він упав на землю.

25 Тоді служителі царя втекли; а служителі Амалікії здійняли галас, кажучи:

26 Дивіться, служителі царя закололи його прямо в серце, і він упав, а вони втекли; ось, приходьте і побачите.

27 І сталося, що Амалікія наказав, аби його військо виступило вперед і подивилося, що саме трапилося з царем; і коли вони прийшли на місце і знайшли царя, який лежав у закипільй крові, Амалікія прикинувся розгніваним і сказав: Той, хто любив царя, вийдіть уперед і переслідуйте його служителів, щоб убити їх.

28 І сталося, що всі ті, хто любив царя, почувши ці слова, вийшли вперед і переслідували служителів царя.

29 Тож коли служителі царя побачили військо, яке переслідувало їх, вони злякалися знову і втекли в пустиню, і прийшли на землю Зарагемлі і приєдналися до "людей Аммона.

30 А військо, яке переслідувало їх, повернулося, переслідуючи їх безуспішно; і так Амалікія своїм обманом завоював серця народу.

31 І сталося наступного дня, що він увійшов у місто Нефій з своїм військом і оволодів містом.

32 І тоді сталося, що цариця, коли вона почула, що царя вбито—бо Амалікія відправив послів до цариці, повідомляючи їй, що царя вбили його служителі, що він переслідував їх з своїм військом, але це було безуспішно, і вони зникли—

33 Отже, коли цариця отримала це послання, вона відправила послання Амалікії, забажавши від нього, щоб він пощадив людей в місті; і вона також забажала від нього, щоб він прийшов до неї; і вона також забажала від нього, щоб він привів з собою свідка, аби засвідчити смерть царя.

34 І сталося, що Амалікія узяв того самого служителя, який вбив царя, і всіх тих, хто був з ним, і пішов до цариці, до того місця, де вона сиділа; і вони всі свідчили перед нею, що царя було вбито його власними служителями; і вони також сказали: Вони втекли; чи це не свідчить проти них? І так вони переконали царицю щодо смерті царя.

35 І сталося, що Амалікія шукав прихильності цариці, і взяв її собі в жони; і так своїм обманом і з допомогою своїх підступних служителів він здобув царство; так, він

був визнаний цар по всій землі, серед усього народу Ламанійців, який “складався з Ламанійців, і Лемуїльців, і Ізмаїльців, і всіх розкольників Нефійців, від царювання Нефія і дотепер.

36 Тож ці “розкольники, хоч і мали таке саме навчання і такі самі знання, як Нефійці, так, будучи навчені таким самим ^бзнанням про Господа, проте, це дивно розповідати, незабаром після їхнього розколу, вони стали ще більше закам’янілими і ^вне бажаючи каятися, і дикішими, злочестивішими і лютішими за Ламанійців—упиваючись традиціями Ламанійців; піддаючись лінощам і всілякій похитливості; так, повністю забуваючи Господа Бога свого.

РОЗДІЛ 48

Амалікія підбурює Ламанійців проти Нефійців—Мороній готує своїх людей захищати справу Християн—Він радіє волі і свободі і є могутньою людиною Бога. Близько 72 р. до р.х.

І ось сталося, що як тільки Амалікія отримав царство, він почав надихати серця Ламанійців проти народу Нефія; так, він призначив людей звертатися до Ламанійців з їхніх башт проти Нефійців.

2 І так він надихав їхні серця проти Нефійців, до того, що на останку дев’ятнадцятого року правління суддів, звершивши вже свої плани, так, ставши царем над Ламанійцями, він прагнув також царювати на всій землі, так, і над усіма людьми, які були на цій землі, Нефійцями, так само, як і Ламанійцями.

3 Отже, він звершив свій план, бо він зробив закам’янілими серця Ламанійців і засліпив їхній розум, і збудив їх до гніву, так що він зібрав разом численне військо, щоб піти битися проти Нефійців.

4 Бо він був сповнений рішимості завдяки великій кількості свого народу перемогти Нефійців і привести їх у залежність.

5 І так, він призначив “головних полководців з Зорамійців, оскільки вони найбільше знали про силу Нефійців, і місця їхнього захисту, і найслабші місця їхніх міст; отже, він призначив їх бути головними полководцями над його військом.

6 І сталося, що вони зняли свій табір і вирушили вперед до землі Зарагемлі в пустиню.

7 Тож сталося, що тоді як Амалікія так здобував владу обманом і хитрощами, Мороній, з іншого боку, “готував свідомість людей бути вірними Господу Богу своєму.

8 Так, він зміцнював військо

35а Кн. Як. 1:13–14.

36а пп Відступництво.

^б Євр. 10:26–27;

Ал. 24:30.

^в Єр. 8:12.

48 5а Ал. 43:6.

7а Ал. 49:8.

Нефійців, і зводив маленькі форти, або місця захистку; насапуючи вали землі навколо, щоб огородити своє війсьсько, і також будуючи стіни з каменя, щоб оточити їх навколо, навколо їхніх міст і границь їхніх земель; так, навкруги всієї землі.

9 І в їхніх найслабших укріпленнях він розмістив більшу кількість людей; і таким чином він укріпив і зміцнив землю, якою володіли Нефійці.

10 І таким чином він готувався “захистити їхню волю, їхні землі, їхніх жінок, і їхніх дітей, і їхній мир, і щоб вони могли жити для Господа Бога свого, і щоб вони могли зберігати те, що їхні вороги називали справою Християн.

11 І Мороній був сильним і могутнім чоловіком; він був чоловіком досконалого “розуміння; так, чоловіком, який не насолоджувався кровопролиттям; чоловіком, чия душа раділа волі і свободі його країни і його братів від залежності і рабства;

12 Так, чоловіком, чие серце сповнювалося дякою Богові його за численні ті привілеї і благословення, які Він дарував Своему народові; чоловіком, який працював надзвичайно заради “благополуччя і безпеки свого народу.

13 Так, він був чоловіком, який був твердим у вірі в

Христа, і він “дав клятву захищати свій народ, свої права, і свою країну, і свою релігію, аж до останньої краплі своєї крові.

14 Тож Нефійців навчали захищати себе від своїх ворогів, аж до пролиття крові, якщо необхідно; так, і їх також навчали “ніколи не завдавати образ, так, і ніколи не підіймати меча, лише проти ворога, лише якщо це буде для збереження їхнього життя.

15 І це було їхньою вірою, що якщо вони діятимуть так, Бог зробить їх процвітаючими на цій землі, тобто, іншими словами, якщо вони будуть вірними у виконанні заповідей Бога, тоді Він зробить їх процвітаючими на цій землі; так, попередить їх, що треба тікати або готуватися до війни, відповідно до небезпеки для них;

16 І також, що Бог повідомить їх, куди їм треба йти, щоб захистити себе від своїх ворогів, і якщо вони зроблять так, Господь врятує їх; і це було вірою Моронія, і його серце пишалось цим; “не пролиттям крові, але творенням добра, збереженням свого народу, так, виконанням заповідей Бога, так, і протистоянням беззаконню.

17 Авжеж, істинно, істинно я кажу вам, якби всі люди були, і є, і будуть колись

10а Ал. 46:12–13.

11а пп Розуміння.

12а пп Благополуччя.

13а Ал. 46:20–22.

14а Ал. 43:46–47;

3 Неф. 3:20–21;

Морм. 3:10–11;

УЗ 98:16.

16а Ал. 55:19.

такими, як Мороній, знайте, навіть самі сили пекла було б зруйновано назавжди; так, “диявол ніколи вже не мав би сили над серцями дітей людських.

18 Бачите, він був таким чоловіком, як Аммон, син Мосії, так, і також як інші сини Мосії, так, і також Алма і його сини, бо всі вони були людьми Бога.

19 Тепер дивіться, Геламан і його брати були не менш послужливими до людей, ніж був Мороній; бо вони проповідували слово Бога, і вони христили на покаяння всіх людей, які прислухалися до їхніх слів.

20 І так вони йшли вперед, і люди “упокорювалися завдяки їхнім словам настільки, що вони були щедро “благословенні Господом, і так, вони були вільні від воєн і суперечок між собою, так, саме протягом чотирьох років.

21 Але, як я вже сказав, наприкінці дев’ятого року, так, незважаючи на їхній мир між собою, вони були змушені неохоче боротися з своїми братами, Ламанійцями.

22 Так, і в цілому їхні війни ніколи не припинялися протягом багатьох років з Ламанійцями, незважаючи на їхню велику неохоту.

23 Ось, їм було “жаль братися за зброю проти Ламанійців,

тому що вони не насолоджувалися пролиттям крові; так, і це ще було не все—їм було жаль бути засобом для відсилення багатьох своїх братів з цього світу до вічного світу непідготовленими до зустрічі з їхнім Богом.

24 Проте, вони не могли дозволити віддати свої життя і щоб їхніх “жінок і їхніх дітей було вирізано з варварською жорстокістю тих, які колись були їхніми братами, так, і “відкололися від їхньої церкви, і залишили їх, і пішли знищувати їх, приєднавшись до Ламанійців.

25 Так, вони не могли знести, що їхні брати будуть втішатися кров’ю Нефійців так довго, як буде хтось, хто виконуватиме заповіді Бога, бо обіцанням Господа було, якщо вони будуть виконувати заповіді, вони будуть процвітати на цій землі.

РОЗДІЛ 49

Ламанійці, які вторгаються, не можуть узяти укріплені міста Аммонійга і Ной—Амалікія проклинає Бога і клянеться випити кров Моронія—Геламан і його брати продовжують зміцнювати Церкву. Близько 72 р. до Р.Х.

І ось сталося одинадцятого місяця дев’ятого року на десятий день місяця

17a 1 Неф. 22:26;
3 Неф. 6:15.

20a пп Упокоритися,

Покірність.
б 1 Неф. 17:35.
23a УЗ 42:45.

24a Ал. 46:12.

б пп Відступництво.

побачили, як військо Ламанійців наближається до землі Аммонійга.

2 І дивіться, місто було перебудовано, і Мороній поставив військо біля границь міста, і вони накидали землі навколо, щоб захистити себе від стріл і каміння Ламанійців; бо знайте, вони воювали камінням і стрілами.

3 Дивіться, я сказав, що місто "Аммонійга було перебудовано. Я кажу вам, так, що воно було частково перебудовано; і через те, що Ламанійці вже руйнували його одного разу через беззаконня народу, вони вважали, що воно знову стане легкою здобиччю для них.

4 Але дивіться, яким великим було їхнє розчарування; бо знайте, Нефійці насипали вал з землі навколо себе, який був таким високим, що Ламанійці не могли докинути своє каміння і свої стріли до них, щоб ті досягали цілі, не могли вони й наступати на них інакше, як через місце їхнього входу.

5 Тож у цей час головні полководці Ламанійців були вражені надзвичайно мудрістю Нефійців у приготуванні своїх місць безпеки.

6 Тож вожді Ламанійців вважали, завдяки великій їхній кількості, так, вони вважали, що в них буде перевага напасти на них так, як вони досі робили; так, і вони ще підго-

тували себе щитами і нагрудниками; і вони також підготували себе одягом з шкіри, так, дуже товстим одягом, що прикривав їхню наготу.

7 І будучи підготовленими таким чином, вони вважали, що вони зможуть легко перемогти і підкорити своїх братів ярмом залежності, або вбивати і різати їх за своїм бажанням.

8 Але дивіться, на їхній крайній подив, вони були "підготовлені до них, у такий спосіб, який ніколи не був відомим серед дітей Легія. Тож вони були підготовлені до Ламанійців, щоб битися за наказами Моронія.

9 І сталося, що Ламанійці, або Амалікійці, були надзвичайно здивовані їхнім способом приготування до війни.

10 Тож якби цар Амалікія прийшов з "землі Нефія на чолі свого війська, можливо, він наказав би Ламанійцям напасти на Нефійців поблизу міста Аммонійга; бо бачите, він не шкодував крові своїх людей.

11 Але дивіться, Амалікія сам не прийшов битися. І дивіться, його головні полководці не наважилися напасти на Нефійців поблизу міста Аммонійга, бо Мороній змінив ведення дій серед Нефійців, так що Ламанійці були розчаровані в їхніх місцях схову, і вони не могли напасти на них.

12 Отже, вони відступили в пустиню, і зняли свій табір, і попрямували до землі Ноя, гадаючи, що то є друге найкраще місце для них, щоб напасти на Нефійців.

13 Бо вони не знали, що Мороній укріпив, тобто побудував «форти безпеки для всіх міст на всій цій землі; тому вони попрямували до землі Ноя з твердою рішучістю; так, їхні головні полководці вийшли наперед і поклялися, що вони знищать людей того міста.

14 Але ось, на їхній подив, місто Ной, яке досі було слабким місцем, стало тепер завдяки Моронієві сильним, так, навіть переважило силу міста Аммонійга.

15 І ось, дивіться, у цьому була мудрість Моронія; бо він розумів, що вони будуть налякані містом Аммонійга; а оскільки місто Ной було найслабшим місцем цієї землі, отже, вони попрямують битися туди; і це було якраз те, чого він прагнув.

16 І ось, Мороній призначив Легія бути головним полководцем над людьми того міста; і то був той «самий Легій, який боровся з Ламанійцями в долині на сході від ріки Сидон.

17 І тоді ось сталося, що коли Ламанійці дізналися, що Легій командує містом, вони знову були розчаровані, бо надзвичайно боялися

Легія; проте, їхні головні полководці поклялися клятвою напасти на місто; тому вони просували своє військо.

18 Тоді ось, Ламанійці не могли дістатися до їхніх фортів безпеки ніяким іншим способом, як тільки через вхід, завдяки висоті насипу, який було накидано, і глибини рову, який було викопано кругом, за винятком входу.

19 І так Нефійці підготувалися знищувати всіх тих, хто спробує лізти нагору, щоб увійти у форт якимось іншим шляхом, кидаючи в них каміння і стріли.

20 Таким чином були вони підготовлені, так, загін їхніх найсильніших чоловіків, з їхніми мечами і їхніми пращами, вбивати всіх, хто спробує дістатися їхнього місця безпеки через місце входу; і таким чином вони підготувалися захищатися від Ламанійців.

21 І сталося, що полководці Ламанійців привели свої війська до місця входу і почали битися з Нефійцями, щоб дістатися до їхнього місця безпеки; але ось, їх відкидали назад раз за разом, так що їх було вбито величезним убивством.

22 Тож коли вони зрозуміли, що не можуть подолати Нефійців через місце входу, вони почали розкопувати їхні насипи з землі, щоб зробити прохід для свого війська, аби мати рівні можливості

битися; але ось, у цих спробах їх було зметено камінням і стрілами, якими їх було закидано; і замість того, щоб заповнити їхні рови, скидаючи насипи з землі, їх майже заповнили їхні мертві і поранені тіла.

23 Таким чином Нефійці мали повну перевагу над своїми ворогами; і таким чином Ламанійці намагалися знищити Нефійців, доки всіх їхніх головних полководців не було вбито; так, і більше ніж тисячу Ламанійців було вбито; тоді як з іншого боку, жодної душі з Нефійців не було вбито.

24 Було близько п'ятдесяти поранених, яких було піддано стрілам Ламанійців крізь вхід, але їх захищали щити, і їхні нагрудники, і їхні головні пластинки, так що їхні рани були на ногах, і багато з них були дуже тяжкими.

25 І сталося, що коли Ламанійці побачили, що їхніх головних полководців усіх убито, вони втекли в пустиню. І сталося, що вони повернулися на землю Нефія повідомити їхнього царя Амалікію, який був Нефійцем від народження, про їхні великі втрати.

26 І сталося, що він був надзвичайно сердитий на своїх людей, тому що він не домігся свого щодо Нефійців; він не підкорив їх ярмом залежності.

27 Так, він був надзвичайно розгніваний, і він "прокляв Бога, а також Моронія, клянучись ^бклятвою, що він вип'є його кров; і все це тому, що Мороній виконав накази Бога, забезпечуючи безпеку свого народу.

28 І сталося, що з іншого боку, люди Нефія "дякували Господові Богові своєму за Його незрівнянну силу у визволенні їх з рук їхніх ворогів.

29 І так закінчився дев'ятнадцятий рік правління суддів над народом Нефія.

30 Так, і був тривалий мир серед них, і надзвичайно велике процвітання в церкві, завдяки їхній увазі й старанності, що вони їх приділяли слову Бога, яке було проголошено їм Геламаном, і Шиблоном, і Коріантоном, і Аммоном з його братами, так, і всіма тими, кого було посвячено за "святим чином Бога, кого було хрищено на покаяння, і послано проповідувати серед народу.

РОЗДІЛ 50

Мороній укріплює землі Нефійців—Вони будують багато нових міст—Війни і знищення випадають Нефійцям у дні їхніх злочестивостей і мерзот—Моріантона і його розкольників переможено Теанкумом—Нефійга вмирає, і його син Пагоран

27а пп Блюзнити, Блюзнірство.

б Дії 23:12.
28а пп Вдячні,

Дякування, Подяка.
30а Ал. 43:2.

займає місце суду. Близько 72–67 рр. до р.х.

І ось сталося, що Мороній не припинив готуватися до війни, тобто захищати свій народ від Ламанійців; бо він наказав, щоб його військо почало на початку двадцятого року правління суддів, щоб вони почали накидати купи землі навколо всіх міст, по всій землі, якою володіли Нефійці.

2 А по верхові цих насипів землі він наказав, щоб там поставили балки, так, споруди з балок висотою у зріст людини, навколо міст.

3 І він наказав, щоб на тих спорудах з балок було поставлено частокіл на балках навкруги; і він був міцним і високим.

4 І він наказав, щоб було зведено башти, які б вивисувалися над тими частокілами, і він наказав, щоб місця безпеки було споруджено на тих баштах, щоб каміння і стріли Ламанійців не змогли заподіяти їм шкоди.

5 І вони були підготовлені до того, щоб змогли кидати каміння з того верху, згідно з їхнім задоволенням і їхньою силою, і вбивати того, хто спробує наблизитися до стін міста.

6 Так Мороній підготував фортеці до наступу ворогів навколо кожного міста по всій землі.

7 І сталося, що Мороній наказав, щоб його військо пішло до східної долини; так, і вони пішли і вигнали всіх Ламанійців, які були у східній пустині, до їхніх власних земель, які були на південь від землі Зарагемлі.

8 А земля Нефія простягалася прямим курсом від східного моря на захід.

9 І сталося, що коли Мороній вигнав усіх Ламанійців із східної пустині, яка була на північ від земель їхнього володіння, він наказав, щоб жителі, які були на землі Зарагемлі і на землі навколо, пішли у східну пустиню, аж до меж узбережжя, і заволоділи землею.

10 І він також поставив військо на півдні, на межах їхніх володінь, і наказав їм звести "укріплення, щоб вони могли зберегти своє військо і своїх людей від рук їхніх ворогів.

11 І так він відсік усі фортеці Ламанійців у східній пустині, так, а також на заході, укріплюючи межу між Нефійцями і Ламанійцями, між землею Зарагемлі і землею Нефія, від західного моря, що біжить повз верхів'я ріки Сидон, — Нефійці володіли всією землею на півночі, так, саме всією землею, що була на північ від землі Щедрої, відповідно до їхнього бажання.

12 Так Мороній, з своїм військом, яке збільшувалося

щодня завдяки забезпеченому захистові, який надали його споруди, прагнув відрізати силу і владу Ламанійців від земель їхнього володіння, щоб вони не мали влади на землях їхнього володіння.

13 І сталося, що Нефійці почали заснування міста, і вони дали цьому місту ім'я Мороній; і воно було поблизу східного моря; і воно було на південь по межі володінь Ламанійців.

14 І вони також почали заснування міста між містом Мороній і містом Аарон, поєднавши границі Аарона і Моронія; і вони дали ім'я місту, або землі, Нефійга.

15 І вони також почали того самого року будувати багато міст на півночі, одне—особливим способом, яке вони назвали Легій, яке було на півночі біля меж узбережжя.

16 І так закінчився двадцятий рік.

17 І в такому процвітаючому достатку був народ Нефія на початку двадцять і першого року правління суддів над народом Нефія.

18 І вони процвітали надзвичайно, і вони стали надзвичайно багатими; так, і вони розмножувалися і ставали сильними на цій землі.

19 І так ми бачимо, якими милосердними і справедливими є всі справи Господа, так, що виконуються всі слова Його дітям людським;

авжеж, ми можемо бачити, що підтверджуються Його слова, саме в цей час, які Він сказав Легію, кажучи:

20 Благословенний ти і твої діти; і вони будуть благословенними, якщо виконуватимуть Мої заповіді, то процвітатимуть на цій землі. Але запам'ятай, якщо вони не будуть виконувати Мої заповіді, їх буде "відсічено від присутності Господа.

21 І ми бачимо, що ці обіцяння було здійснено для народу Нефія, бо саме їхні чвари і суперечки, так, їхні вбивства і їхні пограбування, їхнє ідолопоклонство, їхня розпуста і їхні мерзоти, які були поміж ними, принесли на них їхні війни і їхні знищення.

22 А тих, хто був вірним у виконанні заповідей Господа, було визволено в усі часи, поки тисячі їхніх злочестивих братів було призначено до залежності, або до того, щоб загинути від меча, або вродитися у зневірі і змішатися з Ламанійцями.

23 Але знайте, не було "щасливішого часу серед народу Нефієвого, починаючи від днів Нефія, ніж у дні Моронія, так, саме в цей час, у двадцять і перший рік правління суддів.

24 І сталося, що двадцять і другий рік правління суддів також закінчився в мирі; так, і також двадцять і третій рік.

25 І сталося, що на початку

двадцять і четвертого року правління суддів також був би мир серед народу Нефія, якби не “суперечка, яка виникла поміж ними стосовно землі Легія, і землі Моріантона, які прилягали до границь Легія; обидві були поблизу меж узбережжя.

26 Бо ось, люди, які володіли землею Моріантона, претендували на частину землі Легія; отже, почалася гаряча суперечка між ними, так що люди Моріантона взялися за зброю проти своїх братів, і вони були сповнені рішимої мечем убити їх.

27 Але ось, люди, які володіли землею Легія, втекли в табір Моронія і звернулися до нього за допомогою; бо бачите, вони не були неправими.

28 І сталося, що коли люди Моріантона, яких вів чоловік на ім'я Моріантон, дізналися, що люди Легія втекли в табір Моронія, вони надзвичайно злякалися, щоб військо Моронія не напало на них і не знищило їх.

29 Отже, Моріантон переконав їх до глибини серця, що їм слід тікати на землю, яка була на північ, яка була вкрита великими масами води, і взяти у володіння землю, яка була на півночі.

30 І бачите, вони б здійснили цей план (що стало б причиною бути оплаканими), але дивіться, Моріантон, будучи людиною сильних емоцій,

отже, він розсердився на одну з своїх служниць, і він накинувся на неї і дуже побив її.

31 І сталося, що вона втекла, і прийшла до табору Моронія, і розповіла Моронієві все про цю справу, а також про їхні наміри втекти на землю, що на півночі.

32 Тож дивіться, люди, які були на землі Щедрій, або, краще сказати, Мороній, боявся, що вони прислухаються до слів Моріантона і з'єднаються з його людьми, і таким чином він заволодіє тими частинами землі, що закладе основу для серйозних наслідків серед людей Нефія, так, таких наслідків, які приведуть до повалення їхньої “волі.

33 Отже, Мороній послав військо з їхнім обозом випередити людей Моріантона, щоб зупинити їхню втечу на землю, що на півночі.

34 І сталося, що вони не випередили їх, аж поки не прийшли до границь землі “Спустошення; а там вони випередили їх вузьким шляхом, який вів повз море до землі, що на півночі, так, повз море на заході і на сході.

35 І сталося, що військо, послане Моронієм, яке очолював чоловік, чиє ім'я було Теанкум, зустріло-таки людей Моріантона; і такими впертими були люди Моріантона (їх надихали його злочестивість і його улесливі слова), що між ними почала-

ся битва, в якій Теанкум убив Моріантона і розбив його війсьсько, і взяв їх у полон, і повернувся до табору Моронія. І так закінчився двадцять і четвертий рік правління суддів над народом Нефія.

36 І так людей Моріантона було повернено. І після того як вони уклали угоду зберігати мир, їх було відновлено на землі Моріантона, і склався союз між ними і народом Легія; і їх також було відновлено на їхніх землях.

37 І сталося, що того самого року, коли у людей Нефія було відновлено мир, Нефійґа, другий головний суддя, помер, займаючи місце суду з бездоганною чесністю перед Богом.

38 Проте він відмовив Алмі взяти у володіння ті літописи і ті речі, які вважалися Алмою і його батьками найсвятішими; тому Алма передав їх своєму синові, Геламану.

39 Ось сталося, що сина Нефійґи було призначено зайняти місце суду замість свого батька; так, його було призначено головним суддею і правителем над людьми, з клятвою і священним таїнством судити праведно, і зберігати мир і свободу людей, і дарувати їм їхні священні привілеї поклонятися Господу Богові їхньому, так, підтримувати і захищати справу Бога в усі свої дні, і привести злочестивих до правосуддя, відповідно до їхнього злочину.

40 Тож знайте, його ім'я було Пагоран. І Пагоран зайняв місце свого батька, і почав своє правління наприкінці двадцять і четвертого року над народом Нефія.

РОЗДІЛ 51

Прихильники царя намагаються змінити закон і поставити царя—Пагорана і прихильників свободи підтримано голосом народу—Мороній примушує прихильників царя захищати свою країну, інакше їх буде віддано на смерть—Амалікія і Ламанійці захоплюють багато укріплених міст—Теанкум відбиває Ламанійську навалу і вбиває Амалікію в його наметі. Близько 67–66 рр. до Р.Х.

І ось сталося на початку двадцять і п'ятого року правління суддів над народом Нефія, вони встановили мир між народом Легія і народом Моріантона стосовно їхніх земель і почали двадцять і п'ятий рік у мирі;

2 Проте вони не довго підтримували повний мир на землі, бо почалися суперечки серед людей щодо головного судді Пагорана; бо ось, була частина людей, які бажали, щоб кілька окремих місць у законі було змінено.

3 Але дивіться, Пагоран не хотів ні змінювати закон, ані дозволяти, щоб його було змінено; тому він не прислухався до тих, хто подав свої

голоси з проханнями про змінення закону.

4 Тому ті, хто мав бажання, щоб закон було змінено, сиділися на нього і хотіли, щоб він більше не був головним суддею на цій землі; тому виникли гарячі спори щодо цієї справи, але не до кровопролиття.

5 І сталося, що ті, хто мав бажання, аби Пагорана було скинуто з місця суду, називалися прихильниками царя, бо вони хотіли, щоб закон було змінено у такий спосіб, щоб скинути свободний уряд і встановити царя на цій землі.

6 А ті, хто мав бажання, щоб Пагоран залишався головним суддею на цій землі, взяли на себе ім'я прихильників свободи; і таким було розділення між ними, бо прихильники свободи присягнули, тобто склали завіт захищати свої права і привілеї своєї релігії з допомогою вільного уряду.

7 І сталося, що це питання їхньої суперечки було вирішено голосом народу. І сталося, що голос народу прозвучав на користь прихильників свободи, і Пагоран зберіг за собою місце суду, що викликало багато радощів серед братів Пагорана і також серед багатьох людей волі, які теж примусили прихильників царя замовкнути, так що ті не наважилися чинити

опір, але були змушені захищати справу свободи.

8 Тож ті, хто був за царів, були "знатного походження, і вони прагнули бути царями; і їх було підтримано тими, хто прагнув сили і влади над людьми.

9 Але дивіться, цей час був ризикованим для таких суперечок серед народу Нефія; бо дивіться, Амалікія знову збудив серця народу Ламанійців проти народу Нефійців, і він збирав разом воїнів з усіх частин своєї землі, і озброював їх, і готував їх до війни з усією старанністю; бо він "поклявся випити кров з Моронія.

10 Але дивіться, ми побачимо, що його обіцяння, яке він дав, було необачним; проте він приготував себе і своє військо йти на битву проти Нефійців.

11 Тож його військо було не таким великим, як досі, через багато тисяч тих, кого було вбито рукою Нефійців; але, незважаючи на свою велику втрату, Амалікія зібрав разом на подив велике військо, таке, що він не боявся прийти на землю Зарагемлі.

12 Так, сам Амалікія прийшов на чолі Ламанійців. І було це в двадцять і п'ятому році правління суддів; і саме тоді вони почали вирішувати справи своїх суперечок про головного суддю Пагорана.

13 І сталося, що коли люди,

яких називали прихильниками царя, почули, що Ламанійці йдуть боротися проти них, вони зраділи в серці своєму; і вони відмовилися взяти зброю, бо вони були настільки розгніваними на головного суддю, і також на "людей волі, що вони не хотіли брати зброю, щоб захищати свою країну.

14 І сталося, що коли Мороній побачив це, і також побачив, що Ламанійці переходять границі землі, він надзвичайно розгнівався через упертість тих людей, яких він з такою старанністю намагався зберегти; так, він був надзвичайно розгніваний; його душа була сповнена гніву проти них.

15 І сталося, що він послав прохання з результатами голосування до правителя цієї землі, бажаючи, щоб він прочитав його, і надав йому (Моронію) владу примусити тих розкольників захищати свою країну або віддати їх на смерть.

16 Бо його першою турботою було покласти край таким суперечкам і розколові серед людей; бо дивіться, це й дотепер було причиною всього їхнього знищення. І сталося, що це даровано було згідно з голосом народу.

17 І сталося, що Мороній наказав своєму військові йти проти тих прихильників царя, щоб збити з них їхню

гордовитість і їхню знатність і зрівняти їх з землею, або вони повинні взяти зброю і захищати справу волі.

18 І сталося, що військо виступило вперед проти них; і вони збили з них гордовитість і знатність, так що коли ті підняли свою зброю війни, щоб боротися проти людей Моронія, їх було порубано і зрівняно з землею.

19 І сталося, що було чотири тисячі тих "розкольників, яких було порубано мечем; а тих їхніх вождів, яких не було вбито в боротьбі, було схоплено і кинуте до в'язниці, бо не було коли судити їх тоді.

20 І решта тих розкольників, аби не бути збитими до землі мечем, здалася прапорові волі, і була змушена підняти "гасло волі над своїми баштами, і в своїх містах, і взяти зброю на захист своєї країни.

21 І так Мороній поклав край тим прихильникам царя, так що не було більше нікого, відомого під назвою «прихильники царя»; і так він поклав край упертості і гордовитості тих людей, які заявляли про кров знаті; але їх було приведено до цього, щоб вони упокорилися, так само як їхні браття, і боролися доблесно за свою свободу від залежності.

22 Ось сталося, що в той час коли "Мороній у такий спосіб позбавлявся воєн і суперечок серед власного народу, і

підпорядковував їх мирові й цивілізації, і давав розпорядження готуватися до війни проти Ламанійців, бачите, Ламанійці прийшли на землю Моронія, яка була біля меж узбережжя.

23 І сталося, що Нефійці не були достатньо сильними в місті Мороній; тому Амалікія вигнав їх, вбиваючи багатьох. І сталося, що Амалікія захопив володіння містом, так, володіння всіма їхніми укріпленнями.

24 І ті, хто втік з міста Мороній, прийшли в місто Нефійга; і також люди з міста Легій зібралися разом, і підготувалися, і були готові прийняти бій з Ламанійцями.

25 Але сталося, що Амалікія не хотів дозволити Ламанійцям іти на місто Нефійга битися, але тримав їх біля узбережжя, залишаючи людей в кожному місті, щоб охороняти і захищати його.

26 І так він просувався, захоплюючи багато міст, місто Нефійга, і місто Легій, і місто Моріантон, і місто Омнер, і місто Гід, і місто Мулек, усі, які були на східних межах біля узбережжя.

27 І таким чином, здобули Ламанійці хитрістю Амалікії так багато міст, завдяки їхньому незліченному воїнству, всі вони були міцно укріплені, так само як і "укріплення Моронія; всі вони забезпечували Ламанійців фортецями.

28 І сталося, що вони попрямували до границь землі Щедрої, женучи Нефійців перед собою і вбиваючи багатьох.

29 Але сталося, що їх зустрів Теанкум, який "вбив Моріантона і випередив його людей під час його втечі.

30 І сталося, що він випередив Амалікію також, коли той прямував з своїм численним військом, щоб захопити у володіння землю Щедру, а також землю на півночі.

31 Але дивіться, його спіткало розчарування, коли його було відбито Теанкумом і його людьми, бо вони були великими воїнами; бо кожний чоловік Теанкума перевершував Ламанійців в їхній силі і в їхній майстерності в справах війни, так що вони досягли переваги над Ламанійцями.

32 І сталося, що вони виснажували їх, настільки, що вони вбивали їх, аж доки не стемніло. І сталося, що Теанкум і його люди поставили свої намети на границях землі Щедрої; і Амалікія поставив свої намети біля меж на міліні узбережжя, і у такий спосіб їх вигнали.

33 І сталося, що коли настала ніч, Теанкум і його служитель вислизнули і вийшли вночі, і пішли в табір Амалікії; і ось, сон знесилив їх через їхню велику втому, викликану зусиллями і спекою цього дня.

34 І сталося, що Теанкум

крадькома вліз у намет царя, і встромив спис йому в серце; і цим він враз заподіяв смерть цареві, так що той не збудив своїх слуг.

35 І він знову крадькома повернувся до свого власного табору, і бачите, його люди спали, і він розбудив їх і розповів їм про все, що вчинив.

36 І він наказав, щоб його військо чекало в готовності, коли Ламанійці прокинуться і нападуть на них.

37 І так закінчився двадцять і п'ятий рік правління суддів над народом Нефія; і так закінчилися дні Амалікії.

РОЗДІЛ 52

Амморон як наступник Амалікії стає царем Ламанійців—Мороній, Теанкум і Легій очолюють Нефійців у переможній війні проти Ламанійців—Місто Мулек знову захоплено, і Якова Зорамійця вбито. Близько 66–64 рр. до р.х.

І ось сталося на двадцять і шостому році правління суддів над народом Нефія, знайте, коли Ламанійці прокинулися першого ранку першого місяця, ось, вони знайшли Амалікію мертвим в його власному наметі; і вони також побачили, що Теанкум готовий дати їм бій того ж дня.

2 І ось, коли Ламанійці побачили це, вони переля-

калися; і вони відмовилися від свого плану прямувати до землі, що на півночі, і відступили з усім своїм військом у місто Мулек і прагнули знайти захист у своїх укріпленнях.

3 І сталося, що брата Амалікії було призначено царем над народом; і його ім'я було Амморон; таким чином, брата царя Амалікії було призначено царювати замість нього.

4 І сталося, що він наказав, аби його народ захищав ті міста, які вони захопили через кровопролиття, бо вони не захоплювали жодного міста без того, щоб не втратити багато крові.

5 І тоді Теанкум побачив, що Ламанійці були сповнені рішчості захищати ті міста, які вони захопили, і ті частини землі, якими вони заволоділи; і також, побачивши незліченну їхню кількість, Теанкум подумав, що недоцільно буде йому зважитися напасти на них у їхніх фортах.

6 Але він утримав своїх людей навколо, нібито роблячи приготування до війни; так, і справді він готувався захищатися від них, “зводячи мури навколо і готуючи місця для укриття.

7 І сталося, що він продовжував так готуватися до війни, доки Мороній не прислав велику кількість людей, щоб підкріпити його військо.

8 І Мороній також віддав накази йому, щоб він тримав усіх полонених, які потрапили до його рук; бо оскільки Ламанійці взяли багато полонених, йому слід було тримати всіх полонених Ламанійців як викуп за тих, кого захопили Ламанійці.

9 І він також послав накази йому, що йому слід укріпити землю Щедру і охороняти «вузький прохід, який вів до землі на півночі, щоб Ламанійці не захопили те місце, і не мали сили непокоїти їх з усіх боків.

10 І Мороній ще передав йому своє побажання, щоб він був вірним у захисті тієї ділянки землі і щоб він шукав кожної нагоди покарати Ламанійців на цій ділянці настільки, наскільки це було йому по силі, щоб, можливо, він знову зміг узяти хитрстю або якимось іншим шляхом ті міста, які було взято з їхніх рук; і щоб він також укріпив і зміцнив міста навколо, які не потрапили до рук Ламанійців.

11 І він також сказав йому; Я прийшов би до тебе, але дивися, Ламанійці напали на нас на границях землі біля західного моря; і дивися, я виступаю проти них, тому я не можу прийти до тебе.

12 Тож цар (Амморон) вийшов з землі Зарагемлі, і повідомив царицю про смерть свого брата, і зібрав разом

велику кількість чоловіків, і виступив проти Нефійців на межах західного моря.

13 І таким чином він намагався непокоїти Нефійців, і відтягнути частину їхніх сил на ту частину землі, водночас він наказав тим, кого він залишив володіти містами, які він захопив, щоб вони також непокоїли Нефійців на межах біля східного моря, і заволоділи їхніми землями, наскільки це було їм по силі, зважаючи на силу їхнього війська.

14 І тому були Нефійці в тих небезпечних обставинах в кінці двадцять і шостого року правління суддів над народом Нефія.

15 Але ось, сталося у двадцять і сьомому році правління суддів, що Теанкум за наказом Моронія, який розмістив військо, щоб захистити південні і західні границі землі, і почав свій похід до землі Щедрої, щоб він міг допомогти Теанкумові з його людьми у взятті міст, які вони втратили—

16 І сталося, що Теанкум отримав накази зробити напад на місто Мулек, і взяти його, якщо це буде можливо.

17 І сталося, що Теанкум зробив приготування до нападу на місто Мулек і виступив з своїм військом проти Ламанійців; але він побачив, що йому неможливо пересилити їх, поки вони були в своїх укріпленнях; тому він відмо-

вився від своїх планів і повернувся знову до міста Щедре чекати на прибуття Моронія, щоб він міг отримати підкріплення для свого війська.

18 І сталося, що Мороній прибув з своїм військом на землю Щедру у другій половині двадцять і сьомого року правління суддів над народом Нефія.

19 А на початку двадцять і восьмого року Мороній і Теанкум і багато хто з головних полководців тримали воєнну раду—що їм слід зробити, аби викликати Ламанійців вийти проти них на бій; або щоб вони могли якимось чином виманити їх з їхніх фортець, аби вони могли здобути перевагу над ними і знову взяти місто Мулек.

20 І сталося, що вони відправили послів до війська Ламанійців, яке захищало місто Мулек, до їхнього вождя, чие ім'я було Яків, вимагаючи, аби він вийшов з своїм військом зустрітися з ними на рівнинах між двома містами. Але ось, Яків, який був Зорамійцем, не хотів виходити з своїм військом зустрічатися з ними на рівнинах.

21 І сталося, що Мороній не мав ніякої надії зустрітися з ними на справедливих умовах, тому він зважився на такий план, що він виманить Ламанійців з їхніх фортець.

22 Тому він наказав, щоб Теанкум узяв невелику кількість чоловіків і попрямував униз до узбережжя; а

Мороній і його військо вночі попрямувало в пустиню, на захід від міста Мулек; і таким чином, наступного дня, коли вартові Ламанійців знайшли Теанкума, вони побігли і розповіли це Якову, своєму вождеві.

23 І сталося, що військо Ламанійців виступило проти Теанкума, сподіваючись своєю кількістю перемогти Теанкума, зважаючи на їхнє невелике число. І коли Теанкум побачив військо Ламанійців, що виступало проти нього, він почав відступати до узбережжя, на північ.

24 І сталося, що коли Ламанійці побачили, що він почав тікати, вони набралися мужності й енергійно переслідували його. А коли Теанкум таким чином відводив Ламанійців, які переслідували їх марно, дивіться, Мороній наказав, щоб частина його війська, яка була з ним, попрямувала до міста і оволоділа ним.

25 І так вони й зробили, і вбили всіх тих, кого було залишено захищати місто, так, усіх тих, хто не хотів скласти свою зброю війни.

26 І так Мороній з частиною свого війська оволодів містом Мулек, коли він прямував з рештою зустрічати Ламанійців, коли вони будуть повертатися після переслідування Теанкума.

27 І сталося, що Ламанійці переслідували Теанкума, доки вони не дійшли до

міста Щедре, а тоді їх зустрів Легій і маленьке військо, яке залишилося захищати місто Щедре.

28 А тоді ось, коли головні полководці Ламанійців побачили Легія з його військом, які виступали проти них, вони втекли у великому замішанні, що вони можуть не досягти міста Мулек до тих пір, як Легій з його військом переможе їх; бо вони були втомлені своїм походом, а люди Легія були свіжими.

29 Тож Ламанійці не знали, що Мороній був у них у тилу з своїм військом; і вони боялися тільки Легія і його людей.

30 Тож Легій не мав бажання захопити їх, доки вони не зустрінуться з Моронієм і його військом.

31 І сталося, що перш ніж Ламанійці відступили дуже далеко, їх було оточено Нефійцями, людьми Моронія з одного боку, і людьми Легія з другого, які всі були свіжими і повними сили; а Ламанійці були втомлені через свій тривалий похід.

32 І Мороній наказав своїм людям, щоб вони нападали на них, доки ті не складуть свою зброю війни.

33 І сталося, що Яків, будучи їхнім вождем, будучи також "Зорамійцем і маючи непереможний дух, повів Ламанійців уперед на битву з надзвичайною люттю проти Моронія.

34 Оскільки Мороній був на їхньому шляху, тому Яків вирішив убивати їх і прорубати собі шлях до міста Мулек. Але дивіться, Мороній і його люди були набагато сильнішими; тому вони не поступалися Ламанійцям.

35 І сталося, що вони боролися з обох сторін з надзвичайною люттю; і було багато вбитих з обох сторін; так, і Моронія було поранено, і Якова було вбито.

36 І Легій натискав з їхнього тилу з такою люттю з своїми сильними людьми, що Ламанійці з тилу склали свою зброю війни; а решта їх, будучи у великому замішанні, не знала, чи йти, чи вдарити.

37 Тоді Мороній, побачивши їхнє замішання, сказав їм: Якщо ви принесете свою зброю війни і складете її, знайте, ми утримаємося від пролиття вашої крові.

38 І сталося, що коли Ламанійці почули ці слова, їхні головні полководці, всі ті, кого не було вбито, вийшли наперед і кинули свою зброю війни до ніг Моронія, а також наказали своїм людям, щоб вони зробили те саме.

39 Але ось, було багато таких, які не захотіли; і тих, хто не захотів віддати свої мечі, було схоплено і зв'язано, і їхню зброю війни забрали в них, і їх було примушено прямувати з своїми братами до землі Щедрої.

40 І ось число полонених, яких було захоплено, перевищувало кількість убитих, так, їх було більше, ніж убитих з обох сторін.

РОЗДІЛ 53

Ламанійських полонених використовують для укріплення міста Щедрого—Розкол серед Нефійців сприяє перемогам Ламанійців—Геламан бере на себе командування двома тисячами юнаків з народу Аммона. Близько 64–63 рр. до Р.Х.

І сталося, що вони приставили охорону до полонених Ламанійців, і примусили їх піти і поховати своїх мертвих, так, а також мертвих Нефійців, яких було вбито; і Мороній приставив людей охороняти їх, поки вони будуть виконувати свою роботу.

2 І Мороній пішов у місто Мулек з Легієм, і взяв на себе командування містом і передав його Легієві. Тож бачите, цей Легій був людиною, яка була з Моронієм у більшості всіх його битв; і він був людиною, «схожою на Моронія, і вони втішалися благополуччям один одного; так, вони любили один одного, і також їх любили всі люди Нефія.

3 І сталося, що після того як Ламанійці закінчили поховання своїх мертвих, а також мертвих Нефійців, вони вернулися назад до землі Ще-

дрої; і Теанкум, за командами Моронія, наказав, щоб вони почали копати рів навколо землі, тобто міста, Щедре.

4 І він наказав, щоб вони збудували «бруствер з деревини на внутрішній стороні рову; і вони накидали землі з рову на бруствер з деревини; і таким чином вони примусили Ламанійців працювати, доки вони не обгородили місто Щедре навколо міцною стіною з дерева і землі, надзвичайної висоти.

5 І це місто стало надзвичайною фортецею з тих пір; і в цьому місті вони охороняли полонених Ламанійців; так, саме за стіною, яку вони наказали їм збудувати своїми власними руками. Тож Мороній був змушений наказати Ламанійцям працювати, тому що за працею було легше охороняти їх; і він хотів мати всі свої сили, коли буде робити напад на Ламанійців.

6 І сталося, що Мороній таким чином здобув перемогу над одним з найбільших військ Ламанійців, і заволодів містом Мулек, яке було одним з найсильніших оплотів Ламанійців на землі Нефія; і так він також побудував фортецю, щоб утримувати своїх полонених.

7 І сталося, що він більше не чинив спроб боротися з Ламанійцями того року, але він дав роботу своїм чоловікам у підготовці до війни, так, і в

зведенні укріплень, щоб захищатися від Ламанійців, так, і також у врятуванні своїх жінок і своїх дітей від голоду і скорбот, і забезпеченні їжею свого війська.

8 І ось сталося, що військо Ламанійців, на західному морі, на півдні, за відсутності Моронія внаслідок якихось інтриг серед Нефійців, що зробило так, що стався розкол серед них, отримали якусь перевагу над Нефійцями, так, настільки, що вони здобули у володіння певну кількість їхніх міст у тій частині землі.

9 І таким чином через беззаконня серед них, авжеж, через розколи та інтриги серед них, їх було поставлено у найнебезпечніші обставини.

10 І ось бачите, я маю щось сказати про "людей Аммона, які спочатку були Ламанійцями; але Аммоном і його братами, або, краще сказати, силою і словом Бога, їх було ^бнавернено до Господа; і їх було приведено в землю Зарагемлі, і з того часу їх захищали Нефійці.

11 І через їхню клятву їх було утримано від того, щоб братися за зброю проти своїх братів; бо вони дали клятву, що "ніколи більше не проливатимуть крові; і згідно з їхньою клятвою вони б загинули; так, вони б дозволили собі потрапити до рук їхніх

братів, якби не жалість і надзвичайна любов, яку Аммон і його брати відчували до них.

12 І для цього їх було приведено до землі Зарагемлі; і вони були "захищені Нефійцями.

13 Але сталося, що коли вони побачили, яку небезпеку, і багато скорбот і лиха Нефійці знесли заради них, вони були зворушені співчуттям і мали "бажання взятися за зброю на захист своєї країни.

14 Але ось, коли вони вже збиралися взятися за зброю війни, вони були пересилені переконаннями Геламана і його братів, бо вони вже збиралися "порушити ^бклятву, яку вони дали.

15 А Геламан боявся, щоб, учинивши так, вони не згубили своїх душ; тому всі ті, хто увійшов у цей завіт, були змушені дивитися, як їхні браття долають скорботи, в своїх небезпечних тодішніх обставинах.

16 Але ось, сталося, що в них було багато синів, які не увійшли в завіт про те, що не будуть братися за зброю війни, щоб захищати себе проти своїх ворогів; тому вони зібралися тоді разом стільки, скільки могли тримати зброю, і вони називали себе Нефійцями.

17 І вони увійшли в завіт боротися за волю Нефійців,

10а Ал. 27:24–26.
б Ал. 23:8–13.
11а Ал. 24:17–19.

12а Ал. 27:23.
13а Ал. 56:7.
14а Чис. 30:2.

б пп Клятва.

так, щоб захищати землю аж до того, щоб положити свої життя; так, тож вони склали завіт, що вони ніколи не віддадуть своєї "волі, а будуть боротися в будь-яких випадках, щоб захищати Нефійців і самих себе від залежності.

18 Тож ось, було дві тисячі тих молодих чоловіків, які увійшли у цей завіт і взяли за свою зброю війни, щоб захищати свою країну.

19 І тоді ось, як до цього вони ніколи не були перешкодою для Нефійців, так тепер у цей період часу вони стали також і великою підтримкою; бо вони взяли за свою зброю війни, і вони захотіли, щоб Геламан став їхнім вождем.

20 І всі вони були молодими чоловіками, і всі вони були надзвичайно хоробрими, бо мали "мужність, а також силу і спритність; але знаєте, це ще не все—вони були такими людьми, які були "вірними завжди в усьому, що їм довірялося.

21 Так, вони були людьми істини і розсудливості, бо їм було навчено дотримуватися заповідей Бога і "ходити чесно перед Ним.

22 І тоді сталося, що Геламан вирушив на чолі своїх "двох тисяч юних воїнів на підтримку народу на границях землі на півдні біля західного моря.

23 І так закінчився двадцять і восьмий рік правління суддів над народом Нефія.

РОЗДІЛ 54

Амморон і Мороній ведуть переговори про обмін полоненими—Мороній вимагає, щоб Ламанійці відступили й припинили свої смертельні напади—Амморон вимагає, щоб Нефійці склали свою зброю і підкорилися Ламанійцям. Близько 63 р. до р.х.

І ось сталося на початку двадцять і дев'ятого року суддів, що "Амморон послав до Моронія, бажаючи обмінятися з ним полоненими.

2 І сталося, що Мороній відчув надзвичайну радість від цього прохання, бо він хотів використати провізію, що надавалася для утримання Ламанійських полонених, для утримання свого власного народу; і він також хотів повернути своїх власних людей для зміцнення свого війська.

3 Бо Ламанійці захопили багато жінок і дітей, а серед полонених Моронія, тобто полонених, яких Мороній захопив, не було жодної жінки і жодної дитини; тому Мороній вирішив хитрістю забрати від Ламанійців стільки полонених Нефійців, скільки було можливо.

4 Отже, він написав послан-

17а Ал. 56:47.
пп Свобода.
20а пп Мужність,

Мужній.
б пп Цілісність.
21а пп Ходити,

ходить з Богом.
22а Ал. 56:3–5.
54 1а Ал. 52:3.

ня, і відправив його з слугою Амморона, тим самим, який приніс послання Моронієві. Ось ті слова, які він написав Аммороніві, кажучи:

5 Дивися, Аммороне, я написав тобі дещо про цю війну, яку ти вів проти мого народу, або краще сказати, яку твій "брат вів проти них, і яку ти все ще збираєшся продовжувати після його смерті.

6 Дивися, я б розповів тобі дещо про "справедливість Бога, і меч Його всемогутнього гніву, який висить над тобою, доки ти не покаєшся і не виведеш своє військо на свої власні землі, тобто на землю свого володіння, якою є земля Нефія.

7 Так, я б розповів тобі це, якби ти був здатний прислухатися до цього; так, я б розповів тобі про те жахливе "пекло, яке чекає прийняти таких "убивць, якими ти і твій брат були, якщо ти не покаєшся і не відмовишся від своїх убивчих замислів, і не повернешся з своїм військом на свої власні землі.

8 Але, оскільки ти одного разу вже зрікся цього, і борюся проти народу Господа, саме тому я можу чекати, що ти зробиш це знову.

9 І ось дивися, ми готові прийняти тебе; так, і якщо ти не відмовишся від своїх намірів, дивися, ти накличеш на себе гнів Того Бога, Якого

ти зрікся, аж до твого повного знищення.

10 Але, як Господь живе, наше військо виступить проти тебе, якщо ти не відмовишся, і незабаром тебе відвідає смерть, бо ми повернемо свої міста і свої землі; так, і ми збережемо нашу релігію і справу нашого Бога.

11 Але дивися, мені здається, що я розмовляю з тобою про це даремно; тобто, мені здається, що ти "дитя пекла; тому я завершую моє послання тим, що кажу тобі, що я не буду обмінювати полонених, якщо це не буде за таких умов, що ти визволиш чоловіка, і його жінку, і його дітей за одного полоненого; якщо буде так, що ти зробиш це, я буду обмінюватися.

12 І дивися, якщо ти не зробиш цього, я виступлю проти тебе з моїм військом; так, я навіть озброю моїх жінок і моїх дітей, і я виступлю проти тебе, і я буду переслідувати тебе до твоєї власної землі, яка є землею "нашого першого успадкування; так, і буде кров за кров, так, життя за життя; і я дам тобі бій, аж доки тебе не буде знищено з лиця землі.

13 Дивися, я в гніві, і мій народ також; ти прагнув убити нас, а ми тільки прагнули захистити себе. Але дивися, якщо ти і надалі будеш прагнути знищити нас, ми

5а Ал. 48:1.
6а пп Справедливість.
7а пп Пекло.

б Ал. 47:18, 22–24.
пп Вбивство.
11а Іван 8:42–44.

12а 2 Неф. 5:5–8.

будемо прагнути знищити тебе; так, і ми будемо прагнути нашої землі, землі нашого першого успадкування.

14 Тепер я завершую моє послання. Я—Мороній; я—вождь народу Нефійців.

15 Тоді сталося, що Амморон, коли він отримав це послання, розсердився; і він написав ще одне послання Моронієві, і ось ті слова, що він написав, кажучи:

16 Я—Амморон, цар Ламанійців; я—брат Амалікії, якого ти “вбив. Знай, я відомщу тобі за його кров, так, і я виступлю проти тебе з моїм військом, тому що я не боюся твоїх погроз.

17 Бо дивися, твої батьки вчинили зло їхнім братам, так що вони позбавили їх їхнього “права на урядування, коли воно по праву належало їм.

18 А тепер знай, якщо ти складеш свою зброю, і підкорися, щоб тобою урядували ті, кому урядування по праву належить, тоді я накажу моїм людям скласти їхню зброю і не воювати більше.

19 Дивися, ти вже видихнув багато погроз проти мене і мого народу; але бачиш, ми не злякалися твоїх погроз.

20 Проте я погоджуся обмінятися полоненими відповідно до твого прохання, з радістю, щоб я міг зберегти їжу для моїх воїнів; і ми будемо вести війну, яка буде вічною: або до підкорення

Нефійців нашій владі, або до їхнього повного винищення.

21 А що стосується Того Бога, Якого, як ти кажеш, ми зреклися, ось, ми не знаємо такої істоти; і ти не знаєш; але якщо це так, що є така істота, ми тільки знаємо, що Він зробив нас, так само як і вас.

22 І якщо це так, що є диявол і пекло, тож чи не відправить Він вас туди жити з моїм братом, якого ви вбили, про якого ти натякав, що він відправився у таке місце? Але знай, це не має значення.

23 Я—Амморон, і нащадок “Зорама, якого ваші батьки притиснули і вивели з Єрусалима.

24 І дивись, ось я сміливий Ламанієць; дивися, ця війна велася, щоб помститися за їхні образи, і зберегти й отримати їхні права на урядування; і я завершую моє послання до Моронія.

РОЗДІЛ 55

Мороній відмовляється обмінювати полонених—Ламанійську охорону принаджують сп'яніти, і Нефійських полонених визволено—Місто Гід узято без кровопролиття. Близько 63–62 рр. до Р.Х.

Тоді сталося, що коли Мороній отримав це послання, він ще більше розсердився, тому що він знав, що Амморон мав досконале знання про

свій "обман; так, він знав, що Амморон знав, що не була справедливою та причина, яка зробила так, що вони почали вести війну проти народу Нефія.

2 І він сказав: Ось, я не буду обмінюватися полоненими з Аммороном, якщо він не відмовиться від свого замислу, як я вже заявив у моєму посланні; бо я не дозволю йому, щоб він мав більше влади, ніж він уже має.

3 Ось, я знаю місце, де Ламанійці охороняють моїх людей, яких вони взяли в полон; і оскільки Амморон не погодився з тим, про що я прошу в моєму посланні, знайте, я зроблю йому згідно з моїми словами; так, я буду прагнути смерті їхньої, доки вони не благатимуть миру.

4 І ось сталося, що коли Мороній промовив ці слова, він наказав, щоб було зроблено пошук серед його людей, щоб, можливо, він знайшов би серед них чоловіка, який був би нащадком Ламана.

5 І сталося, що вони знайшли одного, чиє ім'я було Ламан; і він був "одним з служителів царя, якого було вбито Амаликією.

6 Тож Мороній наказав, аби Ламан і невелика кількість його людей пішли до охорони, яка була біля Нефійців.

7 Тож Нефійців охороняли в місті Гід; тому Мороній

призначив Ламана і наказав, щоб невелика кількість людей пішла з ним.

8 І коли настав вечір, Ламан пішов до охорони, яка була біля Нефійців, і ось вони побачили, що він іде, і вони озвалися до нього; але він каже їм: не бійтеся; бачите, я—Ламанієць. Дивіться, ми втекли від Нефійців, і вони сплять; і дивіться, ми взяли їхнього вина і принесли з собою.

9 Тож коли Ламанійці почули ці слова, вони прийняли його з радістю; і вони сказали йому: Дай нам свого вина, щоб ми могли випити; ми дуже раді, що ти отак узяв вина з собою, бо ми втомлені.

10 Але Ламан сказав їм: Давайте збережемо наше вино, доки ми підемо битися з Нефійцями. Але ці слова тільки підсилили їхнє бажання випити вина;

11 Бо сказали вони: Ми втомлені, тому давайте вип'ємо вина, а незабаром ми отримаємо вино з нашою провізією, що зміцнить нас іти проти Нефійців.

12 А Ламан сказав їм: Ви можете робити згідно з вашими бажаннями.

13 І сталося, що вони пили вино досхочу; і воно було приємним на їхній смак, тому вони ще пили його досхочу; а воно було міцним, бо його було приготовлено міцним.

14 І сталося, що вони випи-

ли і звеселилися, і невдовзі вони всі сп'яніли.

15 І тоді, коли Ламан і його люди побачили, що ті всі сп'яніли, і були в глибокому сні, вони повернулися до Моронія і розповіли йому все, що трапилося.

16 А це все було за планом Моронія. І Мороній приготував для своїх людей зброю війни; і він пішов до міста Гід, поки Ламанійці були в глибокому сні і сп'янілі, і кинув зброю війни полоненим, так що їх усіх було озброєно;

17 Так, навіть жінкам, і всім їхнім дітям, тим, хто міг тримати зброю війни, коли Мороній озброїв усіх тих полонених; і все це було зроблено в повній тиші.

18 Але якби вони і збудили Ламанійців, ось, були вони сп'янілі, і Нефійці могли б убити їх.

19 Але ось, не це було бажанням Моронія; він не насолоджувався вбивством або "кровопролиттям, але він насолоджувався врятуванням своїх людей від знищення; і заради цієї мети, щоб не брати на себе несправедливість, він не хотів нападати на Ламанійців і знищувати їх у стані сп'яніння.

20 Але він домігся своїх бажань; бо він озброїв тих полонених Нефійців, які були в межах стіни міста, і дав їм силу заволодіти тими частинами, які були всередині стін.

21 І тоді він наказав чоловікам, які були з ним, відійти на крок від них і оточити військово Ламанійців.

22 Тож бачите, це було в нічний час, так що коли Ламанійці прокинулися вранці, вони побачили, що зовні їх було оточено Нефійцями, а зсередини їхні полонені були озброєні.

23 І таким чином вони побачили, що Нефійці мають силу над ними; і за цих обставин вони зрозуміли, що воювати з Нефійцями недоцільно; отже, їхні головні полководці вимагали їхню зброю війни, і вони принесли її і кинули її до ніг Нефійців, благаючи милості.

24 Тож бачите, таким було бажання Моронія. Він захопив їх як військовополонених, і оволодів містом, і наказав, щоб усіх полонених, які були Нефійцями було визволено; і вони приєдналися до війська Моронія, і були великою силою для його війська.

25 І сталося, що він наказав Ламанійцям, яких він захопив у полон, що їм слід почати "роботу по зміцненню укріплення навколо міста Гід.

26 І сталося, що коли він укріпив місто Гід відповідно до своїх бажань, він наказав, щоб його полонених було взято до міста Щедре; і він також охороняв те місто надзвичайно міцною силою.

27 І сталося, що вони, не-

зважаючи на всі підступи Ламанійців, таки утримали і захистили всіх полонених, яких вони захопили, і також відстояли всю територію і перевагу, яку вони здобули знову.

28 І сталося, що Нефійці знову почали перемагати і відновлювати свої права і привілеї.

29 Багато разів Ламанійці намагалися оточити їх уночі, але в цих намаганнях вони втратили багато полонених.

30 І багато разів вони пробували дати їхнього вина Нефійцям, щоб вони могли знищити їх отрутою або сп'янінням.

31 Але дивіться, Нефійці були не такими повільними “згадувати Господа Бога свого в цей час своїх скорбот. Їх не можна було піймати в пастку; так, вони не хотіли куштувати їхнього вина без того, щоб спочатку не дати трохи його Ламанійським полоненим.

32 І вони були настільки обережними, що ніякої отрути не можна було їм дати; бо якби їхнє вино отруїло Ламанійця, воно також отруїло б і Нефійця; і таким чином вони перевіряли всі їхні напої.

33 І ось сталося, що необхідним було Моронієві зробити приготування, щоб напасти на місто Моріантон; бо дивіться, Ламанійці своїми зусиллями укріпили місто Морі-

антон, так що воно стало надзвичайною фортецею.

34 І вони постійно направляли нові сили в те місто, і також нові припаси провізії.

35 І так закінчився двадцять і дев'ятий рік правління суддів над народом Нефія.

РОЗДІЛ 56

Геламан відправляє послання Моронієві, розповідаючи про стан війни з Ламанійцями— Антіна і Геламан здобувають велику перемогу над Ламанійцями—Дві тисячі Геламанових юнаків-синів б'ються з дивовижною силою, і нікого з них не вбито. Вірш 1, близько 62 р. до р.х.; вірші 2–19, близько 66 р. до р.х.; а вірші 20–57, близько 65–64 рр. до р.х.

І ось сталося, на початку тридцятого року правління суддів, другого дня першого місяця, Мороній отримав послання від Геламана, яке повідомляло про справи людей на тій ділянці землі.

2 І ось ті слова, що він написав, кажучи: Мій ніжнолюбимий брате Моронію, як у Господі, так і в лихоліттях наших воєнних дій; дивись, мій улюблений брате, я маю дещо сказати тобі про хід наших воєнних дій в цій частині землі.

3 Дивись, “дві тисячі синів тих чоловіків, яких Аммон вивів з землі Нефія—тепер

ти знаєш, що вони були нащадками Ламана, який був старшим сином нашого батька Легія;

4 Тож мені не треба повторювати тобі про їхні традиції або їхню зневіру, бо ти знаєш про все це —

5 Отже, досить мені розповісти тобі, що дві тисячі цих молодих чоловіків узяли свою зброю війни, і захотіли, щоб я був їхнім вождем; і ми пішли захищати нашу країну.

6 І ось ти також знаєш про “завіт, який склали їхні батьки, що вони не візьмуться до зброї війни проти своїх братів, щоб проливати кров.

7 Але в двадцять і шостому році, коли вони побачили наші скорботи і наші лихоліття заради них, вони вже збиралися “порушити завіт, який вони склали, і взятися до своєї зброї війни на наш захист.

8 Але я не дозволив їм, щоб вони порушили цей завіт, який вони склали, сподіваючися, що Бог зміцнить нас, так що ми не будемо більше страждати, через дотримання клятви, яку вони дали.

9 Але дивись, ось те, з чого ми можемо радіти. Бо дивись, у двадцять і шостому році, я, Геламан, виступив на чолі цих двох тисяч молодих чоловіків до міста Юдеї, щоб допомогти Антіпі, якого ти призначив вождем над людьми тієї частини землі.

10 І я приєднав дві тисячі

моїх синів (бо вони достойні називатися синами) до війська Антіпи, цьому підкріпленню Антіпа зрадив надзвичайно; бо дивися, його військо було зменшене Ламанійцями, тому що їхніми силами було вбито величезну кількість наших чоловіків, і з цієї причини ми маємо сумувати.

11 Проте ми можемо втішатися тим, що вони загинули за справу своєї країни і свого Бога, так, і вони “щасливі.

12 І Ламанійці також захопили багато полонених, усі вони є головними полководцями, бо більше нікого вони не залишили живими. І ми вважаємо, що вони зараз у цей час на землі Нефія; це так, якщо їх не вбили.

13 І ось ті міста, якими оволоділи Ламанійці, проливши кров багатьох наших доблесних чоловіків:

14 Земля Мантія, або місто Мантій, і місто Зизром, і місто Куменій, і місто Антіпара.

15 І це є ті міста, якими вони володіли, коли я прибув у місто Юдею; і я знайшов Антіпу і його людей, які працювали з усіх сил, аби укріпити місто.

16 Так, і вони були ослаблені і тілом, і духом, бо вони боролися доблесно вдень і працювали вночі, щоб захистити свої міста; і так вони зносили великі скорботи різного роду.

17 А тепер вони були готові завоювати це місце або вмер-

ти; тому ти можеш добре уявити, що ця невелика сила, яку я привів з собою, так, ті сини мої, дали їм великі надії і велику радість.

18 І ось сталося, що коли Ламанійці побачили, що Антіпа отримав більше підкріплення для свого війська, вони були змушені за наказами Амморона не вступати в бій проти міста Юдеї, тобто проти нас.

19 І таким чином Господь був прихильним до нас; бо якби вони напали на нас під час нашої слабості, вони, можливо б, знищили наше маленьке військо; але так нас було врятовано.

20 Амморон наказав їм захищати ті міста, що їх вони захопили. І так закінчився двадцять і шостий рік. А на початку двадцять і сьомого року ми вже підготували наше місто і самих себе для захисту.

21 Тепер ми вже мали бажання, щоб Ламанійці напали на нас; бо ми не мали бажання робити напад на них у їхніх фортецях.

22 І сталося, що ми послали розвідників у всі сторони стежити за пересуванням Ламанійців, щоб вони не могли пройти повз нас ні вночі, ані вдень, щоб зробити напад на інші наші міста, які були на півночі.

23 Бо ми знали, що в тих містах вони недостатньо сильні, щоб зустріти їх; тому ми мали бажання, якщо вони

пройдуть повз нас, напасти на них з тилу, і таким чином зупинити їх з тилу, в той самий час їх буде зустрінуто з фронту. Ми думали, що зможемо перемогти їх; але ось, ми були розчаровані в цьому нашому бажанні.

24 Вони не наважувалися пройти повз нас з усім своїм військом, а також не наважувалися і з частиною його, щоб не виявитися недостатньо сильними і не бути переможеними.

25 Не наважувалися вони також виступити проти міста Зарагемля; не наважувалися вони також перетнути верхів'я Сидону, до міста Нефійга.

26 І так своїми силами вони збиралися захищати ті міста, які вони вже захопили.

27 І тоді сталося другого місяця цього року, що було доставлено нам багато провізії від батьків тих моїх двох тисяч синів.

28 І також було направлено дві тисячі чоловіків нам з землі Зарагемлі. І таким чином ми були готові, маючи десять тисяч чоловіків, і провізію для них, і також для їхніх жінок і їхніх дітей.

29 І Ламанійці, побачивши, що наші сили збільшуються щоденно і провізія прибуває для нашого утримання, вони почали боятися і почали робити вилазки, щоб, якщо це буде можливо, покласти край нашому отриманню провізії і підкріплення.

30 Тож коли ми побачили,

що Ламанійців почало це турбувати, ми захотіли застосувати одну хитрість проти них; тому Антіпа наказав, щоб я вирушив з моїми малими синами до сусіднього міста, нібито ми несемо провізію до сусіднього міста.

31 І ми повинні були пройти повз місто Антіпара, нібито ми збиралися йти в місто, що попереду, біля меж узбережжя.

32 І сталося, що ми вийшли, нібито з нашою провізією, щоб піти до того міста.

33 І сталося, що Антіпа пішов уперед з частиною свого війська, залишивши решту захищати місто. Але він не вирушав, доки я не пройшов з моїм маленьким військом і не підійшов до міста Антіпара.

34 Аж ось, у місті Антіпара стояло найсильніше військо Ламанійців; так, найчисленніше.

35 І сталося, що коли їм було повідомлено їхніми розвідниками, вони виступили з своїм військом і пішли проти нас.

36 І сталося, що ми втікали від них на північ. І таким чином ми відвели геть наймогутніше військо Ламанійців;

37 Так, і на досить значну відстань, так що коли вони побачили військо Антіпи, що переслідувало їх з усієї сили, вони не повернулися ні праворуч, ані ліворуч, але продовжували свій похід прямим курсом за нами; і, як ми гадаємо, їхнім наміром було вбити нас, ще до того, як Антіпа

наздожене їх, і це для того, щоб не бути оточеними нашими людьми.

38 І ось, Антіпа, розуміючи, що нам загрожує небезпека, прискорив ходу свого війська. Але дивіться, то була ніч; тому вони не наздогнали нас, а Антіпа теж не наздогнав їх; тому ми розташувалися табором на ніч.

39 І сталося, що до світанку, ось, Ламанійці переслідували нас. Тож ми були не досить сильними боротися з ними; так, я не дозволив би, щоб мої маленькі сини попали до їхніх рук; тому ми продовжували наш похід, і ми спрямували наш похід у пустиню.

40 Тож вони не наважувалися повернути ні праворуч, ані ліворуч, щоб їх не було оточено; і я не повертав ні праворуч, ані ліворуч, аби вони не наздогнали мене, і ми не могли протистояти їм, бо нас було б вбито, і вони б вчинили свою втечу; і таким чином ми тікали весь той день у пустиню, аж до темноти.

41 І сталося, що коли знову настав світлий ранок, ми побачили, що Ламанійці наздоганяють нас, і ми втекли від них.

42 Але сталося, що вони недалеко переслідували нас і незабаром зупинилися; і це було вранці третього дня сьомого місяця.

43 І ось, чи наздогнав їх Антіпа, ми не знали, але я сказав моїм людям: Бачите, ми

знаємо тільки, що вони зупинилися для того, щоб ми напали на них, щоб вони могли спіймати нас у свою пастку;

44 Тому, що скажете ви, сини мої, чи підете ви проти них на битву?

45 І ось я кажу тобі, мій улюблений брате Моронію, що ніколи не бачив я такої великої "мужності, ні, ніколи серед усіх Нефійців.

46 Оскільки я завжди називав їх своїми синами (бо всі вони були дуже молодими), саме тому вони сказали мені: Батьку, бачиш, наш Бог з нами, і Він не дозволить, щоб ми полягли; тоді давай підемо вперед; ми не будемо вбивати наших братів, якщо вони не чіпатимуть нас; отже, ходімо, поки вони не перемогли військо Антіпи.

47 Тож вони ніколи не воювали, і все ж такі вони не боялися смерті; і вони більше думали про "волю своїх батьків, ніж про своє життя; так, вони були навчені своїми ^бматерями, що якщо вони не сумніватимуться, Бог визволить їх.

48 І вони повторили мені слова своїх матерів, кажучи: Ми не сумніваємося, що наші матері знали це.

49 І сталося, що я повернувся з моїми двома тисячами проти цих Ламанійців, які переслідували нас. І ось дивися, військо Антіпи наздогнало їх, і почалася жаклива битва.

50 Військо Антіпи, будучи дуже втомленим своїм довгим походом за такий короткий проміжок часу, ледь не попало до рук Ламанійців; і якби я не повернувся з моїми двома тисячами, вони б домоглися своєї мети.

51 Бо Антіпа пав від меча, і багато з його вождів через свою втому, яка була викликана швидкістю їхнього просування—тому люди Антіпи, будучи у замішанні через загибель їхніх вождів, почали відступати перед Ламанійцями.

52 І сталося, що Ламанійці набралися хоробрості і почали переслідувати їх; і так Ламанійці переслідували їх з великою рішучістю, коли Геламан напав з тилу з своїми двома тисячами і почав убивати їх надзвичайно, так що ціле військо Ламанійців зупинилося і повернулося проти Геламана.

53 Тож коли люди Антіпи побачили, що Ламанійці розвернулися від них, вони зібрали разом своїх чоловіків і напали знову з тилу Ламанійців.

54 І тоді сталося, що ми, люди Нефія, люди Антіпи, і я з моїми двома тисячами, оточили Ламанійців і вбивали їх; авжеж, так що вони були змушені здати свою зброю війни і також самих себе як військовополонених.

55 І тоді сталося, що коли

45а Ал. 53:20–21.

47а Ал. 53:16–18.

б Ал. 57:21.

пп Матір.

вони здалися нам, ось, я перелічив тих молодих чоловіків, які боролися разом зі мною, боючися, що багатьох з них було вбито.

56 Але знаєш, на мою велику радість, “жодна душа з них не впала на землю; так, і боролися вони начебто з силою Бога; так, ніколи ще не знали, щоб люди боролися з такою дивовижною силою; і з такою могутньою силою вони нападали на Ламанійців, що перелякали їх; і з цієї причини Ламанійці здалися як військовополонені.

57 І оскільки в нас не було місця для наших полонених, де б ми могли охороняти їх від війська Ламанійців, тому ми послали їх на землю Зарагемлі, і частину тих людей Антіпи, яких не було вбито, з ними; а решту я взяв і приєднав їх до моїх юних “Аммонійців, і вирушив у похід назад до міста Юдеї.

РОЗДІЛ 57

Геламан розповідає про взяття Антіпарі і про здачу, а пізніше, захист Куменія—Його аммонійські юнаки борються доблесно; всіх поранено, але жодного не вбито—Гід повідомляє про вбивство і втечу ламанійських полонених. Близько 63 р. до р.х.

І ось сталося, що я отримав послання від Амморона, царя, в якому повідомляло-

ся, якщо я звільню тих військовополонених, яких я захопив, то він звільнить нам місто Антіпара.

2 Але я відіслав послання цареві, що ми впевнені, що наших сил буде достатньо, щоб здобути місто Антіпара силою; і, звільняючи полонених за те місто, ми б виявилися нерозумними, і що ми будемо звільняти наших полонених тільки шляхом обміну.

3 І Амморон відмовив мені на моє послання, бо він не хотів обмінюватися полоненими; отже, ми почали робити приготування, щоб виступити проти міста Антіпара.

4 Але люди з Антіпарі залишили місто і втекли до інших міст, якими вони володіли, щоб укріпити; і таким чином місто Антіпара попало до наших рук.

5 І так закінчився двадцять і восьмий рік правління суддів.

6 І сталося, що на початку двадцять і дев'ятого року ми отримали запас провізії, а також поповнення до нашого війська, з землі Зарагемлі, і з землі навколо, числом у шість тисяч чоловік, крім шістдесятьох “синів Аммонійців, які прийшли, щоб приєднатися до своїх братів, мого маленького загону з двох тисяч. І ось бачите, ми були сильними, так, і в нас було багато провізії, яку нам принесли.

7 І сталося, що нашим бажанням було вести боротьбу з військом, яке було поставлене захищати місто Куменій.

8 А тепер ось, я покажу тобі, що ми швидко досягли нашої мети; так, нашим сильним загоном, тобто частиною нашого сильного загону, ми оточили до ночі місто Куменій, незадовго до того як вони повинні були отримати запас провізії.

9 І сталося, що ми розташувалися табором навколо міста на багато ночей; але ми спали з нашими мечами напоготові і стояли на сторожі, щоб Ламанійці не могли напасти на нас уночі і вбити нас, що вони намагалися зробити багато разів; але стільки разів, скільки вони намагалися зробити це, було пролито їхню кров.

10 Нарешті їхня провізія прибула, і вони вже збиралися ввійти в місто вночі. А ми замість того, щоб бути Ламанійцями, були Нефійцями; тому ми захопили їх разом з їхньою провізією.

11 І незважаючи на те, що Ламанійців було відсічено в такий спосіб від їхньої підтримки, вони все ще були сповнені рішчості захищати місто; отже, стало необхідним, щоб ми взяли цю провізію і відправили її до Юдеї, а наших полонених — до землі Зарагемлі.

12 І сталося, що пройшло не так багато днів перед тим, як Ламанійці почали втрачати всяку надію на підмогу;

отже, вони здали місто в наші руки; і так ми досягли нашої мети в здобутті міста Куменій.

13 Але сталося, що наших полонених було так багато, що, незважаючи на величезність нашого війська, ми повинні були використати всю нашу силу для того, щоб охороняти їх, або ж віддати їх на смерть.

14 Бо ось, вони проривалися великими групами, і билися камінням, і палицями, або будь-чим, що попадалося їм під руку, так що ми вбили майже дві тисячі з них після того, як вони здалися як полонені війни.

15 Отже, стало необхідним для нас, щоб ми покінчили з ними або охороняли їх з мечем в руках, аж до землі Зарагемлі; і ще, нашої провізії було не більше, ніж необхідно для наших власних людей, навіть разом з тією, яку ми взяли у Ламанійців.

16 І тоді, за цих критичних обставин, стало дуже серйозною справою вирішити щодо цих військовополонених; проте ми вирішили відправити їх до землі Зарагемлі; тому ми вибрали частину наших чоловіків і дали їм відповідальність стежити за нашими полоненими, доки вони будуть вести їх до землі Зарагемлі.

17 Але сталося, що наступного дня вони повернулися. І тоді ось, ми не питали в них про полонених; бо ось, Ламанійці напали на нас, і вони

повернулися якраз вчасно, щоб врятувати нас від попадання до їхніх рук. Бо ось, Амморон відправив їм на підтримку новий запас провізії і також численне військо чоловіків.

18 І сталося, що ті люди, яких ми відправили з полоненими, прибули вчасно, щоб перешкодити їм, коли вони вже ледве не перемогли нас.

19 Але дивися, мій маленький загін з двох тисяч і шістдесятьох боровся найвідчайдушніше; так, вони були стійкими перед Ламанійцями, і несли смерть усім тим, хто протистояв їм.

20 І коли решта нашого війська вже збиралася відступити перед Ламанійцями, дивися, ті дві тисячі і шістдесят були стійкими і безстрашними.

21 Так, і вони слухалися і стежили за виконанням кожного слова наказу з точністю; так, і саме відповідно до їхньої віри було зроблено їм; і я пам'ятав слова, яким, як вони сказали мені, їхні "матері навчили їх.

22 І ось бачиш, саме цим моїм сином і тим людям, яких було вибрано супроводжувати полонених, ми зобов'язані цією великою перемогою, бо саме вони поборили Ламанійців; отже, їх було відкинуто назад до міста Мантій.

23 А ми утримали наше

місто Куменій, і не всіх було знищено мечем; проте ми зазнали великих втрат.

24 І сталося, що після того як Ламанійці втекли, я негайно дав наказ, щоб моїх людей, яких було поранено, було знайдено серед мертвих, і щоб їхні рани було перев'язано.

25 І сталося, що було двісті з моїх двох тисяч і шістдесяти, які знепритомніли через втрату крові; проте, згідно з великодушністю Бога і на наш превеликий подив, і також на радість усього нашого війська, не було "жодної душі серед них, яка б загинула; так, і також жодної душі не було серед них, яка б не мала багато поранень.

26 І ось, їхнє збереження було дивним для всього нашого війська, так, що їх було збережено, тоді як тисячу наших братів було вбито. І ми справедливо приписували це чудотворній "силі Бога, через їхню надзвичайну ^ввіру в те, у що їх було навчено вірити— що є справедливий Бог, і той, хто не сумнівається, того буде збережено Його дивовижною силою.

27 Ось такою була віра тих, про кого я розповідав; вони молоді, і їхня думка тверда, і вони покладають свою надію на Бога постійно.

28 І тоді сталося, що після того, як ми у такий спосіб потурбувалися про наших

поранених, і поховали наших загиблих, а також загиблих Ламанійців, яких було багато, ось, ми спитали у Гіда про полонених, з якими вони вирушили на землю Зарагемлі.

29 Тож Гід був головним полководцем над загоном, який було призначено супроводжувати їх до тієї землі.

30 І ось такими є ті слова, що їх сказав мені Гід: Слухай, ми вирушили до землі Зарагемлі з нашими полоненими. І сталося, що ми зустріли розвідників нашого війська, яких було послано стежити за табором Ламанійців.

31 І вони закричали нам, кажучи: Дивіться, військо Ламанійців прямує до міста Куменій; і ось, вони нападуть на них, так, і знищать наших людей.

32 І сталося, що наші полонені почули ці крики, завдяки яким вони сповнилися хоробрості; і вони підняли повстання проти нас.

33 І сталося, що через їхнє повстання ми змушені були зробити так, щоб наші мечі впали на їхні голови. І сталося, що вони групою кинулися на наші мечі, і при цьому велику кількість з них було вбито; а решта з них прорвалася і втекла від нас.

34 І ось, коли вони втекли і ми не змогли наздогнати їх, ми швидкою ходою попрямували до міста Куменій; і

дивись, ми прибули вчасно, щоб допомогти нашим братам у збереженні міста.

35 І дивися, нас знову визволено від рук наших ворогів. І благословенним буде ім'я Бога нашого; бо ось, це саме Він визволив нас; авжеж, саме Він учинив таку велику справу для нас.

36 Тож сталося, що коли я, Геламан, почув ці слова Гіда, я сповнився надзвичайної радості через великодушність Бога у збереженні нас, щоб ми не загинули всі; так, і я вірю, що душі тих, кого було вбито, "увійшли до покою Бога їхнього.

РОЗДІЛ 58

Геламан, Гід і Теомнер захоплюють місто Мантій хитрістю—Ламанійці відступають—Сини людей Аммона зберігаються, оскільки вони стоять непохитно на захисті своєї волі і віри. Близько 63–62 рр. до Р.Х.

І ось, тоді сталося, що нашою наступною метою було здобути місто Мантій; але бачите, не було ніякого способу нашими маленькими загонами вивести їх з нашого міста. Бо ось, вони пам'ятали те, що ми робили дотепер; тому ми не могли "виманити їх з їхніх фортець.

2 І їх було настільки більше, порівняно з нашим військом, що ми не наважувалися вий-

ти і напасти на них в їхніх фортецях.

3 Так, і стало необхідним, щоб ми використовували наших чоловіків для захисту тих частин землі, якими ми знову оволоділи; отже, стало необхідним, щоб ми почекали, доки не отримаємо більше підкріплення з землі Зарагемлі і також новий запас провізії.

4 І сталося, що я відправив послів до правителя нашої землі, щоб ознайомити його з справами нашого народу. І сталося, що ми чекали, щоб отримати провізію і підкріплення з землі Зарагемлі.

5 Але ось, це дало нам мало користі, бо Ламанійці також отримували велике підкріплення щодня, і також багато провізії; і такими були обставини в цей проміжок часу.

6 І Ламанійці робили вилазки проти нас час від часу, вирішивши хитрістю знищити нас; проте, ми не могли вийти на боротьбу з ними, зважаючи на їхні укриття і фортеці.

7 І сталося, що ми чекали в цих складних обставинах протягом багатьох місяців, аж доки вже ледь не загинули від нестачі їжі.

8 Але сталося, що ми отримали їжу, яку нам було принесено під охороною війська з двох тисяч чоловік, які прийшли до нас на допомогу; і це вся допомога, яку ми отримали, щоб захистити себе і

свою країну, щоб не потрапити до рук наших ворогів, так, щоб боротися з ворогом, який був незліченим.

9 І ось, причини цих наших труднощів, тобто причини того, чому вони не прислали більше підкріплення нам, ми не знали; тож, ми були засмучені і також сповнені страху, що якимось чином вироки Бога впадуть на нашу землю аж поки нас не буде повалено і повністю знищено.

10 Тому ми вилили наші душі в молитві до Бога, щоб Він зміцнив нас і визволив нас від рук наших ворогів, так, і також дав нам силу, щоб ми могли повернути наші міста, і наші землі, і наші володіння для підтримки нашого народу.

11 Так, і сталося, що Господь Бог наш благословив нас упевненістю, що Він визволить нас; так, Він промовляв мир нашим душам, і дарував нам велику віру, і зробив так, що ми мали сподіватися на наше визволення в Ньому.

12 І ми набралися мужності з нашими малими силами, які ми отримали, і були сповнені рішимості перемогти наших ворогів, і "захистити наші землі, і наші володіння, і наших жінок, і наших дітей, і справу⁶ волі.

13 І тому ми пішли вперед з усією нашою міццю проти Ламанійців, які були в місті Мантій; і ми поставили наші

намети з боку пустині, що була поруч з містом.

14 І сталося, що наступного дня, коли Ламанійці побачили, що ми вже біля меж пустині, яка була біля міста, вони послали своїх розвідників навколо нас, щоб вони дізналися про кількість і силу нашого війська.

15 І сталося, що коли вони побачили, що ми не були сильними, за нашою кількістю, і боючися, що ми відріжемо їх від їхніх підкріплень, якщо вони не вийдуть на битву проти нас і не вб'ють нас, і також гадаючи, що вони можуть легко знищити нас своїм численним військом, отже, вони почали робити приготування, щоб вийти проти нас на битву.

16 І коли ми побачили, що вони роблять приготування, щоб вийти проти нас, ось, я наказав Гідові сховатися з невеликою кількістю людей у пустині, а також Теомнеру і невеликій кількості людей теж сховатися в пустині.

17 Тож Гід і його люди були праворуч, а другі — ліворуч; і коли вони так сховалися, дивись, я залишився з рештою мого війська на тому самому місці, де ми вперше поставили наші намети, для того часу, коли Ламанійці вийдуть на битву.

18 І сталося, що Ламанійці вийшли-таки з своїм численним військом проти нас. А коли вони підійшли і вже збиралися напасти на нас з

мечами, я наказав, щоб мої люди, ті, які були зі мною, відступили в пустиню.

19 І сталося, що Ламанійці переслідували нас з великою швидкістю, бо вони мали надзвичайне бажання наздогнати нас, щоб убити нас; отже, вони переслідували нас до пустині; а ми пройшли посередині між Гідом і Теомнером, так що їх не виявили Ламанійці.

20 І сталося, що коли Ламанійці пройшли, тобто, коли військо пройшло, Гід і Теомнер вийшли з своїх таємних схованок і відрізали розвідників Ламанійців, щоб вони не могли повернутися до міста.

21 І сталося, що коли вони відрізали їх, вони побігли до міста і напали на охорону, яку було залишено охороняти місто, так що вони знищили їх і оволоділи містом.

22 Тож це було зроблено, бо Ламанійці дозволили, аби їхнє військо повністю, за винятком тільки декількох охоронців, було виведено в пустиню.

23 І сталося, що Гід і Теомнер так здобули їхні фортеці. І сталося, що ми пішли в напрямі землі Зарагемлі, після того, що багато промандрували в пустині.

24 І коли Ламанійці побачили, що вони прямують до землі Зарагемлі, вони надзвичайно злякалися, що в нас був план їхнього знищення; отже, вони почали відступати

в пустиню знову, так, саме назад тим самим шляхом, яким вони прийшли.

25 І ось, була ніч, і вони поставили свої намети, бо головні полководці Ламанійців гадали, що Нефійці були втомлені своїм походом; і, гадаючи, що вони відтіснили все їхнє військо, вони і думки не мали про місто Мантій.

26 Тож сталося, що коли була ніч, я наказав, щоб мої люди не спали, але щоб вони йшли вперед іншим шляхом до землі Мантія.

27 І завдяки цьому нашому переходові в нічний час, дивіться, наступного дня ми вже випередили Ламанійців, так що ми прибули раніше за них у місто Мантій.

28 І так сталося, що цією хитрістю ми оволоділи містом Мантій без пролиття крові.

29 І сталося, що коли військо Ламанійців прибуло до міста і побачило, що ми вже готові зустріти їх, вони були здивовані надзвичайно і приголомшені великим страхом настільки, що вони втекли у пустиню.

30 Так, і сталося, що військо Ламанійців утекло з усієї цієї частини землі. Але дивись, вони забрали з собою багато жінок і дітей з цієї землі.

31 А "ті міста, які здобули Ламанійці, всі вони в цей проміжок часу знаходяться в нашому володінні; а наші батьки, і наші жінки, і наші

діти повертаються до своїх домів, усі, за винятком тих, кого було взято в полон і забрано Ламанійцями.

32 Але ось, наше військо мале, аби захищати таку велику кількість міст і такі великі володіння.

33 Але ось, ми віримо в нашого Бога, Який дав нам перемогу над цими землями, так що ми отримали знову ті міста і ті землі, які були нашими власними.

34 Тож ми не знаємо причини, через яку уряд не надав нам більше підкріплення; а також ті люди, які прийшли до нас, не знають, чому ми не отримали більшого підкріплення.

35 Дивись, ми не знаємо нічого, тільки те, що ви не мали успіху, і ви направили сили в ту частину землі; якщо це так, ми не хочемо ремствувати.

36 Але якщо це не так, ось, ми боїмося, що існують якісь "чвари в уряді, через що вони не посилають більше людей нам на допомогу; бо ми знаємо, що їх набагато більше, ніж тих, кого вони прислали.

37 Але знаєте, це не має значення—ми віримо, що Бог "визволить нас, незважаючи на слабкість нашого війська, так, визволить нас від рук наших ворогів.

38 Бачите, зараз двадцять і дев'ятий рік, друга половина, і ми володіємо нашими

землями; і Ламанійці втекли до землі Нефія.

39 А ті сини народу Аммона, про яких я так високо говорив, зі мною в місті Мантій; і Господь підтримував їх, так, і зберіг їх від меча, так, що “жодної душі не було вбито.

40 Але знайте, вони отримали багато поранень; проте вони стоять непохитно за ту “волю, якою Бог зробив їх свободними; і вони старанно пам’ятають Господа Бога свого день у день; так, вони стежать постійно за дотриманням Його уставів, і Його вироків, і Його заповідей; і сильною є їхня віра в пророцтва про те, що має статися.

41 І ось, мій улюблений брате Моронію, нехай Господь Бог наш, Який викупив нас і зробив нас свободними, зберігає тебе постійно у Своїй присутності; так, і нехай Він благословляє цей народ, щоб ви мали успіх у поверненні володіння всім тим, що Ламанійці забрали від нас, що було для нашого утримання. А тепер ось, я завершую моє послання. Я—Геламан, син Алми.

РОЗДІЛ 59

Мороній просить Пагорана підкріпити сили Геламана—Ламанійці захоплюють місто Нефійга—Мороній гнівається на уряд. Близько 62 р. до Р.Х.

Тож сталося в тридцятому році правління суддів над народом Нефія, що після того як Мороній отримав і прочитав Геламанове “послання, він надзвичайно зрадив благополуччю, так, надзвичайному успіхові, який мав Геламан у поверненні тих земель, які було втрачено.

2 Так, і він повідомив про це всім своїм людям, по всій землі навколо в тій частині, де він був, щоб вони теж могли радіти.

3 І сталося, що він негайно відіслав “послання Пагоранові, бажаючи, щоб він наказав людям зібратися разом, щоб укріпити Геламана, або військо Геламана, так щоб він міг з легкістю захищати ту частину землі, якою йому так дивовижно вдалося оволодіти знову.

4 І сталося, що коли Мороній відправив це послання до землі Зарагемлі, він почав знову складати план, як би отримати решту тих володінь і міст, які Ламанійці відібрали в них.

5 І сталося, що коли Мороній так готувався вийти проти Ламанійців на битву, ось, на народ Нефійги, який було зібрано разом з міста Мороній, і з міста Легій, і з міста Моріантон, напали Ламанійці.

6 Так, тобто ті, які були змушені втекти з землі Мантія, і з землі навколо, прийшли і

приєдналися до Ламанійців у цій частині землі.

7 І тому, будучи надзвичайно численними, так, і отримуючи підкріплення щодня, за наказом Амморона, вони вийшли проти людей Нефійги, і почали вбивати їх надзвичайно великим убивством.

8 І їхнє військо було таким численним, що решта народу Нефійги була змушена втекти від них; і вони прийшли-таки і приєдналися до війська Моронія.

9 І от, оскільки Мороній гадав, що, мабуть, чоловіків послано до міста Нефійга на допомогу людям захищати те місто, і знаючи, що легше було утримати місто від рук Ламанійців, ніж знову забрати його в них, він гадав, що вони легко утримають те місто.

10 Тому він залишив усе своє військо захищати ті місця, що їх він повернув назад.

11 І ось, коли Мороній побачив, що місто Нефійга було втрачено, він надзвичайно засмутився, і почав сумніватися, через злочестивість людей, чи не попадуть вони до рук їхніх братів.

12 І так само всі його головні полководці. Вони сумнівалися і дивувалися також злочестивості людей, і все через успіх Ламанійців над ними.

13 І сталося, що Мороній розгнівався на уряд через

їхню "байдужість до свободи власної країни.

РОЗДІЛ 60

Мороній скаржитья Пагоранові на зневагу уряду до війська— Господь допускає, щоб праведних було вбито— Нефійці мусять використати всю свою силу і всі засоби, щоб визволитися від своїх ворогів— Мороній погрожує боротися проти уряду, якщо не буде надано допомоги його військові. Близько 62 р. до Р.Х.

І сталося, що він написав правителю землі, яким був Пагоран, і ось ті слова, які він написав, кажучи: Ось, я направляю моє послання Пагоранові в місто Зарагемля, який є "головним суддею і правителем цієї землі, і також усім тим, кого цим народом було обрано керувати й управляти справами цієї війни.

2 Бо дивіться, я маю сказати дещо осудливе про них; бо дивіться, ви самі знаєте, що вам було призначено зібрати разом чоловіків, і озброїти їх мечами, і кривими шаблями, і всілякою зброєю війни кожного виду, і відправити їх проти Ламанійців, з якої б сторони вони не приходили на нашу землю.

3 І ось дивіться, я кажу вам, що я сам, а також мої люди, а також Геламан і його люди перестраждали надзвичайно

великі страждання; так, саме голод, спрагу, і втому, і всілякі скорботи різного виду.

4 Але дивіться, якби це було все, що ми перестраждали, ми б не ремствували, і не скаржилися.

5 Але дивіться, великим було вбивство серед наших людей; так, тисячі пали від меча, хоч могло бути по-іншому, якби ви надали нашому військовій достатню силу і допомогу для них. Так, великою була ваша зневага до нас.

6 А тепер дивіться, ми бажемо знати причину цієї надзвичайно великої зневаги; так, ми бажемо знати причину вашого бездумного стану.

7 Чи думаєте ви, що можете сидіти собі на своїх тронах у стані бездумного отупіння, поки ваші вороги сіють діяння смерті навколо вас? Так, поки вони вбивають тисячі ваших братів—

8 Так, саме тих, які поклалися на вас у захисті, так, поставили вас на посади, щоб ви могли допомагати їм, так, щоб ви могли послати війсьсько до них, щоб укріпити їх, і врятувати тисячі з них від падіння від меча.

9 Але дивіться, це ще не все—ви утримали свою провізію від них, так що багато хто з них боровся і віддав життя через те, що мав велике бажання благополуччя своєму народові; так, і це вони робили ледь не “вмира-

ючи від голоду, через вашу надзвичайно велику зневагу до них.

10 І ось, мої улюблені брати—бо вам слід бути улюбленими; так, і вам слід було потурбуватися більш старанно про благополуччя і свободу цього народу; але ось, ви зневажили їх так, що кров тисяч упаде на ваші голови як помста; так, бо відомі були Богові всі їхні волання і всі їхні страждання—

11 Ось, невже ви гадали, що зможете сидіти на ваших тронах, і через надзвичайну великодушність Бога ви зможете нічого не робити, а Він визволить вас? Тож якщо ви гадали так, ви гадали даремно.

12 Невже ви “гадаєте, що те, що так багато ваших братів було вбито, то це через їхню злочестивість? Я кажу вам, якщо ви гадали так, ви гадали даремно; бо я кажу вам, є багато таких, які пали від меча; і знайте, це є на ваш осуд;

13 Бо Господь допускає, щоб “праведних було вбито, щоб Його правосуддя і вироки зійшли на злочестивих; отже, вам не треба гадати, що праведних загублено через те, що їх убито; але знайте, вони входять до покою Господа Бога свого.

14 А тепер дивіться, я кажу вам, я боюся надзвичайно, що вироки Бога зійдуть на цей народ через їхню надзвичай-

ну ледачість, так, саме ледачість нашого уряду і їхню надзвичайну зневагу до своїх братів, так, до тих, кого було вбито.

15 Бо якби не ^азлочестивість, яка вперше почалася з нашої голови, ми б протистояли нашим ворогам, так що вони не змогли б здобути влади над нами.

16 Так, якби не ^авійна, яка розпочалася серед нас; так, якби не ці ^бприхильники царя, які стали причиною такого великого кровопролиття серед нас; так, у той час, коли ми боролися між собою, якби ми з'єднали наші сили, як ми це зробили тепер; так, якби не прагнення тих прихильників царя до сили і влади, яку вони мали над нами; якби вони були вірними справі нашої свободи, і з'єдналися з нами, і вийшли проти наших ворогів замість того, щоб підіймати свої мечі проти нас, що стало причиною такого великого кровопролиття серед нас; так, якби ми вийшли проти наших ворогів з силою Господа, ми б розігнали їх, бо було б це зроблено згідно з виповненням Його слова.

17 Але дивіться, тепер Ламанійці наступають на нас, забирають у володіння наші землі, і вони вбивають наших людей мечем, так, наших жінок і наших дітей, і також, забираючи їх у полон, роблять так, що вони зносять

всілякі скорботи, і все це через велику злочестивість тих, хто прагне сили і влади, так, саме тих прихильників царя.

18 Але чи варто мені говорити багато про цю справу? Бо ми тільки знаємо, що ви самі прагнете влади. Ми тільки знаємо, що ви також є зрадниками своєї країни.

19 Або може тому ви зневажили нас, що знаходитесь в серці нашої країни, і вас оточено безпекою, тому ви не наказали, щоб їжу було відправлено нам, а також і людей, щоб укріпити наше військо?

20 Чи забули ви заповіді Господа Бога нашого? Авжеж, чи забули ви неволю наших батьків? Чи ви забули, скільки разів нас було визволено з рук наших ворогів?

21 Або невже ви гадаєте, що Господь усе ще визволятиме нас, поки ми сидимо на наших тронах і не застосовуємо засоби, якими Господь забезпечує нас?

22 Так, чи будете ви сидіти у бездіяльності, доки вас оточено тисячами тих, так, і десятками тисяч тих, хто теж сидить у бездіяльності, доки є тисячі навкруги в межах цієї землі, хто падає від меча, так, поранений і стікає кров'ю?

23 Чи гадаєте ви, що Бог буде дивитися на вас як на безвинних? Ось я кажу вам: Ні. Тож я хотів би, щоб ви пам'ятали сказане Богом, що треба очистити спочат-

ку посудину “всередині, а потім очистити посудину зовні також.

24 І ось, якщо ви не покаєтеся в тому, що ви наробили, і не почнете підійматися і робити щось, і не відправите їжу і людей до нас і також до Геламана, щоб він міг утримувати ті частини нашої країни, які він знову повернув, і щоб ми теж могли повернути решту наших володінь у тих частинах, дивіться, буде доцільно, щоб ми більше не воювали з Ламанійцями, доки ми спершу не очистимо нашу посудину всередині, так, саме велике керівництво нашого уряду.

25 І якщо ви не погодитесь з моїм посланням, і не вийдете і не покажете мені справжньої “дух свободи і бажання зміцнити й укріпити наше військо, і надати їм їжу для їхнього утримання, ось, я залишу частину моїх прихильників свободи захищати цю частину нашої землі, і я залишу з ними силу і благословення Бога, щоб ніяка інша сила не могла діяти проти них—

26 І це завдяки їхній надзвичайній вірі і їхньому терпінню в їхніх злигоднях—

27 І я прийду до вас, і якщо буде серед вас хоч би один, хто має бажання до свободи, так, якщо залишиться хоч би іскра свободи, знайте, я викличу повстання серед вас, аж поки ті, хто має бажання

узурпувати силу і владу, не будуть винищені.

28 Так, дивіться, я не боюся ні вашої сили, ні вашої влади, але “Бога мого я боюся; і згідно з Його заповідями я беру свій меч, щоб захищати справу моєї країни, і саме через ваше беззаконня ми зазнали такої великої втрати.

29 Знайте, настав час, так, час уже поруч, коли, якщо ви не зрушитесь для захисту вашої країни і ваших маленьких, “меч правосуддя висить над вами; так, і він упаде на вас і покарає вас аж до вашого повного знищення.

30 Ось, я чекаю допомоги від вас; і, якщо ви не надасте нам допомоги, знайте, я прийду до вас, саме на землю Зарагемлі, і покараю вас мечем, так що ви не зможете більше мати сили перешкоджати рухові цього народу до нашої свободи.

31 Бо ось, Господь не допустить, щоб ви жили і ставали сильнішими у ваших беззаконнях, щоб знищували Його праведний народ.

32 Дивіться, невже ви можете припустити, що Господь пощадить вас, а натомість засудить Ламанійців, коли це традиція їхніх батьків зробила їхню ненависть, так, і її було подвоєно тими, хто відколовся від нас, у той час коли ваше беззаконня існує з-за вашої любові до слави і марних речей світу?

33 Ви знаєте, що ви порушите закони Бога, і ви знаєте-таки, що топчете їх своїми ногами. Дивіться, Господь каже мені: Якщо ті, кого ви призначили своїми правителями, не каються у своїх гріхах і беззаконнях, ви вийдете боротися проти них.

34 А тепер дивіться, я, Мороній, змушений, відповідно до завіту, який я склав, виконувати заповіді мого Бога; отже, я б хотів, щоб ви дотримувалися слова Бога і швидше направили до мене з вашої провізії і ваших людей, а також Геламанові.

35 І дивіться, якщо ви не зробите цього, я негайно нападну на вас; бо ось, Бог не дозволить, щоб ми загинули від голоду; тому, Він дасть нам з вашої їжі, навіть якщо це буде зроблено мечем. Тож дивіться, щоб ви виконували слово Бога.

36 Ось, я—Мороній, ваш головний полководець. Я “прагну не влади, а повалення її. Я прагну не шани світу, але слави для мого Бога, і свободи, і благополуччя моєї країни. І цим я закінчую моє послання.

РОЗДІЛ 61

Пагоран розповідає Моронієві про бунт і повстання проти уряду—Прихильники царя оволодівають Зарагемлею і вступають

у союз з Ламанійцями—Пагоран просить військової допомоги проти повстанців. Близько 62 р. до Р.Х.

Ось тоді сталося, що недовзі після того, як Мороній відправив своє послання головному правителеві, він одержав послання від “Пагорана, головного правителя. І ось ті слова, які він отримав у відповідь:

2 Я, Пагоран, який є головним правителем цієї землі, посилаю ці слова Моронієві, головному полководцеві над військом. Ось, я кажу тобі, Моронію, що я не радю від ваших великих “скорбот, так, це засмучує мою душу.

3 Але дивися, є такі, які радіють вашим скорботам, так, настільки, що вони підняли повстання проти мене і всіх тих моїх людей, які є “прихильниками свободи, так, і тих, хто повстав, надзвичайно багато.

4 І саме ті, які намагалися забрати в мене місце суду, стали причиною цього великого беззаконня; бо вони використали велику улесливість, і вони відвернули серця багатьох людей, що й буде причиною тяжких скорбот серед нас; вони забрали нашу провізію і залякали наших прихильників свободи так, що ті не прийшли до вас.

5 І ось, вони гнали мене поперед себе, і я втік на землю

Гедсона з такою кількістю людей, яку я зумів зібрати.

6 І ось, я надіслав проголошення по всій цій частині землі; і ось, вони збираються юрбами до нас щоденно, з своїм озброєнням, на захист своєї країни і своєї "свободи, і щоб помститися за образи.

7 І вони прийшли до нас, так що тим, хто підняв повстання проти нас, було кинуте виклик, авжеж, так що вони бояться нас і не наважуються вийти проти нас битися.

8 Вони заволоділи землею, тобто, містом Зарагемля; вони призначили царя над собою, і він написав листа цареві Ламанійців, у якому вступив у союз з ним; у цьому союзі він погодився захищати місто Зарагемля, захист якого, він думав, надасть можливість Ламанійцям завоювати решту землі, і його буде поставлено царем над цим народом, коли їх буде завойовано Ламанійцями.

9 І ось, у твоєму посланні ти засуджуєш мене, але це не має значення; я не гніваюся, але радію величі твого серця. Я, Пагоран, не прагну влади, я тільки хочу утримати своє місце суду, щоб зберегти права і волю мого народу. Моя душа стоїть міцно на тій волі, якою Бог зробив нас "свободними.

10 І ось знайте, ми будемо протистояти злочестивості

аж до кровопролиття. Ми не будемо проливати кров Ламанійців, якщо вони залишатимуться на своїй власній землі.

11 Ми не будемо проливати кров наших братів, якщо вони не будуть повставати в бунті і не піднімуть меча проти нас.

12 Ми підкорилися б тягареві залежності, якби це було необхідно для справедливості Бога або якщо Він наказав би нам так зробити.

13 Але знайте, Він не наказував нам підкорятися нашому ворогові, але щоб ми поклали свою "довіру на Нього, і Він визволить нас.

14 Отже, мій улюблений брате Моронію, давай протистояти злу, і якому злу ми не зможемо протистояти нашими словами, так, такому як повстання і розколи, давай "протистояти їм нашими мечами, щоб ми могли зберегти нашу свободу, щоб ми могли втішатися великими привілеями нашої церкви і справою нашого Викупителя і нашого Бога.

15 Тому приходь до мене негайно з кількома своїми людьми, а решту залиш у розпорядженні Легія і Теанкума; дай їм повноваження вести війну в тій частині землі, згідно з "Духом Бога, що є також Духом свободи, Який в них є.

16 Ось я послав їм дещо

6а пп Вільний, Воля;
Свобода.
9а Іван 8:31–36;

УЗ 88:86.
13а пп Віра; Довіра.
14а Ал. 43:47.

15а 2 Кор. 3:17.
пп Святий Дух.

з провізії, щоб вони не загинули, поки ти прийдеш до мене.

17 Збери разом яку тільки зможеш силу по дорозі сюди, і ми виступимо швидко проти тих розкольників з силою нашого Бога, згідно з вірою, що є в нас.

18 І ми оволодіємо містом Зарагемля, так що зможемо отримати більше їжі, щоб послати Легію і Теанкуму; так, ми виступимо проти них з силою Господа, і ми покладемо край цьому великому беззаконню.

19 І ось, Моронію, я радію, що отримав твоє послання, бо я був дещо стурбований тим, що ми маємо зробити, чи буде справедливим з нашого боку виступити проти наших братів.

20 Але ти сказав, якщо вони не покаються, Господь наказав тобі виступити проти них.

21 Дивися, щоб ти ^азміцнив Легію і Теанкума в Господові: накажи їм не боятися, бо Бог визволить їх, так, і також усіх тих, хто твердо стоїть за ту волю, якою Бог створив їх свободними. А тепер я завершую моє послання до мого улюбленого брата Моронія.

РОЗДІЛ 62

Мороній вирушає на допомогу Пагоранові в землі Гедеона — Прихильників царя, які відмов-

ляються захищати свою країну, віддають на смерть—Пагоран і Мороній знову захоплюють місто Нефійга—Багато Ламанійців приєднується до народу Аммона—Теанкум убиває Амморона, і його також убивають—Ламанійців виганяють з цієї землі, і мир відновлюється—Геламан повертається до священнослужіння і розбудовує церкву. Близько 62–57 рр. до р.х.

І ось сталося, що коли Мороній отримав це послання, його серце набралось мужності і сповнилося надзвичайно великою радістю через вірність Пагорана, що він не був теж “зрадником свободи і справи своєї країни.

2 Але він також засмутився надзвичайно беззаконням тих, хто вигнав Пагорана з місця суду, так, у цілому через тих, хто повстав проти своєї країни, а також свого Бога.

3 І сталося, що Мороній взяв невелику кількість людей, відповідно до бажання Пагорана, і передав Легієві і Теанкумові командування рештою свого війська, і вирушив у похід до землі Гедеона.

4 І він піднімав ^апрапор ^бволі, в яке б місце він не входив, і збирав яку міг силу під час свого походу до землі Гедеона.

5 І сталося, що тисячі збиралися юрбою під його прапор

і брали мечі на захист своєї свободи, щоб не потрапити у залежність.

6 І таким чином, коли Мороній зібрав разом усіх чоловіків, яких він міг зібрати у своєму поході, він прийшов на землю Гедеона; і з'єднавшись своїми силами з силами Пагорана, вони стали надзвичайно сильними, навіть сильнішими від людей Пахуса, який був "царем тих розкольників, які вигнали ^бприхильників свободи з землі Зарагемлі і заволоділи землею.

7 І сталося, що Мороній і Пагоран пішли з своїм військом на землю Зарагемлі, і виступили проти міста, і зустріли людей Пахуса, так що вони вийшли на битву.

8 І ось, Пахуса було вбито, а його людей було взято в полон, і Пагорана було відновлено на його місці суду.

9 А люди Пахуса стали перед судом згідно з законом, а також і ті прихильники царя, яких було схоплено і кинуте до в'язниці; і їх було "страчено згідно з законом; так, тих людей Пахуса і тих прихильників царя, усіх, хто не хотів брати зброю на захист своєї країни, але боровся проти неї, було віддано на смерть.

10 І таким чином стало необхідним, щоб цього закону суворо дотримувалися заради безпеки їхньої країни; так, і коли з'ясувалося, що хтось заперечує їхню свободу, того

негайно страчували згідно з законом.

11 І так закінчився тридцятий рік правління суддів над народом Нефія; Мороній і Пагоран відновили мир на землі Зарагемлі, серед свого власного народу, заподіявши смерть усім тим, хто не був вірним справі свободи.

12 І сталося на початку тридцять і першого року правління суддів над народом Нефія, Мороній негайно наказав, щоб провізію було відправлено, а також військо з шести тисяч чоловік було відправлено до Геламана, щоб допомогти йому в збереженні тієї частини землі.

13 І він також наказав, щоб військо з шести тисяч чоловік з достатньою кількістю їжі було відправлено до війська Легія і Теанкума. І сталося, що це було зроблено, щоб укріпити землю проти Ламанійців.

14 І сталося, що Мороній і Пагоран, залишивши великий загін на землі Зарагемлі, вирушили в похід з великим загоном до землі Нефійга, сповнені рішимості скинути Ламанійців у тому місті.

15 І сталося, що коли вони прямували до цієї землі, вони захопили великий загін Ламанійців, і вбили багатьох з них, і відібрали їхню провізію і їхню зброю війни.

16 І сталося після того, як вони захопили їх, вони при-

мусили їх увійти в завіт, за яким вони більше не будуть братися до зброї війни проти Нефійців.

17 І коли вони увійшли в цей завіт, вони відправили їх жити з людьми Аммона, і було їх числом близько чотирьох тисяч, кого не було вбито.

18 І сталося, що коли вони відправили їх, вони продовжили свій похід до землі Нефійги. І сталося, що коли вони прийшли у місто Нефійга, вони поставили свої намети в долинах Нефійги, що поруч з містом Нефійга.

19 Тож Мороній мав бажання, щоб Ламанійці вийшли на битву проти них, на долинах; але Ламанійці, знаючи про їхню надзвичайну хоробрість і побачивши величезність їхнього числа, отже, вони не наважувалися вийти проти них; тому вони не вийшли на битву того дня.

20 А коли настала ніч, Мороній пішов у темряві ночі і забрався на верх стіни, щоб дізнатися, в якій частині міста Ламанійці розташувалися табором з своїм військом.

21 І сталося, що вони були на сході, біля входу; і вони всі спали. І тоді Мороній повернувся до свого війська, і наказав, щоб вони спішно підготували міцні мотузки і драбини, щоб спустити їх з верху стіни по внутрішній стороні стіни.

22 І сталося, що Мороній наказав, щоб його люди пішли і забралися на верх стіни, і спустилися в ту частину міста, так, саме на заході, де Ламанійці не розташувалися табором з своїм військом.

23 І сталося, що вони всі спустилися в місто вночі за допомогою своїх мотузок і драбин; таким чином, коли настав ранок, вони всі були всередині в стінах міста.

24 І ось, коли Ламанійці прокинулися і побачили, що військо Моронія всередині в стінах міста, вони злякалися надзвичайно, так, що втекли через прохід.

25 І ось, коли Мороній побачив, що вони тікають від нього, він зробив так, що його люди виступили проти них, і вбили багатьох, і оточили багато інших, і взяли їх у полон; а решта їх утекла на землю Моронія, яка була в межах біля узбережжя.

26 Таким чином Мороній і Пагоран оволоділи містом Нефійга, не втративши жодної душі; а Ламанійців було вбито багато.

27 Тоді сталося, що багато Ламанійців, які були полоненими, мали бажання приєднатися до "людей Аммона і стати свободним народом.

28 І сталося, що всім, хто мав це бажання, їм було даровано за їхніми бажаннями.

29 Отже, всі полонені серед Ламанійців приєдналися до

народу Аммона, і почали трудитися надзвичайно, обробляючи землю, вирощуючи всіляке зерно, і отари, і стада різного виду; і так Нефійців було звільнено від великого тягара; так, їх було позбавлено всіх полонених Ламанійців.

30 Тоді сталося, що Мороній, після того як він оволодів містом Нефійга, захопивши багато полонених, що надзвичайно зменшило військо Ламанійців, і визволивши багато Нефійців, яких було взято в полон, що надзвичайно зміцнило військо Моронія; отже, Мороній пішов з землі Нефійги на землю Легія.

31 І сталося, що коли Ламанійці побачили, що Мороній наступає на них, вони знову злякалися і втекли від війська Моронія.

32 І сталося, що Мороній і його військо переслідували їх з міста до міста, доки їх не зустріли Легій і Теанкум; і Ламанійці втекли від Легія і Теанкума, аж до меж біля узбережжя, доки вони не прийшли на землю Моронія.

33 І військо Ламанійців усе зібралось разом, так що всі вони були одним загоном на землі Моронія. Тож Амморон, цар Ламанійців, був також з ними.

34 І сталося, що Мороній, і Легій, і Теанкум розташувалися табором з своїм військом повсюди вздовж границь зем-

лі Моронія, так що Ламанійців було оточено вздовж меж біля пустині на півдні і вздовж меж біля пустині на сході.

35 І таким чином вони розташувалися табором на ніч. Бо ось Нефійці і Ламанійці також були втомлені тривалістю свого походу; отже, вони не зважилися ні на яку хитрість у нічний час, крім Теанкума; бо він був надзвичайно сердитий на Амморона, так, бо він вважав, що Амморон і його брат Амалікія стали "причиною цієї великої і тривалої війни між ними і Ламанійцями, що стало причиною такої сильної боротьби і кровопролиття, так, і такого великого голоду.

36 І сталося, що Теанкум у своєму гніві пішов у табір Ламанійців і переліз через стіни міста. І він ходив з мотузкою, від місця до місця, доки нарешті він не знайшов царя; і він "метнув у нього спис, який проткнув його біля серця. Але ось, цар розбудив своїх служителів перед тим як померти, так що вони переслідували Теанкума і вбили його.

37 Тоді сталося, що коли Легій і Мороній дізналися, що Теанкум мертвий, вони надзвичайно опечалилися; бо ось, був він людиною, яка доблесно боролася за свою країну, так, істинним другом волі; і він зніс дуже багато надзви-

чайно тяжких скорбот. Але ось він був мертвим і пройшов дорогою всієї землі.

38 Тоді сталося, що Мороній наступного дня виступив уперед і напав на Ламанійців, так що вони стали вбивати їх великим убивством; і вони вигнали їх з цієї землі; і вони втекли, так що навіть і не повернулися того разу проти Нефійців.

39 І так закінчився тридцять і перший рік правління суддів над народом Нефія; і таким чином вони мали війни, і кровопролиття, і голод, і скорботи протягом багатьох років.

40 І були вбивства, і суперечки, і розколи, і всілякі беззаконня серед людей Нефія; проте, заради "праведних, так, завдяки молитвам праведних, їх було помилувано.

41 Але ось, через надзвичайно довгу тривалість війни між Нефійцями і Ламанійцями, багато хто став закам'янілим, через надзвичайно довгу тривалість війни; і багато хто став м'якшим через свої "скорботи, так що вони упокорилися перед Богом, до самих глибин покірності.

42 І сталося, що після того як Мороній укріпив ті частини землі, які найбільше були піддані нападам Ламанійців, так що вони стали достатньо міцними, він повернувся до міста Зарагемля; і також Геламан повернувся до місця

свого успадкування; і знову було встановлено мир серед людей Нефія.

43 І Мороній передав командування своїм військом в руки свого сина, чие ім'я було Моронійга; а сам він повернувся до свого власного дому, щоб провести там решту своїх днів у спокої.

44 А Пагоран повернувся до свого місця суду; а Геламан знову взявся до проповідування серед людей слова Бога; бо через таку велику кількість воєн і суперечок стало необхідним, щоб знову було встановлено порядок у церкві.

45 Отже, Геламан і його брати пішли і проголошували слово Бога з великою силою, так, що "переконали багатьох людей у їхній злочестивості, що зробило так, що вони покаялися у своїх гріхах і були хрищеними Господові Богу їхньому.

46 І сталося, що вони знов організували церкву Бога по всій землі.

47 Так, і порядок було встановлено за законом. І їхніх "суддів, і їхніх головних суддів було обрано.

48 І люди Нефія почали "процвітати знову на цій землі, і почали розмножуватися і ставали надзвичайно сильними знову на цій землі. І вони ставали надзвичайно багатими.

49 Але, незважаючи на їхні

40а Ал. 45:15–16.

41а пп Лихо.

45а УЗ 18:44.

47а Мос. 29:39.

48а Ал. 50:20.

багатства, або їхню силу, або їхнє процвітання, вони не підносилися в гордовитості своїх очей; і не так швидко вони забували Господа Бога свого; але вони надзвичайно упокорилися перед Ним.

50 Авжеж, вони пам'ятали, які великі справи Господь звершив для них, що Він визволив їх від смерті, і від пут, і від в'язниць, і від усіляких скорбот, і Він визволив їх з рук їхніх ворогів.

51 І вони молилися Господові Богу своєму постійно, так що Господь благословив їх, згідно з Своїм словом, так що вони ставали сильними і процвітали на цій землі.

52 І сталося, що все це було здійснено. І Геламан помер у тридцять і п'ятому році правління суддів над народом Нефія.

РОЗДІЛ 63

Шиблон, а згодом Геламан заволодівають священними літописами—Багато Нефійців мандрує до землі, що на півночі—Гагот будує кораблі, які плывуть до західного моря—Моронійга перемагає Ламанійців у битві. Близько 56–52 рр. до р.х.

І сталося на початку тридцять і шостого року правління суддів над народом Нефія, що "Шиблон узяв у володіння ті ⁶свещенні речі, які було передано Геламанові Алмою.

2 А був він справедливим чоловіком, і він ішов чесно перед Богом; і він прагнув постійно творити добро, виконувати заповіді Господа Бога свого; і так само чинив і його брат.

3 І сталося, що Мороній також помер. І так закінчився тридцять і шостий рік правління суддів.

4 І сталося, що в тридцять і сьомому році правління суддів велика група чоловіків, аж близько п'яти тисяч і чотирьохсот чоловіків з своїми жінками і своїми дітьми вийшли з землі Зарагемлі до землі, яка була на "півночі.

5 І сталося, що Гагот, будучи надзвичайно допитливою людиною, отже, він пішов і побудував собі надзвичайно великий корабель, на межах землі Щедрої, поблизу землі Спустошення, і спустив його на воду в західному морі, поблизу "вузького перешийка, який вів до землі на півночі.

6 І ось, було багато з Нефійців, які зійшли на нього і попливли вперед з великою кількістю провізії, а також багато жінок і дітей; і вони взяли курс на північ. І так закінчився тридцять і сьомий рік.

7 І в тридцять і восьмому році той чоловік побудував інші кораблі. І перший корабель також повернувся, і на багато більше людей зійшло на нього; і вони також узяли

багато провізії, і знову вирушили до землі на півночі.

8 І сталося, що більше про них нічого не було чути. І ми гадаємо, що вони потонули в глибинах моря. І сталося, що ще один корабель відплив; і куди він поплив, ми не знаємо.

9 І сталося, що в цей рік було багато людей, які вирушили до землі на півночі. І так закінчився тридцять і восьмий рік.

10 І сталося в тридцять і дев'ятому році правління суддів Шиблон також помер, а Коріантон вирушив до землі на півночі на кораблі, щоб доставити провізію людям, які до того вирушили до тієї землі.

11 Отже, було необхідно, щоб Шиблон передав ті священні речі перед своєю смертю синові Геламана, якого назвали Геламаном, якого назвали ім'ям його батька.

12 Тож дивіться, всі ті вигравіювання, які були у володінні Геламана, було переписано

і розіслано серед дітей людських по всій землі, крім тих частин, які було заповідано Алмою^б не розсилати.

13 Проте, ці речі повинні були зберігатися священними і передаватися від покоління до покоління; отже, цього року їх було передано Геламанові, перед смертю Шиблона.

14 І сталося також цього року, що були деякі розкольники, які пішли до Ламанійців; і їх було знову підбурено до гніву проти Нефійців.

15 І також того самого року вони прийшли з численним військом воювати проти народу Моронійги, тобто проти війська Моронійги, під час чого їх було розбито і вигнано знову до їхніх власних земель, і вони зазнали великих втрат.

16 І так закінчився тридцять і дев'ятий рік правління суддів над народом Нефія.

17 І так закінчилася розповідь Алми, і його сина Геламана, і також Шиблона, який був його сином.

КНИГА ГЕЛАМАНА

Розповідь про Нефіяців. Їхні війни, і суперечки, і їхні рокопи. І також пророцтва багатьох святих пророків перед пришествям Христа, відповідно до літописів Геламана, який був сином Геламана, а також відповідно до записів його синів, аж до пришествия Христа. А також багато Ламанійців наведено.

9а Гел. 3:11–12.
11а Див. заголовок до Книги Геламана.

12а Ал. 18:36.
б Ал. 37:27–32.
13а Ал. 37:4.

15а Ал. 62:43.

Розповідь про їхнє навернення. Розповідь про праведність Ламанійців та злочестивість і мерзоти Нефійців, відповідно до літопису Геламана і його синів, аж до пришествя Христа, що й називається книгою Геламана, тощо.

РОЗДІЛ 1

Пагоран Другий стає головним суддею і гине від руки Кішкүмена—Пакуменій посідає місце суду—Коріантумр очолює ламанійське військо, захоплює Зарагемлю і вбиває Пакуменія—Моронійга перемагає Ламанійців і оволодіває Зарагемлею, а Корінтумра вбито. Близько 52–50 рр. до Р.Х.

І ОСЬ бачите, сталося на початку сорокового року правління суддів над народом Нефія, що почалися серйозні труднощі серед народу Нефійців.

2 Бо ось, «Пагоран помер і пішов дорогою всієї землі; тому почалися серйозні суперечки стосовно того, хто з братів, які були синами Пагорана, має посісти місце суду.

3 Тож ось їхні імена, тих, хто сперечався за місце суду, хто також викликав суперечки серед народу: Пагоран, Паанхій і Пакуменій.

4 Тож це не всі сини Пагорана (бо він мав багато синів), але це ті, хто сперечався за місце суду; отже, вони зробили розподіл людей на три частини.

5 Проте, сталося, що Пагорана було призначено

«голосом народу бути головним суддею і правителем над народом Нефія.

6 І сталося, що Пакуменій, коли побачив, що не може отримати місце суду, то приєднався до голосу народу.

7 Але ось, Паанхій і та частина людей, які хотіли, щоб він був їхнім правителем, надзвичайно розгнівалися; отже, він збирався улестити тих людей підняти повстання проти їхніх братів.

8 І сталося, що він уже збирався зробити це, коли, бачите, його схопили і судили згідно з голосом народу, і засудили на смерть; бо він підняв повстання і прагнув знищити «волю народу.

9 Тож коли ті люди, які хотіли, щоб він був їхнім правителем, побачили, що його було засуджено на смерть, отже, вони розсердилися, і ось вони послали одного Кішкумена піти до місця суду Пагорана, і він убив Пагорана, коли той сів на місце суду.

10 І його переслідували слуги Пагорана; але ось, такою швидкою була втеча Кішкумена, що ніхто з чоловіків не міг його наздогнати.

11 І він прийшов до тих, хто послав його, і всі вони

вступили у змову, так, поклявшись своїм вічним Творцем, що вони жодній людині не скажуть, що Кішкумен убив Пагорана.

12 Отже, Кішкумена не було впізнано людьми Нефія, бо він був переодягнений в той час, коли вбивав Пагорана. І Кішкумен, і його група, яка вступила у змову з ним, змішалися з людьми так, щоб їх усіх не можна було знайти; але тих, кого було знайдено, було засуджено на "смерть".

13 І тоді ось Пакуменія було призначено, згідно з голосом народу, бути головним суддею і правителем над народом, правити замість його брата Пагорана; і це було згідно з його правом. І все це відбувалося в сороковий рік правління суддів; і він закінчився.

14 І сталося сорок і першого року правління суддів, що Ламанійці зібрали разом незліченне військо чоловіків і озброїли їх мечами, і кривими шаблями, і луками, і стрілами, і шоломами, і нагрудниками, і різними щитами всякого роду.

15 І вони знову прийшли, щоб нав'язати Нефійцям задалегідь підготовлену битву. І їх вів чоловік, чие ім'я було Коріантумр; і був він нащадком Зарагемлі; і був він розкольник серед Нефійців; і був він великим і могутнім чоловіком.

16 Отже, цар Ламанійців, чие ім'я було Тувалот, який був сином "Амморона, гадаючи, що Коріантумр, будучи могутньою людиною, зможе, з його силою і також з його великою мудрістю, протистояти Нефійцям, так що, посилавши його вперед, він здобуде владу над Нефійцями —

17 Отже, він підбурив їх гніватися, і він зібрав своє військо, і він призначив Коріантумра бути їхнім вождем, і наказав їм, щоб вони йшли до землі Зарагемлі на битву проти Нефійців.

18 І сталося, що через великі суперечки і великі труднощі в уряді вони не тримали достатньо охорони на землі Зарагемлі; бо вони гадали, що Ламанійці не наважаться прийти в саме серце їхніх земель, щоб напасти на таке велике місто, як Зарагемля.

19 Але сталося, що Коріантумр прямував на чолі свого численного воїнства і напав на жителів міста, і їхній наступ відбувся з такою надзвичайною швидкістю, що у Нефійців не вистачило часу зібрати разом своє військо.

20 Отже, Коріантумр порубав сторожу біля входу до міста, і попрямував уперед з усім своїм військом у місто, і вони вбивали кожного, хто чинив опір, так що вони оволоділи цілим містом.

21 І сталося, що Пакуменій,

який був головним суддею, втік від Коріантумра аж до стін міста. І сталося, що Коріантумр ударив його об стіну, так що той помер. І так закінчилися дні Пакуменія.

22 І ось коли Коріантумр побачив, що він володіє містом Зарагемля, і побачив, що Нефійці втекли від нього, і їх було вбито, і взято в полон, і кинуто до в'язниці, і що він здобув у володіння найсильнішу фортецю в усій землі, його серце сповнилося хоробрості так, що він був готовий піти проти всієї цієї землі.

23 І ось, він не гаявся на землі Зарагемлі, але він попрямував уперед з великим військом, аж до міста Щедре; бо це було його наміром піти і прорубати собі шлях мечем, щоб здобути північні частини землі.

24 І гадаючи, що їхня найвеличезніша сила була в середині землі, тому він попрямував уперед, не даючи їм часу зібратися разом, хіба що тільки малими загонами; і в такій ситуації вони напали на них і зрубали їх до землі.

25 Але ось, цей похід Коріантумра через середину землі надав Моронійзі велику перевагу над ними, незважаючи на велике число Нефійців, яких було вбито.

26 Бо ось, Моронійга гадав, що Ламанійці не наважаться піти в середину землі, але

що вони нападуть на навколишні міста біля границь, як вони досі чинили; тому Моронійга наказав, щоб їхні сильні війська утримували ті навколишні частини, що вздовж границь.

27 Але ось, Ламанійці не злякалися, як він хотів, але вони прийшли в середину землі, і захопили головне місто, яким було місто Зарагемля, і попрямували крізь найголовніші частини землі, вбиваючи людей великим убивством, і чоловіків, і жінок, і дітей, захоплюючи у володіння багато міст і багато фортець.

28 Але коли Моронійга виявив це, він негайно послав Легія з військом навкруги, щоб випередити їх перед тим, як вони прийдуть на землю Щедру.

29 Так він і зробив; і він випередив їх перед тим, як вони прийшли на землю Щедру, і дав їм бій, так що вони почали відступати назад до землі Зарагемлі.

30 І сталося, що Моронійга випередив їх, коли вони відступали, і дав їм битву, так що вона стала надзвичайно кривавою битвою; так, багатьох було вбито, а серед тих, кого було вбито, знайдено було "Коріантумра.

31 І тоді ось, Ламанійці не змогли відступити ні в якому напрямі, ні на північ, ні на південь, ні на схід, ні на

захід, бо їх оточили Нефійці з усіх сторін.

32 І таким чином Коріантумр завів Ламанійців у середину Нефійців, так що вони опинилися у владі Нефійців, а його самого було вбито, і Ламанійці здалися в руки Нефійців.

33 І сталося, що Моронійга заволодів містом Зарагемля знову і наказав, щоб Ламанійці, яких було взято в полон, пішли з цієї землі з миром.

34 І так закінчився сорок і перший рік правління суддів.

РОЗДІЛ 2

Геламан, син Геламана, стає головним суддею—Гадіантон очолює банду Кішкумена—Геламанів слуга вбиває Кішкумена, і Гадіантонова банда втікає у пустиню. Близько 50–49 рр. до Р.Х.

І сталося в сорок і другому році правління суддів, після того як Моронійга знову встановив мир між Нефійцями і Ламанійцями, ось, не було нікого, хто б посів місце суду; тому знову почалася суперечка серед людей стосовно того, хто має посісти місце суду.

2 І сталося, що Геламана, який був сином Геламана, було призначено посісти місце суду за голосом народу.

3 Але ось, "Кішкумен, який вбив Пагорана, вичікував, щоб знищити Геламана та-

кож; і його підтримувала його банда, яка увійшла у змову, що ніхто не дізнається про його злочестивість.

4 Бо був там один "Гадіантон, який був надзвичайно обізнаним у багатослівності, а також у майстерності чинити таємні діяння, вбивства і пограбування; отже, він став вождем банди Кішкумена.

5 Отже, він улестив їх, а також Кішкумена, що якщо вони посадять його на місце суду, він обіцяє тим, хто належить до його банди, що їм буде надано силу і владу серед народу; отже, Кішкумен прагнув знищити Геламана.

6 І сталося, що коли він ішов до місця суду, щоб знищити Геламана, ось, один з слуг Геламана, який виходив уночі і отримав, завдяки переодяганням, відомості про ті плани, які було складено цією бандою, щоб знищити Геламана—

7 І сталося, що він зустрів Кішкумена, і він дав йому знак; отже, Кішкумен відкрив йому мету їхніх бажань, бажаючи, щоб він провів його до місця суду, щоб він міг убити Геламана.

8 І коли слуга Геламана дізнався про все, що на серці в Кішкумена, і що вбивати було його метою, і також що вбивати було метою всіх тих, хто належав до його банди, і грабувати, і досягти влади (а це й був їхній "таємний план

і їхня змова), слуга Геламана сказав Кішкуменові: Ходімо до місця суду.

9 Тож це сподобалося Кішкумену надзвичайно, бо він гадав, що звершить свій план; але знайте, слуга Геламана по дорозі до місця суду заколов Кішкумена в саме серце, так що той впав мертвим, не застогнавши. І він побіг і розповів Геламанові все, що він побачив, і почув, і вдіяв.

10 І сталося, що Геламан послав схопити цю банду грабіжників і таємних убивць, щоб можна було стратити їх згідно з законом.

11 Але ось, коли Гадіантон зрозумів, що Кішкумен не повернувся, він злякався, аби його не знищили; отже, він наказав, щоб його банда слідувала за ним. І вони втекли з цієї землі таємним шляхом у пустиню; і, таким чином, коли Геламан послав, щоб схопити їх, ніде не можна було їх знайти.

12 І ще про Гадіантона буде розповідатися пізніше. І так закінчився сорок і другий рік правління суддів над народом Нефія.

13 І ось, у кінці цієї книги ви побачите, що цей "Гадіантон довів-таки до повалення, так, майже до повного знищення народу Нефія.

14 Ось, я не посилаюся на кінець книги Геламана, але я посилаюся на кінець книги Нефія, з якої я взяв усю розповідь, яку я записав.

РОЗДІЛ 3

Багато Нефійців переселяються на землю, що на півночі—Вони будують дома з цементу і ведуть багато літописів—Десятки тисяч навертаються і християться—Слово Бога веде людей до спасіння—Нефій, син Геламана, посідає місце суду. Близько 49–39 рр. до р.х.

І ось сталося в сорок і третьому році правління суддів, не було суперечок серед людей Нефія, крім невеликої гордовитості, що була в церкві, яка викликала деякі розколи серед людей, чиї справи було впорядковано наприкінці сорок і третього року.

2 І не було суперечок між людьми в сорок і четвертому році; не було також багато суперечок і в сорок і п'ятому році.

3 І сталося в сорок і шостому році, так, було багато суперечок і багато розколів, через які надзвичайно багато людей залишило землю Зарагемлі й пішло на землю, що на "півночі, щоб успадкувати цю землю.

4 І вони пройшли надзвичайно велику відстань, доки не прийшли до "великих вод і багатьох рік.

5 Так, і вони розселилися по всіх частинах землі, по всіх частинах, які не було перетворено на спустошені і без дерев, через багато жителів, які до того успадковували землю.

6 І ось, жодна частина цієї землі не була спустошена, тільки без дерев; але через величезність "знищення народу, який перед тим населяв цю землю, її було названо ^бспустошеною.

7 І через те, що було мало дерев на лиці землі, люди, які пішли, стали надзвичайно досвідченими у застосуванні цементу; отже, вони будували з цементу дома, в яких жили.

8 І сталося, що вони дійсно розмножувалися і розселилися, і пішли з землі, що на півдні, на землю, що на півночі, і розселилися так, що почали покривати лице всієї землі, від моря, що на півдні, до моря, що на півночі, від моря, що на "заході, до моря, що на сході.

9 І люди, які були на півночі, жили в наметах, і в домах з цементу, і вони дозволяли будь-якому дереву, що проростало на лиці землі, щоб воно виростало, щоб свого часу мати деревину для зведення їхніх осель, так, їхніх міст, і їхніх храмів, і їхніх синагог, і їхніх святилищ, і всіляких будівель.

10 І сталося, що оскільки деревини надзвичайно не вистачало на землі, що на півночі, вони переправляли багато її за допомогою ^акораблів.

11 І таким чином вони давали змогу людям, які жили на

півночі, будувати багато міст і з деревини, і з цементу.

12 І сталося, що багато ^алюдей Аммона, які були Ламанійцями за походженням, також прийшли на цю землю.

13 І ось, є багато літописів, написаних багатьма з цього народу про те, що відбувалося з цим народом, докладних і дуже великих, стосовно їх.

14 Але дивіться, й соту частину того, що відбувалося з цим народом, так, розповідь про Ламанійців і про Нефійців, і їхні війни, і суперечки, і розколи, і їхнє проповідування, і їхні пророцтва, і їхні плавання на кораблях та будування кораблів, і їхнє будування ^ахрамів, і синагог, і їхніх святилищ, і їхню праведність, і їхню злочестивість, і їхні вбивства, і їхні грабежі, і їхні пограбування, і всілякі мерзоти й розпусту, не можна вмістити в цей літопис.

15 Але дивіться, є багато книг і багато літописів різного роду, і вони велися головним чином Нефійцями.

16 І їх ^апередавали від одного покоління до іншого Нефійці, аж до тих пір, доки вони не впали у провину і їх було вбито, пограбовано, і переслідувано, і вигнано, і знищено, і розсіяно по всьому лицю землі, і змішано з Ламанійцями, після чого їх більше вже ^бне називали Нефійцями,

6а Мос. 21:25–27.

б Ал. 22:31.

8а Ал. 22:27, 32.

10а Ал. 63:5–8.

12а Ал. 27:21–26.

14а 2 Неф. 5:16;

Кн. Як. 1:17;

3 Неф. 11:1.

16а 1 Неф. 5:16–19;

Ал. 37:4.

б Ал. 45:12–14.

і вони стали злочестивими, і дикими, і лютими, так, саме стали Ламанійцями.

17 А тепер я знову повертаюся до своєї розповіді; отже, те, про що я говорив, відбувалося після того, як були великі суперечки, і занепокоєння, і війни, і розколи серед людей Нефія.

18 Сорок і шостий рік правління суддів закінчився;

19 І сталося, що все ще були великі суперечки на цій землі, так, саме в сорок і сьомому році, а також і в сорок і восьмому році.

20 Проте, Геламан посідав місце суду з правосуддям і справедливістю; так, він дотримувався уставів, і присудів, і заповідей Бога; і він чинив те, що було правильно в очах Бога, постійно; і він ішов шляхами своїх батьків, так що він процвітав на цій землі.

21 І сталося, що було в нього двоє синів. Він дав найстаршому ім'я "Нефій, а наймолодшому—ім'я ^бЛегій. І вони почали рости в Господі.

22 І сталося, що війни і суперечки почали вщухати потроху серед народу Нефійців у другій половині сорок і восьмого року правління суддів над народом Нефія.

23 І сталося в сорок і дев'ятому році правління суддів, було встановлено тривалий мир на цій землі, тільки ок-

рім таємних змов, які організував "Гадіантон-грабіжник у більш населених частинах землі, і які в той час не були відомі тим, хто був на чолі уряду; отже, їх не було знищено з цієї землі.

24 І сталося, що того самого року було надзвичайно велике процвітання у церкві, так що були тисячі таких, хто приєднався до церкви і христився на покаєння.

25 І таким великим було процвітання церкви, і так багато благословень було вилито на людей, що навіть первосвященники і вчителі були самі здивовані понад міру.

26 І сталося, що робота Господа процвітала так, що христилося і приєдналося до церкви Бога багато душ, так, саме десятки тисяч.

27 І так ми можемо бачити, що Господь милостивий до всіх, хто в щирості своїх сердець прикликає Його святе ім'я.

28 Так, таким чином ми бачимо, що "ворота небес відчинено для ^бвсіх, саме тих, хто повірить в ім'я Ісуса Христа, Який є Сином Бога.

29 Так, ми бачимо, що той, хто захоче, може володіти "словом Бога, яке є ^бживим і сильним, яке розірве на шматки всяку підступність, і пастки, і хитрощі диявола, і поведе людину Христа тісним

21а пп Нефій, син
Геламанів.
б пп Легій,
Нефійський

місіонер.
23а Гел. 2:4.
28а 2 Неф. 31:9, 17.
б Дії 10:28;

Рим. 2:10–11.
29а пп Слово Боже.
б Євр. 4:12;
УЗ 11:2.

і «вузьким шляхом через ту вічну 'безодню нещастя, яка приготовлена, щоб поглинути злочестивих —

30 І привести їхні душі, так, їхні безсмертні душі, по «правицю Бога в царстві небесному, щоб сидіти поруч з Авраамом, і Ісаком, і з Яковом, і з усіма нашими святими батьками, щоб більше не покидати того місця.

31 І того року була тривала радість на землі Зарагемлі, і в усіх краях навколо, дійсно по всій землі, якою володіли Нефійці.

32 І сталося, що був мир і надзвичайно велика радість до кінця сорок і дев'ятого року; так, і також був тривалий мир і велика радість у п'ятдесятому році правління суддів.

33 А в п'ятдесят і першому році правління суддів був також мир, за винятком того, що була гордовитість, яка почала проникати до церкви — не до церкви Бога, але в серця людей, які заявляли, що належать до церкви Бога —

34 І вони підносилися в «гордовитості аж до того, що переслідували багатьох з своїх братів. Тож це було велике зло, через яке покірливіша частина народу зазнала великих переслідувань і долала багато скорбот.

35 Проте, вони «постилися і бмолилися часто, і ставали

все сильнішими і сильнішими в своїй «покірливості, і все стійкішими і стійкішими у вірі в Христа, до того, що наповнило їхні душі радістю і втіхою, авжеж, аж до 'очищення й °освячення їхніх сердець, освячення, яке приходить через те, що вони «віддають свої серця Богові.

36 І сталося, що п'ятдесят і другий рік закінчився в мирі також, за винятком надзвичайно великої гордовитості, яка увійшла в серця людей; а було це через їхні надзвичайні «багатства і їхнє процвітання на цій землі; і вона зростала в них з дня на день.

37 І сталося, у п'ятдесят і третьому році правління суддів Геламан помер, а його старший син Нефій почав правити замість нього. І сталося, що він посідав місце суду з правосуддям і справедливістю; так, він дотримувався заповідей Бога і йшов шляхами свого батька.

РОЗДІЛ 4

Нефійські розкольникі і Ламанійці об'єднують свої сили і захоплюють землю Зарагемлі — Нефійці зазнають поразок через свою злочестивість — Церква вироджується, а люди стають такими слабкими, як Ламанійці. Близько 38–30 рр. до р.х.

29в 2 Неф. 9:41; 33:9.

г 1 Неф. 15:28–30.

30а Мт. 25:33–34.

34а пп Гординя.

35а пп Піст, Пощення.

б пп Молитва.

в пп Упокоритися,

Покірність.

г пп Чистий, Чистота.

д пп Освячення.

е 2 Хр. 30:8; Мос. 3:19.

36а пп Багатство.

І сталося, в п'ятдесят і четвертому році було багато розколів у церкві, і була також "суперечка серед народу, так що було багато кровопролиття.

2 І бунтівну частину було вбито і вигнано з землі, і вони пішли до царя Ламанійців.

3 І сталося, що вони намагалися підбурювати Ламанійців до війни проти Нефійців; але, бачите, Ламанійці були надзвичайно налякані, так що вони не прислухалися до слів тих розкольників.

4 Але сталося п'ятдесят і шостого року правління суддів, були "розкольників, які перейшли від Нефійців до Ламанійців; і їм удалося з тими другими підбурити їхній гнів проти Нефійців; і вони весь той рік готувалися до війни.

5 І п'ятдесят і сьомого року вони пішли проти Нефійців на битву і почали діяння смерті; так, такою мірою, що в п'ятдесят і восьмому році правління суддів їм удалося заволодіти землею Зарагемлі; так, і також усіма землями, аж до землі, яка була біля землі Щедрої.

6 І Нефійців, і військо Моронійги було вигнано аж до землі Щедрої;

7 І там вони зводили укріплення проти Ламанійців від західного моря аж до східного; було то на відстані односторонньої мандрівки для

Нефійця, вздовж лінії, яку вони укріпили і вздовж якої вони розмістили своє військо, щоб захищати свою північну країну.

8 І так ті розкольників з Нефійців з допомогою численного війська Ламанійців здобули всі володіння Нефійців, які були на землі, що на півдні. І все це відбулося в п'ятдесят і восьмому і дев'ятому роках правління суддів.

9 І сталося в шістдесятому році правління суддів, Моронійзі вдалося з своїм військом здобути багато частин землі; так, вони знову заволоділи багатьма містами, які до того попали в руки Ламанійців.

10 І сталося в шістдесят і першому році правління суддів їм удалося знову заволодіти аж половиною всіх своїх володінь.

11 Тож ця велика втрата Нефійців, і велике вбивство, яке було серед них, не сталися б, якби не їхня злочестивість і їхні мерзоти, що були серед них; так, і це було також серед тих, хто заявляв, що належить до церкви Бога.

12 І було це через "гордовитість їхніх сердець, через надзвичайні "багатства, так, це було через те, що вони гнобили "бідних, не давали їжі голодним, не давали одягу роздягненим, і били своїх покірливих братів по щоці, глузували з того, що є свя-

щенним, заперечували дух пророцтва й одкровення через убивства, грабежі, брехню, крадіжки, чинення перелюбу, повстання у великих суперечках, втечу до землі Нефія, серед Ламанійців—

13 І через цю їхню велику злочестивість і їхнє “вихвалення своєю власною силою їх було залишено з їхньою власною силою; отже, вони не процвітали, але були страждуючими, і побитими, і гнаними Ламанійцями, доки вони не втратили володіння майже всіма своїми землями.

14 Але ось, Моронійга проповідував багато чого людям через їхні беззаконня, і також “Нефій і Легій, які були синами Геламана, проповідували багато чого людям, так, і пророкували їм багато чого стосовно їхніх беззаконь, і що станеться з ними, якщо вони не покаються у своїх гріхах.

15 І сталося, що вони покаялися, і наскільки вони покаялися, настільки вони почали процвітати.

16 Бо коли Моронійга побачив, що вони покаялися, він зважився повести їх з місця до місця, і від міста до міста, аж поки вони не повернуть одну половину своєї власності й одну половину всіх своїх земель.

17 І так закінчився шістдесят і перший рік правління суддів.

18 І сталося у шістдесят і

другому році правління суддів, що Моронійга не міг більше здобути володінь у Ламанійців.

19 Отже, вони облишили свій план отримати решту своїх земель, бо такими численними були Ламанійці, що Нефійці вже не могли здобувати більше влади над ними; отже, Моронійга використав усе своє військо для утримування тих частин, якими вони вже оволоділи.

20 І сталося, через величезну кількість Ламанійців, Нефійці були у великому страхові, що їх буде переможено, і роздавлено, і вбито, і знищено.

21 Так, вони почали згадувати пророцтва Алми, а також слова Мосії; і вони побачили, що вони були твердошиїм народом, і що вони зневажали заповіді Бога;

22 І що вони змінили і розтоптали під ногами “закони Мосії; тобто, ті закони, які Господь заповідав йому передати людям; і вони побачили, що їхні закони було перекручено, і що вони стали злочестивим народом, до того, що вони були такими самими злочестивими, як і Ламанійці.

23 І через їхні беззаконня церква почала “вироджуватися; і вони піддалися зневірі в духові пророцтва і духові одкровення; і вироки Бога дивилися їм прямо в обличчя.

24 І вони побачили, що вони стали “слабкішими, як і їхні

брати Ламанійці, і що ⁶Дух Господа не оберігає їх більше; так, Він полишив їх, тому що Дух Господа не живе в ⁶несвятих храмах—

25 Отже, Господь перестав оберігати їх Своєю дивовижною і незрівнянною силою, бо вони впали в стан ⁶зневіри і жакливої злочестивості; і вони бачили, що Ламанійці були надзвичайно численнішими за них, і якщо вони не ⁶припадуть до Господа Бога їхнього, вони неминуче загинуть.

26 Бо ось, вони побачили, що сила Ламанійців була так само великою, як і їхня сила, тобто чоловік за чоловіка. І таким чином вони впали у цю велику провину; так, таким чином вони стали слабкими через свою провину протягом ⁶не дуже багатьох років.

РОЗДІЛ 5

Нефій і Легій присвячують себе проповідуванню—Їхні імена закликають їх моделювати свої життя за зразком їхніх попередників—Христос спокутує тих, хто кається—Нефій і Легій навертають багатьох людей і їх ув'язнено, і полум'я оточує їх—Хмара темряви затіняє триста чоловік—Земля трясеться, і голос наказує людям покаятися—Нефій і Легій спілкуються

з ангелами, і натопи оточено полум'ям. Близько 30 р. до р.х.

І сталося, що того самого року, ось, ⁶Нефій передав місце суду чоловікові, чие ім'я було Сезорам.

2 Бо оскільки їхні закони і їхні уряди було встановлено ⁶голосом народу, і ті, хто ⁶обрав зло, були численнішими, ніж ті, хто обрав добро, отже, вони вже дозріли для знищення, бо закони стали перекрученими.

3 Так, і це ще не все; вони були твердошиїм народом, так що ними не можна було управляти ні законом, ні правосуддям, хіба що тільки знищити їх.

4 І сталося, що Нефій втомився від їхнього беззаконня; і він ⁶відмовився від місця суду, і взявся за проповідування слова Бога всю решту днів своїх, і його брат Легій також, усю решту днів своїх;

5 Бо вони пам'ятали слова, які їхній батько Геламан промовляв до них. І ось ті слова, які він промовляв:

6 Дивіться, сини мої, я бажаю, щоб ви не забували виконувати заповіді Бога; і я б хотів, щоб ви проголосили людям ці слова. Слухайте, я дав вам імена наших перших ⁶батьків, які вийшли з землі Єрусалима; і це я зробив для того, щоб ви, пам'ятаючи свої імена, пам'ятали і їх; а коли

24б пп Святий Дух.
в Мос. 2:37;
Ал. 7:21; 34:36.
25а пп Невіра.

б Кн. Як. 6:5.
26а Ал. 46:8;
Гел. 12:3–4.
5 1а Гел. 3:37.

2а Мос. 29:25–27.
б Ал. 10:19.
4а Ал. 4:15–20.
6а 1 Неф. 1:1, 5.

ви пам'ятатимете їх, ви пам'ятатимете їхні діяння; а коли ви пам'ятатимете їхні діяння, ви знатимете, як про це сказано, і також написано, що вони були ^бдобрими.

7 Отже, сини мої, я б хотів, щоб ви робили те, що добре, щоб про вас можна було сказати, і також написати саме так, як було сказано і написано про них.

8 І ось сини мої, дивіться, я ще дечого хочу від вас, хочу, щоб ви не робили це для того, щоб вихвалитися, але для того, щоб ви могли робити це, щоб складати собі ^аскарб на небесах, так, скарб, що є вічним, і що не зникає; так, щоб ви могли мати той ^бдорогоцінний дар вічного життя, який, за нашим розумінням, було дано нашим батькам.

9 О пам'ятайте ж, пам'ятайте, сини мої, ^аслова, які цар Веніямин казав своєму народові; так, пам'ятайте, що немає ніякого іншого шляху, ані засобу, з допомогою якого людина може бути спасеною, як тільки через ^бвикуплюючу кров Ісуса Христа, Який прийде; авжеж, пам'ятайте, що він прийде, щоб ^вспокутувати ^гсвіт.

10 І пам'ятайте також ^аслова,

які Амулек сказав Зизромові в місті Аммонійга; бо він сказав йому, що Господь дійсно прийде, щоб викупити Свій народ, але Він прийде не для того, щоб викупити їх в їхніх гріхах, а для того, щоб викупити їх від їхніх гріхів.

11 І в Нього є сила, дана Йому від Батька, щоб викупити їх від їхніх гріхів через покаяння; отже, Він ^апослав Своїх ангелів проголосити новину про умови покаяння, яке силою Викупителя приносить спасіння їхнім душам.

12 І ось, сини мої, пам'ятайте, пам'ятайте, що на ^акамені нашого Викупителя, Який є Христос, Син Бога, ви повинні побудувати свій ^бфундамент; так, щоб коли диявол пошле вперед свої могутні вітри, так, свої стріли у вихорі, так, коли весь його град і його могутня ^вбуря вдарить по вас, воно не матиме сили над вами, щоб втягнути вас до безодні нещастя і нескінченного горя, завдяки каменеві, на якому ви збудувалися, який є надійним фундаментом, фундаментом, що на ньому якщо люди будують, вони не можуть упасти.

13 І сталося, що такими були слова, якими Геламан ^анавчав своїх синів; так, він

6б 2 Неф. 33.

8а 3 Неф. 13:19–21.

б УЗ 14:7.

9а Мос. 2:9.

б Мос. 3:17–18.

пп Спокута,
Спокутувати.

в пп Викупляти,

Викуплений,
Викуплення.

г пп Світ—Люди, які
не слухаються
заповідей.

10а Ал. 11:34.

11а Ал. 13:24–25.

12а Мт. 7:24–27;

УЗ 6:34;

Мойс. 7:53.

пп Наріжний
камінь; Скеля.

б Ісаї 28:16;

Кн. Як. 4:16.

в 3 Неф. 14:25, 27.

13а Мос. 1:4.

навчав їх багато чому, що не записано, а також багато чому, що записано.

14 І вони запам'ятали його слова; і тому вони пішли вперед, дотримуючися заповідей Бога, навчати слову Бога серед усього народу Нефія, починаючи з міста Шедре;

15 А звідти до міста Гід; а з міста Гід до міста Мулек;

16 І ось з одного міста до іншого, доки вони не пройшли серед усього народу Нефія, який був на землі, що на півдні; а звідти до землі Зарагемлі, серед Ламанійців.

17 І сталося, що вони проповідували з великою силою, так що вони збентежили багатьох з тих "розкольників, які відійшли від Нефійців, так що вони прийшли, і сповідалися у своїх гріхах, і хрестилися на покаяння, і негайно повернулися до Нефійців, щоб спробувати відшкодувати їм те погане, що вони вчинили.

18 І сталося, що Нефій і Легій проповідували Ламанійцям з такою великою силою і владою, бо вони мали силу і владу, надану їм, щоб вони могли "говорити, і їм також було відкрито те, що їм слід говорити—

19 Отже, вони говорили, на превеликий подив Ламанійців, "переконуючи їх, так що вісім тисяч Ламанійців, які

були на землі Зарагемлі і навколо, хрестилися на покаяння і переконалися у злочестивості традицій своїх батьків.

20 І сталося, що Нефій і Легій вирушили звідти до землі Нефія.

21 І сталося, що їх було схоплено військом Ламанійців і кинуту у "в'язницю; так, саме в ту в'язницю, в яку Аммона і його братів було кинуту слугами Лімгія.

22 І після того, як їх було кинуту у в'язницю на багато днів без їжі, ось, прийшли до в'язниці взяти їх, щоб убити.

23 І сталося, що Нефія і Легія було оточено нібито "полум'ям, так що ті не наважувалися накласти руки на них через страх, що можуть бути спаленими. Проте, Нефія і Легія не було спалено; і нібито вони стояли серед полум'я, а їх не було спалено.

24 І коли вони побачили, що їх оточив "стовп вогню і він не спалював їх, їхні серця сповнилися мужності.

25 Бо вони побачили, що Ламанійці не наважуються накласти руки на них; також не наважуються вони підійти близько до них, але стоять, немов онімілі від подиву.

26 І сталося, що Нефій і Легій встали і почали говорити до них, кажучи: Не бійтеся, бо знайте, це Бог показав вам

17а Гел. 4:4.

18а УЗ 100:5–8.

пп Пророцтво,
Пророкувати.

19а пп Місіонерська

робота;

Навернення,
Навернений.

21а Мос. 7:6–7; 21:23.

23а Вих. 3:2.

24а Вих. 14:24;

1 Неф. 1:6;

УЗ 29:12;

ДС—Іст. 1:16.

цю дивовижну річ, чим вам було показано, що ви не можете накласти руки на нас, щоб убити нас.

27 І ось, коли вони сказали ці слова, земля затряслася надзвичайно, і стіни в'язниці затряслися, немов от-от упадуть на землю; але дивіться, вони не впали. І дивіться, ті, хто був у в'язниці, були Ламанійцями і Нефійцями, які були розкольниками.

28 І сталося, що їх покрила хмара "темряви, і жадливий, затьмарюючий страх зійшов на них.

29 І сталося, що долинув "голос, нібито з-понад хмари темряви, кажучи: Покайтеся, покайтеся, і не намагайтеся більше знищити Моїх слуг, яких Я послав до вас проголошувати добру новину.

30 І сталося, коли вони почули цей голос, і зрозуміли, що це не був голос грому, а також це не був голос великого збудженого галасу, але ось, це був "спокійний голос цілковитої лагідності, немов шепіт, і Він проникав у кожну душу—

31 І, незважаючи на лагідність голосу, дивіться, земля тряслася надзвичайно, і стіни в'язниці затремтіли знову, нібито збиралися впасти на землю; і дивіться, хмара темряви, що покрила їх, не розсіювалася—

32 І ось голос долинув знову, кажучи: Покайтеся ви, покай-

теся, бо царство небесне вже поруч; і не намагайтеся знищити Моїх слуг. І сталося, що земля знову затряслася, і стіни затремтіли.

33 І також втретє голос знову долинув і промовив до них ті дивовижні слова, які не можуть бути вимовлені людиною; і стіни знову затремтіли, і земля затряслася, немов от-от розколеться на шматки.

34 І сталося, що Ламанійці не могли втекти через хмару темряви, яка покривала їх; так, і ще їх скував страх, що зійшов на них.

35 Тож серед них був один, Нефієць за походженням, який колись належав до церкви Бога, але відколовся від неї.

36 І сталося, що він повернувся і ось, побачив крізь хмару темряви обличчя Нефія і Легія; і ось, "сяяли вони надзвичайно, так само як обличчя ангелів. І він побачив, що вони зводять очі до небес; і вони наче розмовляли або здійсмали свої голоси до якоїсь істоти, яку вони бачили.

37 І сталося, що цей чоловік заволав до натовпу, щоб вони повернулися і подивилися. І ось, їм було надано силу, щоб вони повернулися і подивилися; і вони дійсно побачили обличчя Нефія і Легія.

38 І вони сказали цьому чоловікові: Дивися, що це все означає, і хто то такий, з ким ці люди спілкуються?

39 Тож чоловікове ім'я було Амінадав. І Амінадав сказав їм: Вони спілкуються з ангелами Бога.

40 І сталося, що Ламанійці сказали йому: "Що нам потрібно зробити, щоб ця хмара темряви була усунута і не покривала нас?"

41 І Амінадав сказав їм: Ви повинні "покаятися і волати до голосу, аж поки не будете мати ^бвіру в Христа, про Якого вчили вас Алма, і Амулек, і Зизром; і коли ви це зробите, хмара темряви буде усунута і не покриватиме вас.

42 І сталося, що вони всі почали волати до голосу Того, Хто тряс землю; так, вони волали аж доки хмара темряви не розсіялася.

43 І сталося, що коли вони кинули оком навколо і побачили, що хмара темряви розсіялася і не покривала їх, ось, вони побачили, що їх було "оточено, так, кожную душу, стовпом вогню.

44 І Нефій, і Легій були посеред них; так, їх було оточено; так, вони були нібито серед палаючого вогню, і все-таки він не шкодив їм, а також він не охоплював стін в'язниці; і вони були сповнені такої "радості, яка є невимовною і повною слави.

45 І ось, "Святий Дух Бога зійшов з небес і увійшов у їхні серця, і вони наче сповнилися

вогнем, і вони могли ^бговорити дивовижні слова.

46 І сталося, що долинув до них голос, так, приємний голос, нібито шепіт, кажучи:

47 "Мир, мир вам через вашу віру в Мого Найулюбленішого, Який був від заснування світу.

48 І тоді, коли вони почули це, вони кинули оком, немов для того, щоб подивитися, звідки линув голос; і ось, вони побачили "небеса відкриті; і ангели зійшли з небес і священнослужили їм.

49 І було близько трьохсот душ, які бачили і чули це; і їм було сказано піти, і не дивуватися, і також не сумніватися.

50 І сталося, що вони пішли і священнослужили людям, проголошуючи по всіх навколишніх краях усе, що вони чули і бачили, так що більшу частину Ламанійців вони переконали завдяки величчю свідчень, які вони отримали.

51 І всі, кого було "переконано, склали свою зброю війни, а також і свою ненависть, і традиції своїх батьків.

52 І сталося, що вони повернули Нефійцям землі їхнього успадкування.

РОЗДІЛ 6

Праведні Ламанійці проповідують злочестивим Нефійцям —

40а Дії 2:37–39.

41а пп Покаятися,
Покаяння.

б пп Віра.

43а 3 Неф. 17:24; 19:14.

44а пп Радість.

45а 3 Неф. 9:20;

Етер 12:14.

б пп Дари Духа.

47а пп Мир.

48а 1 Неф. 1:8.

51а Ал. 31:5.

Обидва народи процвітають під час доби миру і достатку— Люцифер, творець гріха, збуджує серця злочестивих і Гадіантових розбійників на вбивство і злочестя— Розбійники захоплюють владу над Нефійським урядом. Близько 29–23 рр. до р.х.

І сталося, що коли шістдесят і другий рік правління суддів закінчився, все це трапилось, і Ламанійці стали, більшість їх, праведним народом, так що їхня "праведність завдяки їхній стійкості і їхній непохитності у вірі перевищила праведність Нефійців.

2 Бо ось, було багато Нефійців, які "закам'янили, і не хотіли каятися, і стали вкрай злочестивими, так що вони заперечували слово Бога і всі проповідання і пророцтва, які були серед них.

3 Проте, люди церкви мали велику радість через навернення Ламанійців, так, через церкву Бога, яку було встановлено серед них. І вони "товаришували між собою і втішались один одним, і мали велику радість.

4 І сталося, що багато Ламанійців прийшло на землю Зарагемлі, і проголосило народові Нефійців шлях їхнього "навернення, і закликало їх до віри і покаяння.

5 Так, і багато проповідувало з надзвичайно великою

силою і владою, так що привели багатьох з них до глибин покірності, щоб бути покірними послідовниками Бога і Агнця.

6 І сталося, що багато Ламанійців пішло на землю, що на півночі; і також Нефій і Легій пішли на "землю, що на півночі, проповідувати людям. І так закінчився шістдесят і третій рік.

7 І дивіться, був мир на всій землі, так що Нефійці ходили в ту частину землі, в яку хотіли, чи до Нефійців, чи то до Ламанійців.

8 І сталося, що Ламанійці також ходили, де їм заманеться, чи то серед Ламанійців, чи то серед Нефійців; і, таким чином, між ними встановилися свободні стосунки між собою, щоб купувати, і продавати, і отримувати прибуток згідно з їхнім бажанням.

9 І сталося, що вони стали надзвичайно багатими, і Ламанійці, і Нефійці; і вони мали надзвичайно багато золота, і срібла, і всляких дорогоцінних металів і на землі, що на півдні, і на землі, що на півночі.

10 Тож земля на півдні називалася Легій, а земля на півночі називалася "Мулек, бо була названа за іменем сина Седекії; бо Господь привів Мулека на землю, що на півночі, а Легія—на землю, що на півдні.

6 1а Гел. 13:1.

2а Рим. 1:28–32.

3а пп Товаришування.

4а пп Навернення,
Навернений.

6а Ал. 63:4–9;

Гел. 3:11–12.

10а Мос. 25:2–4;

Гел. 8:21.

11 І ось, було всілякого золота на обох цих землях, і срібла, і дорогоцінної руди всіх видів; і були також умілі майстри, які обробляли всі види руди і збагачували її, і так вони стали багатими.

12 Вони вирощували зерна рясно і на півночі, і на півдні; і вони процвітали надзвичайно і на півночі, і на півдні. І вони розмножувалися і ставали надзвичайно сильними на цій землі. І вони вирощували багато отар і стад, так, багато вгодованих молодих тварин.

13 Ось, жінки їхні працювали, і пряли, і виготовляли всіляку тканину з тонкотканного полотна і тканину різного роду, щоб зодягти свою наготу. І так шістдесят і четвертий рік пройшов у мирі.

14 І в шістдесят і п'ятому році вони також мали велику радість і мир, так, багато проповідування і багато процвітання стосовно того, що має статися. І так пройшов шістдесят і п'ятий рік.

15 І сталося, що в шістдесят і шостому році правління суддів, ось, "Сезорама було вбито невідомою рукою, коли він сидів на місці суду. І сталося, що того ж самого року його сина, якого було признано народом на його місце, було також убито. І так закінчився шістдесят і шостий рік.

16 І на початку шістдесят і сьомого року народ почав

ставати надзвичайно злочестивим знову.

17 Бо ось, Господь благословляв їх так довго багатствами світу, що серед них не збуджувалися ні гнів, ні війни, ні кровопролиття; отже, вони почали прикипати серцями до своїх багатств; так, вони почали прагнути отримувати прибуток, щоб заноситися один над одним; отже, вони почали чинити "таємні вбивства, і розбійничати, і грабувати, щоб отримувати прибуток.

18 І ось, дивіться, ті вбивці і грабіжники були бандою, яку було сформовано Кішкуменом і "Гадіантоном. І ось сталося, що багато було їх, тобто серед Нефійців, з Гадіантовою банди. Але бачите, їх було більше числом серед більш злочестивої частини Ламанійців. І їх називали Гадіантоновими розбійниками і вбивцями.

19 І саме вони вбили головного суддю Сезорама і його сина на місці суду; і знайте, їх не було знайдено.

20 І тоді сталося, що коли Ламанійці з'ясували, що серед них були розбійники, вони надзвичайно опечалилися; і вони застосували всі способи, що були в їхній силі, щоб знищити їх з лиця землі.

21 Але ось, Сатана збуджував серця більшості Нефійців, так що вони приєдналися до тих банд розбійників і ввійш-

ли в їхні змови і їхні клятви, що будуть захищати і зберігати один одного, у які б складні обставини їх не було поставлено, що їх не буде покарано за їхні вбивства, і їхні грабежі, і їхні крадіжки.

22 І сталося, що вони мали свої знаки, так, свої ^атаємні знаки і таємні слова; і це для того, щоб розрізнити брата, який увійшов у змову, щоб яку б злочестивість його брат не вчинив, його не буде уражено ні його братом, ні тими, хто належить до його банди, яка уклала цю змову.

23 І таким чином вони могли вбивати, і грабувати, і красти, і чинити розпусту і всляку злочестивість, всупереч законам своєї країни і також законам свого Бога.

24 І якщо хтось з тих, хто належав до їхньої банди, відкриє світові їхню ^азлочестивість і їхні мерзоти, його буде засуджено не за законами їхньої країни, але за законами їхньої злочестивості, які було дано Гадіантоном і Кішкуменом.

25 Тож бачите, це ті таємні ^аклятви і згоди, які, як заповідав Алма своєму синові, не повинні бути відкриті світові, щоб вони не стали засобом приведення людей до знищення.

26 Тож бачите, ті ^атаємні

клятви і згоди не прийшли до Гадіантона з літописів, які було передано Геламанові; але ось, їх було закладено в серце Гадіантона тією ^бсамою істотою, тим, хто спокусив наших перших батьків скуштувати від забороненого плоду —

27 Так, тією самою істотою, тим, хто під'юджував ^аКаїна, що якщо він уб'є свого брата Авеля, світ не дізнається про це. І він під'юджував Каїна і його послідовників з того часу і надалі.

28 І також це та сама істота, це той, хто заклав у серця людей бажання ^апобудувати башту, досить високу для того, щоб їм дістатися небес. І це була та сама істота, це той, хто захопив серця людей, які прийшли від тієї башти на цю землю; той, хто поширює діяння темряви і мерзоти по всьому лицю землі, доки він не приведе людей до ^бповного знищення і до вічного пекла.

29 Так, це та сама істота, це той, хто заклав у серце ^аГадіантонові намір продовжувати діяння темряви і таємного вбивства; і він породжував це від появи людини аж дотепер.

30 І ось, це він є ^атворцем усякого гріха. І знайте, він виконує свої діяння темряви і таємного вбивства і передає

22а пп Таємні змови.
24а пп Злочестивість,
Злочестиві.
25а Ал. 37:27–32.
26а Мойс. 5:29, 49–52.

б 3 Неф. 6:28;
Мойс. 4:6–12.
27а Мойс. 5:18–33.
28а Бут. 11:1–4;
Етер 1:3.

б Етер 8:9, 15–25.
29а Гел. 2:4–13.
30а Ал. 5:39–42;
Морон. 7:12, 17;
Мойс. 4:4.

свої замисли, і свої клятви, і свої згоди, і свої плани жахливої злочестивості від покоління до покоління, залежно від того, чи може він володіти серцями дітей людських.

31 А тепер дивіться, він сильно заволодів серцями Нефійців; авжеж, так що вони стали надзвичайно злочестивими; так, більшість їх звернула зі шляху праведності, і “розтоптала під ногами заповіді Бога, і повернула на свої власні шляхи, і створила собі ідолів з свого золота і свого срібла.

32 І сталося, що всі ці беззаконня прийшли до них протягом “небагатьох років, так що більша частина цього сталася з ними в шістдесят і сьомому році правління суддів над народом Нефія.

33 І вони зростали у своїх беззаконнях також і в шістдесят і восьмому році, на превеликий жаль і тугу праведних.

34 І таким чином ми бачимо, що Нефійці почали вироджуватися у зневірі і зростати у злочестивості і мерзотах, у той час, як Ламанійці почали зростати надзвичайно в знанні про їхнього Бога; вони почали дотримуватися Його уставів і заповідей і ходити в істині й чесності перед ним.

35 І так ми бачимо, що Дух Господа почав “залишати Нефійців через злочестивість і закам’янілість їхніх сердець.

36 І так ми бачимо, що Господь почав проливати Свій Дух на Ламанійців завдяки їхній покірливості і бажанню вірити в Його слова.

37 І сталося, що Ламанійці переслідували банду розбійників Гадіантона; і вони проповідували слово Бога серед найзлочестивіших з них, так що цю банду розбійників було повністю винищено з-поміж Ламанійців.

38 І сталося з іншого боку, що Нефійці збудовували їх і підтримували їх, починаючи з найзлочестивіших з них, доки вони не поширилися по всій землі Нефійців і не звабили більшість праведних, доки ті не опустилися до того, що повірили в їхню справу, і ділили з ними здобич, і приєдналися до них в їхніх таємних убивствах і змовах.

39 І так вони отримали цілковите управління урядом, так що вони топтали ногами, і били, і роздирали, і поверталися спинами до “бідних, і покірних, і смиренних послідовників Бога.

40 І так ми бачимо, що вони були в жахливому стані і “дозрівали до вічного знищення.

41 І сталося, що так закінчився шістдесят і восьмий рік правління суддів над народом Нефія.

31а 1 Неф. 19:7.

32а Ал. 46:8.

35а Мос. 2:36;

УЗ 121:37.

39а Пс. 109:16;

Ал. 5:54–56;

УЗ 56:16.

40а Гел. 5:2; 11:37;

УЗ 18:6.

Пророцтво Нефія, сина Геламана — Бог погрожує людям Нефія, що Він у Своєму гніві покарає їх, аж до повного знищення, якщо вони не покаються у своїй злочестивості. Бог карає людей Нефія пошестю; вони каються і повертаються до Нього. Самуїл, Лама-нієць, пророкує Нефійцям.

*Вміщено в розділах з
7 до 16 включно.*

РОЗДІЛ 7

Нефія заперечують на півночі і він повертається до Зарагемлі — Він молиться на вежі у своєму саду і потім закликає людей покаятися або загинути. Близько 23–21 рр. до Р.Х.

Ось тоді сталося в шістдесят і дев'ятому році правління суддів над народом Нефійців, що Нефій, син Геламана, "повернувся на землю Зарагемлі з землі, що на півночі.

2 Бо він ходив поміж людей, які були на землі, що на півночі, і проповідував слово Бога їм, і пророкував багато чого їм;

3 А вони заперечували всі слова його, так що він не міг залишатися серед них, але повернувся знову до землі свого народження.

4 І він побачив, що народ перебуває у стані такої жакливої злочестивості, а ті Гаді-антонові розбійники посідають місця суду — узурпували

силу і владу на цій землі; не звертають уваги на заповіді Бога, і анітрохи не праві перед Ним; не чинять правосуддя серед дітей людських;

5 Обвинувачують праведних через їхню праведність; дозволяють винуватим і злочестивим залишатися непокараними за їхні гроші; і більше того, утримувати основні посади в уряді, правити і чинити за своїми бажаннями, щоб вони могли мати вигоду і славу "світу, і, більше того, щоб вони могли легше чинити перелюб, і красти, і вбивати, і чинити за своїми власними бажаннями —

6 Тож таке велике беззаконня зійшло на Нефійців протягом кількох років; і коли Нефій побачив це, його серце сповнилося смутком у грудях; і він вигукнув у агонії своєї душі:

7 О, якби ж то я міг прожити свої дні у дні, коли мій батько Нефій вперше вийшов з землі Єрусалима, щоб я міг радіти з ним на землі обіцяній; тоді його люди легше сприймали, твердо виконували заповіді Бога, і не поспішали чинити беззаконня; але вони поспішали прислухатися до слів Господа —

8 Так, якби мої дні пройшли в ті дні, тоді душа моя б утішалася праведністю моїх братів.

9 Але ось, мені призначено, щоб саме ці дні були моїми, і

щоб мою душу сповнював смуток через злочестивість моїх братів.

10 І ось, тоді сталося, і було це на вежі, що в саду Нефія, який був біля дороги, що вела до головного ринку, який був у місті Зарагемля; отже, Нефій вклонився на вежі, що була в його саду, вежа, що була також поруч з садовими воротами, повз які пролягала дорога.

11 І сталося, що мимо проходили якісь люди і побачили Нефія, коли він виливав свою душу Богові на вежі; і вони побігли і сказали людям про те, що вони бачили, і люди зібралися у натовп, щоб узнати причину такого великого оплакування злочестивості людей.

12 І тоді, коли Нефій підвівся, він побачив натовп людей, які зібралися разом.

13 І сталося, що він відкрив свої вуста і сказав їм: Слухайте, “чому ви зібралися разом? Щоб я міг розповісти вам про ваші беззаконня?

14 Так, тому що я зійшов на вежу, щоб вилити свою душу моему Богові через надзвичайний смуток мого серця, який є через ваші беззаконня!

15 І через моє оплакування і голосіння ви зібралися разом і дивуетесь; так, і ви маєте велику потребу дивуватися; так, вам слід дивуватися,

тому що ви піддалися, так що диявол має такий великий вплив на ваші серця.

16 Так, як ви могли піддатися спокусам того, хто прагне кинути ваші душі у вічне нещастя і нескінченне горе?

17 О покайтеся ж ви, покайтеся! Для “чого вам умирати? Поверніться ви, поверніться ви до Господа Бога вашого. Чому Він покинув вас?

18 Це тому, що ви закам’яніли серцями своїми; так, ви не прислухаєтеся до голосу “Доброго Пастиря; так, ви ^бвикликали в Нього великий гнів проти вас.

19 І дивіться, замість того, щоб “зібрати вас, якщо ви не покаєтеся, дивіться, Він розсіє вас повсюди, щоб ви стали м’ясом для собак і диких звірів.

20 О, як же ви могли забути вашого Бога в той самий день, коли Він визволив вас?

21 Але ось, це для того, щоб отримати вигоду, щоб вас хвалили люди, так, і щоб ви могли отримати золото і срібло. І ви прикипіли своїми серцями до багатств і марних речей цього “світу, за які ви вбиваєте, і грабуєте, і крадете, і ^бнеправдиво свідчите проти ближнього свого, і чините всілякі беззаконня.

22 І з цієї причини горе прийде до вас, якщо ви не покаєтеся. Бо якщо ви не

13а Мт. 3:5–8.
17а Єз. 18:23, 31–32.
18а Єз. 34:12;
Іван 10:14–16;

Ал. 5:38–41, 57–60.
пп Добрий Пастир.
^б Кн. Як. 1:8;
Ал. 12:36–37.

19а 3 Неф. 10:4–7.
21а пп Суетність.
^б Вих. 20:16;
Мт. 15:19–20.

покається, знайте, це велике місто, а також усі ті великі навколишні міста, що є на землі нашого володіння, будуть забрані, щоб вам не було місця в них; бо знайте, Господь не дасть вам «сили, як Він досі чинив, щоб протистояти вашим ворогам.

23 Бо знайте, так каже Господь: Я не покажу злочестивим Моєї сили, ніякому народу більше, за винятком тих, хто кається у своїх гріхах і прислухається до Моїх слів. Ось тому я б хотів, щоб ви зрозуміли, мої браття, що Ламанійцям буде «краще, ніж вам, якщо ви не покається.

24 Бо ось, вони праведніші за вас, бо вони не грішили проти того великого знання, яке ви отримали; отже, Господь буде милостивим до них; так, Він «подовжить їхні дні і збільшить їхнє сім'я, тоді як вас буде повністю ^бзнищено, якщо ви не покається.

25 Так, горе вам через ту велику мерзоту, яка скоїлася серед вас; і ви приєдналися до цього, так, до тієї «таємної банди, яку було створено Гадіантоном!

26 Так, «горе прийде до вас через ту гордовитість, якій ви дозволили увійти у ваші серця, яка піднесла вас за межі того, що є добрим, через ваші великі ^ббагатства!

27 Так, горе вам через ваші злочестивість і мерзоти!

28 І якщо ви не покається, то ви загинете; так, навіть ваші землі буде забрано від вас, і вас буде знищено з лиця землі.

29 Дивіться тепер, я не кажу, що це станеться, від себе, тому що не від себе я «знаю це; але ось, я знаю, що це істинно, тому що Господь Бог повідомив це мені, тому я свідчу, що все це станеться.

РОЗДІЛ 8

Продажні судді намагаються підбурити людей проти Нефїя — Авраам, Мойсей, Зинос, Зинок, Езія, Ісая, Єремїя, Легїї і Нефїї — всі свідчили про Христа — За натхненням Нефїї проголошує вбивство головного судді. Близько 23–21 рр. до р.х.

І тоді сталося, що коли Нефїй промовив ці слова, ось, були люди, які були суддями, які теж належали до таємної банди Гадіантона, і вони розгнівалися, і вони вигукували проти нього, кажучи людям: Чому ви не схопите цього чоловіка і не приведете його, щоб обвинуватити його відповідно до злочину, який він учинив?

2 Чому ви дивитеся на цього чоловіка і слухаєте, як він ганьбить цей народ і наш закон?

3 Бо ось, Нефїй говорив їм

22а Мос. 7:29.

23а Гел. 15:11–15.

24а Ал. 9:16; УЗ 5:33.

б Ал. 9:19.

25а Гел. 3:23.

26а Ісая 5:8–25.

б Кн. Як. 2:13.

29а Ал. 5:45–46.

про продажність їхнього закону; так, багато чого Нефій говорив такого, що не може бути записано; і нічого він не казав такого, що було б усупереч заповідям Бога.

4 А ті судді були розгнівані на нього через те, що він "говорив їм відверто про їхні таємні діяння темряви; проте, вони не наважувалися накласти руки на нього, бо боялися, що люди будуть обурені ними.

5 Отже, вони закричали до людей, кажучи: Чому ви дозволяєте цьому чоловікові ганьбити нас? Бо ось, він звинувачує весь цей народ, і навіть каже про знищення; так, і також що ці наші великі міста буде забрано в нас, щоб не мати нам місця в них.

6 І тепер ми знаємо, що це неможливо, бо ось ми сильні, і наші міста великі, отже наші вороги не можуть мати влади над нами.

7 І сталося, що таким чином вони підбурювали людей до гніву проти Нефія і викликали суперечки серед них; бо там були деякі, які кричали: Не чіпайте цього чоловіка, бо він хороший чоловік, і те, що він каже, точно здійсниться, якщо ми не покаємося;

8 Так, знайте, всі вироки зійдуть на нас, про які він свідчив нам; бо ми знаємо, що він свідчив нам правильно стосовно наших беззаконь. І знайте, їх багато, і він "знає

також про все, що трапиться з нами, так само як він знає про наші беззаконня;

9 Так, і знайте, якби він не був пророком, він не міг би свідчити про це.

10 І сталося, що ті люди, які намагалися знищити Нефія, були змушені через їхній страх не накладати руки на нього; отже, він почав знову говорити до них, побачивши, що він здобув прихильність в очах декого, так що решта боялася робити щось.

11 Отже, він був змушений ще звернутися до них, кажучи: Слухайте, браття мої, хіба ви не читали, що Бог дав силу одному чоловікові, а саме Мойсеєві, вдарити по водах Червоного "моря, і вони розступилися в обидві сторони, так що Ізраїльтяни, які були нашими батьками, пройшли крізь них посуху, а води зійшлися над військом Єгиптян і поглинули їх?

12 І ось знайте, якщо Бог дав цьому чоловікові таку силу, тоді чому ви сперечаєтеся між собою і кажете, що Він не дав мені ніякої сили, через яку я можу знати стосовно вироків, які зійдуть на вас, якщо ви не покаєтеся?

13 Але ось ви не тільки заперечуєте мої слова, але ви також заперечуєте всі слова, сказані нашими батьками, і також слова, сказані цим чоловіком, Мойсеєм, який мав таку велику силу, дану йому,

так, слова, які він сказав про пришествя Месії.

14 Так, хіба він не дав свідчення, що Син Бога має прийти? І так само, як він “підносив мідяного змія в пустині, саме так буде піднесено і Того, Хто прийде.

15 І так само, як всі, хто дивився на того змія, залишалися “живими, саме так усі, хто дивитиметься на Сина Бога з вірою, маючи упокорений дух, можуть ^бжити, аж до того життя, яке вічне.

16 А тепер дивіться, не тільки Мойсей свідчив про це, але й “усі святі пророки від його днів аж до днів Авраама.

17 Так, і ось “Авраам мав видіння про Його пришествя і був сповнений задоволенням і втішився.

18 Так, і дивіться, я кажу вам, що Авраам був не єдиний, хто знав про це, але було “багато таких до днів Авраама, кого було покликано за ^бчином Бога; так, саме за чином Його Сина; і це для того, щоб показати людям, за дуже багато тисяч років до Його пришествия, що дійсно викуплення прийде до них.

19 І тепер я хотів би, щоб ви

знали, що аж від днів Авраама було багато пророків, які свідчили це; так, ось, пророк “Зинос свідчив сміливо; і за це його було вбито.

20 І ось, також “Зинок, і також Езія, і також ^бІсая, і “Єремія (Єремія був тим пророком, який свідчив про знищення ^вЄрусалима), і тепер ми знаємо, що Єрусалим було знищено, відповідно до слів Єремії. О чому ж тоді не прийде Син Бога, відповідно до його пророцтва?

21 А тепер чи заперечуватимете ви, що “Єрусалим було зруйновано? Чи говоритимете ви, що ^бсинів Седекії не було вбито, всіх, за винятком “Мулека? Так, і хіба не бачите ви, що сім’я Седекії з нами, і їх було вигнано з землі Єрусалима? Але знайте, це не все—

22 Нашого батька, Легія, було вигнано з Єрусалима через те, що він свідчив про це. Нефій також свідчив про це, і також майже всі з наших батьків, аж дотепер; так, вони свідчили про “пришествя Христа, і чекали на це, і втішались Його днем, який настане.

23 І знайте, Він є Бог, і Він з ними, і Він являвся їм, щоб їх

14a Чис. 21:6–9;
2 Неф. 25:20;
Ал. 33:19–22.
пп Ісус Христос—
Символи Христа.
15a 1 Неф. 17:41;
Ал. 37:45–47;
3 Неф. 15:9.
б Іван 11:25.
16a Кн. Як. 4:4–5; 7:11.
17a Бут. 22:8–14;
Іван 8:56.

18a Ал. 13:19;
УЗ 84:6–16; 136:37.
б пп Мелхиседекове
священство.
19a Ал. 34:7.
20a 1 Неф. 19:10;
3 Неф. 10:15–16.
пп Писання—
Втрачені Писання.
б Ісая 53.
в 1 Неф. 5:13; 7:14.
г Єр. 26:18;

1 Неф. 1:4.
21a 2 Неф. 6:8;
Ом. 1:15.
б 2 Цар. 25:7;
Єр. 39:6; 52:10.
в Єз. 17:22–23;
Гел. 6:10.
22a пп Ісус Христос—
Пророцтва про
народження і
смерть Ісуса Христа.

було викуплено Ним; і вони склали Йому хвалу за те, що станеться.

24 А тепер, побачивши, що ви знаєте це і не можете заперечувати це, якщо не будете брехати, отже, ось у чому ви грішні, бо ви заперечували все це, незважаючи на так багато свідчень, які ви отримали; так, ви дійсно отримали “все, і те, що на небесах, і те, що на землі, як свідчення, що це істинно.

25 Але знайте, ви заперечили істину і “повстали проти вашого святого Бога; і саме в цей час, замість того, щоб складати для себе ^бскарби на небесах, де нічого не торкається тління, і куди ніщо не може прийти, якщо воно нечисте, ви нагромаджуєте на себе гнів на день ^ссуду.

26 Так, саме в цей час ви дозріваєте, через ваші вбивства, і ваш “блуд, і злочестивість, для вічного знищення; так, і якщо ви не покаєтесь, воно прийде до вас скоро.

27 Так, дивіться, воно вже тепер саме біля ваших дверей; так, ідіть до місця суду і шукайте; і дивіться, вашого суддю вбито, і він “лежить у своїй крові; і його було вбито ^бйого братом, який прагне посісти місце суду.

28 І знайте, вони обидва належать до вашої таємної банди, чий “засновник Гадіантон

і Злий, який прагне знищити душі людей.

РОЗДІЛ 9

Посланці знаходять головного суддю мертвим на місці суду— Їх ув'язнюють і згодом відпускають— За натхненням Нефій визначає Сеантума як убивцю— Дехто сприймає Нефія як пророка. Близько 23–21 рр. до р.х.

Ось тоді сталося, що коли Нефій промовив ці слова, деякі чоловіки, які були серед них, побігли до місця суду; так, а саме п'ятеро було тих, котрі пішли, і вони говорили між собою, поки йшли:

2 Бачите, зараз ми будемо знати напевно, чи цей чоловік пророк і чи Бог наказав йому пророкувати такі дивовижні речі нам. Бачите, ми не віримо, що Він наказав йому; так, ми не віримо, що він є пророком; проте, якщо те, що він сказав стосовно головного судді, істинне, що він буде мертвим, тоді ми повіримо, що й інші слова, які він говорив, істинні.

3 І сталося, що вони побігли цосили і ввійшли до місця суду; і ось головний суддя, впавши на землю, “лежав у своїй крові.

4 І тоді ось, коли вони побачили це, вони були здивова-

24а Ал. 30:44;
Мойс. 6:63.
25а Мос. 2:36–38; 3:12.
б Гел. 5:8;

3 Неф. 13:19–21.
в УЗ 10:20–23;
121:23–25.
26а пп Блуд.

27а Гел. 9:3, 15.
б Гел. 9:6, 26–38.
28а Гел. 6:26–30.
9 За Гел. 8:27.

ні надзвичайно, так що вони впали на землю; бо вони до того не вірили словам, які говорив Нефії стосовно головного судді.

5 Але тепер, коли вони побачили, вони повірили, і страх зійшов на них, що всі вирокі, про які Нефії говорив, придуть на людей; отже, вони затремтіли і впали на землю.

6 Тож, негайно, коли суддю було вбито— його заколов його брат, замаскувавшись з допомогою одягу, і він утік, а слуги побігли і розповіли людям, зчинивши серед них галас про вбивство;

7 І ось люди зібралися разом там, де було місце суду— і ось на їхній подив вони побачили тих п'ятьох чоловіків, які впали на землю.

8 І ось дивіться, люди нічого не знали про натовп, який зібрався разом у "саду Нефія; тому вони говорили між собою: Ці люди є тими, хто вбив суддю, і Бог покарав їх, щоб вони не могли втекти від нас.

9 І сталося, що вони схопили їх, і зв'язали їх, і кинули до в'язниці. І було надіслано повсюди проголошення, що суддю вбито, а вбивців схоплено і кинуто до в'язниці.

10 І сталося, що наступного дня люди зібралися разом оплакувати і "поститися на похороні великого головного судді, якого було вбито.

11 І таким чином ті судді,

які також були в саду Нефія і почули його слова, також зібралися разом на похороні.

12 І сталося, що вони розпитували серед людей, кажучи: Де ті п'ятеро, яких послали дізнатися про головного суддю, чи був він мертвим? І вони відповідали і сказали: Про цих п'ятьох, яких, як ви кажете, ви послали, ми нічого не знаємо; але є п'ятеро, які є вбивцями, котрих ми кинули до в'язниці.

13 І сталося, що судді зажадали, щоб їх привели; і їх привели, і ось вони виявилися тими, кого було послано; і ось судді спитали в них, що вони знають стосовно цієї справи, і вони розповіли їм усе, що вони робили, кажучи:

14 Ми побігли й опинилися на тому місці, де було місце суду, і коли ми побачили все те, про що саме Нефії свідчив, ми були настільки здивовані, що впали на землю; а коли ми отямилися від здивування, ось, вони кинули нас у в'язницю.

15 Тож стосовно вбивства цього чоловіка, ми не знаємо, хто це вчинив; а ми знаємо тільки те, що ми побігли й опинилися там згідно з тим, як ви хотіли, і ось він був мертвим, згідно з словами Нефія.

16 І тоді сталося, що судді роз'яснили цю справу народові і кричали проти Нефія, кажучи: Дивіться, ми знаємо,

що цей Нефій певно домовився з кимось убити суддю, і щоб потім оголосити нам про це, щоб повернути нас у свою віру, щоб він міг представити себе наче він велика людина, обрана Богом, і пророк.

17 І тепер ось ми викриємо цього чоловіка, і він зізнається у своєму злочині і скаже нам, хто є справжнім убивцею цього судді.

18 І сталося, що тих п'ятьох було звільнено в день похорону. Проте вони докоряли суддям за слова, які ті говорили проти Нефія, і сперечалися з ними поодиноці, так що примусили їх замовкнути.

19 Проте, ті вчинили так, що Нефія було схоплено, і зв'язано, і приведено перед натовпом, і вони почали допитувати його різними способами, щоб примусити його протирічити собі, щоб його можна було засудити на смерть—

20 Кажучи йому: Ти—співучасник; хто той чоловік, який учинив це вбивство? Тепер скажи нам і зізнайся у своєму злочині; кажучи: Бачиш, ось гроші; і ми також даруємо тобі твоє життя, якщо ти скажеш нам і зізнаєшся у тій змові, в яку ти ввійшов з ним.

21 Але Нефій сказав їм: О ви, ^адурні, ви, необрізані серцем, ви, сліпі, і ви, ^бтвердошії люди, чи знаєте ви, як довго Господь Бог ваш дозволяти-

ме вам продовжувати йти цим вашим шляхом гріха?

22 О, вам слід починати голосити і ^атужити через велике знищення, яке на цей раз очікує вас, якщо ви не покаєтесь.

23 Ось ви кажете, що я змовився з якимось чоловіком, щоб він убив Сизорама, нашого головного суддю. Але ось, я кажу вам, що все це через те, що я свідчив вам, щоб ви могли знати про це; авжеж, саме за свідчення вам, що я знаю про злочестивість і мерзоти, які є серед вас.

24 І через те, що я зробив це, ви кажете, що я змовився з якимось чоловіком, щоб він учинив це; так, тому що я показав вам цю ознаку, ви розсердилися на мене і прагнете знищити моє життя.

25 А тепер ось, я покажу вам ще одну ознаку і подивлюся, чи будете ви за це прагнути знищити мене.

26 Ось я кажу вам: Ідіть у дім Сеантума, який є ^абратом Сизорама, і скажіть йому:

27 Чи Нефій, удаваний пророк, який пророкував так багато зла стосовно цього народу, змовився з тобою, щоб ти вбив Сизорама, який є твоїм братом?

28 І дивіться, він скаже вам: Ні.

29 А ви скажете йому: Це ти вбив свого брата?

30 А він стоятиме переляканий і не знатиме, що сказати.

21а Дії 7:51.
б пп Бунт.

22а Мос. 7:24.
26а Гел. 8:27.

І ось, він заперечуватиме вам; і він буде вдавати, нібито він здивований; проте він заявить вам, що невинний.

31 Але ось, ви перевірятимете його і виявите кров на полі його плаща.

32 А коли ви побачите це, ви скажете: Звідки взялася ця кров? Хіба ми не знаємо, що це кров твого брата?

33 І тоді він затремтить і зблідне, неначе смерть прийшла до нього.

34 А тоді ви скажете: Через цей страх і цю блідість, яка вкрила обличчя твоє, ось, ми знаємо, що ти винен.

35 І тоді ще більший страх зійде на нього; і тоді він зізнається вам і не заперечуватиме більше, що він учинив це вбивство.

36 І тоді він скаже вам, що я, Нефій, нічого не знав би про цю справу, якби те не було відомо мені силою Бога. І тоді ви будете знати, що я чесна людина і що мене послано до вас від Бога.

37 І сталося, що вони пішли і зробили саме так, як Нефій їм сказав. І ось, слова, які він сказав, були правдивими; бо відповідно до цих слів, він заперечував; і також відповідно до цих слів, він зізнався.

38 І його було приведено до підтвердження того, що саме він був убивцею, так що тих п'ятьох було відпущено на волю, а також і Нефія.

39 І дехто з Нефійців повірив

словам Нефія; і дехто також повірив через свідчення п'ятьох, бо їх було навернено, поки вони були у в'язниці.

40 І ось дехто серед людей говорив, що Нефій—пророк.

41 І були такі, які говорили: Дивіться, він є бог, бо якби він не був богом, він не міг би знати про все. Бо ось, він розповідав нам думки наших сердець, і також розповідав нам про події; і навіть дав нам знання про те, хто є справжнім убивцею нашого головного судді.

РОЗДІЛ 10

Господь дає Нефієві силу запечатуння—Він має силу зв'язувати і розв'язувати на землі і на небесах—Він заповідає людям каятися, або загинути—Дух веде його від гротади до громади. Близько 21–20 рр. до Р.Х.

І сталося, що виникло розділення серед людей, так що вони розділилися на групи і пішли своїми шляхами, залишаючи Нефія одного стояти серед них.

2 І сталося, що Нефій пішов своєю дорогою до свого власного дому, «обдумуючи те, що Господь показав йому.

3 І сталося, коли він так роздумував—будучи дуже пригніченим через злочестивість народу Нефійців, їхніх таємних діянь темряви, і їхніх убивств, і їхніх грабежів, і всі-

ляких беззаконь—і сталося, коли він так роздумував у серці своєму, ось, голос дійшов до нього, кажучи:

4 Благословенний ти, Нефію, за те, що ти зробив; бо Я бачив, як ти “невтомно проголошував Слово, яке Я дав тобі, цьому народові. І ти не злякався їх і не прагнув врятувати своє “власне життя, але прагнув виконати Мою “волю і дотримуватися Моїх заповідей.

5 І ось, через те що ти робив це так невтомно, ось, Я благословлю тебе назавжди; і я зроблю тебе могутнім у слові і вчинках, у вірі і в діяннях; так, дійсно “все буде зроблено тобі відповідно до твого “слова, бо ти “не будеш просити того, що суперечить Моїй волі.

6 Слухай, ти—Нефій, а Я—Бог. Слухай, Я проголошую тобі у присутності Моїх ангелів, що ти матимеш силу над цими людьми і покараєш землю “голодом, і чумою, і знищенням, згідно з злочестивістю цього народу.

7 Ось, Я даю тобі владу, що все, що ти “запечатаяєш на землі, буде запечатано на небесах; і все, що ти розв’яжеш на землі, буде розв’язано на небесах; і таким чином ти матимеш владу серед цього народу.

8 І таким чином, якщо ти скажеш цьому храмові, щоб він розділився надвоє, так і буде зроблено.

9 І якщо ти скажеш цій “горі: Опустися і стань рівною, так і буде зроблено.

10 І ось, якщо ти скажеш, що Бог покарає цей народ, так і станеться.

11 А тепер ось, Я наказую тобі, що ти підеш і проголошиш цьому народові, що так каже Господь Бог, Який є Всемогутнім: Якщо ви не покаєтеся, вас буде покарано, аж до “знищення.

12 І ось, тоді сталося, що коли Господь промовив ці слова Нефієві, він зупинився і не пішов до свого власного дому, а повернувся до натовпу, який розсіявся по лицю землі, і почав проголошувати їм слово Господа, яке було сказано йому стосовно їхнього знищення, якщо вони не покаються.

13 Тож ось, незважаючи на таке велике чудо, яке Нефій вчинив, сказавши їм стосовно смерті головного судді, вони закам’яніли серцями своїми і не прислухалися до слів Господа.

14 Отже, Нефій проголосив їм слово Господа, кажучи: Якщо ви не покаєтеся, так каже Господь, вас буде покарано аж до знищення.

4а пп Старанність.
б пп Жертва,
Жертвувати.
в 3 Неф. 11:11.
5а 3 Неф. 18:20;
УЗ 88:63–65.

б Ен. 1:12.
в 2 Неф. 4:35;
УЗ 46:30.
6а Гел. 11:4–18.
7а Мт. 16:19.
пп Красти,

Крадіжка.
9а Мт. 17:20;
Кн. Як. 4:6;
Морм. 8:24;
Етер 12:30.
11а Гел. 5:2.

15 І сталося, що коли Нефій проголосив їм Слово, ось, вони все ще були закам'янілі серцями своїми і не прислухалися до його слів; отже, вони кривдили його і намагалися накласти руки на нього, щоб кинути його до в'язниці.

16 Але ось, сила Бога була з ним, і вони не могли схопити його, щоб кинути його до в'язниці, бо його було охоплено Духом і перенесено геть з-посеред них.

17 І сталося, що таким чином він переносився Духом від натовпу до натовпу, проголошуючи слово Бога, аж доки він не проголосив його всім їм, або передав його всім людям.

18 І сталося, що вони не прислухалися до його слів; і почалися суперечки, так що вони розділилися між собою і почали вбивати один одного мечем.

19 І так закінчився сімдесят і перший рік правління суддів над народом Нефія.

РОЗДІЛ 11

Нефій переконує Господа замінити їхню війну голодом — Багато людей гине — Вони каються, і Нефій благає у Господа дощу — Нефій і Легій отримують багато одкровень — Гадіантонові розбійники укріплюються на цій землі. Близько 20–6 рр. до р.х.

І ось сталося сімдесят і дру-

гого року правління суддів, що суперечки збільшилися, так що почалися війни по всій землі серед усього народу Нефія.

2 І саме ця "таємна банда розбійників виконувала цю роботу знищення і злочестивості. І ця війна продовжувалася весь той рік; і в сімдесят і третьому році вона також продовжувалася.

3 І сталося, що того року Нефій волав до Господа, кажучи:

4 О Господи, не дозволяй, щоб цей народ було знищено мечем; але, о Господи, краще нехай буде "голод на цій землі, щоб збудити в них спогад про Господа Бога їхнього, і, може, вони покаються і звернуться до Тебе.

5 І так було зроблено, згідно з словами Нефія. І був страшний голод на землі, серед усіх людей Нефія. І таким чином у сімдесят і четвертому році голод продовжувався, і робота знищення мечем припинилася, але стала тяжкою через голод.

6 І ця робота знищення продовжувалася в сімдесят і п'ятому році. Бо землю було проклято, щоб вона стала сухою і не давала зерна в пору зерна; і всю землю було проклято, і серед Ламанійців, і так само серед Нефійців, так що їх було покарано, щоб вони гинули тисячами в найзлочестивіших частинах землі.

7 І сталося, що люди побачили, що вони от-от загинуть від голоду, і вони почали “згадувати Господа Бога свого; і вони почали згадувати слова Нефія.

8 І люди почали благодіяти своїх головних суддів і своїх вождів, щоб вони сказали Нефієві: Слухай, ми знаємо, що ти людина Бога, і тому волай до Господа Бога нашого, щоб Він відвернув від нас цей голод, щоб усі “слова, які ти казав про наше знищення, не здійснилися.

9 І сталося, що судді сказали Нефієві все згідно з словами, яких від них бажали. І сталося, що коли Нефій побачив, що люди покаються і упокорилися у волосяниці, він заволав до Господа знову, кажучи:

10 О Господи, дивись, цей народ кається; і вони змили геть банду Гадіантона з-поміж себе, так що ті вимерли і сховали свої таємні плани в землю.

11 Тож, о Господи, через цю їхню покірність відверни Свій гнів, і нехай Твій гнів удовольниться знищенням тих злочестивих людей, яких Ти вже знищив.

12 О Господи, відверни Свій гнів, так, Свій лютий гнів, і зроби так, щоб цей голод припинився на цій землі.

13 О Господи, вислухай мене, і зроби, щоб було вчинено відповідно до моїх слів,

і пошли “дощ на лице землі, щоб вона могла приносити свої плоди і своє зерно в пору зерна.

14 О Господи, Ти прислухався до “моїх слів, коли я казав: Нехай буде голод, щоб пошесть від меча могла припинитися; і я знаю, що Ти, саме в цей час, прислухаєшся до моїх слів, бо Ти сказав: Якщо ці люди покаються, Я помилую їх.

15 Так, о Господи, і Ти бачиш, що вони покаються через голод, і пошесть, і знищення, яке зійшло на них.

16 А тепер, о Господи, відверни Свій гнів і спробуй ще раз, чи будуть вони служити Тобі? І якщо так, о Господи, Ти можеш благословити їх згідно з Твоїми словами, які Ти сказав.

17 І сталося, що в сімдесят і шостому році Господь відвернув Свій гнів від людей і зробив так, щоб “дощ упав на землю, так що вона вродила плоди свої в пору плодів своїх. І сталося, що вона вродила зерно своє в пору зерна свого.

18 І ось, люди зраділи і прославляли Бога, і все лице землі було сповнене радістю; і вони більше не намагалися знищити Нефія, але поважали його як “великого пророка і людину від Бога, яка має велику силу і владу, дану йому від Бога.

19 І ось, Легій, брат його, “ані-

7а Гел. 12:3.

8а Гел. 10:11–14.

13а 1 Цар. 18:1, 41–46.

14а Гел. 11:4.

17а Повтор. 11:13–17.

18а Гел. 10:5–11.

19а Гел. 5:36–44.

скільки не відставав від нього, що стосується праведності.

20 І так сталося, що люди Нефія почали процвітати знову на землі, і почали забудовувати свої спустошені місця, і почали розмножуватися і поширюватися, аж поки не вкрили все лице землі, і на півночі, і на півдні, від моря на заході до моря на сході.

21 І сталося, що сімдесят і шостий рік закінчився в мирі. І сімдесят і сьомий рік почався в мирі; і “церква поширилася по всьому лицю землі; і більшість людей, і Нефійців, і Ламанійців, належала до церкви; і в них був надзвичайно стійкий мир на землі; і так закінчився сімдесят і сьомий рік.

22 І також у них був мир і в сімдесят і восьмому році, за винятком декількох суперечок стосовно питань учення, яке було встановлене пророками.

23 А в сімдесят і дев'ятому році почалася велика боротьба. Але сталося, що Нефій, і Легій, і багато з їхніх братів, які знали про істинні питання вчення, маючи багато “одкровенень щодня, отже, вони проповідували людям, так що вони поклали край їхній боротьбі ще того самого року.

24 І сталося, що у вісімдесятому році правління суддів над народом Нефія була деяка кількість розкольників з народу Нефія, які де-

кілька років перед тим перейшли до Ламанійців і взяли на себе ім'я Ламанійців, а також деяка кількість тих, які були справжніми нащадками Ламанійців, яких було підбурено на гнів ними, тобто тими розкольникими, отже, вони почали війну з своїми братами.

25 І вони чинили вбивство і грабїж; а потім відходили назад у гори, і в пустиню, і в таємні місця, переховуючися, щоб їх не можна було знайти, отримуючи щоденно поповнення до своєї кількості, оскільки були розкольники, які приходили до них.

26 І так з часом, так, саме протягом небагатьох років, вони стали надзвичайно великою бандою розбійників; і вони проникли у всі таємні плани Гадіантона; і таким чином вони стали розбійниками Гадіантона.

27 Тож ось, ці розбійники завдавали великого руйнування, так, дійсно великого знищення серед народу Нефія, а також серед народу Ламанійців.

28 І сталося, що було необхідно покласти кінець цій роботі знищення; отже вони послали військо сильних чоловіків у пустиню і в гори розшукати цю банду розбійників і знищити їх.

29 Але ось сталося, що того самого року їх було відкинуто назад аж у їхні власні

землі. І так закінчився вісімдесятий рік правління суддів над народом Нефія.

30 І сталося, на початку вісімдесят і першого року вони знову пішли проти банди розбійників і знищили багатьох; і багато з них самих теж підпало під велике знищення.

31 І вони знову були змушені повернутися з пустині і з гір до своїх земель через надзвичайну величезність чисельності тих розбійників, якими кишіли гори і пустиня.

32 І сталося, що так закінчився цей рік. І розбійників ставало більше, і вони ставали сильнішими, так що вони протистояли цілому військові Нефійців і також Ламанійців; і вони викликали великий страх у людей повсюди на лиці землі.

33 Авжеж, бо вони чинили напади на багато частин землі і піддавали їх великому знищенню; авжеж, убивали багатьох, а інших забирали в полон до пустині, так, і особливо їхніх жінок і їхніх дітей.

34 Тож це велике зло, яке зійшло на людей через їхні беззаконня, знову збудило їх пригадати Господа Бога їхнього.

35 І так закінчився вісімдесят і перший рік правління суддів.

36 А в вісімдесят і другому році вони почали знову "забувати Господа Бога свого. А в вісімдесят і третьому році

вони сильніше піддалися беззаконню. І в вісімдесят і четвертому році вони не виправили своїх шляхів.

37 І сталося, що у вісімдесят і п'ятому році вони все сильніше і сильніше зростали у своїй гордовитості і своїй злочестивості; і таким чином вони знову дозріли для знищення.

38 І так закінчився вісімдесят і п'ятий рік.

РОЗДІЛ 12

Люди невірні, і нерозумні, і швидкі на те, щоб чинити зло—Господь карає Свій народ—Нікчемність людей у порівнянні з силою Бога—У день суду люди отримають вічне життя або вічне прокляття. Близько 6 р. до Р.Х.

І таким чином ми можемо бачити віроломність, а також нестійкість сердець дітей людських; так, ми можемо бачити, що Господь у Його великій безкінечній великодушності благословляє і дає ^апроцвітання тим, хто покладає ^бдовіру на Нього.

2 Так, і ми можемо бачити в той самий час, коли Він дає процвітання Своїм людям, так, збільшуючи їхні поля, їхні отари, і їхні стада, і їхнє золото, і срібло, і всілякі коштовності кожного виду і роду; зберігаючи їхнє життя і визволяючи їх від рук їхніх ворогів; пом'якшуючи серця

їхніх ворогів, щоб вони не оголошували воєн проти них; так, і в цілому роблячи все заради добробуту і щастя Свого народу; так, тоді настає час, коли вони ^акам'яніють серцями своїми і забувають Господа Бога свого, і ^бтопчуть під ногами Святого—так, і все через їхній спокій і їхнє надзвичайно велике процвітання.

3 І таким чином ми бачимо, що доки Господь не ^апокарає Свій народ багатьма скорботами, так, доки Він не вразить їх смертю, і жахом, і голодом, і всілякою пощестю, вони не ^бзгадують про Нього.

4 О якими ж нерозумними, і якими марними, і якими злими, і диявольськими, і якими ^ашвидкими чинити беззаконня, і якими повільними творити добро є діти людські; так, як швидко прислухаються до слів Злого, і прикипають ^бсерцями своїми до марних речей світу!

5 Так, які швидкі вони підносяться в ^агордовитості; так, які швидкі вихвалитися і чинити всіляке беззаконня; і як повільно вони згадують Господа Бога свого, і прихиляють вухо до Його порад, так, як повільно вони ^бйдуть стежками мудрості!

6 Бачите, вони не бажають, щоб Господь Бог їхній, Який ^астворив їх, ^бправив і царював над ними; незважаючи на Його велику великодушність і Його милість до них, вони зневажають Його поради, і вони не хочуть, щоб Він був їхнім провідником.

7 О яка ж велика ^анікчемність дітей людських; так, вони навіть менші за прах землі.

8 Бо дивіться, прах землі переміщається туди-сюди і навіть розділяється на частини за наказом нашого великого і вічного Бога.

9 Так, дивіться, від Його голосу пагорби і гори тремтять і ^атрясуться.

10 І ^асилою Його голосу вони розколюються і стають рівними, так, справді наче долина.

11 Так, силою Його голосу ^ався земля трясеться;

12 Так, силою Його голосу підвалини коливаються, аж до самого центру.

13 Так, і якщо Він скаже землі: Руш,— вона зрушить.

14 Так, якщо Він скаже ^аземлі: Ти будеш ^брухатися назад, щоб це ^аподовжило день на багато годин,— це буде зроблено;

15 І таким чином, згідно з Його словом, земля рухатиметься назад, і здаватиметься

2а пп Відступництво.

б Ал. 5:53;

3 Неф. 28:35.

3а Мос. 23:21;

УЗ 98:21; 101:8.

б Ам. 4:6–11.

4а Вих. 32:8.

б Мт. 15:19;

Євр. 3:12.

5а Пр. 29:23.

пп Гордня.

б пп Ходити, ходити з Богом.

6а Ісая 45:9; УЗ 58:30;

Мойс. 7:32–33.

б УЗ 60:4.

7а Ісая 40:15, 17;

Мос. 4:19; Мойс. 1:10.

9а 3 Неф. 22:10.

10а 1 Неф. 17:46.

11а Морм. 5:23; Етер 4:9.

14а Єр. 10:12–14.

б Ісая 38:7–8.

в 2 Цар. 20:8–11.

людині, що сонце стоїть на місці; так, і знайте, що це так і є; бо певно, що це земля рухається, а не сонце.

16 І ось, ще, якщо Він скаже “водам великої глибини: ^бВисохніть,— так буде зроблено.

17 Дивіться, якщо Він скаже цій горі: Піднімися, і “приходь, і впади на це місто, щоб його було поховано,— знайте, це зроблено.

18 І дивіться, якщо людина “сховає скарб у землі, а Господь скаже: Хай його буде ^бпроклято через беззаконня того, хто сховав його,— знайте, його буде проклято.

19 А якщо Господь скаже: Будь ти проклятий, щоб ніхто з людей не знайшов тебе з цього часу надалі і назавжди,— знайте, жодна людина не отримає його з цього часу і назавжди.

20 І дивіться, якщо Господь скаже людині: Через твої беззаконня тебе буде проклято назавжди,— так буде зроблено.

21 І якщо Господь скаже: Через твої беззаконня тебе буде відсічено від Моєї присутності,— Він зробить, щоб це було так.

22 І горе тому, кому Він скаже це, бо це трапиться з тим, хто чинитиме беззаконня, і його не можна буде спасти; отже, для того, щоб людей

можна було спасти, було проголошено покаяння.

23 Отже, благословенні ті, хто покається і прислухається до голосу Господа Бога їхнього; бо це ті, які будуть “спасенні.

24 І нехай Господь дарує, у Своїй великій повноті, щоб людей було приведено до покаяння і добрих діянь, щоб їх було відновлено до благодаті за “благодать, згідно з їхніми діяннями.

25 А я хотів би, щоб усі люди могли бути спасеними. Але ми читаємо, що у великий і останній день будуть такі, кого буде знехтувано, так, кого буде знехтувано від присутності Господа;

26 Так, кого буде призначено до стану нескінченного нещастя, виповнюючи слова, які кажуть: Ті, хто чинив добро, матимуть “вічне життя; а ті, хто чинив зло, матимуть вічне ^бпрокляття. І так це є. Амінь.

Пророцтво Самуїла Ламанійця Нефійцям.

*Вміщено в розділах з
13 до 15 включно.*

РОЗДІЛ 13

Самуїл Ламанієць пророкує знищення Нефійців, якщо вони

16а Мт. 8:27.
б Ісая 44:27; 51:10.
17а 3 Неф. 8:10.
18а Морм. 1:18;

Етер 14:1.
б Гел. 13:17.
23а пп Спасіння.
24а пп Благодать.

26а Мт. 25:46;
Іван 5:28–29;
Рим. 6:13.
б пп Осуд.

не покаються—Їх і їхні багатства проклято—Вони відмовляються від пророків і каменують їх, їх оточено демонами, і вони прагнуть щастя в тім, що чинять беззаконня. Близько 6 р. до Р.Х.

І ось сталося у вісімдесят і шостому році, Нефійці все ще залишалися у злочестивості, так, у великій злочестивості, тоді як "Ламанійці стежили за тим, щоб суворо дотримуватися заповідей Бога, згідно з законом Мойсея.

2 І сталося, що цього року був один Самуїл, Ламанієць, який прийшов на землю Зарагемлі, і почав проповідувати людям. І сталося, що він проповідував багато днів покаяння людям, і вони знехтували його, і він уже збирався повернутися на свою власну землю.

3 Але ось, голос Господа дійшов до нього, що йому треба повертатися знову і пророкувати людям усе те, що спаде йому на "серце.

4 І сталося, що вони не дозволили, щоб він увійшов у місто; отже, він пішов і піднявся на стіну того міста, і простер свою руку, і заволав гучним голосом, і пророкував людям усе те, що Господь укладав йому в серце.

5 І він сказав їм: Слухайте, я, Самуїл, Ламанієць, говорю

словами Господа, які Він укладає в моє серце; і знайте, Він уклав у моє серце сказати цьому народові, що "меч правосуддя висить над цим народом; і чотириста років ще не пройде, як меч правосуддя впаде на цей народ.

6 Так, тяжке "знищення очікує на цей народ, і воно певно прийде до цього народу, і ніщо не спасе цей народ, окрім покаяння і віри в Господа Ісуса Христа, Який обов'язково прийде у світ і вистраждає багато і Його буде вбито за Свій народ.

7 І знайте, "ангел Господа проголосив це мені, і він приніс ^бдобру новину моїй душі. І ось, мене було послано до вас проголосити це і вам також, щоб ви могли мати добру новину; але ось ви не хотіли сприймати мене.

8 Тому, так каже Господь: Через закам'янілість сердець народу Нефійців, якщо вони не покаються, Я заберу Своє слово від них, і Я "відведу Мій Дух від них, і Я не буду їх більше терпіти, і Я поверну серця їхніх братів проти них.

9 І "чотириста років ще не пройде перед тим, як Я зроблю так, що їх буде переможено; так, Я покараю їх мечем, і голодом, і пощестю.

10 Так, Я покараю їх у Моєму лютому гніві, і будуть такі в "четвертому поколінні серед

13 1а Гел. 15:4–5.

3а УЗ 100:5.

5а Ал. 60:29; 3 Неф. 2:19.

6а Ал. 45:10–14;

Гел. 15:17.

7а Ал. 13:26.

б Ісая 52:7.

8а Гел. 6:35.

9а Ал. 45:10–12.

10а 1 Неф. 12:12;

2 Неф. 26:9;

3 Неф. 27:32.

ваших ворогів, які житимуть, щоб побачити ваше цілковите знищення; і це обов'язково станеться, якщо ви не покаєтесь, каже Господь; а ті з четвертого покоління покарають вас знищенням.

11 Але якщо ви покаєтесь і «повернетесь до Господа Бога вашого, Я відверну Мій гнів, каже Господь; авжеж, так каже Господь, благословенні ті, хто покається і повернеться до Мене, але горе тому, хто не покається.

12 Так, «горе цьому великому місту Зарагемля; бо ось, саме завдяки тим, хто праведний, його врятовано; так, горе цьому великому місту, бо Я відчуваю, каже Господь, що є багато, так, дійсно, більшість цього великого міста, які закам'яніють своїми серцями проти Мене, каже Господь.

13 Але благословенні ті, хто покається, бо їх Я помилую. Але знайте, якби не праведні, які є в цьому великому місті, знайте, Я б зробив так, щоб «вогонь зійшов з небес і знищив його.

14 Але знайте, заради праведних його помилувано. Але знайте, час настане, каже Господь, що якщо ви проженете праведних з-поміж себе, тоді ви дозрієте для знищення; так, горе цьому великому місту через злочестивість і мерзоти, які в ньому.

15 Так, і горе місту Гедеон

через злочестивість і мерзоти, які в ньому.

16 Так, і горе всім містам, які знаходяться на цій землі навкруги і якими володіють Нефійці, через злочестивість і мерзоти, які є в них.

17 І знайте, «прокляття впаде на землю, каже Господь Саваот, через людей, які є на цій землі, так, через їхню злочестивість і їхні мерзоти.

18 І станеться, каже Господь Саваот, так, наш великий і істинний Бог, що той, хто «сховає скарби в землі, не знайде їх більше знову через велике прокляття землі, якщо він не буде праведною людиною і не сховає їх у Господа.

19 Бо Я хочу, каже Господь, щоб вони сховали свої скарби у Мене; і прокляті будуть ті, хто не сховає свої скарби у Мене; бо ніхто не ховає свої скарби у Мене, крім праведних; а той, хто не ховає свої скарби у Мене, буде проклятий, а також і скарб його, і ніхто не викупить його, через прокляття землі.

20 І настане день, коли вони сховають свої скарби, тому що вони прикипіли серцями своїми до багатств; і через те що вони прикипіли серцями своїми до багатств своїх, вони і сховають свої скарби, коли втікатимуть від своїх ворогів; через те, що вони не сховають їх у Мене, прокляті будуть вони і їхні скарби; і в той

11а 3 Неф. 10:5–7.

12а 3 Неф. 8:8, 24; 9:3.

13а Бут. 19:24;

2 Цар. 1:9–16;

3 Неф. 9:11.

17а Гел. 12:18.

18а Морм. 1:18;

Етер 14:1.

день будуть вони покарані, каже Господь.

21 Слухайте ви, люди цього великого міста, і ^априслухайтеся до Моїх слів; так, прислухайтеся до слів, які Господь каже; бо знайте, Він каже, що вас проклято через ваші багатства, і також ваші багатства прокляті через те, що ви прикипіли серцями своїми до них і не прислухаєтеся до слів Того, Хто дав їх вам.

22 Ви не згадуєте Господа Бога вашого в тому, чим Він благословив вас, але ви завжди згадуєте свої ^абагатства, не дякуючи Господу Богу вашому за них; так, ваші серця не повернені до Господа, але вони пихатяться від великої ^бгордовитості, аж до вихвалляння і до великої пихи, ^аздрощів, розбрату, злоби, утисків, і вбивств, і всіляких беззаконь.

23 З цієї причини Господь Бог зробив так, щоб прокляття зійшло на цю землю, а також і на ваші багатства, і все через ваші беззаконня.

24 Так, горе цьому народові через той час, що настав, коли ви ^авиганяєте пророків, і глузуєте з них, і каменуєте їх, і вбиваєте їх, і чините їм всілякі беззаконня, так само як робили в минулі часи.

25 І ось, коли ви говорите, ви кажете: Якби нашими дня-

ми були дні наших ^абатьків минулого, ми б не вбивали пророків; ми б не каменували їх і не виганяли їх.

26 Знайте, ви гірші за них; бо як Господь живий, якщо ^апророк приходить до вас і проголошує вам слово Господа, яке свідчить про ваші гріхи і беззаконня, ви ^бгніваєтеся на нього, і виганяєте його, і прагнете всілякими способами знищити його; так, ви кажете, що він ^алжепророк, і що він грішник, і від диявола, тому що ^свідчить, що ваші вчинки є зло.

27 Але знайте, якщо чоловік прийде до вас і скаже: Робіть це, і в цьому немає беззаконня; робіть це, і ви не будете страждати; так, він скаже: Ідіть за гордовитістю ваших власних сердець; так, ідіть за гордовитістю ваших очей і робіть те, що ваше серце бажає—і якщо чоловік прийде до вас і скаже таке, ви сприймете його і скажете, що він ^апророк.

28 Так, ви возвеличите його, і ви дасте йому від вашого майна; ви дасте йому від вашого золота, і від вашого срібла, і ви одягнете його у коштовний одяг; і через те, що він казатиме ^аулесливі слова вам, і він скаже, що все добре, то ви не знайдете хиби в нього.

21а пп Слухати.

22а Лк. 12:34.

пп Багатство;
Суєтність.

б пп Гординя.
в пп Задрити,

Задристь.

24а 2 Хр. 36:15–16;

1 Неф. 1:20.

25а Дії 7:51.

26а 2 Хр. 18:7; Лк. 16:31.

б Ісаїя 30:9–10.

в Мт. 13:57.

г Гал. 4:16.

27а Мих. 2:11.

пп Орудування
священиків.

28а 2 Тим. 4:3–4.

29 О ви, злочестиве і розбещене покоління; ви, закам'янілі і твердошії люди, як довго ще, ви гадаєте, Господь терпітиме вас? Так, як довго ви дозволятимете, щоб вас вели ^анерозумні і ^бсліпі провідники? Так, як довго ще ^вобиратимете ви темряву замість ^гсвітла?

30 Так, дивіться, гнів Господа вже запалено проти вас; дивіться, Він уже прокляв землю через ваші беззаконня.

31 І знайте, настане час, коли Він прокляне ваші багатства, щоб вони стали ^аслизькими, щоб ви не могли утримати їх; і в дні вашої бідності ви не зможете зберегти їх.

32 І в дні вашої бідності ви волатимете до Господа; і марно будете ви волати, бо ваше спустошення вже прийде до вас, і ваше знищення вже буде певним; і тоді будете ви тужити і завивати в той день, каже Господь Саваот. І тоді ви будете голосити, і скажете:

33 О ^аякби ж то я покався, і не вбивав пророків, і не ^бкаменував їх, і не виганяв їх. Так, того дня ви скажете: О якби ми згадали Господа Бога нашого в той день, коли Він дав нам наші багатства, і тоді вони б не стали слизькими, і ми не згубили б їх; бо дивіться, наші багатства пішли від нас.

34 Ось, ми кладемо інструмент тут, а на завтра його вже немає; і ось, наші мечі забрали від нас того дня, коли ми шукали їх для битви.

35 Так, ми сховали наші скарби, і вони вислизнули від нас через прокляття цієї землі.

36 О якби ж то ми покалися того дня, коли слово Господа прийшло до нас; бо ось, землю проклято, і все стало слизьким, і ми не можемо втримати нічого.

37 Дивіться, нас обступили демони, так, нас оточили ангели того, хто прагнув знищити наші душі. Дивіться, наші беззаконня великі. О Господи, чи не можеш Ти відвести Свій гнів від нас? І такою буде ваша мова в ті дні.

38 Але знайте, ^адні вашого випробування пройшли; ви ^бвідклали день свого спасіння доки вже не стало навіки надто пізно, і ваше знищення вже неминуче; так, бо ви прагнули в усі дні свого життя того, чого ви не могли отримати; і ви прагнули ^вщастя, творячи беззаконня, що суперечить природі праведності, яка є в нашому великому і Вічному Главі.

39 О ви, люди цієї землі, хоч би ви почули мої слова! І я молюся, щоб гнів Господа було відведено від вас і щоб ви покалися і були спасеними.

29а 2 Невф. 28:9.
б Мт. 15:14.
в Іван 3:19.
г Йов 24:13.

31а Морм. 1:17–18.
33а Морм. 2:10–15.
б Мт. 23:37.
38а Морм. 2:15.

б Ал. 34:33–34.
в Ал. 41:10–11.

РОЗДІЛ 14

Самуїл передрікає світло вночі і нову зірку при народженні Христа—Христос викупляє людей від фізичної і духовної смерті—Ознаками Його смерті будуть три дні темряви, розколення скель і великі зрушення в природі. Близько 6 р. до р.х.

І ось сталося, що “Самуїл, Ламанієць, пророкував ще багато великого, чого не можна записати.

2 І ось, він сказав їм: Бачите, я даю вам ознаку; бо пройде ще п’ять років, і ось, тоді прийде Син Бога викупити всіх тих, хто віритиме в Його ім’я.

3 І знайте, це я вам даю як “ознаку часу Його пришествя; бо знайте, будуть у небесах великі вогні, такі, що вночі перед тим, як Він прийде, не буде темряви, так що здаватиметься людині, що це день.

4 Отже, буде один день, і ніч, і день—нібито один тільки день і не буде ночі; і це буде вам за ознаку; бо ви знатимете про схід сонця і також про його захід; отже, вони знатимуть напевно, що буде два дні і ніч; проте, вночі не стемніє; і це буде ніч перед тим, як “Він народиться.

5 І ось, зійде нова “зірка, така, яку ви ніколи не бачили; і це теж буде ознакою вам.

6 І ось це ще не все, буде багато ознак і чудес на небесах.

7 І станеться, що ви будете всі здивовані і здивуетесь так, що “впадете на землю.

8 І станеться, що всі, які “віритимуть в Сина Бога, ті матимуть вічне життя.

9 І ось, так Господь наказав мені через Свого ангела, щоб я прийшов і розповів це вам; так, Він наказав, щоб я пророкував це вам; так, Він сказав мені: волай до цього народу, щоб покаялися і готували дорогу Господові.

10 І ось, тому що я Ламанієць і переказав вам ті слова, що Господь наказав мені, і тому що вони були сильно проти вас, ви обурюєтесь проти мене, і прагнете знищити мене, і “прогнали мене з-поміж себе.

11 І ви почуєте мої слова, бо задля цієї мети піднявся я на стіни цього міста, щоб ви могли почути і знати вироки Бога, які очікують на вас через ваші беззаконня, і ще щоб ви могли знати умови покаяння;

12 І ще, щоб ви могли знати про пришествя Ісуса Христа, Сина Бога, “Батька небес і землі, Творця всього від початку; і щоб ви могли знати про ознаки Його пришествя з тим наміром, щоб ви могли повірити в Його ім’я.

14 1а Гел. 13:2.
3а 3 Неф. 1:15.
4а пп Ісус Христос—
Пророцтва про
народження

і смерть Ісуса
Христа.
5а Мт. 2:1–2;
3 Неф. 1:21.
7а 3 Неф. 1:16–17.

8а Іван 3:16.
10а Гел. 13:2.
12а Мос. 3:8;
3 Неф. 9:15; Етер 4:7.
пп Ісус Христос.

13 І якщо ви «повірите в Його ім'я, ви покаєтесь в усіх своїх гріхах, щоб у такий спосіб ви могли мати прощення їх через Його ^бзаслуги.

14 І дивіться, ще одну ознаку я даю вам, так, ознаку Його смерті.

15 Бо знайте, Він обов'язково має вмерти, щоб могло прийти «спасіння; так, Йому належить і необхідно вмерти, щоб принести ^бвоскресіння мертвим, щоб у такий спосіб люди могли бути приведеними у присутність Господа.

16 Так, знайте, ця смерть приносить воскресіння і «викупляє все людство від першої смерті— тієї духовної смерті; бо все людство, ^бпадінням Адама будучи ^бвідсіченим від присутності Господа, вважається «мертвим, стосовно того, що фізичне, і того, що духовне.

17 Але ось, воскресіння Христа «викупляє все людство, так, дійсно все людство, і приводить їх назад до присутності Господа.

18 Так, і воно створює умови для покаяння, щоб усіх, хто кається, не було зрубано і кинуто у вогонь; але всіх, хто не кається, буде зрубано і кинуто у вогонь; і тоді знаходить на них знову духовна смерть, так, друга смерть, бо

їх буде відсічено знову від усього, що стосується праведності.

19 А тому, покайтеся ви, покайтеся ви, щоб не сталося так, що, знаючи це і не виконуючи, ви дозволите собі підпасти під засудження, і вас буде приведено до цієї другої смерті.

20 Але ось, як я сказав вам стосовно іншої «ознаки, ознаки Його смерті, знайте, того дня, коли Він зазнає смерті, сонце ^бпотьмяніє і відмовиться давати світло вам; і також місяць і зірки; і не буде світла на лиці цієї землі, аж відтоді, коли Він зазнає смерті й протягом ^бтрьох днів, до тих пір, коли Він устане знову з мертвих.

21 Так, і тоді, коли Він віддасть дух, будуть «громи і блискавки протягом багатьох годин, і земля буде трястися і тремтіти; і скелі, що на лиці цієї землі, ті, що і на землі, і під нею, ті, що, як ви знаєте, зараз тверді, або краще сказати, більша частина яких є однією твердою масою, будуть ^брозколюватися;

22 Так, вони розколяться надвоє, і з того часу вони «будуть у рубцях, і тріщинах, і розбитих уламках по лицю всієї землі, так, і над землею, і під нею.

13а Дії 16:30–31.

б УЗ 19:16–20.

15а пп Спаситель.

б Ал. 42:23.

пп Воскресіння.

16а пп План

Викуплення.

б пп Падіння

Адама і Єви.

в Ал. 42:6–9.

г пп Смерть духовна.

17а пп Викупляти,

Викуплений,

Викуплення.

20а 3 Неф. 8:5–25.

б Лк. 23:44.

в Мос. 3:10.

21а 3 Неф. 8:6.

б 3 Неф. 10:9.

22а 3 Неф. 8:18.

23 І ось, будуть великі бурі, буде багато гір зроблено плоскими, як долини, і буде багато місць, які зараз називаються долинами, що стануть горами великої висоти.

24 І багато доріг буде розбито, і багато "міст буде спустошено.

25 І багато "могил відкриються і віддадуть багатьох з своїх мертвих; і багато святих являться багатьом.

26 І ось, таким чином "ангел говорив до мене; бо він сказав мені, що будуть громи і блискавки протягом багатьох годин.

27 І він сказав мені, що поки грім і блискавка триватимуть, і буря, що це має статися, і що "темрява вкриє лице всієї землі протягом трьох днів.

28 І ангел сказав мені, що багато хто побачить величніші за ці справи для того, щоб вони могли повірити, що "ці ознаки і ці чудеса повинні статися на всьому лиці цієї землі, для того, щоб не було причини для невіри серед дітей людських—

29 І це для того, щоб усі, хто повірять, могли бути спасенні, а на тих, хто не повірять, праведне "засудження зійде на них; і також, якщо їх буде засуджено, вони накликають на себе своє власне засудження.

30 А тепер пам'ятайте, пам'ятайте, мої браття, що всі, хто загине, загине через себе; а той, хто чинить беззаконня, чинить його собі; бо ось, ви "свободні; вам дозволено діяти за себе; бо ось, Бог дав вам ⁶знання і зробив вас свободними.

31 Він надав вам можливість "відрізнати добро від зла, і Він надав вам можливість ⁶вибирати життя або смерть; і ви можете творити добро, і вас буде ⁶відновлено в тому, що є добро, тобто ви матимете те, що є добро, відновленим для вас; або ви можете чинити зло і мати те, що є зло, відновленим для вас.

РОЗДІЛ 15

Господь карає Нефійців, тому що любить їх—Навернені Ламанійці стійкі і непохитні у своїй вірі—Господь буде милостивим до Ламанійців в останні дні. Близько 6 р. до р.х.

І ось, мої улюблені браття, знайте, я проголошую вам, якщо ви не покаєтесь, ваші домівки буде залишено вам "спустошеними.

2 Так, якщо ви не покаєтесь, ваші жінки будуть мати серйозні причини сумувати в той день, коли вони годуватимуть немовлят; бо ви

24а 3 Неф. 9:3–12.
25а Мт. 27:50–54;
3 Неф. 23:9–11.
26а Ал. 13:26.
27а 1 Неф. 19:10;
3 Неф. 8:3.

28а 1 Неф. 12:4–5.
29а пп Суд, Останній.
30а 2 Неф. 2:26–29;
Мойс. 6:56.
пп Свобода вибору.
б пп Знання.

31а Морон. 7:16.
б 2 Неф. 2:28–29;
Ал. 3:26–27.
в Ал. 41:3–5.
15 1а Мт. 23:37–38.

намагатиметеся втекти, і вам не буде притулку; так, і горе тим, хто “з дитиною, бо вони будуть важкими і не зможуть утекти; отже, їх буде розтоптано і залишено на загибель.

3 Так, горе цим людям, які називаються народом Нефія, якщо вони не покаються, побачивши всі ці ознаки і чудеса, які будуть показані їм; бо знайте, вони були вибраним народом Господа; так, Він любив народ Нефія, і також Він “карав їх; так, у дні їхніх беззаконь карав Він їх, тому що любив їх.

4 Але знайте, мої браття, Ламанійців Він ненавидів, бо їхні вчинки тривалий час були злими, і це через беззаконня “традиції їхніх батьків. Але дивіться, спасіння прийшло до них через проповідання Нефійців; і задля цього ⁶подовжив Господь їхні дні.

5 І я б хотів, щоб ви зрозуміли, що “більшість їх на шляху свого обов’язку, і вони йдуть обачно перед Богом, і вони стежать за тим, щоб дотримуватися Його заповідей, і Його уставів, і Його присудів згідно з законом Мойсея.

6 Так, я кажу вам, що більшість їх робить це, і вони намагаються з невтомною старанністю привести решту братів своїх до пізнання

істини; отже, є багато таких, хто щодня приєднується до їхнього числа.

7 І ось, ви самі знаєте, бо ви були свідками цього, що всі ті з них, кого приведено до пізнання істини, і щоб дізнатися про злочестиві і мерзотні традиції їхніх батьків, і кого приведено повірити святому писанню, так, пророцтвам святих пророків, які записано, які привели їх до віри в Господа і до покаяння, до віри і покаяння, які приносять їм “зміну серця—

8 Отже, всі ті з них, які прийшли до цього, ви знаєте самі, що вони “стійкі і непохитні у вірі і в тому, чим їх було зроблено свободними.

9 І ви знаєте також, що вони “поховали свою зброю війни, і вони бояться братися за неї, щоб ні в якому разі не грішити; так, ви можете бачити, що вони бояться грішити—бо ось, вони згодні, щоб їх було розтоптано і вбито їхніми ворогами, і не піднімуть мечів своїх проти них, і це все завдяки їхній вірі в Христа.

10 І тож через їхню непохитність, коли вони вірять у те, у що вони вірять, тож через їхню стійкість, коли їх одного разу освічено, ось, Господь благословить їх і подовжить їхні дні, незважаючи на їхні беззаконня—

11 Так, навіть якщо вони

2а Мт. 24:19.

3а Пр. 3:12;

Євр. 12:5–11;

УЗ 95:1.

4а пп Традиції.

б Ал. 9:16.

5а Гел. 13:1.

7а пп Навернення,

Навернений.

8а Ал. 23:6; 27:27;

3 Неф. 6:14.

9а Ал. 24:17–19.

виродяться у зневірі, Господь “подовжить їхні дні, доки час не прийде, про який було сказано нашими батьками, і також пророком ⁶“Зиносом, і багатьма іншими пророками стосовно ⁶“відновлення наших братів Ламанійців, знову до пізнання істини—

12 Так, я кажу вам, що в прийдешні часи ⁶“обіцання Господа поширяться на наших братів Ламанійців; і незважаючи на багато скорбот, які вони матимуть, і незважаючи на те, що їх буде ⁶“гнано по всьому лицю землі, на них будуть полювати, і знищувати, і розсіювати повсюди, і вони не матимуть місця для притулку, Господь буде ⁶“милостивим до них.

13 І це згідно з пророцтвом, що їх буде знову ⁶“приведено до істинного знання, яке є знанням про нашого Викупителя, і їхнього великого й істинного ⁶“Пастиря, і буде причислено до Його овець.

14 Отже, я кажу вам, буде ⁶“краще їм, ніж вам, якщо ви не покаєтесь.

15 Бо дивіться, якби їм ⁶“було показано могутні діяння, які було показано вам, авжеж, їм, які виродилися у зневірі через традиції їхніх батьків, ви могли б бачити самі, що вони ніколи б знову не виродилися у зневірі.

16 Отже, каже Господь: Я не знищу їх повністю, але Я зроблю так, щоб того самого дня, за Моєю мудрістю, вони знову повернулися до Мене, каже Господь.

17 А тепер ось, каже Господь стосовно народу Нефійців: Якщо вони не покаються і не намагатимуться виконувати Мою волю, Я повністю ⁶“знищу їх, каже Господь, через їхню зневіру, незважаючи на багато могутніх діянь, які Я вчинив серед них; і так точно, як те, що Господь живий, це буде, каже Господь.

РОЗДІЛ 16

Нефійців, які вірять Самуїлу, хрищено Нефієм—Самуїла не можна вбити стрілами і камінням тих Нефійців, які не каються—Дехто кам'яніє серцями своїми, а інші бачать ангелів—Невіруючі кажуть, що нерозумно вірити в Христа і в Його пришествя в Єрусалим. Близько 6–1 рр. до р.х.

І ось сталося, що було багато таких, які чули слова Самуїла, Ламанійця, які він промовляв на стінах міста. І всі, хто повірив його слову, пішли і шукали Нефія; а коли вони прийшли і знайшли його, вони зізналися йому у своїх гріхах і не замовчували,

11а Ал. 9:16.
б Гел. 8:19.
в 2 Неф. 30:5–8.
12а Ен. 1:12–13.
б Морм. 5:15.

в 1 Неф. 13:31;
2 Неф. 10:18–19;
Кн. Як. 3:5–6.
13а 3 Неф. 16:12.
б пп Добрий Пастир.

14а Гел. 7:23.
15а Мт. 11:20–23.
17а Гел. 13:6–10.

бажаючи, щоб їх було хрищено в ім'я Господа.

2 Але всі ті, хто не повірив словам Самуїла, були сердиті на нього; і вони кидали камінням у нього на стіні, і також багато хто пускав стріли в нього, поки він стояв на стіні; але Дух Господа був з ним, так що вони не могли вцілити в нього ані своїм камінням, ані своїми стрілами.

3 Тоді, коли вони побачили, що не можуть вцілити в нього, набагато більше людей повірило його словам, так що вони пішли до Нефія, щоб їх було хрищено.

4 Бо ось, Нефій христив, і пророкував, і проповідував, волаючи про покаяння до людей, вказуючи на ознаки і "чудеса, творячи чудеса серед людей, щоб вони могли знати, що Христос має ^с скоро прийти —

5 Розповідаючи їм про те, що має невдовзі статися, щоб вони могли знати і згадати в час, коли це настане, що їм було повідомлено наперед, для того, щоб вони повірили; отже, всі, які повірили словам Самуїла, пішли до нього, щоб бути хрищеними, бо вони прийшли, каючись і зізнаючись у своїх гріхах.

6 Але більшість з них не повірила словам Самуїла; отже, коли вони побачили, що вони не можуть вцілити в нього своїм камінням і своїми стрілами, вони закричали до своїх

полководців, кажучи: Схопіть цього хлопця і зв'яжіть його, бо бачите, у ньому диявол; і через силу диявола, яка в ньому, ми не можемо вцілити в нього нашим камінням і нашими стрілами; отже, схопіть його, і зв'яжіть його, і заберіть його геть.

7 І коли вони пішли накладсти на нього руки, ось, він стрибнув зі стіни й утік з їхніх земель, так, аж до своєї власної країни, і почав проповідувати і пророкувати серед свого власного народу.

8 І ось, більше ніколи не було чути про нього серед Нефійців; і такими були справи людей.

9 І так закінчився вісімдесят і шостий рік правління суддів над народом Нефія.

10 І так закінчився також і вісімдесят і сьомий рік правління суддів, більшість народу залишалася в своїй гордовитості і злочестивості, а менша частина йшла обачніше перед Богом.

11 І такими були умови також і у вісімдесят і восьмому році правління суддів.

12 І були тільки невеликі зміни у справах людей, крім того, що люди почали ставати більш закам'янілими в беззаконні, і чинили більше і більше такого, що було всупереч заповідям Бога, у вісімдесят і дев'ятому році правління суддів.

13 Але сталося в дев'яносто-

му році правління суддів, що було людям дано “великі ознаки і дива; і слова пророків ^бпочали збуватися.

14 І “ангели являлися людям, мудрим людям, і проголошували їм добру новину великої радості; таким чином того року писання почало здійснюватися.

15 Проте народ почав кам’яніти серцями своїми, всі, за винятком найбільш віруючої частини з них, і Нефійців, і також Ламанійців, і вони почали покладатися на свою власну силу і на свою “власну мудрість, кажучи:

16 Може про деякі речі вони й здогадалися правильно, серед багатьох інших; але ось, ми знаємо, що не можуть статися всі ці величні і дивовижні діяння, про які розповідається.

17 І вони почали обговорювати і сперечатися між собою, кажучи:

18 “Не може такого бути, що така істота, як Христос, прийде; якби так, і Він є Сином Бога, Батьком небес і землі, як було сказано, чому б Йому не явити Себе нам, так само як і тим, хто буде в Єрусалимі?

19 Авжеж, чому б Йому не явити Себе на цій землі так само, як і на землі Єрусалима?

20 Але ось, ми знаємо, що це злочестива “традиція, яка передалася нам нашими батьками, щоб зробити так, щоб

ми повірили у щось велике і дивовижне, що має статися, але не серед нас, а на землі, що розташована дуже далеко, землі, яку ми не знаємо; тому вони можуть тримати нас у незнанні, бо ми не можемо ^ббачити на наші власні очі, що воно істинне.

21 І вони підступними і таємними діями Злого творитимуть якусь велику таємницю, яку ми не можемо зрозуміти, яка буде тримати нас у покорі слугами їхніх слів, і також їхніми слугами, бо ми залежатимемо від того, що вони навчатимуть нас Слову; і таким чином вони триматимуть нас у незнанні, якщо ми віддамо їм себе, всі дні свого життя.

22 І ще багато чого люди уявляли собі у своїх серцях, що було нерозумним і “марним; і вони були дуже схвильованими, бо Сатана збуджував їх постійно чинити беззаконня; так, він ходив повсюди, поширюючи чутки і суперечки на всьому лиці землі, щоб зробити серця людей зам’янілими проти того, що було добрим, і проти того, що має статися.

23 І незважаючи на ознаки і дива, які творилися серед людей Господа, і багато чудес, які вони чинили, Сатана отримав велику владу над серцями людей на всьому лиці землі.

13а 3 Неф. 1:4.
б Гел. 14:3–7.
14а Ал. 13:26.

15а Ісаїя 5:21.
18а Ал. 30:12–13.
20а пп Традиції.

б Етер 12:5–6, 19.
22а пп Марний,
Марнота.

24 І так закінчився дев'яностий рік правління суддів над народом Нефія.

25 І так закінчилася книга Геламана, відповідно до літопису Геламана і його синів.

ТРЕТІЙ НЕФІЙ КНИГА НЕФІЯ

СИНА НЕФІЯ, ЯКИЙ БУВ СИНОМ ГЕЛАМАНА

А Геламан був сином Геламана, який був сином Алми, який був сином Алми, того, який був нащадком Нефія, який був сином Легія, який вийшов з Єрусалима в перший рік правління Седекії, царя Юдеї.

РОЗДІЛ 1

Нефій, син Геламана, залишає землю, а його син Нефій веде літописи—Хоч ознак і див багато, злочестиві планують убити праведних—Ніч народження Христа настає—Дано ознаку, і встає нова зірка—Брехня і обман наростають, і Гадіантонові розбійники вбивають багатьох. Близько 1–4 рр. від р.х.

ТОЖ сталося, що дев'яносто і перший рік пройшов і виповнилося «шістсот років відтоді, як Легій залишив Єрусалим; і було це того року, коли Лахонеус був головним суддею і правителем цієї землі.

2 І Нефій, син Геламана, пішов з землі Зарагемлі, передавши відповідальність своєму синові «Нефію, який

був його старшим сином, стосовно ^бпластин з латуні і всіх літописів, які велися, і всього того, що утримувалося священним від виходу Легія з Єрусалима.

3 Після цього він вийшов з землі, і «куди він пішов, ніхто не знав; а його син Нефій вів літопис замість нього, так, літопис цього народу.

4 І сталося, що на початку дев'яности і другого року, ось, пророцтва пророків почали здійснюватися повніше; бо сталося більше ознак і більше див, що вершилися серед людей.

5 Але були деякі, які почали говорити, що минув уже час, коли мали здійснитися слова, «сказані Самуїлом, Ламанійцем.

6 І вони почали потішатися над своїми браттями, кажучи:

[з нефій]
1 1а 2 Неф. 25:19.
2а пп Нефій, Син

Нефія, Син
Геламана.
б Ал. 37:3–5.

3а 3 Неф. 2:9.
5а Гел. 14:2–4.

Ось, час уже минув, а слова Самуїла не здійснилися; отже, ваша радість і ваша віра стосовно цього була марною.

7 І сталося, що вони зчинили великий галас по всій землі; а люди, які повірили, дуже засумували, боячися, що якийсь чином те, про що було сказано, може не здійснитися.

8 Але ось, вони постійно чекали того дня, і тієї ночі, і того дня, які мають бути як один день, нібито не буде ночі, щоб вони знали, що їхня віра не була марною.

9 Тож сталося, що невірничі призначили день, коли всіх тих, хто вірив у ті традиції, буде віддано на смерть, якщо не явиться та ознака, яку дав пророк Самуїл.

10 Тож сталося, що коли Нефій, син Нефія, побачив злочестивість свого народу, його серце огорнув великий смуток.

11 І сталося, що він вийшов, і вклонився до землі, і заволав щиро до свого Бога від імені свого народу, так, тих, кого от-от збиралися знищити через їхню віру в традиції їхніх батьків.

12 І сталося, що він волав щиро до Господа “весь той день; і ось, голос Господа долинув до нього, кажучи:

13 Підійми свою голову і будь у доброму гуморі; бо ось,

час уже поруч, і цієї ночі буде дано ознаку, а “назавтра Я прийду у світ, щоб показати світові, що Я здійснию все те, що Я ^буклав у уста Моїх святих пророків.

14 Дивись, Я ^априходжу до Своїх, щоб ^бздійснити все, що Я зробив відомим для дітей людських від ^взаснування світу, і щоб виконати волю ^гі Батька і Сина—Батька через Мене, і Сина через Мою плоть. І знай, час уже поруч, і цієї ночі вже буде дано ознаку.

15 І сталося, що слова, які дійшли до Нефія, здійснилися, відповідно до того, як їх було сказано; бо ось, при заході сонця “не було темряви; і люди почали дивуватися, тому що не було темряви, коли настала ніч.

16 І багато тих, хто досі не вірив у слова пророків, “упали на землю і стали наче мертві, бо вони зрозуміли, що великий ^бплан знищення, який вони склали для тих, хто вірив словам пророків, було зірвано; бо ознака, яку було дано, була вже поруч.

17 І вони почали розуміти, що Син Бога має незабаром явитися; так, у цілому, всі люди на лиці всієї землі від заходу до сходу, і на землі, що на півночі, і на землі, що на півдні, були так надзви-

9а пп Мученик,
Мучеництво,
Мученицька смерть.

12а Ен. 1:4;
Ал. 5:46.

13а Лк. 2:10–11.

б пп Ісус Христос—
Пророцтва про
народження
і смерть Ісуса
Христа.

14а Іван 1:11.

б Мт. 5:17–18.

в Ал. 42:26.

г УЗ 93:3–4.

15а Гел. 14:3.

16а Гел. 14:7.

б 3 Неф. 1:9.

чайно здивовані, що вони впали на землю.

18 Бо вони знали, що пророки свідчили про це багато років і що ознака, яку було дано, вже була поруч; і вони почали боятися через беззаконня і свою зневіру.

19 І сталося, що не було темряви всієї тієї ночі, але було світло, наче у полудень. І сталося, що сонце зійшло вранці знову, відповідно до належного порядку; і вони знали, що то був день, коли Господь має "народитися, завдяки ознаці, яку було дано.

20 І все сталося, дійсно, все-все, кожна дрібниця, згідно з словами пророків.

21 І сталося також, що нова "зірка з'явилася, згідно з Словом.

22 І сталося, що з тих пір почалося, що брехня розповсюджувалася серед людей Сатаною, щоб зробити їхні серця закам'янілими для того, щоб вони не вірили в ті ознаки і дива, які вони бачили; але, незважаючи на ці брехню й обман, більшість людей повірила і була навернена до Господа.

23 І сталося, що Нефій пішов до людей і також багатьох інших, христячи їх на покаяння, в якому було велике "відпущення гріхів. І таким чином для людей знову настав мир на цій землі.

24 І не було суперечок, за

винятком того, що було декілька таких, які почали проповідувати, намагаючись доводити з допомогою святого писання, що вже немає "необхідності дотримуватися закону Мойсея. Тож у цьому вони помилялися, не розуміючи писання.

25 Але сталося, що їх скоро було навернено і переконано у помилці, в якій вони були, бо їм стало відомо, що закон ще не було "виповнено, а що він має виповнитися цілковито; так, слово дійшло до них, що він має виповнитися; так, що жодну йоту і риску не можна пропустити, доки він увесь не виповниться; отже, того самого року їх було приведено до пізнання їхньої помилки, і вони ^бвизнали свої хиби.

26 І так дев'яносто і другий рік пройшов, приносячи радісну новину людям через ознаки, які сталися, згідно з словами пророцтва всіх святих пророків.

27 І сталося, що дев'яносто і третій рік також пройшов у мирі, крім того, що "Гадіантонові розбійники, які жили в горах, нападали на землю; бо настільки міцними були їхні фортеці і їхні таємні місця, що люди не могли перемогти їх; отже, вони чинили багато вбивств і влаштовували різанину серед народу.

19а Лк. 2:1–7.

21а Мт. 2:1–2; Гел. 14:5.

23а пп Відпущення

грівів.

24а Ал. 34:13.

25а Мт. 5:17–18.

б Мос. 26:29.

27а пп Гадіантонові розбійники.

28 І сталося, що в дев'яносто і четвертому році вони почали зростати у великій кількості, тому що було багато розкольників серед Нефійців, які втікали до них, що зробило так, що великий сум був серед тих Нефійців, які залишалися на землі.

29 І була також причина для великого суму серед Ламанійців; бо ось, вони мали багато дітей, які виростили і почали дорослішати, так що вони вирішували самі за себе, і їх було відвернуто деякими, які були "Зорамійцями, їхньою брехнею і їхніми улесливими словами, щоб приєднати до тих Гадіантонових розбійників.

30 І отже, Ламанійці теж зазнали скорбот і почали ослаблюватися у своїй вірі і праведності через злочестивість молодого покоління.

РОЗДІЛ 2

Злочестивість і мерзоти серед людей зростають—Нефійці і Ламанійці об'єднуються, щоб захищатися від Гадіантонових розбійників—Навернені Ламанійці стають білими і називаються Нефійцями. Близько 5–16 рр. від Р.Х.

І сталося, що так пройшов дев'яносто і п'ятий рік також, і люди почали забувати ті ознаки і дива, про які вони чули, і почали все менше і

менше дивуватися ознаці або дивові з небес, так що вони стали закам'янілими серцем і сліпі розумом своїм, і перестали вірити всьому тому, що вони чули і бачили—

2 Уявляючи собі щось марне у своїх серцях, нібито це було вдіяно людьми і силою диявола, щоб відвернути й "обманути серця людей; і таким чином Сатана заволодів серцями людей знову, так що він засліпив їм очі і повів їх геть, щоб вони повірили, що вчення Христа було нерозумним і марним.

3 І сталося, що люди почали сильніше впадати у злочестивість і мерзоти; і вони не вірили, що буде дано ще ознаки і дива; і Сатана "ходив навколо, відводячи геть серця людей, спокушаючи їх і роблячи так, що вони чинили велику злочестивість на цій землі.

4 І так пройшов дев'яносто і шостий рік; і також дев'яносто і сьомий рік; і також дев'яносто і восьмий рік; і також дев'яносто і дев'ятий рік;

5 І також сто років пройшло від днів "Мосії, який був царем над народом Нефійців.

6 І шістсот і дев'ять років пройшло відтоді, коли Легій залишив Єрусалим.

7 І дев'ять років пройшло з тих пір, як було дано ознаку, про яку говорили пророки, що Христос має прийти у світ.

8 Тож Нефійці почали вести відлік свого часу відтоді, як було дано ознаку, тобто від пришествя Христа; отже, дев'ять років пройшло.

9 І Нефій, який був батьком Нефія, який мав відповідальність за літописи, "не повернувся на землю Зарагемлі, і його не можна було відшукати на всій землі.

10 І сталося, що народ все ще залишався у злочестивості, незважаючи на багато проповідувань і пророкувань, які посилалися до них; і так пройшов і десятий рік також; і одинадцятий рік також пройшов у беззаконні.

11 І сталося, у тринадцятому році почалися війни і суперечки по всій землі; бо Гадіантонові розбійники стали такими численними, і вбивали так багато людей, і спустошували так багато міст, і розповсюджували так багато смерті і кривавої розправи по всій землі, що стало необхідним, щоб усі люди, і Нефійці, і Ламанійці, взялися до зброї проти них.

12 Отже, всі Ламанійці, яких було наведено до Господа, об'єдналися з своїми братами, Нефійцями, і були змушені, заради безпеки свого життя, і своїх жінок, і своїх дітей взятися до зброї проти тих Гадіантонових розбійників, так, і ще для того, щоб захистити свої права, і привілеї своєї церкви і свого бого-

служіння, і своєї "свободи і своєї ^бволі.

13 І сталося, що перед тим як цей тринадцятий рік пройшов, Нефійцям загрожувало цілковите знищення через цю війну, яка стала надзвичайно тяжкою.

14 І сталося, що тих Ламанійців, які приєдналися до Нефійців, було причислено до Нефійців;

15 І "прокляття їх було знято з них, і їхня шкіра стала ^ббілою, як у Нефійців;

16 І їхні юнаки і їхні дочки стали надзвичайно красивими, і їх було причислено до Нефійців і названо Нефійцями. І так закінчився тринадцятий рік.

17 І сталося, на початку чотирнадцятого року війна між розбійниками і людьми Нефія продовжувалася і ставала надзвичайно тяжкою; проте люди Нефія отримали деяку перевагу над розбійниками, так що вони вигнали їх геть з своїх земель у гори і в їхні таємні місця.

18 І так закінчився чотирнадцятий рік. А в п'ятнадцятому році вони виступили проти народу Нефія; і через злочестивість народу Нефія і значні їхні суперечки і розколи, Гадіантонові розбійники отримали багато переваг над ними.

19 І так закінчився п'ятнадцятий рік, і таким чином, люди були в стані багатьох

скорбот; і “меч знищення висів над ними, так що їх от-от було б зрубано ним, і все це через їхні беззаконня.

РОЗДІЛ 3

Гіддіангій, Гадіантоновий вождь, вимагає, щоб Лахонеус і Нефійці здалися самі і здали свої землі — Лахонеус призначає Гідгіддонія головним полководцем війська — Нефійці збираються в Зарагемлі і Щедрому, щоб захищати себе. Близько 16–18 рр. від Р.Х.

І ось сталося, що в шістнадцятому році від пришествя Христа, Лахонеус, правитель цієї землі, отримав послання від вождя і правителя цієї банди розбійників; і такі слова там було написано, в яких говорилося:

2 Лахонеусе, найблагородніший і найголовніший правителю цієї землі, ось, я пишу це послання тобі і складаю тобі надзвичайно велику хвалу через твою стійкість і також стійкість твоїх людей у захисті того, що ви вважаєте вашим правом і волею; так, ви стали міцно, нібито вас підтримано рукою Бога, на захист вашої волі, і вашого майна, і вашої країни, тобто того, що ви так називаєте.

3 І мені, здається, жаль, найблагородніший Лахонеусе, що ти настільки нерозумний і пихатий, що вважаєш, що ти зможеш протистояти

такій великій кількості хоробрих чоловіків, які є під моїм командуванням, які вже в цей час стоять озброєні і очікують з великим нетерпінням на команду: Нападїть на Нефійців і знищїть їх.

4 І я, знаючи їхній непереможний дух, випробувавши їх на полі бою і знаючи їхню одвічну ненависть до вас через те велике лихо, якого ви завдали їм, отже, якщо вони нападуть на вас, вони покарають вас цілковитим знищенням.

5 Отже, я написав це послання, запечатавши його своєю власною рукою, турбуючися про ваш добробут, через вашу стійкість у тому, що ви вважаєте правильним, і ваш благородний дух на полі бою.

6 Отже, я пишу тобі, бажаючи, щоб ви краще здали цим моїм людям ваші міста, ваші землі, і ваші володіння, ніж вони прийдуть до вас з мечем і знищення зйде на вас.

7 Тобто, іншими словами, здавайтеся нам, і об'єднайтеся з нами, і ознайомтеся з нашими “таємними діяннями, і станьте нашими братами, щоб ви були, як ми — не нашими рабами, але нашими братами і напарниками в усьому, що ми маємо.

8 І знайте, я “клянуся вам, якщо ви зробите це, з клятвою, вас не буде знищено; але якщо ви не зробите цього, я клянуся вам клятвою, що

наступного місяця я накажу, щоб моє військо напало на вас, і вони не стримуватимуть своєї руки, і не щадитимуть, але вбиватимуть вас, і дозвolyтимуть мечеві падати на вас, аж доки не винищать вас.

9 І ось, я—Гіддіангій; і я—правитель цієї таємної організації Гадіантона; організації, яку і діяння якої я вважаю ^бдобрими; і вони існують з ^вдавніх часів, і їх було передано нам.

10 І я пишу це послання тобі, Лахонеусе, і я сподіваюся, що ти здаси свої землі і володіння без пролиття крові, щоб ці мої люди могли повернути собі свої права й уряд, люди, які відкололися від вас через вашу злочестивість у відмові їм у їхніх правах урядування, і якщо ви не вчините так, я відомщу за їхні образи. Я є Гіддіангій.

11 І ось сталося, коли Лахонеус отримав це послання, він був надзвичайно здивований хоробрістю Гіддіангя, який вимагав володіння землею Нефійців і також погрожував народові помстою за образи тих, які не зазнали ніяких образ, за винятком того, що вони самі собі ^ввчинили лихо, відколовшись геть до злочестивих і мерзотних розбійників.

12 Тож ось, цей Лахонеус, правитель, був справедливим чоловіком, і його не можна

було залякати вимогами і погрозами ^арозбійника; отже, він не прислухався до послання Гіддіангя, правителя розбійників, але він зробив так, щоб його люди волали до Господа і просили сили на той час, коли розбійники нападуть на них.

13 Так, він розіслав проголошення серед усього народу, щоб вони зібралися разом з своїми жінками, і своїми дітьми, своїми отарами і стадами, і з усім їхнім майном, окрім своєї землі, в одне місце.

14 І він наказав, що має бути збудовано укріплення навколо них, і їхня міцність має бути надзвичайно великою. І він наказав, щоб військо, і Нефійців, і Ламанійців, тобто всіх тих, хто був зачислений до Нефійців, було розміщено як сторожу довкола, щоб доглядати за ними і охороняти їх від розбійників удень і вночі.

15 Так, він сказав їм: Як Господь живий, якщо ви не покаєтеся в усіх ваших беззаконнях і не волатимете до Господа, вас аж ніяк не буде визволено від рук тих Гадіантонових розбійників.

16 І такими величними і дивовижними були слова і пророцтва Лахонеуса, що вони навели страх на всіх людей; і вони дійсно напружилися з усією міццю, щоб виконати слова Лахонеуса.

9а пп Таємні змови.
б Ал. 30:53.
в Гел. 6:26–30;

Мойс. 5:29, 49–52.
11а Гел. 14:30.
12а Ал. 54:5–11;

3 Неф. 4:7–10.

17 І сталося, що Лахонеус призначив головних полководців над усім військом Нефійців командувати ними тоді, коли розбійники виступлять з пустині проти них.

18 Тож було призначено найголовнішого серед усіх головних полководців і верховного командувача військом Нефійців, і його ім'я було "Гідгіддоній.

19 Тож був звичай серед усіх Нефійців призначати своїми головними полководцями (за винятком часів їхньої злочестивості) когось, хто має дух одкровення і також "пророцтва; отже, цей Гідгіддоній був великим пророком серед них і також головним суддею.

20 Тож люди сказали Гідгіддонієві: Молися Господові, і давайте підемо в гори і в пустиню, щоб напасти на розбійників і знищити їх на їхніх власних землях.

21 Але Гідгіддоній каже їм: "Борони Господи; бо якби ми пішли проти них, Господь ^бвіддав би нас у їхні руки; отже, ми приготуємося в середині наших земель, і ми зберемо все наше військо разом, і ми не підемо проти них, але зачекаємо, доки вони не виступлять проти нас; отже, як Господь живий, якщо ми зробимо це, Він віддасть їх у наші руки.

22 І сталося у сімнадцятому році, наприкінці року, про-

голошення Лахонеуса пішло по всьому лицю землі, і вони взяли своїх коней, і свої вози, і свою рогату худобу, і всі свої отари, і свої стада, і своє зерно, і все своє майно, і вирушили вперед тисячами і десятками тисяч, доки всі не прийшли в те місце, де їм було призначено зібратися разом, щоб захищатися від своїх ворогів.

23 А земля, яку було призначено, була землею Зарагемлі і землею, яка була між землею Зарагемлі і землею Шедрою, так, до границі, яка була між землею Шедрою і землею Спустошення.

24 І було дуже багато тисяч людей, які називалися Нефійцями, які зібралися разом на цій землі. Тож Лахонеус наказав, що вони мають зібратися разом на землі, що на півдні, через велике прокляття, яке було на "землі, що на півночі.

25 І вони укріпилися проти своїх ворогів; і жили на одній землі, і однією групою, і вони боялися слів, які було сказано Лахонеусом, так що вони покаялися в усіх своїх гріхах; і вони склали свої молитви до Господа Бога свого, щоб Він "визволив їх у той час, коли їхні вороги прийдуть битися проти них.

26 І вони були надзвичайно сумними через своїх ворогів. І Гідгіддоній наказав, щоб вони зробили "зброю війни

18a 3 Неф. 6:6.
19a пп Пророцтво,
Пророкувати.

21a Ал. 48:14.
б 1 Сам. 14:12.
24a Ал. 22:31.

25a пп Довіра.
26a 2 Неф. 5:14.

всякого роду, і щоб вони були сильними з бронєю, і з щитами, і з малими круглими щитами, так, як він учив.

РОЗДІЛ 4

Нефійське військо перемагає Гаддіантонових розбійників—Гіддіангїя вбито, а його наступника, Земнарїйгу, повішено—Нефійці складають хвалу Господові за свої перемоги. Близько 19–22 рр. від Р.Х.

І сталося, що наприкінці вісімнадцятого року те війсьсько грабїжників підготувалося до битви і почало спускатися і робити вилазки з-за пагорбів, і з гір, і пустині, і своїх фортець, і своїх таємних місць, і почали захоплювати землі, і ті, що були на землі на півдні, і ті, що були на землі на півночі, і почали займати всі землі, що їх було «покинуто Нефійцями, і міста, які було залишено спустілими.

2 Але ось, не було ні диких звірів, ані дичини на тих землях, які було покинуто Нефійцями, і не було ніякої дичини для розбїйників, крім тієї, що була в пустині.

3 І розбїйники не могли існувати ніде, крім пустині, через нестачу їжі; бо Нефійці залишили свої землі спустілими, і зібрали свої отари, і стада, і все своє майно, і вони були однією групою.

4 Отже, не було можливо-

сті розбїйникам грабувати і здобувати їжу, як тільки виступити на відкриту битву проти Нефійців; а Нефійці, будучи однією групою і в такій великій кількості, і зберігаючи для себе провізію, і коней, і худобу, і отари всякого роду, щоб можна було харчуватися протягом семи років, а за цей час вони сподївалися знищити розбїйників з лиця землі; і так пройшов вісімнадцятий рік.

5 І сталося, що в дев'ятнадцятому році Гіддіангїй зрозумів, що необхідно йому йти на битву проти Нефійців, бо не було для них іншого шляху, щоб вижити, як тільки грабувати, і розбїйничати, і вбивати.

6 І вони не наважувалися розповсюджуватися по лицю землі так, щоб вирощувати зерно, аби Нефійці не напали на них і не повбивали їх; отже, Гіддіангїй дав наказ своєму військові, що цього року вони мають піти на битву проти Нефійців.

7 І сталося, що вони пішли на битву; і було це шостого місяця; і знайте, великим і жахливим був той день, коли вони пішли на битву; і були вони підперезані за звичаєм розбїйників, і мали вони ягнчї шкури навколо стегон, і були вони пофарбовані кров'ю, а їхні голови було поголено, і вони мали шоломи на них; і величним і

жахливим був вигляд війська Гіддіангія через їхню броню, і через те, що вони були пофарбовані кров'ю.

8 І сталося, що військо Нефійців, побачивши вигляд війська Гіддіангія, впало на землю, і здійняло волення свої до Господа Бога свого, щоб Він пощадив їх і визволив їх від рук їхніх ворогів.

9 І сталося, що коли військо Гіддіангія побачило це, вони почали голосно кричати, радіючи, бо вони вважали, що Нефійці впали від страху, злякавшись їхнього війська.

10 Але в цьому вони були розчаровані, бо Нефійці не боялися їх; але вони ^абоялися свого Бога і благали у Нього захисту; отже, коли військо Гіддіангія кинулося на них, вони були готові зустріти їх; так, з силою Господа вони прийняли їх.

11 І битва почалася цього шостого місяця; і великою і жахливою була битва в той час, авжеж, великою і жахливою була різанина в той час, так що не було ще відомо такої великої різанини серед усіх людей Легія відтоді, як він залишив Єрусалим.

12 І, незважаючи на ^апогрози і клятви Гіддіангія, ось, Нефійці розбили їх, так що ті відступили від них.

13 І сталося, що ^аГідгіддоній наказав, щоб його військо переслідувало їх аж до меж пустині і щоб вони не щади-

ли нікого, хто попаде в їхні руки по дорозі; і так вони переслідували їх і вбивали їх до меж пустині, аж доки не виконали наказу Гідгіддонія.

14 І сталося, що Гіддіангія, який стояв і бився з хоробрістю, переслідували, коли він тікав; і оскільки він втомився через довгу свою боротьбу, його було захоплено і вбито. І таким був кінець розбійника Гіддіангія.

15 І сталося, що військо Нефійців повернулося знову до місця своєї безпеки. І сталося, що цей дев'ятнадцятий рік пройшов, і розбійники не поверталися на битву; не приходили вони знову і в двадцятому році.

16 І в двадцять і першому році вони не виходили на битву, але вони підійшли з усіх боків поставити облогу навколо народу Нефія; бо вони вважали, що якби вони відсікли народ Нефія від їхніх земель, і оточили б їх з усіх боків, і якби вони відсікли їх від усіх їхніх зовнішніх привілеїв, тоді вони б змусили їх здатися згідно з їхніми бажаннями.

17 Тож вони призначили собі іншого вождя, чие ім'я було Земнарійга; отже, саме Земнарійга наказав, щоб ця облога мала місце.

18 Але ось, це було перевагою для Нефійців; бо розбійникам було неможливо утримувати облогу настіль-

ки довго, щоб це мало якийсь вплив на Нефійців, бо вони зробили великий запас провізії,

19 І через нестачу провізії у розбійників—бо ось, вони нічого не мали, окрім м'яса, для свого харчування, м'яса, яке вони отримували з пустині;

20 І сталося, що “дичина стала рідкістю в пустині—так що розбійники мало не загинули від голоду.

21 А Нефійці постійно виходили вдень і вночі, і нападали на їхнє військо, і рубали їх тисячами і десятками тисяч.

22 І тому люди Земнарійги забажали відмовитися від свого плану через велике знищення, яке приходило на них вночі і вдень.

23 І сталося, що Земнарійга віддав наказ своїм людям, що вони мають відмовитися від облоги і прямувати у найвіддаленіші частини землі, що на півночі.

24 І тоді Гідгіддоній, будучи обізнаним з їхнім планом і знаючи про їхню слабкість через нестачу їжі і велику різанину, яка сталася серед них, отже, він вислав своє військо вночі, і відрізав їм шлях до відступу, і розмістив своє військо на шляху їхнього відступу.

25 І це здійснили вони в нічний час і просувалися вперед у своєму поході, випереджаючи розбійників, так що

наступного дня, коли розбійники почали свій похід, їх зустріло військо Нефія і з їхнього фронту, і з їхнього тилу.

26 А розбійників, які були на півдні, було також відрізано на дорогах їхнього відступу. І все це було зроблено за наказом Гідгіддонія.

27 І було багато тисяч таких, які здалися в полон Нефійцям, а решту з них було вбито.

28 І їхнього вождя, Земнарійгу, було захоплено і повішено на дереві, так, аж на самій його верхівці, доки він не вмер. А коли він, повішений, вмер, вони зрубали дерево, поваливши його на землю, і заволали гучним голосом, кажучи:

29 Хай Господь збереже Свій народ у праведності і в святості серця, щоб вони могли зрубати до землі тих, хто намагатиметься вбити їх через владу і таємні змови, так само, як цього чоловіка було зрубано до землі.

30 І вони зраділи і заволали знову в один голос, кажучи: Нехай “Бог Авраама, і Бог Ісака, і Бог Якова захищає цей народ у праведності стільки, скільки вони ^бприкликатимуть ім'я свого Бога на захист.

31 І сталося, що вони грянули, всі як один, спів і “хвалу їхньому Богу за те велике, що Він зробив для них, збері-

гаючи їх від того, щоб не потрапити до рук їхніх ворогів.

32 Так, вони кричали: “Осання Всевишньому Богові. І вони кричали: Благословенне ім'я Господа Бога ⁶Всемогутнього, Всевишнього Бога.

33 І їхні серця сповнилися радістю, аж до великого пролиття сліз, через великодушність Бога у врятуванні їх від рук їхніх ворогів; і вони знали, що це через їхнє покаяння і їхню смиренність їх було врятовано від вічного знищення.

РОЗДІЛ 5

Нефійці каються і припиняють грішити—Мормон пише історію свого народу і проголошує їм вічне слово—Ізраїль буде зібрано з його тривалого розсіяння. Близько 22–26 рр. від р.х.

І ось тоді не було жодної живої душі серед усього народу Нефійців, яка б хоч якнайменше сумнівалася в словах усіх святих пророків, які говорили; бо вони знали, що має бути необхідність, щоб вони здійснилися.

2 І вони знали, що має бути необхідно, щоб Христос прийшов, через багато ознак, які було дано згідно з словами пророків; і через те, що вже сталося, вони знали, що необхідно, щоб все сталося згідно з тим, що було сказано.

3 Отже, вони припинили

чинити всі свої гріхи, і свої мерзоти, і свою розпусту і служили Богу з усією старанністю вдень і вночі.

4 І тоді сталося, що коли вони взяли в полон усіх розбійників, так що жоден з тих, кого не було вбито, не втік, вони кинули своїх ув'язнених у в'язницю і наказали, щоб слово Бога було проповідовано їм; і всіх тих, які покаялися в своїх гріхах і увійшли в завіт більше не вбивати, було відпущено на “волю.

5 Але всіх тих, які не увійшли в завіт, і які все ще продовжували мати ті таємні вбивства в своїх серцях, так, усіх, які видихали погрози проти своїх братів, було засуджено і покарано згідно з законом.

6 І так вони покляли край усім тим злочестивим, і таємним, і мерзотним змовам, в яких було так багато злочестивості і так багато вбивств було вчинено.

7 І так “двадцять і другий рік пройшов, і двадцять і третій рік також, і двадцять і четвертий, і двадцять і п'ятий; і так пройшло двадцять і п'ять років.

8 І багато чого сталося такого, що в очах декого було великим і дивовижним; проте все це неможливо записати в цій книзі; так, ця книга не може вмістити навіть “сотої частини того, що було зроблено серед такої кількості

людей протягом двадцяти і п'яти років;

9 Але дивіться, є ^алітописи, які дійсно містять усі події серед цього народу; і Нефій подає коротшу, але правдиву розповідь.

10 Отже, я зробив мій літопис про це, згідно з літописом Нефія, вигравіюваного на пластинах, які називалися пластинами Нефія.

11 І знайте, я роблю запис на пластинах, які я виготовив своїми власними руками.

12 І знайте, мене звать ^аМормоном, мене було названо за ^бземлею Мормон, землею, в якій Алма заснував церкву серед людей, так, першу церкву, яку було засновано серед них після їхньої провини.

13 Знайте, я учень Ісуса Христа, Сина Бога. Мене Він покликав проголошувати слово Його серед Його народу, щоб вони могли мати вічне життя.

14 І стало доцільним, щоб я,—згідно з волею Бога, щоб молитви тих, які пройшли переді мною і які були святими, було виконано згідно з їхньою вірою,—вів ^алітопис того, що було зроблено—

15 Так, невеликий літопис того, що відбувалося з тих пір, коли Легій залишив Єрусалим і аж дотепер.

16 Отже, я складаю свій літопис з розповідей, які було

подано тими, хто був переді мною, до початку мого дня;

17 І тоді я складаю ^алітопис того, що я бачив на свої власні очі.

18 І я знаю, що літопис, який я складаю, є справедливий і правдивий літопис; проте є багато такого, чого нашою мовою ми не можемо ^анаписати.

19 І тепер я закінчую мої висловлювання, які від мене, і продовжую подавати мою розповідь про те, що було до мене.

20 Я—Мормон, і прямий нащадок Легія. Я маю причину благословляти мого Бога і мого Спасителя Ісуса Христа за те, що Він вивів наших батьків з землі Єрусалима (і ^аніхто не знав того, крім Нього Самого і тих, кого Він вивів з тієї землі), і що Він дав мені і моему народові так багато знань, які приведуть до спасіння наших душ.

21 Дійсно, Він благословив ^адім ^бЯкова і був ^амилостивим до сімені Йосипа.

22 І ^анаскільки діти Легія виконували Його заповіді, настільки Він благословляв їх і допомагав їм процвітати згідно з Його словом.

23 Так, і дійсно Він знову приведе ^арешту сімені Йосипа до ^бпізнання Господа Бога їхнього.

9а Гел. 3:13–15.

12а Морм. 1:1–5.

б Мос. 18:4;

Ал. 5:3.

14а Ен. 1:13–18;

УЗ 3:19–20.

17а Морм. 1:1.

18а Етер 12:25.

20а 1 Неф. 4:36.

21а пп Ізраїль.

б Бут. 32:28.

в Повтор. 33:13–17.

22а 2 Неф. 1:20.

23а Ал. 46:24.

б 2 Неф. 3:12.

24 І так дійсно, як те, що Господь живий, “збере Він з чотирьох сторін землі всю решту сімені Якова, яка розсіяна повсюди по всьому лицю землі.

25 І оскільки Він склав завіт з усім домом Якова, саме так, завіт, який Він склав з домом Якова, буде здійснено в свій належний час, аж до “відновлення всього дому Якова до пізнання завіту, який Він склав з ними.

26 І тоді вони “знатимуть свого Викупителя, Яким є Ісус Христос, Син Бога; і тоді їх буде зібрано з чотирьох сторін землі на свої власні землі, з яких їх було розсіяно; так, як Господь живий, так це і буде. Амінь.

РОЗДІЛ 6

Нефійці процвітають—Виникають гордовитість, багатство і класові розбіжності—Церкву роздирають розколи—Сатана веде людей на відкрите повстання—Багато пророків закликає до покаяння, і їх убивають—Їхні вбивці таємно замишляють захопити владу в уряді. Близько 26–30 рр. від Р.Х.

І тоді сталося, що весь народ Нефійців повернувся до своїх власних земель у двадцять і шостому році, кожний чоловік з своєю сім'єю, своїми отарами і своїми стадами,

своїми кіньми, і своєю художобою, і з усім, що їм належало.

2 І сталося, що вони не з'їли всю свою провізію; отже, вони забрали з собою все, що вони не поїли, все своє зерно кожного сорту, і своє золото, і своє срібло, і всі свої дорогоцінні речі, і вони повернулися до своїх власних земель і своїх володінь, і на півночі, і на півдні, і на землі, що на північ, і на землі, що на південь.

3 І вони подарували тим розбійникам, які увійшли в завіт зберігати мир на землі і які бажали залишитися Ламанійцями, землі, відповідно до їхньої кількості, щоб вони могли своїми зусиллями утримувати себе; і таким чином вони встановили мир на всій землі.

4 І вони почали процвітати і ставати великими; і двадцять і шостий, і сьомий роки пройшли, і був великий порядок на цій землі; і вони сформували свої закони згідно з справедливістю і правосуддям.

5 І тепер не було нічого на всій цій землі, що б заважало людям постійно процвітати, якби вони не впали у провину.

6 І ось, Гідгіддоній, і суддя Лахонеус, і ті, кого було призначено вождями, встановили цей великий мир на землі.

7 І сталося, що багато нових міст було побудовано і багато старих міст відновлено.

8 І було багато шляхів прокладено і багато доріг зроблено, які вели від міста до міста, і від землі до землі, і від місця до місця.

9 І так пройшов двадцять і восьмий рік, і люди мали тривалий мир.

10 Але сталося, що в двадцять і дев'ятому році почалися суперечки серед людей; і дехто підносився у "гордовитості і вихвалюваннях через свої надзвичайно великі багатства, так, аж до сильних утисків;

11 Бо було багато купців на цій землі, і також багато законників, і багато службовців.

12 І люди почали розрізнятися за рангами, відповідно до своїх "багатств і своїх можливостей до навчання; так, деякі були неосвіченими через свою бідність, а інші отримали хорошу освіту через свої багатства.

13 Деякі підносилися у своїй гордовитості, а інші були надзвичайно покірливими; деякі відповідали лайкою на лайку, тоді як інші сприймали лайку, і "утиски, і всілякі скорботи, і не поверталися і не ^блаялися у відповідь, але були покірними і каюлися перед Богом.

14 І так почалася велика нерівність на всій землі, так що церква почала розпадатися; авжеж, так що в тридцятому

році церква розпалася на всій землі, за винятком того, що вона була серед декількох Ламанійців, яких було наведено до істинної віри; і вони не відступали від неї, бо були твердими, стійкими і непохитними, бажаючи з усією "старанністю виконувати заповіді Господа.

15 Тож причиною цього беззаконня народу було ось що: Сатана мав велику силу, таку, що підбурював людей чинити всілякі беззаконня, і роздуватися від гордовитості, спокушаючи їх прагнути сили, і влади, і багатств, і марних речей світу.

16 І так Сатана звів серця людей чинити всілякі беззаконня; отже, вони втішались миром тільки декілька років.

17 І таким чином, на початку тридцятого року—а людей було залишено на тривалий час і відведено "спокусами диявола туди, куди тільки б він не захотів їх відвести, і вони чинили таке беззаконня, яке б тільки він не захотів, щоб вони чинили—і таким чином, на початку цього тридцятого року вони були в стані жахливої злочестивості.

18 Тож вони не грішили у "незнанні, бо вони знали волю Бога стосовно їх, бо цьому їх було навчено; отже,

6 10а пп Гординя.
12а 1 Тим. 6:17–19;
Гел. 4:12.
13а пп Переслідувати,

Переслідування.
б Мт. 5:39;
4 Неф. 1:34;
УЗ 98:23–25.

14а пп Старанність.
17а пп Спокушати,
Спокуса.
18а Мос. 3:11.

вони свідомо ^бповстали проти Бога.

19 І ось було це в дні Лахонеуса, сина Лахонеуса, бо Лахонеус посів місце свого батька і управляв народом того року.

20 І з'явилися люди, які отримували ^анатхнення з небес і їх було послано вперед, і вони йшли поміж людьми по всій землі, проповідуючи і свідчачи сміливо про гріхи і беззаконня народу, і свідчачи їм стосовно викуплення, яке Господь зробить для Свого народу, тобто, іншими словами, про воскресіння Христа; і вони свідчили прямо про Його ^бсмерть і страждання.

21 Тож було багато людей, які були надзвичайно сердитими на тих, хто свідчив про це; і ті, сердиті, були головним чином головними судьями, і ті, які ^абули первосвященниками і законниками; так, усі ті, які були законниками, були сердитими на тих, хто свідчив про це.

22 Тож не було жодного законника, ані судді, ані первосвященника, який би мав владу засуджувати когось на смерть, якщо їхнє засудження не було підписано правителем землі.

23 Тож було багато таких, які свідчили про те, що стосується Христа, які свідчили сміливо, яких було схоплено і таємно віддано судьями на

смерть, так що звістка про їхню смерть доходила до правителя землі тільки після їхньої смерті.

24 Тож ось, це було всупереч законам цієї землі, щоб якусь людину було віддано на смерть, якщо вони не мали влади від правителя землі—

25 Отже, скарга надійшла до землі Зарагемлі, до правителя землі, проти цих суддів, які незаконно засуджували пророків Господа на смерть.

26 Тож сталося, що їх було взято і приведено перед суддею, щоб судити за злочин, який вони вчинили, згідно з ^азаконом, встановленим людьми.

27 Тож сталося, що ті судді мали багато друзів і родичів; а решта, так, майже всі законники і первосвященники, зібралися разом і об'єдналися з родичами тих суддів, яких мали судити згідно з законом.

28 І вони увійшли в ^азавіт один з одним, так, саме в завіт, який було їм дано в давнину, завіт, який було дано і призначено ^бдияволом, щоб об'єднатися проти всієї праведності.

29 Отже, вони таки об'єдналися проти людей Господа і увійшли в завіт, щоб знищити їх і звільнити тих, хто був винен у вбивстві, від руки правосуддя, яке вже повин-

18б пп Бунт.

20а пп Натхнення,
Надихати; Пророк.
б пп Розп'яття;

Спокута,
Спокутувати.

21а УЗ 121:36–37.
пп Відступництво.

26а Мос. 29:25;
Ал. 1:14.

28а пп Таємні змови.
б Гел. 6:26–30.

но було здійснитися згідно з законом.

30 І вони кинули виклик законові і правам своєї країни; і вони уклали завіт один з одним, щоб знищити правителя і встановити "царя на цій землі, щоб земля більше не була вільною, але була б підлеглою царям.

РОЗДІЛ 7

Головного суддю вбито, уряд знищено, і люди діляться на племена—Яків, антихрист, стає царем таємної змови—Нефій проповідує покаяння і віру в Христа—Ангели священнослужать йому щоденно, і він піднімає свого брата з мертвих—Багато хто кається і хреститься. Близько 30–33 рр. від р.х.

Тож дивіться, я покажу вам, що вони не встановили царя над цією землею; але того самого року, так, тридцятого року, вони знищили на місці суду, так, вбили головного суддю цієї землі.

2 І люди розділилися один проти одного; і вони відділилися один від одного у племена, кожний чоловік відповідно до своєї родини, і своїх родичів, і друзів; і так вони знищили уряд на землі.

3 І кожне плем'я призначило собі ватажка, або вождя; і так вони стали племенами і вождями племен.

4 Тож бачите, не було жод-

ного чоловіка серед них, який не мав би великої родини і багатьох родичів і друзів; отже, їхні племена стали надзвичайно великими.

5 Тож все це було зроблено, і не було ще воєн між ними; і все це беззаконня зійшло на людей, тому що вони "піддалися силі Сатани.

6 І постанови уряду було знищено через "таємну змову друзів і родичів тих, які вбили пророків.

7 І вони зробили так, що почалися великі суперечки на цій землі, так що праведніша частина народу майже вся стала злочестивою; так, залишилося тільки декілька праведних людей серед них.

8 І ось, ще не пройшло й шести років відтоді, як більшість народу відвернулася від своєї праведності, так само як пес повертається до своєї "блювотини, або як свиня—до валяння в багні.

9 Тож ця таємна змова, яка принесла таке велике беззаконня серед народу, збрала їх разом, і поставила на чолі чоловіка, якого вони називали Яків;

10 І вони назвали його своїм царем; отже, він став царем над цією злочестивою бандою; і він був один з найголовніших, хто віддав свій голос проти пророків, які свідчили про Ісуса.

11 І сталося, що вони не були такими сильними кількістю

своєю, як племена людей, які об'єдналися разом, за винятком того, що їхні вожді встановили свої закони, кожний відповідно до свого племені; проте, вони були ворогами; незважаючи на те, що вони не були праведним народом, все ж таки вони були об'єднані в ненависті до тих, які увійшли в завіт, щоб знищити уряд.

12 Отже, Яків, побачивши, що їхні вороги були численніші за них, через те, що він був царем банди, отже, він наказав своїм людям, що вони повинні втекти у найпівнічнішу частину землі і там побудувати собі "царство, доки до них не приєднаються розкольники (бо він улестив їх, що буде багато розкольників), і доки вони не стануть досить сильними, щоб боротися з племенами народу; і вони так і вчинили.

13 І настільки швидким був їхній похід, що йому не можна було перешкодити, доки вони не вийшли за межі досяжності для людей. І так закінчився тридцятий рік; і такими були справи народу Нефій.

14 І сталося у тридцять і першому році, що вони розділилися на племена, кожний чоловік згідно з своєю сім'єю, родичами і друзями; проте вони дійшли згоди, що не будуть іти війною один на одного; але вони не були

єдині щодо своїх законів і свого способу урядування, бо їх було зорганізовано відповідно до міркувань тих, які були їхніми ватажками і їхніми вождями. Але вони встановили дуже суворі закони, що одне плем'я не повинно провинитися проти іншого, так що деякою мірою вони мали мир на землі; проте їхні серця були відвернуті від Господа Бога їхнього, і вони каменували пророків і виганяли їх з-поміж себе.

15 І сталося, що "Нефій, будучи відвіданий ангелами і почувши голос Господа, тож побачивши ангелів, і будучи очевидцем, і маючи силу, дану йому, щоб він міг знати про священнослужіння Христа, і також будучи очевидцем їхнього швидкого повернення від праведності до їхньої злочестивості і мерзот;

16 Отже, будучи опечаленим через закам'янілість їхніх сердець і сліпоту їхнього розуму, пішов до них того самого року і почав свідчити сміливо про покаяння і відпущення гріхів через віру в Господа Ісуса Христа.

17 І він учив їх багато чому; і все це не може бути записано, а частини з того не буде достатньо, отже, це не записано в цій книзі. І Нефій вчив з "силою і з великою владою.

18 І сталося, що були вони сердиті на нього, саме через те, що він мав більшу силу,

ніж вони, бо було “неможливо не повірити його словам, бо такою великою була його віра в Господа Ісуса Христа, що ангели священнослужили йому щоденно.

19 І в ім'я Ісуса він виганяв дияволів і “нечистих духів; і навіть свого брата він підняв з мертвих, після того як того каменували і він прийняв смерть від людей.

20 І люди бачили це, і свідчили про це, і сердилися на нього через його силу; а він творив ще “набагато більше чудес на очах людей в ім'я Ісуса.

21 І сталося, що тридцять і перший рік пройшов, і було тільки декілька таких, яких було повернено до Господа; але всі, кого було повернено, дійсно висловлювали людям, що їх було відвідано силою і Духом Бога, Який був в Ісусі Христі, в Якого вони вірили.

22 І всі, з кого було вигнано дияволів, кого було вилікувано від їхніх хвороб і їхніх недугів, істинно являли людям, що на них вплинув Дух Бога і їх було вилікувано; і вони показували також ознаки і творили деякі чудеса серед людей.

23 Так пройшов також тридцять і другий рік. І Нефій волав до людей на початку тридцять і третього року; і

він проповідував їм покаяння і відпущення гріхів.

24 Тож я хотів би, щоб ви пам'ятали також, що не було нікого, кого було б приведено до покаяння і не було б “хрищено водою.

25 Отже, Нефій посвятив чоловіків до цього священнослужіння, щоб усіх тих, хто приходив до них, було хрищено водою, і це є доказ і свідчення перед Богом і перед людьми, що вони покалися і отримали “відпущення своїх гріхів.

26 І було багато таких на початку цього року, кого було хрищено на покаяння; і так пройшла більша частина року.

РОЗДІЛ 8

Бурі, землетруси, пожежі, урагани і природні зрушення підтверджують розп'яття Христа — Багато людей знищено — Темрява покриває землю на три дні — Ті, які залишаються, оплакують свою долю. Близько 33–34 рр. від р.х.

І ось сталося, що згідно з нашим літописом, а ми знаємо, що наш літопис істинний, бо ось, той чоловік був справедливим, хто вів той літопис — бо він дійсно творив багато “чудес в ім'я Ісуса; а не було жодного чоловіка, який міг

18а 2 Неф. 33:1; Ал. 4:19.
19а пп Дух—Злі духи.
20а 3 Неф. 8:1.
24а пп Хрищення,

Христити.
25а УЗ 20:37.
пп Відпущення
гріхів.

8 1а 3 Неф. 7:19–20;
Морм. 9:18–19.
б Дії 3:6;
Кн. Як. 4:6.

би творити чудо в ім'я Ісуса, якщо його не було очищено до останньої крихточки від його беззаконня—

2 І ось сталося, якщо цей чоловік не допустив ніякої помилки у обчисленні нашого часу, "тридцять і третій рік пройшов;

3 І люди з палким бажанням почали чекати на ознаку, яку дав пророк Самуїл, Ламанієць, так, на той час, коли буде "темрява протягом трьох днів на лиці землі.

4 І почалися великі сумніви і суперечки серед людей, незважаючи на так багато "ознак, які було дано.

5 І сталося у тридцять і четвертому році, першого місяця, на четвертий день місяця, здійнялася велика буря, така, якої не знавали досі на всій землі.

6 І була також велика і жахлива гроза; і був страшений "грім, такий, що він "трусив усю землю, нібито вона от-от розколеться навпіл.

7 І були надзвичайно яскраві блискавиці, такі, яких не знавали досі на всій землі.

8 І "місто Зарагемля взялося вогнем.

9 І місто Мороній затонуло в глибинах моря, і всі жителі його потонули.

10 І землею занесло місто Моронійга, так що на місці цього міста виросла гора.

11 І велике і жахливе руйнування було на землі, що на півдні.

12 Але ось, найбільш величезне і жахливе руйнування було на землі, що на півночі; бо ось, все лице землі змінилося через грозу й урагани, і громи, і блискавиці, і надзвичайно великі струси всієї землі;

13 І "шляхи було розбито, і рівні дороги було зіпсовано, і багато плоских місць стало нерівними.

14 І багато великих і значних міст було "затоплено, і багато згоріло, і багато трусило, доки будівлі їхні не впали на землю, і жителів їхніх було вбито, і місця було спустошено.

15 І було декілька міст, що залишилися; але пошкодження в них були надзвичайно великі, і було багато там таких, яких було вбито.

16 І було декілька таких, яких віднесло ураганом; і куди вони пішли, жодна людина не знає, крім того, що знають, що їх було віднесено геть.

17 І, отже, лице всієї землі було спотворено через грози, і громи, і блискавиці, і землетруси.

18 І ось, "скелі було розколото навпіл; їх було розбито по лицю всієї землі, так що вони були розбиті на уламки, і в

2а 3 Неф. 2:8.
3а 1 Неф. 19:10;
Гел. 14:20, 27;
3 Неф. 10:9.

4а пп Розп'яття.
6а 1 Неф. 19:11;
Гел. 14:21.
б Мт. 27:45, 50–51.

8а 4 Неф. 1:7–8.
13а Гел. 14:24; 3 Неф. 6:8.
14а 1 Неф. 12:4.
18а Гел. 14:21–22.

рубцях, і в тріщинах, по всьому лицю землі.

19 І сталося, що коли громи, і блискавиці, і буря, і гроза, і землетрус припинилися—бо ось, вони тривали близько “трьох годин; а дехто говорив, що й довше; проте, всі ці великі й жахливі речі відбувалися протягом майже трьох годин—а потім, ось, була темрява на лиці землі.

20 І сталося, що густа темрява вкрила все лице землі, так що жителі її, хто не загинув, могли “відчувати^б туман темряви;

21 І не можна було мати світла через темряву, ні свічок, ні факелів; не можна було запалити вогню з їхньої хорошої і надзвичайно сухої деревини, так що не могло бути ніякого світла зовсім;

22 І не було видно зовсім ніякого світла, ані вогню, ані мигтіння, ні сонця, ні місяця, ні зірок, бо такими великими були тумани темряви, що були на лиці землі.

23 І сталося, що це продовжувалося протягом “трьох днів, що не було видно ніякого світла; і було велике тужіння, і голосіння, і оплакування серед усіх людей тривалий час; так, великим був стогін людей через темряву і велике знищення, яке зійшло на них.

24 І в одному місці було чути, як вони волали, кажучи: О,

якби ж то ми покаялися перед тим великим і жахливим днем, тоді б наших братів було помилувано, і їх не було б спалено у тому великому місті “Зарагемля.

25 А в іншому місці було чути, як вони волають і тужать, кажучи: О якби ж то ми покаялися перед тим великим і жахливим днем, і не вбивали, і не каменували пророків, і не виганяли їх геть; тоді б наших матерів, і наших прекрасних дочок, і наших дітей було помилувано і не засипано в тому великому місті Моронійга. І таким великим і жахливим було голосіння людей.

РОЗДІЛ 9

У темряві голос Христа проголошує знищення багатьох людей і міст через їхню злочестивість — Він також проголошує Свою божественність, повідомляє, що закон Мойсея виповнено, і запрошує людей прийти до Нього і бути спасеними. Близько 34 р. від р.х.

І сталося, що почувся “голос серед усіх жителів землі, на всьому лиці цієї землі, який казав:

2 Горе, горе, горе цьому народові; “горе жителям усієї землі, якщо вони не покаються; бо диявол^б сміється, і

19а Лк. 23:44.

20а Вих. 10:21–22.

б 1 Неф. 12:5; 19:11.

23а 1 Неф. 19:10.

24а Гел. 13:12.

9 1а 1 Неф. 19:11;

3 Неф. 11:10.

2а Мт. 11:20–21.

б Мойс. 7:26.

його ангели радіють через убивство прекрасних синів і дочок Мого народу; і це через свої беззаконня і мерзоти вони загинули!

3 Знайте, те велике місто Зарагемля Я спалив вогнем, і жителів його також.

4 І знайте, Я зробив так, що те велике місто Мороній було потоплено в глибинах моря, а жителі його потонули.

5 І знайте, те велике місто Моронійга вкрив Я землю і жителів його, щоб сховати їхні беззаконня і мерзоти від Мого лиця, щоб кров пророків і святих не ставала більше переді Мною проти них.

6 І знайте, Я зробив так, що місто Гілгал було потоплено, і жителів його поховано в глибинах землі;

7 Так, і місто Онійга і жителів його, і місто Мокум і жителів його, і місто Єрусалим і жителів його; і Я зробив так, щоб "води прийшли на місце їх, щоб сховати їхню злочестивість і мерзоти від мого лиця, щоб кров пророків і святих не ставала більше переді Мною проти них.

8 І знайте, місто Гадіандій, і місто Гадіомна, і місто Яків, і місто Гімгімно, всім їм Я зробив так, щоб їх було потоплено, і зробив "пагорби і долини на їхніх місцях; і жителів їхніх Я поховав у глибинах землі, щоб сховати їхню злочестивість і мерзоти від мого лиця, щоб кров пророків і святих не

ставала більше переді Мною проти них.

9 І знайте, те велике місто Яковугат, яке було заселено людьми царя Якова, Я зробив так, що його було спалено вогнем через їхні гріхи і їхню злочестивість, яка була понад усю злочестивість усієї землі, через їхні "таємні вбивства і змови; бо саме вони знищили мир серед Мого народу й уряд цієї землі; отже, Я зробив так, щоб їх було спалено, щоб ^бзнищити їх від Мого лиця, щоб кров пророків і святих не ставала більше переді Мною проти них.

10 І знайте, місто Ламан, і місто Йош, і місто Гад, і місто Кішкумен, Я зробив так, що їх було спалено вогнем, і їхніх жителів також, через їхню злочестивість у вигнанні пророків і каменуванні тих, кого Я прислав проголошувати їм про їхню злочестивість і їхні мерзоти.

11 І через те що вони виганяли їх усіх, доки не залишилося жодного праведного серед них, Я наслав "вогонь і знищив їх, щоб їхню злочестивість і мерзоти можна було сховати від Мого лиця, щоб кров пророків і святих, яких Я послав до них, не волала до Мене ^бз землі проти них.

12 І Я зробив так, що "багато великих знищень сталося на цій землі і з цим народом, через їхню злочестивість і їхні мерзоти.

7а Єз. 26:19.
8а 1 Неф. 19:11.
9а Гел. 6:17–18, 21.

б Мос. 12:8.
11а 2 Цар. 1:9–16;
Гел. 13:13.

б Бут. 4:10.
12а 3 Неф. 8:8–10, 14.

13 О всі ви, кого було “поми-
лувано, тому що ви були
більш праведними, ніж вони,
чи повернетесь ви тепер до
Мене, і покаєтесь у ваших
гріхах, і навернетесь, щоб Я
міг ^бзцілити вас?

14 Так, істинно кажу Я вам,
якщо ви “прийдете до Мене,
ви матимете ^бвічне життя.
Дивіться, Моя ^ррука милості
простерта до вас, і хто при-
йде, того Я прийму; і благо-
словенні ті, хто приходить
до Мене.

15 Ось, Я є Ісус Христос, Син
Бога. Я “створив небеса, і
землю, і все, що на них. Я
був з Батьком від початку.
^бЯ в Батькові, і Батько в Мені;
і в Мені Батько прославив
Своє ім'я.

16 Я прийшов до Своїх, і
Свої не “прийняли Мене. І
писання про Моє пришествя
виповнилися.

17 І всі, які прийняли Мене,
ім Я “дав можливість стати
синами Бога; і саме так Я дам
усім, хто повірить у Моє ім'я,
бо знайте, через Мене ^бвику-
плення приходить, і в Мені
^бзакон Мойсея виповнився.

18 Я є “світло і життя світу.
Я є ^бАльфа і ^бОмега, початок
і кінець.

19 І ви не будете “більше
приносити Мені пролиття
крові; так, з вашими жертва-
ми і вашими всеспаленнями
буде покінчено, бо Я не при-
йматиму жодної з ваших
жертв і ваших всеспалень.

20 І ви принесете в “жертву
Мені скрушене серце і упо-
корений дух. І той, хто при-
йде до Мене із скрушеним
серцем і упокореним духом,
того Я ^бхрищу вогнем і Свя-
тим Духом, саме так, як Ла-
манійців, через їхню віру в
Мене в час їхнього навернен-
ня було хрищено вогнем і
Святим Духом, і вони не зна-
ли цього.

21 Дивіться, Я прийшов у
світ принести викуплення
світові, щоб спасти світ від
гріха.

22 Отже, кожного, хто “ка-
ється і приходить до Мене, як
мале ^бдитя, того Я прийму, бо
для таких царство Бога. Знай-
те, за таких Я ^бпоклав Своє
життя і знову взяв його;
отже, покайтесь і приходьте

13а 3 Неф. 10:12.

^б Єр. 3:22;

3 Неф. 18:32.

14а 2 Неф. 26:24–28;

Ал. 5:33–36.

^б Іван 3:16.

^в Ал. 19:36.

15а Іван 1:1–3; Кол. 1:16;

Гел. 14:12;

Етер 4:7;

УЗ 14:9.

^б Іван 17:20–22;

3 Неф. 11:27;

19:23, 29.

16а Іван 1:11;

УЗ 6:21.

17а Іван 1:12.

пп Людина,

Люди—Людина,

можливість

уподібнитися

Небесному Батьку;

Сини і дочки Божі.

^б пп Викупляти,

Викуплений,

Викуплення.

^в 3 Неф. 12:19;

46–47; 15:2–9.

18а пп Світло, Світло
Христа.

^б Об. 1:8.

пп Альфа і Омега.

^в пп Альфа і Омега.

19а Ал. 34:13.

20а 3 Неф. 12:19;

УЗ 20:37.

^б 2 Неф. 31:13–14.

22а пп Покаятися,
Покаяння.

^б Мр. 10:15; Мос. 3:19;

3 Неф. 11:37–38.

^в Іван 10:15–18.

до Мене, ви, кінці землі, і будьте спасеними.

РОЗДІЛ 10

Тиша на землі протягом багатьох годин—Голос Христа обіцяє зібрати Свій народ, як квочка збирає своїх курчаток—Найбільш праведних людей збережено. Близько 34–35 рр. від Р.Х.

І тоді ось сталося, що всі люди на цій землі почули ці висловлювання і були очевидцями того. А після тих висловлювань була тиша на землі протягом багатьох годин;

2 Бо таким великим було здивування людей, що вони припинили голосити і завивати через утрату своїх родичів, яких було вбито; отже, була тиша на всій землі протягом багатьох годин.

3 І сталося, що дійшов знову голос до людей, і всі люди почули і були очевидцями того, як Він казав:

4 О ви, люди цих "великих міст, що загинули, хто є нащадками Якова, так, хто з дому Ізраїля, скільки разів Я збирав вас, як квочка збирає своїх курчаток під свої крила, і ^бгодував вас.

5 І знову, скільки разів Я збирав вас, як квочка збирає своїх курчаток під свої крила, так, о ви, люди з дому Ізраїля,

які загинули; так, о ви, люди з дому Ізраїля, ви, хто живе в Єрусалимі, як і ті, хто загинув; так, "скільки разів Я хотів зібрати вас, як квочка збирає своїх курчаток, а ви не хотіли.

6 О ви, доме Ізраїля, кого Я "пощадив, скільки разів Я збиратиму вас, як квочка збирає курчаток своїх під свої крила, якщо ви покаєтеся і ^бповернетесь до Мене з щирими намірами в "серці.

7 Але якщо ні, о доме Ізраїля, місця твоїх помешкань будуть спустошеними до часу виповнення "завіту, складеного з вашими батьками.

8 І тоді сталося, що після того як люди почули ці слова, ось, вони почали плакати і голосити знову через втрату своїх родичів і друзів.

9 І сталося, що так пройшло три дні. І було це вранці, і "темрява розсіялася з лиця землі, і земля перестала тремтіти, і скелі перестали розколюватися, і страшний стогін припинився, і весь збентежений галас пройшов.

10 І земля з'єдналася знову, щоб стояти; і тужіння, і оплакування, і зойки людей, яких було залишено в живих, припинилися; і їхнє тужіння перетворилося на радість, і їхнє голосіння—на хвалу і подяку Господові Ісусу Христу, їхньому Викупителеві.

11 І дотепер "виповнилися

10 4а 3 Неф. 8:14.
б 1 Неф. 17:3.
5а Мт. 23:37;
УЗ 43:24–25.

6а 3 Неф. 9:13.
б 1 Сам. 7:3;
Гел. 13:11;
3 Неф. 24:7.

в Єз. 36:26.
7а пп Завіт.
9а 3 Неф. 8:19.
11а Дії 3:18–20.

писання, які промовлялися пророками.

12 І саме “праведніші з народу були спасеними, і саме вони були тими, хто приймав пророків і не каменував їх; і саме вони були тими, хто не проливав кров святих, і їх було помилувано —

13 І їх було помилувано, і не втоплено, і не поховано в землі; і вони не потонули в глибинах моря; і їх не було спалено вогнем, і нічого не впало на них і не задавило на смерть; і не було їх віднесено ураганом; і не задихнулися вони в тумані з диму і темряви.

14 І ось, хто б не читав це, нехай зрозуміє; той, хто має писання, нехай “вивчає їх, і побачить, і зрозуміє, чи не є всі ці смерті і знищення вогнем, і дим, і грози, і урагани, і “роз’єднання землі, щоб поглинути їх, і все це чи не є виповненням пророцтв багатьох з святих пророків.

15 Ось, я кажу вам: Так, багато хто свідчив про ці явища під час пришествя Христа, і їх було “вбито, тому що вони свідчили про це.

16 Так, пророк “Зинос свідчив про це, і також Зинок говорив про це, тому що вони свідчили особливо про нас, хто є рештою їхнього сімені.

17 Ось, наш батько Яків

також свідчив про “решту сімені Йосипа. І ось, хіба ми не є рештою сімені Йосипа? І те, що свідчить про нас, хіба не написано на пластинах з латуні, які наш батько Легій приніс з Єрусалима?

18 І сталося, що наприкінці тридцять і четвертого року, ось, я покажу вам, що людям Нефія, яких було помилувано, і також тим, яких називали Ламанійцями, кого було помилувано, було виказано великі милості для них, і великі благословення було пролито на їхні голови, так що невдовзі після “сходження Христа на небеса Він істинно явив Себе їм —

19 “Показав їм Своє тіло і священнослужив їм; і розповідь про Його священнослужіння буде подано далі. Отже, на цей час я закінчую мою розповідь.

Ісус Христос явив Себе людям Нефія, коли натовп зібрався разом на землі Щедрій, і священнослужив їм; і у такий спосіб Він явив їм Себе.

*Вміщено в розділах з
11 до 26 включно.*

РОЗДІЛ 11

Батько свідчить про Свого Улю-

12а 2 Неф. 26:8;
3 Неф. 9:13.

14а пп Писання—
Цінність Писань.
б 1 Неф. 19:11;

2 Неф. 26:5.
15а пп Мученик,
Мучеництво,
Мученицька смерть.
16а Гел. 8:19–20.

17а 2 Неф. 3:4–5;
Ал. 46:24;
3 Неф. 5:23–24.
18а Дії 1:9–11.
19а 3 Неф. 11:12–15.

бленого Сина—Христос з'являється ї оголошує про Своє спокутування—Люди торкаються слідів від ран на Його руках, ногах і на боці—Вони вигукують Осанну—Він встановлює порядок і спосіб хрищення—Дух суперечок є від диявола—Христове вчення полягає в тому, що люди мають повірити, і бути хрищеними і отримати Святого Духа. Близько 34 р. від р.х.

І тоді сталося, що зібрався великий натовп людей Нефія навколо храму, який був на землі Щедрій; і вони дивувалися і цікавилися один в одного, і вказували один одному на "велику і дивовижну зміну, що сталася.

2 І вони також говорили про Цього Ісуса Христа, про смерть Якого було дано "ознаку.

3 І сталося, що в той час, коли вони так розмовляли між собою, вони почули "голос, і линув Він нібито з небес; і вони кинули оком навколо, бо не зрозуміли голос, який почули; і цей голос не був ані грубим, ані гучним; проте, і незважаючи на те, що це був ^бтихий голос, Він проникав у них аж до самого нутра, так що не було жодної часточки їхнього тіла, яку б це не змусило здригнутися; так, Він прони-

кав у саму душу і запалював їхні серця.

4 І сталося, що знову вони почули голос і не зрозуміли Його.

5 І знову, втретє, вони почули голос, і відкрили свої вуха, щоб почути Його; і їхні очі повернулися в напрямі цього звуку; і вони пильно дивилися в небеса, звідки лунав той звук.

6 І ось, з третього разу вони зрозуміли голос, який почули; і Він сказав їм:

7 Ось Мій "Улюблений Син, ^бв Якому Я задоволений, в Якому Я прославив Своє ім'я—слухайте Його.

8 І сталося, коли вони зрозуміли, вони кинули оком знову на небеса; і ось "побачили вони Чоловіка, Який сховався з небес; і був Він одягнений у білі шати; і Він спустився і став поміж них; і очі всіх у натовпі звернулися до Нього, і вони не наважилися відкрити свої вуста, навіть один до одного, і не знали, що то значить, бо вони думали, що то ангел, який явився їм.

9 І сталося, що Він простер Свою руку вперед і звернувся до людей, кажучи:

10 Дивіться, Я є Ісус Христос, про Якого пророки свідчили, що Він прийде на землю.

11 І знайте, Я є "світло і життя світу; і Я випив з тієї гіркої

11 1а 3 Неф. 8:11–14.
2а Гел. 14:20–27.
3а Повтор. 4:33–36;
Гел. 5:29–33.
б 1 Цар. 19:11–13;

УЗ 85:6.
7а Мт. 3:17; 17:5;
ДС—Іст. 1:17.
б 3 Неф. 9:15.
8а 1 Неф. 12:6;

2 Неф. 26:1.
11а пп Світло, Світло
Христа.

^бчаші, яку Батько дав Мені, і прославив Батька, ^ввзявши на Себе гріхи світу, в чому Я перетерпів ^вволю Батька в усьому від початку.

12 І сталося, що коли Ісус промовив ці слова, всі з натовпу впали на землю; бо вони згадали, що їм було ^апророковано, що Христос має явити Себе їм після Свого сходження у небеса.

13 І сталося, що Господь звернувся до них, кажучи:

14 Встаньте і підійдіть до Мене, щоб ви могли ^авкласти руки свої до Мого боку, і також щоб ви могли ^бвідчутися сліди цвяхів на Моїх руках і на Моїх ногах, щоб ви могли знати, що Я ^вБог Ізраїля і Бог усієї ^вземлі, і Мене було ^вбито за гріхи світу.

15 І сталося, що безліч людей підійшло і вклало руки свої в Його бік, і торкнулося слідів цвяхів на Його руках і на Його ногах; і це вони зробили, підходячи один за одним, доки вони всі не підійшли, і доки не побачили на свої власні очі і не торкнулися своїми власними руками, і доки не дізналися напевно і не пересвідчилися, що ^аце був Він, про Кого було

написано пророками, що Він має прийти.

16 А коли вони всі поїхали і стали самі очевидцями, вони заволали в один голос, кажучи:

17 Осанна! Благословенне ім'я Всевишнього Бога! І вони припали до ніг Ісуса і ^апоклонилися Йому.

18 І сталося, що Він звернувся до ^аНефія (бо Нефії був серед натовпу) і наказав йому вийти наперед.

19 І Нефії встав, і підійшов, і вклонився Господові, і поцілував Йому ноги.

20 І Господь наказав йому, щоб він підвівся. І він підвівся і став перед Ним.

21 І Господь сказав йому: Я даю тобі ^авладу, щоб ти ^бхристив цей народ, коли Я знову зійду на небеса.

22 І ще Господь підізвав ^аінших і сказав їм те саме; і Він дав їм владу христити. І Він сказав їм: У такий спосіб ви будете христити; і ^бне буде сперечань між вами.

23 Істинно Я кажу вам, що кожного, хто покається у своїх гріхах через ваші ^аслова і ^ббажатиме христитися в Моє ім'я, у такий спосіб будете ви христити їх—Ось ви підете і

11б Мт. 26:39, 42.

^в Іван 1:29;
УЗ 19:18–19.

^г Мр. 14:36;
Іван 6:38;
УЗ 19:2.

12а Ал. 16:20.

14а Іван 20:27.

^б Лк. 24:36–39;
УЗ 129:2.

^в Ісаїя 45:3;

3 Неф. 15:5.

^г 1 Неф. 11:6.

15а пп Ісус Христос—
Посмертні явлення
Христа.

17а пп Поклоніння,
Поклонятися.

18а 3 Неф. 1:2, 10.

21а пп Влада.

^б пп Хрищення,
Христити.

22а 1 Неф. 12:7;

3 Неф. 12:1.

^б 3 Неф. 18:34.

23а 3 Неф. 12:2.

^б пп Хрищення,
Христити—

Вимоги для
хрищення.

‘станете у воду, і в Моє ім’я будете ви христити їх.

24 І тож слухайте, ось слова, які ви промовлятимете, називаючи їх по імені, кажучи:

25 Маючи “владу, надану мені Ісусом Христом, я хрищу тебе в ім’я ^бБатька, і Сина, і Святого Духа. Амінь.

26 І тоді ви “занурите їх у воду і піднімете знову з води.

27 І у такий спосіб будете ви христити в Моє ім’я; бо знайте, істинно кажу вам, що Батько, і Син, і Святий Дух “єдині; і Я в Батькові, і Батько в Мені, і Батько і Я єдині.

28 І згідно з тим, що Я вам заповідав, так ви будете христити. І не буде “сперечань між вами, як досі було; і не буде також сперечань між вами стосовно питань Мого вчення, як досі було.

29 Бо істинно, істинно Я кажу вам, той, в кому є дух “суперечок, не від Мене, але від ^бдиявола, який є батьком суперечок, і він підбурює серця людей сперечатися із злістю, один з другим.

30 Ось, це не Моє вчення— підбурювати серця людей на злість один проти одного;

але Моє вчення у тому, щоб з цим було покінчено.

31 Ось, істинно, істинно кажу Я вам, Я проголошу вам Моє “вчення.

32 І це Моє “вчення, і це вчення, яке Батько дав Мені; і Я даю ^бсвідчення про Батька, а Батько дає свідчення про Мене, і “Святий Дух дає свідчення про Батька і про Мене; і Я даю свідчення, що Батько наказав усім людям, повсюди, покаятися і повірити в Мене.

33 І кожен, хто повірить у Мене і “христиться, той буде ^бспасений; і вони є тими, хто “успадкує царство Бога.

34 А кожного, хто не повірить у Мене і не христиться, буде проклято.

35 Істинно, істинно Я кажу вам, що це є Моє вчення, і Я даю Моє свідчення про це від Батька; і кожен, хто “повірить у Мене, повірить і в Батька також; і йому дасть Батько свідчення про Мене, бо Він благословить його ^бвогнем і “Святим Духом.

36 І так Батько даватиме свідчення про Мене, і Святий Дух даватиме свідчення йому про Батька і про Мене;

23в 3 Неф. 19:10–13.

25а Мос. 18:13; УЗ 20:73.

пп Хрищення,
Христити—
Належне
повноваження.

б пп Бог, Божество.

26а пп Хрищення,
Христити—
Хрищення
зануренням.

27а Іван 17:20–22;

3 Неф. 28:10;

Морм. 7:7; УЗ 20:28.

28а 1 Кор. 1:10;
Еф. 4:11–14;
УЗ 38:27.

29а 2 Тим. 2:23–24;
Мос. 23:15.

пп Суперечка.

б плс, Еф. 4:26;
Мос. 2:32–33.

31а 2 Неф. 31:2–21.

32а пп Учення Христове.

б 1 Іван 5:7.

в 3 Неф. 28:11; Етер 5:4.

33а Мр. 16:16.

пп Хрищення,
Христити—
Необхідність.

б пп Спасіння.

в пп Целестіальна
слава.

35а Етер 4:12.

б 3 Неф. 9:20; 12:2.

в пп Святий Дух.

бо Батько, і Я, і Святий Дух є єдине.

37 І знову кажу Я вам, ви маєте покаятися, і “стати як мале дитя, і бути хрищеними в Моє ім’я, інакше ні в якому разі не отримаєте ви цього.

38 І знову Я кажу вам, ви повинні покаятися, і бути хрищеними в Моє ім’я, і стати як мале дитя, інакше ви ні в якому разі не зможете успадкувати царство Бога.

39 Істинно, істинно Я кажу вам, що це є Моє вчення, і кожний, хто “будуватиме на цьому, будуватиме на Моєму камені, і ^вворота пекла не переможуть їх.

40 І кожний, хто проголошуватиме більше або менше від цього і видаватиме те за Моє вчення, той приходить від зла і не побудований на Моєму камені; але він буде на “піщаній основі, і ворота пекла стоять відчиненими, щоб прийняти таких, коли розіллються ріки і вітри вдарять по них.

41 Отже, йдіть до цих людей і проголошуйте слова, які Я сказав, по всіх кінцях землі.

РОЗДІЛ 12

Ісус покликає й уповноважує

Дванадцятьох—Він звертається до Нефіїців з промовою, схожою на Проповідь на Горі—Він виголошує Заповіді Блаженства—Його вчення перевершує і переважає закон Мойсея—Людям заповідано бути досконалими, так само, як Він і Його Батько досконалі—Порівняйте: Матвій 5. Близько 34 р. від Р.Х.

І сталося, що коли Ісус промовив ці слова Нефієві і тим, кого було покликано (тож число тих, кого було покликано і хто отримав силу і владу христити, було “дванадцять), і ось, Він простер вперед Свою руку до натовпу і заволав до них, кажучи: “Благословенні ви, якщо звернете увагу на слова цих дванадцятьох, яких Я “обрав з-поміж вас священнослужити вам і бути вашими слугами; і їм Я дав владу, щоб вони могли христити вас водою; і після того, як вас буде хрищено водою, ось, Я хрищу вас вогнем і Святим Духом; отже, благословенні ви, якщо повірите в Мене і христитесь, після того як ви бачили Мене і знаєте, що Я є.

2 І знову, ще більш благословенні ті, хто “повірить вашим словам, тому що ви будете свідчити, що бачили Мене і знаєте, що Я є. Так, благословенні ті, хто повірить

37а Мр. 10:15;
Лк. 18:17;
Мос. 3:19;
3 Неф. 9:22.
39а Мт. 7:24–29;
Гел. 5:12.
пп Скеля.

б 3 Неф. 18:12–13.
40а 3 Неф. 14:24–27.
12 1а 3 Неф. 13:25.
б пп Благословити,
Благословенний,
Благословення,
в пп Покликати,

Покликаний
Богом,
Покликання.
2а УЗ 46:13–14.
пп Вірування,
Вірувати.

вашим словам і ^бспуститься до глибин покірливості і буде хрищений, бо вони будуть відвідані ^ввогнем і Святим Духом, і отримають відпущення своїх гріхів.

3 Так, благословенні ^абідні духом, які ^бприходять до Мене, бо їхнім є царство небесне.

4 І ще, благословенні всі ті, хто тужить, бо вони втішаться.

5 І благословенні ^алагідні, бо вони успадкують ^бземлю.

6 І благословенні всі ті, хто ^аголодує і ^бспрагне за ^вправедністю, бо будуть вони сповнені Святим Духом.

7 І благословенні ^амилостиві, бо вони отримають милість.

8 І благословенні всі ^ачисті серцем, бо вони ^бпобачать Бога.

9 І благословенні всі ^амиротворці, бо їх буде названо ^бдітьми Бога.

10 І благословенні всі ті, кого ^апереслідують через Моє ім'я, бо їхнім є царство небесне.

11 І благословенні ви, коли люди будуть кривдити вас і утискувати, і всіляко зловити проти вас брехливо, через Мене;

12 Бо ви матимете велику

радість і будете надзвичайно раді, бо великою буде ваша ^авинагорода на небесах; бо так само переслідували вони пророків, які були перед вами.

13 Істинно, істинно кажу Я вам, Я даю вам бути ^асіллю землі; але якщо сіль втратить свою солоність, то чим тоді земля солитися буде? Сіль тоді буде ні до чого непридатною, як тільки бути викинутою і розтоптанною під ногами людей.

14 Істинно, істинно Я кажу вам, Я даю вам бути світлом для цього народу. Місто, що поставлене на пагорбі, не можна сховати.

15 Дивіться, чи люди запалюють ^асвічку і ставлять її під посудину? Ні, але на свічник, і вона дає світло всім, хто в домі;

16 Отже, нехай ваше ^асвітло сяє перед цим народом, щоб вони бачили ваші добрі вчинки і прославляли вашого Батька, Який на небесах.

17 Не думайте, що Я прийшов знищити закон чи пророків. Я не прийшов знищити, але виповнити;

18 Бо істинно кажу Я вам, жодна йота, жодна риска не

2б Етер 4:13–15.
в 3 Неф. 11:35; 19:13.
3а УЗ 56:17–18.
пп Упокоритися,
Покірність.
б Мт. 11:28–30.
5а Рим. 12:16;
Мос. 3:19.
пп Лагідний,
Лагідність.

б пп Земля.
6а 2 Неф. 9:51;
Ен. 1:4.
б Єр. 29:13.
в Пр. 21:21.
7а пп Милостивий,
Милість.
8а пп Чистий, Чистота.
б УЗ 93:1.
9а пп Миротворець.

б пп Сини і дочки
Божі.
10а УЗ 122:5–9.
пп Переслідувати,
Переслідування.
12а Етер 12:4.
13а УЗ 101:39–40.
пп Сіль.
15а Лк. 8:16.
16а 3 Неф. 18:24.

зникла з “закону, але в Мені він весь був виконаний.

19 І ось, Я дав вам закон і заповіді Мого Батька, щоб ви повірили в Мене, і щоб ви покаялися у своїх гріхах і прийшли до Мене із “скрушеним серцем і упокореним духом. Ось, ви маєте заповіді перед собою, і ^бзакон виповнено.

20 Отже, прийдіть до Мене і будьте спасеними; бо істинно кажу Я вам, що якщо ви не виконуватимете Моїх заповідей, які Я заповідав вам у цей час, ви ні в якому разі не увійдете в царство небесне.

21 Ви чули, як це було сказано тими, що з давнини, і це також написано перед вами—не “вбивати, а тому, хто вбиватиме, загрожуватиме покарання від Бога;

22 Але кажу я вам, що тому, хто сердиться на брата свого, загрожуватиме його покарання. І тому, хто скаже братові своєму: Рака,—загрожуватиме суд; а тому, хто скаже: Ти дурень,—загрожуватиме вогонь пекельний.

23 Отже, якщо ви прийдете до Мене або бажатимете прийти до Мене, і пам’ятатимете, що ваш брат має щось проти вас—

24 Спрямуйте свій шлях до брата свого і спочатку “примиріться з своїм братом, а

тоді приходьте до Мене з щирими намірами в серці, і Я прийму вас.

25 Погодьтеся з своїм супротивником швидко, доки ти в дорозі з ним, щоб він ні в який час не міг схопити тебе і тебе не було кинуте у в’язницю.

26 Істинно, істинно кажу Я тобі, ти ні в якому разі не вийдеш звідти, доки ти не заплатиш все до останнього сеніна. А поки ти у в’язниці, хіба можеш ти заплатити хоч би один “сенін? Істинно, істинно Я кажу тобі: Ні.

27 Ось написано тими, хто з давнини, не чинити “перелюбу;

28 Але Я кажу вам, що той, хто дивиться на жінку, пристрасно “бажаючи її, вже вчинив перелюб у серці своєму.

29 Ось, Я даю вам заповідь, щоб ви не дозволяли нічому з цього входити у ваше “серце;

30 Бо краще вам відмовитися від цього, взявши на себе “хреста свого, ніж вас буде кинуте у пекло.

31 Було написано, що той, хто залишить дружину свою, нехай той дасть їй запис про “розлучення.

32 Істинно, істинно кажу Я вам, що той, хто “залишить дружину свою, якщо це не з причини ^бблуду, робить

18а пп Закон Мойсеїв.

19а 3 Неф. 9:20.
пп Скрушене серце.

б 3 Неф. 9:17.

21а Вих. 20:13;
Мос. 13:21;

УЗ 42:18.

24а пп Простити,
Прощати.

26а Ал. 11:3.

27а 2 Неф. 9:36;

УЗ 59:6.

28а УЗ 42:23.

пп Жадати.

29а Дії 8:22.

30а Мт. 10:38; 16:24;
Лк. 9:23.

31а пп Розлучення.

32а Мр. 10:11–12.

б пп Блуд.

так, що вона чинить ^аперелюб; а той, хто одружиться з тією, яка розлучена, чинить перелюб.

33 І ще написано, не порушуй клятви, але виконуй перед Господом ^аклятви свої;

34 Але істинно, істинно кажу Я вам, не ^аклянїться зовсім; ані небесами, бо це Божий престол;

35 Ані землею, бо це підніжок його;

36 Не клянись головою своєю, бо не можеш ти зробити жодної волосини чорною або білою;

37 Але нехай твоя відповідь буде: Так, так; Ні, ні; бо все, що виходить понад це, є злом.

38 І ось написано: ^аОко за око, і зуб за зуб;

39 Але Я кажу вам, не ^ачинїть опір злу, але якщо хтось ударить тебе по твоїй правій щоці, ^бповерни до нього й другу також;

40 І якщо якийсь чоловік порушить справу проти тебе в суді і забере сорочку твою, віддай йому і плаща твого також;

41 І хто б не примусив тебе пройти милю, пройди з ним дві.

42 ^аДай тому, хто просить у тебе, і від того, хто хотів би позичити в тебе, не відвертайся.

43 І ось написано ще любити ближнього свого і ненавидіти ворога свого;

44 Але ось я кажу вам, любіть ^аворогів ваших, благословляйте тих, хто проклинає вас, творіть добро тим, хто ненавидить вас, і ^бмолїться за тих, хто жорстоко ставиться до вас і утискує вас;

45 Щоб могли ви бути дітьми вашого Батька, Який на небесах; бо Він наказує сонцю Своему сходити над злими і над добрими.

46 Отже, те, що з давнини, що було під законом, в Мені все виповнилося.

47 Усе ^астаре скінчилося, і все новим стало.

48 Отже, Я б хотів, щоб ви були ^адосконалим, саме Яким є Я, або яким досконалим є ваш Батько, Який на небесах.

РОЗДІЛ 13

Ісус навчає Нефїйців Господній молитві— Вони мають накопичувати скарби на небесах— Дванадцятьом у їхньому священнослужінні наказано не турбуватися про мирське— Порівняйте: Матвій 6. Близько 34 р. від Р.Х.

Істинно, істинно кажу Я, що хотів би, щоб ви давали

32в пп Перелюб.

33а пп Клятва.

34а пп Богохульство.

38а Лев. 24:20.

39а 3 Неф. 6:13;

4 Неф. 1:34;

УЗ 98:23–32.

б пп Терпіння.

42а Кн. Як. 2:17–19;

Мос. 4:22–26.

44а Пр. 24:17; Ал. 48:23.

б Дії 7:59–60.

47а 3 Неф. 15:2, 7;

УЗ 22:1.

48а Мт. 5:48;

3 Неф. 27:27.

пп Довершений,
Досконалий.

“милостиню бідним; але зверніть увагу на те, щоб не давати милостиню перед людьми для того, щоб вони побачили вас; інакше ви не матимете винагороди від вашого Батька, Який на небесах.

2 Отже, коли будете давати милостиню, не сурміть перед собою, як лицеміри чинитимуть у синагогах і на вулицях, щоб мати славу від людей. Істинно кажу Я вам, вони мають свою винагороду.

3 Але коли ти даєш милостиню, нехай ліва твоя рука не знає, що чинить твоя права рука;

4 Щоб твоя милостиня була таємною; і твій Батько, Який бачить таємне, Сам винагородить тебе відкрито.

5 І коли ти молишся, не чини, як лицеміри, бо вони люблять молитися, стоячи в синагогах і на розі вулиць, щоб їх побачили люди. Істинно кажу Я тобі, вони мають свою винагороду.

6 Але ти, коли молишся, увійди до своєї комірчини, і, зачинивши двері свої, помолися Батькові своєму, Який в таємниці; і твій Батько, Який бачить таємне, винагородить тебе відкрито.

7 А коли ти молишся, не вживай марних повторень, як язичник, бо вони думають,

що їх буде почуто через те, що багато говорять.

8 Отже, не будьте схожими на них, бо ваш Батько “знає, в чому у вас є потреба, ще до того, як ви попросите в Нього.

9 Тож у такий “спосіб ^бмоліться ви: “Батьку наш, Який на небесах, нехай освячено буде ім'я Твоє.

10 Твоя воля нехай буде на землі, як на небі.

11 І прости нам борги наші, як ми прощаємо боржникам нашим.

12 І не “введи нас у спокусу, але визволи нас від зла.

13 Бо Твоє є царство, і сила, і слава навіки. Амінь.

14 Бо, якщо ви “прощаєте людям їхні провини, ваш Небесний Батько також простить вам;

15 Але якщо ви не прощаєте людям їхніх провин, не простить вам і ваш Батько ваші провини.

16 Більш того, коли ви “поститесь, не будьте, як лицеміри, з сумним обличчям, бо вони спотворюють свої обличчя, щоб люди могли побачити, що вони постяться. Істинно, кажу Я вам, вони мають свою винагороду.

17 Але ти, коли постишся, помаж свою голову і вмий обличчя своє;

18 Щоб не люди бачили,

13 1а пп Милостиня,
Роздача милостині.
2а УЗ 121:34–35.
5а пп Молитва.
8а УЗ 84:83.
9а Мт. 6:9–13.

б пп Молитва.
в пп Бог, Божество—
Бог Батько.
12а пдс, Мт. 6:14.
14а Мос. 26:30–31;
УЗ 64:9.

пп Простити,
Прощати.
16а Ісая 58:5–7.
пп Піст, Пощення.

що ти постишся, а твій Батько, Який є таємним; і твій Батько, Який бачить таємне, віддячить тобі відкрито.

19 Не накопичуй для себе скарбів на землі, де міль та іржа зіпсують і злодії увірвуться і вкрадуть;

20 Але накопичуй для себе «скарби на небесах, де ні міль, ні іржа не зіпсують і де злодії не увірвуться і не вкрадуть.

21 Бо де ваш скарб, там буде і ваше серце також.

22 «Світло тіла є око; отже, якщо твоє око буде єдиноспрямованим, твоє тіло буде сповненим світлом.

23 Але якщо твоє око буде злим, все твоє тіло буде сповненим темряви. Отже, якщо світло, що в тобі, є темрявою, то якою великою є та темрява!

24 Жоден чоловік не може «служити двом хазяям; він або буде ненавидіти одного і любити другого, або буде вірним одному і зневажати другого. Ви не можете служити Богам і мамоні.

25 І от сталося, що коли Ісус промовив ці слова, Він подивився на дванадцятьох, яких Він обрав, і сказав їм: Пам'ятайте слова, які Я промовив. Бо знайте, ви ті, кого Я обрав «священнослужити цьому народові. Отже, Я кажу вам, ^бне турбуйтеся про своє життя, що ви будете їсти або що ви будете пити; а також про своє тіло—у що ви одягнете-

ся. Хіба життя не більше, ніж їжа, а тіло не більше, ніж одяг?

26 Подивіться на птахів у повітрі: адже вони не сіють, не жнуть вони і не збирають у комору; і все-таки ваш Небесний Батько годує їх. Хіба ви не набагато кращі за них?

27 Хто з вас може, потурбувавшись, додати один лікоть до свого зросту?

28 А для чого турбуватися про одяг? Подумайте про лілеї польові, як вони ростуть; вони не трудяться, а також не прядуть;

29 І все ж таки, кажу я вам, що навіть Соломон у всій своїй славі не був одягнений, як одна з них.

30 Отже, якщо Бог так одягає траву польову, яка сьогодні є, а завтра її вже викинуто в піч, так само Він одягне і вас, якщо ви не малої віри.

31 Отже, не беріть до думки, кажучи: Що ми будемо їсти? або: Що ми будемо пити? або: У що ми будемо одягатися?

32 Бо ваш Небесний Батько знає, що ви маєте потребу в усьому цьому.

33 Але шукайте найперше всього «царства Бога і Його праведності, і все це додасться вам.

34 Не турбуйтеся про завтрашній день, бо завтрашній день потурбується про себе сам. Досить у цьому дні зла свого.

18а УЗ 38:7.

20а Гел. 5:8; 8:25.

22а УЗ 88:67.

24а 1 Сам. 7:3.

25а пп Служити,

Священнослужити.

б Ал. 31:37–38;

УЗ 84:79–85.

33а Лк. 12:31.

РОЗДІЛ 14

Ісус наказує: *Не судіть; питайте у Бога; остерігайтеся лжепророків—Він обіцяє спасіння тим, хто виконує волю Батька—Порівняйте: Матвій 7. Близько 34 р. від Р.Х.*

І тоді сталося, що коли Ісус промовив ці слова, Він повернувся знову до натовпу і знову відкрив до них Свої уста, кажучи: Істинно, істинно кажу Я вам, не “судіть, щоб вас не було суджено.

2 “Бо яким судом ви судите, таким і вас буде суджено; і якою мірою ви міряєте, такою і вам буде відміряно також.

3 І чому бачиш ти порошок, що в оці брата твого, але не зважаєш на колоду, що в твоєму власному оці?

4 Або як ви скажете своєму братові: Давай вийму порошок з твого ока—аж ось, колода в твоєму власному оці?

5 Ти, лицеміре, спершу викинь “колоду з свого власного ока; тоді ти ясно побачиш, як вийняти порошок з братового ока.

6 Не давайте того, що “святе, собакам, і не розкидайте перлин ваших перед свинями, щоб вони не розтоптали

їх під ногами, і не повернулися до вас, і не розірвали вас.

7 “Просіть, і буде дано вам; шукайте, і ви знайдете; стукайте, і буде відчинено вам.

8 Бо кожний, хто просить, отримає; і той, хто шукає, знайде; і тому, хто стукає, буде відчинено.

9 Чи є серед вас хтось, хто, якщо у нього син попросить хліба, дасть йому камінь?

10 Або якщо попросить риби, дасть йому змію?

11 Тож якщо ви, будучи злими, знаєте, як давати добрі дари вашим дітям, як набагато більше буде ваш Батько, Який на небесах, давати добре тим, хто просить у Нього?

12 Отже, все, що б ви хотіли, аби люди робили для вас, “робіть таке для них, бо це і є закон і пророки.

13 Увійдіть через “тісні ворота; бо широкими є ворота і “широким є шлях, що веде до знищення, і багато хто йде через них;

14 Тому що тісні “ворота, і “вузький шлях, що веде до життя, і “мало хто знаходить його.

15 Остерігайтеся “лжепророків, які приходять до вас в одязі овечій, але в душі вони є хижі вовки.

16 Ви пізнаєте їх по їхніх

14 1а пдс, Мт. 7:1–2;
Іван 7:24.

2а Морм. 8:19.

5а Іван 8:3–11.

6а пп Святий.

7а 3 Неф. 27:29.

пп Молитва.

12а пп Співчуття.

13а Лк. 13:24;

3 Неф. 27:33.

б УЗ 132:25.

14а 2 Неф. 9:41;

31:9, 17–18;

УЗ 22:1–4.

б 1 Неф. 8:20.

в 1 Неф. 14:12.

15а Єр. 23:21–32;

2 Неф. 28:9, 12, 15.

плодах. Хіба збирають люди виноград з тернини або фіги з чортополоху?

17 Саме так кожне добре дерево приносить добрий плід; а зіпсоване дерево приносить злий плід.

18 Добре дерево не може принести злий плід, також не може і зіпсоване дерево принести добрий плід.

19 Кожне дерево, що не “приносить добрі плоди, зрубається і кидається у вогонь.

20 Ось чому за їхніми “плодами ви пізнаєте їх.

21 Не кожний, хто каже Мені: Господи, Господи, — увійде в царство небесне; але той, хто виконує волю Батька Мого, Який на небесах.

22 Багато хто “скаже Мені в той день: Господи, Господи, хіба ми не пророкували в ім'я Твоє, і в Твоє ім'я хіба не виганяли дияволів, і в Твоє ім'я не вчинили багато чудових діянь?

23 І тоді Я заявлю їм: Я ніколи не “знав вас; ^бвідійдіть від Мене, ви, хто чинить беззаконня.

24 Отже, кожного, хто чує ці висловлювання Мої і виконує їх, Я порівняю його з мудрим чоловіком, який побудував дім свій на “камені —

25 І “дощ падав, і розлилися ріки, і подули вітри, і вдарили по домові цьому; і він не

^бвпав, бо його було закладено на камені.

26 І кожного, хто чує ці Мої висловлювання і не виконує їх, буде порівняно з нерозумним чоловіком, який побудував свій дім на “піску —

27 І дощ падав, і розлилися ріки, і подули вітри, і вдарили по домові цьому; і він упав, і великим було падіння його.

РОЗДІЛ 15

Ісус проголошує, що закон Мойсея вповнено в Ньому — Нефійці є іншими віцями, про яких Він говорив у Єрусалимі — Через беззаконня люди Господа в Єрусалимі не знають про розсіяних овець Ізраїля. Близько 34 р. від р.х.

І тоді сталося, що коли Ісус закінчив ці висловлювання, Він кинув оком навколо у натовп і сказав їм: Ось, ви чули те, чого Я навчав перед тим, як Я зійшов до Мого Батька; отже, кожний, хто пам'ятає ці висловлювання Мої і “виконує їх, того Я ^бпідніму з мертвих в останній день.

2 І сталося, що коли Ісус промовив ці слова, Він відчув, що були деякі серед них, які здивувалися і побажали знати, що саме Він хотів сказати стосовно “закону Мойсея; бо вони не зрозуміли висловлю-

19а Мт. 3:10; Ал. 5:36–41;
УЗ 97:7.

20а Лк. 6:43–45;
Морон. 7:5.

22а Ал. 5:17.

23а Мос. 5:13; 26:24–27.
б Лк. 13:27.

24а пп Скеля.

25а Ал. 26:6; Гел. 5:12.

б Пр. 12:7.

26а 3 Неф. 11:40.
15 1а Як. 1:22.

б 1 Неф. 13:37;
УЗ 5:35.

2а пп Закон Мойсеїв.

вання, що старе відійшло і що все стало новим.

3 І Він сказав їм: Не дивуйтеся, що Я сказав вам, що старе відійшло і що все стало новим.

4 Знайте, Я кажу вам, що "закон, який було дано Мойсеєві, виповнено.

5 Отже, "Я Той, Хто дав закон, і Я Той, Хто склав завіт з Моїм народом, Ізраїлем; отже, закон у Мені виповнився, бо Я прийшов ^бвиконати закон; отже, він має кінець.

6 Ось, Я "не знищую пророків, бо все, що не виповнено в Мені, істинно Я кажу вам, буде все виповнено.

7 І через те, що Я кажу вам, що старе відійшло, Я не знищую те, що було сказано про те, що має статися.

8 Бо ось, "завіт, який Я склав з Моїм власним народом, не весь виконано; але закон, який було дано Мойсеєві, має закінчення в Мені.

9 Ось, Я є "закон і ^бсвітло. Подивіться на Мене, і витерпите до кінця, і ви ^бжитимете; бо тому, хто 'витерпить до кінця, подарую Я вічне життя.

10 Ось, Я дав вам "заповіді; отже, виконуйте Мої заповіді. І це і є закон і пророки, бо

вони дійсно ^бсвідчать про Мене.

11 І тоді сталося, що коли Ісус промовив ці слова, Він сказав тим дванадцятьом, яких Він обрав:

12 Ви—Мої учні; і ви є світочем для цього народу, який є залишком дому "Йосипа.

13 І ось, це є "земля вашого успадкування; і Батько дав її вам.

14 І ні в які часи не давав Батько Мені наказу, що Я мушу "розповісти це вашим браттям в Єрусалимі.

15 Ні в які часи також не давав Батько Мені наказ, що Я мушу розповісти їм про "інші коліна дому Ізраїля, які Батько вивів з тієї землі.

16 Ось що Батько наказав Мені, щоб Я сказав їм:

17 Інших овець Я маю, що не з цієї отари; їх також Я маю привести, і вони почують голос Мій; і буде одна отара, і один "пастир.

18 І ось, через твердошиїсть і зневіру вони не "розуміють Моє слово; отже, Мені було наказано не казати їм нічого більше від Батька стосовно цього.

19 Але істинно кажу Я вам, що Батько наказав Мені, і Я кажу це вам, що вас було

4а Мос. 13:27–31;
3 Неф. 9:17–20.

5а 1 Кор. 10:1–4;
3 Неф. 11:14.
пп Єгова.

б Ал. 34:13.

6а 3 Неф. 23:1–5.
8а 3 Неф. 5:24–26.
9а 2 Неф. 26:1.

б пп Світло, Світло
Христа.

в Іван 11:25;
УЗ 84:44.

г пп Терпіти.

10а 3 Неф. 12:20.

б Мос. 13:33.

12а пп Йосип, син
Яковів.

13а 1 Неф. 18:22–23.

14а 3 Неф. 5:20.

15а 3 Неф. 16:1–4.

пп Ізраїль—Десять
загублених колін
Ізраїля.

17а пп Добрий Пастир.

18а УЗ 10:59.

відділено від них через їхнє беззаконня; отже, саме через своє беззаконня вони не знають про вас.

20 І істинно кажу Я вам ще, що інші коліна Батько відділив від них; і це через їхнє беззаконня вони не знають про них.

21 І істинно кажу Я вам, що ви ті, про яких Я сказав: “Інших овець Я маю, що не з цієї отари; їх також Я маю привести, і вони почують голос Мій; і буде одна отара і один пастир.

22 І вони не зрозуміли Мене, бо вони гадали, що це були “Іновірці; бо вони не зрозуміли, що Іновірці мають бути ^бнавернені з допомогою їхнього проповідування.

23 І вони не зрозуміли Мене, коли Я сказав, що вони почують Мій голос; і вони не зрозуміли Мене, що “Іновірці ні в які часи не почули б Мій голос—що Я б не явив Себе їм, хіба що через ^бСвятого Духа.

24 Але ось, ви і чули “Мій голос, і бачили Мене; і ви Мої вівці, і вас причислено до тих, кого Батько ^бдав Мені.

РОЗДІЛ 16

Ісус відвідує інших загублених овець Ізраїля—В останні дні Евангелія піде до Іновірців, а по-

тім до дому Ізраїля—Господній народ побачить на свої власні очі, коли Він знову відновить Сіон. Близько 34 р. від р.х.

І істинно, істинно кажу Я вам, що в Мене є “інші вівці, які не з цієї землі, і не з землі Єрусалима, і не з якихось частин тієї землі, навколо якої Я священнослужив.

2 Бо ті, про кого Я кажу, ще не чули Мого голосу; і також ні в які часи Я не являв Себе їм.

3 Але Я отримав наказ від Батька, що Я мушу піти до “них і що вони почують Мій голос і будуть причислені до Моїх овець, щоб могла бути одна отара й один пастир; отже, Я йду, щоб показати Себе їм.

4 І Я наказую вам, щоб ви записали ці “висловлювання після того, як Я піду, щоб якщо буде так, що Мій народ в Єрусалимі, ті, хто бачив Мене і був зі Мною в Моєму священнослужінні, не попросить у Батька в Моє ім'я, щоб вони могли отримати знання про вас через Святого Духа, а також про інші коліна, про які вони не знають, щоб ці висловлювання, які ви запишете, було збережено і явлено ^бІновірцям, щоб через повноту Іновірців, залишки їхнього сімені, які

21а Іван 10:14–16.

22а пп Іновірці.

б Дії 10:34–48.

23а Мт. 15:24.

б 1 Неф. 10:11.

пп Святий Дух.

24а Ал. 5:38;

3 Неф. 16:1–5.

б Іван 6:37;

УЗ 27:14.

16 1а 3 Неф. 15:15.

пп Ізраїль—Десять

загублених колін Ізраїля.

3а 3 Неф. 17:4.

4а пп Писання.

б 1 Неф. 10:14;

3 Неф. 21:6.

буде розсіяно по лицю землі через їхню зневіру, могло бути приведено, тобто могло бути приведено до ⁴пізнання Мене, їхнього Викупителя.

5 І тоді ⁴зберу Я їх з чотирьох кінців землі; і тоді Я виповню ⁶завіт, який Батько склав з усім народом з ⁴дому Ізраїля.

6 І благословенні ⁴Іновірці через їхню віру в Мене, в ⁶Святого Духа і через Нього, Який свідчить їм про Мене і про Батька.

7 Ось, через їхню віру в Мене, каже Батько, і через твою зневіру, о доме Ізраїля, в ⁴прийдешні дні істина прийде до Іновірців, щоб повнота цього стала відомою їм.

8 Але горе, каже Батько, невірющим Іновірцям—бо незважаючи на те, що вони прийшли на лице цієї землі і ⁴розсіяли Мій народ, який з дому Ізраїля; і Мій народ, який з дому Ізраїля, було ⁶знехтувано з-поміж них і було розтоптано ними під ногами;

9 І через милості Батька до Іновірців, а також вироки Батька Моєму народові, який з дому Ізраїля, істинно, істинно кажу Я вам, що після всього цього, і після того, що Я зробив так, що Мій народ, який з дому

Ізраїля, було побито, і йому було завдано скорбот, і його було ⁴вбито, і викинуто геть з-поміж них, і було зненавиджено ними, і піддано освищуванню і зроблено притчею серед них—

10 І так наказує Батько, щоб Я сказав вам: Того дня, коли Іновірці согрішать проти Моєї євангелії, і зречуться повноти Моєї євангелії, і будуть ⁴піднесені в гордовитості своїх сердець над усіма народами, і над усіма людьми з усієї землі, і будуть сповнені всілякою брехнею, і обманом, і злом, і всіляким лицемірством, і вбивствами, і ⁶орудуванням священиків, і розпустою, і таємними мерзотами; і якщо вони робитимуть усе це, і зречуться повноти Моєї євангелії, ось, каже Батько, Я заберу повноту євангелії від них.

11 І тоді Я ⁴згадаю Мій завіт, який Я склав з Моїм народом, о доме Ізраїля, і Я принесу Мою євангелію їм.

12 І Я покажу тобі, о доме Ізраїля, що Іновірці не матимуть влади над тобою; але Я згадаю Мій завіт тобі, о доме Ізраїля, і ви прийдете до ⁴пізнання повноти Моєї євангелії.

13 Але якщо Іновірці пока-

4в Єз. 20:42–44;

3 Неф. 20:13.

5а пп Ізраїль—
Збирання Ізраїля.

б 3 Неф. 5:24–26.

в 1 Неф. 22:9;

3 Неф. 21:26–29.

6а 1 Неф. 13:30–42;

2 Неф. 30:3.

б 2 Неф. 32:5;

3 Неф. 11:32, 35–36.

пп Святий Дух.

7а пп Відновлення
євангелії.

8а 1 Неф. 13:14;

Морм. 5:9, 15.

б 3 Неф. 20:27–29.

9а Ам. 9:1–4.

10а Морм. 8:35–41.

б 2 Неф. 26:29.

11а 3 Неф. 21:1–11;

Морм. 5:20.

12а Гел. 15:12–13.

ються і повернуться до Мене, каже Батько, ось, їх буде “причислено до Мого народу, о доме Ізраїля.

14 І Я не дозволю Моєму народові, який з дому Ізраїля, пройти серед них і розтопта-ти їх, каже Батько.

15 Але якщо вони не повер-нуться до Мене і не прислу-хаються до Мого голосу, Я дозволю їм, так, Я дозволю Моєму народові, о доме Ізраїля, щоб вони пройшли серед них і “розтоптали їх, і будуть вони, як сіль, що втратила свою солоність, яка після цього ні на що не при-датна, хіба що тільки бути викинутою і розтоптанною під ногами Мого народу, о доме Ізраїля.

16 Істинно, істинно кажу Я вам, так наказав Мені Бать-ко—щоб Я дав цьому наро-дові землю для їхнього успадкування.

17 І тоді сповняться “слова пророка Ісаї, який сказав:

18 “Твої ^бохоронці піднімуть голос; голосом разом вони співатимуть, бо вони побачать на свої власні очі, коли Господь відновить знову Сіон.

19 Вибухніть радістю, спі-вайте разом, ви, спустошені місця Єрусалима; бо Господь

утішив Свій народ, Він вику-пив Єрусалим.

20 Господь обнажив Свою святу руку на очах усіх наро-дів; і всі кінці землі побачать спасіння від Бога.

РОЗДІЛ 17

Ісус наказує народу обдумува-ти Його слова і молитися про розуміння їх—Він виліковує їхніх хворих—Він молиться за народ, використовуючи мову, яку не можна записати—Ангели священнослужать їхнім малим дітям, і вогонь оточує їх. Близько 34 р. від р.х.

Ось тоді сталося, що коли Ісус промовив ці слова, Він знову обвів поглядом натовп, і Він сказав їм: Ось, Мій “час вже поруч.

2 Я відчуваю, що ви слабі, що ви не можете “зрозуміти всіх Моїх слів, які Мені було наказано Батьком сказати вам у цей час.

3 Отже, ідіть до своїх домі-вок, і “подумайте над тим, що Я сказав, і просіть у Бать-ка в Моє ім'я, щоб ви могли зрозуміти і ^бпідготувати свій розум до “завтра, і Я прийду до вас знову.

4 Але тепер Я “йду до Бать-ка, і ще щоб ^бпоказати Себе

13a Гал. 3:7, 29;
1 Неф. 15:13–17;
2 Неф. 10:18;
3 Неф. 30:2;
Авр. 2:9–11.
15a Мих. 5:7–14;
3 Неф. 20:16–19;
21:12–21;

УЗ 87:5.
17a 3 Неф. 20:11–12.
18a Ісаїя 52:8–10.
^б Єз. 33:1–7.
пп Вартувати,
Вартовий.
17 1a тобто час
повертатися до

Батька. Див. вірш 4.
2a Іван 16:12;
УЗ 78:17–18.
3a пп Обдумувати.
^б УЗ 132:3.
в 3 Неф. 19:2.
4a 3 Неф. 18:39.
^б 3 Неф. 16:1–3.

“загубленим колінам Ізраїля, бо вони не загублені для Батька, адже Він знає, куди Він їх привів.

5 І сталося, що коли Ісус промовив так, Він кинув оком знову навколо на натовп і побачив, що вони були в сльозах і дивилися нерухомо на Нього, нібито хотіли попросити Його залишитися трохи довше з ними.

6 І Він сказав їм: Знайте, Моє нутро сповнене “співчуттям до вас.

7 Чи маєте хворих серед вас? Приведіть їх сюди. Чи маєте ви кривих, або сліпих, або кульгавих, або скалічених, або прокажених, або сухоруких, або глухих, або яких інших страждених? Приведіть їх сюди, і Я зцілю їх, бо Я маю співчуття до вас; Моє нутро сповнене милості.

8 Бо Я відчуваю, що ви бажаєте, щоб Я показав вам те, що Я робив вашим браттям в Єрусалимі, бо Я бачу, що вашої “віри” вистачить, аби Я зцілив вас.

9 І сталося, що коли Він так сказав, увесь натовп, одно-стайно, підійшов з своїми хворими, і своїми страждаючими, і своїми кривими, і з своїми сліпими, і з своїми глухими, і з усіма тими, хто страждав від чогось; і Він

“зцілив кожного з тих, кого було приведено до Нього.

10 І вони всі, кого було зцілено і хто був здоровим, схилилися до Його ніг і поклонялися Йому; і всі, хто зміг підійти з натовпу, “цілували Йому ноги, так що омили Його ноги сльозами.

11 І сталося, що Він наказав, щоб було приведено їхніх “малих дітей.

12 Тож вони привели своїх малих дітей і поставили їх на землю навколо Нього, й Ісус стояв посередині; і натовп розступився, доки всіх їх не було приведено до Нього.

13 І сталося, що коли всіх їх було приведено і Ісус стояв посередині, Він наказав натовпу, щоб вони опустилися “навколішки на землю.

14 І сталося, що коли вони опустилися навколішки на землю, Ісус застогнав у собі і сказав: Батьку, Я “стурбований через злочестивість народу з дому Ізраїля.

15 І коли Він сказав ці слова, Він Сам також опустився навколішки на землю; і ось Він молився до Батька, і те, про що Він молився, не можна записати, і натовп давав свідчення, хто чув Його.

16 І так вони дають свідчення: “Око ніколи не бачило, також і вухо ніколи не чуло

4в пп Ізраїль—Десять загублених колін Ізраїля.

6а пп Співчуття.

8а Лк. 18:42.

б 2 Неф. 27:23;

Етер 12:12.

9а Мос. 3:5;

3 Неф. 26:15.

10а Лк. 7:38.

11а Мт. 19:13–14;

3 Неф. 26:14, 16.

13а Лк. 22:41;

Дії 20:36.

14а Мойс. 7:41.

16а Ісая 64:4;

1 Кор. 2:9;

УЗ 76:10, 114–119.

досі такого великого і дивовижного, як те, що Ісус, як ми побачили і почули, говорив Батькові;

17 І жодний "язик не може вимовити, а також жодний чоловік не може це написати, а також не можуть серця людей сприйняти такого великого і дивовижного, як те, що Ісус, як ми і побачили, і почули, говорив; і ніхто не може сприйняти радість, яка сповнила наші душі в той час, коли ми чули, як Він молиться за нас Батькові.

18 І сталося, що коли Ісус закінчив молитися Батькові, Він підвівся; але такою великою була "радість натовпу, що їх було знесилено.

19 І сталося, що Ісус звернувся до них і попросив їх підвестися.

20 І вони підвелися з землі, і Він сказав їм: Благословенні ви через вашу віру. А тепер ось, Моя радість повна.

21 І коли Він промовив ці слова, Він "заплакав, і натовп свідчив про це, і Він узяв їхніх малих дітей, одного за другим, і ^бблагословив їх, і молився Батькові за них.

22 А коли Він зробив це, Він знову заплакав;

23 І Він звернувся до натовпу і сказав їм: Дивіться на своїх маленьких.

24 І коли вони подивилися, щоб побачити, вони кинули погляд до небес, і вони побачили

небеса відкриті, і вони побачили ангелів, які спускалися з небес, нібито це було посередині вогню; і вони спустилися і "оточили тих маленьких, і їх було оточено вогнем; і ангели священнослужили їм.

25 І натовп побачив, і почув, і свідчив; і вони знають, що їхнє свідчення істинне, бо вони всі бачили і чули, кожна людина сама по собі; а було їх числом близько двох тисяч і п'ятсот душ; і серед них були чоловіки, жінки і діти.

РОЗДІЛ 18

Ісус запроваджує причастя серед Нефійців— Їм наказано молитися завжди в Його ім'я— Тих, хто недостойно їдять Його тіло і п'ють Його кров, проклято— Учням дано владу надавати Святого Духа. Близько 34 р. від р.х.

І сталося, що Ісус наказав Своїм учням, що вони мусять принести "хліба й вина Йому.

2 І поки вони пішли за хлібом і вином, Він наказав натовпу, щоб вони сіли на землю.

3 А коли учні підійшли з "хлібом і вином, Він узяв хліб і розломив, і благословив його; і Він дав учням і наказав, щоб вони їли.

4 А коли вони з'їли і наситилися, Він наказав, щоб вони дали людям з натовпу.

17а 2 Кор. 12:4.

18а пп Радість.

21а Іван 11:35.

^б Мр. 10:14–16.

24а Гел. 5:23–24, 43–45.

18 1а Мт. 26:26–28.

3а пп Причастя.

5 І коли люди з натовпу з'їли і сповнилися, Він сказав учням: Дивіться, буде одного з-поміж вас посвячено, і йому Я дам владу, щоб він "розламавав хліб і благословляв його, і давав його людям з Моєї церкви, всім тим, хто повірить і буде хрищений в ім'я Моє.

6 І це ви завжди будете ретельно виконувати, саме як Я зробив, саме так, як Я розломив хліб, і благословив його, і дав його вам.

7 І це ви будете робити в "пам'ять Мого тіла, яке Я показав вам. І це буде свідченням Батькові, що ви завжди пам'ятаєте Мене. А якщо ви завжди пам'ятатимете Мене, Мій Дух буде завжди з вами.

8 І сталося, що коли Він сказав ці слова, Він наказав Своїм учням, щоб вони взяли вина з чаші, і пили його, і щоб вони також дали людям з натовпу, щоб ті могли пити з неї.

9 І сталося, що вони зробили так, і випили вина, і сповнилися; і вони дали людям з натовпу, і ті випили, і вони сповнилися.

10 І коли учні зробили так, Ісус сказав їм: Благословенні ви за те, що ви зробили, бо це є виконання Моїх заповідей, і це свідчить Батькові, що ви бажаєте робити те, що Я заповідав вам.

11 І це ви будете завжди

робити для тих, хто кається і хреститься в Моє ім'я; і ви будете робити це в пам'ять Моєї крові, яку Я пролив за вас, щоб ви могли свідчити Батькові, що ви завжди пам'ятаєте Мене. І якщо ви будете завжди пам'ятати Мене, Мій Дух буде завжди з вами.

12 І Я даю вам заповідь, щоб ви робили так. І якщо ви завжди робитимете це, благословенні ви, бо ви збудовані на Моєму "камені.

13 А той серед вас, хто буде робити більше або менше, ті не збудовані на Моєму камені, але збудовані на піщаній основі; і коли дощ падатиме, і ріки розіллються, і вітри подувають, і вдарять по них, вони "впадуть, і ^бворота пекла відчиняться, готові прийняти їх.

14 Отже, благословенні ви, якщо ви дотримуєтеся Моїх заповідей, які Батько заповідав Мені, щоб Я дав вам.

15 Істинно, істинно кажу Я вам, ви повинні завжди пильнувати і "молитися, щоб вас не спокусив диявол і не забрав у свій полон.

16 І так само, як Я молився серед вас, так і ви будете молитися в Моїй церкві, серед Моїх людей, які каються і хрестяться в Моє ім'я. Знайте, Я є "світло; Я подав ^бприклад для вас.

17 І сталося, що після того як Ісус промовив ці слова до

5а Морон. 4.
7а Морон. 4:3.
12а пп Склея.
13а пп Відступництво.

б 3 Неф. 11:39.
15а Ал. 34:17–27.
пп Молитва.
16а пп Світло,

Світло Христа.
б пп Ісус Христос—
Приклад Ісуса
Христа.

Своїх учнів, Він повернувся знову до натовпу і сказав їм:

18 Ось, істинно, істинно кажу Я вам, ви повинні пильнувати і молитися завжди, щоб не увійти у спокусу; бо “Сатана жадає володіти вами, щоб він міг просіяти вас, як пшеницю.

19 Отже, ви завжди повинні молитися Батькові в Моє ім’я;

20 І “чого б ви не попросили у Батька в Моє ім’я, того, що є правильним, віруючи, що отримаєте, ось це буде дано вам.

21 “Моліться в своїх сім’ях Батькові, завжди в Моє ім’я, щоб ваші жінки і ваші діти могли бути благословенні.

22 І ось, ви будете зустрічатися часто; і не будете забороняти нікому приходити до вас, коли ви збиратиметеся разом, але дозволятимете їм, щоб вони могли приходити до вас, і не заборонятимете їм;

23 Але ви будете “молитися за них, і не проганятимете їх; і якщо так буде, що вони приходитимуть до вас часто, ви будете молитися за них Батькові в Моє ім’я.

24 Отже, тримайте свій “світоч: щоб він міг сяяти світові. Знайте, Я є ^бсвіточ, який ви будете піднімати— те, що ви бачили, як Я роблю. Ось ви бачите, що Я молився

Батькові, і ви всі були очевидцями.

25 І ви бачите, що Я наказав, щоб “ніхто з вас не йшов геть, але, швидше, Я наказав, щоб ви приходили до Мене, щоб ви могли ^бвідчуті і побачити; саме так ви робитимете для світу; а той, хто порушить цю заповідь, дозволить собі бути введеним у спокусу.

26 І тоді сталося, що після того як Ісус промовив ці слова, Він повернув очі знову до учнів, яких Він обрав, і сказав їм:

27 Ось, істинно, істинно кажу Я вам, Я даю вам ще одну заповідь, і тоді Я маю іти до Свого “Батька, щоб Я міг виконати ^бінші заповіді, які Він дав Мені.

28 А тепер ось ця заповідь, яку Я даю вам: не дозволяйте нікому свідомо “куштувати від Моєї плоти і крові ^бнедостойно, коли ви будете священнослужити;

29 Бо хто б не їв і не пив від Моєї плоти й “крові ^бнедостойно, їсть і п’є прокляття для Своєї душі; отже, якщо ви знаєте, що людина недостойна їсти і пити від Моєї плоти й крові, ви забороните їй.

30 Проте, ви не “знехтуєте її з-поміж вас, але будете служити їй і молитися за неї Батькові в Моє ім’я; і якщо

18а Лк. 22:31;
2 Неф. 2:17–18;
УЗ 10:22–27.
20а Мт. 21:22;
Гел. 10:5;
Морон. 7:26;
УЗ 88:63–65.

21а Ал. 34:21.
23а 3 Неф. 18:30.
24а Мт. 5:16.
б Мос. 16:9.
25а Ал. 5:33.
б 3 Неф. 11:14–17.
27а пп Бог, Божество—

Бог Батько.
б 3 Неф. 16:1–3.
28а 1 Кор. 11:27–30.
б Морм. 9:29.
29а пп Кров; Причастя.
б УЗ 46:4.
30а УЗ 46:3.

буде так, що вона покається і христиться в Моє ім'я, тоді ви приймете її і священнослужитимете їй від Моєї плоти і крові.

31 Але якщо вона не покається, її не буде причислено до Мого народу, щоб вона не знищила Мій народ, бо Я знаю “Своїх овець, і всіх їх перечислено.

32 Проте ви не викинете її з ваших синагог або з ваших місць поклоніння, бо таким ви продовжуватимете проповідувати; бо ви не знаєте, може вони повернуться, і покаються, і прийдуть до Мене з щирими намірами в серці, і Я “зцілю їх; а ви будете знаряддям принесення їм спасіння.

33 Отже, виконуйте те, що Я наказав вам, щоб не прийти до “засудження; бо горе тому, кого Батько засуджує.

34 І Я даю вам ці заповіді, через сперечання, що були між вами. І благословенні ви, якщо “не маєте сперечань між собою.

35 А тепер Я йду до Батька, тому що доцільно, щоб Я пішов до Батька “заради вас.

36 І сталося, що коли Ісус закінчив ці висловлювання, Він торкнувся “рукою Своєю 6учнів, яких Він обрав, одного за одним, доки їх усіх не торкнувся, і говорив з ними, коли торкався їх.

37 І натовп не чув слів, які Він казав, отже, вони не дають свідчень; але учні свідчать, що Він надав їм “владу надавати 6Святого Духа. І я покажу вам згодом, що це свідчення правдиве.

38 І сталося, що коли Ісус торкнувся їх усіх, найшла “хмара й затінила натовп, так що вони не бачили Ісуса.

39 І в той час, коли їх було затінено, Він залишив їх і зійшов на небеса. А учні бачили і свідчать, що Він знову зійшов на небеса.

РОЗДІЛ 19

Дванадцять учнів проповідують людям і моляться, щоб отримати Святого Духа—Учні христяться і отримують Святого Духа і священнослужіння ангелів—Ісус молиться, використовуючи слова, які не можна записати—Він підтверджує надзвичайно велику віру цих Нефійців. Близько 34 р. від р.х.

І тоді сталося, що коли Ісус зійшов на небеса, натовп розійшовся, і кожний чоловік узяв свою жінку й своїх дітей і повернувся до свого власного дому.

2 І поширилися чутки серед людей негайно, перед тим як стемніло, що натовп людей бачив Ісуса, і що Він

31а Іван 10:14;

Ал. 5:38;

3 Неф. 15:24.

32а 3 Неф. 9:13–14;

УЗ 112:13.

33а пп Засуджувати,

Засудження.

34а 3 Неф. 11:28–30.

35а 1 Іван 2:1; 2 Неф. 2:9;

Морон. 7:27–28;

УЗ 29:5.

36а пп Рукопокладання.

б 1 Неф. 12:7;

3 Неф. 19:4.

37а пп Влада.

б пп Дар Святого Духа.

38а Вих. 19:9, 16.

священнослужив їм, і що Він також явить Себе перед натовпом наступного дня.

3 Так, і дійсно всю ніч поширювалися чутки про Ісуса; і так сильно вони розповсюджувалися серед людей, що було багато таких, авжеж, надзвичайно велика кількість людей докладала надзвичайно великих зусиль усієї тієї ночі, щоб наступного дня бути на тому місці, де Ісус мав явити Себе натовпу.

4 І сталося, що зранку, коли натовп зібрався разом, ось, Нефій і його брат, якого він підняв з мертвих, чие ім'я було Тимофій, і також його син, чие ім'я було Йона, і також Матоній, і Матонійга, його брат, і Кумен, і Куменонгій, і Єремія, і Шемнон, і Йона, і Седекія, і Ісає—тож це були імена учнів, яких Ісус обрав—і сталося, що вони вийшли і стали посеред натовпу.

5 І ось, натовп був настільки великий, що вони наказали, щоб ті розділилися на дванадцять груп.

6 І дванадцяттеро навчали натовп; і ось, вони зробили так, щоб натовп опустився навколiшки на лиці землі і молився Батькові в ім'я Ісуса.

7 І учні молилися Батькові також в ім'я Ісуса. І сталося, що вони підвелися і проповідували людям.

8 І коли вони проповідували ті самі слова, які Ісус сказав—не змінюючи жодного слова з того, що Ісус сказав,—ось, вони знову опустилися навколiшки і молилися Батькові в ім'я Ісуса.

9 І вони молилися про те, чого вони більше всього бажали; а бажали вони, щоб "Святого Духа було дано їм.

10 А коли вони так помолилися, вони підійшли до краю води, і натовп пішов слідом за ними.

11 І сталося, що Нефій увійшов "у воду і був хрищений.

12 І він вийшов з води і почав христити. І він христити усіх тих, кого Ісус обрав.

13 І сталося, коли їх усіх було "хрищено і вони вийшли з води, Святий Дух зійшов на них і вони сповнилися "Святим Духом і вогнем.

14 І ось, їх було "оточено нібито вогнем; і він спускався з небес, люди з натовпу були очевидцями цього і давали свідчення; і ангели спустилися з небес і священнослужили їм.

15 І сталося, що коли ангели священнослужили учням, ось, Ісус підійшов і став посередині і священнослужив їм.

16 І сталося, що Він звернувся до натовпу і наказав їм, щоб вони знову опустилися навколiшки на землю, і також

19 9а 3 Неф. 9:20.
11а 3 Неф. 11:23.
13а пп Хрищення,
Христити.

б 3 Неф. 12:2;
Морм. 7:10.
пп Дар Святого
Духа.

14а Гел. 5:23–24, 43–45;
3 Неф. 17:24.

Його учні мають опуститися навколiшки на землю.

17 І сталося, що коли вони всі опустили на навколiшки на землю, Він наказав Своїм учням молитися.

18 І ось, вони почали молитися; і вони молилися Ісусові, називаючи Його своїм Господом і своїм Богом.

19 І сталося, що Ісус вийшов з-поміж них, і відійшов на деяку відстань від них, і вклонився до землі, і Він сказав:

20 Батьку, Я вдячний Тобі, що Ти дав Святого Духа тим, кого Я вибрав; і це через їхню віру в Мене Я вибрав їх з світу.

21 Батьку, Я молюся Тобі, щоб Ти дав Святого Духа всім тим, хто віритиме в їхні слова.

22 Батьку, Ти дав їм Святого Духа, тому що вони вірять у Мене; і Ти бачиш, що вони вірять у Мене, тому що Ти чуєш їх, і вони моляться Мені; і вони моляться Мені, тому що Я з ними.

23 А тепер, Батьку, Я молюся Тобі за них і також за всіх тих, хто повірить їхнім словам, так щоб вони могли повірити в Мене, щоб Я міг бути в них, так само ^аяк Ти, Батьку, є в Мені, щоб ми могли бути ^бєдиним.

24 І сталося, що коли Ісус таким чином молився Батькові, Він підійшов до Своїх учнів, і

ось, вони продовжували безупинно молитися Йому; і вони не ^аповторювали багато слів, бо їм було дано, як вони мають ^бмолитися, і вони були сповнені бажанням.

25 І сталося, що Ісус благословив їх, коли вони молилися Йому; і Його обличчя посміхалося до них, і світло Його ^аобличчя осявало їх, і ось, були вони такими ^ббілими, як обличчя і також одяг Ісуса; і ось білизна ця перевершувала всяку білизну, так, дійсно не могло бути на землі нічого білішого понад цю білизну.

26 І Ісус сказав їм: Моліться далі; проте, вони і не переставали молитися.

27 І Він відвернувся від них знову, і відійшов трохи далі, і вклонився до землі; і Він молився знову Батькові, кажучи:

28 Батьку, Я вдячний Тобі, що Ти ^аочистив тих, кого Я обрав через їхню віру, і Я молюся за них і також за тих, хто повірить їхнім словам, щоб їх було очищено в Мені через віру в їхні слова, саме так, як їх очищено в Мені.

29 Батьку, Я молюся не за світ, а за тих, кого Ти дав мені ^зсвіту, через їхню віру, щоб вони могли бути очищеними в Мені, щоб Я міг бути в них, як Ти, Батьку, є в Мені,

23а 3 Неф. 9:15.
б Іван 17:21–23.
пп Єдність.
24а Мт. 6:7.
б УЗ 46:30.

25а Чис. 6:23–27.
б пп Переображення—Переображені істоти.
28а Морон. 7:48;

УЗ 50:28–29;
88:74–75.
пп Чистий, Чистота.
29а Іван 17:6.

щоб ми могли бути єдиним, щоб Я міг бути прославленим у них.

30 І коли Ісус промовив ці слова, Він підійшов знову до Своїх учнів; і ось, вони молилися Йому щиро, безупинно; і Він знову посміхнувся їм; і ось були вони “білими, так само як Ісус.

31 І сталося, що Він знову відійшов трохи далі і молився Батькові;

32 І язик не може вимовити слова, якими Він молився, і також не можуть бути “записані людиною ті слова, якими Він молився.

33 І натовп почув і свідчив; і їхні серця були відкриті, і вони розуміли серцями своїми слова, якими Він молився.

34 Проте такими великими і дивовижними були слова, якими Він молився, що їх не можна записати, і також їх не може “вимовити людина.

35 І сталося, що коли Ісус закінчив молитися, Він знову підійшов до учнів і сказав їм: Такої великої “віри Я ніколи не бачив серед усіх Юдеїв; ось чому Я не міг показати їм таких великих чудес, через їхню ^бзневіру.

36 Істинно кажу Я вам, немає жодного з них, хто б бачив стільки великого, скільки ви бачили; і не чули вони стільки великого, скільки ви чули.

РОЗДІЛ 20

Ісус чудодійно забезпечує хлібом і вином і знову роздає частя людям—Залишок Якова прийде до пізнання Господа Бога їхнього і успадкує Америку—Ісус є пророком, так само як Мойсей, і Нефійці є дітьми пророків—Інших Господніх людей буде зібрано в Єрусалимі. Близько 34 р. від Р.Х.

І сталося, що Він наказав людям з натовпу, щоб вони перестали молитися, а також і Його учні. І Він наказав їм, щоб вони не припиняли “молитися у своїх серцях.

2 І Він наказав їм, щоб вони підвелися і стали на ноги. І вони підвелися і стали на ноги.

3 І сталося, що Він розломив хліб знову, і благословив його, і дав від нього учням з'їсти.

4 А коли вони з'їли, Він наказав їм, щоб вони розломали хліб і роздали його людям з натовпу.

5 А коли вони вже роздали людям з натовпу, Він також дав їм вина випити і наказав їм, щоб вони дали людям з натовпу.

6 Тож не було ні “хліба, ані вина, принесеного ані учнями, ані людьми з натовпу;

7 Але Він дійсно “дав їм їсти хліб і також випити вино.

8 І Він сказав їм: Той, хто

30а Мт. 17:2.
32а УЗ 76:116.
34а 2 Кор. 12:4;
3 Невф. 17:17.

35а пп Віра.
б Мт. 13:58.
пп Невіра.
20 1а 2 Неф. 32:9;

Мос. 24:12.
6а Мт. 14:19–21.
7а Іван 6:9–14.

“їсть цей хліб, їсть від Мого тіла для своєї душі; а той, хто п’є це вино, п’є від Моєї крові для своєї душі; і його душа ніколи не буде ні голодувати, ані відчувати спрагу, але буде наповнена.

9 Тож, коли люди з натовпу всі з’їли і випили, ось, вони сповнилися Духом; і вони заволали в один голос, і склали хвалу Ісусові, Якого вони і бачили, і чули.

10 І сталося, що коли вони всі склали хвалу Ісусові, Він сказав їм: Ось тепер Я закінчую заповідь, яку Батько заповідав Мені щодо цього народу, який є залишком дому Ізраїля.

11 Ви пам’ятайте, що Я звертався до вас і казав, що коли “слова ^бІсаї сповняться—ось вони написані, ви маєте їх перед собою, отже, вивчайте їх—

12 І істинно, істинно кажу Я вам, що коли їх буде здійснено, тоді буде виповнено “завіт, який Батько склав з Його народом, о доме Ізраїля.

13 І тоді “залишки, які буде ^брозсіяно навкруги по лицю землі, буде “зібрано зі сходу, і з заходу, і з півдня, і з півночі; і їх буде приведено до ‘пізнання Господа Бога їхнього, Який викупив їх.

14 І Батько наказав Мені, щоб Я дав вам цю “землю у ваше успадкування.

15 І Я кажу вам, якщо Іновірці не “покаються після благословення, яке вони отримують, після того, як вони розсіяли Мій народ—

16 Тоді ви, хто є залишком дому Якова, підете до них; і ви будете всередині них, яких буде багато; і ви будете серед них, як лев серед звірів лісу і як молодий “лев серед отари овець, який, якщо він пройде крізь неї, то ^брозтопче і розірве на шматки, і ніхто не спасеться.

17 Твою руку буде піднесено над супротивниками твоїми, і всіх твоїх ворогів буде відсічено.

18 І Я “зберу Мій народ разом, як чоловік збирає свої снопи в клуню.

19 Бо Я зроблю Мій народ, з яким Батько склав завіт, так, Я зроблю залізним твій “ріг, і Я зроблю латунними твої копита. І ти розіб’єш на шматки багато людей; і Я висвячу їхню здобич для Господа і їхнє майно для Господа всієї землі. І ось Я Той, Хто зробить це.

20 І станеться, каже Батько, що “меч Мого правосуддя висітиме над ними в той

8а Іван 6:50–58;
3 Неф. 18:7.
пп Причастя.
11а 3 Неф. 16:17–20;
23:1–3.
б 2 Неф. 25:1–5;
Морм. 8:23.
12а 3 Неф. 15:7–8.

13а 3 Неф. 16:11–12;
21:2–7.
б пп Ізраїль—
Розсіяння Ізраїля.
в пп Ізраїль—
Збирання Ізраїля.
г 3 Неф. 16:4–5.
14а пп Обіцяна земля.

15а 3 Неф. 16:10–14.
16а Морм. 5:24; УЗ 19:27.
б Мих. 5:7–8;
3 Неф. 16:14–15;
21:12.
18а Мих. 4:12.
19а Мих. 4:13.
20а 3 Неф. 29:4.

день; і якщо вони не покаються, він упаде на них, каже Батько, так, дійсно, на всі народи Іновірців.

21 І станеться, що Я встановлю Мій "народ, о доме Ізраїля.

22 І ось, цей народ Я встановлю на цій землі, до здійснення "завіту, який Я склав з твоїм батьком Яковом; і буде це ⁶Новий Єрусалим. І сили небес будуть серед цих людей; так, саме "Я буду серед вас.

23 Ось, Я Той, про Кого Мойсей розповідав, кажучи: "Пророка поставить Господь Бог ваш для вас з ваших братів, як мене; Його ви слухайтеся в усьому, що б Він не сказав вам. І станеться, що кожну душу, яка не слухатиме Того Пророка, буде відсічено від народу.

24 Істинно кажу Я вам, так, і "всі пророки від Самуїла і ті, які йшли слідом, усі, хто говорив, свідчили про Мене.

25 І ось, ви є діти пророків; і ви з дому Ізраїля; і ви з того "завіту, який Батько склав з вашими батьками, кажучи Авраамові: І ⁶в твоєму сімені всі коліна землі будуть благословенні.

26 Батько поставив Мене для вас спочатку, і послав Мене благословити вас, "відвертаючи кожного з вас від ваших беззаконь; і це через те, що ви—діти завіту—

27 І після того, як вас було так благословлено, тоді виконає Батько завіт, який Він склав з Авраамом, кажучи: "У твоєму сімені будуть усі коліна землі благословенні—до пролиття Святого Духа через Мене на Іновірців, і це благословення на ⁶Іновірців зробить їх могутніми над усе, до розсіяння Мого народу, о доме Ізраїля.

28 І будуть вони "бичем для народу цієї землі. Проте, коли вони отримають повноту Моєї євангелії, тоді, якщо вони закам'яніють серцями своїми проти Мене, Я поверну їхні беззаконня на їхні власні голови, каже Батько.

29 І Я "згадаю завіт, який Я склав з Моїм народом; і Я склав з ними завіт, що Я ⁶зберу їх разом у Свій належний час, щоб Я міг дати їм знову "землю їхніх батьків для їхнього успадкування, яка і є землею 'Єрусалима, яка є для них обіцяною землею назавжди, каже Батько.

21а 3 Неф. 16:8–15.

22а Бут. 49:22–26;

УЗ 57:2–3.

б Ісая 2:2–5;

3 Неф. 21:23–24;

Етер 13:1–12;

УЗ 84:2–4.

пп Новий Єрусалим.

в Ісая 59:20–21;

Мал. 3:1;

3 Неф. 24:1.

23а Повтор. 18:15–19;

Дії 3:22–23;

1 Неф. 22:20–21.

24а Дії 3:24–26;

1 Неф. 10:5;

Кн. Як. 7:11.

25а пп Авраамів завіт.

б Бут. 12:1–3; 22:18.

26а Пр. 16:6.

27а Гал. 3:8;

2 Неф. 29:14;

Авр. 2:9.

б 3 Неф. 16:6–7.

28а 3 Неф. 16:8–9.

29а Ісая 44:21;

3 Неф. 16:11–12.

б пп Ізраїль—

Збирання Ізраїля.

в Ам. 9:14–15.

г пп Єрусалим.

30 І станеться, що час настає, коли повноту Моєї євангелії буде проповідано їм;

31 І вони «повірять у Мене, що Я є Ісус Христос, Син Бога, і будуть молитися Батькові в Моє ім'я».

32 Тоді їхні «охоронці піднімуть свій голос, і в єдиний голос вони заспівають; бо вони побачать на свої власні очі».

33 Тоді Батько збере їх разом знову і дасть їм Єрусалим як землю їхнього успадкування».

34 Тоді вони грядуть з радістю—«Співайте разом, ви, спустошені місця Єрусалима; бо Батько утішив Свій народ, Він викупив Єрусалим».

35 Батько обнажив Свою святую руку на очах усіх народів; і всі кінці землі побачать спасіння Батька; і Батько і Я є єдине».

36 І потім станеться те, що написано: «Прокинься, прокинься знову і зодягнись у силу свою, о Сіоне; зодягни свої прекрасні шати, о Єрусалиме, святе місто, бо з цього часу не прийдуть більше до тебе необрізані і нечисті».

37 Обтрусі з себе прах; підведися, сідай, о Єрусалиме; звільни себе від пут, що на шії твоїй, о полонена дочко Сіону».

38 Бо так каже Господь: Ви

продали себе задарма, і вас буде викуплено без грошей».

39 Істинно, істинно кажу Я вам, що Мій народ знатиме Моє ім'я; в той день вони знатимуть, що Я Той, Хто говорить».

40 І тоді вони скажуть: «Які прекрасні на горах ноги того, хто приносить добру новину їм, хто ^бпроголошує мир; хто приносить добру новину їм, хто від добра, хто проголошує спасіння; хто каже Сіонові: Твій Бог царює!»

41 І тоді крик пролунає: «Вирушайте ви, вирушайте ви, виходьте звідти, не торкайтеся того, що ^бнечисте; виходьте з середини його; будьте «чистими, що несуть посудини Господа».

42 Бо ви «не будете виходити ні з поспішністю, ані втечу; бо Господь піде перед вами, а Бог Ізраїля буде за вами».

43 Ось, Мій Слуга діятиме розважливо; Він буде піднесений, вихвалений і дуже високий».

44 Як багато хто був здивований Тобою—Його лик був такий спотворений, більше ніж у будь-кого з людей, а Його тіло—більше ніж у синів людських—

45 Так Він окропить багато народів; царі закриють уста свої перед Ним, бо те, що не

31а 3 Неф. 5:21–26;
21:26–29.

32а Ісаїя 52:8;
3 Неф. 16:18–20.
пп Вартувати,
Вартовий.

34а Ісаїя 52:9.

36а Ісаїя 52:1–3;
УЗ 113:7–10.

пп Сіон.
40а Ісаїя 52:7;
Наум 2:1;
Мос. 15:13–18;
УЗ 128:19.

б Мр. 13:10;
1 Неф. 13:37.

41а Ісаїя 52:11–15.
б пп Чисте і нечисте.
в УЗ 133:5.
42а 3 Неф. 21:29.

було сказано їм, вони побачать; і те, чого вони не чули, зрозуміють.

46 Істинно, істинно кажу Я вам, усе це справді станеться, саме так, як Батько заповідав Мені. Тоді цей завіт, який Батько склав з народом Своїм, виповниться; і тоді "Єрусалим буде знову заселено Моїм народом, і це буде земля їхнього успадкування.

РОЗДІЛ 21

Ізраїль буде зібрано, коли з'явиться Книга Мормона—Іновірців буде встановлено як вільний народ в Америці—Їх буде спасено, якщо вони повірять і послухаються; інакше, їх буде відсічено і знищено—Ізраїль збудує Новий Єрусалим, і загублені коліна повернуться. Близько 34 р. від р.х.

І істинно кажу Я вам, Я даю вам ознаку, щоб ви могли знати той ^ачас, коли це повинно буде здійснитися—що Я зберу з їхнього довгого розсіяння Мій народ, о доме Ізраїля, і встановлю знову серед них Мій Сіон;

2 І знайте, ось що Я дам вам за ознаку—бо істинно кажу Я вам, що коли те, що Я проголошую вам, і те, що Я проголошу вам потім Сам і силою Святого Духа, Який

буде дано вам Батьком, стане відомо Іновірцям, щоб вони могли знати про цей народ, який є залишком дому Якова, і про цей Мій народ, який буде розсіяно ними;

3 Істинно, істинно кажу Я вам, коли ^аце буде відомим їм від Батька і прийде від Батька через вас до них;

4 Бо є мудрість у Батька, що вони мають бути відновлені на цій землі і встановлені як ^авільний народ силою Батька, щоб це могло перейти від них до залишку вашого сімені, щоб могло бути виконано ^бзавіт Батька, який Він склав з Своїм народом, о доме Ізраїля;

5 Отже, коли ці справи і справи, які буде звершено серед вас згодом, прийдуть ^авід Іновірців до вашого ^бсімені, яке виродиться у зневірі через беззаконня;

6 Бо так потрібно Батькові, щоб це прийшло від ^аІновірців, щоб Він міг показати Свою силу Іновірцям, для того, щоб Іновірці, якщо вони не закам'яніють серцями своїми, щоб вони могли покаятися і прийти до Мене, і бути хрищеними в Моє ім'я, і знати істинні положення Мого вчення, щоб їх можна було ^бпричислити до Мого народу, о доме Ізраїля;

7 І коли станеться, що твое

46а Етер 13:5, 11.

21 1а пп Останні дні.

3а Етер 4:17;

ДС—Іст. 1:34–36.

4а 1 Неф. 13:17–19;

УЗ 101:77–80.

б Морм. 5:20.

пп Авраамів завіт.

5а 3 Неф. 26:8.

б 2 Неф. 30:4–5;

Морм. 5:15;

УЗ 3:18–19.

6а 1 Неф. 10:14;

Кн. Як. 5:54;

3 Неф. 16:4–7.

б Гал. 3:7, 29;

3 Неф. 16:13;

Авр. 2:9–11.

“сім’я почне пізнавати це—це і буде ознакою для них, так щоб вони могли знати, що робота Батька вже почалася у виконанні завіту, який Він склав з людьми, які з дому Ізраїля.

8 І коли той день настане, станеться, що царі зімкнуть вуста свої; бо те, чого не було сказано їм, побачать вони; і про те, чого не чули, будуть вони роздумувати.

9 Бо в той день заради Мене Батько роботу звершить, яка буде великою і “дивовижною роботою серед них; і будуть серед них ті, які не повірять цьому, хоч чоловік проголосить їм це.

10 Але ось, життя Мого слуги буде в Моїх руках; тому вони не зашкодять йому, хоч його і буде “спотворено через них. Все ж таки Я зцілю його, бо Я покажу їм, що “Моя мудрість більша за підступність дявола.

11 Отже, станеться, що всі ті, хто не повірить словам Моїм, Того, Хто є Ісусом Христом, які Батько наказав “Йому принести до Іновірців, і дасть Йому силу, щоб Він приніс їх до Іновірців (це буде зроблено саме так, як сказав Мойсей), тих буде “відсічено від Мого народу, який є від завіту.

12 І Мій народ, який є залишком Якова, буде серед Іновірців, так, всередині них, як “лев серед звірів лісу, як молодий лев серед отари овець, який, якщо він пройде крізь неї, то “розтопче і розірве на шматки, і ніхто не спасеться.

13 Їхню руку буде піднесено над супротивниками їхніми, і всіх їхніх ворогів буде відсічено.

14 Так, горе Іновірцям, якщо вони не “покаються; бо станеться в той день, каже Батько, що Я відсічу твоїх коней від тебе, і Я знищу твої колісниці;

15 І Я відсічу міста від твоєї землі і зруйную всі твої фортеці;

16 І Я відсічу чаклунство з твоєї землі, і більше не буде мати ворожитив;

17 Твої “вирізблені зображення Я теж відсічу, і твої стоячі зображення з-поміж тебе, і ти більше не будеш поклонятися витворам рук твоїх;

18 І Я повитинаю твої гаї з-поміж тебе; також і міста твої знищу.

19 І станеться, що з усією “брехнею, і обманами, і заздрощами, і чварами, і орудуванням священиків, і розпустою буде покінчено.

7а 3 Неф. 5:21–26.

9а Ісая 29:13;

Дії 13:41;

1 Неф. 22:8.

пп Відновлення евангелії.

10а УЗ 135:1–3.

б УЗ 10:43.

11а 2 Неф. 3:6–15;

Морм. 8:16, 25.

б УЗ 1:14.

12а Мих. 5:7–14;

3 Неф. 20:16.

б 3 Неф. 16:13–15.

14а 2 Неф. 10:18; 33:9.

17а Вих. 20:3–4;

Мос. 13:12–13;

УЗ 1:16.

пп Ідолопоклонство.

19а 3 Неф. 30:2.

20 Бо станеться, каже Батько, що в той день усіх, хто не покається і не прийде до Мого Улюбленого Сина, тих Я відсічу від Мого народу, о доме Ізраїля;

21 І Я звершу помсту і несамовитість над ними, так само як над язичниками, такі, про які вони навіть не чули.

22 Але якщо вони покаються і прислухаються до Моїх слів, і не закам'яніють серцями своїми, Я “встановлю Свою церкву серед них, і вони увійдуть у завіт, і їх буде ^бпричислено до цих залишків Якова, кому Я дав цю землю для їхнього успадкування;

23 І вони допомагатимуть Моєму народові, залишкам Якова, і також усім з дому Ізраїля, хто прийде, щоб вони могли побудувати місто, яке буде названо “Новим Єрусалимом.

24 І тоді вони допоможуть Моєму народові, щоб їх було зібрано, тих, кого розсіяно по всьому лицю землі, в Новий Єрусалим.

25 І тоді “сила небес зійде на них; і ^бЯ теж буду всередині.

26 І тоді робота Батька розпочнеться в той день, саме тоді, коли цю євангелію буде проповідовано серед залишків цього народу. Істинно кажу Я вам, у той день

робота Батька “розпочнеться серед усіх розсіяних з Мого народу, так, саме колін, які було ^бзагублено, яких Батько вивів з Єрусалима.

27 Так, робота розпочнеться серед усіх “розсіяних з Мого народу, і Батько готує путь, якою вони можуть прийти до Мене, щоб вони могли звертатися до Батька в Моє ім'я.

28 Так, і тоді робота розпочнеться, і Батько серед усіх народів готує путь, якою Його народ може бути “зібрано додому на землю свого успадкування.

29 І вони вийдуть з усіх народів; і вони не підуть з “поспішністю, ані втечу, бо Я піду перед ними, каже Батько, і Я буду поза ними.

РОЗДІЛ 22

В останні дні Сіон і його кобли буде встановлено, й Ізраїль буде зібрано у милості і ніжності— Вони переможуть— Порівняйте: Ісаїя 54. Близько 34 р. від р.х.

І тоді те, що написано, станеться: Співай, неплодна, та, що не родила; зайдися “співом і волай гучно, та, що мук породільних не мала; бо більше дітей у бездітної, ніж у заміжньої жінки, каже Господь.

2 Збільши місце намету

22а пп Розподіл.
б 2 Неф. 10:18–19;
3 Неф. 16:13.
23а 3 Неф. 20:22;
Етер 13:1–12.
пп Новий
Єрусалим.

25а 1 Неф. 13:37.
б Ісаїя 2:2–4;
3 Неф. 24:1.
26а 1 Неф. 14:17;
3 Неф. 21:6–7.
б пп Ізраїль—Десять
загублених колін

Ізраїля.
27а 3 Неф. 16:4–5.
28а пп Ізраїль—
Збирання Ізраїля.
29а Ісаїя 52:12;
3 Неф. 20:42.
22 1а пп Співати.

твого, і дай їм простягнути далі завіси твоїх помешкань; не шкодуй, подовжуй твої мотузки і зміцнюй свої “коли;

3 Бо ти розширишся праворуч і ліворуч, і твоє сім'я успадкує “Іновірців і заселить спустошені міста.

4 Не бійся, бо тебе не буде посоромлено; не буде тебе і принижено, бо ти не зазнаєш “сорому; бо ти забудеш сором своєї юності, і не пам'ятатимеш ганьби своєї юності, і не пам'ятатимеш більше ганьби свого вдівства.

5 Бо твій Творець, твій чоловік, Господь Саваот Його ім'я; і твій Викупитель, Святий Ізраїля—Богом усієї землі Його буде названо.

6 Бо Господь покликав тебе, як жінку покинуту і засмучену духом і дружину юності, коли тебе було відкинуто, каже твій Бог.

7 На коротку мить залишив Я тебе, але з великими милостями тебе Я зберу.

8 У невеликому гніві Я сховав Своє обличчя від тебе на одну мить, але з вічною добротою буду Я мати “милість до тебе, каже Господь, Викупитель твій.

9 Бо “це як ^бводи Ноя для Мене, бо як Я поклявся, що води Ноя більш не розіллються по землі, так Я поклявся, що не буду гніватися на тебе.

10 Бо “гори зрушаться, і пагорби зсунуться, але Моя доброта не ^бзрушиться від тебе, і завіт миру також не зсунеться, каже Господь, Який має милість до тебе.

11 О ти, стражденна, гнана бурєю, і невтішна! Ось, Я покладу “каміння твоє яскравих кольорів і закладу основи твої з сапфірів.

12 І Я зроблю твої вікна з агатів, і твої ворота з карбункулів, і всі твої межі з приємного каміння.

13 І “всіх твоїх дітей буде навчено Господом; і великим буде мир серед твоїх дітей.

14 У “праведності буде тебе встановлено; ти будеш далеко від гноблення, бо ти не будеш боятися, і від жаху, бо він не наблизиться до тебе.

15 Ось, вони певно збиратимуться разом проти тебе, не від Мене; всі, хто збиратимуться разом проти тебе, впадуть заради тебе.

16 Ось, Я створив коваля, який роздуває вугілля у вогнищі і який виробляє знаряддя для своєї праці; і Я створив вигубника, щоб руйнувати.

17 Жодна зброя, що точиться проти тебе, не буде мати успіху; і кожний язик, що скривдить тебе в суді, ти засудиш. Такою є спадщина служителів Господа, і їхня

2а пп Кіл.
3а пп Іновірці.
4а 2 Неф. 6:7, 13.
8а пп Милостивий,
Милість.

9а Ісая 54:9.
б пп Потоп
Ноевих часів.
10а Ісая 40:4.
б Пс. 94:14;

УЗ 35:25.
11а Об. 21:18–21.
13а Єр. 31:33–34.
14а пп Праведник,
Праведність.

праведність від Мене, каже Господь.

РОЗДІЛ 23

Ісус схвалює слова Ісаї—Він наказує людям вивчати пророків—Слова Самуїла, Ламанійця, про Воскресіння додано до їхніх літописів. Близько 34 р. від Р.Х.

І ТЕПЕР ось, Я кажу вам, що вам слід “вивчати це. Так, заповідь Я даю вам, щоб ви старанно вивчали це; бо великими є слова Ісаї.

2 Бо дійсно, він говорив, торкаючись усього щодо Мого народу, який від дому Ізраїля; отже, має бути необхідність у тому, що він повинен говорити також до Іновірців.

3 І все, що він казав, було і “буде, саме згідно з словами, які він говорив.

4 А тому, зверніть увагу на Мої слова; запишіть те, що Я сказав вам; і згідно з часом і волею Батька вони перейдуть до Іновірців.

5 І той, хто прислухається до Моїх слів, і покається, і христитися, той буде спасенний. Вивчайте “пророків, бо багато хто з них свідчить про це.

6 І тоді сталося, що коли Ісус промовив ці слова, Він знову звернувся до них, після того як Він роз’яснив їм усі писання, які вони отрима-

ли, Він сказав їм: Слухайте, інші писання Я б хотів, щоб ви написали, такі що ви не написали ще.

7 І сталося, що Він сказав Нефієві: Принеси літопис, який ви вели.

8 І коли Нефій приніс літописи і поклав їх перед Ним, Він кинув оком на них і сказав:

9 Істинно кажу Я вам, Я наказав Моєму служителеві “Самуїлу Ламанійцеві, щоб він свідчив цьому народові, що в день, коли Батько прославить Своє ім’я в Мені, буде “багато “святих, які ‘встануть з мертвих, і являться багатьом, і священнослужитимуть їм. І Він сказав їм: Хіба не так було?

10 І Його учні відповіли Йому і сказали: Так, Господи, Самуїл пророкував згідно з Твоїми словами, і їх було всі здійснено.

11 А Ісус сказав їм: Як же так, що ви не записали цього, того, що багато святих встало з мертвих, і явилось багатьом, і проповідувало їм?

12 І сталося, що Нефій згадав, що це не було записано.

13 І сталося, що Ісус наказав, що це слід записати; отже, це було записано згідно з тим, як Він наказав.

14 І тоді сталося, що коли Ісус “роз’яснив їм разом усі писання, які вони написа-

23 1а пп Писання.
б 2 Неф. 25:1–5;
Морм. 8:23.
пп Ісаї.

3а 3 Неф. 20:11–12.
5а Лк. 24:25–27.
9а Гел. 13:2.
б Гел. 14:25.

в пп Святий.
г Мт. 27:52–53.
пп Воскресіння.
14а Лк. 24:44–46.

ли, Він наказав їм, що їм слід навчати тому, що Він роз'яснив їм.

РОЗДІЛ 24

Господній посланець підготує шлях для Другого пришествя— Христос посяде суддівство— Ізраїлю заповідано сплачувати десятину і жертвування— Ведеться пам'ятна книга— Порівняйте: Малахія 3. Близько 34 р. від Р.Х.

І сталося, що Він наказав їм, що вони мають записати слова, які Батько дав Малахії, щоб той переказав їм. І сталося, що після того як їх було записано, Він роз'яснив їх. І ось ті слова, які Він переказав їм, кажучи: Так Батько сказав Малахії: Знай, Я надішлю Свого "посланця, і Він підготує шлях переді Мною, і Господь, Якого ви шукаєте, раптово прийде до Свого храму, саме посланець звіту, яким ви втішаєтеся; знайте, Він прийде, каже Господь Саваот.

2 Але хто "переживе день Його пришествя, і хто вистоятъ, коли Він явиться? Бо Він, як вогонь ^бплавильника і як мило валяльника.

3 І Він сидітиме, як плавильник і очищувач срібла; і

Він очистить "синів Левія і прочистить, як золото і срібло, щоб вони могли ^бжертвувати Господові жертву в праведності.

4 Тоді буде жертвоприношення Юдеї і Єрусалима приємне Господові, як у дні давнини і як у минулі роки.

5 І Я прийду близько до вас, щоб судити; і Я буду скорим свідком проти чаклунів, і проти перелюбників, і проти тих, хто лжеприсягу дає, і проти тих, хто пригноблює наймитів у платні, вдову і "безбатченка, і хто виганяє геть незнайомця, і не боїться мене, каже Господь Саваот.

6 Бо Я є Господь, Я не змінююсь; отже, вас, синів Якова, не буде винищено.

7 Аж з днів ваших батьків ви "відійшли від Моїх обрядів і не дотримуетесь їх. ^бПоверніться до Мене, і Я повернуся до вас, каже Господь Саваот. Але ви кажете: У чому маємо ми повернутися?

8 Чи буде людина грабувати Бога? А ви пограбували Мене. Але ви кажете: У чому ми пограбували Тебе? У "десятинах і ^бпожертвуваннях.

9 Ви прокляті прокляттям, бо ви пограбували Мене, саме весь цей народ.

10 Принесіть ви всі "десятину в комору, щоб могла бути

24 1а УЗ 45:9.
2а 3 Неф. 25:1.

^б Зах. 13:9;
УЗ 128:24.
пп Земля—
Очищення землі;
Друге пришествя

Ісуса Христа.
3а Повтор. 10:8;
УЗ 84:31–34.
^б УЗ 13:1.

5а Як. 1:27.
7а пп Відступництво.
^б Гел. 13:11;

3 Неф. 10:6;
Морон. 9:22.
8а пп Десятини,
Десятини.
^б пп Пожертвування.
10а УЗ 64:23; 119:1–7.

їжа в Моєму домі; і випробуйте цим Мене тепер, каже Господь Саваот, чи Я не відчиню вам вікна небес і не проллю ^бблагословення, що не буде достатньо місця прийняти його.

11 І Я докорятиму пожирателів заради вас, і він не буде знищувати плоди вашої землі; а також і ваша виноградна лоза не скидатиме свої плоди передчасно на полях, каже Господь Саваот.

12 І всі народи назвуть вас благословенними, бо ви будете чудовою землею, каже Господь Саваот.

13 Ваші слова були дуже зухвалими проти Мене, каже Господь Саваот. І все-таки ви кажете: Що ми казали проти Тебе?

14 Ви казали: Марно служити Богові, і яка вигода, що ми дотримувалися Його обрядів і що ми йшли в жалобі перед Господом Саваотом?

15 Аж ось, ми називаємо гордовитих щасливими; так, ті, хто чинить злочестивість, влаштовані; так, ті, хто спокушає Бога, навіть визволені.

16 Тоді ті, які бояться Господа, ^азвертаються часто один до одного, а Господь прислухається і чує; і пам'ятну ^бкнигу було написано перед

Ним для тих, хто боїться Господа, і хто роздумує над Його іменем.

17 І вони будуть Моїми, каже Господь Саваот, у той день, коли Я ^авироблятиму Свої самоцвіти; і Я помилую їх, як чоловік милує свого власного сина, який служить йому.

18 Тоді ви повернетесь і ^арозпізнаєте, де праведні, а де злочестиві, де той, хто служить Богові, і де той, хто не служить.

РОЗДІЛ 25

Під час Другого пришествя гордовитих і злочестивих буде спалено, як стерню—Ілля повернеться перед тим великим і жахливим днем—Порівняйте: Малахія 4. Близько 34 р. від р.х.

Бо знайте, день настає, що ^апалатиме, як піч; і всі ^бгордовиті, авжеж, і всі, хто чинить злочестя, стануть стернею; і день, що настає, спалить їх, каже Господь Саваот, так що Він не залишить їм ні коріння, ані віти.

2 Але для того, хто боїться Мого імені, встане ^аСин Праведності з спасінням на Своїх крилах; і ви підете і ^бростимете, як ^ателята в стійлі.

10^б пп Благословити, Благословенний, Благословення.

16^а Морон. 6:5.

^б УЗ 85:9;

Мойс. 6:5.

пп Книга спомину.

17^а УЗ 101:3.

18^а пп Проникливість, дар проникливості.

25 1^а Ісая 24:6;

1 Неф. 22:15;

3 Неф. 24:2;

УЗ 29:9;

64:23–24; 133:64;

ДС—Іст. 1:37.

пп Земля—

Очищення землі.

^б 2 Неф. 20:33.

пп Гординя.

2^а Етер 9:22.

^б УЗ 45:58.

^в Ам. 6:4;

1 Неф. 22:24.

3 І ви “розтопчете злочестивих; бо вони будуть попелом під подошвами ваших ніг у той день, коли Я зроблю це, каже Господь Саваот.

4 Пам’ятайте ви закон Мойсея, Мого слуги, який Я дав йому як заповідь на “Хориві для всього Ізраїля, з статутами і присудами.

5 Ось, Я надішлю тобі “Іллю-пророка перед пришестям великого і жахливого ^бдня Господа;

6 І він “поверне серця батьків до дітей, а серця дітей— до їхніх батьків, щоб Я не прийшов і не вразив землю прокляттям.

РОЗДІЛ 26

Ісус роз’яснює все від початку до кінця—Немовлята і діти кажуть дивовижні речі, які не можна записати—Ті, хто в церкві Христа, мають усе спільне між собою. Близько 34 р. від р.х.

І тоді сталося, що коли Ісус промовив це, Він роз’яснив це всьому натовпу; і Він-таки роз’яснив їм усе це, і велике, і мале.

2 І Він каже: “Ці писання,

яких у вас немає, Батько наказав Мені, щоб Я дав вам; бо була мудрість у Нього, що їх треба дати майбутнім поколінням.

3 І Він роз’яснив усе це, аж від початку і до тих пір, коли Він прийде у Своїй “славі— так, дійсно все, що має статися на лиці землі, аж доки ^белементи не розплавляться від сильного тепла і землю не буде ^ззгорнуто, як сувій, і небеса й земля минуться;

4 І аж до того “великого й останнього дня, коли всі люди, і всі коліна, і всі народи, і язики ^бстануть перед Богом, щоб їх було суджено за їхні діяння, чи то будуть вони добрими або чи будуть вони злими—

5 Якщо будуть вони добрими—на “воскресіння до вічного життя; і якщо будуть вони злими—на воскресіння до прокляття; будучи на одній паралелі, одне по один бік і друге по другий бік, згідно з милістю, і ^бправосуддям, і святістю, що є в Христі, Який був ще ^бдо того, як світ почався.

6 І ось, не можна записати в цій книзі навіть ^асотої

3а 3 Неф. 21:12.

4а Вих. 3:1–6.

5а 2 Цар. 2:1–2;

УЗ 2:1; 110:13–16;
128:17–18.

пп Ілля; Красти,

Крадіжка;

Спасіння мертвих.

б пп Друге пришестя
Ісуса Христа.

6а УЗ 2:2.

26 2а тобто Мал.,

розділи 3 і 4,

які цитуються у

3 Неф., у розділах
24 і 25.

3а пп Ісус Христос—
Слава Ісуса Христа.

б Ам. 9:13;

2 Пет. 3:10, 12;

Морм. 9:2.

пп Земля—

Очищення землі;

Світ—Кінець світу.

в Морм. 5:23.

4а Гел. 12:25;

3 Неф. 28:31.

б Мос. 16:10–11.

пп Суд, Останній.

5а Дан. 12:2; Іван 5:29.

б пп Справедливість.

в Етер 3:14.

пп Ісус Христос—
Доземне існування

Христа.

6а Іван 21:25; 3 Неф. 5:8.

частини того, чого Ісус дійсно навчав народ;

7 Але ось, "пластини Нефія вміщують більшу частину того, чого Він навчав людей.

8 І це я записав, що є меншою частиною того, чого Він учив людей; і я записав це з таким наміром, щоб це могло бути знову принесено цьому народові "від Іновірців, згідно з словами, які Ісус говорив.

9 І коли вони отримають це, те, що їм доцільно мати спочатку, щоб випробувати свою віру, і якщо буде так, що вони повірять цьому, тоді "більше буде явлено їм.

10 А якщо буде так, що вони не повірять цьому, тоді більше буде "забрано від них на їхнє засудження.

11 Ось, я вже збирався записати все, що було вигравіювано на пластинах Нефія, але Господь заборонив це, кажучи: Я "випробую віру Мого народу.

12 Тому я, Мормон, пишу те, що було наказано мені Господом. І тепер я, Мормон, закінчую свої висловлювання, і перехожу до написання того, що було мені наказано.

13 Отже, я хотів би, щоб ви знали, що Господь дійсно навчав людей протягом трьох днів; і після цього Він "являв

Себе їм часто, і розламував ^бхліб часто, і благословляв його, і давав його їм.

14 І сталося, що Він навчав і священнослужив "дітям з натовпу, про яких вже говорилося, і Він ^брозв'язав їм язика, і вони говорили своїм батькам великі й дивовижні речі, навіть величніші, ніж Він відкрив людям; і Він розв'язав їхні язика, щоб вони могли вимовляти.

15 І сталося, що після того, як Він зійшов на небеса— після того, як удруге Він показав їм Себе і пішов до Батька, після того, що Він "зцілив усіх їхніх хворих і їхніх калік, і відкрив очі їхнім сліпим, і відкрив вуха їхніх глухих, і після того, що Він звершив усілякі зцілення серед них, і підняв чоловіка з мертвих, і показав їм Свою силу, і зійшов до Батька—

16 Ось, сталося наступного дня, що натовп зібрався разом, і вони і бачили, і чули цих дітей; так, навіть "немовлята відкрили свої вуста і вимовили дивовижні слова; і те, що вони вимовили, було заборонено жодній людині записувати.

17 І сталося, що "учні, яких Ісус обрав, почали з тих пір і надалі ^бхристити і навчати всіх тих, хто приходив до них;

7а пп Пластини.

8а 3 Неф. 21:5–6.

9а Етер 4:4–10.

10а Ал. 12:9–11.

11а Етер 12:6.

13а Іван 21:14.

б 3 Неф. 20:3–9.

пп Причастя.

14а 3 Неф. 17:11–12.

б Ал. 32:23;

3 Неф. 26:16.

15а 3 Неф. 17:9.

пп Зцілити,
Зцілення; Чудо.

16а Мт. 11:25.

17а 3 Неф. 19:4–13.

б 4 Неф. 1:1.

і всіх, кого було хрищено в ім'я Ісуса Христа, було сповнено Святим Духом.

18 І багато з них бачило і чуло невимовне, яке записувати ^ане є за законом.

19 І вони навчали і служили один одному; і вони мали ^авсе ^бспільне між собою, всі люди вели справи справедливо один з одним.

20 І сталося, що вони робили все саме так, як Ісус наказав їм.

21 І ті, кого було хрищено в ім'я Ісуса Христа, називалися ^ацерквою Христа.

РОЗДІЛ 27

Ісус наказує їм назвати церкву Його іменем—Його місія і спокутувальна жертва становлять Його євангелію—Людям заповідано покаятися і христитися, щоб вони могли бути освячені Святим Духом—Вони мають бути саме такими, як Ісус. Близько 34–35 рр. від р.х.

І сталося, що поки учні Ісуса мандрували і проповідували те, що вони і чули і бачили, і христили в ім'я Ісуса, сталося, що учні зібралися разом і ^аз'єдналися в могутній молитві й ^бпості.

2 І Ісус знову ^аявився їм, бо вони молилися Батькові в

Його ім'я; і Ісус прийшов, і став поміж них, і сказав їм: Що б ви хотіли, аби Я дав вам?

3 І вони сказали Йому: Господи, ми б хотіли, аби Ти сказав нам ім'я, яким ми будемо називати цю церкву; бо є сперечання серед людей стосовно цього питання.

4 І Господь сказав їм: Істинно, істинно кажу Я вам, чому це люди мають ремствувати і сперечатися про це?

5 Хіба вони не читали писання, в яких сказано, що ви маєте взяти на себе ^аім'я Христа, яке є Моїм іменем? Бо цим іменем вас називатимуть в останній день;

6 І той, хто візьме на себе Моє ім'я і ^авиперить до кінця, той буде спасений в останній день.

7 Отже, що б ви не робили, робіть це в Моє ім'я; отже, ви назвете церкву Моїм іменем; і ви проситимете Батька в Моє ім'я, аби Він благословив церкву заради Мене.

8 І як може вона бути ^аМоєю ^бцерквою, якщо не буде називатися Моїм іменем? Бо якщо церква називається Мойсеєвим іменем, тоді це Мойсеєва церква; або якщо вона називається іменем людини, тоді це церква людини; але якщо вона назива-

18а 3 Неф. 26:11.

19а 4 Неф. 1:3.

б пп Посвячувати,
Закон посвячення.

21а Мос. 18:17.

пп Церква Ісуса
Христа.

27 1а УЗ 29:6.

б Ал. 6:6.

пп Піст, Пощення.

2а 3 Неф. 26:13.

пп Ісус Христос—
Посмертні явлення
Христа.

5а пп Ісус Христос—

Взяти на себе ім'я
Ісуса Христа.

6а 3 Неф. 15:9.

8а УЗ 115:4.

б пп Ісус Христос—
Глава Церкви.

тиметься Моїм іменем, тоді це Моя церква, якщо буде так, що вони збудовані на Моїй євангелії.

9 Істинно кажу я вам, що ви збудовані на Моїй євангелії; отже, ви будете просити все те, що будете просити, в Моє ім'я; отже, якщо ви проситимете Батька за церкву, якщо це буде в Моє ім'я, Батько почеує вас;

10 І якщо це так, що церкву збудовано на Моїй євангелії, тоді Батько явить Свої власні діяння в ній.

11 Але якщо її не збудовано на Моїй євангелії, а збудовано на діяннях людей або на діяннях диявола, істинно кажу Я вам, вони мають радість на час, а поступово приходить кінець, і їх "зрубано і кинуту у вогонь, звідкіля немає повернення.

12 Бо їхні діяння "йдуть за ними слідом, бо саме через свої діяння вони зрубані; отже, пам'ятайте те, що Я сказав вам.

13 Ось, Я дав вам Свою "євангелію, і такою є євангелія, яку Я дав вам, — що Я прийшов у світ виконати ^бволю Мого Батька, тому що Мій Батько послав Мене.

14 І Мій Батько послав Мене, щоб Мене було "піднято на

хресті; і після того як Мене було піднято на хресті, щоб Я міг ^бпривести всіх людей до Себе, щоб так як Мене було піднято людьми, так і людей буде піднято Батьком, щоб вони стали переді Мною, щоб бути ^ссудженими за свої діяння, чи то вони добрі, чи то вони злі—

15 І з цієї причини Мене було "піднято; отже, згідно з силою Батька Я приведу всіх людей до Себе, щоб їх було суджено згідно з їхніми діяннями.

16 І станеться, що кожний, хто "покається і буде ^бхрищений в Моє ім'я, буде сповнений; і якщо він "виперпить до кінця, ось того я вважатиму невинним перед Моїм Батьком того дня, коли Я стану судити світ.

17 А того, хто не виперпить до кінця, того буде також зрубано і кинуту у вогонь, звідки вони не зможуть більше повернутися завдяки "справедливості Батька.

18 І таке слово Він дав дітям людським. І з цієї причини Він виконує всі слова, які Він дає, і Він не обманює, але виконує всі Свої слова.

19 І "ніщо нечисте не може увійти в Його царство; отже, ніхто не входить до Його

11а Ал. 5:52.

12а Об. 14:13;
УЗ 59:2.

13а УЗ 76:40–42.
пп Євангелія.

^б Іван 6:38–39.

14а 1 Неф. 11:32–33;
Мойс. 7:55.

^б Іван 6:44;

2 Неф. 9:5;
УЗ 27:18.

^в пп Ісус Христос—
Суддя.

15а пп Спокута,
Спокутувати.

16а пп Покаятися,

Покаяння.

^б пп Хрищення,
Христити.

^в 1 Неф. 13:37.
пп Терпіти.

17а пп Справедливість.

19а Ал. 11:37.

^бпокою, крім тих, хто ^оомив свій одяг в Моїй крові через свою віру, і покаяння в усіх своїх гріхах, і свою вірність до кінця.

20 Тож ось ця заповідь: ^апокайтеся, всі ви, кінці землі, і прийдіть до Мене і ^бхристіться в Моє ім'я, щоб вас можна було ^оосвятити прийняттям Святого Духа, щоб ви могли стояти ^ннезаплямованими переді Мною в останній день.

21 Істинно, істинно кажу Я вам, це є Моя євангелія; і ви знаєте те, що ви повинні робити в Моїй церкві; бо ті діяння, які ви бачили, коли Я робив, є тими, які ви теж будете робити; бо те, що ви бачили, як Я робив, саме те будете ви робити;

22 Отже, якщо ви робитимете це, благословенні ви, бо вас буде піднесено в останній день.

23 Запишіть те, що ви побачили і почули, окрім того, що ^азаборонено.

24 Запишіть діяння цього народу, які ще будуть, саме так, як було записано про те, що було.

25 Бо знайте, за книгами, які було написано і які буде написано, ^асудитимуть цей

народ, бо завдяки їм будуть їхні ^бдіяння відомі людям.

26 І знайте, все ^азаписано Батьком; отже, за книгами, які буде написано, буде світ суджено.

27 І знайте ви, що ^ави будете суддями цього народу, згідно з судженням, яке Я дам вам, яке буде справедливе. Отже, ^бякими людьми повинні ви бути? Істинно Я кажу вам, такими самими, ^{як} Я є.

28 А тепер Я ^ііду до Батька. І істинно кажу Я вам, все, що ви попросите Батька в Моє ім'я, буде дано вам.

29 Отже, ^апросіть, і ви отримуєте; стукайте, і вам буде відчинено; бо той, хто просить, отримує; а тому, хто стукає, буде відчинено.

30 І ось, знайте, великою є Моя радість, аж до сповнення, через вас і також це покоління; так, і навіть Батько радіє, а також усі святі ангели, через вас і це покоління; бо ^анікого з них не загублено.

31 Ось я б хотів, щоб ви зрозуміли; бо Я маю на увазі тих, хто ^азараз живий з ^бцього покоління; і ніхто з них не загублений; і в них Я матиму повноту ^арадісті.

32 Але знайте, Мене засму-

19б УЗ 84:24.
пп Покій.
в Об. 1:5; 7:14;
Ал. 5:21, 27; 13:11–13.
20а Етер 4:18.
б pp Хрищення,
Христити—
Необхідність.
в pp Освячення.
г УЗ 4:2.

23а 3 Неф. 26:16.
25а 2 Неф. 33:10–15;
Сл. Морм. 1:11.
б 1 Неф. 15:32–33.
26а 3 Неф. 24:16.
пп Книга життя.
27а 1 Неф. 12:9–10;
Морм. 3:19.
б pp Ісус Христос—
Приклад Ісуса

Христа.
в Мт. 5:48;
3 Неф. 12:48.
28а Іван 20:17.
29а Мт. 7:7;
3 Неф. 14:7.
30а Іван 17:12.
31а 3 Неф. 9:11–13;
10:12.
в 3 Неф. 28:23.
в pp Радість.

чує “четверте покоління від цього покоління, бо їх буде забрано в полон саме тим, ким був і син загибелі; бо вони продадуть Мене за срібло і за золото, і за те, що ^бміллю псується, і що можуть украсти злодії, коли вриваються. І в той день Я покараю їх, саме повертаючи їхні діяння на їхні власні голови.

33 І сталося, що коли Ісус закінчив ці висловлювання, Він сказав Своїм учням: Увійдіть ви “тісними воротами; бо тісні ворота, і вузький шлях, що веде до життя, і мало хто знаходить його; але широкими є ворота, і просторим шлях, що веде до смерті, і багато буде тих, хто йтиме ним, доки не настане ніч, коли жодна людина не зможе діяти.

РОЗДІЛ 28

За бажанням дев'ятьох з Дванадцяти їм обіцяно успадкування в Христовому царстві після їхньої смерті— За бажанням трьох Нефійців їм надано силу над смертю, щоб залишитися на землі, поки Ісус не прийде знову— Їх перетворено, і вони бачать те, що вимовляти незаконно, і тепер вони священнослужать серед людей. Близько 34–35 рр. від Р.Х.

І сталося, коли Ісус промовив ці слова, Він звернувся до учнів Своїх, до кожного по черзі, кажучи їм: Чого ви бажаєте від Мене, після того, як Я піду до Батька?

2 І всі вони говорили, за винятком трьох, кажучи: Ми хочемо, щоб, після того як ми проживемо людський вік, наше священнослужіння, до якого Ти покликав нас, могло підійти до кінця, щоб ми могли якнайшвидше прийти до Тебе в Твоє царство.

3 І Він сказав їм: Благословенні ви, тому що ви бажаєте цього від Мене; отже, після того як вам виповниться по сімдесят два роки, ви прийдете до Мене у Моє царство; і зі Мною ви знайдете “покій.

4 І після того як Він поговорив з ними, Він повернувся до трьох і сказав їм: Що б ви хотіли, аби Я зробив для вас, коли Я піду до Батька?

5 І вони опечалилися в серцях своїх, бо вони не наважувалися сказати Йому про те, чого вони хотіли.

6 І Він сказав їм: Ось, Я “знаю ваші думки, і ви хочете того, чого ^бІван, Мій улюблений, який був зі Мною в Моєму священнослужінні, перед тим як Мене було розіп'ято Юдеями, бажав від Мене.

7 Отже, благословенніші ви, бо ви “ніколи не пізнаєте

32а 2 Неф. 26:9–10;

Ал. 45:10, 12.

б Мт. 6:19–21;

3 Неф. 13:19–21.

33а Мт. 7:13–14;

3 Неф. 14:13–14;

УЗ 22:1–4.

28 3а пп Покій.

ба Ам. 4:13;

Ал. 18:32.

б Іван 21:21–23;

УЗ 7:1–4.

7а 4 Неф. 1:14;

Морм. 8:10–11;

Етер 12:17.

смаку ^бсмерті; але ви будете жити, щоб побачити всі діяння Батька для дітей людських, аж доки все не виповниться згідно з волею Батька, коли Я прийду в Моїй славі з ^бсилами небес.

8 І вам ніколи не терпіти мук смерті; але коли Я прийду в Моїй славі, вас буде змінено, як оком змигнути, від “смертності до ^ббезсмертя; і тоді вас буде благословлено в царстві Мого Батька.

9 І ще, ви не знатимете болю, поки житимете в плоті, і ні суму, крім суму за гріхи світу; і все це Я зроблю через те, чого ви бажали від Мене, бо ви хотіли “приводити душі людей до Мене, поки світ стоятиме.

10 І з цієї причини ви матимете “повноту радості; і ви сядете в царстві Мого Батька; так, ваша радість буде повною, саме так, як Батько дав Мені повноту радості; і ви будете такими самими, як Я, а Я є Таким Самим, як Батько; і Батько і Я є ^бєдине;

11 І “Святий Дух приносить свідчення про Батька і про Мене; і Батько дає Святого Духа дітям людським завдяки Мені.

12 І сталося, що коли Ісус промовив ці слова, Він торкнувся кожного з них Своїм перстом, крім трьох, які ще

мали залишатися, і тоді Він пішов.

13 І ось, небеса відкрилися, і їх було “взято на небеса, і вони побачили і почули невимовне.

14 І їм було “заборонено висловлюватися; і не було також дано їм сили, щоб вони могли висловити те, що вони бачили і чули;

15 І чи були вони в тілі чи поза тілом, вони не могли сказати; бо їм здалося це схожим на їхнє “перетворення, ніби їх було змінено з цього тіла з плоті у безсмертний стан, так що вони могли бачити те, що від Бога.

16 Але сталося, що вони знову священнослужили на лиці землі; проте вони не проповідували те, що вони чули і бачили, бо мали заповідь, яку було дано їм на небесах.

17 І ось, чи були вони смертні, чи безсмертні з дня їхнього перетворення, я не знаю;

18 Але я знаю тільки, згідно з літописом, який було дано— вони пішли по лицю землі і проповідували всім людям, приєднуючи до церкви всіх, хто вірив у їхнє проповідування; християчи їх, і всі, кого було хрищено, отримували Святого Духа.

19 І їх було кинуте у в'язницю тими, хто не належав до

7б пп Перетворені істоти.

в 3 Неф. 20:22.

8а 3 Неф. 28:36–40.

пп Смертний, Смертне життя.

б пп Безсмертя, Безсмертний.

9а Фил. 1:23–24;

УЗ 7:5–6.

10а УЗ 84:36–38.

б Іван 17:20–23.

11а 2 Неф. 31:17–21;

3 Неф. 11:32.

13а 2 Кор. 12:2–4.

14а УЗ 76:114–116.

15а Мойс. 1:11.

пп Переображення.

церкви. І “в’язниці не могли утримати їх, бо вони розпадалися надвоє.

20 Їх було скинуто у землю; але вони вдарили землю словом Бога, так що Його “силою їх було визволено з глибин землі; і тому вони не змогли викопати ям, достатніх, щоб утримати їх.

21 І тричі їх було кинуте в “піч, і вони не дістали ніяких ушкоджень.

22 І двічі було їх кинуте в “лігво диких звірів; і знайте, вони бавилися з звірями, як дитина з ягням-сисунцем, і не дістали пошкоджень.

23 І сталося, що таким чином вони ходили серед усього народу Нефія і проповідували “євангелію Христа всім людям на лиці землі; і їх було наведено до Господа і приєднано до церкви Христа, і у такий спосіб людей “того покоління було благословлено згідно з словом Ісуса.

24 А тепер я, Мормон, припиняю на деякий час розповідати про це.

25 Ось я вже збирався написати “імена тих, кому було призначено ніколи не пізнати смаку смерті, але Господь заборонив; отже, я не записую їх, бо вони сховані від світу.

26 Але знайте, я бачив їх, і вони священнослужили мені.

27 І знайте, вони будуть серед Іновірців, і Іновірці не знатимуть їх.

28 Вони також будуть серед Юдеїв, і Юдеї не знатимуть їх.

29 І настане час, коли Господь вважатиме можливим у Своїй мудрості, щоб вони проповідували всім “розсіяним колінам Ізраїля і всім народам, колінам, язикам і людям і приводили з-поміж них до Ісуса багато душ, щоб їхнє бажання могло здійснитися, а також через переконуючу силу Бога, яка була в них.

30 І вони як “ангели Бога, і якщо вони будуть молитися Батькові в ім’я Ісуса, вони зможуть явитися до кожної людини, до якої їм здається добрим.

31 Отже, великі і дивовижні діяння звершать вони перед “великим днем, що настає, коли всі люди мають неодмінно стати перед місцем суду Христа;

32 Так, навіть серед Іновірців вони звершать “велику і дивовижну роботу перед днем суду.

33 І якщо ви маєте всі писання, які містять розповідь про всі дивовижні діяння Христа, ви будете, згідно з словами Христа, знати, що це має неодмінно статися.

19а Дії 16:26;
Ал. 14:26–28.

20а Морм. 8:24.

21а Дан. 3:22–27;
4 Неф. 1:32.

22а Дан. 6:16–23;

4 Неф. 1:33.

23а пп Євангелія.
б 3 Неф. 27:30–31.

25а 3 Неф. 19:4.

29а пп Ізраїль—Десять
загублених колін

Ізраїля; Ізраїль—
Розсіяння Ізраїля.

30а пп Ангели.

31а Гел. 12:25;

3 Неф. 26:4–5.

32а 2 Неф. 25:17.

34 І горе тому, хто “не прислухається до слів Ісуса, а також ^бтих, кого Він обрав і послав до них; бо той, хто не приймає слів Ісуса і слів тих, кого Він послав, зрікається Його; і тому Він не прийме їх в останній день;

35 І було б краще для них, аби вони не народилися. Бо невже ви гадаєте, що ви зможете уникнути правосуддя ображеного Бога, Якого “розтоптано під ногами людей, щоб через це могло прийти спасіння?

36 А тепер ось, як казав я стосовно тих, кого Господь обрав, так, саме трьох, яких було забрано на небеса, що я не знаю, чи були вони очищені від смертності до безсмертя—

37 Але знайте, відколи я писав, я спитав у Господа, і Він зробив так, щоб показати мені, що повинна бути необхідність у тому, щоб у їхніх тілах сталася зміна, бо інакше буде необхідно, щоб вони обов’язково пізнали смак смерті.

38 Отже, для того, щоб вони могли не пізнавати смак смерті, сталася “зміна в їхніх тілах, щоб вони могли не страждати ні від болю, ні від печалі, окрім тільки як за гріхи світу.

39 Тож ця зміна не дорівнювала тій, яка станеться в

останній день; але таку зміну було вчинено над їхніми тілами, щоб Сатана не міг мати сили над ними, щоб він не міг ^аспокушати їх; і їх було ^босвячено в плоті, так щоб вони були ^ссвятими і щоб сили землі не мали впливу на них.

40 І в цьому стані вони повинні залишатися до дня суду Христового; а в той день вони мали отримати ще більшу зміну і бути прийнятими в царство Батька, щоб більше не залишати Його, але жити з Богом вічно на небесах.

РОЗДІЛ 29

Поява Книги Мормона є ознакою того, що Господь почав збирати Ізраїль і виконувати Свої завіти — Тих, які заперечують Його одкровення і дари останніх днів, буде проклято. Близько 34–35 рр. від Р.Х.

А тепер ось, я кажу вам, що коли Господь вважатиме можливим, у Своїй мудрості, щоб ці висловлювання “дійшли до Іновірців згідно з Його словом, тоді ви можете пізнати, що ^бзавіт, який Батько склав з дітьми Ізраїля стосовно їхнього відновлення на землях їхнього успадкування, вже починає здійснюватися.

2 І ви можете пізнати, що

34а Етер 4:8–12.

б пп Пророк.

35а Гел. 12:2.

38а пп Перетворені

істоти.

39а пп Спокушати,

Спокуса.

б пп Освячення.

в пп Святість.

29 1а 2 Неф. 30:3–8.

б Морм. 5:14, 20.

слова Господа, які було сказано святими пророками, буде всі здійснено; і вам не варто говорити, що Господь “бариться з Своїм пришествям до дітей Ізраїля.

3 І вам не варто уявляти в своїх серцях, що слова, які було сказано, марні, бо дивиться, Господь згадає Свій завіт, який Він склав з Своїм народом, який з дому Ізраїля.

4 А коли ви побачите, що ці висловлювання приходять до вас, тоді вам не треба буде більше відкидати із зневагою діяння Господа, бо “меч Його ^бправосуддя в Його правиці; і знайте, в той день, якщо ви будете відкидати із зневагою Його діяння, Він учинить так, щоб він швидко наздогнав вас.

5 “Горе тому, хто ^бвідкидає із зневагою діяння Господа; так, горе тому, хто ^бзаперечуватиме Христа і Його справи!

6 Так, “горе тому, хто заперечуватиме одкровення Господа і хто казатиме, що Господь більше не діє через одкровення, або пророцтва, або ^бдари, або язика, або зцілення, або силу Святого Духа!

7 Так, і горе тому, хто скаже в той день, щоб дістати “прибуток, що не може бути ^бніяких чудес, творимих Ісусом Христом; бо той, хто скаже

таке, стане як ^бсин прокляття, для кого не було милості, згідно з словом Христа!

8 Так, і вам не треба більше “освистувати, і ^бвідкидати зневажливо, і робити посміховисько з ^бЮдеїв або будь-якого залишку дому Ізраїля; бо знайте, Господь пам’ятає Свій завіт з ними, і Він вчинить з ними так, як Він поклявся.

9 Отже, ви не повинні вважати, що можете перетворити праву руку Господа на ліву, щоб Він не вершив правосуддя аж до виконання завіту, який Він склав з домом Ізраїля.

РОЗДІЛ 30

Іновірцям останніх днів заповідано покаятися, прийти до Христа і бути причисленими до дому Ізраїля. Близько 34–35 рр. від р.х.

ПРИСЛУХАЙТЕСЯ, о ви, Іновірці, і почуйте слова Ісуса Христа, Сина живого Бога, які Він “заповідав мені сказати про вас, бо ось, Він заповідає мені, щоб я записав, кажучи:

2 Відверніться, всі ви, “Іновірці, від ваших злочестивих шляхів; і ^бпокайтеся у своїх злих діяннях, у своїй брехні й обманах, і у своїй розпусті, і

2а Лк. 12:45–48.

4а 3 Неф. 20:20.

б пп Справедливість.

5а 2 Неф. 28:15–16.

б Морм. 8:17;

Етер 4:8–10.

в Мт. 10:32–33.

6а Морм. 9:7–11, 15.

б пп Дари Духа.

7а пп Орудювання священників.

б 2 Неф. 28:4–6;

Морм. 9:15–26.

в пп Сини загибелі.

8а 1 Неф. 19:14.

б 2 Неф. 29:4–5.

в пп Юдеї.

30 1а 3 Неф. 5:12–13.

2а пп Іновірці.

б пп Покаятися, Покаяння.

у своїх таємних мерзотах, і у своєму ідолопоклонстві, і у своїх убивствах, і у своєму орудуванні священиків, і ваших заздрощах, і ваших чварах, і від усілякого свого злочестя і мерзот, і приходь-

те до Мене, і христіться в Моє ім'я, щоб ви могли отримати відпущення своїх гріхів і сповнитися Святим Духом, щоб вас було «причислено до Мого народу, який з дому Ізраїля.

ЧЕТВЕРТИЙ НЕФІЙ КНИГА НЕФІЯ

ЯКИЙ Є СИНОМ НЕФІЯ—ОДНОГО З УЧНІВ ІСУСА ХРИСТА

Розповідь про народ Нефія, згідно з його літописом.

Усіх Нефійців і Ламанійців на-вернено до Господа—У них усе спільне, вони творять чудеса і процвітають на цій землі—Через два століття виникають розділення, зло, лжецеркви й утиски—Через триста років і Нефійці, і Ламанійці стають злочестивими—Аммарон ховає священні літописи. Близько 35–321 рр. від Р.Х.

І СТАЛОСЯ, що пройшов тридцять і четвертий рік, а також тридцять і п'ятий, і ось, учні Ісуса організували церкву Христа на всіх землях навкруги. І всіх, хто приходив до них і щиро каявся у своїх гріхах, було хрищено в ім'я Ісуса; і вони також отримували Святого Духа.

2 І сталося в тридцять і

шостому році, всіх людей було наведено до Господа, по всьому лицьо землі, і Нефійців, і Ламанійців, і не було суперечок і сперечань серед них, і всі люди справедливо вели справи один з одним.

3 І в них «усе було спільним між собою; отже, не було багатих і бідних, залежних і свободних, але всі вони були свободними і причасниками небесного дару.

4 І сталося, що тридцять і сьомий рік пройшов також, і на землі все ще тривав мир.

5 І величні і дивовижні діяння творили учні Ісуса, такі, що вони «зціляли хворих, піднімали з мертвих і робили так, що каліки починали ходити, сліпі отримували зір, а глухі—слух; і всілякі ^бчудеса

2в Гал. 3:27–29;
2 Неф. 10:18–19;
3 Неф. 16:10–13;
21:22–25;
Авр. 2:10.

[4 НЕФІЙ]
1 За Дії 4:32;
3 Неф. 26:19.
пп Посвячувати,
Закон посвячення.

5а пп Зцілити,
Зцілення.
б Іван 14:12.
пп Чудо.

творили вони серед дітей людських; і ніяк інакше не творили вони чудес, як тільки в ім'я Ісуса.

6 І так тридцять і восьмий рік пройшов, і також тридцять і дев'ятий, і сорок і перший, і сорок і другий, так, і аж доки сорок і дев'ять років не пройшло, а також п'ятдесят і перший, і п'ятдесят і другий; так, аж доки п'ятдесят і дев'ять років не пройшло.

7 І Господь сприяв їхньому надзвичайному процвітанню на цій землі; авжеж, так що вони знову збудували міста там, де міста було спалено.

8 Так, навіть те велике "місто Зарагемля було відбудовано знову.

9 Але було багато міст, що було "затоплено, і води підійшли на їхнє місце; отже, ці міста не можна було відновити.

10 І тоді ось сталося, що люди Нефія стали сильними, і розмножувалися надзвичайно швидко, і стали надзвичайно "красивим і приємним народом.

11 І вони одружувалися і виходили заміж, і їх було благословлено згідно з безліччю обіцянь, які Господь дав їм.

12 І вони більше не жили за "обрядами і таїнствами

"закону Мойсея; але вони жили за заповідями, які вони отримали від їхнього Господа і їхнього Бога, продовжуючи "піст і молитву, часто збираючись разом, щоб молитися і чути слово Господа.

13 І сталося, що не було суперечок серед усього народу, по всій землі; але могутніми були чудеса, що творили учні Ісуса.

14 І сталося, що сімдесят і перший рік пройшов, і також сімдесят і другий рік, так, і, нарешті, аж доки сімдесят і дев'ятий рік не пройшов; так, справді, сто років пройшло, і учні Ісуса, яких Він обрав, усі відійшли до "раю Бога, за винятком "трьох, які мали залишитися; і було інших "учнів 'посвячено замість них; і також багато з цього покоління пішло з життя.

15 І сталося, що "не було суперечок на цій землі через любов Бога, яка жила в серцях людей.

16 І не було "ані заздрощів, ані розбрату, ані заворушень, ані розпусти, ані неправди, ані вбивств, ніякої "похитливості; і певно не могло бути "щасливішого народу серед усіх людей, яких було створено рукою Бога.

17 Не було ані розбійників, ані вбивць, не було також

8а 3 Неф. 8:8.

9а 3 Неф. 9:4, 7.

10а Морм. 9:6.

12а 2 Неф. 25:30;

3 Неф. 15:2–8.

б пп Закон Мойсеїв.

в Мормон. 6:5;

УЗ 88:76–77.

14а пп Рай.

б 3 Неф. 28:3–9.

пп Перетворені істоти.

в пп Учень.

г пп Висвячувати,

Висвячення.

15а пп Мир.

16а пп Єдність.

б пп Жадати.

в Мос. 2:41;

Ал. 50:23.

пп Радість.

Ламанійців, і ніяких інших ійців; але були вони всі як “один дітьми Христа і спадкоємцями царства Бога.

18 І якими благословенними були вони! Бо Господь благословив їх у всіх їхніх діяннях; так, саме були вони благословенними і процвітаючими, доки сто і десять років не пройшло; і перше покоління від Христа пішло з життя, і не було суперечок по всій землі.

19 І сталося, що Нефій, той, який вів цей останній літопис (а він його вів на “пластинах Нефія), помер, і його син Амос вів його замість нього; і він вів його також на пластинах Нефія.

20 І він вів його вісімдесят і чотири роки, і все ще був мир на землі, за винятком того, що була невелика група людей, яка відпала від церкви і взяла на себе ім'я Ламанійців; отже, знову почали існувати Ламанійці на цій землі.

21 І сталося, що Амос помер також (а було це сто і дев'яносто і чотири роки від пришествя Христа), і його син Амос вів літопис замість нього; і він також вів його на пластинах Нефія; і це було також написано в книзі Нефія, якою і є ця книга.

22 І сталося, що двісті років пройшло; і друге покоління

вже все пішло з життя, крім декількох.

23 І ось тепер я, Мормон, хотів би, щоб ви знали, що люди розмножилися, так що їх було поширено по всьому лицю землі, і що вони стали надзвичайно багатими через своє процвітання у Христі.

24 І тоді, в цьому двісті і першому році з'явилися серед них такі, які були піднесені у своїй “гордовитості, бо носили коштовний одяг, і всілякі прекрасні перлини, і прекрасні речі цього світу.

25 І з тих пір і надалі їхні речі і їхнє майно перестали бути “спільними між ними.

26 І почали вони ділитися на класи; і почали вони будувати “церкви для себе, щоб отримувати “прибуток, і почали зрікатися істинної церкви Христа.

27 І сталося, що коли пройшло двісті і десять років, на землі було багато церков; так, було багато церков, що заявляли, що знають Христа, і все ж таки вони “заперечували більшість положень Його євангелії, так що вони сприймали всіляку злочестивість і роздавали те, що було священним, тим, кому це було “заборонено через нечестивість.

28 І ця “церква збільшувалася надзвичайно через

17а Іван 17:21.
пп Сіон.
19а пп Пластини.
24а пп Гордина.
25а 4 Неф. 1:3.

26а 1 Неф. 22:23;
2 Неф. 28:3;
Морм. 8:32–38.
б УЗ 10:56.
пп Орудювання

священиків.
27а пп Відступництво.
б 3 Неф. 18:28–29.
28а пп Диявол—
Церква диявола.

беззаконня і через силу Сатани, який заволодів їхніми серцями.

29 І знову, була ще одна церква, яка зреклася Христа; і вони “утискували істинну церкву Христа через їхню покірливість і їхню віру в Христа; і вони зневажали їх через ті великі чудеса, які творилися серед них.

30 Отже, вони користувалися силою і владою над учнями Ісуса, які залишилися з ними, і вони кинули їх до “в’язниці; але силою слова Бога, яка була в них, в’язниці розпалися надвоє, і вони вийшли, творячи могутні чудеса серед них.

31 Проте, і незважаючи на всі ці чудеса, люди закам’яніли серцями своїми і таки прагнули вбити їх, саме як Юдеї в Єрусалимі прагнули вбити Ісуса, відповідно до Його слова.

32 І вони кидали їх у “печі бвогняні, а вони виходили, не діставши ніяких ушкоджень.

33 І вони також кидали їх у “лігво диких звірів, а вони бавилися з дикими звірями так само, як дитина—з ягням; і вони виходили від них, не діставши ніяких ушкоджень.

34 Проте, люди закам’яніли серцями своїми, бо багато священиків і лжепророків вело їх будувати багато церков і чинити всіляке безза-

коння. І вони “били людей Ісуса; але люди Ісуса не били їх у відповідь. І так вони вирождувалися в зневірі і злочестивості з року в рік, аж доки не пройшло двісті і тридцять років.

35 І ось сталося в цьому році, так, у двісті і тридцять і першому році, відбулося велике розділення між людьми.

36 І сталося в цьому році, що виник народ, який називався Нефійцями, і вони були істинно віруючими в Христа; а серед них були ті, яких Ламанійці назвали—Яківцями, Йосипівцями і Зорамійцями;

37 Отже, істинно віруючі в Христа, і ті, хто істинно поклонявся Христу (серед яких були “троє учнів Ісуса, які мали залишитися), називалися Нефійцями, і Яківцями, і Йосипівцями, і Зорамійцями.

38 І сталося, що ті, хто заперечував євангелію, називалися Ламанійцями, і Лемуїльцями, і Ізмаїльцями; і вони не виродилися у зневірі, а навмісно “повстали проти євангелії Христа; і вони навчали своїх дітей, щоб вони не вірили, так само, як їхні батьки, від початку, виродилися.

39 І було це через злочестивість і мерзоту їхніх батьків, саме як це було на початку. І їх було “навчено ненавидіти

29а пп Переслідувати,
Переслідування.
30а 3 Неф. 28:19–20.
32а 3 Неф. 28:21.

б Дан. 3:26–27.
33а 3 Неф. 28:22.
34а 3 Неф. 12:39;
УЗ 98:23–27.

37а 3 Неф. 28:6–7;
Морм. 8:10–11.
38а пп Бунт.
39а Мос. 10:17.

дітей Бога, так само, як Ламанійців було навчено ненавидіти дітей Нефія від початку.

40 І сталося, що пройшло двісті і сорок і чотири роки, і такими були справи народу. І злочестивіша частина народу стала сильною, і їх стало надзвичайно більше числом, ніж людей Бога.

41 І вони все ще продовжували будувати церкви для себе і прикрашати їх всілякими дорогоцінними речами. І так пройшло двісті і п'ятдесят років, і також двісті і шістдесят років.

42 І сталося, що злочестива частина людей почала знову складати таємні клятви і "змови Гадіантона.

43 І також люди, які називалися людьми Нефія, ставали гордовитими у своїх серцях через свої надзвичайні багатства і стали суетними, як їхні братя, Ламанійці.

44 І з тих пір учні почали сумувати через "тріхи світу.

45 І сталося, що коли триста років пройшло, обидва народи—і народ Нефія, і народ Ламанійців—стали надзви-

чайно злочестивими,—і перший, і другий.

46 І сталося, що розбійники Гадіантона поширилися по всьому лицю землі; і не було жодного, хто був би праведним, окрім учнів Ісуса. І золота і срібла вони наскладали про запас рясно, і торгували всілякими видами торгівлі.

47 І сталося, що після того, як пройшло триста і п'ять років (а люди все ще залишалися в злочестивості), Амос помер; і його брат Аммарон вів літопис замість нього.

48 І сталося, що коли триста і двадцять років пройшло, Аммарон, будучи примушений Святим Духом, сховав "літописи, які були священними—так, саме всі священні літописи, які передавалися від покоління до покоління, які були священними—аж до триста і двадцятого року від пришествя Христа.

49 І він сховав їх під захист Господа, щоб вони знову могли "з'явитися залишкові дома Якова, згідно з пророцтвами й обіцаннями Господа. І таким є кінець літопису Аммарона.

КНИГА МОРМОНА

РОЗДІЛ 1

Аммарон наставляє Мормона

*щодо священних літописів—
Починається війна між Нефійцями і Ламанійцями—Трьох*

42а пп Таємні змови.
44а 3 Неф. 28:9.

48а Гел. 3:13, 15–16.
49а Ен. 1:13.

Нефійців забрано—Панує злочестивість, зневіра, чаклунство і ворожбитство. Близько 321–326 рр. від р.х.

І Ось я, “Мормон, пишу ^блітопис про те, що я і бачив, і чув, і називаю його Книгою Мормона.

2 І приблизно в той час, коли “Аммарон ховав літописи під захист Господа, він прийшов до мене (мені було тоді близько десяти років і мене починали ^бнавчати дечому згідно з знаннями мого народу), і Аммарон сказав мені: Я відчуваю, що ти розсудлива і з швидким сприйняттям дитина;

3 Отже, коли тобі буде двадцять і чотири роки, я б хотів, щоб ти згадав те, що ти спостерігав стосовно цього народу; і коли ти будеш того віку, піди на землю Антум, до пагорба, який зветься “Шим; і там я заховав під захист Господа всі священні вигравіювання стосовно цього народу.

4 І ось, ти візьмеш “пластини Нефія собі, а решту залишиш в тому місці, де вони є; і ти вигравіюєш на пластинах Нефія все, що ти спостерігав стосовно цього народу.

5 І я, Мормон, нащадок “Нефія, (а ім’я мого батька було Мормон), я запам’ятав те, що Аммарон наказав мені.

6 І сталося, що коли мені було одинадцять років, мій

батько взяв мене на землю, що на півдні, саме на землю Зарагемлі.

7 Все лице землі було вкрито будівлями, а людей було так багато, майже як піску морського.

8 І сталося того року, що почалася війна між Нефійцями, які склалися з Нефійців, і Яківців, і Йосипівців, і Зорамійців; і ця війна була між Нефійцями та Ламанійцями, і Лемуїльцями, і Ізмаїльцями.

9 Тож Ламанійці, і Лемуїльці, і Ізмаїльці називалися Ламанійцями, і двома сторонами були Нефійці і Ламанійці.

10 І сталося, що війна почалася між ними в границях Зарагемлі, поблизу вод Сидону.

11 І сталося, що Нефійці зібрали разом велику кількість чоловіків, навіть перевищуючи кількість у тридцять тисяч. І сталося, що того самого року вони мали декілька битв, в яких Нефійці перемогли Ламанійців і вбили багатьох з них.

12 І сталося, що Ламанійці відмовилися від свого плану, і було встановлено мир на цій землі; і мир тривав протягом чотирьох років, коли не було кровопролиття.

13 Але злочестивість панувала на лиці всієї землі, так що Господь забрав своїх “улюблених учнів, і творення чудес і

[МОРМОНА]
1 1а пп Мормон,
Нефійський
пророк.

б 3 Неф. 5:11–18.
2а 4 Неф. 1:47–49.
б Мос. 1:3–5.
3а Етер 9:3.

4а Сл. Морм. 1:1, 11.
пп Пластини.
5а 3 Неф. 5:12, 20.
13а 3 Неф. 28:2, 12.

зцілень припинилося через беззаконня людей.

14 І не було ^адарів від Господа, і ^бСвятий Дух не приходив ні до кого через їхню злочестивість і ^взневіру.

15 І мене, якому було п'ятнадцять років і який мав достатньо розсудливий розум, отже, мене відвідав Господь, і я відчув смак великодушності Ісуса і пізнав її.

16 І я намагався проповідувати цьому народові, але мої вуста було замкнено, і мені було заборонено проповідувати їм; бо знайте, вони навмисно ^аповстали проти свого Бога; і улюблених учнів було ^бзабрано з землі через їхні беззаконня.

17 Але я залишився серед них, але мені було заборонено проповідувати їм через закам'янілість їхніх сердець; і через закам'янілість їхніх сердець землею було ^апроклято через них.

18 І ці Гадіантонові розбійники, які були серед Ламанійців, заповнили землю, так що жителі її почали ховати свої ^аскарби в землю; і вони ставали висковзючими, тому що Господь прокляв землю, щоб вони не могли ані втримати їх, ані відшукати їх знову.

19 І сталося, що було чаклунство, і ворожбитство, і магія; і влада Злого поширювалася по всьому лицю землі, аж до виповнення всіх слів

Авінадія і також Самуїла, Ламанійця.

РОЗДІЛ 2

Мормон очолює Нефійське військо—Кров і різанина охоплює землю—Нефійці голосять і тужать сумом проклятих—Іхній день благодаті минув—Мормон отримує пластини Нефія—Війни тривають. Близько 327–350 рр. від Р.Х.

І сталося, того самого року почалася війна між Нефійцями і Ламанійцями. І незважаючи на те, що я був молодим, я був міцної статури; отже, народ Нефія призначив мене, щоб я був їхнім вождем, тобто полководцем їхнього війська.

2 Отже, сталося, що у свої шістнадцять років я став на чолі війська Нефійців проти Ламанійців; отже, пройшло триста і двадцять і шість років.

3 І сталося, що в триста і двадцять і сьомому році Ламанійці напали на нас надзвичайно великою силою, так що вони налякали-таки мое військо; отже, воно не захотіло битися і почало відступати до північних країн.

4 І сталося, що ми прийшли у місто Ангола, і ми захопили володіння містом, і зробили приготування, щоб захищатися від Ламанійців. І сталося,

14а Морон. 10:8–18, 24.
б пп Святий Дух.
в пп Невіра.

16а пп Бунт.
б Морм. 8:10.
17а 2 Неф. 1:7;

Ал. 45:10–14, 16.
18а Гел. 13:18–20;
Етер 14:1–2.

що ми укріпили місто з усієї сили; але, незважаючи на наші укріплення, Ламанійці напали на нас і вигнали нас з міста.

5 І вони також вигнали нас з землі Давида.

6 І ми попрямували вперед і прийшли на землю Єгошуа, яка була в границях на захід від морського узбережжя.

7 І сталося, що ми зібрали наш народ так швидко, як тільки можна було, щоб звести їх усіх разом в один загін.

8 Але бачите, на землі було повно розбійників і Ламанійців; і, незважаючи на велике знищення, яке нависло над моїм народом, вони не покалися у своїх злодіяннях; отже, по всьому лицю землі поширилися кров і різанина, як з боку Нефійців, так і з боку Ламанійців; і був один цілковитий переворот скрізь по всьому лицю землі.

9 Аж ось, у Ламанійців був цар, і його ім'я було Аарон; і він виступив проти нас з військом у сорок і чотири тисячі. І ось, я протистояв йому з сорока і двома тисячами. І сталося, що я з моїм військом переміг його, так що він утік від мене. І ось, все це відбулося, і триста і тридцятий рік пройшов.

10 І сталося, що Нефійці почали каятися у своєму беззаконні і багаті, саме так як

пророкував пророк Самуїл; бо знайте, жодний чоловік не міг утримати те, що було його власним, через злодіїв, і розбійників, і вбивць, і чародійницьке ремесло, і ворожитство, які були на землі.

11 Таким чином почалися туга і голосіння по всій землі через це, і найбільше серед народу Нефія.

12 І сталося, що коли я, Мормон, споглянув їхнє голосіння, і їхнє тужіння, і їхній сум перед Господом, моє серце почало втішатися в мені, бо я знав милості і довготерпіння Господа, отже, гадав, що Він буде милосердним до них, так що вони знову стануть праведним народом.

13 Але знайте, ця моя радість була марною, бо їхній ^асум був не на покаєння, через великодушність Бога; але швидше це був сум ^бпроклятих, через те що Господь не завжди захоче дозволяти їм мати ^вщастя у гріхові.

14 І вони не прийшли до Ісуса із скрушеними ^асерцями і упокореними духами, але вони ^бпроклинали Бога і хотіли вмерти. Проте вони боролися мечем за свої життя.

15 І сталося, що мій сум знову повернувся до мене, і я побачив, що ^адень ^бблагодаті ^впроминув для них, і фізично, і духовно; бо я бачив тисячі їх зрубаними у відкритому

2 13а 2 Кор. 7:10;
Ал. 42:29.
б пп Осуд.
в Ал. 41:10.

14а пп Скрушене
серце.
б пп Блюзнити,
Блюзнірство.

15а Гел. 13:38.
б пп Благодать.
в Єр. 8:20;
УЗ 56:16.

бунті проти свого Бога, і наваленими, як купи гною на лиці землі. І так пройшло триста і сорок і чотири роки.

16 І сталося, що в триста і сорок і п'ятому році Нефійці почали втікати від Ламанійців; і їх переслідували, доки вони не дійшли аж до землі Яшон, після чого вже стало можливим зупинити їх у їхньому відступі.

17 І ось, місто Яшон було поруч з "землею, де Аммарон сховав літописи під захист Господа, щоб їх не можна було знищити. І ось, я пішов згідно з словом Аммарона, і взяв пластини Нефія, і написав літопис згідно з словами Аммарона.

18 І на пластинах Нефія я подав докладну розповідь про всю злочестивість і мерзоти; але на цих "пластинах я утримався від того, щоб подати докладну розповідь про їхню злочестивість і мерзоти, бо ось, тривала картина злочестивості і мерзот була перед моїми очима завжди з тих пір, як я став підходящим, щоб розуміти шляхи людські.

19 І горе мені через їхню злочестивість; бо моє серце сповнене смутком через їхню злочестивість усі мої дні; проте я знаю, що мене буде "піднесено в останній день.

20 І сталося, що в цьому році народ Нефія знову переслідували і гнали. І сталося, що

нас гнали, доки ми не прийшли на північ до землі, яка називалася Сим.

21 І сталося, що ми укріпили місто Сим, і ми зібрали в ньому наших людей, скільки було можливо, щоб, якщо вдасться, врятувати їх від знищення.

22 І сталося у триста і сорок і шостому році, вони почали наступати на нас знову.

23 І сталося, що я звернувся до мого народу і благав їх з великою силою, щоб вони стояли сміливо перед Ламанійцями і "билися за своїх жінок, і своїх дітей, і свої будинки, і свої домівки.

24 І мої слова збудили в них деякою мірою силу, так що вони не тікали від Ламанійців, але з сміливістю протистояли їм.

25 І сталося, що ми військом у тридцять тисяч зіткнулися з військом у п'ятдесят тисяч. І сталося, що ми протистояли їм з такою стійкістю, що вони тікали від нас.

26 І сталося, що коли вони тікали, ми переслідували їх з нашим військом, і знову зустрічали їх, і перемагали їх; проте, сили Господа не було з нами; так, нас було залишено наодинці з собою, так що Дух Господа не перебував з нами; отже, ми стали слабкими, як і наші браття.

27 І моє серце сумувало через цю велику біду мого народу, через їхню злочестивість і

їхні мерзоти. Але ось, ми пішли проти Ламанійців і розбійників Гадіантона, доки не заволоділи знову землями нашого успадкування.

28 І минув триста і сорок і дев'ятий рік. А в триста і п'ятдесятому році ми уклали угоду з Ламанійцями і розбійниками Гадіантона, за якою ми розділили землі нашого успадкування.

29 І Ламанійці віддали нам землю, що на півночі, так, аж до "вузького перешийка, який вів до землі, що на півдні. А ми віддали Ламанійцям усю землю, що на півдні.

РОЗДІЛ 3

Мормон закликає до покаяння Нефійців— Вони здобувають велику перемогу і пишуться своєю власною силою— Мормон відмовляється очолювати їх, і його молитви за них не мають віри— Книга Мормона запрошує дванадцять колін Ізраїля повірити євангелії. Близько 360–362 рр. від р.х.

І сталося, що Ламанійці не приходили на битву знову, аж доки десять років не пройшло. І ось, я загадав моїм людям, Нефійцям, підготувати свої землі і свою зброю до часу битви.

2 І сталося, що Господь сказав мені: Благай цей народ— Покайтеся ви, і прийдіть до Мене, і христіться ви, і збу-

дуйте знову Мою церкву, і вас буде помилувано.

3 І я благав цей народ, але марно; і вони не увяляли собі, що це Господь помилував їх і дарував їм можливість покаятися. І бачите, вони закам'яніли серцями своїми проти Господа Бога свого.

4 І сталося, що після того як цей десятий рік пройшов, завершуючи, в цілому, триста і шістдесят років від пришествя Христа, цар Ламанійців відправив мені послання, яким давав мені знати, що вони готуються виступити знову на битву проти нас.

5 І сталося, що я наказав моїм людям зібратися разом на землі Спустошення, у місті, яке було на границі, поблизу вузького перешийка, який вів до землі, що на півдні.

6 І там ми розташували наше військо, щоб ми могли зупинити військо Ламанійців, щоб вони не могли заволодіти жодною з наших земель; отже, ми укріпилися проти них з усією нашою силою.

7 І сталося, що в триста і шістдесят і першому році Ламанійці прийшли до міста Спустошення битися проти нас; і сталося, що того року ми перемогли їх, так що вони повернулися на свої власні землі знову.

8 А в триста і шістдесят і другому році вони знову прийшли на битву. І ми знову

перемогли їх і вбили велику кількість їх, і їхніх мертвих було кинуте в море.

9 І ось, через цю велику справу, яку мої люди, Нефійці, здійснили, вони почали "вихвалитися своєю власною силою і почали клястися перед небесами, що вони помстяться за кров своїх братів, яких було вбито їхніми ворогами.

10 І вони клялися небесами і також престолом Бога, що вони "підуть на битву проти своїх ворогів, і відсичуть їх геть з лиця землі.

11 І сталося, що я, Мормон, повністю відмовився з цих пір бути полководцем і вождем цього народу через їхні злочестивість і мерзоту.

12 Дивіться, я водив їх, незважаючи на їхню злочестивість я водив їх багато разів на битву і любив їх "любов'ю Бога, що була в мені, від усього свого серця; і моя душа вилилася в молитві за них до мого Бога протягом цілого дня; проте це було "без віри, через закам'янілість їхніх сердець.

13 І тричі визволяв я їх від рук їхніх ворогів, але вони не покаюлися у своїх гріхах.

14 І коли вони поклялися усім, чим було "заборонено їм нашим Господом і Спасителем Ісусом Христом, що вони підуть на своїх ворогів битися і помститися за кров

своїх братів, ось, голос Господа дійшов до мене, кажучи:

15 "Помста за Мною, і Я ^бвідплачу; а через те що цей народ не покаювся після того, як Я визволив їх, знайте, їх буде відсичено з лиця землі.

16 І сталося, що я повністю відмовився виступити проти моїх ворогів; і я зробив саме так, як Господь наказав мені; і я стояв як бездіяльний очевидець, щоб показати світові те, що я бачив і чув, згідно з проявами Духа, Який свідчив про те, що станеться.

17 Отже, я пишу "для вас, Іновірці, і також для вас, доме Ізраїля: коли робота почнеться, щоб ви вже готувалися до повернення на землю вашого успадкування.

18 Так, ось, я пишу для всіх кінців землі; так, для вас, дванадцять колін Ізраїля, кого буде "суджено згідно з вашими діяннями дванадцятьма, яких Ісус обрав бути Його учнями на землі Єрусалима.

19 І я пишу також залишкам цього народу, кого теж буде суджено "дванадцятьма, яких Ісус обрав на цій землі; і їх буде суджено іншими дванадцятьма, яких Ісус обрав на землі Єрусалима.

20 І це Дух являє мені; отже, я пишу вам усім. І з цієї причини я пишу вам, щоб ви могли знати, що ви повинні

3 9a 2 Неф. 4:34.
10a 3 Неф. 3:20–21;
Морм. 4:4.
12a пп Любов.
б Морм. 5:2.

14a 3 Неф. 12:34–37.
15a пп Помста.
б УЗ 82:23.
17a 2 Неф. 30:3–8;
3 Неф. 29:1.

18a Мт. 19:28;
Лк. 22:29–30;
УЗ 29:12.
19a 1 Неф. 12:9–10.

всі стати перед “місцем суду Христа, так, кожна душа, яка належить до всієї людської сім’ї Адама; і ви повинні стати, щоб вас було суджено за ваші діяння, чи то вони добрі, чи злі;

21 І ще для того, щоб ви могли “вірити в євангелію Ісуса Христа, яку ви матимете серед вас; і ще для того, щоб ⁶Юдеї, завітний народ Господа, мали ще одного “очевидця, окрім того, кого вони бачили і чули, що Ісус, Якого вони вбили, був Той “Самий Христос і Той Самий Бог.

22 І я б хотів, щоб мені вдалося переконати “всіх вас, кінці землі, покаятися і підготуватися стати перед місцем суду Христа.

РОЗДІЛ 4

Війна і різанина продовжуються — Злочестиві карають злочестивих — Панує ще більша злочестивість, ніж будь-коли до того в усьому Ізраїлі — Жінок і дітей приносять у жертву ідолам — Ламанійці починають змітати Нефійців поперед себе. Близько 363–375 рр. від р.х.

І ось сталося, що в триста і шістдесят і третьому році Нефійці прийшли з своїм військом битися проти Ламанійців, з землі Спустошення.

2 І сталося, що військо Нефійців було відкинуто назад знову до землі Спустошення. І поки вони ще були втомлені, свіже військо Ламанійців напало на них; і була між ними тяжка битва, так що Ламанійці заволоділи містом Спустошення, і вбили багатьох Нефійців, і взяли багатьох полонених.

3 А решта втекла і приєдналася до жителів міста Теанкум. Тож місто Теанкум лежало в границях поблизу морського узбережжя; і було воно також поблизу міста Спустошення.

4 І саме “через те, що військо Нефійців прийшло до Ламанійців, їх почали знищувати; бо якби не це, Ламанійці ніколи не мали б влади над ними.

5 Але, знайте, вироки Бога настигнуть злочестивих; і саме з допомогою злочестивих “покарано злочестивих; бо саме злочестиві підбурюють серця дітей людських на кровопролиття.

6 І сталося, що Ламанійці зробили приготування, щоб виступити проти міста Теанкум.

7 І сталося, у триста і шістдесят і четвертому році Ламанійці виступили проти міста Теанкум, щоб заволодіти містом Теанкум також.

8 І сталося, що їх було відкинуто і вигнано назад

20а пп Суд, Останній.
б УЗ 27:11.
21а УЗ 3:20.
б пп Юдеї.

в 2 Неф. 25:18.
г 2 Неф. 26:12;
Мос. 7:27.
22а Ал. 29:1.

4 4а Морм. 3:10.
5а УЗ 63:33.

Нефійцями. А коли Нефійці побачили, що вони вигнали Ламанійців, вони знову почали вихвалитися своєю власною силою; і вони виступили вперед у своїй власній силі, і заволоділи знову містом Спустошення.

9 І ось усе це відбулося, і були тисячі вбитих з обох сторін, і Нефійців, і Ламанійців.

10 І сталося, що триста і шістдесят і шостий рік пройшов, і Ламанійці знову прийшли до Нефійців битися; а Нефійці все ще не покаялися в тому злі, яке вони вчинили, але вперто стояли на своїй злочестивості постійно.

11 І язиком неможливо зобразити, або людина не зможе записати досконале зображення жахливої картини крові і різанини, яка була серед людей, і серед Нефійців, і серед Ламанійців; і кожне серце закам'яніло, так що вони втішались пролиттям крові постійно.

12 І ніколи не було такої великої "злочестивості серед усіх дітей Легія, ані навіть серед усього дому Ізраїля, згідно з словами Господа, як було серед цього народу.

13 І сталося, що Ламанійці заволоділи містом Спустошення, і це сталося через те, що їхнє "число перевищувало число Нефійців.

14 І вони також вирушили вперед проти міста Теанкум, і вигнали жителів звідти, і

взяли багато полонених, жінок і дітей, і принесли їх у жертву своїм "богам-ідолам.

15 І сталося, що в триста і шістдесят і сьомому році, оскільки Нефійці були розгнівані через те, що Ламанійці принесли в жертву їхніх жінок і їхніх дітей, вони виступили проти Ламанійців у надзвичайно великому гніві, так що вони розбили Ламанійців і вигнали їх з своїх земель.

16 І Ламанійці не виступали проти Нефійців аж до триста і сімдесят і п'ятого року.

17 І в цьому році вони вийшли проти Нефійців з усіма своїми силами; і їх не можна було перелічити через величезність їхнього числа.

18 І "з тих пір Нефійці не здобували переваги над Ламанійцями, але їх самих було зметено, як росу сонцем.

19 І сталося, що Ламанійці виступили проти міста Спустошення; і була надзвичайно тяжка битва, що відбулася на землі Спустошення, в якій вони перемогли Нефійців.

20 І знову вони втекли від них, і вони прийшли в місто Боаз; і там вони протистояли Ламанійцям з надзвичайною сміливістю, так що Ламанійці не перемогли їх, доки не прийшли знову вдруге.

21 І коли вони прийшли вдруге, Нефійців було вигнано і забито надзвичайно великим убивством; їхніх жінок і

їхніх дітей було знову принесено в жертву ідолам.

22 І сталося, що Нефійці знову втекли від них, забравши всіх жителів з собою, і в містах, і в селах.

23 І ось, я, Мормон, побачивши, що Ламанійці от-от заволодіють землею, отже, я пішов до пагорба "Шим і взяв усі літописи, які Аммарон сховав під захист Господа.

РОЗДІЛ 5

Мормон знову очолює Нефійське військо в битвах крові і різанини—Книга Мормона з'явиться, щоб переконати весь Ізраїль, що Ісус є Христос—Через свою зневіру Ламанійців буде розсіяно, і Дух припинить боротися за них—Вони отримують євангелію від Іновірців в останні дні. Близько 375–384 рр. від р.х.

І сталося, що я пішов до Нефійців і покався у "клятві, яку я дав у тому, що не буду більше допомагати їм; і вони знову передали мені командування своїм військом, бо вони дивилися на мене як на такого, хто зможе їх позбавити їхніх скорбот.

2 Але бачите, в мене "не було надії, бо я знав вироки Господа, які мали зійти на них; бо вони не покалися у своїх беззаконнях, але боролися за свої життя, не звертаючись до тієї Істоти, Яка створила їх.

3 І сталося, що Ламанійці

напали на нас, коли ми втекли до міста Йордан; але ось, їх було відкинуто назад, так що вони не захопили міста того разу.

4 І сталося, що вони знову напали на нас, і ми втримали місто. І були інші міста, які втримувалися Нефійцями, чії фортеці відсікали їх, так що вони не могли вторгнутися в країну, яка лежала перед нами, щоб знищити жителів нашої землі.

5 Але сталося, що які з тих земель ми залишали, а їхніх жителів не забирали з собою, їх знищували Ламанійці, а їхні містечка, і села, і міста було спалено вогнем; і таким чином пройшло триста і сімдесят і дев'ять років.

6 І сталося, що в триста і вісімдесятому році Ламанійці знову прийшли проти нас битися, і ми протистояли їм сміливо; але це все було марно, бо таким великим було їхнє число, що вони розтоптали Нефійців під своїми ногами.

7 І сталося, що ми знову взяли до втечі, і ті, чия втеча була швидшою за переслідування Ламанійців, врятувалися, а тих, чия втеча не перевищувала наступу Ламанійців, було зметено і знищено.

8 І ось я, Мормон, не бажаю терзати душі людей, розкриваючи перед ними таку жахливу картину крові і різанини, яка відкрилася моїм

очам; але я, знаючи, що це має бути повідомлено обов'язково і що все, що сховано, має бути "відкрито на верхах будинків—

9 І ще, щоб знання про це мусило "прийти до залишків цього народу, а також до Іновірців, яким Господь сказав "розсіяти цей народ, і цей народ буде вважатися за ніщо серед них—отже, я викладаю це в "невеликому скороченні, не наважуючись дати повний опис того, що я бачив, через заповідь, яку я отримав, і також щоб ви не засмучувалися так сильно через злочестивість цього народу.

10 І ось дивіться, це я кажу їхньому сімені, а також Іновірцям, які потурбуються про дім Ізраїля, які розуміють і знають, звідки приходять їхні благословення.

11 Бо я знаю, що такі будуть засмучені через біду дому Ізраїля; так, вони будуть засмучені через знищення цього народу; вони будуть засмучені через те, що ці люди не покаялися, щоб мати змогу опинитися в обіймах рук Ісуса.

12 Тож "це написано для "залишку дому Якова; і написано саме так, тому що Богу відомо, що через злочестивість воно не дійде до них; і його слід "сховати під захист Господа, щоб воно могло з'явитися в належний для Нього час.

13 І ось заповідь, яку я отримав; і знайте, воно з'явиться згідно з заповіддю Господа, коли Він вважатиме за належне у Своїй мудрості.

14 І ось, воно прийде до невірних з "Юдеїв; і ось з яким наміром прийде воно—щоб їх можна було "переконати, що Ісус є Христос, Син живого Бога; що Батько може здійснити, через Свого Найулюбленішого, Свою велику і вічну мету у відновленні Юдеїв, тобто всього дому Ізраїля, на землі їхнього успадкування, яку Господь Бог їхній дав їм, щоб виповнився Його "завіт;

15 І також щоб сім'я "цього народу могло повніше вірити в Його євангелію, яка "перейде до них від Іновірців; бо цей народ буде "розсіяно, і вони 'стануть темним, брудним і огидним народом, понад описання того, що коли-небудь було серед нас, так, навіть того, що коли-небудь було серед Ламанійців, і все це через їхню зневіру й ідолопоклонство.

16 Бо знайте, Дух Господа

8а Лк. 12:2–3;
2 Неф. 27:11;
УЗ 1:3.
9а 4 Неф. 1:49.
б 3 Неф. 16:8.
в Морм. 1:1.
12а Ен. 1:16;
Гел. 15:11–13.

пп Книга Мормона.
б УЗ 3:16–20.
в Морм. 8:4, 13–14;
Морон. 10:1–2.
14а 2 Неф. 29:13; 30:7–8.
пп Юдеї.
б 2 Неф. 25:16–17.
в 3 Неф. 29:1–3.

15а 3 Неф. 21:3–7, 24–26.
б 1 Неф. 13:20–29, 38;
Морм. 7:8–9.
в 1 Неф. 10:12–14;
3 Неф. 16:8.
г 2 Неф. 26:33.

вже припинив “боротися разом з їхніми батьками; і вони без Христа і без Бога у світі; і їх жене, як ^бполову вітром.

17 Колись вони були приємним народом, і був у них Христос за “пастиря їхнього; так, їх вів Сам Бог Батько.

18 Але тепер, ось, їх “веде Сатана, саме як полову жене вітром, або судно кидає хвилями, без вітрил чи якоря, або без будь-чого, чим можна було його вести; і саме яким воно є, такі самі й вони.

19 І ось Господь відклав їхні благословення, які вони могли б отримати на цій землі, для “Іновірців, які володітимуть цією землею.

20 Але ось, станеться, що їх буде вигнано і розсіяно Іновірцями; а після того як їх буде вигнано і розсіяно Іновірцями, знайте, тоді Господь “згадає ^бзавіт, який Він склав з Авраамом і з усім домом Ізраїля.

21 І ще Господь згадає “молитви праведних, які підносилися Йому за них.

22 І тоді, о ви, Іновірці, як зможете ви встояти перед силою Бога, якщо ви не покаєтеся і не звернете з своїх злих шляхів?

23 Хіба ви не знаєте, що ви в руках Бога? Хіба ви не знаєте, що в Нього вся сила, і за Його

великим “наказом земля враз ^бскрутиться, як сувій?

24 Отже, покайтеся ви і упокоріться перед Ним, щоб Він не явився у правосудді проти вас—щоб залишок сімені Якова не пройшов поміж вас, як ^алев, і не розірвав вас на шматки, і не буде нікого, щоб визволити.

РОЗДІЛ 6

Нефійці збираються на землі Кумора для вирішальних битв—Мормон ховає священні літописи на Пагорбі Кумора—Ламанійці перемагають, а Нефійський народ знищено—Сотні тисяч загинуло від меча. Близько 385 р. від р.х.

А ТЕПЕР я закінчую мій літопис про “знищення мого народу, Нефійців. І сталося, що ми відступали перед Ламанійцями.

2 І я, Мормон, написав послання до царя Ламанійців і забажав від нього, щоб він дозволив нам зібрати разом наших людей на “землі Кумора, біля пагорба, який називався Кумора, а там ми можемо дати їм бій.

3 І сталося, що цар Ламанійців дозволив мені те, що я бажав.

4 І сталося, що ми попря-

16а Бут. 6:3; Етер 2:15.

^б Пс. 1:4.

17а пп Добрий Пастир.

18а 2 Неф. 28:21.

19а 3 Неф. 20:27–28.

20а 3 Неф. 16:8–12.

^б пп Авраамів завіт.

21а Ен. 1:12–18;

Морм. 9:36–37.

23а Гел. 12:8–17.

^б 3 Неф. 26:3.

24а Мих. 5:7;

3 Неф. 20:15–16.

6 1а 1 Неф. 12:19;

Яр. 1:10;

Ал. 45:9–14;

Гел. 13:5–11.

2а Етер 9:3.

мували до землі Кумора і поставили наші намети навколо пагорба Кумора; і було це на землі багатьох вод, рік і джерел; і тут ми мали надію здобути перевагу над Ламанійцями.

5 І коли триста і вісімдесят і чотири роки пройшло, ми зібрали весь залишок нашого народу на землі Кумора.

6 І сталося, що коли ми зібрали весь наш народ в одне ціле на землі Кумора, ось я, Мормон, зістарився; і знаючи, що це буде остання битва мого народу, і маючи заповідь від Господа, що я не повинен допустити, щоб літописи, які було передано нам нашими батьками, які були священними, потрапили в руки Ламанійців (бо Ламанійці б знищили їх), отже, я написав ^ацей літопис з пластин Нефія і ^бсховав на пагорбі Кумора всі літописи, які було довірено мені рукою Господа, за винятком ^вцих декількох пластин, які я дав моєму синові Моронієві.

7 І сталося, що мої люди, з своїми жінками і своїми дітьми, побачили ^авійсько Ламанійців, яке наступало на них; і з тим жахливим страхом смерті, який сповнює груди всіх злочестивих, вони чекали на зустріч з ними.

8 І сталося, що вони прийшли битися проти нас, і душу кожного сповнював

жах через величезність їхнього числа.

9 І сталося, що вони напали на мій народ з мечем, і з луком, і з стрілою, і з сокирою, і з усілякою зброєю війни.

10 І сталося, що моїх людей було порубано, так, дійсно, мої десять тисяч, що були зі мною, і я впав поранений серед них; і вони пройшли повз мене, так що не позбавили мене життя.

11 І коли вони пройшли крізь нас і порубали ^авсіх моїх людей, крім того, що залишилося двадцять і четверо з нас (серед яких був мій син Мороній), і ми, переживши мертвих з нашого народу, побачили наступного дня, коли Ламанійці повернулися у свої табори, з вершини пагорба Кумора, що десять тисяч моїх людей, яких я вів за собою, було порубано.

12 І ми також побачили десять тисяч моїх людей, яких вів мій син Мороній.

13 І ось, десять тисяч людей Гідгіддони пало, і він також серед них.

14 І Лама пав з його десятьма тисячами; і Гілгал пав з його десятьма тисячами; і Лімга пав з його десятьма тисячами; і Єнеум пав з його десятьма тисячами; і Куменійга, і Моронійга, і Антіонум, і Шиблом, і Сим, і Йош пали з своїми десятьма тисячами кожний.

6а пп Пластини.
б Етер 15:11.
в Сл. Морм. 1:2.

г Морм. 8:1.
7а 1 Неф. 12:15.
11а 1 Неф. 12:19–20;

Гел. 15:17.

15 І сталося, що було ще десять, які пали від меча, з своїми десятьма тисячами кожний; так, саме “всі мої люди, крім тих двадцяти і чотирьох, які були зі мною, і ще декількох, які втекли в південні країни, і декількох, які дезертирували до Ламанійців, пали; і їхня плоть, і кістки, і кров лежали на лиці землі, залишені руками тих, хто вбив їх, щоб вони розсипалися по землі, розпалися і повернулися до своєї матері-землі.

16 І моя душа розривалася від болю, через убивство моїх людей, і я заволав:

17 О ви, прекрасні, як ви могли зійти з шляхів Господа! О ви, прекрасні, як ви могли зректися Того Ісуса, Який стояв з розкритими обіймами, щоб прийняти вас!

18 Бачите, якби ви не зробили цього, ви б не пали. Але бачите, ви пали, і я оплакую втрату вас.

19 О ви, прекрасні сини і дочки, ви, батьки і матері, ви, чоловіки і жінки, ви, прекрасні, як же це так, що ви могли загинути!

20 Але ось, ви пішли, і мої печалі не можуть повернути вас.

21 І незабаром настане день, коли ваше смертне зодягнеться у безсмертне, і ці тіла, які тепер розсипаються у тлінні, мусять незабаром ста-

ти “нетлінними тілами; і тоді ви повинні стати перед місцем суду Христа, щоб бути судженими згідно з вашими діяннями; і якщо так є, що ви праведні, тоді благословенні ви разом з батьками вашими, які пішли з життя ще перед вами.

22 О, якби ви тільки покаялися перед тим, як це велике знищення прийшло до вас. Але бачите, ви пішли, а Батько, так, Вічний Батько небес, знає ваше становище; і Він чинить з вами згідно з Своїм “правосуддям і “милістю.

РОЗДІЛ 7

Мормон запрошує Ламанійців останніх днів повірити в Христа, прийняти Його євангелію і бути спасеними—Усі, хто вірить Біблії, повірять також і Книзі Мормона. Близько 385 р. від р.х.

А ТЕПЕР ось, я б хотів дещо сказати “залишкові цього народу, яких помилувано, якщо буде так, що Бог зможе передати їм мої слова, щоб вони могли знати про справи своїх батьків; так, я звертаюся до вас, ви, залишок дому Ізраїля; і ось слова, які я кажу:

2 Знайте ви, що ви з “дому Ізраїля.

3 Знайте ви, що ви повинні прийти до покаяння,

15а Ал. 9:24.

21а 1 Кор. 15:53–54.

22а пп Справедливість.

б пп Милостивий,
Милість.

7 1а Гел. 15:11–13.

2а Ал. 10:3.

інакше ви не можете бути спасеними.

4 Знайте ви, що ви повинні скласти вашу зброю війни, і не втішатися більше пролиттям крові, і не братися до зброї знову, за винятком того, коли Бог накаже вам.

5 Знайте ви, що ви повинні прийти до ^азнання про ваших батьків, і покаятися в усіх ваших гріхах і беззаконнях, і ^бповірити в Ісуса Христа, що Він є Син Бога, і що Його було вбито Юдеями, і силою Батька Він піднявся знову, чим отримав ^аперемогу над могилою; і також у Ньому жало смерті поглинуто.

6 І Він приносить ^авоскресіння мертвих, чим людину мусить бути піднято, щоб стала вона перед Його ^бмісцем суду.

7 І Він приніс ^авикуплення світові, через що тому, кого виявлено ^бневинним перед Ним у день суду, буде дано ^ажити у присутності Бога в Його царстві, щоб співати безупинну хвалу з ^ахорами, що над нами, Батькові, і Синові, і Святому Духові, Які є ^аєдиним Богом, у стані ^ащастя, яке не має кінця.

8 Отже, покайтеся, і христіться в ім'я Ісуса, і тримайтеся ^аєвангелії Христа, яку

буде пред'явлено вам не тільки в цьому літописі, але також у ^блітописі, який прийде до Іновірців ^авід Юдеїв, літописі, який прийде від Іновірців ^адо вас.

9 Бо ось, ^аце написано з наміром, щоб ви могли ^бповірити в те; і якщо ви повірите в те, ви повірите в це також; а якщо ви повірите в це, ви знатимете про ваших батьків і також про дивовижні діяння, звершені силою Бога серед них.

10 І ви також будете знати, що ви є залишок сімені Якова; отже, вас зачислено до народу першого завіту; і якщо так є, що ви вірите в Христа, і христитесь, спочатку водою, потім вогнем і Святим Духом, наслідуючи ^априклад нашого Спасителя, згідно з тим, що Він заповідав нам, з вами все буде гаразд у день суду. Амінь.

РОЗДІЛ 8

Ламанійці розшукують і знищують Нефійців—Книгу Мормона буде явлено силою Бога—Горе оголошується тим, хто дихає гнівом і бореться проти діянь Господа—Нефійський літопис

5а 2 Неф. 3:12.

б пп Вірування,
Вірувати; Віра.
в Ісаї 25:8;
Мос. 16:7–8.

6а пп Воскресіння.

б пп Ісус Христос—
Суддя; Суд,
Останній.

7а пп Викупляти,
Викуплений,
Викуплення.

б пп Виправдання,
Виправдовувати.
в 1 Неф. 10:21;
УЗ 76:62; Мойс. 6:57.
г Мос. 2:28.
д УЗ 20:28.

пп Бог, Божество.

е пп Радість.
8а пп Євангелія.
б пп Біблія.
в 2 Неф. 29:4–13.
г 1 Неф. 13:38.
9а пп Книга Мормона.
б 1 Неф. 13:38–41.
10а 2 Неф. 31:5–9.

буде явлено в день злочестивості, занепаду і відступництва. Близько 400–421 рр. від р.х.

Ось я, «Мороній, завершую ^блітопис мого батька, Мормона. Ось, я маю тільки децю написати, те, що мені було наказано моїм батьком.

2 І ось, сталося, що після «великої і страшної битви під Куморою, ось, Нефійців, які втекли у країну, що на півдні, переслідували ^бЛаманійці, доки їх усіх не було знищено.

3 І мого батька також було вбито ними, і тільки я «єдиний залишився, щоб записати сумну історію знищення мого народу. Але бачите, вони загинули, і я виконую заповідь мого батька. І чи вб'ють мене, я не знаю.

4 Отже, я напишу і сховаю літописи в землі; а куди я піду, не має значення.

5 Знайте, мій батько написав «цей літопис, і він написав про намір для цього. І знайте, я б теж написав, якби було місце на ^бпластинах, але його немає; і руди в мене немає, бо я один. Мого батька вбито в битві і всіх моїх родичів, і я не маю ані друзів, ані куди йти; і скільки ще Господь дозволить мені жити, я не знаю.

6 Отже, «чотириста років

пройшло від пришествя нашого Господа і Спасителя.

7 І ось, Ламанійці переслідували мій народ, Нефійців, від міста до міста, і з місця до місця, аж доки їх уже більше не стало; і великим було їхнє «падіння; так, великим і дивовижним є знищення мого народу, Нефійців.

8 І дивіться, рукою Господа зроблено це. І дивіться ще, Ламанійці у стані «війни один з одним; і все лице цієї землі є одним безперервним кругом убивства і кровопролиття; і ніхто не знає, коли кінець війни.

9 А тепер ось, я більше нічого не скажу про них, бо нікого немає, крім Ламанійців і «розбійників, які ще існують на лиці землі.

10 І немає нікого, хто знав би істинного Бога, крім «учнів Ісуса, які залишалися на землі, доки злочестивість людей не стала такою великою, що Господь не дозволив їм ^бзалишатися з людьми; і чи є вони на лиці землі, жодний чоловік не знає.

11 Але знайте, мій «батько і я бачили їх, і вони священнослужили нам.

12 І той, хто отримає цей літопис і не буде зневажати його через недосконаlostі, які є в ньому, той дізнається

8 1а пп Мороній, син Мормона.
б пп Пластини.
2а Морм. 6:2–15.
б УЗ 3:18.
3а Морон. 9:22.

5а Морм. 2:17–18.
б Морм. 6:6.
6а Ал. 45:10.
7а 1 Неф. 12:2–3.
8а 1 Неф. 12:20–23.
9а Морм. 2:8.

10а 3 Неф. 28:7;
Етер 12:17.
пп Троє Нефійських учнів.
б Морм. 1:16.
11а 3 Неф. 28:24–26.

про ще “величніше, ніж це. Ось, я—Мороній; і якби то було можливо, я б зробив усе відомим для вас.

13 Ось, я закінчую розповідати про цей народ. Я—син Мормона, а мій батько був “нащадком Нефія.

14 І я той, хто “ховає цей літопис під захист Господа; пластини ці не мають цінності через заповідь Господа. Бо Він істинно каже, що ніхто не матиме їх, щоб ^ботримати користь; але літопис на них—великої цінності; і той, хто виведе його до світла, того Господь благословить.

15 Бо ніхто не може мати силу вивести його до світла, якщо це не дано йому Богом; бо Бог хоче, щоб це було зроблено з “оком, єдиноспрямованим до Його слави, тобто благополуччя давнього і надовго розсіяного завітного народу Господа.

16 І благословенним буде “той, хто виведе його до світла; бо його буде ^бвиведено з темряви до світла згідно з словом Бога; так, його буде виведено з землі, і він сяятиме з темряви і люди пізнають його; і буде це зроблено силою Бога.

17 І якщо будуть “помилки, так то будуть помилки людини. Але ось, ми не знаємо ніякої помилки; проте Бог

знає все; отже, той, хто ^бзасуджує, нехай той усвідомлює, щоб не опинитися йому у небезпеці пекельного вогню.

18 І той, хто каже: Покажіть мені, інакше вас буде побито—нехай він остерігається, щоб не вимагати того, що заборонено Господом.

19 Бо ось, того, хто “судить необачно, буде суджено необачно теж; бо відповідною його роботі буде й платня; отже, того, хто ^бє, буде побито теж Господом.

20 Слухайте, що писання каже—людина не повинна бити, а також не повинна судити; бо суд є Мій, каже Господь, і помста Моя теж, і Я відплачу.

21 А той, хто дихатиме гнівом і боротиметься проти діянь Господа і проти завітного народу Господа, який є домом Ізраїля, і скаже: Ми знищимо діяння Господа, і Господь не пам’ятатиме Свого завіту, який Він склав з домом Ізраїля—той у небезпеці бути порубаним і кинутим у вогонь;

22 Бо вічні “наміри Господа будуть собі розгортатися далі, доки всі Його обіцяння не буде виконано.

23 Вивчайте пророцтва “Ісаї. Ось, я не можу записати їх. Так, ось я кажу вам, що ті святі, які померли переді

12а 3 Неф. 26:6–11.

13а 3 Неф. 5:20.

14а Морон. 10:1–2.

^б ДС—Іст. 1:46.

15а УЗ 4:5.

16а 2 Неф. 3:6–7, 11,

13–14.

^б Ісаїя 29:18;

2 Неф. 27:29.

17а Морм. 9:31, 33;

Етер 12:23–28.

^б 3 Неф. 29:5;

Етер 4:8.

19а пдс, Мт. 7:1–2;

3 Неф. 14:1–2;

Морон. 7:14.

22а УЗ 3:3.

23а 3 Неф. 20:11; 23:1.

мною, які володіли цією землею, будуть ^бволати, авжеж, навіть з праху волатимуть вони до Господа; і як Господь живий, Він пам'ятатиме завіт, який Він склав з ними.

24 І Він знає їхні ^амолитви, що були вони заради їхніх братів. І Він знає їхню віру, бо в Його ім'я вони могли ^бгори пересувати; і в Його ім'я могли вони наказати землі здригнутися; і силою Його слова вони наказали ^вв'язницям завалитися на землю; так, навіть вогненна піч не могла зашкодити їм, ані дикі звірі, ані отруйні змії, завдяки силі Його слова.

25 І ось, їхні ^амолитви були також заради того, кому Господь дозволить донести ці речі.

26 І ніхто не може сказати, що вони не з'являться, бо вони напевно з'являться, бо Господь сказав це; бо ^зземлі вийдуть вони рукою Господа, і ніхто не зможе зупинити цього; і це станеться в той день, коли будуть говорити, що ^бчудеса більше не відбуваються; і це станеться так, нібито хтось говоритиме ^зз мертвих.

27 І це станеться в той день,

коли ^акров святих волатиме до Господа через ^бтаємні змови і діяння темряви.

28 Так, це станеться в той день, коли силу Бога будуть заперечувати, і ^ацеркви будуть осквернені і піднесені в гордовитості своїх сердець; так, саме в той день, коли провідники церков і вчителі підноситимуться в гордовитості своїх сердець, аж до того, що зазіхатимуть на тих, хто належить до їхніх церков.

29 Так, це станеться в той день, коли ^абуде почуто про пожежі, і бурі, і ^бтумани з диму в чужих землях;

30 І буде також почуто про ^авійни, чутки воєнні і землетруси в різних місцях.

31 Так, це станеться в той день, коли будуть великі осквернення на лиці землі; будуть убивства, і розбій, і брехня, і обмани, і розпуста, і всілякі мерзоти; коли буде багато таких, які скажуть: Роби це або роби те—^анемає значення, бо Господь ^бзахистить таких в останній день. Але горе таким, бо вони перебувають у ^вжовчі гіркоти і в путях беззаконня.

32 Так, це станеться в той

236 Ісаї 29:4;
2 Неф. 3:19–20; 26:16.
24а Ен. 1:12–18;
Морм. 9:36;
УЗ 10:46.
б Кн. Як. 4:6;
Гел. 10:9.
в Ал. 14:27–29.
25а Морм. 5:21.
26а Ісаї 29:4;
2 Неф. 33:13.

б Морм. 9:15–26;
Морон. 7:27–29,
33–37.
в 2 Неф. 26:15–16;
Морм. 9:30;
Морон. 10:27.
27а Етер 8:22–24;
УЗ 87:6–7.
б пп Таємні змови.
28а 2 Тим. 3:1–7;
1 Неф. 14:9–10;

2 Неф. 28:3–32;
УЗ 33:4.
29а Йоїл 3:1–5;
2 Неф. 27:2–3.
б 1 Неф. 19:11;
УЗ 45:39–42.
30а Мт. 24:6;
1 Неф. 14:15–17.
31а 2 Неф. 28:21–22.
б 2 Неф. 28:8.
в Ал. 41:11.

день, коли буде збудовано церкви, які говоритимуть: Приходьте до мене, і за ваші гроші вам буде прощено ваші гріхи.

33 О ви, злочестиві, і вперті, і твердошії люди, чому ви понабудовували церков для себе, щоб отримувати “користь? Чому ви ^бвидозмінили священне слово Бога, щоб принести ^бпрокляття на свої душі? Ось, дивіться ви на одкровення Бога; бо ось, час настає в той день, коли все це має здійснитися.

34 Ось, Господь показав мені великі і дивовижні речі стосовно того, що має невдовзі відбутися, в той день, коли ці речі прийдуть до вас.

35 Ось, я звертаюся до вас, нібито ви присутні тут, і все ж вас немає. Але знайте, Ісус Христос показав мені вас, і я знаю ваші діла.

36 І я знаю, що ви ^апроходите в гордовитості ваших сердець; і немає нікого, крім тільки декількох, хто б не ^бпідносився у гордовитості своїх сердець, аж до того, що носить ^дуже красивий одяг, аж до заздрощів, і розбрату, і злоби, і утисків, і всіляких беззаконь; і ваші церкви, так, дійсно, кожна з них, стали забрудненими через гордовитість ваших сердець.

37 Бо знайте, ви таки любите “гроші, і своє майно, і свій красивий одяг, і прикраси своїх церков більше, ніж ви любите бідних і нужденних, хворих і страждених.

38 О ви, бруднота, ви, лицеміри, ви, вчителі, які продають себе за те, що роз’їдає, чому ви забруднили святу церкву Бога? Чому вам ^асоромно взяти на себе ім’я Христа? Чому ви не думаєте, що набагато цінніше нескінченне щастя, ніж ^бнешастя, яке ніколи не вмирає—через ^ввихвалання світу?

39 Чому ви прикрашаєте себе тим, що не має життя, і все ж дозволяєте голодним, і нужденним, і роздягненим, і хворим, і стражденим проходити повз вас, і не помічаєте їх?

40 Так, чому ви будете ваші ^атаємні мерзоти, щоб отримати користь, і робите так, щоб вдови тужили перед Господом, а також сироти тужили перед Господом, а також кров їхніх батьків і їхніх чоловіків волала до Господа з землі про помсту на ваші голови?

41 Отже, меч помсти висить над вами; і час невдовзі настане, коли Він ^апомститься вам за кров святих, бо Він не може більше слухати їхні волання.

33а пп Орудювання
священиків.

б 1 Неф. 13:26–29.

в пп Осуд.

36а пп Ходити, ходити
з Богом.

б Кн. Як. 2:13.

в Ал. 5:53.

37а 2 Неф. 28:9–16.

38а Рим. 1:16;

2 Тим. 1:8;

1 Неф. 8:25–28;

Ал. 46:21.

б Мос. 3:25.

в 1 Неф. 13:9.

40а пп Таємні змови.

41а 1 Неф. 22:14.

РОЗДІЛ 9

Мороній закликає тих, хто не вірить у Христа, покаятися— Він проголошує Бога чудес, Який дає одкровення і проливає дари й ознаки на вірних— Чудеса припиняються через зневіру— Ознаки сліднують за тими, хто вірить— Людей спонукають бути мудрими і виконувати заповіді. Близько 401–421 рр. від р.х.

І ось, я кажу також стосовно тих, хто не вірить у Христа.

2 Ось, чи повірите ви того дня, коли вас буде покарано— знайте, коли Господь прийде, авжеж, саме того “великого дня, коли ^бземля скрутиться разом, як сувій, а елементи ^ррозплавляться від сильної спеки, так, у той великий день, коли вас буде приведено стояти перед Агнцем Бога,— чи скажете ви тоді, що немає Бога?

3 Чи будете ви тоді далі заперечувати Христа, або чи зможете ви подивитися на Агнца Бога? Чи думаєте ви, що зможете жити з Ним, усвідомлюючи свою вину? Чи думаєте ви, що зможете бути щасливими, якщо житимете з Тією священною Істотою, коли ваші душі виснажено усвідомленням

вини, що ви постійно безчестили Його закони?

4 Слухайте, я кажу вам, що ви будете нещаснішими, якщо житимете з святим і справедливим Богом, усвідомлюючи свою брудноту перед Ним, ніж якщо житимете з “проклятими душами в ^бпеклі.

5 Бо ось, коли вас приведуть, щоб ви побачили свою “наготу перед Богом, а також славу Бога і святість Ісуса Христа, це запалить полум’я невгасимого вогню на вас.

6 О тоді ви, “невіруючі, ^бповерніться до Господа; волайте голосно до Батька; волайте голосно до Батька в ім’я Ісуса, щоб, можливо, вас виявили незаплямованими, ^ччистими, прекрасними і білими, будучи очищеними кров’ю [’]Агнца в той великий і останній день.

7 І знову я кажу вам, тим, хто “заперечує одкровення Бога, і каже, що з ними покінчено, що немає ні одкровень, ні пророцтв, ні дарів, ні зцілення, ні мовлення язиками, ні ^бтлумачення язиків;

8 Ось, я кажу вам, той, хто заперечує це, не знає “євангелію Христа; так, він не читав писань; а якщо й читав, то не ^брозуміє їх.

9 Бо хіба ми не читаємо, що

9 2а Мал. 4:5;
3 Неф. 28:31.

б Морм. 5:23;
УЗ 63:20–21.
пп Світ—Кінець світу.

в Ам. 9:13;

3 Неф. 26:3.
4а пп Осуд.

б пп Пекло.
5а 2 Неф. 9:14.
6а пп Невіра.
б Єз. 18:23, 32;
УЗ 98:47.

в пп Чистий, Чистота.
г пп Агнець Божий.

7а 3 Неф. 29:6–7.
б 1 Кор. 12:7–10;
УВ 1:7.
8а пп Євангелія.
б Мт. 22:29.

Бог є Той “Самий учора, сьогодні і навіки, і в Ньому немає ніякої мінливості, чи тині переміни?

10 Ось, якщо ви уявили собі бога, який змінюється, і в якому є тінь змін, тоді ви уявили собі бога, який не є Богом чудес.

11 Але ось, я покажу вам Бога чудес, саме Бога Авраама, і Бога Ісака, і Бога Якова; і це Той Самий “Бог, Який створив небеса і землю, і все, що на них.

12 Знайте, Він створив Адама, а через “Адама сталося ^бпадіння людини. А через падіння людини прийшов Ісус Христос, саме Батько і Син; а через Ісуса Христа прийшло і ^ввикуплення людства.

13 А через викуплення людства, яке прийшло через Ісуса Христа, їх приведено назад у присутність Господа; так, ось чому всіх людей викуплено, бо смерть Христа приносить “воскресіння, яке приносить викуплення від нескінченного ^бсну — сну, від якого всіх людей буде пробуджено силою Бога, коли сурма зазвучить; і вони придуть, і малі, і великі, і всі стануть перед Його місцем

суду, будучи викуплені і звільнені від цих вічних ^впут смерті, смерті, яка є фізичною смертю.

14 І тоді приходить “суд Святого на них; і тоді настане час, коли той, хто ^ббрудний, буде все ще брудним; а той, хто праведний, буде все ще праведним; той, хто щасливий, буде все ще щасливим; а той, хто нещасливий, буде все ще нещасливим.

15 А тепер, о всі ви, хто уявив собі бога, який не може творити “ніяких чудес, я б хотів запитати вас, чи все це відбулося вже, про що я сказав? Чи прийшов уже кінець? Ось, я кажу вам: Ні; і Бог не перестав бути Богом чудес.

16 Ось, хіба те, що звершив Бог, не дивовижно в наших очах? Так, і хто може осягти дивовижні “діяння Бога?

17 Хто скаже, що це було не чудо, коли за Його “словом небеса і земля стали бути; і силою Його слова було ^бстворено чоловіка з “праху землі; і силою Його слова чудеса творилися?

18 І хто скаже, що Ісус Христос не робив багато могутніх “чудес? І багато могутніх

9а Євр. 13:8;
1 Неф. 10:18–19;
Ал. 7:20; Морон. 8:18;
УЗ 20:12.
11а Бут. 1:1; Мос. 4:2;
УЗ 76:20–24.
пп Ісус Христос.
12а Мос. 3:26.
б пп Падіння
Адама і Єви.

в пп Викупляти,
Викуплений,
Викуплення.
13а Гел. 14:15–18.
б УЗ 43:18.
в УЗ 138:16.
14а пп Суд, Останній.
б Ал. 7:21; УЗ 88:35.
15а Морон. 7:35–37;
УЗ 35:8.

пп Чудо.
16а Пс. 40:6;
УЗ 76:114;
Мойс. 1:3–5.
17а Кн. Як. 4:9.
б пп Створити,
Сотворіння.
в Бут. 2:7;
Мос. 2:25.
18а Іван 6:14.

чудес було зроблено руками апостолів.

19 А якщо творилися “чудеса тоді, чому ж Бог припинив би бути Богом чудес і все ж був незмінною Істотою? І ось, я кажу вам, Він не змінюється; інакше Він перестав би бути Богом; а Він не перестав би бути Богом, і є Богом чудес.

20 А причина, через яку Він перестав творити “чудеса серед дітей людських, у тому, що вони вироджуються у зневірі, і звертають з правильного шляху, і не знають Бога, Якому вони повинні ^бдовіряти.

21 Ось, я кажу вам, що той, хто вірить у Христа, не сумніваючись ні в чому, “все, що він попросить у Батька в ім’я Христа, буде дано йому; і це обіцяння усім, тобто всім кінцям землі.

22 Бо знайте, так сказав Ісус Христос, Син Бога, Своїм учням, які мали залишитися, так, і також усім Своїм учням, у присутності натовпу: “Ідіть ви до всього світу і проповідуйте євангелію кожному створінню;

23 А того, хто вірить і христиться, буде спасенно, але того, хто не вірить, буде “проклято;

24 І ті “ознаки слідуватимуть за тими, хто вірить—у Моє ім’я виганятимуть вони ^бдияволів; вони говоритимуть новими мовами; вони братимуть зміїв; а якщо вони вип’ють якусь смертельну речовину, вона не зашкодить їм; вони кластимуть ^бруки на хворих і ті будуть одужувати;

25 І тому, хто віритиме в Моє ім’я, не сумніваючись ні в чому, тому Я “підтверджу всі Мої слова, тобто всім кінцям землі.

26 А тепер дивіться, хто може протистояти діянням Господа? “Хто може заперечувати Його висловлювання? Хто повстане проти всемогутньої сили Господа? Хто зневажатиме діяння Господа? Хто зневажатиме дітей Христа? Знайте, всі ви, хто є ^бзневажники діянь Господа, бо ви дивуватиметеся і загинете.

27 О, тоді не зневажайте і не дивуйтеся, але прислухайтеся до слів Господа, і просіть Батька в ім’я Ісуса все те, в чому ви матимете нужду. Не сумнівайтеся, але вірте, і почніть як у давнину, і “прийдіть до Господа всім ^бсерцем вашим, ^бдомагайтеся свого власного спасіння з страхом і тремтінням перед ним.

19а УЗ 63:7–10.

20а Суд. 6:11–13;

Етер 12:12–18;

Морон. 7:35–37.

^б пп Довіра.

21а Мт. 21:22;

3 Неф. 18:20.

22а Мр. 16:15–16.

пп Місіонерська
робота.

23а пп Осуд.

24а Мр. 16:17–18.

пп Ознака.

^б Дії 16:16–18.

^в пп Благословення
хворих.

25а пп Одкровення;

Свідок, Свідчення.

26а 3 Неф. 29:4–7.

^б Пр. 13:13.

27а Морон. 10:30–32.

^б Єг. 22:5; УЗ 64:22, 34.

пп Серце.

^в Фил. 2:12.

28 Будьте “мудрими в дні свого випробування; скиньте з себе всю нечистоту; не просіть, щоб ви могли вжити це для своєї ^бпохоті, але просіть з твердістю непохитною, щоб ви не піддалися ніякій спокусі, але щоб ви служили істинному і ^вживому Богові.

29 Дивіться, щоб ви не христилися ^анедостойно; дивіться, щоб ви не куштували причастя Христа ^бнедостойно; але дивіться, щоб ви робили все з ^вдостоїнством, і робили це в ім'я Ісуса Христа, Сина живого Бога; і якщо ви робитимете це і витерпите до кінця, вас ні в якому разі не буде знехтувано.

30 Слушайте, я звертаюся до вас, нібито я “звертаюся до вас з мертвих; бо я знаю, що до вас дійдуть мої слова.

31 Не звинувачуйте мене через мою ^анедосконалість, ані мого батька через його недосконалість, ані тих, хто писав перед ним; але краще складіть подяку Богові за те, що Він явив вам наші недосконалість, щоб ви могли навчитися бути мудрішими за нас.

32 А тепер дивіться, ми написали цей літопис згідно з нашим знанням, знаками, які називалися серед нас ^аре-

формованими єгипетськими, які було передано нам і змінено нами, згідно з стилем нашої мови.

33 І якби наші пластини були достатньо великими, ми б писали гебрійською; але гебрійську мову нами теж було змінено; і якби ми могли писати гебрійською, ось, ви б не мали ніяких недосконалостей в нашому літописі.

34 Але Господь знає те, що ми написали, і ще, що ніякий інший народ не знає нашої мови; і через те що ніякий інший народ не знає нашої мови, отже, Він підготував ^азасоби для тлумачення її.

35 І це написано, щоб ми могли позбавити наш одяг від крові наших братів, які вродилися у ^азневірі.

36 І знайте, те, що ми ^абажаємо для наших братів, так, а саме їхнього відновлення до пізнання Христа, відповідає молитвам усіх святих, які жили на цій землі.

37 І нехай Господь Ісус Христос дарує, щоб на їхні молитви відповідалося згідно з їхньою вірою; і нехай Бог Батько пам'ятає завіт, який Він склав з домом Ізраїля; і нехай благословить їх назавжди, через віру в ім'я Ісуса Христа. Амінь.

28а Кн. Як. 6:12.

^б пп Жадати.

^в Ал. 5:13.

29а пп Хрищення,
Христити—Вимоги
для хрищення.

^б 1 Кор. 11:27–30;

3 Неф. 18:28–32.

^в пп Достоїнство,
Достойний.

30а Морм. 8:26;
Морон. 10:27.

31а Морм. 8:17;
Етер 12:22–28, 35.

32а 1 Неф. 1:2; Мос. 1:4.

34а Мос. 8:13–18;

Етер 3:23, 28;

УЗ 17:1.

35а 2 Неф. 26:15.

36а Морм. 8:24–26;

УЗ 10:46–49.

КНИГА ЕТЕРА

Літопис Яредійців, взятий з двадцяти чотирьох пластин, знайдених народом Лімгія за днів царя Мосії.

РОЗДІЛ 1

Мороній скорочує писання Етера—Подається Етерів родовід—Мову Яредійців не змішано при Вавилонській башті—Господь обіцяє вести їх до вибраної землі і зробити їх великим народом.

І ось я, "Мороній, приступаю до подання розповіді про тих давніх жителів, яких було знищено ^брукою Господа на лиці цієї північної країни.

2 І я беру мою розповідь з "двадцяти і чотирьох пластин, які було знайдено народом Лімгія, і вона називається Книгою Етера.

3 І оскільки я вважаю, що першу частину цього літопису, в якій розповідається про створення світу, а також про Адама, і міститься розповідь з тих пір аж до великої "башти, і все, що траплялося серед дітей людських до тих пір, вели Юдеї—

4 Отже, я не пишу те, що трапилося від днів "Адама до тих пір; але це є на пластинах; і той, хто відшукає їх, той буде мати силу отримати повну розповідь.

5 Але ось, я не подаю повної розповіді, але частину розповіді я подаю, від башти до тих пір, коли їх було знищено.

6 І в такий спосіб я подаю цю розповідь. Той, хто писав цей літопис, був "Етер, і він був нащадком Коріантора.

7 Коріантор був сином Морона.

8 А Морон був сином Етема.

9 А Етем був сином Аги.

10 А Ага був сином Сифа.

11 А Сиф був сином Шиблона.

12 А Шиблон був сином Кома.

13 А Ком був сином Коріантума.

14 А Коріантум був сином Амнігадди.

15 А Амнігадда був сином Аарона.

16 А Аарон був нащадком Хета, який був сином Геартома.

17 А Геартом був сином Ліва.

18 А Лів був сином Кіша.

19 А Кіш був сином Корома.

20 А Кором був сином Левія.

21 А Левій був сином Кіма.

22 А Кім був сином Моріантона.

23 А Моріантон був нащадком Ріплакіша.

[ЕТЕРА]

1 1а пп Мороній, син Мормона.
б Морм. 5:23;
УЗ 87:6-7.

2а Ал. 37:21;
Етер 15:33.
3а Ом. 1:22;
Мос. 28:17;
Гел. 6:28.

4а тобто охоплює той самий період, що й Буття, розділи 1-10.
6а Етер 12:2; 15:34.

24 А Ріплакіш був сином Шеза.

25 А Шез був сином Хета.

26 А Хет був сином Кома.

27 А Ком був сином Коріантума.

28 А Коріантум був сином Емера.

29 А Емер був сином Омера.

30 А Омер був сином Шула.

31 А Шул був сином Ківа.

32 А Ків був сином Орійги, який був сином Яреда;

33 Того "Яреда, який вийшов з своїм братом і їхніми сім'ями, ще з іншими і з їхніми сім'ями, з великої башти тоді, коли Господь ^бзмішав мову людей і поклявся у гніві Своему, що їх буде розсіяно по всьому ^влицю землі; і відповідно до слова Господа людей було розсіяно.

34 А "брат Яреда був кремезним і могутнім чоловіком і чоловіком, якого щедро благословив Господь; Яред, його брат, сказав йому: Волай до Господа, аби Він не змішав нас так, щоб ми не могли розуміти наші слова.

35 І сталося, що брат Яреда волав до Господа, і Господь змилювався над Яредом; отже, Він не змішав мову Яреда; і Яреда та його брата не було змішано.

36 Тоді Яред сказав своєму братові: Волай знову до Господа, і може статися, що Він відверне Свій гнів від тих,

хто є нашими друзями, щоб Він не змішав їхню мову.

37 І сталося, що брат Яреда волав до Господа, і Господь мав співчуття до їхніх друзів і їхніх сімей також, так що їх не було змішано.

38 І сталося, що Яред звернувся знову до свого брата, кажучи: Іди й спитай в Господа, чи вижене Він нас з цієї землі, а якщо Він вижене нас з цієї землі, волай до Нього, куди нам іти. І хто знає, може Господь поведе нас на землю, яка є "обраною над усі інші у світі? А якщо це так, то давай будемо вірними Господові, щоб ми могли отримати її для нашого успадкування.

39 І сталося так, що брат Яреда волав до Господа відповідно до того, що було сказано вустами Яреда.

40 І сталося, що Господь почув брата Яреда, і мав співчуття до нього, і сказав йому:

41 Піди і збери разом свої отари, самців і самиць, кожного виду; і також насіння землі кожного виду; і твої "сім'ї; і також Яреда, брата твого, та його сім'ю, і також твоїх ^бдрузів та їхні сім'ї, і друзів Яреда та їхні сім'ї.

42 А коли ти зробиш це, то "підеш на чолі їх вниз на долину, що на півночі. І там Я зустріню тебе, і Я піду ^бперед тобою на землю, що є ^вобраною над усі землі у світі.

33а пп Яред.

^б Бут. 11:6–9.

^в Мос. 28:17.

34а пп Яредів брат.

38а пп Обіцяна земля.

41а Етер 6:20.

^б Етер 6:16.

42а 1 Неф. 2:1–2;

Авр. 2:3.

^б УЗ 84:88.

42в 1 Неф. 13:30.

43 І там Я благословлю тебе і твоє сім'я і зроблю для Себе з твого сімені, і з сімені твого брата, і тих, хто піде з вами, великий народ. І не буде нікого величнішого за той народ, який Я зроблю Собі з вашого сімені, на всьому лиці землі. І таке я зроблю для тебе, тому що цей тривалий час ти волав до Мене.

РОЗДІЛ 2

Яредійці готуються до своєї мандрівки на обіцяну землю— Це обрана земля, на якій люди мусять служити Христові, інакше їх буде зметено геть— Господь говорить з братом Яреда протягом трьох годин— Яредійці будують барки— Господь просить брата Яреда запропонувати, як саме буде освітлено барки.

І сталося, що Яред, і його брат, і їхні сім'ї, а також друзі Яреда, і його брата, і їхні сім'ї спустилися в долину, яка була на півночі (а назва цієї долини була "Німрод, що її дали за іменем могутнього мисливця), з їхніми отарами, які вони зібрали разом, самців і самиць, кожного виду.

2 І вони також поставили сильця і піймали птахів повітря; і вони також підготували посудину, в якій вони везли з собою риби вод.

3 І вони також везли з собою

дезерет, що у перекладі означає медоносна бджола; і, таким чином, вони везли з собою рої бджіл і всякого роду те, що було на лиці землі, насіння кожного виду.

4 І сталося, що коли вони спустилися в долину Німрод, Господь зійшов і говорив з братом Яреда; і був Він у "хмарині, і брат Яреда не бачив Його.

5 І сталося, що Господь наказав їм, що вони мають іти в пустиню, так, у ту частину, де ніколи не було людей. І сталося, що Господь ішов перед ними, і розмовляв з ними, поки стояв у "хмарині, і вказував напрям, куди їм слід іти.

6 І сталося, що вони мандрували по пустині і збудували барки, на яких вони перетинали багато вод, будучи постійно керованими рукою Господа.

7 І Господь не дозволяв їм зупинятися по той бік моря у пустині, але Він хотів, щоб вони пішли аж у глиб "землі обіцяної, яка була обраною серед усіх інших земель, яку Господь Бог зберіг для праведних людей.

8 І Він поклявся у Своему гніві братові Яреда, що той, хто володітиме цією землею обіцяною, з тих пір, надалі і назавжди, має "служити Йому, істинному і єдиному Богові, або інакше їх буде

2 1а Бут. 10:8.
4а Чис. 11:25;
УЗ 34:7–9;

ДС—Іст. 1:68.
5а Вих. 13:21–22.
7а 1 Неф. 4:14.

пп Обіцяна земля.
8а Етер 13:2.

^бзметено геть, коли повнота Його гніву зійде на них.

9 І ось, ми можемо бачити накази Бога стосовно цієї землі, що це є земля обіцяна; і який би народ не володів нею, він має служити Богові, інакше їх буде зметено геть, коли повнота Його гніву зійде на них. А повнота Його гніву зійде на них, коли вони дозріють у беззаконні.

10 Бо знайте, це земля, яка є обраною серед усіх інших земель; отже, той, хто володіє нею, має служити Богові, інакше його буде зметено геть; бо це є вічний наказ Бога. І тільки тоді, коли настане “повнота беззаконня серед дітей цієї землі, їх буде ^бзметено геть.

11 І це приходить до вас, о ви, “Іновірці, щоб ви знали накази Бога—щоб ви могли покаятися, і не продовжувати свої беззаконня, щоб не настала повнота, щоб ви не накликали на себе повноту гніву Бога, як жителі цієї землі вчинили перед тим.

12 Ось, це є обрана земля, і той народ, який володітиме нею, буде “свободний від залежності, і від неволі, і від усіх інших народів під небесами, якщо вони тільки ^бслужитимуть Богу цієї землі, Яким є Ісус Христос, Якого було явлено через те, що ми написали.

13 І тепер я продовжую свій літопис; бо ось, сталося, що Господь привів Яреда і його братів аж до того великого моря, яке розділяє землі. І коли вони підійшли до моря, вони поставили свої намети; і вони назвали це місце Моріанкумер; і вони жили в наметах, і вони жили в наметах на березі моря протягом чотирьох років.

14 І сталося в кінці чотирьох років, що Господь знову прийшов до брата Яреда і стояв у хмарі й розмовляв з ним. І протягом трьох годин Господь розмовляв з братом Яреда і “соромив його, тому що той не згадав ^бприкликати ім'я Господа.

15 І брат Яреда покався в злі, яке він учинив, і прикликав ім'я Господа за своїх братів, які були з ним. І Господь сказав йому: Я прощаю тобі і твоїм братам ваші гріхи; але ти не повинен більше грішити, бо пам'ятайте, що не буде Мій “Дух ^бперемагатися в людині навіки; отже, якщо ви будете грішити до того, поки повністю не дозрієте, вас буде відсічено від присутності Господа. І такі Мої думки про землю, яку Я дам вам у ваше успадкування; бо це буде земля, ^бобрана з усіх інших земель.

16 І Господь сказав: Ідіть пра-

8б Яр. 1:3, 10; Ал. 37:28;
Етер 9:20.

10а 2 Неф. 28:16.

б 1 Неф. 17:37–38.

11а 2 Неф. 28:32.

12а пп Свобода.
б Ісая 60:12.

14а пп Карати,
Покарання.

б пп Молитва.

15а Етер 15:19.

б Бут. 6:3;

2 Неф. 26:11;

Морм. 5:16.

в Етер 9:20.

цювати і будувати у такий спосіб барки так, як ви досі будували. І сталося, що брат Яреда пішов працювати, а також його брати, і будували барки у той спосіб, у який вони будували раніше, за "вказівками Господа. І вони були маленькими, і вони були легкими на воді, дійсно, наче легкість птаха на воді.

17 І було їх збудовано в такий спосіб, що вони були надзвичайно "щільними, саме такими, що вони б тримали воду, як посудина; і дно в них було таким щільним, як у посудині; і боки в них були такими щільними, як у посудині; і кінці в них були загострені; а верхня частина в них була такою щільною, як у посудині; а довжиною вони були в довжину дерева; а двері там, коли були зачиненими, були щільними, як у посудині.

18 І сталося, що брат Яреда волав до Господа, кажучи: О Господи, я виконав роботу, яку Ти наказав мені, і я спорудив барки, згідно з тим, як Ти настановив мене.

19 І ось, о Господи, в них немає світла; як ми поведемо їх? І ще, ми загинемо, бо зможемо в них дихати тільки тим повітрям, що в них є; отже, ми загинемо.

20 І Господь сказав братові Яреда: Дивись, ти зробиш отвір зверху і також у днищі; і коли тобі потрібне буде повітря, ти відкупориш отвір і

отримаєш повітря. І якщо буде так, що вода полетіться на тебе, ось, ти закупориш отвір, щоб не загинути в потоці.

21 І сталося, що брат Яреда зробив так, згідно з тим, що наказав Господь.

22 І він знову заволав до Господа, кажучи: О Господи, бачиш, я вчинив саме так, як Ти мені наказав; і я підготував судна для моїх людей, і ось, в них немає світла. Дивись, о Господи, чи допустиш Ти, щоб ми перетинали ці великі води в темряві?

23 І Господь сказав братові Яреда: Що ти хочеш, щоб Я зробив, аби ви мали світло на ваших суднах? Бо бачиш, ви не можете мати вікон, бо їх рознесе вщент; також не можете ви взяти з собою вогню, бо ви не будете плисти при світлі вогню.

24 Бо ось, будете ви, наче кит посередині моря; бо гори хвиль обрушаться на вас. Проте Я знову виноситиму вас з глибин моря; бо "вітри вийшли з Моїх вуст, а також ^бдощі й потоки послав Я.

25 І ось, Я готую вас до цього; бо ви не зможете перетнути цю велику глибочинь, якщо Я не підготую вас до хвиль моря, і вітрів, які віють, і потоків, які прийдуть. Отже, що ж ти хочеш, щоб Я підготував для вас для того, щоб ви мали світло, коли вас поглинуть глибини моря?

РОЗДІЛ 3

Брат Яреда бачить перст Господа, коли Він торкається шістнадцяти камінців—Христос показує Своє духовне тіло брату Яреда—Тих, хто має досконале знання, не можна втримати поза завісою—Тлумачі передбачено для того, щоб вивести Яредійський літопис до світла.

І сталося, що брат Яреда (тож число суден, які було підготовлено, було вісім), пішов на гору, яку вони називали горою Шелем через її надзвичайну висоту, і виплавив з каменю шістнадцять маленьких камінців; і були вони білі і ясні, точно як прозоре скло; і він поніс їх у своїх руках на вершину гори і заволав знову до Господа, кажучи:

2 О Господи, Ти сказав, що нас має бути оточено потоками. Тож дивись, о Господи, і не сердься на Твого слугу через його слабкість перед Тобою; бо ми знаємо, що Ти святий і живеш на небесах, і ми недостойні перед Тобою; через ⁶падіння наші ⁶натури стали постійно грішними; проте, о Господи, Ти дав нам заповідь, щоб ми прикликали Тебе, щоб від Тебе ми могли отримати згідно з нашими бажаннями.

3 Дивись, о Господи, Ти покарав нас через наше

беззаконня і гнав нас уперед, і всі ці багато років ми були в пустині; проте Ти був ⁶милоствивим до нас. О Господи, подивись на мене з жалем і відверни Свій гнів від цього Свого народу, і не дозволяй, аби вони йшли вперед крізь цю бурхливу глибочінь у темряві; але подивись на те, що я виплавив з каменю.

4 І я знаю, о Господи, що Ти маєш усю ⁶силу і можеш робити все, що хочеш, на благо людині; отже, торкнися цих камінців, о Господи, Своїм перстом і підготуй їх так, щоб вони могли сяяти в темряві; і вони будуть сяяти нам на суднах, які ми приготували, щоб ми могли мати світло, коли будемо перетинати море.

5 Дивись, о Господи, Ти можеш зробити це. Ми знаємо, що Ти можеш показати велику силу, яка ⁶виглядає малою для розуміння людей.

6 І сталося, що коли брат Яреда промовив ці слова, ось, ⁶Господь простер Свою руку і торкнувся камінців, одного за одним, Своїм перстом. І ⁶завісу було знято з очей брата Яреда, і він побачив перст Господа; і він був як перст людини, нібито з плоті і крові; і брат Яреда впав перед Господом, бо він був приголомшений страхом.

7 І Господь побачив, що брат Яреда впав на землю; і

3 2а пп Падіння
Адама і Єви.
6 Мос. 3:19.

3а Етер 1:34–43.
4а пп Сила.
5а Ісаія 55:8–9;

1 Неф. 16:29.
6а пп Ісус Христос.
6 Етер 12:19, 21.

Господь сказав йому: Вставай, чому ти впав?

8 А він каже Господові: Я побачив перст Господа, і я злякався, щоб він не вразив мене; бо я не знав, що Господь має плоть і кров.

9 І Господь сказав йому: Через свою віру ти побачив, що Я візьму на Себе ^аплоть і кров; і ніколи ще не проходив переді Мною чоловік з такою надзвичайною вірою, як у тебе; бо якби це не було так, ти б не зміг побачити Мій перст. Чи бачив ти більше, ніж це?

10 І він відповів: Ні; Господи, покажися мені.

11 І Господь сказав йому: Чи повіриш ти словам, які Я скажу?

12 І він відповів: Так, Господи, я знаю, що Ти кажеш істину, бо Ти є Бог істини і ^ане можеш брехати.

13 І коли він сказав ці слова, ось, Господь ^апоказав Себе йому, і сказав: ^бЧерез те що ти знаєш це, тебе викуплено від падіння; отже, тебе приведено назад до Моєї присутності; отже, Я ^апокажуся тобі.

14 Дивись, Я є Той, Кого було підготовлено від заснування світу, щоб ^авикупити Мій народ. Дивись, Я є Ісус Христос. Я є ^бБатько і Син. У Мені все

людство матиме ^ажиття, і матиме вічно, саме ті, хто віритиме в Моє ім'я; і вони стануть Моїми 'синами і Моїми дочками.

15 І ніколи Я не показував Себе людині, яку Я створив, бо ніколи людина не ^авірила в Мене так, як ти. Чи бачиш ти, що тебе створено за Моїм власним ^бобразом? Так, дійсно, всіх людей було створено на початку за Моїм власним образом.

16 Бачиш, це тіло, яке ти тепер бачиш, є тіло Мого ^адуха; і людину Я створив за тілом Мого духа; і так само як Я явився тобі, будучи в дусі, явлюся Я Моєму народові в плоті.

17 І ось, як я, Мороній, сказав, я не можу записати докладну розповідь про те, що написано, отже, досить того, що я скажу, що Ісус показав Себе цьому чоловікові в дусі, саме у такий спосіб і в подоби такого самого тіла, як Він ^апоказав Себе Нефійцям.

18 І Він священнослужив йому так само, як Він священнослужив Нефійцям; і все це, щоб цей чоловік міг знати, що Він Бог, через багато великих діянь, які Господь показав йому.

19 І завдяки знанням цього

9а пп Ісус Христос;
Плоть; Смертний,
Смертне життя.
12а Євр. 6:18.
13а УЗ 67:10–11.
б Єн. 1:6–8.
в пп Ісус Христос—
Доземне існування

Христа.
14а пп Викупляти,
Викуплений,
Викуплення;
Викупитель.
б Мос. 15:1–4.
в Мос. 16:9.
г пп Сини і дочки

Божі.
15а пп Вірування,
Вірувати.
б Бут. 1:26–27;
Мос. 7:27;
УЗ 20:17–18.
16а пп Дух.
17а 3 Неф. 11:8–10.

чоловіка його не можна було утримати від бачення поза “завісою; і він бачив перст Ісуса, через який, коли він побачив його, він упав від страху; бо він знав, що це був перст Господа; і вже не мав він віри, а він знав, не сумніваючись ні в чому.

20 Тому що він мав таке досконале знання про Бога, його “не можна було тримати поза завісою; отже, він бачив Ісуса; і Він священнослужив йому.

21 І сталося, що Господь сказав братові Яреда: Ось, ти не допустиш, щоб те, що ти бачив і чув, пішло в світ, доки не настане “час, коли Я прославлю Своє ім’я у плоті; тому ти зберігай як скарб те, що ти бачив і чув, і не показуй це нікому з людей.

22 І дивись, коли ти йтимеш до Мене, ти запишеш це і запечатаєш це, щоб ніхто не міг тлумачити це; бо ти напишеш це мовою, яку вони не зможуть прочитати.

23 І дивись, ці “два камінці Я даю тобі, і ти запечатаєш їх разом з тим, що ти напишеш.

24 Бо знай, мову, якою ти писатимеш, Я змішав; отже, Я зроблю так у Свій належний час, щоб ці камінці збільшували для очей людських те, що ти напишеш.

25 І коли Господь промовив ці слова, Він показав братові Яреда “всіх жителів землі, які були, і також усіх, які будуть; і Він не усував їх з його поля зору, аж до кінців землі.

26 Бо Він сказав йому в ті часи, що були до того, що “якщо він ^бповірить у Нього, то Він покаже йому “все—це буде показано йому; отже, Господь ніщо не міг приховати від нього, бо він знав, що Господь міг показати йому все.

27 І Господь сказав йому: Запиши це і “запечатай це; і Я покажу це у Свій належний час дітям людським.

28 І сталося, що Господь наказав йому, що він має запечатати два “камені, які він отримав, і не показувати їх, доки Господь не покаже їх дітям людським.

РОЗДІЛ 4

Моронію наказано запечатати писання брата Яреда—Їх не буде відкрито, аж доки люди не матимуть віри, як брат Яреда—Христос наказує людям вірити Його словам і словам Його учнів—Людям наказано каятися, вірити євангелії і бути спасеними.

І Господь наказав братові Яреда спуститися з гори від

19а пп Завіса.

20а Етер 12:19–21.

21а Етер 4:1.

23а пп Урім і Туммім.

25а Мойс. 1:8.

26а Етер 3:11–13.

б пп Вірування,

Вірувати.

в Етер 4:4.

27а 2 Неф. 27:6–8.

28а УЗ 17:1.

присутності Господа і “записати те, що він бачив; і цьому було заборонено доходити до дітей людських, аж ^бдоки Його не буде піднесено на хресті; і з цією метою цар Мосія зберігав це, щоб воно не дійшло до світу, аж доки Христос не явить Себе Своєму народові.

2 А після того як Христос дійсно показав Себе Своєму народові, Він наказав, щоб це було явлено.

3 І тепер, після цього, вони всі виродилися в зневірі; і немає нікого, окрім Лама-нійців, і вони зреклися евангелії Христа; отже, мені наказано, щоб я знову “сховав це в землі.

4 Дивіться, я написав на цих пластинах саме те, що брат Яреда бачив; і ніколи не було явлено величнішого, ніж те, що було явлено братові Яреда.

5 Отже, Господь наказав мені написати це; я написав це. І Він наказав мені, щоб я “запечатав це; і Він також наказав мені, щоб я запечатав тлумачення цього; отже, я запечатав ^бтлумачі згідно з заповіддю Господа.

6 Бо Господь сказав мені: Воно не дійде до Іновірців аж до того дня, коли вони покаються у своєму беззакон-

ні і стануть чистими перед Господом.

7 І в той день, коли вони виявлятимуть віру в Мене, каже Господь, саме так, як брат Яреда, щоб вони могли бути “освяченими в Мені, тоді Я явлю їм те, що брат Яреда бачив, аж до того, що розгорну перед ними всі Мої одкровення, каже Ісус Христос, Син Бога, ^бБатько небес і землі і всього того, що на них є.

8 А той, хто “боротиметься проти слова Господа, нехай буде проклятий; і той, хто буде ^бзаперечувати це, нехай буде проклятий; бо їм Я “не покажу більш великого, каже Ісус Христос; бо Я є Той, Хто каже.

9 І за Моїм наказом небеса відкриваються і “закриваються; і за Моїм словом ^бземля здригнеться; і за Моїм наказом жителі її загинуть, наче від вогню.

10 І той, хто не вірить Моїм словам, не вірить і Моїм учням; і якщо буде так, що Я не буду говорити, судить ви; бо ви знатимете, що це Я Той, Хто говорить в “останній день.

11 Але той, хто “вірить у те, що Я сказав, того Я відвідаю проявами Мого Духа, і він знатиме і складатиме свідчення. Бо через Мій Дух він

4 1а Етер 12:24.
пп Писання.
б Етер 3:21.
3а Морм. 8:14.
5а Етер 5:1.
б УЗ 17:1;
ДС—Іст. 1:52.

пп Урім і Туммім.
7а пп Освячення.
б Мос. 3:8.
8а 3 Неф. 29:5–6;
Морм. 8:17.
б 2 Неф. 27:14;
28:29–30.

в Ал. 12:10–11;
3 Неф. 26:9–10.
9а 1 Цар. 8:35; УЗ 77:8.
б Гел. 12:8–18;
Морм. 5:23.
10а 2 Неф. 33:10–15.
11а УЗ 5:16.

^бзнатиме, що це ^аістина; бо Він переконує людей чинити добро.

12 І все те, що переконує людей чинити добро, є від Мене; бо ^адобро не приходять ні від кого, окрім Мене. Я Той Самий, Хто веде людей до всього доброго; і той, хто не ^бвіритиме Моїм словам, не віритиме Мені—що Я є; і той, хто не віритиме Мені, не віритиме Батькові, Який прислав Мене. Бо знайте, Я є Батько, Я є ^асвітло, і ^ажиття, і істина світу.

13 ^аПриходьте до Мене, о ви, Іновірці, і Я покажу вам більш велике, знання, яке сховано через зневіру.

14 Приходьте до Мене, о ви, доме Ізраїля, і для вас буде зроблено ^аявним, скільки великого Батько зберіг для вас від заснування світу; і воно не прийшло до вас через зневіру.

15 Дивіться, коли ви розірвете ту завісу зневіри, яка робить так, що ви залишаєтеся у вашому жахливому стані злочестивості, і закам'янілості серця, і сліпоти розуму, тоді буде велике і дивовижне, що було ^асховано від вас від заснування

світу—так, коли ви закричите до Батька в Моє ім'я, із скрушеним серцем і упокоєним духом, тоді ви знатимете, що Батько згадав завіт, який Він склав з вашими батьками, о доме Ізраїля.

16 І тоді Мої ^аодкровення, які Я наказав записати Моєму слугі Івану, розгорнуться перед очима всіх людей. Пам'ятайте, коли ви побачите це, ви будете знати, що час уже поруч, коли це буде явлено насправді.

17 Отже, ^аколи ви отримаєте цей літопис, ви зможете знати, що діяння Батька почалися на всьому лиці землі.

18 Отже, ^апокайтеся ви, всі кінці землі, і прийдіть до Мене, і повірте в Мою євангелію, і ^бхристіться в Моє ім'я; бо того, хто вірить і христіється, буде спасенно; а того, хто не вірить, буде проклято; і ^аознаки слідуватимуть за тими, хто вірить у Моє ім'я.

19 І благословенний той, хто виявиться ^авірним Моєму імені в останній день, бо його буде піднесено жити в царстві, підготовленому для нього ^бвід заснування світу. І знайте, Я є Той, Хто сказав це. Амінь.

11^б пп Свідок,
Свідчення.

^в Етер 5:3–4;
Морон. 10:4–5.

12^а Ал. 5:40;
Морон. 7:16–17.
^б 3 Неф. 28:34.

^в пп Світло, Світло
Христа.

^г Іван 8:12; Ал. 38:9.

13^а 3 Неф. 12:2–3.

14^а УЗ 121:26–29.

15^а 2 Неф. 27:10.

16^а Об. 1:1;

1 Неф. 14:18–27.

17^а 3 Неф. 21:1–9, 28.

18^а 3 Неф. 27:20;

Морон. 7:34.

^б Іван 3:3–5.

пп Хрищення,

Христити—
Необхідність.

^в пп Дари Духа.

19^а Мос. 2:41;

УЗ 6:13. пп Ісус

Христос—

Взяти на себе ім'я

Ісуса Христа.

^б 2 Неф. 9:18.

РОЗДІЛ 5

Троє свідків і сама робота стоять як свідчення про істинність Книги Мормона.

І ось я, Мороній, написав слова, які мені було наказано, згідно з моєю пам'яттю; і я розповів вам те, що я "запечатав; отже не торкайтеся цього для того, щоб перекласти; бо це заборонено вам, аж поки невдовзі на це буде мудрість Бога.

2 І знайте, ви можете мати перевагу, щоб показати пластини "тим, хто буде допомагати виконати цю роботу;

3 І "трьом буде їх показано силою Бога; тож вони будуть знати напевно, що це є істина.

4 І вустами трьох "свідків їх буде стверджено; і свідчення трьох, і ця робота, в якій буде показано силу Бога і також Його слово, про які Батько, і Син, і Святий Дух засвідчують—і все це стоятиме як свідчення проти світу в останній день.

5 І якщо буде так, що вони покаються і "прийдуть до Батька в ім'я Ісуса, їх буде прийнято в царство Бога.

6 І ось, чи я не маю влади на це, судити вам; бо ви знатимете, що я маю владу, коли ви побачите мене, і ми

будемо стояти перед Богом в останній день. Амінь.

РОЗДІЛ 6

Яредійські барки несе вітрами до обіцяної землі—Люди прославляють Господа за Його великодушність—Орійгу призначено царем над ними—Яред і його брат умирають.

А ТЕПЕР я, Мороній, продовжую подавати літопис Яреда і його брата.

2 Бо сталося після того, як Господь приготував "камінці, які брат Яреда приніс на гору, брат Яреда зійшов з гори, і він поклав камінці в судна, які було підготовлено, по одному з кожного кінця їх; і ось, вони дійсно давали світло для суден.

3 І таким чином Господь зробив так, що камінці почали сяяти в темряві, давати світло чоловікам, жінкам і дітям, щоб вони не пересікали великі води в темряві.

4 І сталося, що коли вони підготували всіляку їжу, щоб з її допомогою вони могли харчуватися на воді, і також корм для своїх отар, і стад, і для всякого звіра, і тварини, і птаха, яких вони взяли з собою,—і сталося, що коли вони зробили все це, вони сіли на свої судна, або барки,

5 1а 2 Неф. 27:7–8, 21;
Етер 4:4–7.

2а 2 Неф. 27:12–14;
УЗ 5:9–15.

3а 2 Неф. 11:3; 27:12.
б УЗ 5:25.

в Етер 4:11.
4а Див. УЗ 17,
заголовки до
розділу і вірші 1–3;
див. також
Свідчення трьох

свідків на вступних
сторінках до Книги
Мормона.
5а Морм. 9:27;
Морон. 10:30–32.
6 2а Етер 3:3–6.

і вирушили в море, вручивши себе Господові Богу своєму.

5 І сталося, що Господь Бог учинив так, щоб “шалений вітер дув на лиці вод у напрямі землі обіцяної; і, отже, їх шпурляло на хвилях моря під вітром.

6 І сталося, що їх багато разів було поховано в глибинах моря горами хвиль, які обрушувалися на них, і також великими і жакливими бурями, які було викликано шаленістю вітру.

7 І сталося, що коли їх було поховано в глибині, ніяка вода не могла зашкодити їм, їхні судна були “щільними, як посудина, і також вони були щільними, як ^бковчег Ноя; отже, коли їх було оточено багатьма водами, вони волали до Господа, і Він піднімав їх знову на поверхню вод.

8 І сталося, що вітер ніколи не припиняв дути у напрямі обіцяної землі, доки вони були на воді; і таким чином, вітром їх було гнано вперед.

9 І вони “співали хвалу Господові; так, брат Яреда співав хвалу Господові, і він ^бдякував і хвалив Господа впродовж усього дня; і коли ніч наставала, вони не припиняли хвалити Господа.

10 І так їх було гнано вперед; і ніяка потвора з моря не могла зруйнувати їх, і також кит не міг зашкодити їм; і

вони мали світло постійно, чи це було над водою, чи під водою.

11 І так їх було гнано вперед триста і сорок і чотири дні по воді.

12 І вони висадилися на берег обіцяної землі. І коли вони ступили на береги обіцяної землі, вони вклонилися аж до лица землі, і упокорилися перед Господом, і проливали сльози радості перед Господом через безліч Його лагідних милостей до них.

13 І сталося, що вони пішли вперед по лицю землі і почали обробляти землю.

14 А Яред мав чотирьох синів; і вони звалися Яком, і Гілга, і Мейга, і Орійга.

15 І брат Яреда також мав синів і дочок.

16 А “друзів Яреда і його брата було числом близько двадцяти і двох душ; і в них також були сини і дочки перед тим, як вони прийшли на обіцяну землю; і, отже, їх стало багато.

17 І їх було навчено “проходити покірно перед Господом; і їх також було ^бнавчено з неба.

18 І сталося, що вони почали поширюватися на лиці землі, і розмножуватися, і обробляти землю; і вони стали сильними на цій землі.

19 І брат Яреда зістарився, і побачив він, що має невдовзі

5а Етер 2:24–25.

7а Етер 2:17.

^б Бут. 6:14;

Мойс. 7:43.

9а пп Співати.

^б 1 Хр. 16:7–9;

Ал. 37:37;

УЗ 46:32.

16а Етер 1:41.

17а пп Ходити, ходити з Богом.

^б пп Одкровення.

зійти в могилу; ось чому він сказав Яреду: Давай зберемо разом наших людей, щоб ми могли перелічити їх, щоб ми могли дізнатися від них, що саме вони захочуть від нас перед тим, як ми зійдемо в могили.

20 І відповідно до цього, людей було зібрано разом. Тож синів і дочок брата Яреда числом було двадцять і дві душі; а синів і дочок Яреда числом було дванадцять, бо він мав чотирьох синів.

21 І сталося, що вони перелічили своїх людей; а після того як вони перелічили їх, вони забажали, щоб ті сказали, чого б вони хотіли, щоб вони зробили перед тим, як зійти в могили.

22 І сталося, що люди побажали від них, щоб вони "помазали одного з їхніх синів бути царем над ними.

23 І тепер ось, це було гірко для них. І брат Яреда сказав їм: Безсумнівно, це "приведе вас у неволю.

24 Але Яред сказав своєму братові: Дозволь їм мати царя. І тому той сказав їм: Обирайте ви з-поміж наших синів царя, саме того, кого ви хочете.

25 І сталося, що вони обрали саме першонародженого у брата Яреда; і його ім'я було Пейгаг. І сталося, що він відмовився і не захотів бути їхнім царем. А люди хотіли, щоб його батько при-

мусив його, але його батько не захотів; і він наказав їм, що вони не повинні примушувати жодного чоловіка бути їхнім царем.

26 І сталося, що вони обирали всіх братів Пейгага, а вони не хотіли.

27 І сталося, що також не захотіли і сини Яреда, дійсно всі, крім одного; і Орійгу було помазано бути царем над народом.

28 І він почав царювати, і люди почали процвітати; і вони стали надзвичайно багатими.

29 І сталося, що Яред помер, і його брат також.

30 І сталося, що Орійга ходив покійно перед Господом, і пам'ятав, як багато великого Господь зробив для його батька, і також учив свій народ, як багато великого Господь зробив для їхніх батьків.

РОЗДІЛ 7

Орійга царює в праведності— Посеред узурпації і боротьби встановлено суперницькі царства Шул і Когор—Пророки засуджують злочестивість і ідолопоклонство народу, який потім кається.

І сталося, що Орійга чинив правосуддя на землі в праведності в усі свої дні, а днів його було надзвичайно багато.

2 І породив він синів і дочок;

так, він породив тридцять і одного, серед яких було двадцять і троє синів.

3 І сталося, що він також породив Ківа у своєму похилому віці. І сталося, що Ків царював замість нього; а Ків породив Коригора.

4 І коли Коригорові було тридцять і два роки, він повстав проти свого батька, і пішов від нього, і жив на землі Негор; і він породив синів і дочок, і вони стали надзвичайно красивими; ось чому Коригор вивів за собою багато людей.

5 І коли він зібрав разом війсьсько, він пішов на землю Морон, де жив цар, і взяв його у неволю, що привело до здійснення "слів брата Яреда, що їх буде приведено у неволю.

6 Тож земля Морон, де жив цар, була близько від землі, яку Нефійці називали Спустошення.

7 І сталося, що Ків жив у неволі, і його народ був під Коригором, його сином, аж поки він не став надзвичайно старим; проте Ків породив Шула у своєму похилому віці, поки він ще був у неволі.

8 І сталося, що Шул був сердитим на свого брата; і Шул зростав сильним і став могутнім силою людською; і він також був могутнім у судженні.

9 Ось чому він пішов до пагорба Єфрем, і він виплавив

з пагорба і виготовив мечі з сталі для тих, кого він вивів за собою; і після того як він озброїв їх мечами, він повернувся до міста Негор, і дав бій своєму братові Коригорові, завдяки чому він отримав царство і відновив його для свого батька Ківа.

10 І ось за те, що Шул зробив, його батько нагородив його царством; отже, він почав царювати замість свого батька.

11 І сталося, що він чинив правосуддя в праведності; і він розширив своє царство на все лице землі, бо людей стало надзвичайно багато.

12 І сталося, що Шул також породив багатьох синів і дочок.

13 І Коригор покався у всьому злі, яке він наробив; ось чому Шул дав йому владу у своєму царстві.

14 І сталося, що Коригор мав багато синів і дочок. І серед синів Коригора був один, чие ім'я було Ной.

15 І сталося, що Ной повстав проти Шула, царя, і також свого батька Коригора, і потягнув за собою Когора, свого брата, і також усіх його братів і багатьох людей.

16 І він дав бій Шулові, цареві, після якого він отримав землю їхнього першого успадкування; і він став царем над тією частиною землі.

17 І сталося, що він дав бій

Шулові, цареві; і він захопив Шула, царя, і забрав його в полон у Морон.

18 І сталося, що коли він вже збирався віддати його на смерть, сини Шула вночі прокралися в дім Ноя, і вбили його, і зламали двері в'язниці, і вивели звідти свого батька, і посадили його на його престол в його царстві.

19 Ось чому син Ноя збудував його царство замість нього; проте вони не мали сили більше над Шулом, царем, і люди, які були під царюванням Шула, царя, процвітали надзвичайно і ставали сильними.

20 І країну було поділено; і було два царства, царство Шула і царство Когора, сина Ноя.

21 І Когор, син Ноя, зробив так, щоб його люди дали бій Шулові, в якому Шул побив їх і вбив Когора.

22 І ось, Когор мав сина, якого звали Німрод; і Німрод віддав Шулові царство Когора і здобув прихильність в очах Шула; ось чому Шул нагородив його великою прихильністю до нього, і він чинив у царстві Шула згідно з своїми бажаннями.

23 І ще під час царювання Шула приходили пророки до людей, яких було послано від Господа, пророкуючи, що злочестивість і "ідолопоклонство людей приносять прокляття на землю, і їх треба

буде знищити, якщо вони не покаються.

24 І сталося, що люди кривдили пророків і глузували з них. І сталося, що цар Шул чинив правосуддя проти всіх тих, хто кривдив пророків.

25 І він видав закон по всій землі, який давав повноваження пророкам, щоб вони ходили, куди захочуть; і з цієї причини людей було приведено до покаяння.

26 І через те що люди покалися у своїх беззаконнях і ідолопоклонстві, Господь пощадив їх, і вони почали процвітати знову на цій землі. І сталося, що Шул породив синів і дочок у своєму похилому віці.

27 І не було більше воєн у дні Шула; і він пам'ятав великі діяння, які Господь здійснив для його батьків, переправивши їх "крізь велику глибочінь на обіцяну землю; ось чому він чинив правосуддя у праведності в усі свої дні.

РОЗДІЛ 8

Боротьба і суперечки за царство — Акіш організовує скріплену клятвою таємну змову, щоб убити царя — Таємні змови є від диявола і призводять до знищення народів — Сучасних Іновіріців попереджено проти таємної змови, яка намагатиметься повалити свободу всіх земель, народів і країн.

І сталося, що він породив Омера, і Омер царював замість нього. А Омер породив Яреда; і Яред породив синів і дочок.

2 І Яред повстав проти свого батька, і пішов, і оселився на землі Хет. І сталося, що він улещував багатьох людей своїми підступними словами, доки не здобув половину царства.

3 А коли він здобув половину царства, то дав бій своєму батькові, і забрав свого батька в неволю, і примусив його служити в неволі;

4 І ось, у дні царювання Омера він був у неволі половину своїх днів. І сталося, що він породив синів і дочок, серед яких були Есром і Коріантумр;

5 І їх надзвичайно розсердили діяння Яреда, їхнього брата, так що вони зібрали військо і дали бій Яредові. І сталося, що вони дали йому бій уночі.

6 І сталося, що коли вони вбили військо Яреда, вони вже збиралися вбити його також; і він благав їх, щоб вони не вбивали його, а він віддав би царство своєму батькові. І сталося, що вони дарували йому життя.

7 І тоді Яред надзвичайно засмутився через втрату царства, бо він прикипів серцем своїм до царства і до слави світу.

8 Тож дочка Яреда, будучи

надзвичайно кмітливою і побачивши сум свого батька, надумала скласти план, з допомогою якого вона змогла б повернути царство для свого батька.

9 Тож дочка Яреда була надзвичайно красивою. І сталося, що вона поговорила з своїм батьком і сказала йому: Чим мій батько такий засмучений? Хіба він не читав літопис, який наші батьки перенесли через велику глибочінь? Ось, хіба там немає розповіді про тих, хто жив у давнину, що вони згідно з своїми "таємними планами" отримували царства й велику славу?

10 І ось тому нехай мій батько пошле за Акішем, сином Кімнора; і ось, я красива, і я буду "танцювати перед ним, і я сподобаюсь йому, так що він захоче взяти мене за дружину; так ось, якщо він захоче від тебе, щоб ти дав йому мене за дружину, тоді ти скажеш: Я віддам її, якщо ти принесеш мені голову мого батька, царя.

11 Аж ось, Омер був другом Акіша; отже, коли Яред послав за Акішем, дочка Яреда танцювала перед ним, щоб сподобатися йому, так що він забажав взяти її за дружину. І сталося, що він сказав Яредові: Віддай її мені за дружину.

12 І Яред сказав йому: Я віддам її тобі, якщо ти

принесеш мені голову мого батька, царя.

13 І сталося, що Акіш зібрав у домі Яреда всіх своїх родичів і сказав їм: Клянеться мені, що ви будете вірними мені в тому, що я побажаю від вас?

14 І сталося, що вони всі ^апоклонилися йому Богом небес, і також небесами, і також землею, і своїми головами, що той, хто відмовиться надати допомогу, яку Акіш бажає, той загубить свою голову; і той, хто розгосить будь-що з того, що Акіш повідомив їм, той загубить своє життя.

15 І сталося, що на цьому вони погодилися з Акішем. І Акіш привів їх до ^аклятв, які склали ті, хто жив у давнину і хто також прагнув влади, які передавалися аж від ^бКаїна, який був убивцею від початку.

16 І їх було збережено силою диявола, щоб приводити людей до цих клятв, щоб тримати їх у темряві, щоб допомогти таким, хто прагне сили, отримати силу, і вбивати, і грабувати, і брехати, і чинити всляку злочестивість і розпусту.

17 І була це дочка Яреда, яка заронила в його серце знайти те, що з давнини; а Яред заронив це в серце Акіша; ось чому Акіш привів до цього свою рідню і друзів, зманюю-

чи їх красивими обіцяннями зробити все, що він забажає.

18 І сталося, що вони організували таємну ^азмову, саме так, як ті в давнину; змову, найбільш мерзотну і злочестиву з усіх в очах Бога;

19 Бо Господь не діє в таємних змовах, і не хоче Він також, щоб людина проливала кров, але в усьому заборонив це, від початку людини.

20 І тепер я, Мороній, не писатиму про способи їхніх клятв і змов, бо мені було повідомлено, що такі є серед усіх людей, і є вони серед Ламанійців.

21 І вони призвели до ^азнищення цього народу, про який я тепер розповідаю, і також до знищення народу Нефія.

22 І той народ, який буде підтримувати такі таємні змови, щоб отримати силу і наживу, до того, що вони поширяться серед усього народу, знайте, його буде знищено; бо Господь не дозволить, щоб ^акров Його святих, яку буде ними пролита, завжди волала до Нього з-під землі до ^бпомсти за них, і щоб Він не помстився за них.

23 Ось чому, о ви, Іновірці, за мудрістю Бога, все це було показано вам, щоб з допомогою цього ви могли покаятися у своїх гріхах і не дозволити, щоб над вами взяли верх ці смертоносні змови,

14а пп Блюзнити,
Блюзнірство.
15а пп Клятва.

^б Бут. 4:7–8;
Мойс. 5:28–30.
18а пп Таємні змови.

21а Гел. 6:28.
22а Морм. 8:27, 40–41.
^б пп Помста.

які зводяться, щоб отримати "силу й наживу — і щоб діяння, так, саме діяння знищення зійшло на вас, так, саме меч правосуддя вічного Бога впав на вас, до вашого повалення і знищення, якщо ви дозволите цьому статися.

24 Ось чому Господь наказує вам, що коли ви побачите, що це відбувається серед вас, щоб ви прокинулися до відчуття вашого жахливого становища через цю таємну змову, яка буде серед вас; інакше горе їй через кров тих, кого було вбито; бо вони волатимуть з праху про помсту їй і також тим, хто звів її.

25 Бо станеться так, що той, хто заводить її, намагається повалити "свободу всіх земель, народів і країн, і вона приносить знищення всіх людей, бо вона зводиться дияволом, який є батьком усякої брехні; саме тим брехуном, який ^бобманув наших перших батьків, так, саме тим брехуном, який змусив людину чинити вбивство від початку, який зробив закам'янілими серця людей, так що вони вбивали пророків, і каменували їх, і виганяли їх від початку.

26 Отже, мені, Моронієві, заповідано написати це, щоб можна було покінчити зі злом і щоб настав час, коли Сатана "не мав би сили над

серцями дітей людських, але щоб їх можна було ^бперекопати чинити добро постійно, щоб вони могли прийти до джерела всієї праведності і бути спасеними.

РОЗДІЛ 9

Царство переходить від одного до іншого за походженням, і через інтригу, і вбивство—Емер бачив Сина Праведності—Багато пророків волають про покаєння—Голод і отруйні змії мучать людей.

А ТЕПЕР Я, Мороній, продовжую мій літопис. Отже, дивіться, сталося, що через "таємні змови Акіша і його друзів, дивіться, вони скинули з царства Омера.

2 Проте Господь був милостивим до Омера, і також до його синів і його дочок, які не хотіли його знищення.

3 І Господь попередив Омера уві сні, що йому слід піти з цієї землі; ось чому Омер покинув цю землю з своєю сім'єю, і мандрував багато днів, і прийшов, і пройшов повз пагорб "Шим, і пройшов повз місце, ^бде Нефійців було знищено, а звідти на схід, і прийшов до місця, яке називалося Авлом, поблизу морського узбережжя, і там він поставив свій намет, і також його сини і дочки, і всі його

23а 1 Неф. 22:22–23;
Мойс. 6:15.

25а пп Вільний, Воля.
б Бут. 3:1–13;

2 Неф. 9:9; Мос. 16:3;
Мойс. 4:5–19.

26а 1 Неф. 22:26.
б 2 Неф. 33:4;

Морон. 7:12–17.
9 1а Етер 8:13–17.

3а Морм. 1:3; 4:23.
б Морм. 6:1–15.

домочадці, за винятком Яреда і його сім'ї.

4 І сталося, що Яреда було помазано царем над народом рукою злочестивості; і він віддав Акішеві свою дочку за дружину.

5 І сталося, що Акіш намагався позбавити життя свого тестя; і він звернувся до тих, хто поклявся йому присягою прадавніх, і вони здобули голову його тестя, коли він сидів на своєму престолі і приймав своїх людей.

6 Бо таким великим було поширення цього злочестивого і таємного товариства, що воно зіпсувало серця всіх людей; тому Яреда було вбито на його престолі, і Акіш царював замість нього.

7 І сталося, що Акіш почав задрити своєму синові, тому він замкнув його у в'язниці і тримав його впроголодь або зовсім без їжі, доки той не зазнав смерті.

8 І ось, брат того, хто зазнав смерті (а його ім'я було Німра), був сердитий на свого батька за те, що його батько вчинив з його братом.

9 І сталося, що Німра зібрав разом невелике число чоловіків, і втік з цієї землі, і прийшов, і став жити з Омером.

10 І сталося, що Акіш породив інших синів, і вони завоювали серця людей, незважаючи на те, що вони поклялися йому чинити всіляке беззаконня, згідно з тим, що він побажає.

11 Тож люди Акіша прагнули до наживи, так само як Акіш прагнув до влади; ось чому сини Акіша запропонували їм гроші, з допомогою чого вони потягнули більшу частину людей за собою.

12 І почалася війна між Акішем і синами Акіша, яка тривала впродовж багатьох років, так, аж до знищення майже всіх людей царства, так, саме всіх, крім тридцяти душ і тих, хто втік з домом Омера.

13 Отже, Омера було відновлено знову на землі його успадкування.

14 І сталося, що Омер почав старіти; проте у своєму похилому віці він породив Емера; і він помазав Емера бути царем, щоб царювати замість нього.

15 А після того як він помазав Емера бути царем, він бачив мир на цій землі протягом двох років, і він помер, переживши на своєму віку надзвичайно багато днів, сповнених смутком. І сталося, що Емер царював замість нього і йшов по стопах свого батька.

16 І Господь почав знову знімати прокляття з цієї землі, і дід Емера процвітав надзвичайно за часи царювання Емера; і протягом шістдесяти і двох років вони стали надзвичайно сильними, так що вони стали надзвичайно багатими—

17 Маючи всілякі плоди, і зерно, і шовки, і витончену

білизну, і золото, і срібло, і коштовності;

18 І також всіляку худобу, волів, і корів, і овець, і свиней, і кіз, і також багато інших видів тварин, які були корисні для харчування людини.

19 І вони також мали "коней і ослів, і були в них слони, і куреломи, і кумоми; всі вони були корисні людині, а найперше слони, і куреломи, і кумоми.

20 І так Господь пролив Свої благословення на цю землю, яка була "обраною з усіх інших земель; і він заповідав, що той, хто володітиме землею, має володіти нею для Господа, інакше їх буде ^бзнищено, коли вони дозріють у беззаконні; бо на таких, каже Господь: Я виллю повноту свого гніву.

21 І Емер чинив правосуддя в праведності в усі свої дні, і він породив багатьох синів і дочок; і він породив Коріантума, і він помазав Коріантума царювати замість себе.

22 І після того, як він помазав Коріантума царювати замість себе, він прожив чотири роки, і він бачив мир на землі; так, і він навіть бачив "Сина Праведності, і він насолоджувався і пишався його днем; і він помер у мирі.

23 І сталося, що Коріантум йшов по стопах свого батька, і побудував багато могутніх міст, і призначав своїм людям те, що було добре, в усі свої

дні. І сталося, що в нього не було дітей аж до тих пір, як він став надзвичайно старим.

24 І сталося, що його жінка померла, маючи сто і два роки. І сталося, що Коріантум взяв за жінку, в своєму похилому віці, молоду дівчину, і породив синів і дочок; отже, він жив, доки йому не виповнилося сто і сорок і два роки.

25 І сталося, що він породив Кома, і Ком царював замість нього; і він царював сорок і дев'ять років, і він породив Хета; і він ще породив інших синів і дочок.

26 І люди поширилися знову по всьому лицю землі, і знову почалася надзвичайно велика злочестивість на лиці цієї землі, і Хет почав знову сприймати таємні плани давнини, щоб знищити свого батька.

27 І сталося, що він скинув з престолу свого батька, якого він убив його ж власним мечем; і він царював замість нього.

28 І знову приходили роки на цю землю, волаючи їм про покаяння—що вони мають підготувати шлях Господові, бо інакше прокляття має прийти на лице землі; так, дійсно, має бути великий голод, яким їх буде знищено, якщо вони не покаються.

29 Але люди не вірили словам пророків, а виганяли їх; і декого з них вони кидали в ями і залишали їх гинути. І

19а 1 Неф. 18:25.
20а Етер 2:15.

б Етер 2:8–11.
22а 3 Неф. 25:2.

сталось, що вони робили все це за наказом царя Хета.

30 І сталося, що почалася велика нестача їжі на землі, і жителі почали знищуватися надзвичайно швидко через цю нестачу, бо не було дощу на лиці землі.

31 І з'явилися ще отруйні змії на лиці землі і отруїли багато людей. І сталося, що їхні отари почали втікати від отруйних змій до землі, що на півдні, яку Нефійці називали "Зарагемлею.

32 І сталося, що було багато з них, які загинули в дорозі; проте, були деякі, які втекли на землю, що на півдні.

33 І сталося так, що Господь наказав "зм'ям, щоб вони не переслідували їх більше, але щоб вони перешкоджали шлях, щоб люди не змогли пройти, щоб той, хто спробує пройти, впав від отруйних змій.

34 І сталося, що люди прямували за звірями і поїдали туші тих, які падали по дорозі, доки не поїли їх усіх. Тож коли люди побачили, що вони мають загинути, вони почали "каятися у своїх беззаконнях і волати до Господа.

35 І сталося, що коли вони "впокорилися достатньо перед Господом, Він послав дощ на лице землі; і люди почали оживати знову, і з'явилися плоди в північних краях і в усіх краях навкруги. І Господь

показав їм Свою силу, рятуючи їх від голоду.

РОЗДІЛ 10

Один цар змінює іншого— Дехто з царів є праведний; інші є злочестивими— Коли праведність переважає, Господь благословляє людей і вони процвітають.

І сталося, що Шез, який був нащадком Хета—бо Хет загинув від голоду і всі його домочадці, крім Шеза—отже, Шез почав знову відновлювати розорений народ.

2 І сталося, що Шез пам'ятав про знищення своїх батьків, і він будував праведне царство; бо він пам'ятав, що Господь учинив, переправляючи Яреда і його брата "через глибочінь; і він ішов шляхами Господа; і він породив синів і дочок.

3 І його старший син, чие ім'я було Шез, повстав проти нього; проте Шеза було забито рукою розбійника через його надзвичайні багатства, що знову принесло мир його батькові.

4 І сталося, що його батько побудував багато міст на лиці землі, і люди почали знову поширюватися по всьому лицу землі. І Шез дожив до надзвичайно похилого віку; і він породив Ріплакіша. І він помер, і Ріплакіш царював замість нього.

5 І сталося, що Ріплакіш не робив того, що було правильно в очах Господа, бо він мав багато жінок і "наложниць і звалив на плечі людей таке, що було тяжко знести; авжеж, він обклав їх важкими податками; і за ці податки він будував просторі будинки.

6 І він спорудив собі надзвичайно красивий престол; і він побудував багато в'язниць, і тих, хто не підкорявся податкам, він кидав у в'язницю; і тих, хто був неспроможним сплачувати податки, він кидав у в'язницю; і він наказав, щоб вони постійно трудилися для їхнього утримання; а того, хто відмовлявся трудитися, він наказував віддавати на смерть.

7 Ось так він здобував усю свою витончену роботу, так, навіть своє високоякісне золото він наказав очищувати у в'язниці; і всілякі витончені вироби він наказав виробляти у в'язниці. І сталося, що він завдавав страждань людям своєю розпустою і мерзотами.

8 І коли він процарював протягом сорока і двох років, люди підняли бунт проти нього; і знову почалася війна на землі, так що Ріплакіша було вбито, а його нащадків було вигнано з цієї землі.

9 І сталося, через багато років Моріантон (він був нащадком Ріплакіша) зібрав разом військо вигнанців, піщов і дав бій людям; і він

здобув владу над багатьма містами; і війна стала надзвичайно тяжкою і тривала протягом багатьох років; і він здобув владу над усією землею і настановив себе царем над цією землею.

10 І після того, як він настановив себе царем, він полегшив тягар народу, чим здобув прихильність в очах народу, і вони помазали його бути їхнім царем.

11 І він чинив правосуддя над людьми, але не над собою за свою велику розпусту; ось чому його було відсічено від присутності Господа.

12 І сталося, що Моріантон побудував багато міст, і люди стали надзвичайно багатими за часів його царювання і будинками, і золотом та сріблом, і вирощуванням зерна, і отарами, і стадами, і тим, що було відновлено для них.

13 І Моріантон прожив до надзвичайно значного віку, і тоді він породив Кіма; і Кім царював замість свого батька; і він царював вісім років, і його батько помер. І сталося, що Кім не царював у праведності, ось чому він не мав прихильності від Господа.

14 І його брат підняв бунт проти нього, під час якого він забрав його в неволю; і він залишався в неволі всі свої дні; і він породив синів і дочок у неволі, а в своєму

похилому віці він породив Левія; і він помер.

15 І сталося, що Левій служив у неволі після смерті свого батька протягом сорока і двох років. І він затіяв війну проти царя цієї землі, з допомогою якої він здобув собі царство.

16 І після того як він здобув собі царство, він робив те, що було правильно в очах Господа; і люди процвітали на землі; і він дожив до добро-го-таки похилого віку, і породив синів і дочок; і він також породив Корома, якого він помазав царем замість себе.

17 І сталося, що Кором робив те, що було добре в очах Бога всі свої дні; і він породив багато синів і дочок; і після того як він бачив багато днів, він пішов з життя так само, як решта на землі; і Кіш царював замість нього.

18 І сталося, що Кіш також пішов з життя, і Лів царював замість нього.

19 І сталося, що Лів також робив те, що було добре в очах Бога. І за днів Ліва ^аотруйних змій було знищено. Ось чому вони пішли на землю, що на півдні, щоб полюванням здобути їжу для людей на землі, бо землю було вкрито тваринами з лісу. І Лів сам також став великим мисливцем.

20 І вони побудували велике місто поблизу вузького перешийку землі, поблизу

того місця, де море розділює землю.

21 І вони зберегли землю на півдні дикою місцевістю, щоб здобувати дичину. А все лице землі на півночі було вкрито жителями.

22 І вони були надзвичайно працелюбними, і вони купували, і продавали, і торгували один з другим, щоб отримувати прибуток.

23 І вони обробляли всіляку руду, і вони виробляли золото, і срібло, і ^азалізо, і латунь, і всілякі метали; і вони викопували її з землі; ось чому вони понакидали могутні купи землі, щоб здобути руду—золоту, і срібну, і залізну, і мідну. І вони виробляли всілякі витончені вироби.

24 І вони мали шовки і тонкоткане полотно; і вони виробляли всілякі тканини, щоб прикрити свою наготу.

25 І вони робили всілякі знаряддя, щоб обробляти землю, і орати, і сіяти, і жати, і сапати, і ще молотити.

26 І вони робили всіляке знаряддя, з яким вони примушували працювати своїх тварин.

27 І вони робили всіляку зброю війни. І вони виробляли всілякі вироби надзвичайно витонченої роботи.

28 І ніколи не могли люди бути благословеннішими, ніж вони були, і більш процвітаючими від руки Господа. І вони були на землі, яка була

обраною з усіх земель, бо Господь сказав це.

29 І сталося, що Лів прожив багато років, і породив синів і дочок; і він також породив Геартома.

30 І сталося, що Геартом царював замість свого батька. І коли Геартом процарював двадцять і чотири роки, ось, царство було відібрано в нього. І він служив багато років у неволі, так, саме всю решту своїх днів.

31 І він породив Хета, і Хет жив у неволі всі свої дні. А Хет породив Аарона, і Аарон прожив у неволі всі свої дні; і він породив Амнігадду, і Амнігадда також прожив у неволі всі свої дні; і він породив Коріантума, і Коріантум прожив у неволі всі свої дні; і він породив Кома.

32 І сталося, що Ком відтягнув половину царства. І він царював над половиною царства сорок і два роки; і він виступив на битву проти царя Амгіда, і вони боролися протягом багатьох років, за цей час Ком здобув владу над Амгідом і дістав владу над рештою царства.

33 А за днів Кома з'явилися розбійники на землі; і вони прийняли старі плани, і приводилися до "присяги в спосіб прадавніх, і намагалися знову знищити царство.

34 Тож Ком багато боровся проти них; проте він не переборов їх.

РОЗДІЛ 11

Війни, розколи і злочестивість панують в Яредійському житті — Пророки провіщають цілковите знищення Яредійців, якщо вони не покаються — Люди заперечують слова пророків.

І приходило також у дні Кома багато пророків і пророкували про знищення того великого народу, якщо вони не покаються, і не повернуться до Господа, і не полишать свої вбивства і злочестивість.

2 І сталося, що пророків було відринуте людьми, і вони втекли до Кома під захист, бо люди прагнули знищити їх.

3 І вони пророкували Комові багато чого; і він був благословен на всю решту своїх днів.

4 І він дожив до доброготики похилого віку, і породив Шиблома; і Шиблом царював замість нього. А брат Шиблома повстав проти нього, і почалася надзвичайно велика війна на всій землі.

5 І сталося, що брат Шиблома зробив так, щоб усіх пророків, які пророкували про знищення народу, було віддано на смерть.

6 І була велика біда на всій землі, бо вони свідчили, що велике прокляття має зійти на землю і також на народ і що має бути велике знищення серед них, таке, якого

ніколи не було на лиці землі, і їхні кістки перетворяться на "купи праху на лиці землі, якщо вони не покаються у своїй злочестивості.

7 І вони не прислухалися до голосу Господа через свої таємні змови; ось чому почалися війни, і суперечки на всій землі, і також багато голоду і пощесті, так що було велике знищення, таке, яке досі ніколи не було відоме на лиці землі; і все це сталося у дні Шиблома.

8 І люди почали каятися у своїх беззаконнях; і наскільки вони робили це, настільки Господь мав "милість до них.

9 І сталося, що Шиблома було вбито, і Сифа було забрано в неволю, і він прожив у неволі всі свої дні.

10 І сталося, що Ага, його син, здобув царство; і він царював над людьми всі свої дні. І він чинив всілякі беззаконня у свої дні, через що пролилося багато крові; і недовгими були його дні.

11 І Етем, будучи нащадком Аги, здобув царство; і він теж робив те, що було злочестивим у його дні.

12 І сталося, що в дні Етема приходило багато пророків і знову пророкувало людям; так, вони пророкували, що Господь цілковито знищить їх з лиця землі, якщо вони не покаються у своїх беззаконнях.

13 І сталося, що люди закам'яніли серцями своїми і не "прислухалися до їхніх слів; а пророки сумували і залишали людей.

14 І сталося, що Етем чинив правосуддя в злочестивості всі свої дні; і він породив Морона. І сталося, що Морон царював замість нього; і Морон робив те, що злочестиве перед Господом.

15 І сталося, що зчинився "бунт поміж людей, через ту таємну змову, яку було зведено, щоб здобути владу й наживу; і піднявся серед них чоловік, могутній у беззаконні, і дав бій Моронові, в якому він загарбав половину царства; і половину царства він утримував багато років.

16 І сталося, що Морон переміг його і здобув царство знову.

17 І сталося, що піднявся ще один могутній чоловік; і був він нащадком брата Яреда.

18 І сталося, що він переміг Морона і здобув царство; ось чому Морон прожив у неволі решту всіх своїх днів; і він породив Коріантора.

19 І сталося, що Коріантор прожив у неволі всі свої дні.

20 І у дні Коріантора також приходило багато пророків, і пророкували про велике і дивовижне, і волали про покаєння людям, і якщо вони не покаються, Господь Бог чинитиме "правосуддя проти

них до їхнього цілковитого знищення;

21 І що Господь Бог пришле або приведе “інший народ володіти землею, Своєю силою, так, як Він привів їхніх батьків.

22 І вони відринули всі слова пророків через своє таємне об’єднання і злочестиві мерзоти.

23 І сталося, що Коріантор породив “Етера, а сам помер, проживши в неволі всі свої дні.

РОЗДІЛ 12

Пророк Етер спонукає людей вірити в Бога—Мороній переповідає чудеса і дива, здійснені через віру—Віра надала змогу Яредовому братові побачити Христа—Господь наділяє людей слабкістю, щоб вони були покірними—Брат Яредів пересуває вірою Гору Зерін—Віра, надія і милосердя є суттєвими для спасіння—Мороній бачить Ісуса лице до лица.

І сталося, що дні Етера були за днів Коріантумра; і “Коріантумр був царем над усією землею.

2 І “Етер був пророком Господа; ось чому Етер прийшов у дні Коріантумра і почав пророкувати людям,

бо його не можна було ^бстримати через Дух Господа, Який був у ньому.

3 Бо він “волав з ранку аж до заходу сонця, спонукаючи людей повірити в Бога аж до покаяння, щоб їх не було ^бзнищено, кажучи їм, що “вірою все здійснюється—

4 Ось чому той, хто вірить в Бога, може з впевненістю “надіятися на кращий світ, так, саме на місце праворуч Бога, така надія приходить через віру, стає ^бякорем для душ людей, який зробить їх впевненими і непохитними, завжди багатими на ^бдобрі діяння, і веденими до ‘уславлення Бога.

5 І сталося, що Етер пророкував велике і дивовижне людям, у що вони не вірили, тому що не бачили цього.

6 І ось я, Мороній, хотів би сказати дещо про це; я хотів би показати світові, що “віра є ^бсподіване, але “не бачене; ось чому не сперечайтесь через те, що не бачите, бо ви не матимете доказів перед тим, як буде ‘випробувано вашу віру.

7 Бо саме через віру Христос показав Себе нашим батькам, після того як Він встав з мертвих; і Він показав їм Себе тільки після того, як вони мали віру в Нього; ось чому

21а Етер 13:20–21.

23а Етер 1:6; 15:33–34.

12 1а Етер 13:13–31.

2а пп Етер.

б Єр. 20:9; Ен. 1:26;

Ал. 43:1.

3а УЗ 112:5.

б Етер 11:12, 20–22.

в пп Віра.

4а пп Надія.

б Євр. 6:19.

в 1 Кор. 15:58.

г 3 Неф. 12:16.

6а Євр. 11:1.

б Рим. 8:24–25.

в Ал. 32:21.

г 3 Неф. 26:11;

УЗ 105:19; 121:7–8.

має бути необхідність в тому, щоб хтось мав віру в Нього, бо Він не показав Себе світові.

8 Але завдяки вірі людей Він показав Себе світові, і уславив ім'я Батька, і підготував шлях, щоб ним інші могли бути приуасниками небесного дару, щоб вони могли надіятися на те, чого вони не бачили.

9 Ось чому ви також можете мати надію і бути приуасниками цього дару, якщо тільки матимете віру.

10 Ось, було це через віру, що тих у давнину було "покликано за святим чином Бога.

11 Ось чому через віру було дано закон Мойсея. Але в дарі Свого Сина підготував Бог більш "чудовий шлях; і через віру його було здійснено.

12 Бо якщо не буде "віри серед дітей людських, Бог не зможе творити ніякого "чуда серед них; ось чому Він показав Себе тільки після їхньої віри.

13 Ось, саме віра Алми й Амулека зробила так, що "в'язниця завалилася на землю.

14 Ось, саме віра Нефія і Легія зробила "зміну в Ламанійцях, так що їх було хрищено вогнем і "Святим Духом.

15 Ось, саме віра "Аммона і

його братів "зробила таке велике чудо серед Ламанійців.

16 Авжеж, і справді всі ті, хто творив "чудеса, творив їх "вірою, навіть ті, які були до Христа і також ті, які були опісля.

17 І саме вірою трое учнів здобули обіцяння, що вони "не відчують смаку смерті; і вони здобули це обіцяння тільки після своєї віри.

18 І також ніхто ніколи не творив чудес, як тільки внаслідок своєї віри; ось чому спочатку вони повірили в Сина Бога.

19 І було багато таких, чия віра була такою надзвичайно сильною, навіть "до того, як Христос прийшов, що їх не можна було утримувати поза "завісою, і вони істинно побачили на свої власні очі те, що вони бачили оком віри, і вони зраділи.

20 І ось, ми побачили в цьому літописі, що один з таких був брат Яреда; бо такою великою була його віра в Бога, що коли Бог простер вперед Свій "перст, Він не міг сховати його від погляду брата Яреда, через Його слово, яке Він сказав йому, слово, яке він здобув вірою.

21 А після того як брат

10a Ал. 13:3–4.
пп Покликати,
Покликаний Богом,
Покликання.

11a 1 Кор. 12:31.

12a 2 Неф. 27:23;
Мос. 8:18;
Морон. 7:37;
УЗ 35:8–11.

б Мт. 13:58;
Морм. 9:20.
13a Ал. 14:26–29.
14a Гел. 5:50–52.

б Гел. 5:45;
3 Неф. 9:20.
15a Ал. 17:29–39.

б тобто як сказано в
Алмі, розділі 17–26.

16a пп Чудо.
б Євр. 11:7–40.

17a 3 Неф. 28:7;
Морм. 8:10–12.

19a 2 Неф. 11:1–4;
Кн. Як. 4:4–5;
Яр. 1:11; Ал. 25:15–16.

б Етер 3:6. пп Завіса.
20a Етер 3:4.

Яреда побачив перст Господа, через "обіцання, яке брат Яреда здобув вірою, Господь не міг нічого сховати від його очей; ось чому Він показав йому все, бо його не можна було більше тримати поза ^бзавісою.

22 І саме вірою мої батьки здобули "обіцання, що це перейде до їхніх братів через Іновірців; тому Господь наказав мені, так, Сам Ісус Христос.

23 І я сказав Йому: Господи, Іновірці будуть насміхатися над цим, через нашу "слабкість у письмі; бо Ти, Господи, зробив нас могутніми у слові через віру, але Ти не зробив нас ^бмогутніми в письмі; бо Ти зробив усіх цих людей так, щоб вони могли говорити багато завдяки Святому Духові, Який Ти дав їм;

24 І Ти зробив нас, щоб ми могли писати тільки трохи, через незграбність наших рук. Дивись, Ти не зробив нас могутніми у "письмі, як брата Яреда, бо Ти зробив так, щоб те, що він писав, було так само могутнім, як Ти є, щоб спонукати людину читати це.

25 Ти також зробив наші слова сильними й великими, що ми навіть не можемо записати їх; ось чому, коли ми

пишемо, ми бачимо нашу слабкість і спотикаємося у розміщенні наших слів; і я боюся, що Іновірці будуть "насміхатися з наших слів.

26 І коли я сказав це, Господь звернувся до мене, кажучи: Дурні "насміхаються, але вони будуть плакати; а Моєї благодаті вистачить для лагідних, щоб вони не скористалися вашою слабкістю;

27 І якщо люди прийдуть до Мене, Я покажу їм їхню "слабкість. Я ^бдаю людям слабкість, щоб вони були покірними; і достатньо Моєї "благодаті для всіх людей, які 'упокорюються переді Мною; бо якщо вони упокорюються переді Мною і мають віру в Мене, то Я вчиню так, щоб ^бслабке стало сильним для них.

28 Ось, Я покажу Іновірцям їхню слабкість, і Я покажу їм, що "віра, надія і милосердя ведуть до Мене — джерела всієї праведності.

29 І я, Мороній, почувши ці слова, заспокоївся, і сказав: О Господи, Твоє праведне буде здійснено, бо я знаю, що Ти робиш дітям людським згідно з їхньою вірою;

30 Бо брат Яреда сказав горі Зерін: "Зсунься! — і вона зсунулася. А якби в нього не було віри, вона б не зсунула-

21а Етер 3:25–26.

^б Етер 3:20;

УЗ 67:10–13.

22а Ен. 1:13.

23а Морм. 8:17; 9:33.

^б 2 Неф. 33:1.

24а пп Мова.

25а 1 Кор. 2:14.

26а Гал. 6:7.

27а Кн. Як. 4:7.

^б Вих. 4:11; 1 Кор. 1:27.

^в пп Благодать.

^г Лк. 18:10–14; УЗ 1:28.

пп Упокоритися,

Покірність.

^д Лк. 9:46–48;

2 Кор. 12:9.

28а 1 Кор. 13:1–13;

Морон. 7:39–47.

30а Мт. 17:20; Кн. Як. 4:6;

Гел. 10:6, 9. пп Сила.

ся; ось чому Ти дієш після того, як люди мають віру.

31 Бо так Ти явився Своїм учням; бо після того як вони мали ^авіру і зверталися до імені Твого, Ти показав-таки їм Себе у великій силі.

32 І я також пам'ятаю, що Ти сказав, що приготував дім для людини, так, саме серед ^аосель Твого Батька, на який людина може мати більш чудову ^бнадію; ось чому людина мусить надіятися, інакше вона не зможе отримати спадок у тому місці, яке Ти приготував.

33 І ще, я пам'ятаю, Ти сказав, що Ти ^аполюбив світ настільки, що навіть поклав Своє життя за світ, щоб могли взяти його знову, аби приготувати місце для дітей людських.

34 І тепер я знаю, що ця ^алюбов, яку Ти мав до дітей людських, є милосердя; ось чому, якщо люди не матимуть милосердя, вони не зможуть успадкувати те місце, яке Ти приготував в оселях Твого Батька.

35 Ось чому я знаю з того, що Ти сказав, якщо Іновірці не матимуть милосердя, через нашу слабкість, тоді Ти випробуєш їх, і забереши їхній ^аталант, так, саме той, який

вони отримали, і віддаси тим, хто матиме більше.

36 І сталося, що я молився Господові, аби Він дав Іновірцям ^аблагодать, щоб вони мали милосердя.

37 І сталося, що Господь сказав мені: Якщо вони не мають милосердя, це не має для тебе значення, бо ти був вірним; ось чому твій одяг буде ^аочищено. І тому, що ти бачив свою ^бслабкість, тебе буде зроблено настільки сильним, що будеш ти сидіти на місці, яке Я приготував в оселях Мого Батька.

38 І ось я, Мороній, прощаюся з Іновірцями, так, і також з моїми братами, яких я люблю, до тих пір, коли ми зустрінемося перед ^амісцем суду Христа, де всі люди будуть знати, що мій ^бодяг не заплямований вашою кров'ю.

39 І тоді ви будете знати, що я ^абачив Ісуса, і що Він говорив зі мною ^блице до лица, і що Він сказав мені про це з простим смиренням, саме як один чоловік каже іншому, моєю власною мовою;

40 Але я записав тільки дещо, через мою слабкість у письмі.

41 А тепер я б хотів поради-ти вам ^ашукати Цього Христа,

31а пп Віра.
32а Іван 14:2; Ен. 1:27;
УЗ 72:4; 98:18.
б пп Надія.
33а Іван 3:16–17.
34а Морон. 7:47.
пп Любов;
Милосердя.

35а Мт. 25:14–30.
пп Дар; Талант.
36а пп Благодать.
37а УЗ 38:42; 88:74–75;
135:4–5.
б Етер 12:27.
38а пп Ісус Христос—
Суддя.

б Кн. Як. 1:19.
39а пп Ісус Христос—
Посмертні
явлення Христа.
б Бут. 32:31;
Вих. 33:11.
41а УЗ 88:63; 101:38.

про Якого пророки й апостоли писали, щоб благодать Бога Батька, і також Господа Ісуса Христа, і Святого Духа, Який складає ^бсвідчення про Них, могла бути і жити в вас завжди. Амінь.

РОЗДІЛ 13

Етер каже про Новий Єрусалим, який буде збудовано в Америці сіменем Йосипа— Він пророкує, стає вигнанцем, пише Яредійську історію і провіщає знищення Яредійців— Війна бушує по всій землі.

І ТЕПЕР я, Мороній, приступаю до завершення мого літопису про знищення народу, про який я писав.

2 Бо ось, вони відринули всі слова Етера; бо він дійсно розповів їм про все це, від початку людини; і що після того як води ^авідступили з лиця цієї землі, вона стала обраною землею серед усіх інших земель, обраною землею Господа; ось чому Господь вимагає, щоб всі люди, які живуть на лиці її, ^бслужили Йому;

3 І що це є місцем ^аНового Єрусалима, який ^бзійде з небес, і святе святилище Господа.

4 Ось, Етер бачив дні Христа

і говорив про ^аНовий Єрусалим на цій землі.

5 І він говорив також про дім Ізраїля і ^аЄрусалим, з якого має прийти ^бЛегій— після того, як його буде знищено, його буде відбудовано знову, ^асвященне місто для Господа; ось чому він не може бути новим Єрусалимом, бо він уже був за часів давнини; але його буде знову відбудовано, і він стане святим містом Господа; і його має бути збудовано для дому Ізраїля—

6 І що ^аНовий Єрусалим має бути збудовано на цій землі для залишків сімені ^бЙосипа, і для цього був ^асимвол.

7 Бо як Йосип привів свого батька на землю ^аЄгипту, так він і вмер там; ось тому Господь вивів залишки сімені Йосипа з землі Єрусалима, щоб бути Йому милостивим до сімені Йосипа, щоб вони не ^бзагинули, саме так, як Він був милостивим до батька Йосипа, аби той не загинув.

8 Отже, залишок дому Йосипа буде встановлено на цій ^аземлі; і вона буде землею їхнього успадкування; і вони збудують святе місто для Господа, як Єрусалим у давнину; і вони більше ^бне бу-

41б 3 Неф. 11:32.

13 2а Бут. 7:11–24; 8:3.

б Етер 2:8.

3а 3 Неф. 20:22;
21:23–24.

пп Новий
Єрусалим.

б Об. 3:12; 21:2.

4а пп Сіон.

5а пп Єрусалим.

б 1 Неф. 1:18–20.

в Об. 21:10;

3 Неф. 20:29–36.

6а УЗ 42:9; 45:66–67;

84:2–5;

УВ 1:10.

б пп Йосип, син
Яковів.

в Ал. 46:24.

пп Символізм.

7а Бут. 46:2–7; 47:6.

б 2 Неф. 3:5.

8а пп Обіцяна земля.

б Морон. 10:31.

дуть змішані, доки не настає кінець, коли земля зникне.

9 І буде “нове небо і нова земля; і вони будуть як попередні, за винятком того, що попередні зникли, і все стало новим.

10 А тоді настає Новий Єрусалим; і благословенні ті, які живуть у ньому, бо вони є саме тими, чий одяг є “вібленим через кров Агнця; і вони є тими, кого причислено до залишків сімені Йосипа, які були з дому Ізраїля.

11 І тоді також настає Єрусалим з давнини; і жителі його, благословенні вони, бо їх було омито кров'ю Агнця; і вони є тими, кого розсіяно і “зібрано з чотирьох частин землі і з ⁶північних країн, і вони є причасниками виповнення завіту, який Бог склав з їхнім батьком, “Авраамом.

12 І коли це настає, то виповнюється писання, яке каже: ті, які були “першими, будуть останніми; а ті, які були останніми, будуть першими.

13 І я збирався написати більше, але мені заборонено; але великими і дивовижними були пророцтва Етера; але вони вважали його за ніщо і вивалили його; і він ховався в ущелині скелі вдень, а вночі він виходив, щоб оглядати те, що мало статися з людьми.

14 І коли він жив в ущелині

скелі, він склав решту свого літопису, оглядаючи ночами знищення, які відбувалися в народі.

15 І сталося, що того самого року, коли його було вигнано з-поміж народу, почалася велика війна серед народу, бо серед повсталих було багато таких, які були могутніми чоловіками, і вони прагнули знищити Коріантумра своїми таємними планами злочестивості, про які вже йшлося.

16 І ось Коріантумр, навчившись сам усім хитроцям війни і всій підступності світу, отже, він дав бій тим, хто прагнув знищити його.

17 Але він не покався, так само як його прекрасні сини й дочки; так само як прекрасні сини й дочки Когора; так само як прекрасні сини і дочки Коригора; і в цілому, не було жодного з прекрасних синів і дочок на лиці всієї землі, хто б покався у своїх гріхах.

18 Ось чому сталося, що першого року, коли Етер жив в ущелині скелі, було багато людей, яких було вбито мечем тих “таємних змов під час боротьби проти Коріантумра за здобуття царства.

19 І сталося, що сини Коріантумра билися багато і стікали кров'ю багато.

20 І другого року слово Го-

9а 2 Пет. 3:10–13;
Об. 21:1; 3 Неф. 26:3;
УЗ 101:23–25.

10а Об. 7:14;
1 Неф. 12:10–11;

Ал. 5:27.
11а пп Ізраїль—
Збирання Ізраїля.
б УЗ 133:26–35.
в пп Авраамів завіт.

12а Мр. 10:31;
1 Неф. 13:42;
Кн. Як. 5:63;
УЗ 90:9.

18а Етер 8:9–26.

спода прийшло до Етера, що йому слід піти і пророкувати “Коріантумрові, що, якщо він покається і всі його домочадці, Господь дасть йому його царство і пощадить людей—

21 Інакше їх буде знищено, і всіх його домочадців, крім нього самого. А він буде жити, тільки щоб побачити виповнення пророкувань, що говорилися про “інший народ, який отримає землю для свого успадкування; і Коріантумра буде поховано ними; і кожну душу буде знищено, крім “Коріантумра.

22 І сталося, що Коріантумр не покався, так само як його домочадці і як народ; і війни не припинилися; і вони намагалися вбити Етера, але він утік від них і знову сховався в ущелині скелі.

23 І сталося, що постав Шаред, і він також дав бій Коріантумрові; і він побив його, так що на третій рік він привів його у неволю.

24 І сини Коріантумра на четвертий рік побили Шареда і знову здобули царство для свого батька.

25 Тож почалася війна по всьому лицю землі, кожний чоловік з своєю бандою борювався за те, що він хотів.

26 І були розбійники, і в цілому всіляка злочестивість на всьому лиці землі.

27 І сталося, що Коріантумр був надзвичайно сердитий

на Шареда, і він пішов з своїм військом битися проти нього; і вони зустрілися у великому гніві, і вони зустрілися у долині Гілгал; і бій став надзвичайно тяжким.

28 І сталося, що Шаред бився з ним протягом трьох днів. І сталося, що Коріантумр побив його і переслідував його, доки він не прийшов у рівнину Гешлон.

29 І сталося, що Шаред знову дав йому бій на рівнині; і ось, він побив Коріантумра і прогнав його назад, знову у долину Гілгал.

30 І Коріантумр дав Шаредові бій знову у долині Гілгал, де він переміг Шареда і вбив його.

31 І Шаред поранив Коріантумра в стегно, так що той не ходив на бій знову протягом двох років, а за цей час усі люди на лиці землі проливали кров, і не було нікого, хто б зупинив їх.

РОЗДІЛ 14

Беззаконня людей приносить прокляття на землю—Коріантумр вступає в боротьбу проти Гілеада, потім Ліва і потім Шица—Кров і різанина вкривають землю.

І тоді почалося велике “прокляття на всій землі через беззаконня людей, в якому, якщо чоловік покладе своє

20а Етер 12:1–2.
21а Ом. 1:19–21;
Етер 11:21.

б Етер 15:29–32.
14 1а Гел. 12:18;
13:17–23;

Морм. 1:17–18;
2:10–14.

знаряддя або меч на полицю або на те місце, де він зберігав би його, ось, наступного дня він не міг його знайти, таким великим було прокляття на землі.

2 Ось чому кожний чоловік припадав до того, що було його власним, своїми руками, і не позичав, і не давав у позику нікому; і кожний чоловік тримав рукоять свого меча в правиці, на захист свого майна, і свого власного життя, і своїх жінок і дітей.

3 І ось, коли минуло два роки і після смерті Шареда, ось, постав брат Шареда, і дав він бій Коріантумрові, в якому Коріантумр переміг його і переслідував його до пустині Акіш.

4 І сталося, що брат Шареда дав йому бій у пустині Акіш; і бій був надзвичайно тяжким, і багато тисяч пало від меча.

5 І сталося, що Коріантумр установив облогу в пустині; а брат Шареда вийшов з пустині вночі і вбив частину війська Коріантумра, коли вони сп'яніли.

6 І він пішов на землю Морон і посів місце на престолі Коріантумра.

7 І сталося, що Коріантумр перебував з своїм військом у пустині протягом двох років, упродовж яких він здобув велику силу для свого війська.

8 Тож брат Шареда, ім'я якого було Гілеад, також здобув великої сили для свого війська через таємні змови.

9 І сталося, що його перво-

священник убив його, коли він сидів на своєму престолі.

10 І сталося, що один з таємної змови вбив його на таємній стежці і здобув для себе царство; а ім'я його було Лів; і Лів був чоловіком міцної статури, більший за будь-якого іншого чоловіка серед усього народу.

11 І сталося, що в перший рік Ліва Коріантумр прийшов на землю Морон і дав бій Лівові.

12 І сталося, що він бився з Лівом, і в цій битві Лів ударив його по руці так, що поранив його; проте, військо Коріантумра тіснило вперед Ліва, так що він кинувся навтіки до меж морського узбережжя.

13 І сталося, що Коріантумр переслідував його; і Лів дав бій йому на морському узбережжі.

14 І сталося, що Лів розбив військо Коріантумра, так що ті знову втекли у пустиню Акіш.

15 І сталося, що Лів переслідував його, доки він не прийшов на рівнину Агош. І Коріантумр узяв усіх людей з собою, коли втікав від Ліва, в ту частину землі, до якої втікав.

16 І коли він прийшов на рівнину Агош, він дав бій Лівові, і він ударив його так, що той помер; проте, брат Ліва вийшов проти Коріантумра замість того, і бій став надзвичайно тяжким, в якому Коріантумр утік знову від війська Лівового брата.

17 Тож ім'я брата Ліва було Шиз. І сталося, що Шиз переслідував Коріантумра, і він завоював багато міст, і він убив багатьох жінок і дітей, і він спалив ці міста.

18 І пішов страх перед Шизом по всій землі; так, воляння пішло по всій землі—Хто може протистояти військовій Шиза? Бачите, він змітає все на своєму шляху!

19 І сталося, що люди почали збиратися до купи у війсьсько, по всьому лицю землі.

20 І вони розділилися; і частина з них втекла до війська Шиза, а частина з них втекла до війська Коріантумра.

21 І такою великою і тривалою була війна, і такими довгими були дії кровопролиття і різанини, що все лице землі було вкрито "тілами загиблих.

22 І такою поспішною і швидкою була війна, що нікого не залишилося, щоб поховати мертвих, але вони переходили вперед від кровопролиття до кровопролиття, залишаючи тіла і чоловіків, і жінок, і дітей розкиданими по лицю землі, щоб вони стали здобиччю "черви плоті.

23 І сморід звідти поширився по лицю землі, аж по всьому лицю землі; ось чому люди були стурбовані вдень і вночі, через сморід звідти.

24 Проте, Шиз не припинив переслідувати Коріантумра; бо він поклявся помститися

Коріантумрові за кров свого брата, якого було вбито, і слово Господа, яке дійшло до Етера, що Коріантумр не загине від меча.

25 І, отже, ми бачимо, що Господь покарав їх у повноті Свого гніву, і їхні злочестивість і мерзоти підготували шлях до їхнього вічного знищення.

26 І сталося, що Шиз переслідував Коріантумра на схід, аж до меж біля морського узбережжя, і там він дав бій Шизові упродовж трьох днів.

27 І настільки жахливим було знищення серед війська Шиза, що люди злякалися і кинулися втікати від війська Коріантумра; і вони втекли на землю Коригор, і змітали жителів на своєму шляху, всіх тих, хто не хотів приєднуватися до них.

28 І вони поставили свої намети в долині Коригор; а Коріантумр поставив свої намети в долині Шурр. Тож долина Шурр була біля пагорба Комнор; ось чому Коріантумр зібрав своє війсьсько на пагорбі Комнор, і залунала сурма для війська Шиза, закликаючи їх на бій.

29 І сталося, що вони прийшли, але їх було вигнано знову; і вони прийшли вдруге, і їх було вигнано вдруге. І сталося, що вони прийшли знову втретє, і битва стала надзвичайно тяжкою.

30 І сталося, що Шиз ударив

Коріантумра так, що наніс йому багато глибоких ран; і Коріантумр, втративши багато крові, знепритомнів, і його було віднесено, наче він був мертвим.

31 А втрати чоловіків, жінок і дітей з обох боків були настільки значними, що Шиз наказав своїм людям, щоб вони не переслідували війсьсько Коріантумра; ось чому вони повернулися до свого табору.

РОЗДІЛ 15

Мільйони Яредійців гинуть у битві—Шиз і Коріантумр збирають весь народ на смертний бій—Дух Господа припиняє перемагатися в них—Яредійський народ повністю винищено—Залишається тільки Коріантумр.

І сталося, коли Коріантумр одужав від своїх ран, він почав згадувати «слова, які Етер сказав йому.

2 Він побачив, що майже два мільйони його людей було вбито мечем, і він почав сумувати у своєму серці; так, було вбито два мільйони могутніх чоловіків, а також їхніх жінок і їхніх дітей.

3 Він почав каятися у тому злі, що він заподіяв; він почав згадувати слова, які були сказані вустами всіх пророків, і він бачив, що вони здійснювалися досі, кожна крихта; і

його душа тужила і відмовлялася заспокоюватися.

4 І сталося, що він написав послання Шизові, бажаючи від нього, щоб той пощадив людей, а він віддасть царство заради життя людей.

5 І сталося, що коли Шиз отримав його послання, він написав послання Коріантумрові, що якщо той здасться, щоб він міг його вбити його власним мечем, тоді він пощадить життя людей.

6 І сталося, що люди не покаялися у своєму беззаконні; і люди Коріантумра були збуджені до гніву проти людей Шиза; а люди Шиза були збуджені до гніву проти людей Коріантумра; ось чому люди Шиза дали бій людям Коріантумра.

7 І коли Коріантумр побачив, що він близький до поразки, він утік знову від людей Шиза.

8 І сталося, що він прийшов до вод Ріпліанкума, що в перекладі означає: великий, або перевершуючий все; отже, коли вони підійшли до цих вод, вони поставили свої намети; а Шиз також поставив свої намети поблизу них; і, отже, наступного дня вони вийшли на бій.

9 І сталося, що вони билися у надзвичайно тяжкій битві, в якій Коріантумра було поранено знову, і він знепритомнів від втрати крові.

10 І сталося, що військо

Коріантумра натискало на військо Шиза, так що вони побили їх, так що ті почали втікати від них; і вони втекли на південь і поставили свої намети в місці, яке називалося Огат.

11 І сталося, що військо Коріантумра поставило свої намети поблизу пагорба Рама; і то був той самий пагорб, де мій батько Мормон “сховав під захист Господа літописи, які були священними.

12 І сталося, що вони зібралися разом, усі люди на всьому лиці землі, яких не було вбито, крім Етера.

13 І сталося, що Етер бачив усі діяння людей; і він бачив, що людей, які були за Коріантумра, було зібрано разом до війська Коріантумра; а людей, які були за Шиза, було зібрано разом до війська Шиза.

14 Отже, вони протягом чотирьох років збирали людей, щоб здобути всіх, хто був на лиці землі, і щоб вони отримали всю силу, яку вони могли отримати.

15 І сталося, що коли їх усіх було зібрано разом, кожного до того війська, до якого він хотів, з їхніми жінками і їхніми дітьми—і чоловіків, і жінок, і дітей було озброєно зброєю війни, вони мали щити, і “нагрудники, і шоломи і були одягнені на манір війни—вони виступили один проти одного на битву; і вони

билися весь той день і не здолали один одного.

16 І сталося, що коли настала ніч, вони були втомлені і відступили до своїх таборів; а після того як вони відступили до своїх таборів, вони почали завивати і голосити через втрату вбитих з свого народу; і такими великими були їхні волання, їхні завивання і голосіння, що вони розривали повітря надзвичайно.

17 І сталося, що наступного дня вони знову пішли на битву, і великим та жадливим був той день; проте, вони не здолали один одного, і коли ніч знову настала, вони розривали повітря своїми воланнями, і своїми завиваннями, і своїми оплакуваннями, через втрату вбитих з свого народу.

18 І сталося, що Коріантумр написав знову послання до Шиза, бажаючи, щоб той не виступав знову на битву, але щоб він узяв царство і пощадив життя людей.

19 Але ось, Дух Господа припинив боротися з ними, і “Сатана мав повну владу над серцями людей; бо їх було віддано до закам’янілості їхніх сердець і сліпоти їхнього розуму, щоб їх можна було знищити; отже, вони знову пішли на бій.

20 І сталося, що вони билися весь той день, а коли ніч настала, вони послули на своїх мечях.

21 І наступного дня вони билися, аж поки ніч не настала.

22 А коли ніч настала, вони “сп’яніли від гніву, так само як чоловік, який сп’янів від вина; і вони поснули знову на своїх мечах.

23 І наступного дня вони билися знову; і коли ніч настала, вони всі полягли від меча, крім п’ятдесятьох і двох з народу Коріантумра та шістдесятьох і дев’яти з народу Шиза.

24 І сталося, що вони спали на своїх мечах тієї ночі, а наступного дня вони билися знову, і вони боролися щосили своїми мечами і своїми щитами весь той день.

25 А коли ніч настала, залишилося тридцять і два з народу Шиза та двадцять і сім з народу Коріантумра.

26 І сталося, що вони їли, і спали, і готувалися до смерті наступного дня. А були вони крупними й могутніми чоловіками щодо сили людей.

27 І сталося, що вони билися протягом трьох годин, і вони знепритомніли від втрати крові.

28 І сталося, що коли люди Коріантумра набралися достатньо сили, щоб могли ходити, вони вже збиралися втікати заради свого життя; але ось, Шиз піднявся і також його люди, і він покляв-

ся у своєму гніві, що він уб’є Коріантумра або загине від меча.

29 Ось чому він переслідував їх, і наступного дня він наздогнав їх; і вони знову билися на мечах. І сталося, що коли вони “всі полягли від меча, крім Коріантумра і Шиза, ось, Шиз знепритомнів від втрати крові.

30 І сталося, що коли Коріантумр відпочив трохи, спираючись на свій меч, він відрубав Шизові голову.

31 І сталося, що після того, як він відрубав Шизові голову, Шиз піднявся на руках і впав; і після того, як він зробив зусилля, щоб дихнути, він помер.

32 І сталося, що “Коріантумр упав на землю і став наче неживий.

33 І Господь звернувся до Етера і сказав йому: Виходь. І він вийшов і побачив, що всі слова Господа здійснилися; і він закінчив свій “літопис (і сотої частини я не написав); і він сховав їх у такий спосіб, що люди Лімгія знайшли їх.

34 Тож останні слова, які було написано “Етером, такі: Чи хоче Господь, щоб мене було перетворено, чи щоб я зніс волю Господа в плоті, не має значення, якщо буде так, що мене буде спасенно в царстві Бога. Амінь.

22a Морон. 9:23.

29a Етер 13:20–21.

32a Ом. 1:20–22.

33a Мос. 8:9;

Ал. 37:21–31;

Етер 1:1–5.

34a Етер 12:2.

КНИГА МОРОНІЯ

РОЗДІЛ 1

Мороній пише заради Ламанійців—Нефійців, які не зрікаються Христа, віддано на смерть. Близько 401–421 рр. від Р.Х.

ТОЖ я, "Мороній, закінчивши скорочення розповіді про народ Яреда, не думав, що напишу ще щось, але я ще не загинув; і я не даю про себе знати Ламанійцям, щоб вони не знищили мене.

2 Бо ось, їхні "війни поміж себе надзвичайно люті; і через свою ненависть вони "віддають на смерть кожного Нефійця, який не зрікається Христа.

3 І я, Мороній, не "зречуся Христа; ось чому я блукаю всюди, де можу, заради безпеки свого власного життя.

4 Отже, я напишу ще дещо, всупереч тому, що я думав; бо я думав, що не напишу більше нічого; але я напишу ще дещо, щоб, можливо, це стало у пригоді моїм братам, Ламанійцям, колись, у майбутній день, згідно з волею Господа.

РОЗДІЛ 2

Ісус наділяє дванадцятьох Нефійських учнів силою надавати

дар Святого Духа. Близько 401–421 рр. від Р.Х.

Слова Христа, які Він казав Своїм "учням, дванадцятьом, яких Він обрав, коли Він поклав Свої руки на них —

2 І Він назвав їх по імені, кажучи: Ви будете звертатися до Батька в Моє ім'я, в могутній молитві; і після того, як ви зробите це, ви будете мати "силу, щоб тому, на кого ви покладатимете "руки, "ви б дали Святого Духа; і в Моє ім'я ви даватимете Його, бо так роблять Мої апостоли.

3 Тож Христос казав їм ці слова під час Своєї першої появи; і велика кількість людей не чула цього, але учні чули це; і на всіх, на кого вони "поклали руки, сховався Святий Дух.

РОЗДІЛ 3

Старійшини висвячують священників і вчителів рукопокладанням. Близько 401–421 рр. від Р.Х.

Спосіб, у який учні, яких було покликано "старійшинами церкви, "висвячували священників і вчителів —

2 Після того як вони молилися Батькові в ім'я Христа,

[Моронія]

1 1а пп Мороній, син
Мормона.

2а 1 Неф. 12:20–23.

б Ал. 45:14.

3а Мт. 10:32–33;

3 Неф. 29:5.

2 1а 3 Неф. 13:25.

2а пп Влада.

б пп Рукопокладання.

в 3 Неф. 18:37.

3а Дії 19:6.

3 1а Ал. 6:1.

пп Старійшина
(Старший, Старець,
Пресвітер).

б пп Висвячувати,
Висвячення.

вони клали на них руки і казали:

3 В ім'я Ісуса Христа я висвячую тебе у священники (або, якщо він буде вчителем: Я висвячую тебе в учителі), щоб проповідувати покаєння і "відпущення гріхів через Ісуса Христа, через терпіння з вірою в Його ім'я до кінця. Амінь.

4 І в такий спосіб вони "висвячували священників і вчителів, згідно з ^бдарами і покликаннями Бога людям; і вони висвячували їх ^ссилою Святого Духа, яка була в них.

РОЗДІЛ 4

Пояснюється, як саме старійшини і священники роздають причасний хліб. Близько 401–421 рр. від Р.Х.

"Спосіб, у який їхні ^бстарійшини і священники причащали церкву кров'ю і плоттю Христа; і вони "причащали цим згідно з заповідями Христа; отже, ми знаємо, що цей спосіб є істинним; і старійшина або священник священнослужив це —

2 І вони ставали навколішки разом з церквою і молилися Батькові в ім'я Христа, кажучи:

3 О Боже, Вічний Батьку, ми просимо Тебе в ім'я Твого Сина, Ісуса Христа, благословити і освятити цей "хліб для душ усіх тих, хто причащається ним; щоб вони могли їсти в ^бпам'ять тіла Твого Сина, і свідчити перед Тобою, о Боже, Вічний Батьку, що вони бажають узяти на себе "ім'я Твого Сина і завжди пам'ятати Його, і дотримуватися Його заповідей, які Він дав їм, щоб Його 'Дух міг завжди бути з ними. Амінь.

РОЗДІЛ 5

Подається зразок благословення причасного вина. Близько 401–421 рр. від Р.Х.

"Спосіб благословення вина—Ось, вони брали чашу і казали:

2 О Боже, Вічний Батьку, ми просимо Тебе в ім'я Твого Сина, Ісуса Христа, благословити і освятити це "вино для душ усіх тих, хто п'є його, щоб вони могли робити це в ^бпам'ять крові Твого Сина, яку було пролито за них; щоб вони могли свідчити перед Тобою, о Боже, Вічний Батьку, що вони завжди пам'ятають

3а пп Відпущення гріхів.

4а УЗ 18:32; 20:60.

б пп Дар.

в 1 Неф. 13:37;
Морон. 6:9.

4 1а 3 Неф. 18:1–7.

б пп Старійшина
(Старший, Старець,

Пресвітер).

в УЗ 20:76–77.

3а пп Причастья.

б Лк. 22:19;

1 Кор. 11:23–24;

3 Неф. 18:7.

в пп Ісус Христос—
Взяти на себе ім'я
Ісуса Христа.

г пп Святий Дух.

5 1а 3 Неф. 18:8–11;

УЗ 20:78–79.

2а УЗ 27:2–4.

пп Причастья.

б Лк. 22:19–20;

1 Кор. 11:25.

Його, щоб Його Дух міг бути з ними. Амінь.

РОЗДІЛ 6

Людей, які покаялися, христять і приймають до товариства—Членам церкви, які каються, прощається—Збори проводяться силою Святого Духа. Близько 401–421 рр. від Р.Х.

А тепер я скажу про “хрищення. Ось, старійшин, священників і вчителів було хрищено; і їх не було хрищено, доки вони не приносили плід, достатній для того, щоб вони були ^бгідні цього.

2 Також нікого не приймали вони до хрищення, доки вони не приходили із “скрушеним серцем і упокореним духом і свідчили перед церквою, що вони дійсно покаялися в усіх своїх гріхах.

3 І нікого не приймали до хрищення, якщо вони не “брали на себе ім’я Христа, маючи рішучість служити Йому до кінця.

4 А після того як їх приймали до хрищення, і вони приймали його і “очищалися

силою Святого Духа, їх зачисляли до людей церкви Христа; і їхні ^бімена брали, щоб їх можна було пам’ятати і насичувати добрим словом Бога, щоб утримувати їх на правильному шляху, щоб утримувати їх постійно ^бпильними до молитви, ^бпокладаючись тільки на заслуги Христа, Який був ^бтворцем і виконавцем їхньої віри.

5 І “церква збиралася разом ^бчасто, щоб ^бпоститися, і молитися, і розмовляти один з одним про благополуччя своїх душ.

6 І вони збиралися часто, щоб причащатися хлібом і вином у пам’ять Господа Ісуса.

7 І вони суворо стежили, щоб не було “ніякого беззаконня серед них; і якщо виявлялося, що хтось учинив беззаконня і ^бтри свідки з церкви засуджували його перед ^бстарійшинами, і якщо вони не каюлися і не ^бз’їзнавалися, їхні імена ^бвикреслювалися, і вони не числилися серед людей Христа.

8 Але “стільки, скільки вони каюлися і прагнули прощен-

6 1а пп Хрищення, Христити.
б пп Достойнство, Достойний.
2а пп Скрушене серце.
3а пп Ісус Христос—Взяти на себе ім’я Ісуса Христа.
4а пп Чистий, Чистота.
б УЗ 20:82.
в Ал. 34:39;
3 Неф. 18:15–18.

г 2 Неф. 31:19;
УЗ 3:20.
д Євр. 12:2.
5а пп Церква Ісуса Христа.
б 3 Неф. 18:22;
4 Неф. 1:12;
УЗ 88:76.
в пп Піст, Пощення.
7а УЗ 20:54.
б УЗ 42:80–81.
пп Свідок,

Свідчення.
в Ал. 6:1.
пп Старійшина (Старший, Старець, Пресвітер).
г пп Сповідувати, Сповідь.
д Вих. 32:33;
УЗ 20:83.
пп Відлучення від Церкви.
8а Мос. 26:30–31.

ня з щирим наміром, їм ^бпрощалося.

9 І їхні збори “проводилися церквою за подобою діянь Духа і силою ^бСвятого Духа; бо як сила Святого Духа вела їх або проповідувати, або закликати, або молитися, або просити, або співати, то так воно і діялося.

РОЗДІЛ 7

Дається запрошення ввійти в покій Господа—Молитися з щирими намірами—Дух Христа дає змогу людям відрізнити добро від зла—Сатана переконує людей зректися Христа і чинити зло—Пророки ясно показують пришествя Христа—Вірою творяться чудеса і ангели священнослужать—Люди повинні надіятися на вічне життя і припадати до милосердя. Близько 401–421 рр. від Р.Х.

А ТЕПЕР Я, Мороній, напишу дещо з слів мого батька Мормона, які він сказав стосовно “віри, надії і милосердя; бо так він говорив до людей, коли навчав їх у синагозі, яку вони побудували як місце поклоніння.

2 І ось я, Мормон, кажу вам, мої улюблені браття; і саме через благодать Бога Батька і нашого Господа Ісуса Христа

і Його святої волі, через дароване мені Його “покликання, мені дозволено говорити до вас на цей раз.

3 Отже, я б хотів звернутися до вас, хто з церкви, хто є миролюбними послідовниками Христа й отримали достатньо надії, щоб ви могли увійти до “покою Господа, з цих пір і навіки, доки ви не будете почивати з Ним на небесах.

4 А тепер, браття мої, я складаю собі таку думку про вас через вашу миролюбну “ходу з дітьми людськими.

5 Бо я пам’ятаю слово Бога, яке каже, що за їхніми ділами ти “впізнаєш їх; бо якщо їхні діла добрі, то й вони добрі також.

6 Бо ось, Бог сказав, що чоловік, будучи “злим, не може чинити те, що добре; бо якщо він запропонує дарунок або ^бпомолиться Богові і не зробить цього з щирими намірами, це не піде йому на користь.

7 Бо ось, це не буде йому зараховано як праведність.

8 Бо ось, якщо чоловік, будучи “злим, дає дарунок, він робить це ^бнеохоче; отже, це зараховується йому так, наче він утримав цей дарунок; отже, його зараховано до злих перед Богом.

9 І так само зараховано до

8б пп Простити,
Прощати.

9а УЗ 20:45; 46:2.

б пп Святий Дух.

7 1а 1 Кор. 13:1–13;
Етер 12:3–22, 27–37;
Морон. 8:14;

10:20–23.

2а пп Покликати,
Покликаний Богом,
Покликання.

3а пп Покій.

4а 1 Іван 2:6;
УЗ 19:23.

5а 3 Неф. 14:15–20.

6а Мт. 7:15–18.

б Ал. 34:28.

пп Молитва.

8а Пр. 15:8.

б УЗ 64:34.

зних чоловіка, якщо він молитиметься, але не з “щирим наміром у серці; так, і це не піде йому на користь, бо Бог не приймає нікого з таких.

10 Ось чому чоловік, будучи злим, не може чинити те, що добре; не дасть він також і доброго дарунку.

11 Бо знайте, гірке “джерело не може дати доброї води; не може також і добре джерело дати гіркої води; ось чому чоловік, будучи слугою диявола, не може слідувати за Христом; а якщо він “слідуватиме за Христом, він не може бути слугою диявола.

12 Ось чому все, що є “добрим, походить від Бога; а те, що “зле, походить від диявола; бо диявол є ворогом Богові, і бореться проти Нього постійно, і запрошує, і принаджує “грішити і чинити те, що є зло, постійно.

13 Але знайте, те, що від Бога, запрошує і принаджує творити добро постійно; ось чому все, що запрошує і “принаджує творити добро, і любити Бога, і служити Йому, “надихнуто Богом.

14 Ось чому зверніть увагу, мої улюблені браття, і не вважайте, нібито те, що “зле,

є від Бога, або те, що є добрим і від Бога, є від диявола.

15 Бо знайте, браття мої, вам дано “судити, щоб ви відрізняли добро від зла; і спосіб відрізняти є настільки простим, щоб знати вам досконалим знанням, як денне світло від темної ночі.

16 Бо знайте, “Дух Христа дано кожній людині, щоб вона “відрізняла добро від зла; ось чому я показую вам, як саме судити; бо все, що запрошує творити добро і переконує вірити в Христа, послано силою і даром Христа; ось чому ви можете знати досконалим знанням, що це є від Бога.

17 Але все, що переконує людей чинити “зло, і не вірити в Христа, і заперечувати Його, і не служити Богові, ви можете знати досконалим знанням, що це від диявола; бо саме так діє диявол, бо він жодну людину не переконує творити добро, ні, жодну; і також його ангели; і також ті, хто підкорився йому.

18 А тепер, браття мої, побачивши, що ви знаєте світло, за яким ви можете судити, світло, яке є “світлом Христа, пильнуйте, щоб ви не судили

9а Як. 1:6–7; 5:16;
Морон. 10:4.

11а Як. 3:11–12.

б Мт. 6:24;

2 Неф. 31:10–13;
УЗ 56:2.

12а Як. 1:17; 1 Іван 4:1–2;
Етер 4:12.

б Ал. 5:39–42.

в Гел. 6:30.

пп Гріх.

13а 2 Неф. 33:4;

Етер 8:26.

б пп Натхнення,
Надихати.

14а Ісая 5:20;

2 Неф. 15:20.

15а пп Проникливість,
дар проникливості.

16а пп Світло, Світло

Христа; Сумління.

б Бут. 3:5;

2 Неф. 2:5, 18, 26;

Мос. 16:3; Ал. 29:5;

Гел. 14:31.

17а пп Гріх.

18а Мос. 16:9;

УЗ 50:24; 88:7–13.

пп Світло, Світло

Христа.

невірно; бо яким ^бсудом судити будете, таким осудять і вас.

19 Отже, я благаю вас, браття, щоб ви шукали старанно у ^асвітлі Христа, щоб відрізнити добро від зла; і якщо ви сприймете все добре і не засуджуватимете його, ви справді будете ^бдітям Христа.

20 А тепер, браття мої, як таке можливо, щоб ви сприйняли все добре?

21 І ось я підходжу до тієї віри, про яку я сказав, що буду про неї говорити; і я скажу вам про спосіб, у який ви можете сприйняти все добре.

22 Бо ось, Бог, ^азнаючи все, будучи від вічного до вічного, ось, Він послав ^бангелів священнослужити дітям людським, об'явити про пришествя Христа; і що через Христа прийде все добре.

23 І Бог також проголосив пророкам Своїми власними вустами, що Христос має прийти.

24 І ось, були різні способи, якими Він ясно показував дітям людським усе, що було добре; і все, що є добре, походить від Христа; інакше б люди були ^апавшими і ніщо добре не могло б прийти до них.

25 Отже, з допомогою священнослужіння ^аангелів і кожного слова, яке виходило

з уст Бога, люди почали виявляти віру в Христа; і, отже, через віру вони сприймали все добре; і так було до пришествия Христа.

26 А після того як Він прийшов, людей також було спасенно через віру в Його ім'я; і через віру вони стали синами Бога. І так само, як те, що Христос живе, Він звернувся з такими словами до наших батьків, кажучи: ^аУсе, що б ви не просили у Батька в Моє ім'я, що є добрим, з вірою сподіваючись, що ви отримаєте, знайте, це буде зроблено для вас.

27 Отже, мої улюблені браття, чи припинилися ^ачудеса через те, що Христос зійшов на небеса і посів місце праворуч Бога, ^бпред'являючи Батькові Свої права на милість, яку Він має до дітей людських?

28 Бо Він задовольнив закон повною мірою, і Він пред'являє права на всіх тих, хто має віру в Нього; і ті, хто має віру в Нього, ^априпадуть до всього доброго; отже, Він ^бзахищає справу дітей людських; і Він перебуває вічно на небесах.

29 І через те, що Він зробив це, мої улюблені браття, чи припинилися чудеса? Ось, я кажу вам: Ні; і ангели також не припинили священнослужити дітям людським.

18б пдс, Мт. 7:1–2;
Лк. 6:37; Іван 7:24.

19а УЗ 84:45–46.
б Мос. 15:10–12; 27:25.
пп Сини і дочки
Божі.

22а пп Бог, Божество.
б Мойс. 5:58.

пп Ангели.
24а 2 Неф. 2:5.
25а Ал. 12:28–30.
26а 3 Неф. 18:20.

пп Молитва.
27а пп Чудо.
б Ісая 53:12; Мос. 14:12.
28а Рим. 12:9; УЗ 98:11.
б 1 Іван 2:1; 2 Неф. 2:9.
пп Заступник.

30 Бо ось, вони підлегли Йому у священнослужінні згідно з словом Його наказу, показуючи себе тим, хто сильної віри й твердого бажання до всілякого благочестя.

31 І обов'язок їхнього священнослужіння у тому, щоб закликати людей до покаяння та здійснювати і виконувати роботу щодо завітів Батька, які Він склав з дітьми людськими, щоб підготувати шлях серед дітей людських, проголошуючи слово Христа обраним посудинам Господа, щоб вони могли принести свідчення про Нього.

32 І чинячи так, Господь Бог готує шлях, щоб решта людей могла мати ^ввіру в Христа, щоб Святий Дух міг мати місце в їхніх серцях згідно з силою Його; і так виповнює Батько завіти, які Він склав з дітьми людськими.

33 І Христос сказав: "Якщо ви матимете віру в Мене, то матимете силу робити все, що Я вважаю за ^бдоцільне.

34 І Він сказав: "Покайтеся ви, всі кінці землі, і приходьте до Мене, і христіться в Моє ім'я, і майте віру в Мене, щоб вас було спасено.

35 І ось, мої улюблені браття, якщо буде так, що все це істинно, що я сказав вам, і Бог покаже вам, з ^асилою і великою славою в останній

^бдень, що це є істинним, то, якщо це є істинним, чи припинився день чудес?

36 Або чи припинили ангели являтися дітям людським? Або чи ^азабрав Він силу Святого Духа від них? Або чи забере Він її, доки час буде йти, або земля буде стояти, або залишиться хоч би одна людина на лиці її, яку треба буде спасти?

37 Ось, я кажу вам: Ні; бо саме через віру ^ачудеса творяться; і саме через віру ангели являються і священнослужать людям; отже, якщо це припинилося, горе дітям людським, бо це сталося через ^бзневіру, і все марно.

38 Бо жодна людина не може бути спасеною згідно з словами Христа, якщо вони не матимуть віру в Його ім'я; отже, якщо це припинилося, то віра припинилася також; і жахливим є становище людини, бо вони існують так, нібито ніякого викуплення не було вчинено.

39 Але знаєте, мої улюблені браття, я суджу про вас краще, бо я суджу, що ви матимете віру в Христа через вашу лагідність; бо якщо ви не матимете віри в Нього, то ви не ^апідходите для того, щоб бути причисленими до людей Його церкви.

40 І знову, мої улюблені

32а пп Віра.
33а Мт. 17:20.
б УЗ 88:64–65.
34а 3 Неф. 27:20;
Етер 4:18.

35а 2 Неф. 33:11.
б УЗ 35:8.
36а Морон. 10:4–5, 7, 19.
37а Мт. 13:58;
Морм. 9:20;

Етер 12:12–18.
б Морон. 10:19–24.
39а пп Достоїнство,
Достойний.

браття, я б хотів поговорити з вами про ^анадію. Як може бути так, що ви досягнете віри, не маючи надії?

41 І що це таке, на що ви маєте ^анадіятися? Ось, я кажу вам, що ви матимете ^бнадію через спокуту Христа і силу Його воскресіння воскреснути до ^вжиття вічного, і це через вашу віру в Нього згідно з Його обіцанням.

42 Отже, якщо людина матиме ^авіру, вона ^бповинна мати і надію; бо без віри не може бути ніякої надії.

43 І ще, ось я кажу вам, що вона не може мати віри і надії, якщо вона не буде ^алагідною і невибагливою серцем.

44 Якщо вона не буде такою, її ^авіра і надія марні, бо ніхто не приймається до Бога, крім лагідних і невибагливих серцем; і якщо людина лагідна і невибаглива серцем і ^бвизнає силою Святого Духа, що Ісус є Христос, вона тоді мусить мати милосердя; бо якщо вона не матиме милосердя, вона ніщо; отже, вона мусить мати милосердя.

45 А ^амилосердя довго терпить, і є добрим, і не ^бзаз-

дрить, і не чваниться, не шукає для себе, легко не дратується, не думає злого, і не втішається беззаконням, але втішається істиною, зносить усе, вірить усьому, надіється на все, витерпить все.

46 Отже, мої улюблені браття, якщо ви не маєте милосердя, ви ніщо, бо милосердя ніколи не минає. Отже, залишайтеся вірними милосердю, яке величніше над усе, бо все минає—

47 Але ^амилосердя є чиста ^блюбов Христа, і воно існує вічно; і той, хто матиме його в останній день, з ним усе буде добре.

48 Отже, мої улюблені браття, ^амоліться Батькові з усією енергією вашого серця, щоб вас було сповнено цією любов'ю, яку Він дарував усім, хто є істинними ^бпослідовниками Його Сина, Ісуса Христа; щоб ви могли стати синами Бога; щоб коли Він явиться, ми могли ^вбути такими, як Він, бо ми побачимо Його таким, як Він є; щоб ми могли мати цю надію; щоб нас було ^гочищено саме так, як Він є чистим. Амінь.

40а Етер 12:4.

пп Надія.

41а УЗ 138:14.

б Тит 1:2; Кн. Як. 4:4;

Ал. 25:16;

Морон. 9:25.

в пп Вічне життя.

42а пп Віра.

б Морон. 10:20.

43а пп Лагідний,

Лагідність.

44а Ал. 7:24;

Етер 12:28–34.

б Лк. 12:8–9.

пп Свідок,
Свідчення;
Сповідувати,
Сповідь.

45а 1 Кор. 13:1–13.

б пп Заздрити,
Заздрість.

47а 2 Неф. 26:30.

пп Милосердя.

б Єг. 22:5.

пп Любов.

48а пп Молитва.

б пп Ісус Христос—
Приклад Ісуса
Христа;

Послушний,
Послушність,
Слухатися.

в 1 Іван 3:1–3;

3 Неф. 27:27.

г 3 Неф. 19:28–29.

пп Чистий, Чистота.

РОЗДІЛ 8

Хрищення малих дітей є злою мерзотою—Малі діти живуть у Христі через Спокуту—Віра, покаяння, лагідність і невибагливість серця, отримання Святого Духа і терпіння до кінця ведуть до спасіння. Близько 401–421 рр. від р.х.

Послання мого "батька Мормона, написане до мене, Моронія; і воно написане невдовзі після мого покликання на священнослужіння.

І так він писав мені, кажучи:

2 Мій улюблений сину, Моронію, я втішаюся надзвичайно, що твій Господь Ісус Христос був обізнаний про тебе і покликав тебе на Своє священнослужіння і Свою священну роботу.

3 Я згадую тебе завжди у своїх молитвах, постійно молячись Богові Батькові в ім'я Його Святої Дитини, Ісуса, щоб Він, через Свою нескінченну "великодушність і ^бблагодать, зберігав тебе через терпіння віри в Його ім'я до кінця.

4 А тепер, мій сину, я звертаюсь до тебе стосовно того, що засмучує мене надзвичайно; бо мене засмучує, що мають виникнути "сперечання серед вас.

5 Бо, якщо я узнав правду,

були сперечання серед вас стосовно хрищення ваших малих дітей.

6 І тож, мій сину, я хочу, щоб ви старанно працювали, аби цю велику помилку було усунуто з-поміж вас; бо з цієї причини я написав це послання.

7 Бо негайно після того, як я дізнався про вас таке, я запитав Господа про цю справу. І "слово Господа дійшло до мене силою Святого Духа, кажучи:

8 Слухайте слова Христа, вашого Викупителя, вашого Господа і вашого Бога. Ось, Я прийшов у світ не для того, щоб закликати праведних, але грішників до покаяння; "здорові не потребують лікаря, але ті, хто хворі; отже, малі ^бдіти є "здоровими бо вони не здатні чинити 'гріх; отже, прокляття ^аАдама забрано від них через Мене, так що воно не має сили над ними; і закон ^бобрізання виповнено через Мене.

9 І так Святий Дух явив мені слово Бога; отже, мій улюблений сину, я знаю, що це серйозний глум перед Богом, щоб ви христили маленьких дітей.

10 Ось, я кажу вам, що цьому ви будете вчити—покаяння і хрищення тим, хто є "підзвітним і здатним чини-

8 1а Сл. Морм. 1:1.

3а Мос. 4:11.

б пп Благодать.

4а 3 Неф. 11:22, 28;

18:34.

7а пп Слово Боже.

8а Мр. 2:17.

б Мр. 10:13–16.

в Мос. 3:16;

УЗ 74:7.

г пп Гріх.

д 2 Неф. 2:25–27.

пп Падіння

Адама і Єви.

е Бут. 17:10–11.

пп Обрізання.

10а пп Звіт, Підзвітний,

Підзвітність.

ти гріх; так, навчайте батьків, що вони мусять покаятися, і бути хрищеними, і упокоритися, як їхні малі ^бдіти, і їх усіх буде спасенно з їхніми малими дітьми.

11 А їхні малі ^бдіти не потребують ні покаяння, ні хрищення. Ось, хрищення є на покаяння для виповнення заповідей щодо ^бвідпущення гріхів.

12 Але малі ^бдіти живуть у Христі, аж від заснування світу; якби це було не так, тоді Бог є упередженим Богом і також змінним Богом і ^бзважає на особи; бо як багато малих дітей померло без хрищення!

13 Ось чому, якби малих дітей не могло бути спасенно без хрищення, вони б мали піти у нескінченне пекло.

14 Ось, я кажу вам, що той, хто думає, що малі діти потребують хрищення, знаходиться у жовчі гіркоти й у путах беззаконня, бо він не має ні ^бвіри, ні надії, ані милосердя; ось чому, якщо його має бути відсічено з такою думкою, він мусить піти в пекло.

15 Бо жахливою є злочестивість думати, що Бог спасає

одну дитину через хрищення, а інша повинна загинути, тому що вона не хрищена.

16 Горе тим, хто так перекручуватиме шляхи Господа, бо вони загинуть, якщо не покаються. Ось, я кажу з сміливістю, маючи ^бповноваження від Бога; і я не боюся того, що людина може зробити; бо досконала ^блюбов ^бнехтує всяким страхом.

17 І мене сповнює ^бмилосердя, що є вічною любов'ю; ось чому всі діти однакові для мене; ось чому я люблю малих ^бдітей досконалою любов'ю; і вони всі однакові і є причасниками спасіння.

18 Бо я знаю, що Бог не є упередженим Богом, а також не є змінною істотою; але Він є ^бнезмінним від ^бусієї вічності до всієї вічності.

19 Малі ^бдіти не можуть каятися; ось чому є жахливою злочестивістю заперечувати чисті милості Бога для них, бо вони всі живі в Ньому через Його ^бмилість.

20 А той, хто каже, що малі діти потребують хрищення, заперечує милості Христа і зводить нанівець Його ^бспокуту і силу Його викуплення.

10^б пп Дитя, Діти;
Упокоритися,
Покірність.
11^а пп Дитя, Діти;
Хрищення,
Христити—Вимоги
для хрищення.
^б пп Відпущення
гріхів.
12^а УЗ 29:46–47; 93:38.
^б Еф. 6:9;

2 Неф. 26:33;
УЗ 38:16.
14^а 1 Кор. 13:1–13;
Етер 12:6;
Морон. 7:25–28;
10:20–23.
16^а пп Повноваження.
^б пп Любов.
^в 1 Іван 4:18.
17^а пп Милосердя.
^б Мос. 3:16–19.

18^а Ал. 7:20;
Морм. 9:9.
пп Бог, Божество.
^б Морон. 7:22.
19^а Лк. 18:15–17.
^б пп Милостивий,
Милість.
20^а пп План
Викуплення;
Спокута,
Спокутувати.

21 Горе таким, бо їм загрожують смерть, “пекло і ^бне-скінченна мука. Я кажу це сміливо; Бог наказав мені. Слухайте це і зверніть увагу, бо це стоятиме проти вас на ^вмісці суду Христа.

22 Бо знайте, що всі малі діти “живуть у Христі і також усі ті, хто без ^бзакону. Бо сила ^ввикуплення приходить на всіх тих, які не мають закону; ось чому той, кого не засуджено, тобто той, хто не підлягає засудженню, не може покаятися; і такому хрищення не приносить ніякої користі—

23 Але це глум перед Богом, заперечення милостей Христа і сили Його Святого Духа і покладання довіри на ^вмертві вчинки.

24 Ось, сину мій, цього не слід робити; бо ^впокаяння для тих, хто під засудженням і під прокляттям від порушення закону.

25 І першими плодами ^впокаяння є ^бхрищення; і хрищення приходить через віру у виповнення заповідей; а вповнення заповідей приносить ^ввідпущення гріхів;

26 А відпущення гріхів приносить ^влагідність, і невибагливість серця; а через лагідність і невибагливість серця приходить відвідування ^бСвятого Духа, ^вУтішителя, Який сповнює ^внадією і досконалою ^длюбов'ю, любов'ю, яка витерпить через ^встаранність у ^вмолитві до того, як кінець настане, коли всі ^жсвяті житимуть з Богом.

27 Ось, сину мій, я напишу тобі знову, якщо не піду незабаром проти Ламанійців. Ось, ^вгордовитість цього народу, тобто народу Нефійців, закінчиться їхнім знищенням, якщо вони не покаються.

28 Молися за них, сину мій, щоб покаяння могло прийти до них. Але ось, я боюся, щоб Дух не припинив ^вперемагатися в них; і в цій частині землі вони також прагнуть повалити всю силу і владу, яка йде від Бога; і вони ^бзаперечують Святого Духа.

29 А після відринення такого великого знання, сину мій, вони мають загинути скоро, на здійснення пророцтв, які промовлялися пророками,

21а пп Пекло.
 б Кн. Як. 6:10;
 Мос. 28:3;
 УЗ 19:10–12.
 в пп Ісус Христос—
 Суддя.
 22а пп Спасіння—
 Спасіння дітей.
 б Дії 17:30;
 УЗ 76:71–72.
 в пп Викупляти,
 Викуплений,
 Викуплення.

23а УЗ 22:2.
 24а пп Покаятися,
 Покаяння.
 25а пп Хрищення,
 Христити—Вимоги
 для хрищення.
 б Мойс. 6:58–60.
 в УЗ 76:52.
 пп Відпущення
 гріхів.
 26а пп Лагідний,
 Лагідність.
 б пп Святий Дух.

в пп Утішитель.
 г пп Надія.
 д 1 Пет. 1:22;
 1 Неф. 11:22–25.
 е пп Старанність.
 є пп Молитва.
 жпп Святий.
 27а УЗ 38:39.
 пп Гордина.
 28а Морм. 5:16.
 б Ал. 39:6.
 пп Непростимий
 гріх.

так само як і слів Самого нашого Спасителя.

30 Прощай, сину мій, доки я не напишу тобі або доки не зустріну тебе знову. Амінь.

Друге послання Мормона своєму синові Моронію.

Вміщено у розділі 9.

РОЗДІЛ 9

І Нефійці, і Ламанійці розбещені і вироджуються—Вони катують і вбивають один одного—Мормон молиться, щоб благодать і великодушність завжди були з Моронієм. Близько 401–421 рр. від Р.Х.

Мій улюблений сину, я знову пишу до тебе, щоб ти знав, що я ще живий, але пишу про дещо сумне.

2 Бо знай, я мав тяжкий бій з Ламанійцями, в якому ми не перемогли; і Археантус пав від меча, і також Лурам і Емрон; так, і ми втратили велику кількість наших вбраних чоловіків.

3 А тепер ось, сину мій, я боюся, аби Ламанійці не знищили цей народ; бо вони не каються, і Сатана підбурює їх постійно гніватися один на одного.

4 Ось, тружуся з ними постійно; і коли я промовляю слово Бога з "суворістю, вони

тремтять і сердяться на мене; а коли я не використовую суворості, вони кам'яніють своїми серцями проти нього; ось чому я боюся, щоб Дух Господа не припинив ^бборотися з ними.

5 Бо так надзвичайно вони сердяться, що мені здається, ніби вони не мають страху смерті; і вони втратили свою любов один до одного; і вони "жадають крові і помсти постійно.

6 І ось, мій улюблений сину, незважаючи на їхню закам'янілість, давай трудитися "старанно; бо якби ми припинили ^бтрудитися, нас було б приведено до засудження; бо ми маємо працю, яку повинні виконати, доки ми в цій skinі з глини, щоб ми могли перемогти ворога всієї праведності і наші душі могли б почитати в царстві Бога.

7 А тепер я напишу дещо про страждання цього народу. Бо згідно з відомостями, які я отримав від Аморона, ось, Ламанійці мають багато в'язнів, яких вони взяли з башти Шерріза; і були там чоловіки, жінки і діти.

8 І чоловіків та батьків тих жінок і дітей вони вбили; і вони годували жінок плоттю їхніх чоловіків, а дітей—плоттю їхніх батьків; і ніякої води, крім невеликої кількості, не давали вони їм.

9 І, незважаючи на цю

9 4а 2 Неф. 1:26–27;
УЗ 121:41–43.
б УЗ 1:33.

5а Морм. 4:11–12.
ба пп Стараність.
б Кн. Як. 1:19;

Ен. 1:20.
пп Обов'язок.

велику мерзоту Ламанійців, вона не перевищує мерзоту нашого народу в Моріантумі. Бо ось, багато з дочок Ламанійців взяли вони у полон; і після позбавлення їх того, що було найдорожчим і найціннішим за все—^ацнотливості і ^бневинності—

10 А після того, як вони вчинили так, вони замордували їх у найжорстокіший спосіб, катуючи їхні тіла аж до смерті; а зробивши це, вони пожерли їхню плоть, як дикі звірі, через закам'янілість своїх сердець; і зробили вони це на знак хоробрості.

11 О сину мій улюблений, як може такий народ, як цей, що є без усякої цивілізованості—

12 (А ще декілька років тому вони були цивілізованим і чудовим народом)

13 Але, о сину мій, як може такий, як цей, народ, чия насолода є в такій великій мерзоті—

14 Як ми можемо сподіватися, що Бог ^астримає Свою руку з карою проти нас?

15 Ось, серце моє волає: Горе цьому народові. Прийди з карою, о Боже, і сховай їхні гріхи, і злочестивість, і мерзоти від Свого обличчя!

16 І ще, сину мій, є багато ^авдів і їхніх дочок, які залишилися в Шеррізі; і ту частину провізії, яку Ламанійці не забрали, ось, військо Зенефія забрало і полишило їх блукати всюди, де можна,

шукаючи їжу; і багато старих жінок непритомніють по дорозі і вмирають.

17 А військо, яке зі мною, слабке; а військо Ламанійців знаходиться між Шеррізою і мною; і всі, хто втік до війська ^аАарона, полягли жертвами їхньої жажливої жорстокості.

18 О розбещеність мого народу! В них немає порядку і немає милості. Дивись, я тільки людина, і я маю тільки силу людини, і я не можу більше примушувати слухатися моїх наказів.

19 І вони стали сильними у своєму збоченні; і всі вони однаково жорстокі, не мають пощади ні до кого—ні до старих, ні до молодих; і вони насолоджуються усім, крім добра; і страждання наших жінок і наших дітей по всьому лицю землі перебільшує все; так, язик не може розказати, і не можна описати цього.

20 І тепер, сину мій, я більше не буду докладно зупинятися на цьому жахливому видовищі. Ось, ти знаєш злочестивість цього народу; ти знаєш, що вони без принципів і поза почуттям; і їхня злочестивість ^аперевершує злочестивість Ламанійців.

21 Ось, сину мій, я не можу представляти їх Богові, щоб Він не покарав мене.

22 Але ось, сину мій, я представляю тебе Богові, і я довіряю Христові, що тебе буде

9а пп Цнотливість.
б пп Чеснота.

14а Ал. 10:23.
16а пп Вдова.

17а Морм. 2:9.
20а Гел. 6:34–35.

спасенно; і я молюся Богові, щоб Він “пощадив твоє життя, щоб ти став очевидцем повернення Його народу до Нього, або їхнього цілковитого знищення; бо я знаю, що вони мають загинути, якщо не ^бпокаються і не повернуться до Нього.

23 А якщо вони загинуть, то це буде як у Яредійців, через свавільність їхніх сердець, які “прагнули крові і ^бпомсти.

24 І якщо буде так, що вони загинуть, ми знатимемо, що багато наших братів “перекинулося до Ламанійців, і ще багато перекинеться до них; ось чому напиши ще дещо, якщо тебе буде помилувано, а я загину і не побачу тебе; але сподіваюся, що зможу побачити тебе незабаром; бо я маю священні літописи, які б хотів ^бпередати тобі.

25 Сину мій, будь вірним у Христі; і нехай те, що я написав, не засмучує тебе, не гнітить тебе до смерті; але нехай Христос підносить тебе, і нехай Його “страждання, і смерть, і явлення Ним Свого тіла нашим батькам, і Його милість і довготерпіння, і надія на Його славу і ^бвічне життя покоїться у ^ссвідомості твоїй завжди.

26 І нехай благодать Бога

Батька, Чий престол високо на небесах, і наш Господь Ісус Христос, Який сидить “праворуч Його сили, доки все не стане підлеглим Йому, існуватимуть і перебуватимуть з тобою завжди. Амінь.

РОЗДІЛ 10

Свідчення про Книгу Мормона приходить силою Святого Духа — Дари Духа роздаються вірним — Духовні дари завжди супроводжують віру — Моронієві слова промовляються нібито з праху — Приходьте до Христа, удосконалюйтеся в Ньому й освячайте ваші душі. Близько 401–421 рр. від Р.Х.

Тож я, Мороній, пишу дещо, що мені здається добрим; і я пишу моїм браттям, “Ламанійцям; і я б хотів, щоб вони знали, що понад чотириста і двадцять років пройшло з тих пір, коли було дано ознаку про пришествя Христа.

2 І я “запечатую ці літописи після того, як я промовлю до вас декілька слів як заклик.

3 Ось, я б хотів закликати вас, що коли ви читатимете їх, якщо за мудрістю Бога буде так, що ви читатимете їх, то пам’ятайте, наскільки милостивим був Господь до дітей людських від сотворін-

22а Морм. 8:3.
 б Мал. 3:7;
 Гел. 13:11;
 3 Неф. 10:6; 24:7.
 23а Морм. 4:11–12.
 б Етер 15:15–31.
 24а Ал. 45:14.

б Морм. 6:6.
 25а пп Спокута,
 Спокутувати.
 б пп Вічне життя.
 в пп Інтелект.
 26а Лк. 22:69;
 Дії 7:55–56;

Мос. 5:9;
 Ал. 28:12.
 10 1а УЗ 10:48.
 2а Морм. 8:4, 13–14.
 пп Писання, про
 появу яких
 пророчили.

ня Адама аж до тих пір, коли ви отримаєте їх і ^аобдумаєте це в ^бсерцях своїх.

4 І коли ви отримаєте їх, я б хотів закликати вас, щоб ви ^азапитали у Бога, Вічного Батька, в ім'я Христа, чи ^бне істинні вони; і якщо ви питатимете з ^сщирим серцем, із ^гсправжнім наміром, маючи ^двіру в Христа, Він ^еявить вам правду про це ^єсилою Святого Духа.

5 І силою Святого Духа ви можете ^апізнати ^бправду иро все.

6 І все добре є справедливим і істинним; ось чому ніщо добре не заперечує Христа, але визнає, що Він є.

7 І те, що Він є, ви можете знати силою Святого Духа; ось чому я б хотів закликати вас, щоб ви не заперечували силу Бога; бо Він діє силою, ^азгідно з вірою дітей людських, так само сьогодні, і вчора, і завжди.

8 І ще, я закликаю вас, браття мої, щоб ви не заперечували ^адарів Бога, бо їх багато; і вони походять від Того Самого Бога. І є ^брізні шляхи, якими ці дари надаються; але це Той Самий Бог, Який в усіх робить усе; і вони нада-

ються проявами Духа Бога людям ім на користь.

9 Бо ось, ^аодному дається Духом Бога, що він може ^бнавчати слову мудрості;

10 А іншому, щоб він міг навчати слову знання Тим Самим Духом;

11 А іншому—надзвичайно велика ^авіра; а іншому—дари ^бзцілення Тим Самим Духом;

12 А ще іншому, щоб він міг творити могутні ^ачудеса;

13 А ще іншому, щоб він міг пророкувати стосовно всього;

14 А ще іншому—бачення ангелів і службових духів;

15 А ще іншому—всілякі язики;

16 А ще іншому—тлумачення мов і різноманітних ^аязиків.

17 І всі ці дари приходять через Духа Христа; і вони приходять до кожної людини нарізно, відповідно до її волі.

18 І я б хотів закликати вас, мої улюблені браття, щоб ви пам'ятали, що ^акожний добрий дар приходить від Христа.

19 І я б хотів закликати вас, мої улюблені браття, щоб ви пам'ятали, що Він Той ^аСамий учора, сьогодні і

3а Повтор. 11:18–19.
пп Обдумувати.

б Повтор. 6:6–7.

4а пп Молитва.

б 1 Неф. 13:39; 14:30;
Мос. 1:6;

Етер 4:10–11; 5:3.

в пп Чесний, Чесність.

г Як. 1:5–7; Морон. 7:9.

д пп Віра.

е пп Одкровення.

є пп Істина.

5а УЗ 35:19. пп

Проникливість, дар
проникливості;
Свідок, Свідчення.

б Іван 8:32.

7а 1 Неф. 10:17–19.

8а пп Дари Духа.

б УЗ 46:15.

9а 1 Кор. 12:8–11;

УЗ 46:8–29.

б УЗ 88:77–79, 118.

11а пп Віра.

б пп Зцілити,
Зцілення.

12а пп Чудо.

16а пп Мова, дар мов.

18а Як. 1:17.

19а Евр. 13:8.

навіки і що всі ці дари, про які я казав, які є духовними, ніколи не буде забрано, аж доки світ стоятиме, хіба що тільки через ^бзневіру дітей людських.

20 Ось чому має бути віра; а якщо має бути ^авіра, має бути і надія; а якщо має бути надія, має бути і милосердя.

21 І якщо ви не матимете ^амилосердя, ви ніяк не зможете бути спасеними в царстві Бога; також не зможете ви бути спасеними в царстві Бога, якщо ви не маєте віри; також не можете, якщо ви не маєте надії.

22 А якщо ви не маєте надії, то повинні бути у відчай; а відчай приходиться через беззаконня.

23 І Христос істинно казав нашим батькам: Якщо ви матимете ^авіру, ви можете зробити все, що Я вважаю доцільним.

24 А тепер я звертаюся до всіх кінців землі: якщо настане день, коли силу і дари Бога буде забрано від вас, то це буде ^ачерез ^бзневіру.

25 І горе дітям людським, якщо буде так; бо не буде ^ажодного, хто творив би добро, серед вас, жодного. Бо якщо буде серед вас один,

який творить добро, він буде діяти силою і дарами Бога.

26 І горе тим, хто покінчить з цим і умре, бо вони ^аумруть у своїх ^бгріхах, і їх не можна буде спасти в царстві Бога; і я кажу це згідно з словами Христа; і я не кажу неправду.

27 І я закликаю вас пам'ятати це; бо час швидко настає, коли ви знатимете, що я не кажу неправду, бо ви побачите мене біля місця суду Бога; і Господь Бог скаже вам: Хіба Я не проголошував вам Мої ^аслова, які було записано цим чоловіком, нібито хтось ^бволає з мертвих, так, точно, нібито хтось говорить з ^апраху?

28 Я проголошую це, щоб пророцтва було виповнено. І ось, вони вийдуть з вуст вічного Бога; і Його слово ^азасвище від покоління до покоління.

29 І Бог покаже вам, що те, що я написав, істинне.

30 І знову я закликаю вас ^априходити до Христа і сприймати кожний добрий дар, і не ^бторкатися злого дару, ані чогось нечистого.

31 І ^апрокинься, і встань з праху, о Єрусалиме; так, і зодягнись у свій красивий одяг, о дочко ^бСіону; і ^взміцни свої ^гколи і розшир свої

19б Морон. 7:37.

20а Етер 12:3–37.

21а 1 Кор. 13:1–13;

Морон. 7:1, 42–48.

пп Милосердя.

23а Морон. 7:33.

24а Морон. 7:37.

б пп Невіра.

25а пдс, Пс. 14:1–7;

Рим. 3:10–12.

26а Єз. 18:26–27;

1 Неф. 15:32–33;

Мос. 15:26.

б Іван 8:21.

27а 2 Неф. 33:10–11.

б 2 Неф. 3:19–20;

27:13; 33:13;

Морм. 9:30.

в Ісаїя 29:4.

28а 2 Неф. 29:2.

30а 1 Неф. 6:4;

Морм. 9:27; Етер 5:5.

б Ал. 5:57.

31а Ісаїя 52:1–2.

б пп Сіон.

в Ісаїя 54:2.

г пп Кіл.

границі назавжди, щоб тебе ^ане було більше змішано, щоб звіти Вічного Батька, які Він склав з тобою, о доме Ізраїля, було виконано.

32 Так, “прийдіть до Христа, і ^бвдосконалюйтеся в Ньому, і відриньте від себе всю безбожність; і якщо ви відринете від себе всю безбожність і ^влюбитимете Бога з усією вашою могутністю, розумом і силою, тоді Його благодаті буде достатньо вам, щоб через Його благодать ви могли бути досконалими в Христі; і якщо через ^гблагодать Бога ви будете досконалими в Христі, ви ніяк не зможете заперечувати силу Бога.

33 І ще, якщо ви через благодать Бога досконалі в Христі і не заперечуєте Його силу, тоді ви ^аосвячені в Христі благодаттю Бога, через пролиття ^бкрові Христа, яка є в завіті Батька для ^ввипущення гріхів ваших, щоб ви стали ^гсвятими, незаплямованими.

34 А тепер я кажу всім, прощайте. Я скоро піду ^аспочивати в ^браю Бога, доки мій ^вдух і тіло ^гз'єднаються знову, і мене буде пронесено переможно крізь ^дповітря, щоб зустрітися з вами перед ^еприємним місцем суду великого ^єЄгови, Вічного ^жСудді і живих, і мертвих. Амінь.

31d Етер 13:8.

32a Мт. 11:28;

2 Неф. 26:33;

Кн. Як. 1:7;

Ом. 1:26.

б Мт. 5:48;

3 Неф. 12:48.

пп Довершений,
Досконалий.

в УЗ 4:2; 59:5–6.

г 2 Неф. 25:23.

33a пп Освячення.

б пп Спокута,

Спокутувати.

в пп Відпущення
гріхів.

г пп Святість.

34a пп Покій.

б пп Рай.

в пп Дух.

г пп Воскресіння.

д 1 Сол. 4:17.

е Кн. Як. 6:13.

ж пп Єгова.
ж пп Ісус Христос—
Суддя.

КІНЕЦЬ